

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

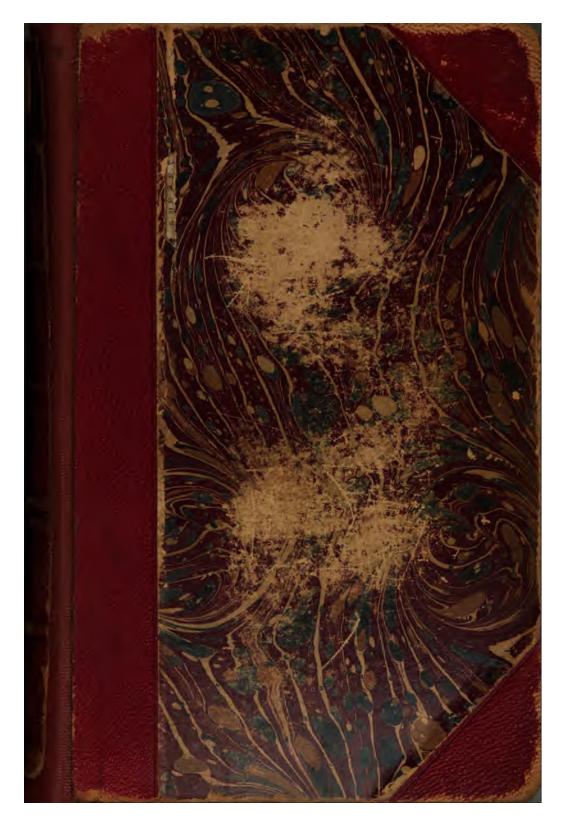
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Gp 95. 15/12

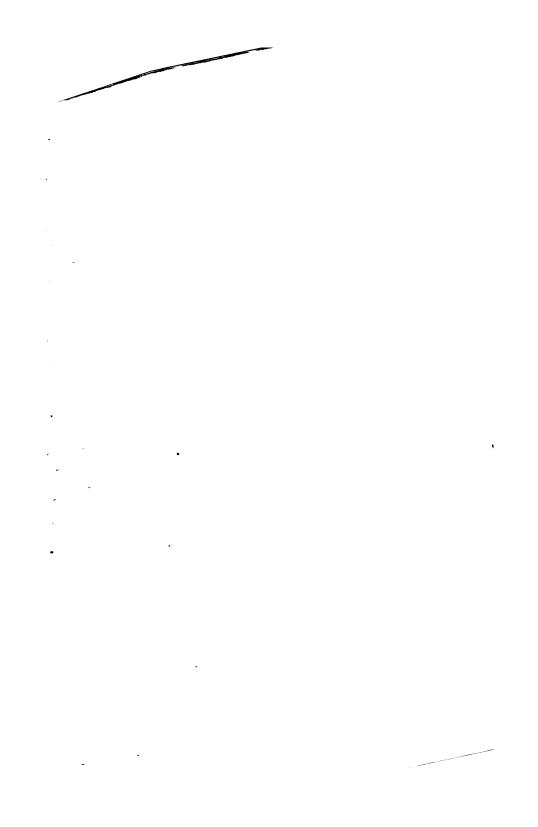
Harbard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard
University for "the purchase of Greek and Latin
books (the ancient classics), or of Arabic
books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or
Arabic books."

• ;

Migen. 36,161.

POLYBIA

HISTORIAE.

RECENSUIT

APPARATU CRITICO INSTRUXIT

FRIDERICUS HULTSCH.

VOL. I.

EDITIO ALTERA.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCLXXXVIII.

Verlag der Weidmannschen Buchhandlung in Berlin.

Text-Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

				M. Pf.
Aeneae commentarius Poliorceticus rec. Hercher				1.20
Aeschinis orationes ed. Weidner				90
Aeschyli tragoediae ed. Kirchhoff				1.50
Apollodori bibliotheca ed. Hercher				1.50
Arriani Anabasis ed. Sintenis	•			1.20
Babrii fabulae ed. Eberhard				75
Ciceronis orationes selectae ed. Halm. I. Editio altera.	, .			—.75
II				—.75
Cornelius Nepos ed. Nipperdey				30
Curtius Rufus ed. Hedicke				1.20
Dinarchi orationes tres ed. Thalheim				75
Euripidis fabulae ed. Kirchhoff. I				1.50
– – II				1.50
III				1.80
Eutropius ed. Hartel			•	30
ed. Droysen				45
Herodoti historiae ed. Stein. I				1.50
– ,				1.50
Hesiodi reliquiae ed. Schömann				90
Homeri Ilias ed. Nauck. I.				75
– – II				75
- Odyssea ed. Nauck. I	-			 75
II				—.75
Livi ab urbe condita ed. Müller. I				60
— — — II.	•	•	• •	60
<u>- II</u>	•	•	• •	—.60
IV				60
v				—.60
— — — VI Lucianus ed. Sommerbrodt. Vol. I pars I				- .60
Lycurgi oratio in Leocratem ed. Thalheim.				3
				60
Ovidius Naso ed. Korn. II. Metamorphoses				90
Phaedri fabulae ed. Eyssenhardt				30
Pindari carmina ed. Tycho Mommsen				90

POLYBII

HISTORIAE.

RECENSUIT

APPARATU CRITICO INSTRUXIT

FRIDERICUS HULTSCH.

7

VOL. I.

EDITIO ALTERA.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCLXXXVIII.

Gf 95,151.2

LIBRARY.

Constantino fund

(20.)

. ,

THEODORO MOMMSEN

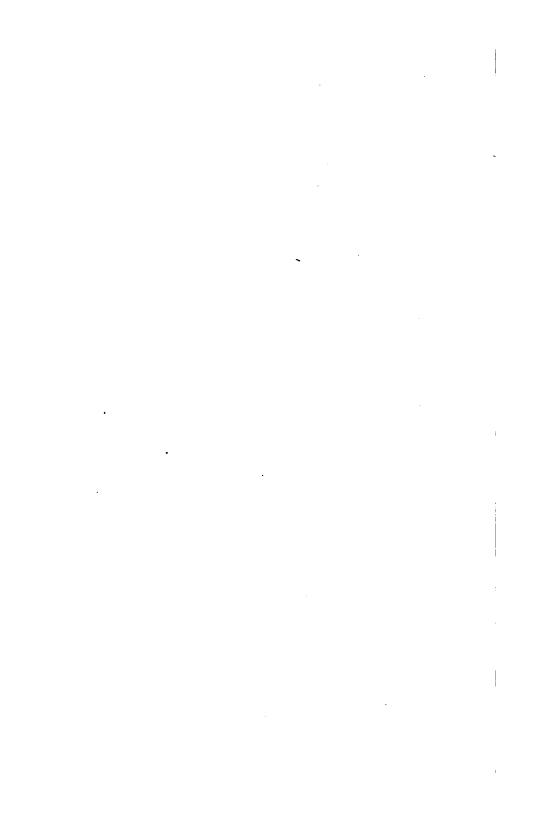
S.

Gp 95, 151.2

Bonstantins fund
(20,)

THEODORO MOMMSEN

S.

EX PRAEFATIONE IN PRIMAM EDITIONEM

QUAE PRODIIT ANNO MDCCCLXVII.

Ad Polybiana studia, quae primum per aliquot adulescentiae annos unice colueram, tum aliis saepe negotiis intermissa nunquam tamen plane abieci, redire libenti animo institui, postquam a bibliopola honestissimo facultas oblata est scriptoris Megalopolitani reliquias una cum apparatu critico in publicum edendi. Ac quoniam, ut omnis dictionis Polybianae cognoscendae fundamentum nobis repetitur e quinque prioribus libris qui integri ad hanc aetatem pervenerunt, ita horum librorum genuina forma maxime codicis Vaticani CXXIV auctoritate nititur, certum mihi deliberatumque fuit editionem nisi illo codice accuratissime excusso suscipi non posse. Quam operam anno huius saeculi LXVI, quantum in me fuit, exsequi studui. Nam fieri non posse, ut unus omnia cernat, praesertim oculis longioris temporis intentione defatigatis, et aliorum exemplis edoctus sum et ipse percepi dubitatione de quibusdam locis exorta, quos cum iterum Romae inspiciendos curavissem, partim irritos, partim tamen iustos scrupulos meos fuisse cognovi. Maxime vero, id quod significavi in Fleckeiseni annalibus (a. 1867 p. 291 s.), optandum est, ut recentioribus codicibus collatis tres pluresve variae manus, quae in Vaticano libro reperiuntur, certa ratione distinguantur. Atque etiam ad indaganda primae manus vestigia, ex quibus iam tot et tam praeclarae scripturae restitutae sunt, tunc non sine fructu spero alios iteratis curis redituros esse.

PRAEFATIO IN HANC ALTERAM EDITIONEM.

T.

Exacto viginti annorum spatio cum munus Polybii historias recensendi denuo ad me delatum esset, exordium eius praefationis, quae olim primi voluminis limen obtinuerat, repetendum esse duxi, reliqua autem, prout novae accesserunt aut meae aut aliorum curae ad illa quae in priore praefatione attigeram, recognovi atque amplificavi, sed omnia tamen in antiquioribus, ut ajunt, fundamentis exstruenda esse censui.

Ut ad eam operis Polybiani partem, quae libris quinque prioribus continetur, recensendam et emendandam summi momenti est codex Vaticanus CXXIV, quem Romae anno 1866 contuli, ita illa collectio, qua loci memorabiles ex Polybii historiarum libro primo ad duodevicesimum continuo excerpti, non dispersi sub variis titulis continentur, recte recenseri non potuit, nisi e codice Urbinate CII, reliquorum eiusdem generis librorum manu scriptorum archetypo, omnis scripturae varietas enotata esset. Itaque ego illo quem dixi anno, dum Romae versabar, hunc codicem inde a libro VI ipse conferre coepi, perrexerunt paulo post Avgystvs Wilmanns et Hvgo Hinck precibus meis non gravate obsequentes. Atque Hinckius quidem, postquam librum duodevicesimum absolvit, cum interim huius editionis volumen secundum sub manibus meis esset, adiunxit etiam librorum quarti et quinti varietatem, quam anno 1868 in adnotatione ad volumen secundum edidi. Denique annis post undeviginti, hoc ipsum volumen retractaturus, precibus adii Avgystym May, qui cum nuper de scholiis, quae sunt in Theodosii Tripolitae sphaerica, bibliothecae Vaticanae thesauros meum in usum inspexisset, insigni benevolentia atque humanitate id quoque petenti mihi concessit, ut hunc de quo agitur Urbinatem ad libros tres primos summa diligentia conferret. Itaque contigit, ut codicis praestantissimi, cuius umbram quandam admodum fluxam et incertam Spallettus praebuerat Schweighaeusero, iam imaginem expressam manibus teneremus. Quin etiam, cum Spallettus e primo et secundo codicis foliis duas tantum scripturas varias ad libri primi initium adnotavisset (v. Schweighaeuseri vol. V p. 118 s.), in iisdem foliis, quae, etsi recentiore aetate quam reliqua folia inde a quarto scripta sunt, tamen antiquioris scripturae vices gerunt minime spernendas, Mauius invenit duas eclogas satis conspicuas, a prima editionis nostrae pagina ad decimam pertinentes. At vero codicis folium tertium, ut iam Schweighaeuserus (vol. V p. 119) demonstravit, a Polybii historiis plane alienum est.

Ex Urbinate non pauci libri recentiores derivati sunt, nulla sua auctoritate, interdum tamen propter coniecturas, quae in iis reperiuntur, memorabiles. Quorum variam scripturam, ne qua de cognatione cum Urbinate dubitatio relinqueretur, in recensendo Polybii libro sexto largius e Schweighaeuseri apparatu repetivi, omissis tamen utique ineptissimis et plane inanibus mendis; verum a septimo libro eam tantum varietatem attuli, quae ad historiam, ut ita dicam, contextus Poly-

biani cognoscendam pertinere videretur.

Pervenio iam ad reliquias operis illius amplissimi, quo iussu Constantini Porphyrogenneti loci ex plurimis rerum scriptoribus sub quinquaginta tribus titulis excerpti sunt. Ex quibus selecta περὶ πρεσβειῶν retractavi ex codicum Monacensium CLXXXV et CCLXVII auctoritate, quibus utendi occasionem mihi praebuit Carolys Halm, tum bibliothecae Monacensis antistes, cuius memoriam pio ac grato animo recolere nunquam De eclogis περί ἀρετῆς καὶ κακίας olim a Valesio e codice Peiresciano editis cum aliquamdiu ambigerem, quomodo et quando cognoscendi illius codicis, qui nunc Turonibus servatur, copia mihi fieri posset, atque etiam ad Aemilium Hveb-NERUM de ea re litteras dedissem, huius humanitate contigit ut IVLIVS WOLLENBERG Berolinensis de proposito meo certior factus ultro concederet mihi schedas quibus Turonensis libri ab editione Didotiana discrepantiam enotaverat. Quod quo magis praeter exspectationem evenit, eo maiorem gratiam viro egregio me debere professus sum in ea quam viginti et uno abhinc annis scripsi praefatione.

Praeter codicem Peirescianum sive Turonensem, collectionis περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας servatorem, breviter commemoro librum manu scriptum bibliothecae Barberinae II, 58, saeculi XVI, in quo haec quinque fragmenta, descripta sine dubio e codice aliquo qui Peiresciano fuit simillimus, inveni:

[fol. 103 *] Έχ τῆς ἱστορίας Πολυβίου μεγαλοπολίτου.

[©]Οτι 'Αννίβα παρέσχον την κατά την 'Ιβηρίαν οι καρχηδόνιοι μετά θάνατον ἀσδρούβα νέφ ὅντι διὰ την ὑποφαινομένην ἐκ τῶν πράξεων ἀγχίνοιαν αὐτοῦ καὶ τόλμαν. Vide 2, 36, 2.

"Ότι οἱ μαντινεῖς άλόντες ὑπὸ τῶν ἀχαιῶν καὶ διὰ φιλανθρωπίαν καὶ φιλοφροσύνην παραδόξως διασωθέντων. εἶτα διὰ τὰς ὑπ' αἰτωλῶν καὶ λακεδαιμονίων ἐπιβουλὰς παραφυλακὴν αὐτοῖς ἐπιστήσαντες ἀπεκλήρωσαν τ ἄνδρας. μετ' οὐ πολὺ οἱ μαντινεῖς στασιάσαντες πρὸς σφᾶς καὶ λακεδαιμονίους cet. Vide 2, 57, 8. 58, 1 et 4 cum adnot. ad p. 181, 6. Continuatur ecloga, omissis quibusdam intermediis, perinde atque in codice Peiresciano; sed est paulo brevior, quippe quae in verbis τὸ ψεῦδος ἀπίθανον (2, 58, 12) desinat:

[fol. 104] $Ex \tau o \tilde{v} \lambda \delta \gamma o v \overline{x} \alpha$.

 O Oτι Παμφιλίδας δ τῶν ϕ οδίων ναύα ϕ χος cet. Vide 21, 7 (5), 5 et $\hat{\mathbf{6}}$.

Εχ τοῦ χζ λόγου.

Οτι δ Κότυς <math>ην ανηρ καὶ κατὰ την ἐπιφάνειαν cet. Vide 27, 12 (10), 1—3.

Εχ τοῦ λόγου ᾶη.

 $^{\sigma}$ Οτι φησὶ Πολύβιος. πρότερον ἐπιστήσαντες τοὺς ἀναγινώσχοντας cet. Est initium eclogae Peirescianae 30, 6, 1—3 usque ad verbum ἐπισχέψασ \Im αι 1).

Ad illa igitur fragmenta, quae in codice Urbinate ex Polybii libro primo usque ad duodevicesimum, atque ad ea quae in aliis manu scriptis sub titulis περί πρεσβειῶν et

¹⁾ Romae cum anno 1866 commorarer, inspexi etiam codicem Barberinum 263, saeculi XVI, qui post ἐΑριστοτέλους μηχανικά aliaque nonnulla foliis 197—304 excerpta e Polybii libris sexto, decimo, duodevicesimo continet; similis igitur est eorum codicum generi, de quo Schweighaeuserus vol. Il p. vm s. et vol. VI p. 615 s. agit. Incipit hie Barberinus fol. 197 hunc in modum: Πολυβίου τοῦ τ λόγου περί διαφορών πολιτείων. τῶν μὲν γὰρ ἐλληνικῶν πολιτευμάτων cet., id est libri VI ecloga quae a cap. 3 ineunte ad 10 extremum pertinet, quam sequitur altera inde a cap. 11 ad 18 extremum. Sequitur fol. 237 sub titulo Περὶ τῆς τῶν ὁπλιτῶν κατασκευάσεως ecloga cap. 19: Ἐπειδὰν ἀποδείξωσι τους ὑπάτους cet. Deinde enotavi quaedam breviora, quae ex libro XVIII excerpta sunt, denique fol. 296 ex libro X sub titulo Περὶ ποπλίου σκηπίωνος τοῦ ἀννίβαν και καρχηδονίους καταστρεψαμένου sequitur brevius fragmentum eius eclogae, quae in codice Urbinate a capite 2 § 5 nostrae editionis incipit, cui fragmento foliis 302—304 subiunctus est locus Περὶ μηδίας, id est nostrae editionis caput 27.

περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας excerpta sunt, novis uti licuit artis criticae subsidiis. Quae autem praeterea eclogae sub titulis περὶ γνωμῶν, περὶ ἐπιβουλῶν, περὶ πολιορκιῶν in codicibus Vaticano palimpsesto (M), Escurialensi (Q), Parisino (T) ad nostram aetatem pervenerunt, eae secundum eorum virorum auctoritates editae sunt, quos infra sub notis M, Q, T, Hey, Ma citaturus sum.

II.

Inter omnes Polybii historiarum codices, quotquot exstant, longe praestantissimum esse Vaticanum, cuius librarius (primam dico codicis scripturam, non secundarias alias) ductus archetypi propter vetustatem vel aliam labem passim obscuriores, servata litterarum in singulos versus discriptione, quam accuratissime expresserit et, si quid in describendi negotio peccaverit, id quod non accidere non potuit vel diligentissimo librario, certe nihil suo arbitrio, nihil sua coniectura mutaverit, tum ad hunc proxime accedere codices Urbinatem illosque quibus eclogae quaedam Constantinianae traditae sunt, denique inter codices, qui perinde ac Vaticanus libros quinque priores continent, non spernendum esse Florentinum eumque dignissimum, qui denuo excuteretur, reliquos autem, ubicumque a Vaticano dissentiant, aut neglegentia corruptos aut coniecturis virorum criticorum temptatos esse demonstraveram iam ante quam prima mea editio in lucem prodiret'). Quae omnia posthac longiore studio atque usu et cognitis aliorum quoque virorum doctorum de eo argumento sententiis ita vidi confirmata, ut hoc tempore, quo alteram recensionem emissurus sum, in illis ipsis quae olim proposui argumentis acquiescere me posse existimem. At ne quis forte longiorem etiam de codicibus Polybianis disputationem desideret vel plures etiam scriptoris locos, quibus singulae argumentationis partes illustrentur, proferri cupiat: omnia eius generis, quae novisse interest virorum Polybii studiosorum, ita vel brevius in adnotatione continua vel in latioribus commentariis, quos haec continet praefatio, sub oculis sunt posita, ut facile, quidquid de codicum auctoritate singillatim quaerere libet, ex iis copiis, quas congerere editoris

¹⁾ Conf. quaestiones Polybianas, quae programmati gymnasii Zwiccaviensis a. 1859 praemissae sunt, tum priorem partem eius censurae, quam de Dindorfii editionis voluminibus primo et secundo egi in Fleckeiseni annalibus (Jahrbücher für classische Philologie, herausg. v. A. Fleckeisen, Leipzig, Teubner) a. 1867 p. 289—307.

fuit munus atque officium, colligi posse videatur. Quin etiam Buettnerus Wobstius, vir dictionis Polybianae peritissimus, qui nuper primum volumen eius recensionis retractavit, quae anno 1866 a Ludovico Dindorfio instituta erat, paene omnia, quae ille secus ediderat ac ratio elocutionis vere Polybianae ex codice Vaticano, tamquam purissimo fonte, depromptae postulabat, expellenda esse censuit et de huius codicis auctoritate ceterisque quae ad textum recensendum pertinent quaestionibus ita meae sententiae adstipulatus est, ut de gravissimis quibusque artis criticae praeceptis omnia inter nos convenire, dissensiones autem iis tantummodo de rebus occurrere videantur, quae unicuique editori suo ingenio, suo usu, suis viribus constituendae sunt 1). Quae cum ita sint, de codicibus Polybianis in hac praefatione satis esse videtur eadem quae ante hos viginti et unum annos proposui, additis tamen quibusdam supplementis, repetere.

Constat codex Vaticanus Gr. CXXIV (nobis A), undecimo fere saeculo exaratus, CCCIV foliis membranaceis formae quadratae maioris. Singulae paginae binos ordines tricenorum versuum continent. Nomen librarii, nec tamen, quod dolendum est, annum subscriptio indicat sic exarata (nisi quod vocabula asteriscis notata peculiaribus compendiis expressa sunt): πολυβίου ἔστο|ριῶν: ε| εὐτυχῶς |χρῶ| •ἐγράφη χειρὶ ἐφραὶμ| •μοναχοῦ | •μηνὶ ἀπριλλίωι ε •ἰνδ. ε|. Singuli versus rarissime litteras plus XXII, minus XVIII, plerumque inter XXI et

¹⁾ Initio praefationis in volumen I Buettnerus Wobstius 'In nova', inquit, 'Dindorfii editione Polybiana paranda cum nihil antiquius haberem, quam ut Vaticani codicis (A) auctoritatem, quam plurimi ducendam esse cum Hultschii disputationibus, tum inscriptionum testimoniis mire consentientibus cum Vaticani scripturis confirmatum est, diligenter et accurate sequerer, per se patet me de genere dicendi Polybii . . . prorsus aliter sentire atque Naberum et Dindorfium'. Porro idem editor per totam praesationem et de Vaticani libri praestantia et de primariis eiusdem ac secundariis scripturis passim disseruit aliaque id genus paulo uberius exposuit in Fleckeiseni annal. a. 1884 p. 111—122. Secundariam codicis Vaticani scripturam (A²) cum ego in Fleckeiseni annal. 1867 p. 291 paene omnem ex alio quodam codice, qui etsi coniecturis et interpolationibus non intactus esset, multis tamen locis ipsam antiquam scripturam servasset, derivatam esse statuissem (id quod Carolus Schenkl comprobat in Jahresbericht üb. class. Alterthumswiss. XII [1884], vol. 38, p. 242), Buettnerus Wobstius (praef. p. vi-xxix, Fleckeiseni annal. 1884 p. 111 s.) omnia, quaecunque in Vaticanum codicem a secunda manu illata sunt, a correctore quodam, qui in eo negotio nullum praeter Vaticanum librum adhibuisset, aut feliciter aut imperite esse excogitata statuit.

XIX, omnino igitur vicenas fere capiunt. Quam versuum discriptionem ex ipso codice archetypo propagatam esse haud dubiis documentis confirmatur, e quibus nonnulla attuli in Fleckeiseni annalibus 1). Ibidem etiam de scripturis duplicibus et de secunda correctoris manu ac recentioribus scripturis commemoravi. Ac dittographias quidem eas dixi quas librarius statim in describendo archetypo libro, sicubi iam binas scripturas inveniebat, ducere solitus est. Primae autem manui sive A1 opposui alteram A2, quae eiusdem est aetatis repraesentatque varietatem scripturae ex alio antiquo codice repetitam. Duas tresve recentiores manus promiscue nota Ar significavi. Codices recentiores B C D E (sive conjunction R) Vaticani simillimos esse facilius apparet, quam quomodo ex antiquiore fonte derivati sint perspicitur. Etenim praeter multas coniecturas, quas horum quisque quasi proprias exhibet, reliqua quae in iisdem tradita sunt, modo cum A1, modo A2, saepe etiam cum Ar faciunt. Quocirca non plane omittendas esse huius familiae scripturas arbitratus ex apparatu Schweighaeuseri et coniecturas interpolationesque plerasque, licet plurimae minime probabiles essent (attamen, quae fuerit interpolatorum ratio, inde liquido cognoscitur), et reliquas scripturas omnibus locis enotavi ubicunque a prima manu in A vel secunda vel recentior quaedam dissentit.

Èx ipso codice Vaticano, quoniam in hac scriptorum collectione Weidmanniana angustioribus finibus adnotatio circumscripta est, non omnem scripturae varietatem afferre licuit; sed tamen id egi, ut quam minimam partem omitterem. Itaque nec spiritus lenes asperosve inter se confusos neque omissos vel mendose positos accentus nec vocabula prave vel diremta vel coniuncta ad unum omnia enotavi; ubicunque autem vel levissimam dubitationem oriri posse existimarem, etiam ea quae nonnullis supervacanea viderentur afferre quam eadem aliis invitis praeterire malui²). Atque in hac quidem altera editione e numero leviorum, quae vocantur, mendorum paulo plura atque antea, velut vocales η et ι et terminationes $\varepsilon\iota\alpha$ et $\iota\alpha$ inter

¹⁾ Jahrbücher für class. Philologie a. 1867 p. 292-294, et conf. ea quae postea adiunxi in quaestionum Polybianarum parte secunda, Dresdae 1869, p. 6-11.

Dresdae 1869, p. 6—11.

2) Velut spiritum aut asperum aut lenem aut omissum in formis αύτοῦ ac similibus adnotavi, ubicunque opus esse videbatur, ac singillatim eliam de ea re in hac praefatione ad 1, 85, 6 quaedam commemorabo.

se commutatas, e Vaticano attuli, siquidem ex Urbinate, quo planius et huius cum Vaticano consensus et variae eaeque fere leviores discrepantiae perspici possent, enotandi erant etiam aperti quidam scribae errores, maxime in vocalibus o et ω , ι et η et $\varepsilon\iota$, ε et $\alpha\iota$ commissi. Sed tamen alia eaque pauca, quorum nullum momentum ad cognoscendam archetypi scripturam esse videretur, velut $\mathring{\omega}\sigma\tau\alpha\iota$ pro $\mathring{\omega}\sigma\tau\varepsilon$ (conf. ad 3, 115, 8) $\sigma vv\alpha\iota\beta\eta$ pro $\sigma vv\epsilon\beta\eta$, $\delta v\sigma\chi\varrho\iota\sigma\tau\iota\alpha$ pro $\delta v\sigma\chi\varrho\eta\sigma\tau\iota\alpha$ omittere satius duxi. Denique in nominibus propriis, inprimis geographicis, et in vocabulis $\zeta\tilde{\varphi}ov$, $\sigma\tilde{\psi}\zeta\varepsilon\iota v$ aliisque quibus ι subscribitur (praetequam quod $\dot{\varrho}\dot{\alpha}\delta\iota o\varsigma$ sine ι exaratum non adnotavi) et in formis ambiguae adspirationis, velut $\dot{\alpha}\vartheta\varrhoo\iota\zeta\varepsilon\iota v$ sive $\dot{\alpha}\vartheta\varrhoo\iota\zeta\varepsilon\iota v$, vix quidquam, quod requiri posset, a me neglectum esse puto.

III.

Quoniam hiatus orationis a Polybio omnino evitatos esse constat (qua de re ipse disserui in Philologi volumine XIV), nunquam mihi dubium esse potuit, quin elisionibus et crasibus, ubicunque eas recte adhibere liceret, scriptor constanter usus sit. Attamen in prioris editionis contextu plurimos eius generis hiatus intactos reliqueram nulla alia de causa nisi opportunitati cuidam inserviens, quam in illa praefatione his verbis significaveram:

Non mediocriter adnotationis ambitum auxissem, si in contextu et breves vocales exeuntes sequentibus vocalibus elisissem et crases nonnullis locis servatas omnibus intulissem. Nam etsi re iam satis illustrata dubitari non potest, quin Polybius hiatum omnino evitaverit, tamen tacite ab antiquissimi libri auctoritate tot locis aberrare non licuit. Et cum vicissim illis innumeris paene discrepantiis adnotatio onerari non posset, nihil relictum est, nisi ut ipsa Vaticani scriptura, legentibus facile corrigenda, ederetur.

Sic igitur cum brevitati magis quam veritati consuluissem (quamquam ipsam veritatem haud dubie legentibus monstraveram), in his etiam rebus, etsi leviores videri possent, genuinam Polybii scripturam restituendam esse censuerunt Carolus Iacoby²) et Franciscus Krebs³), et restituit ubique in editione sua Buettnerus Wobstius. Quorum virorum iudicio eo facilius

3) Die Präpositionen bei Polybius, Würzburg 1882, p. 29-31.

¹⁾ Omnia id genus quasi sub uno conspectu proponam paulo infra ad 1, 18, 5, exceptis tamen formis $\alpha \hat{v} \tau o \tilde{v}$, $\alpha \hat{v} \tau o \tilde{v}$ ceteris, de quibus, ut iam dictum est, commemorabo ad 1, 85, 6.

In annalium qui inscribuntur Philologischer Anzeiger vol. VI (1874), p. 22 s.

me accommodavi, quo magis aliis etiam de causis adductus sum, ut adnotationem, olim artissimis finibus circumscriptam, paulo ampliorem redderem et uberiorem.

Formas ἀεί et αἰεί Polybius promiscue admisisse, idemque ante consonas modo οὕτω modo οὕτως posuisse videtur¹); itaque has formas in quinque prioribus libris ubique ex Vaticani auctoritate, in reliquis secundum optimos quosque codices edidi. Item cum Vaticano ν ἐφελκυστικόν et omisi ante maiores interpunctiones et posui non solum ante leviora commata, verum etiam nulla sequente interpunctione additum, passim adstipulantibus codicibus antiquissimis illis, qui excerpta e Polybio continent.

IV.

Restat ut conspectum notarum, quibus in adnotatione usus sum, proponam.

- A Vaticanus 124, saeculi XI (conf. supra p. v. 1x s.),
 - A1 prima manus,
 - A2 manus correctoris eiusdem aetatis,
 - A per dittogr. duplex primae manus scriptura,
 - Ar duae vel tres manus recentiores.
- R recentiores codices quinque priorum librorum vel ad unum omnes vel excepto uno, e quibus singuli
 - B Florentinus (Laurentianus, olim bibliothecae Benedictinorum), anno 1417 exaratus, a. Jac. Gronovio passim collatus cum sua editione,
 - C Bavaricus (Monacensis 157), saeculi, ut Schweighaeusero videtur, XIV,
 - D Augustanus (Monacensis 388), saeculi fere XIV,
 - E Regius (Parisinus 1648), saeculi XV extremi: hos tres libros ipse Schweighaeuserus diligenter excussit.
- F Urbinas 102, saeculi XI, ut mihi, vel duodecimi, ut Spalletto (apud Schweighaeus. vol. I p. xlv) videtur, partim a me, partim a viris doctis quos p. vi laudavi, collatus. Et notata est

¹⁾ De promiscuo formarum $\alpha \varepsilon l$ et $\alpha l \varepsilon l$ usu conf. ea quae breviter exposui in Fleckeiseni annal. 1867 p. 308, et Buettnerum Wobstium vol. I p. lxxvi, qui hoc loco impugnat contrariam Kaelkeri sententiam, in quaestionibus de elocutione Polybiana p. 229 s. $\alpha l \varepsilon l$ ubique reponentis. De $o v \tau \omega \varepsilon$ et $o v \tau \omega \varepsilon$ dixi l. c. p. 311.

F¹ prima manus, F² secunda manus,

Fr manus recentiores duae vel plures, e quibus una folia primum et secundum supplevit (supra p. vii). codices recentiores, ex Urbinate derivati (supra p. vii). vel omnes vel complures, e quibus singuli

D Augustanus, nunc Monacensis (supra p. x111),

G Mediceus (v. Schweighaeuser. vol. 11 p. vii s. VI p. 304),

H Regius D (v. eundem vol. II p. viii s. VI p. 303 s.),

K Regius E (vol. II p. xiii s. VI p. 303 s.),

L Oxoniensis (vol. II p. x), aliique nonnulli. Hi aut cunctas Urbinatis eclogas repetunt (ut DG), aut sexti libri reliquias ac praeterea pauca admodum fragmenta e reliquis libris electa continent (ut HL), aut omisso sexto libro a septimo demum incipiunt (ut Regii F et G, Vesontinus, Tubingensis, Vindobonensis, de quibus vide Schweighaeus. vol. II p. x-x11). Est etiam, qui partem tantum sexti libri et nonnullas reliquorum librorum eclogas continet, Regius E sive, ut modo notatum est, nobis K. Accedit nota

quae scripturam in margine vel codicis vel editionis

Hervagianae additam designat.

Vaticanus 73 palimpsestus, saeculi X, a Maio inde M a VI libri fragmentis, ab Heysio ab initio editus; sed hunc in quinque prioribus libris saepius editionis Didotianae, non codicis scripturam oculorum aciem eludentem repraesentasse apparet (conf. infra sub

Monacensis 267, saeculi XVI.

Monacensis 185, saeculi XVI.

Peirescianus, nunc Turonensis, saeculi X, a Wollenbergio cum editione Didotiana collatus¹).

Wollenbergii schedas illo tempore, quo priore Polybii recensione occupatus eram, meis in manibus fuisse supra commemoravi р. уп. Pluribus de illo codice egit E. Gros in Histoire romaine de Dion Cassius, Pluribus de illo codice egit E. Gros in Histoire romaine de Dion Cassus, vol. I, Parisiis 1845, introduction p. LVIII—LXXXIV, aetatemque libri contra Haenelii opinionem definit p. LVIII. Ad ea quae Grosius praefatus est Julius Wollenberg in programmate gymnasii Francogallici Berolinensis a. 1861, cui inscripsit 'Excerpta ex Joanne Antiocheno ad librum Peirescianum a se excussum emendavit', pag. 2, postquam Valesii et Grosii editiones laudavit, haec adnotat: 'quorum uterque cum satis de libro exposuisse mihi videatur, tantum addo codicem, id quod primo iam obtutu adparet, eadem manu qua praestantissimum illum Aristotelis librum Parisinum 1835 P exaratum esse'. (Ex eadem Grosii introductione non-

Q Escurialensis I, Ω , 11, saeculi XVI¹).

- T Parisinus suppl. Gr. 607, olim in monasterio montis Athonis servatus, cuius media pars, qua variorum scriptorum poliorcetica et excerpta Constantiniana περὶ πολιορχιῶν continentur, scripta est ineunte X saeculo²).
- U scripturae quas Ursinus ex suo codice de legationibus attulit.

V Barberinus II, 58, saeculi XVI (supra p. vii s.).

notae codicis adiectum significat dubitationem de scriptura quae silentio tantum, ut aiunt, indicatur.

- () uncini notae codicis circumscripti, ut (B), declarant huius quidem codicis scripturam eandem esse atque eius, cuius nota ante uncinos posita est, sed nullam fidem praestari de spiritu vel accentibus vel ι subscripto vel ν ἐφελκυστικῷ vel denique de interpunctione, aut versus exeuntis signum | ad Vaticanum tantum librum spectare qui extra uncinos notatus est.
 - *in contextu scriptoris indicat lacunam, in adnotatione singulas litteras erasas.

. litterae unius spatium in lacuna, ubi nulla rasura est³). l versus exeuntis nota.

Sequentur notae editorum aliorumque virorum doctorum quorum emendationes coniecturaeque frequentius laudandae fuerunt.

nulla, quae ad librum Turonensem pertinent, repetivit Lud. Dindorfius in praef. ad Polyb. vol. II p. IV s. et in praef. ad Histor. Graec. min. vol. I p. LV s.)

1) Conf. Fragmenta historic. Graec. coll. Car. Müllerus, vol. II, Parisiis 1848, praef. p. iv. (editum est Polybii fragmentum ibid. p. xxvII—xxx), Excerpta e Polybio, Diodoro, Dionysio Halic. atque Nicolao Damasc. cet. ed. C. Aug. L. Feder, Darmstadii 1848—1855, praef. p. iv—viii (haec quidem editio inchoata a. 1848, anno demum 1855 in forma quarta apparuit, cum interim sub eodem titulo Federus forma octava haec excerpta cum notis maximam partem criticis' Darmstadii a. 1849 in lucem emisisset).

2) Edidit haec de obsidionibus excerpta Carolus Wescher in Poliorcétique des Grecs, ouvrage publié par l'imprimerie Impériale, Parisiis
1867, quo ex opere idem nonnulla repetivit et cum alias notas tum
comparationem narrationis Livianae cum Polybiana sub titulo Fragments
inédits de Polybe relatifs au siège de Syracuse adiunxit in Revue
archéologique, nouvelle série, vol. XIX, 1869, p. 50—60. 124—130.
Actatem mediae codicis partis (fol. 16—104) definit Wescherus in Poliorcétique p. xvi (et conf. p. 1v).

cétique p. xvI (et conf. p. Iv).

3) In varietate scripturae e Vaticano palimpsesto M enotatae punctis (...) non omissarum litterarum spatia, sed singulae litterae, quae

nunc legi nequeunt, significantur.

Be Polybius ex recognitione Immanuelis Bekkeri. Berolini 1844.

Ben De hiatu in oratoribus Atticis et historicis Graecis — disputavit G. E. Benseler. Fribergae 1841.

BW Polybii historiae. editionem a Lud. Dindorfio curatam retractavit Theod. Buttner - Wobst. Vol. I. Lipsiae 1882. (Numeri ipsis notis BW adscripti paginas praefationis significant.)

Za Polybii — historiarum libri qui supersunt. Isaacus Casaubonus — emendavit. Parisiis apud Hieronym.

Drouardum. 1609.

Di Polybii historia. edidit Ludovicus Dindorfius. Lipsiae 1866. 1867. (Numeri adiecti indicant paginas praefationis ad vol. I.)

Gro Polybii — historiarum libri — Jacobus Gronovius

recensuit. Amstelodami 1670.

He Polybii Megalopolitani historiarum libri priores quinque — item epitome sequentium librorum usque ad decimumseptimum. Basileae, per Joannem Hervagium. 1549.

Hey Polybii historiarum excerpta gnomica in palimpsesto Vaticano LXXIII Ang. Maii curis resignato retractavit

Theodorus Heyse. Berolini 1846¹).

Hu editoris coniecturae vel in his voluminibus vel in quaestionibus Polybianis vel aliis in commentariis propositae²).

¹⁾ Sicubi codicis M scriptura diversa ab Heysii editione a nobis afferetur (velut ad 4, 32, 10), haec scito ab eodem editore in Zimmermanni annalibus (Zeitschr. f. d. Alterthumswissenschaft, begründet von C. L. Zimmermann, herausg. von Th. Bergk und J. Caesar) 1847 n. 41 p. 327 s. correcta esse.

²⁾ Compendiis 'quaest. I' et 'quaest. II' citabuntur Quaestiones Polybianae, Programm des Gymnasium zu Zwickau 1859, Quaestiones Polybianae, pars II, Programm des Gymnas. z. heil. Kreuz in Dresden 1869. In Philologi volumine XIV, a. 1859, p. 288—319 prodiit dissertatio 'Ueber den hiatus bei Polybius', cui accessit commentariolus 'Ueber den gebrauch von ögneo und ögnic bei Polybius' ibid. vol. XV p. 152 s. In Fleckeiseni annalibus (Jahrbitcher für classische Philologie, herausg. v. A. Fleckeisen, Leipzig, Teubner) hi commentarii prodierunt: Emenationen zu Polybios a. 1857 p. 832—834 et a. 1858 p. 813—819, Zu Polybios a. 1867 p. 564—566. 624. 676, a. 1868 p. 392, a. 1869 p. 456, a. 1870 p. 728. 735 s., a. 1887 p. 763—766. Denique multa quae ad rem criticam pertinent tractavi in censura quam de Dindorfli editionis voluminibus I et II egi in Fleckeiseni annalibus a. 1867 p. 289—317. De infinitivi absoluti usu breviter dictum est ibidem a. 1884 p. 742—744.

- Ma Scriptorum veterum nova collectio e Vaticanis codicibus edita ab Angelo Maio. Tomus II. Romae 1827.
- Na Polybiana. Scripsit S. A. Naber in Mnemosyne, bibliotheca philologica Batava, vol. VI. Lugduni Bat. 1857¹).
- Re ignotus vir doctus, cuius emendationes (factae inter annum 1530 et 1547) exstant in codice Parisino 1649 descripto ex editione principe, quem codicem Regium B appellat Schweighaeuserus (vide vol. I p. LII ss.) Ab hoc rarissime dissentit Regius C, i. e. simile apographum, cuius pars prior Parisiis, altera Oxoniae servatur (v. ibid. p. LVI s.), notatum a nobis Re*.
- Rei Joannis Jacobi Reiske animadversionum ad Graecos auctores volumen quartum quo Polybii reliquiae pertractantur. Lipsiae 1763').
- Sca Scaligeri (partim etiam, ut videtur, Dan. Heinsii) notae ad marginem exempli Scaligerani editionis Hervagianae adscriptae (vide Schweighaeus. vol. V p. XVI ss.)
- Sch Polybii Megalopolitani historiarum quidquid superest. recensuit Johannes Schweighaeuser. 1789 1795.
- Ur Ex libris Polybii Megalopolitani selecta de legationibus. ex bibliotheca Fulvii Ursini. Antverpiae 1582²).
- Va Polybii excerpta ex collectaneis Constantini Augusti Porphyrogenetae Henricus Valesius edidit. Parisiis 1634.

Reliquorum auctorum, qui Polybii reliquiis emendandis operam navaverunt, commentationes suo quamque loco vel in huius praefationis capite VIII vel in perpetua adnotatione citabo. Sed quoniam horum libellorum tituli, ne immodice augeretur adnotationis ambitus, fere in brevius a me contracti sunt, non alienum esse videtur hosce latiores commentarios commemorare, in quibus scriptiones recentiores, quae ad Po-

Numeri notis Na et Rei adiuncti paginas eorum quae supra citata sunt voluminum significant.

²⁾ Notae Ur simplex numerus additus significat Selecta de legationibus, quae initium prioris partis eius operis quod supra citatum est occupant, numerus autem cum litteris a vel b spectat ad Fulvi Ursini emendationes in Polybium, quae in altera parte eiusdem operis p. 149—182, binis columnis expressae, leguntur. Initio huius quam dixi alterius partis editae sunt Fulvi Ursini notae in Polybium, quas citavi Latina nota II ac praeterea paginarum numeris additis.

lybii historias pertinent, paucis admodum exceptis, recensitae earumque pleni tituli enotati sunt:

Campe, J. F. C. 1), Polybius (Jahresbericht), in Philologi volumine II, Gottingae 1847, p. 333-354.

Jacoby, C., Polybios (Jahresbericht). Erster Abschnitt, die Litteratur von 1846 — 1866. Ibidem vol. XLV, Gottingae 1886, p. 321 — 368.

Schenkl, Karl, Polybios (Jahresbericht 1873—1884), in annalium qui inscribuntur Jahresbericht über die Fortschritte der classischen Alterthumswissenschaft (zwölfter Jahrgang, 1884) volumine XXXVIII, Berolini 1886, p. 227—250.

V.

In altera parte quaestionum mearum Polybianarum (supra p. XVI) edideram coniecturas nonnullas viri docti tum quidem ignoti, qui ut notus fieret omnibus, paulo post contigit, cum L. Spengelius in Philologi appendice, quae Philologischer Anzeiger inscribitur (a. 1869 p. 97 s.), professus est illas suas adnotationes ab aliquo eorum, qui scholis ipsius inter annum 1834 et 1836 interfuerint, ita perscriptas esse, ut multa propter nimiam brevitatem obscurarentur, nonnulla etiam prave intellecta gravius corrumperentur. Manserunt tamen quidam veritatis igniculi satis splendidi, quos et eruisse et suo auctori vindicasse neutiquam me poenitet. Hic igitur est 'Spengelius apud Hu quaest. II' aliquotiens in adnotationibus ad librum VI eosque qui sequuntur citatus.

In iisdem quaestionibus (II p. 1 extr.) attigi coniecturas sub 'floridorum' titulo propositas in Zimmermanni annalium tomo I (a. 1834 p. 980), quarum auctorem Conradum Schwenckium esse testatur Luchtius in praesatione ad Phylarchi historiarum fragmenta p. vii.

VI.

Quoniam nonnulli viri docti paginas primae editionis meae citare consueverunt, numeros illarum ad huius novae editionis marginem interiorem apponendos curavi. Quin etiam

¹⁾ Sic nomen suum cum praenominibus ipse auctor profert in Quaestionum Polybianarum specimine I (Gymnasialprogramm, Neu-Ruppin, 1849), cum in Philologi volumine II, quod supra citavimus,

versuum numeri prioris editionis, quia vocabulorum ac fere etiam syllabarum in singulos versus descriptio in hac editione eadem est atque in illa, facili computatione inveniri et cum numeris, quos haec editio exhibet, comparari possunt.

Praeterea inde a libro VI, id est in ea Polybii historiarum parte, cuius fragmenta tantum exstant, paginarum etiam editionis Bekkeri numeros adnotavi. Etenim cum in his laceris pleni operis reliquiis, varios quasi per rivulos diductis ac passim perturbatis, vulgarem fragmentorum seriem interdum mutari et novos librorum capitumque numeros apponi necesse esset, non solum his novis numeris pristinos adieci uncis inclusos, verum etiam Bekkeri paginas, quo facilius sedes fragmentorum quacunque ratione citatorum in his voluminibus inveniri posset, ad imos margines apposui, id quod permultis gratum me fecisse existimo.

VII.

Bibliothecae philologicae Batavae, quae Mnemosyne inscribitur, undecim volumina eo tempore prodierant, quo Polybii reliquias recensere coepi. Secuta est inde ab anno 1873 nova Mnemosynes series'), cuius volumina a primo usque ad XIV,

Kampe scribi maluerit. Et hanc scripturam, invito ipso Campio professore, retinuit gymnasii Ruppinensis director in eiusdem quod diximus programmatis pag. 15—17 et 23, donec aliquando pag. 24 initialem C collegae suo concessit.

¹⁾ Singulis huius seriei voluminibus inscripta sunt "Nova series. Volumen primum. Lugduni-Batavorum — Lipsiae — 1873", item "Volumen secundum — 1874", ac similiter ceteris. Prioris seriei, quae hanc novam antecessit, volumini inscriptione, quae seriem significet, carent praeter paenultimum atque ultimum, quae Amstelodami annis 1861 et 1862 prodierunt. His enim non solum, similiter ac prioribus, inscripta sunt "Vol. X" et "Vol. XI", sed additae etiam notationes "Novae seriei Vol. I" et "Novae seriei Vol. II". En habes bina novae seriei prima volumina, scilicet annorum 1861 et 1873, et bina secunda, scilicet annorum 1862 et 1874. Ergo si quis "novae seriei volumen I" vel "II" citaverit, neque anni, quo quodque emissum est, notas adiunxerit — id quod subinde factum esse video — dubium est, utrum veram novam seriem an, ut ita dicam, pseudonovam (quae proprie est antiqua) significaverit, atque molestiores etiam turbae moventur, si forte iidem Mnemosynes loci ab aliis secundum voluminum numeros antiquae, ab aliis pseudonovam seriei citati sunt. Quocirca ego in hac editione seriem pseudonovam plane abieci antiquamque seriem numeravi usque ad volumen XI anni 1862, novam autem nullam dixi nisi eam quae inde ab anno 1873 Lugduni Batavorum et Lipsiae prodiit, quam brevius "N. S." notare consuevi.

quod quidem anno 1886 prodiit, pertractavi. Nonnullos hinc locos, quibus Polybii verba vel emendarentur vel illustrarentur, excerpsi, verum etiam non pauca inveni, quae minus probabilia viderentur, ac fere plura etiam, quae, sive probabilia sive aspernanda, certe non nova essent, sed vel ab aliis viris doctis vel ab iisdem, qui illa ei quam dixi bibliothecae inseruerunt, multo iam antea in lucem emissa'). Ac primum de his repetitionibus mihi dicendum erit, sed paucis; nam taedium istud molestissimum, quod, tamquam in cibis coctis recoquendis, ita in coniecturis lectis iterum iterumque legendis non sine suspiriis percepi, nunc neque mihi nec benevolo lectori renovare est in animo.

Multa protulerat Cobetus ad Polybii librum duodecimum, multa ad tricesimum septimum aliosque in Mnemosynes — antiquam dico seriem — volumine XI, quod prodiit anno 1862; ex his tamen pleraque tamquam nova ab eodem iterata sunt in altera Mnemosynes serie, nempe voluminis IV, quod anno 1876 prodiit, paginis 353-375; denique haec omnis disputatio verbo tenus anno 1878 repetita est in Collectaneis criticis p. 1-23. Itaque non semel, sed ter propositae sunt eae Cobeti coniecturae, quas ego e superiore Mnemosyne iam in prima mea adnotatione adnotaveram ad pag. 709, 6. 772, 11. 819, 14. 847, 16. 852, 17. 20. 916, 29. 1299, 7. 1333, 8. 1334, 3. 1341, 26. 1342, 2. 1345, 18. Accedit coniectura ad librum 29, 5, 3 εκλογιζόμενος pro εκπληττόμενος, quae non solum in Mnemos. N. S. vol. IV p. 362 s. et Collect. crit. 10 s., sed etiam in Mnemos. N. S. vol. IX p. 431 proponitur, tum ad 29, 8, 10 ἐξερρύη aliaque, quae commendantur in Mnemos. N. S. vol. IV 364 s., IX 431, Collect. crit. 12 s., denique ad 38, 2, 14 ηλιθιωτέρους: Mnemos. N. S. vol. IV p. 374. IX p. 209, Collect. crit. 22. Quin etiam quater legentium oculis oblata sunt ad 12, 15, 10 ἐπεσχοτημένος (pro ἐπεσχοτισμέvoς) et ad 13, 5, 6 ἐπισκοτηθεῖσα: Mnemos. XI p. 14 s., N. S. IV p. 357 et 374, IX p. 372, Collect. crit. 5 et 22. Iam vero si

¹⁾ De eodem argumento brevius scripsit Carolus Schenkelius in commentationis, quam supra p. XVIII citavi, pag. 246—249. Et ille quidem non solum de coniecturis aliorum a Cobeto vel Herwerdeno repetitis commemorat, sed etiam earum quas suo ingenio hi duo viri invenerunt censuram agit compendiariam; at mihi in hac praefationis parte tantummodo propositum fuit ostendere, quo auctore, quo loco, quo tempore singulae coniecturae, quas quasi novas inde ab anno 1873 isti protulissent, primum in lucem emissae essent. De aliis eiusmodi coniecturis, quas in antiqua Mnemosynes serie Cobetus sibi vindicaverat, ego satis cavi

his suis conjecturis vir doctissimus chartam, quam patientissimam esse quis est qui nesciat, iterum iterumque implet, suam rem agit nec tam legentium fastidium extimescere quam festive ac lepide minitari videtur, si cui forte haec non probentur ter ab ipso dicta, quartum et quintum ac saepius etiam, donec persuaserit, eadem sese prolaturum esse; tamen paulo acrius coniectandi studio indulgere videtur, cum ea quae multis iam ante annis ab aliis emendata sunt, tamquam sua iterum atque iterum venditat. Velut locum qui est 7, 11, 6: τὴν φρουράν, ή παρέλαβες παρ' Αντιγόνου φρουρουμένους τους συμμάχους anno 1763 emendaverat Reiskius in Animadversionum ad Graecos auctores volumine IV p. 468 et hoc Reiskii inventum anno 1792 commemoraverat Schweighaeuserus in adnotatione ad eum quem dixi locum (vol. VI p. 421); attamen eandem emendationem tamquam suam protulit Cobetus primum anno 1862 in Mnemos. vol. XI p. 25, tum, quamvis ego in editionem meam anno 1868 Reiskii scripturam recepissem, idem anno 1876 in Mnemos. N. S. vol. IV p. 355, postquam Polybii locum secundum Bekkeri recensionem laudavit, "impedita" inquit "haec sunt et mendosa. Lege $\tau \dot{\eta} \nu \varphi \rho \sigma \nu \rho \dot{\alpha} \nu \dot{\eta} - \varphi \rho \sigma \nu \rho \sigma \nu \mu \epsilon \nu \sigma \nu \varsigma^{\mu}$. Rursus igitur tamquam suum protulit id quod est Reiskii, et tamquam novum id quod iam dudum alius editor, ac laudato quidem eius scripturae auctore, Polybio restituerat. Eadem denique anno 1878 repetivit in Collectaneis criticis p. 3.

Brevius dicam de aliis locis duobus. Rectissime in verbis quae sunt 31, 25 (17a), 4 pro πολίτην scripserat πόλιν Orellius anno 1834 in indice (aestivo) lectionum in academia Turicensi habendarum, quem ego et laudaveram et secutus eram anno 1872 in volumine meo quarto: eandem emendationem rursus proposuit Cobetus annis 1876—1881 in Mnemos. N. S. vol. IV p. 367, vol. IX p. 244, Collect. crit. p. 15. Magis etiam mirum hoc est: in codice Vaticano invenerat annoque 1846 ediderat φιλανθρώπους Heysius in Polybii fragmento, quod 29, 6 (1°), 3 legitur: idem ter coniecit eo quod attuli annorum spatio Cobetus in Mnemos. N. S. vol. IV p. 363, vol. IX p. 436, Collect. crit. p. 11. Haec atque alia eiusmodi cum legerem, relegerem, componerem, non semel mecum deliberare coepi, an forte, ut lucus a non lucendo, ita a non reminiscendo dicta esset Mnemosyne.

in editione priore, proprios ad quemque locum auctores adnotans; et disertis verbis de eo argumento egit Carolus Jacoby in Philologi volumine XLV p. 341 s.

In commentatione "de locis nonnullis apud Polybium in titulo περί γνωμῶν", quam anno 1876 Mnemosynes novae seriei volumini IV inseruit annoque 1878, ut supra commemoravimus, repetivit in Collectaneis criticis, "relegebam nuper" inquit "Geelii mei annotationes in Polubii Historiarum excerpta Vaticana in titulo de sententiis Lugduni Batavorum anno 1829 editas, easque cum Bekkeri editione Polybii Berol, 1844 conferebam". Hic mihi repetenda sunt et auctorum nomina et annorum indicia: annis 1876 et 1878 Cobetus profitetur se usum esse editionibus Geelii et Bekkeri, quarum altera anno 1829, altera 1844 prodiit. Iam vero Geelius codicis Vaticani palimpsesti, quo excerpta de sententiis continentur (supra p. XIV), scripturam non noverat nisi ex Angeli Mai apographo, quod cum mendis et erroribus scateret, Theodorus Heyse codicem diligenter recognovit et, quamquam multorum locorum scriptura adiumentis chemicis a Maio olim incautius adhibitis paene deleta erat, tamen, quidquid etiam tum intenta oculorum acie cognosci posse ei videbatur, id anno 1846 in medium protulit. Ubicumque igitur de codicis M scriptura agebatur post annum 1846, non Mai, non Geelii, non Bekkeri editione, sed una Heysiana utendum erat. Ouem librum cum probe novisset ac passim etiam laudavisset Cobetus anno 1862 in Mnemosynes volumine XI, eundem autem quattuordecim annis post ignorare coepisset, neque alia ad Polybium pertinentia, quae interim in lucem emissa erant, curaret, in Mnemosynes novae seriei volumine IV (cui illam de locis nonnullis apud Polybium commentationem inseruit) et de codicis Vaticani scriptura et de auctoribus emendationum recentioribus tot commisit errores et tam misere historiam, ut ita dicam, contextus Polybiani perturbavit, ut, si quis omnia in ordinem redigere vellet, longis opus esset disputationibus et criticis et chronologicis. At quis est, qui in eo negotio operam perdere velit et tempus? Scilicet satis est scire, quis quemque Polybii locum, in libris manu scriptis depravatum, primus emendaverit, vel. sicubi Majus Vaticani ductus minus recte cognoverat, quid rectius legerit Heysius: nemo hoc insuper curaverit, quis postmodum emendationem aliquam vel tamquam suam repetiverit vel alii cuicumque tribuerit, ignarus principis inventoris, ad quem omnis eius coniecturae laus referri debeat. Sed tamen ex multis, quae in eo genere mihi occurrerunt, pauca hoc loco commemoranda esse videntur, ne forte Cobeti mentionem quibusdam locis iniuria ab editore omissam esse suspicentur ii qui his meis voluminibus usuri sunt. Velut ad 37, 9 (4), 7 Cobetus (Mnemos. N. S. IV 373, Collect. crit. 21) citat scripturam a Maio p. 451, 2 editam άλεξανεμίαν καὶ φιλατρημοσύνην et, postquam illum propter has absurdas lectiones reprehendit, "melius Dubnerus" inquit "mentis oculis codicem legens dedit άλαζονείαν καὶ φιλοχοημοσύνην, neque ulla est dubitatio quin sic in vetere libro sit exaratum". Unde haec? quidni recte sic scripserit vir acutissimus: quod si ita se habet, falsa esse sequitur ista quae longe secus mea in editione leguntur? Ergo mihi, tamquam in causa agenda, illud de quo disceptatur a primis quasi radicibus eruendum est ac pervestigandum. Non Heysii, non Luchtii¹), non Hultschii editiones respicit Cobetus: Didotianam passim citat, at quibus auctoribus in Didotiana singuli loci emendati sint, ignorat. Et hanc quidem editionem ab Ioanne Friderico Dubnero — quem Dubnerum ubique appellat curatam esse iure suspicari videtur; sed id scire vix quidquam attinet, quoniam ille, quisquis fuit, compilatoris magis quam editoris partes egit atque — ut taceam de erroribus nonnullis, quos ipse commisit — si forte quos locos emendatiores protulit, tamen eos viros doctos, a quibus emendati essent, citare supersedit²). Absurdum igitur est Didotianam aut "Dub-

Polybii et Appiani historiarum excerpta Vaticana — recognita a J. Fr. Lucht. Altonae 1830.

²⁾ Editio Didotiana stereotypa sub titulo "Πολυβίου ἱστοριῶν τὰ σωζόμενα. Polybii historiarum reliquiae. Graece et Latine cum indicibus" prodiit Parisiis anno 1839. Prorsus eadem inde ab anno 1852 venire coepit nulla re nisi tituli praescriptione annique, quo emissa sit, nota immutata. Nec vero nisi paucissimis locis emendata est ea repetitio Didotiana, quae anni MDCCCLIX numerum in fronte gerit et praefationem paulo ampliorem quam exempla, quae antea in publicum emissa sunt, exhibet. Atque in illa quidem superiore praefatione, id est anno 1839, editor laudaverat Geelium, Luchtium, Orellium (neque tamen, ut iam significavi, quid cuique deberetur, addiderat); in hac autem praefatione paulo latiore, quae mense Martio MDCCCLIX scripta est, Bothium (Polybiana scripsit F. H. Bothe, Lipsiae 1844) et Bekkerum atque Heysium breviter commemorat: ergo Cobetus de nonnullis eorum quos silentio praeterit auctorum, si non aliunde, certe ex hac quam ipse citat editione Didotiana reminisci debuit. Errores ab editore Didotiano commissos nunquam conquisivi dedita opera, sed forte oblatos adnotavi hos qui sequentur: 4, 82, 2 ὑπὸ τῶν ζυγὸν, 4, 84, 5 αὐτὸς pro αὐτοὺς, ibidem 6 τούτων omissum, 9, 13, 3 κοινωνοῦσθαι pro κοινοῦσθαι, 10, 28, 5 ὁμῶς pro ὁρῶν (sequuntur accusativi ἐπιβαλλόμενον αὐτὸν, suspensi ex ὁρῶν: idem sublato ὁρῶν construi non possunt), 12, 28, 6 ἐν ante ἐνὶ τόπφο omissum, 13, 5, 6 παρὰ τοῦ Φιλίππον τοῦ βασιλέως (cum Bekkero et Dindorfio), 15, 8, 11 septem verba et pars octavi, id est totus versus, omissa, 15, 34, 1 διασκενασίας (pro διασκενάς), 15, 37,1 κατὰ omis-

nerum" citare, nisi antea, unde cuiusque loci scriptura Didotiana profecta sit, accurate inquisiveris. Velut locus ille, quem supra attuli, ab editore Didotiano correctus est ex Orellii et Baiteri auctoritate, quorum alter άλαζονείαν, alter φιλοχοημοσύvnv proposuerat in indice lect. Turic. a. 1834 p. 9. Hi igitur viri, omni artis philologae laude ornatissimi, "mentis oculis codicem legerunt", non Dubnerus iste personatus, qui aliena arripuit non laudatis auctoribus. Et quod Cobetus eo quem modo attulimus loco praeterea dicit nullam esse dubitationem, quin sic in vetere libro sit exaratum, profecto non id agitur, utrum de codicis scriptura, quasi alioquin ignota sit, dubitare liceat necne, sed quam Heysius scripturam in membranis vetustissimis iterum iterumque excussis agnoverit. p. 86, 29 editionis suae disertis verbis adnotat: C[odex] άλαζονί αν, M[aius] άλεξανεμίαν καὶ φιλοτοημοσύνην. Ergo, quod quidem ad alacovetar pertinet, minime quaerendus est qui mentis oculis codicem legerit, sed in conspectu est Hevsius, qui suo visu eam in codice formam invenit, unde genuina Polybii scriptura haud dubie elicitur. De φιλοχρημοσύνη ambigi posse concedo. Sane sic in sua editione expressit Heysius neque e codice variam scripturam adnotavit; tamen, cum in palimpsesto illo permulta, ut supra significavimus, cognosci vix possent, non ubique eam dubitationem, quam debebat, significavit, sed secundum editionem Didotianam nonnulla ita repetivit, ut silentio codici ea tribuerentur, quae non sunt in codice1). Ergo in contextu Heysiano distinguenda sunt ea quae disertis verbis (velut modo άλαζονίαν) codici adscribit ab iis quae silentio eidem tribuuntur. Sed hoc de quo

sum, 16, 16, 4 ώστε μηδὲν διαφέρει (pro διαφέρειν), 18, 37 (20), 12 χειρώ, monstrum futuri ex χειρίζειν, quam corruptelam, tamquamsi in libris manuscriptis traditam — at vero illi nusquam tam foedas corruptelas admiserunt quam editor Didotianus — emendat Naberus in Mnemos. vol. VI p. 132. Ex reliquis addo unum δοχες (sic) σὺ σοὶ πραῦτερον εἶναι 32, 10, 4, ubi, etiamsi δοχες typothetae imputes pro δοχεῖς, manet tamen soloecismus σὺ σοὶ temere et invito codice illatus ab editore neque ferri potest πραῦτερον subjecto σὺ appositum. Ex his locis miserrime corruptis in editione, quae a. 1859 prodiit, correcti sunt hi: 10, 28, 5. 12, 28, 6. 15, 8, 11. 18, 37 (20), 12. 32, 10, 4; ceterorum corruptela eadem mansit quae in editionibus annorum 1839 et 1852.

¹⁾ Unum ĥoc ante omnia optandum esse, ut codex Vaticanus LXXIII denuo excutiatur, vix est quod proloquar. Sed donec in iis subsidiis acquiescere oportet, quae Heysius suppeditavit, de fide eius hac quam supra proposui distinctione critica est utendum. Quam multa Heysius in legendo codice vel praeterierit vel aliter erraverit, concludere licet

agimus loco, quoniam Heysius $\varphi \iota \lambda \sigma \tau \rho \eta \mu \sigma \sigma \nu \eta r^1$) a Maio editum esse adnotat, $\varphi \iota \lambda \sigma \chi \rho \eta \mu \sigma \sigma \nu \eta r$ veri similius est exstare in codice quam irrepsisse e volumine Didotiano.

Idem quem modo laudavi Orellius 12, 25 d, 6 pro λόγους rectissime scripserat ὅχλους idque ego anno 1870 in tertium meum volumen p. 843, 6 addito, ut par erat, auctoris nomine recepi; tamen Cobetus anno 1876 in Mnemos. N. S. vol. IV p. 357 s. itemque anno 1878 in Collect. crit. p. 5 s. hanc emendationem Dubnero suo tribuit, ac praeterea verba ἐπ² ὀνόματος, quae ibidem leguntur, cum sequentibus coniungenda esse scribit. Recte hoc quidem; sed tamen iam octo ante annis eadem interpunctio, quam Cobetus praecipit, a me erat restituta. Breviter addo 12, 26 b, 5 πότοις ab Orellio emendatum esse, non a Dubnero, ut Cobetus l. c. p. 359 (Collect. crit. p. 7) opinatur. Denique 37, 6 (2 d), 4 ἀποκλειόμενον (cuius loco a Dindorfio ἀπολόμενον restitutum est) idem Orellius coniecit, non Dubnerus Cobetianus p. 369 (Collect. crit. 17).

Dubnero accedit Madvigius auctor emendationis secundum Cobetum p. 365 s. (Collect. crit. p. 13 s.), scilicet 29, 9 (1⁴), 9 ἄγειν correctum esse a Dubnero, ᾶν αὐτὸν a Madvigio. Utrumque iniuria positum esse statim vidisset, si Heysii et Luchtii editiones inspexisset. Nam ἄγειν anno 1830 coniecit Luchtius et ᾶν αὐτὸν anno 1872 a me editum est auctore Heysio, qui illa codicis palimpsesti vestigia, quae ἀναφανδὸν legerat Maius (id quod transiit in Didotianam), potius ᾶν αὐ |τὸν significare perspexit. Rursus Luchtius eo quem meritus est honore privatur Mnemos. (ant. ser.) IV p. 323, N. S. IV p. 367 (Collect. crit. p. 15); nam hic εὐθανασίαν apud Polyb. 32, 19 (20^a), 3 correxit, non Bekkerus, ut ait Cobetus, eandemque formam postea e Vaticano edidit Heysius, variam Mai lectionem ἀθανασίαν adnotans.

Ac multi praeterea sunt loci, quibus actas res agit Cobetus propterea, quod omnem quam Heysius laudabiliter praestiterat operam (quam illi anno 1862 non ignotam fuisse demonstravimus) inde ab anno 1876 respicere noluit. Videas, si placet,

ex eo supplemento, quod ipse subiunxit in Zimmermanni annalibus loco supra p. XVI adn. 2 citato. Et conf. L. Spengel in Gelehrte Anzeigen herausg. v. Mitgliedern der k. bayer. Akad. d. Wissensch. vol. 24, Monaci 1847, p. 113 ss. 127 s., C. Jacoby Polybios (Jahresbericht) in Philol. vol. 45 p. 325 s.

Sic apud Heysium typotheta expressit pro φιλατοημοσύνην, quod Maius dedit (conf. supra p. XXIV).

et cum Heysiana editione conferas ea quae a Cobeto in Mnemos. N. S. volumine IV (atque iterum in Collectaneis criticis) scripta sunt pag. 358 ad 12, 25 $^{\rm h}$, 4 et 6, pag. 359 ad 12, 26 $^{\rm a}$, 4 ($\pi\epsilon\rho\iota\zeta\omega\mu\alpha\tau\alpha$), pag. 360 ad 12, 26 $^{\rm c}$, 2 et 28 $^{\rm a}$, 4, pag. 361 ad 16, 10 (1 $^{\rm a}$), 1, pag. 362 ad 24, 14 (25, 9 $^{\rm a}$), 1, pag. 369 ad 37, 6, 5 ($\tau\iota$).

Itaque etiam factum est, ut idem ad locos quosdam, quorum vera scriptura iam dudum e membranis Vaticanis edita neque tamen ab eo respecta esset, coniectura sua hanc ipsam scripturam commendaret, Iliadis post Homerum scribendae studiosus. Vide Mnemosynen l. c. pag. 362 ad 29, 5 (1^b), 1, pag. 363 ad 29, 6 (1°), 3, pag. 368 ad 37, 5 (2°), 2.

Restat ut quam brevissime illud absolvam, quod supra (p. XXI) inchoavi, et suis auctoribus reddam alias coniecturas nonnullas, quas in Mnemosynes nova serie annis 1876 et 1881 Cobetus repetit tamquam ab ipso inventas:

Vol. IV p. 357 verba, quae 12, 4d, 5 s. leguntur, φησὶ τοιγαροῦν τὴν Ἀρέθουσαν cet. ita citat, ut a Bekkero sunt edita, atque ad ἀναδύειν adnotat "leg. ἀναδύνειν". At id ipsum anno 1857 iam correctum erat a Nabero Mnemos. (ant. ser.) VI p. 354 annoque 1870 receptum in meam editionem. — Ibid. p. 366 ad 31, 25 (17*), 1 σώζοντες, p. 369 ad 37, 6, 4 (p. 104, 13 Dind.) ἀπολόμενον, p. 375 ad 39, 1, 9 (p. 122, 7 Dind.) μάλιστα δὲ: haec omnia a Lud. Dindorfio iam anno 1868 in quarto Polybii volumine emendata erant. — Ibid. p. 369 ad 37, 6 (2d), 5 πῶς δὲ καταταχήσασαν et ἔχουσαν, p. 373 ad 37, 9 (4), 7 τὸ πλεῖστον: haec a me iam anno 1872 in quarto meo volumine emendata vel coniecta erant.

Vol. IX p. 272 ad 11, 29, 10 "pro absurdo χυχλοῦντες" inquit "repone χυχῶντες id est ταράττοντες". At vero gravissimae sunt illae tempestates, quae tamquam in circulum fluctus circumagant, unde a nostratibus vocabulo ex ipso χυχλοῦν derivato cyclones aptissime dicuntur. Itaque Reiskius in Animadversionum ad Graecos auctores volumine IV p. 557 "cogitabam aliquando" inquit "χυχῶντες. sed bene habet vulgata... χυχλοῦν est idem atque στρέφειν ἐν χύχλφ... in orbem agere atque volvere, ut rotam". Ergo homo subtilissimo ingenio excellens hanc coniecturam, postquam tamquam puella recens nata ei oblata est, repudiavit anno salutis 1763; nec tamen in perpetuum derelicta est miserula infans, sed anno 1857 Naberum in Mnemosynes volumine VI p. 244 tutorem ac patronum nacta est, quin etiam paulo post alterum parentem invenit

Cobetum, qui eo quem diximus loco sua auctoritate illam suscepit nulla aut Reiskii aut Naberi mentione facta.

Ibidem p. 244 atque iterum vol. X p. 294 (quasi res non iam anno ante acta sit) ad 18, 46 (29), 4 pro pristina scriptura vulgata σιωπησάμενος commendatur κατασιωπησάμενος, quod quidem iamdudum in contextum receperat Dindorfius, idque his auctoribus (quos indicaverat adnotatio mea in tertio volumine ad hunc locum adscripta): "κατασιωπησάμενος (ex § 9) Lobeckius ad Sophocl. Aiac. p. 74 ed. tert. pro σιωπησάμενος (conf. etiam Fr. Osann. commentariorum seminarii Gissensis part. V a. 1858 p. 15 s.)." — Ibidem p. 178 ad 25, 4 (26,7), 10 Cobetus praecipit, ut pro στελγίδα legatur στλεγγίδα, quam formam iam anno 1867 Dindorfius in sua editione protulerat. — Denique ξητοφεύων, quod Cobetus ibidem p. 224 proposuit, iam occupatum erat a Valckenario eo loco, quem in Stephani thesauro v. ξμποφεύω editores Angli adnotaverunt.

Praeter Cobetum H. van Herwerden in Mnemosynes N. S. volumine II anno 1873') operam dedit emendandis Polybii libris, quos se percurrisse tales, quales paucis abhinc annis Dindorfius ediderit, testatur p. 75. Alias igitur editiones, unde, quibus auctoribus singuli loci correcti essent, facile cognoscere posset, noluit adhibere neque, opinor, veritus est, ne res actas ageret aut principes cuiusque loci emendatores iusta laude privaret. Quapropter nunc mihi ad illa Herwerdeni Polybiana breviter adnotanda sunt haec:

Pag. 73 post verba quae 12, 15, 11 leguntur περὶ τοὺς τὰ et ante id quod sequitur γεγονότα interponit γεγονότα σιωπῶντας ἢ περὶ τοὺς τὰ μὴ et, ne quis de fide ipsius dubitet, supplevi inquit, de meo quae exciderunt, quum librarii oculi ab priore γεγονότα ad posterius aberraverint. Haec nisi oculis meis legissem, nunquam credidissem virum, qui inter doctos haberi vellet, istud "de meo "affirmare audere, priusquam Schweighaeuseri saltem editionem inspexisset, ut, quid antea viri gravissimi de eo loco statuissent, cognosceret neve aliena temere sibi arrogaret. Neque vero meum esse puto nunc illa repetere quae apud Schweighaeuserum voluminibus III (p. 412) et VII (p. 105) accurate perscripta sunt: optime de illo loco restituendo meriti sunt Casaubonus, Reiskius, Schweig-

¹⁾ Volumen quod supra citavi prodiit anno 1874. Iam cum Herwerdenus Polybianis suis, quae in priore huius voluminis parte leguntur, subscripserit "Scribebam mense Octobri", hanc temporis notationem ad annum 1873 pertinere apparet.

haeuserus, quorum inventis ego quoque addidi quantulumcunque in me fuit. Quid igitur Herwerdenus in medium protulit, quod vere suum esset, non praeoccupatum ab aliis? Suspicio quam significat de oculis ab uno γεγονότα ad alterum aberrantibus est Schweighaeuseri, ἢ περὶ τοὺς τὰ est eiusdem Schweighaeuseri, un meum est, praeeunte Causaubono, qui où scripserat, emendatum; ergo restat unum σιωπῶντας, ex imitatione Reiskiani κρύψαντας, vel Schweighaeuseriani κρύπτοντας concinnatum, neque id commendari debebat nisi meae simul conjecturae φιλαπεχθώς ἐπικρυπτομένους ratione habita1). — Ibidem p. 75 ad 12,12 (7), 1 Herwerdenus $\mu \hat{\eta}$ addit post όταν δε: at vero hanc particulam iam Bekkerus sub finem eiusdem sententiae interposuerat. Porro p. 75-79 tamquam sua profert haec, quae iis potius quos ad quemque locum laudabo auctoribus vindicanda sunt: 1, 14, 3 πεπραχέναι Bekkero; 1, 41, 2 seclusa διὰ ταῦτα Hultschio; 3, 58, 9 ξαυτης Schweighaeusero, ibidem πάρεξ των ὄντων Casaubono; 8, 25, 3 λαβόντα Reiskio; 12, 12b, 1 διασύρειν Geelio; 16, 21, 5 ξαυτὸν Reiskio; 20, 12 (21, 15), 1 ξκών Heysio, 29, 12 (6a), 7 'Αλιάρτου Luchtio; 29, 11, 5 lacunae explendae ratio Valesio; 37, 9 (4), 13 $\chi \rho \langle \acute{o}\nu \psi \rangle$ $\phi v \gamma \langle \alpha \delta \varepsilon v \vartheta \acute{e} \rangle \nu \tau \alpha \varsigma$ $\kappa \alpha i \sigma \tau \rho \langle \varepsilon - i \rangle v \gamma \langle \alpha \delta \varepsilon v \vartheta \acute{e} \rangle \nu \tau \alpha \varsigma$ βλωθ εντας Heysio.

Út Herwerdenus eos quos dixi viros doctos, ita Herwerdenum neglexit J. M. van Benten in Observationibus criticis in Polybium, quae anno 1878 prodierunt. Nam τούτων ἀπούειν 1, 80, 3, ᾶν deletum 2, 7, 4²), ξαντῆς χάριν 3, 58, 9 illius sunt, non Benteni, qui Observationum suarum p. 14 s. 30. 51, ubi has coniecturas commendat, Herwerdenum auctorem laudare omisit, cum tamen alio eiusdem commentationis loco (p. 26) se admonitum ab amico sero cognovisse scribat plura, quae ipse quoque animadvertisset, iam ab illo sibi esse praerepta. — Praeterea Bentenus p. 19. 28 s. 31. 39. 42 nonnulla alia tamquam sua in medium protulit, quae iam ab his quos ad quemque locum citaturus sum occupata erant: 14, 2, 9 ἐν additum a Schweighaeusero, 32, 3, 3 ποιεῖν pro ποιήσειν scriptum a Dindorfio, 7, 4, 7 ἐπαρκέσειν pro ἐπαρ-

¹⁾ Omnino litteris XLII ea lacuna, quae in codicibus deprehenditur, a me est suppleta: statueram igitur duos plenos archetypi versus excidisse. Conf. Quaest. Polyb. part. II p. 6—11.

cidisse. Conf. Quaest. Polyb. part. II p. 6—11.

2) Ad hunc locum Bentenus commodae inscitiae socium habet Hertleinium, in Fleckeiseni annal. 1877 p. 33 idem äv expungentem.

xεῖν a Nabero, 3, 68, 14 παραστρατοπεδεύσας traditum in codice C, 6, 9, 11 ποῖ pro ποῦ coniectum a Schweighaeusero idemque 16, 36, 6 ab Hertleinio (Fleckeiseni annal. 1877 p. 34), 10, 41, 7 ἐπὶ τοῦ Φιλίππου ab eodem Hertleinio (l. c. p. 37).

Sed ut tandem aliquando ad finem molestae huius pervestigationis veniamus, quid existimandum esse videtur de ista nesciendi arte? Num forte similis est illi, unde Socrates olim deduxit verae scientiae initia? An casui tribuenda, an denique neglegentiae? Non diiudicabo equidem, sed ipsos, quorum causa agitur, citabo suis de rebus testimonium ferentes. Namque Bentenus Observationum p. 26 "casu quodam", inquit, sive potius dixerim socordia mea, accidit, ut ea, quae Vir Clar. Van Herwerden . . . disseruit de Polybio emendando, mihi non in manus pervenerint nisi post maiorem partem huiusce opusculi perfectam". Atque apertius etiam culpam suam confitetur Herwerdenus in Mnemos. N. S. volumine XIII p. 82 his verbis: "Satisfacere debeo Nabero nostro de iniuriis, quas certa quadam de causa nimium festinans primi Herodoti mei voluminis editionem imprudens ei intuli, aliquanto rarius quam par fuerat eius emendationibus . . . recipiendis aut commemorandis, licet ea neglegentia et Herodoti lectoribus et mihi plus quam illi nocuerim. Cuius paene incredibilis (quidni enim fatear?) socordiae causa hinc repetenda est, quod olim illarum emendationum partem in margine mei exemplaris annotaveram, postea vero in edendo occupatus omnes me annotasse putavi: quam rem aliter se habere eheu non nisi sero animadverti. Hinc quoque factum est ut subinde aut mihiaut Cobeto correctiones dudum ab illo propositas tribuerem".

Verbum non amplius addam.

VIII.

Longiore usu edoctus praefationi illi brevissimae, quae prioris editionis limen obtinuerat, cognovi cum alia, quae quidem modo absolvi, tum hanc quae sequitur partem adiungendam esse, scilicet ut ad nonnullos Polybii locos paulo uberiore disputatione exponerem, quibus de causis vel hanc scripturam in contextum recepissem, vel illam, quae forte aliis probabilior videretur, aspernatus essem, ne multa, ut eius, quam in quemque eorum locorum impen dissem, operae criticae rationem red-

derem atque idonea argumenta in medium proferrem. Verum tamen ne quis, quod saepius fecerim, idem omnibus locis, qui unquam conjectura aliqua temptati sint, mihi praestandum fuisse existimet: non omnes coniecturas novisse interest virorum Polyhii studiosorum, sed eas tantum, quae aut probabiles aut certe non omnino improbabiles esse videantur; atque ex hoc ipso numero plurimas licuit in conspectum producere nulla nisi auctoris mentione addita aut iis quoque commentariis citatis, e quibus coniecturae cuiusque ratio planius perspici posset; pauci denique, ut in tanta multitudine, loci fuerunt, qui editori, quamvis brevitatis studioso, paulo latius explicandi essent. De his igitur iam ex ordine est dicendum.

1, 2, 6: ἰσγνῶς εἰπεῖν] Adverbium ἰσγνῶς cum Casauboni et Ernesti suspicionem movisset, Dindorfius in praefatione ad vol. IV p. xiii s. σχεδον ώς είπεῖν coniecit, quae formula non semel apud Polybium legeretur. Atque ille quidem 1, 66, 10; 1, 67, 9; 3, 49, 7; 5, 31, 6 citavit, quibus ego locis in praesentia addo 3, 72, 3; sed puto alios etiam nonnullos, si quis quaesiverit, inventum iri. At vero ex ullo dicendi usu vel frequentissimo, quem nos recentiores in aliquo scriptore antiquo observavimus, effici posse, ut ille omnibus eius generis locis eundem usum unice amplexus nihil praeterea, quod et apte diceretur et ornate, admiserit, quis est qui contendat? Atqui elegantissime dictum esse apparet illud quod antiquitus traditum est lograç elaelr, siquidem apud veteres rhetores ἰσχνὸς χαρακτήρ dicendi genus tenue, proprium, pressum, non cumulatum aut magnificum, significat (v. Stephani thesaurum sub logyoc). Recte igitur Schweighaeuserus in lexico suo Polybiano codicum scripturae patrocinatus est collato Lycurgo in Leocr. 80: ἰσχνῶς ἔστιν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ίδεῖν. Accedit quod ἰσχνός et ἰσχνῶς propria, ut ita dicam, Hippocratis medici sunt vocabula (v. Steph. thes.), cuius ex libris diligenter lectitatis Polybium nonnulla, quae memoria comprehendisset, repetivisse docet Ludovicus Goetzeler de Polybi elocutione (Wirceburgi 1887) p. 15 s. Atque aliud est verbum, insolentius etiam, ἐπαύρασθαι, quod secundum Hippocratis usum Polybio 18, 11, 7 restituendum esse exposui in Fleckeiseni

1, 3, 2: Αράτου Σικυωνίου] Quod in librorum omnium 4, 7 scriptura παρά τοῦ Σιχυωνίου mendum latebat, id acutissime Reiskius animady. ad Graec. auct. vol. IV. p. 7 indagavit Αράτου nomen reponens. Neque tamen Αράτου τοῦ Σικυωνίου, sed

annal. 1887 p. 764 s.

PAG. 3. 3

١

aut una littera π eiecta Αράτου Σιχυωνίου aut αρ duplicatis παρ' 'Αράτου Σιχυωνίου (ut Buettnerus Wobstius edidit) scribere debebat, quemadmadum his qui sequuntur locis Polybius nominibus propriis έθνικά apposuit: 2,39,7 της Διονυσίου Συρακοσίου δυναστείας, 2, 65, 3 Κερκιδάς Μεγαλοπολίτης, 5, 17, 4 Δυμαίους 'Αγησίπολιν καὶ Διοκλέα, 5, 63, 12 et 65, 7 Κνωπίας 'Αλλαριώτης, 5, 64, 4 'Ανδρόμαχος 'Ασπένδιος καὶ Πολυκράτης Αργείος, 5, 79,6 Μενέδημος Αλαβανδεύς, 5, 79, 9 Ιππόλοχος Θετταλός, 7, 9, 1 Εενοφάνη Κλεομάχου Αθηναΐον (ubi foederis inter Hannibalem et Philippum facti verba citantur), 10, 29, 6 Πυλυξενίδας Υόδιος, Νικομήδης Κῷος καὶ Νικόλαος <math>Aἰτωλός, et sic aliis quoque locis nonnullis, quos conquirere supervacaneum esse duxi. Ne multa, ἐθνικά sine articulo suis nominibus a Polybio saepius apponi nemo negaverit; sed alioquin hanc quasi regulam scriptor secutus est, ut cum articulo Educiá nominibus propriis adderet (velut 2, 40, 2 bis; 2, 43, 2; 2, 48, 4; 2, 65, 4; 2, 67, 4; 5, 17, 4; 5, 61, 9 bis; 5, 63, 11 et 12 quater; 5, 65, 2 et 3 quater; ibid. 6-10 cet.). Verum similiter ac reliqui quoque scriptores articulum passim omisit, vel ne plures, quam necesse esset, genitivos inter articulum et substantivum interponeret, ut in locis quos supra citavimus της Αράτου Σικυωνίου συντάξεως et της Διονυσίου Συρακοσίου δυναστείας, vel hiatus evitandi causa, ut supra Αλλαριώτης, Ασπένδιος, 'Αργεῖος, 'Αλαβανδεύς, Αἰτωλός sine articulo leguntur, vel etiam, id quod item cum usu aliorum scriptorum convenit, nulla causa cogente. Et propter hiatum quidem 5, 65, 3 librorum scriptura Ανδρόμαχος ὁ Ασπένδιος sine dubio corrigenda est in 'Ανδρόμαχος 'Ασπένδιος, sicut ante Schweighaeuserum erat editum (conf. Philol. XIV 295). Breviter addo populorum ac gentium nomina modo cum articulo poni modo sine articulo, velut 5, 6, 4, των δ' Αἰτωλών τοὺς μὲν ἡμίσεις έχων cet. et 5, 5, 1 ήμίσεις έχων Αίτωλων legimus neque Herwerdeno adsentimur Mnemos. N. S. II 77 των Αίτωλῶν ex illo loco etiam in hunc inferenti.

1, 3, 4: συμβαίνει γίνεσθαι — πρὸς εν γίνεσθαι] Li- 4, 12—15 bros manu scriptos hoc loco partim γίνεσθαι, partim γίγνεσθαι exhibere exposui in adnotatione. Schweighaeuserus olim γίγνεσθαι, Atticam formam, quam in codicibus (vetustioribus praesertim) plerumque inveniri scribit vol. V. p. 132, constanter edidit. Nos contra γίνεσθαι ubique edidimus ipsum Vaticanum codicem (A) secuti, qui in primo libro γίνεσθαι bis et

quadragies, γίγνεσθαι autem novies, et similiter in reliquis libris multo saepius illam quam hanc formam servavit¹). Loci autem singuli ex libro primo collecti hi sunt: y lv e o 3 a l 14, 6; 21, 1; 22, 2; 26, 1; 28, 11; 29, 3 et 6; 31, 4; 32, 8; 35, 9; 36, 5; 39, 2; 40, 7 et 13; 41, 6 et 7; 42, 10; 46, 7; 48, 2. 5. 6. 8; 53, 5; 55, 6; 59, 11; 60, 6; 61, 8; 66, 1. 6. 8. 10; 67, 2; 69, 13; 73, 7; 74, 1 et 8; 75, 8; 76, 7; 81, 1. 5. 8; 82, 3; $\gamma \ell \gamma$ - $\nu \in \sigma \mathcal{G} \alpha \iota 3, 4 \text{ bis}; 11, 10; 13, 9; 23, 6; 42, 13; 48, 7 \text{ et } 8;$ 57, 7. In Vaticano palimpsesto (M) quid quoque loco scriptum sit, non ita constat; tamen dubitari vix potest, quin ex huius quoque codicis auctoritate forma recentior γίνεσθαι alteri vetustiori praeserenda sit; nam γίγνεσθαι tantum ad 14.6: 35, 9; 57, 7, ad reliquos autem libri primi locos duodequinquaginta vive o 3 al adnotatum est. Ac similiter codices antiquissimi Turonensis (P) et Parisinus (T) constanter fere scripturam γίνεσθαι exhibent. Item in γινώσκειν potior librorum auctoritas conspirat, quam formam Vaticanus libris primo et secundo ubique servavit, et tertio demum libro (velut 21, 5 et 6; 23, 2; 32, 3; 48, 2; 58, 4) alteram quoque scripturam, illatam sine dubio ab Atticista quodam, agnoscere coepit.

5, 9
1, 3, 8: βύβλον] Sic per v hoc vocabulum a Polybio usurpatum esse demonstravi in Fleckeiseni annal. 1867 p. 309, ubi de inscriptionum testimoniis Keilium in Musei Rhen. vol. XVIII p. 269 s. citavi. Et alios, qui postea de hac forma in inscriptionibus obvia egerunt, Buettnerus Wobstius laudat praef. vol. I p. lxxvii. Iam e libris primo usque ad quintum codicum Polybianorum scripturas sub uno conspectu propono hunc in modum. Recta forma βύβλος in A exstat libro I cap. 3, 8 et 10; 5, 1; 15, 1; II, 1, 1; III, 1, 1 et 2; 9, 3; 10, 1; 28, 4; 34, 3; IV, 1, 1; 28, 2; V, 111, 10 (post ταύτη τῆ), eadem in F XVIII, 28, 1, in M XII, 25 d, 6. Contra ι in A exstat II, 71, 10; III, 26, 5; 32, 1 et 2; 40, 7; 118, 10; IV, 1, 4; 28, 6; 66, 10; 87, 12; V, 105, 10; 111, 10 (post μετὰ ταῦτα).

5, 23 1, 4, 1 οὕτως καὶ δεῖ διὰ τῆς ἱστορίας ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι τὸν χειρισμὸν τῆς τύχης] Sic hunc locum inserto verbo δεῖ correxi in Fleckeiseni annal. 1857 p. 832 s. atque ibidem, cum Schweighaeuserus vol. V p. 136—138 pluribus de omisso verbi ἀγαγεῖν subiecto dis-

seruisset, τὸν συγγραφέα silentio addendum esse censui. Et δεῖ quidem ante διὰ recte illatum esse postmodo comprobari

¹⁾ Brevius de eadem re dictum est in Fleckeiseni annal. 1867 p. 309. Et conf. Buettnerum Wobstium vol. I praef. p. LXXVII s.

vidi similibus locis 2, 56, 11: ἐκεῖ μὲν γὰρ δεῖ διὰ τῶν πιθανωτάτων λόγων εκπληξαι cet., et 6, 12, 4: καὶ μὴν ὅσα δεῖ διὰ τοῦ δήμου συντελεῖσθαι cet. Item δεῖ in codicibus omissum restituit Scaliger 10, 47, 8: διότι δεῖ πρῶτον ἐπιστῆσαι cet., quem ad locum conferendi sunt hi, quibus perinde $\delta \iota \acute{o}\tau \iota$ $\delta \varepsilon \iota$ conjuncta inveniuntur: 10, 37, 4; 27, 8, 1; 28, 7, 1; 28, 12, 2; 29, 24, 10. Accedit $\delta \epsilon \tilde{\nu} = 9, 42, 6$ ante $\delta \iota \alpha$ ποεσβεύεσθαι a Geelio et Campio (progr. Greiffenb. 1855 p. 8) intersertum. Sed illud quod supra legitur del iam ante me Campius quaest. Polyb. part. II (progr. Greiffenb. 1855) p. 7 proposuerat neque tamen, quo loco addendum esset, adscripserat. Nam quod, codicis M scriptura ὑπὸ δὲ μίαν citata, δὲ ex δεῖ natum esse existimabat, certe non ausus est hanc verborum collocationem "νπὸ δεῖ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν" commendare. Paulo aliter "νπο μίαν δεί σύνοψιν άγαγείν" edidit Buettnerus Wobstius, contra quem paucis disputat Carolus Schenkl in Jahresbericht über die Fortschritte der class. Alterthumswiss. XII (1884) vol. 38 p. 243. Neque supervacaneum esse videtur hanc quoque in medium proferre coniecturam, quae mihi nuper locum retractanti occurrebat: ούτως καλ δεί την ίστορίαν ἀγαγεῖν, ita ut subiecti loco τὴν ἱστορίαν positum esset (quam in sententiam olim Reiskio p. 7 αὐτὴ, scilicet ἡ ἡμετέρα πραγματεία, αγει in mentem venerat). Sed tamen, cum nusquam Polybius την ίστορίαν personae agentis instar introduxerit (nam alia est ratio loci qui sequitur 1, 4, 10), saepius autem vel $\hat{v}\pi\hat{o}$ $\hat{\tau}\hat{\eta}\hat{v}$ is $\hat{\sigma}\hat{\sigma}\hat{o}(\hat{a}\hat{v})$ vel $\hat{\epsilon}\hat{x}$ $\hat{\tau}\tilde{\eta}\hat{s}$ is $\hat{\sigma}\hat{\sigma}\hat{o}(\hat{a}\hat{s})$ vel alia similiter scripserit, comparatis illis quos modo citavi locis retinui haec quae iam prius edideram: δεί διὰ τῆς ἱστορίας.

1, 4, 11: μόνως ἄν τις ἐφίχοιτο καὶ δυνηθείη κατ- 7, 4 οπτεύσας ἄμα καὶ τὸ χρήσιμον α τὸ τερπνον ἐκ τῆς ἱστορίας ἀναλαβεῖν] Tribus hic locus difficultatibus laborat, quas iam ex ordine expediam. Primum verbum ἐφίχοιτο genitivi structuram requirere videbatur, quam cum Reiskius p. 8 in verbis ἔτι δ' ὁμοιδτητος καὶ διαφορᾶς partim servatam esse putaret, ante haec ipsa verba et post παραθέσεως τοῦ τε χαρακτῆρος καὶ μεγέθους ἐκάστου τῶν πολιτευμάτων, tamquam priorem partem genitivi structurae ex ἐφίχοιτο suspensae, interseruit. At Schweighaeuserus verba ἔτι δ' ὁμοιότητος καὶ διαφορᾶς recte praepositioni ἐκ, quae antecedit, subiunxit et ad ἐφίχοιτο e § 9 silentio supplenda esse censuit τοῦ ἐπιστήμην καὶ γνώμην ἀτρεκῆ ἔχειν. Quod cum non intellegeret Campius progr. Greiffenb. 1855 p. 6, ipsa

verba ἐπιστήμην ἀτοεκή ἔχειν temere interpolabat. At vero verba ἐφίχοιτο καὶ δυνηθείη ita in unam quasi significationem coire apparet, ut conjuncta infinitivum ἀναλαβεῖν re-Falsum igitur est illud quoque, quod Bothius Polybian. p. 7 verba καλ δυνηθείη delenda esse opinatus est, cui obloquens Campius in Philologi volumine II p. 341 miram quandam interpungendi rationem proposuit. Secunda difficultas verbo κατοπτεύσας absolute posito adhaeret, ad quod ex superioribus intellegenda esse την συμπλοκήν έτι δὲ την δμοιότητα καὶ διαφοράν Schweighaeuserus adnotavit. Et recte id quidem, dummodo omne verbum transitivum sine accusativo ita poni posse concedas, ut vis transitiva quodammodo quiescat, obiectum autem ex totius loci ratione silentio supplendum sit. Ergo nihil egit Campius progr. Greiffenb. 1855 p. 6 ταῦτα, quod quidem subaudiendum esse iam Reiskius docuerat, post κατοπτεύσας interpolans. Multo probabilius pro αμα quod sequitur corrigendum esse ἄπαντα coniecit Buettnerus Wobstius, cui adstipulatur Carolus Iacoby in Philologi vol. XLV p. 331. Neque ego repugnarem, nisi ἀπάντων initio eiusdem sententiae Polybius scripsisset, quo comparato repetitio accusativi arcavia excludi videtur (nam alia est ratio sententiae 1, 4, 1, ubi antecedenti ἄπαντα per anaphoram subjunctum est πάντα; neque vero illi loci, quos infra p. XLI ss. afferam, illud απαντα repetitum satis tueri videntur). Ergo videamus an αμα per se recte dictum sit. Certe quidem, sed tertia difficultas haec obvenit, quod non solum $\ddot{\alpha}\mu\alpha$ $\kappa\alpha$, sed etiam paulo post $\ddot{\alpha}\mu\alpha$ λαβείν in codicibus tradita sunt. At uno tantum loco αμα posuerat Polybius, idque aut post τὸ χρήσιμον aut ante καὶ τὸ χρήσιμον. Iam cum ante καὶ τὸ χρήσιμον exstet ἄμα, idem ante $\lambda \alpha \beta \epsilon i \nu$ tolerari non potest. Ergo aut eiiciendum est aut cum Bekkero pro αμα λαβείν una tantum littera mutata scribendum ἀναλαβεῖν. Iam quicunque numerum illum rhetoricum, de quo multus est Cicero in libris de oratore, a Polybio ubique observatum esse mecum iudicabit, certe periodum in avalabeir. id est recipere, quam in nudum istud λαβείν exire malet.

7, 30 1, 6, 2: την ἐπ' Ανταλκίδου λεγομένην εἰρήνην]

Cum γενομένην inde a principe editione pervulgatum esset,
Schweighaeuserus veterum codicum scripturam λεγομένην,
quam aptissimam esse apparet ad huius loci sententiam, iure
restituit. Et similiter Plutarchus (quem citat idem) in vita
Artax. 21: την περιβόητον εἰρήνην βραβεῦσαι τοῖς Ἑλλησι
την ἐπ' Ανταλκίδου προσαγορευομένην. Unde autem

γενομένην illud ortum esset, luculenter exposuit idem Schweighaeuserus. Namque την έπ' Ανταλκίδου γενομένην είρηνην et ipse Polybius scripsit 4, 27, 5 ac 6, 49, 5 et Strabo 6, 4, 2 (p. 287), hunc de quo agimus Polybii locum liberius citans. dedit, nimirum eum dicendi usum, qui ipsi usitatior esse videretur, secutus. Sic etiam Arrianus 2, 1, 4: κατὰ τὴν είρήνην την επ' Ανταλκίδου γενομένην προς βασιλέα Δαoctor. Praeterea apud Polybium conferendi sunt loci 3, 15, 5: τὰς ἐπ' ᾿Ασδρούβου γενομένας δμολογίας, 3, 21, 2: τας επί Αυτατίου γενομένας συνθήκας, 15, 11, 8: (μάχην) την περί Κάννας γενομένην προς Αιμίλιον (ubi ipsa verba πρός Αἰμίλιον postulant γενομένην quod pro λεγομένην hoc loco Reiskius emendavit). Ergo, ut paucis absolvam, dubitari non potest, quin apud Polybium aliosque scriptores usitatissima sint ή γενομένη εἰρήνη, ή γενομένη μάχη aliaque similia; neque tamen ex hoc dicendi genere, quamvis pervulgatum sit, concludere licet Polybium etiam 1, 6, 2, quo loco λενομένην et codices exhibent et sententiae ratio tuetur. γενομένην scripsisse. Nihil igitur agit J. M. van Benten observat. crit. in Polybium (Lugduni Bat. 1878) p. 2, cum nulla aut Strabonis aut editoris principis aut Schweighaeuseri ratione habita istud γενομένην tamquam novi aliquid profert.

1, 6, 2: τη περί τον Ἐλλέπορον ποταμόν μάχη] 8, 2 Ελωρον collato Diodoro 14, 104, 1 dubitanter coni. Fr. Osannus commentar. semin. Gissensis spec. VI p. 14 s. (a. 1858). Verum ἐλέπορον apud Polyaenum 5, 3, 2 exstat in codice Mediceo vetustissimo.

1, 8, 3: Μεργάνην] Μοργύναν Fr. Osannus l. c. p. 16 10, 30 commendat collato Stephano Byz., qui Philistum Syracusanum citat; et hoc ipso Polybium usum esse videri. At Polybianum Μεργάνη propius quam Μοργύνα abest a formis Μοργάν-τιον, Μοργαντίνη cet., quas et scriptores et nummi exhibent.

1, 9, 8: βασιλεὺς ὑπὸ πάντων προσηγορεύθη τῶν 12, 9 συμμάχων] Saepius in legendis veterum libris animadverti verborum quandam ambiguitatem non evitari, si nulla rerum sit ambiguitas. Velut haec quae modo citavi verba, si rerum quae traduntur nullam habueris rationem, per se duo diversa significare possunt, aut Hieronem salutatum esse regem a sociis, non a Syracusanis, aut a Syracusanis simul et sociis. Iam cum illud absurdum esse reapse cognoscatur, non est quod in verbis ὑπὸ πάντων τῶν συμμάχων, omissa Syracusanorum mentione, offendamus. Nimirum συμμαχία fuit Syracusa-

norum aliarumque civitatium; fac igitur Polybium ἐκ δόγματος πάσης της συμμαγίας vel similiter scripsisse: nemo, opinor, offenderit. Ergo haec etiam, quae in libris manu scriptis exstant, a Polybio recte scripta esse concedamus. Virorum criticorum, ut in loco sane quidem difficili, diversae sunt sententiae, nam Schweighaeuserus et Stichius (Philologischer Anzeiger XIII 828) librorum scripturam comprobant, alii autem locum lacuna laborare statuunt, quam variis rationibus explent hisce: ὑπὸ πάντων προσηγορεύθη πολιτῶν τε καὶ συμμάχων Campius progr. Greiffenb. 1855 p. 9 s., ὑπὸ πάντων τῶν πολιτῶν προσηγορεύθη καὶ τῶν συμμάχων Jacobyus Philol. XLV 331, ὑπὸ πάντων προσηγορεύθη καὶ τῶν Συρακοσίων καὶ τῶν συμμάχων Buettnerus Wobstius praef. p. lxxxII (conf. 7, 8, 1: κατεν κτήσατο την Συρακοσίω καί τῶν συμμάχων ἀρχήν).

1, 17, 8: καὶ στρατοπεδεύσαντες] Verbi στρατοπε-21, 21 δεύειν unum hoc exemplum in lexico Polybiano affert Schweighaeuserus et "alias" inquit, "quoad quidem vel observaverim vel meminerim, constanter composito verbo καταστρατοπεδεύειν utitur scriptor noster". Itaque hoc quoque loco, praesertim cum xai antecederet, in promptu erat xatagioatoateδεύσαντες coniicere. Attamen integra est codicum scriptura; simplex enim $\sigma \tau \rho \alpha \tau \sigma \pi \epsilon \delta \epsilon \dot{\nu} \epsilon \iota \nu$ etiam 1, 58, 2; 1, 73,6; 1, 74, 4; 2, 5, 5; 2, 34, 4; 2, 65, 7; 2, 66, 1; 3, 55, 6; 3, 66, 9; 3, 68, 5; 5, 99, 8; 5, 103, 5; 14, 10, 3; 15, 7, 3; 18, 19, 3 (atque aliis quoque, opinor, locis) apud Polybium legitur. Quin etiam antecedente xal particula — praeterquam in formis cum augmento, ubi hiatus evitandus erat¹) — simplex στρατοπεδεύειν fere praetulisse videtur composito καταστρατοπεδεύειν: conf. praeter locum, quem supra proposui, καὶ στρατοπεδεύσας 1, 74, 4; 3, 66, 9; 15, 7, 3, καὶ στρατοπεδεύσαντες 2, 34, 4, καὶ στρατοπεδεῦσαι 14, 10, 3, cum καὶ καταστρατοπεδεύ- $\sigma\alpha c$ tribus tantum locis a me enotatum sit hisce: 3, 55, 7; 3, 56, 6; 3, 68, 14.

1, 18, 5: ηθροιζον] In Fleckeiseni annal. 1867 p. 308 s. 22, 27 cum breviter de codicis A spiritum modo lenem, modo asperum, modo nullum praebentis scriptura egissem, fortasse asperum spiritum ubique restituendum esse significavi, quam adspirationem, Atticorum consuetudine commendatam, in suam editionem recepit Buettnerus Wobstius (conf. eius praef. vol. I p. LXXVII).

¹⁾ Conf. καλ κατεστρατοπέδευσεν 1, 40, 2; 3, 77, 1, καλ κατεστρατοπέδευσαν 1, 67, 13.

Tamen ego, ut in re dubia, vulgatas apud Polybium scripturas άθροιζειν, άθροισμός, άθρους, ut in priore editione, ita etiam in hac altera retinui. Formarum autem, quas codex A praebet, brevem conspectum iam sic proponam: I. nullam discrepantiam ad Bekkeri editionem, in qua spiritus lenis expressus est, e codice A adnotavi ad 1, 18, 5; 1, 44, 5; 1, 49, 6; 1, 84, 3; 2, 24, 6; 2, 28, 5; 3, 14, 3; 3, 18, 8; 3, 92, 8; 3, 93, 4; 3, 105, 6; 5, 29, 9; II. disertis verbis in A lenem spiritum exaratum esse adnotavi ad 1, 78, 14; 2, 4, 1; 2, 12, 2; 2, 18, 6; 3, 54, 1; 3, 71, 11; 3, 107, 3; 4, 9, 8; 4, 14, 1; 4, 58, 5; 4, 64, 6; 5, 2, 11; 5, 3, 2; 5, 18, 2; 5, 49, 1; 5, 71, 4; III. asper spiritus in A exaratus est 1, 71, 1; 1, 82, 1; 3, 41, 3; 3, 42, 4; 3, 95, 3; 3, 100, 8; 3, 111, 2; 4, 22, 9 et 10; 4, 64, 5; 4, 66, 1; 4, 67, 1; 4, 79, 7; 5, 41, 6; 5, 76, 1; 5, 99, 10; 5, 103, 1; IV. spiritum omisit scriba codicis A 1, 83, 7; 2, 4, 9; 3, 68, 13; 3, 76, 4; 3, 90, 2; 4, 9, 1; 4, 12, 5; 4, 32, 2; 4, 37, 6; 4, 58, 1; 5, 2, 4; 5, 50, 1; 5, 62, 4. Sunt igitur loci XVI, quibus spiritum lenem scriptum esse certo constat, hisque accedunt alii XII, quibus eundem inveniri e silentio colligitur; contra spiritus asper decies septies exstat. Neutram in partem inclinant loci XIII, quibus adspiratio omissa est. Codex F fere ubique lenem spiritum servavit; sed tamen asper enotatus est ad 10, 27, 13 et 15, 30, 3. Sequuntur alia vocabula ancipitis adspirationis: ξδαφος in A exstat 3, 118, 5; 4, 64, 10; 4, 65, 4; accedit in F verbi forma ἡδάφισαν 6. 33. 6; sed 5, 9, 3 et 5, 10, 6 ad ἔδαφος leniter adspiratum nullae neque ex A a me neque ex F ab Hinckio discrepantiae adnotatae sunt. Εθίζονται 4, 20, 8 et ήθεσί τε (sic) 4, 21, 2 in A exarata sunt. $O\mu l\chi \lambda \eta \varsigma 3$, 84, 13 et $\delta \mu \iota \chi \lambda \omega \delta \sigma \sigma \varsigma 3$, 84, 1, cum antea δμίγλης et δμιγλώδους vulgo legerentur, ex A-recepit Buettnerus Wobstius, cui ego nunc adstipulor; itemque Polybius 34, 11, 15 ὀμιγλώδη voluisse videtur, ubi e Strabone ὁμιγλώδη editum est. Denique aliis quoque de formis veteres librarios dubitavisse docent codicis A scripturae ξαρινής 5, 68, 1 et 5, 79, 1; έλεφάντων 5, 82, 8; 5, 84, 9; 5, 86, 6, έλέφασι 5, 84, 5, έλέφαντες 5, 86, 6 (sed 5, 84, 6 ad έλέφαντας nullam discrepantiam adnotavi).

1, 19, 2: ἐκκλίνασιν] Cum ἐγκλίνασιν sua coniectura 24, 3 Casaubonus dedisset, caute ac prudenter Schweighaeuserus librorum scripturam restituit, quam tamen rursus expulit Dindorfius. Tum eandem ego revocavi, et adsensus est Buettnerus Wobstius, qui praef. p. LxxvIII locis a Schweighaeusero citatis addidit 3, 116, 6 et 7, ubi Polybius verba ἐκκλίνειν et ἐγκλίνειν cogitate

iuxta posuisse videretur. Sed cum longum sit omnes, qui huc pertinent, locos conquirere — neque equidem, ut in re manifesta, id necesse esse arbitror — ad ea quae Schweighaeuserus de utriusque verbi usu adnotavit, haec breviter addenda esse videntur. Quid discriminis inter ἐχκλίνειν et ἐγκλίνειν proprie intercedat, neminem fugiat, qui aut in mathematicis linearum elementa aut in physicis, quid sit convexum, quid concavum, perceperit. Ac sic Polybius, vir in rebus mathematicis multum versatus, et Padum fluvium ἐκκλίνειν τῷ ὁεύματι proprie scripsit 2, 16, 7, et in proeliis describendis neutiquam per abusum dicendi (id quod aliis videtur), sed subtili iudicio ἐκκλίνειν ab έγκλίνειν distinxit. Nam sine dubio adversa militum, vel etiam navium, acies, si forte hostes in mediam incumbunt, inclinat sive Eyxlives idgue fugae initium esse solet: vide 1, 23, 10; -1, 57, 8; 1, 74, 7; 3, 69, 11; 3, 116, 7; 5, 14, 5; 5, 23, 4 (quo loco ἐχχλίνειν praetulit Schweighaeuserus); 11, 14, 6. Similiter de iaculatoribus, qui impetu hostium perterriti, per aciei intervalla se recipiunt, 3, 65, 7: ωστε τούς ακοντιστάς μη φθάσαι το πρώτον εκβαλόντας βέλος, φεύγειν δ' έγχλίναντας εὐθέως διὰ τῶν διαστημάτων ὑπὸ τὰς παρ' αύτῶν ἴλας. Contra, ut transitive ἐκκλίνειν, i. e. declinare, impetum aliquem milites dicuntur¹), ita equites praecipue, qui in cornibus collocati sunt, intransitive exxlireir dicuntur, id quod aptissime hoc ipso loco, unde disputandi initium fecimus, illustratur: παραγγείλας τοῖς Νομαδικοῖς ἱππεῦσι προπορεύεσθαι καὶ — ἐρεθίζειν καὶ πειρᾶσθαι τοὺς ἱππεῖς αὐτῶν ἐκκαλεῖσθαι, κἄπειτα πάλιν ἐκκλίνασιν ἀποχωρεῖν Item 3, 116, 6: οἱ σύμμαχοι τῶν Ῥωμαίων ἶππεῖς ἐχχλίναντες ἀπεχώρουν. Ac fieri etiam potuit, ut una legio incursu hostium loco suo demota fugeret (1, 30, 11), vel in maritimo proelio naves ad litus declinarent: ἔφευγον ἐκκλίναντες είς γῆν 3, 96, 4, cuius loci similitudine rerumque quae traduntur ratione habita etiam 1, 54, 3 ἐχχλίνας εἰς τόπους τραχείς — καθωρμίσθη restituendum esse videtur pro έγκλίvas, quod est in libris manu scriptis²). Denique non est quod Suidae fidem in dubitationem vocemus, qui fragm. 107 de barbarorum copiis tradit: ἐκκλίναντες ἔφευγον.

24, 24 1, 19, 8: συνέβαλλον] Cum συνέβαλον, primo in editione Hervagiana expressum, vulgo legi coeptum esset, imperfectum

De hoc transitivo verbi ἐκκλΙνειν usu conf. Schweighaeuserum in lexico et Goetzelerum de Polybi elocutione, Wirceburgi 1887, p. 38.
 Similiter etiam ἐξελΙττειν legitur 1, 28, 12; 1, 51, 11.

συνέβαλλον e veterum codicum auctoritate, praeeunte Schweighaeusero, restitui in hac altera editione. Nam Polybius, cum omnino tempora verborum accuratissime distinguit, tum in proeliis describendis, etiamsi aoristi vel antecedant vel sequantur. imperfecto locum suum tribuit. Velut paulo supra (1, 19, 3), dum proelium committi enarrat, imperfecto tempore ubique usus est neque formae έξεχέοντο adverbium εὐθὺς apponere dubitavit, donec ad exitum proelii progressus tandem aoristos adscivit. Similiter 2, 3, 4 s. (ut alios locos praetermittam quam plurimos) in proelii descriptione imperfecta παρενέβαλλον et προχατελάμβανον sequuntur aoristi ἐξέωσαν et ἡνάγχασαν. Ac praecipue συνέβαλλον, ut proelii, quod committitur, statum quendam et eventum aliquantisper ancipitem significaret, adhibere solitus est. Quod ego cum cognovissem, et hoc quem supra praescripsi loco, et 1, 51, 1; 1, 87, 9; 2, 10, 1; 2, 19, 10; 2, 69, 7 cum Schweighaeusero συνέβαλλον edidi, eandemque formam etiam 1, 25, 4; 1, 61 1; 1, 78, 10 Polybio restitui. Neque vero quod scriptor saepius et cuiusque loci ratione diligenter excussa fecit, idem omnibus locis, tamquam si regulis, quas grammatici pueris tradere solent, non suo ingenio serviret, fecisse putandus est. Ergo 1, 27, 10 et 2, 33, 4 aoristum συνέβαλον, in quem omnes libri et manu scripti et editi consentiunt, intactum reliqui. Item 1, 28, 1 ἐνέβαλε mansit secundum codicum auctoritatem, quamquam in eadem statim sententia παρείχε subsequitur; nam tempora verborum recte sic variari cum alii loci plurimi tum is qui paulo post (§ 2) legitur: ἐνέβαλον — συνεπλέκοντο καὶ διηγωνίζοντο, de-Et conf. quae infra praefatus sum ad 3, 54, 8.

1, 22, 4: ἐν πρώρρα Scripturas πρῶρρα et ἀντίπρωρρος 29, 2 pro vulgatis antea πρῶρα et ἀντίπρωρος restitui in Fleckeiseni annal. 1867 p. 311 secundum codicem A: vide adnotata ad h. l. et ad libri primi cap. 22, 8 et 9; 23, 3 et 5; 26, 12; 27, 3; 28, 2; 47, 2; 50, 4 et 6; 60, 10. Accedunt loci 8, 6, 6; 8, 8, 1—4; 16, 2, 8; 16, 4, 7 et 10—12; 16, 5, 2, quibus eadem scriptura codicis F auctoritate nititur. Scripturas πρῷρα et ἀντίπρωρος, quas Dindorfius praetulit, commendaverant Bekkerus ad h. l. et Naberus Mnemos. VI (1857) p. 118.

1, 25, 3: αῦτη μὲν τα ὶς ὑπηρεσίαις ἔξηρτυμένη] "Ano- 32, 27 nymus vir doctus, qui censuram primi Schweighaeuserianae editionis voluminis egit in annalibus Gothanis (Gothaische gelehrte Zeitungen auf das Jahr 1789 vol. I p. 636), pro μὲν ταῖς coniecit βελτίσταις, idque Ernesto Schulzio Mus. Rhen.

XXIII p. 427 s., nisi quod is $\mu \hat{\epsilon} \nu$ servat, probatur. si quid mutandum (quod mihi quidem vix videtur), διαφερόντως ante ταῖς ὑπηρεσίαις additum propius Polybii usum accedat." Postquam haec anno 1872 in editionis meae vol. IV p. 1394 s. adnotavi, eodem loco, quo διαφερόντως ego, ev interserendum esse coniecit Buettnerus Wobstius, quod et facile post $\mu \hat{\epsilon} \nu$ intercidere potuit et his locis ab illo in praef. p. LXXXIII allatis commendatur: 1, 47, 10: ταύτης τῆς νεώς εὐ κατεσκευασμένης, 2, 11, 16: πολισμάτιον εὐ πρὸς ὀχυρότητα κατεσκευασμένον, 14, 10, 9: τὰς καταφράκτους ναῦς — πρὸς πολιορχίαν εὐ καὶ δεόντως ἐξηρτυμένας. Quae coniectura, cum non improbabilis esse videretur, suum ad locum a me adnotata, neque tamen in contextum recepta est. Nam scriptura in libris manu scriptis tradita etiamnunc commode explicari posse mihi videtur ea ratione quam Schweighaeuserus iniit vol. V p. 214: "Ceterum ne desideret quidem medicam manum hic locus. Sicut ταῖς γορηγίαις ἐξηρτῦσθαι 3, 18, 8 est commeatibus bene esse instructum, sic forsitan ravç raiç ύπηρεσίαις έξηρτυμένη poterit esse navis remigibus bene instructa. Certe eodem modo verbum καταρτίζω ... usurpatum videmus 5, 2, 11 των Μακεδόνων ήδη ταϊς είρεσίαις κατηρτισμένων, Macedonibus iam bene instructis, bene paratis, quoad remigium."

1, 36, 8: ἐναυπηγοῦντο] Sic pro codicum scriptura ἐναυ-47, 18 πήγουν primus edidit Bekkerus, quem secuti sunt proximi editores. Sed, ut iam in priore mea editione adnotavi, ante Bekkerum idem coniecerat Schweighaeuserus in lexico, cuius sententiae etiamnunc adstipulor. Nam cum verbi medii formas ναυπηγείσθαι 1, 20, 9 et 1, 38, 5 ac ναυπηγούνται 1, 39, 15 Polybius scripserit, non credibile est eundem in tam brevi narrationis spatio, quasi harum formarum proxime occurrentium oblitus sit, activum ἐναυπήγουν interposuisse. Similiter de insolita forma καθώρμισαν 1, 53, 10 iudicandum est. cum scriptor ceteroquin primo in libro (καθωρμίσθη 21, 5, καθωρμίσθησαν 25, 9; 39, 5, καθορμισθείς <math>25, 1; 44, 2 et 6, xa θορμισθέντες 41, 4) itemque in reliqua historia ubique passivis formis usus sit, recte Buettnerus Wobstius illo quoque loco χαθωρμίσθησαν restituisse videtur.

48,13 1, 37, 4: μὴ πλεῖν παρὰ τὴν ἔξω πλευρὰν τῆς Σικελίας τὴν πρὸς τὸ Διβυκὸν πέλαγος ἐστραμμένην διὰ τὸ πελαγίαν εἶναι καὶ δυσπροσόρμιστον] (α) Cum πελαγίαν, in codice D recentiore pro πλαγίαν scriptum, non satis ad

huius loci rationem quadrare videretur, alia alii viri docti in medium protulerunt: τεναγίαν (vocabulum inauditum pro τεναγώδη, quod ipsum plane alienum esset ab h. l.) Bothius Polybian. p. 10, πεδιάδα (perquam absurde) Campius quaest. Polyb. partic. II, progr. Greiffenb. 1855, p. 12, σπιλώδη (cum hiatu) Herwerdenus Mnemos. N. S. II p. 76, τραχεΐαν Buettnerus Wobstius¹), denique πετραίαν Schenkelius Jahresbericht über die Fortschritte der class. Alterthumswiss. XII (1884) vol. 38 p. 246. Equidem, ut in priore editione, ita etiamnunc retineo vulgatum πελαγίαν, quod pro πλαγίαν antiquitus tradito in codice D non minus recte restitutum esse videtur quam a Casaubono 1, 26, 10 πελάγιον pro πλάγιον, cui emendationi nemo adhuc oblocutus est. Nam Siciliae orae, qua septentrionem versus et orientem vergunt, cum multi ibi portus inveniantur, navigandi prope litora copiam et tempestate imminente tutum receptum praebent; hanc autem oram, quae Africo mari opposita est, propter scopulos et portuum paucitatem in alto mari, id est navigatione $\pi \epsilon \lambda \alpha \gamma / \alpha$ eaque procellis obnoxia, praetervehi oportet²). Velut τὸν πλοῦν εἶναι συμβαίνει πελάγιον $1, 26, 10, \; {
m et} \; \pi$ ελαγίαν ἀποχώρησιν $1, 28, 9, \; {
m ac} \; \pi$ ελάγιον δίαρμα 10, 8, 2 Polybius scripsit, unde non solum ii qui in alto mari navigant (1, 37, 5; 4, 41, 2), sed etiam regiones quaedam (1, 29, 2) πελάγιοι appellantur. Ac profecto, ut hoc quem postremo citavi loco ή ἄκρα προτείνειν πελάγιος dicitur, ita verba quae supra proposuimus διὰ τὸ πελαγίαν είναι, scil. την έξω πλευράν της Σικελίας την πρός τό Λιβυκον πέλαγος έστραμμένην, recte scripta esse apparet.

(β) Quamquam restat aliquid, in quo forsitan offendas. Taceo similitudinem vocabulorum πέλαγος et πελάγιος iuxta positorum, verum post haec διὰ τὸ πελαγίαν εἶναι languida esse videntur illa quae statim sequuntur ἔδραμον ἔξω πελάγιοι. Sed tamen, cum utrumque suo loco recte dictum sit, concedamus stilo Polybii hanc sive neglegentiam sive ieiunitatem, ornandae limandaeque orationis incuriosam eandemque aliis quoque locis permultis obviam. E quibus iam afferam hos

2) Commentarii instar ad hunc locum habenda sunt illa quae paulo post capite 54 de clade, quam classis Romana ad eadem litora accepit, Polybius tradit.

¹⁾ Nimirum in eadem Siciliae ora illi loci siti erant, quos τραχεῖς καὶ κατὰ πάντα τρόπον ἐπισφαλεῖς scriptor appellat 1, 54, 3. Et similiter 5, 69, 1 (quem locum Buettnerus Wobstius praef. p. LxxxIII comparat) angustiae quaedam prope maris litora coartari dicuntur ἡάχει ὁνοβάτω καὶ τραχεία.

2) Commentarii instar ad hunc locum habenda sunt illa quae paulo

qui statim in praesentia occurrunt: ωστε τούς Συρακοσίους, χαίπερ ούδαμῶς εὐδοχουμένους ἐπὶ ταῖς τῶν στρατιωτῶν ἀρχαιρεσίαις, τότε πάντας ὁμοθυμαδὸν εὐδο -χῆσαι cet. 1,8,4; οἱ δ' ἀσμένως ἀκούσαντες ἐξέπεμψαν αύτων τους πρώτους άνδρας, οί και συμμίξαντες αύτῷ τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ ξέπειν ταῖς γνώμαις — ώστ' οὐδ' ἀχούοντες ὑπομένειν ἐδύναντο cet. 1, 31, 5; ώστε παν ὑπομένειν είλετο καὶ παντὸς ἔργου καὶ καιροῦ πείραν λαμβάνειν έφ' ψ μηδέν άγεννές μηδ' άνάξιον των πρό τοῦ πράξεων ὖπομεῖναι 1, 31, 8; τοσούτψ λαμπρότερος ήν δ κίνδυνος ώς αν έκ τοσούτου πλήθους συνεστώσης — τῆς φιλοτιμίας 1, 45, 91); οὖ πρεσβευτὰς έκπεμψαντος είς Γαλατίαν ύπερ των αίχμαλώτων παρασπονδήσαντες ἐπανείλοντο τοὺς πρέσβεις 2, 19, 9; τοῖς μεν οπίσω των Κελτων πολλην εύχρηστίαν οί σάγοι μετά τῶν ἀναξυρίδων παρεῖχον, τοῖς δὲ γυμνοῖς προεστῶσι παρά την προσδοκίαν τοῦ πράγματος συμβαίνοντος τάναντία πολλήν απορίαν καὶ δυσχρηστίαν παρείχε τὸ γινόμενον 2, 30, 1. 2; ἀσφαλισάμενος τὰ κατὰ τὴν πόλιν είχετο κατά το συνεχές των έξης, και προηγε κατά $\sigma \pi o v \delta \eta v \epsilon l c \tau \eta v \Delta \alpha x \omega v c x \eta v 2, 54, 82)$.

¹⁾ Scilicet τοσούτφ hoc loco unice ad id quod antecedit δσφ spectat neque vero per conexum sententiae ad τοσούτου πλήθους referri potest. Quod propterea adnoto, ne quis notissimam illam figuram pronominis demonstrativi cum vi repetiti a Polybio perinde hic usurpatam esse dicat ac 2, 32, 8: εὐλαβοῦντο τοιούτοις ἀνδράσιν τοιούτου καιροῦ καὶ πράγματος κοινωνεῖν, vel 2, 42, 3: τουτφ τῷ τρόπφ καὶ ταύτη τῷ προθέσει τοῦτο τούργον ἐπετέλεσαν, similiterque 2, 58, 13. 14 cet.

²⁾ Addere poteram παρά ter occurrens 3, 9, 2: μη πιστευθή παρά τισιν (ή μεν γὰρ παρά τούτων ἀλογία καὶ χωρίς τῆς ἐμῆς ἐξηγήσεως αὐτή δι αὐτῆς δύναται θεωρεῖσθαι παρά τοῖς ἐντυγχάνουσιν). Tamen hic non extremum quidem παρά, quod Campius quaest. Polyb. I, progr. Ruppin. 1849, p. 9 delendum esse censet (respicere debebat 9, 3, 9: et vide Krebsium Präpositionen bei Polybius p. 53 s.), sed medium, quod est ante τούτων, corruptum esse videtur. Primus suspicionem movit Casaubonus παρά τούτω (scil. τῷ Φαβίω) scribens, contra quem Reiskius animadv. ad Graec. auct. vol. IV p. 197 s.: ἡ παρὰ τούτων (scil. τῷν εἰρημένων συμβαίνουσα) ἀλογία idem est atque ἡ περὰ τοῦτων αλογία. Et exempla nonnulla praepositionis παρά similiter articulo vel soli vel cum substantivis appositae collegerunt Schweighaeuserus ad h. l. ac Krebsius l. c. p. 52 s. (adde 3, 15, 4; 3, 65, 7; 3, 75, 3; 5, 23, 4; 8, 32, 2; 9, 5, 6; 10, 39, 2; 11, 12, 4 et 7; 11, 13, 1 et 3; 11, 20, 5 cet.). Verum omnibus his locis hominum, non rerum, nomina e praepositione παρά casu genitivo suspensa sunt. Contra, ut verbis sentiendi περί cum genitivo addi solet, ita cognata etiam substantiva cum eadem praepositione eodemque casu construi solere docet Krebsius

(γ) Haec igitur vocabula singulis in sententiis, non ita multis interpositis verbis repetita sunt; verum etiam in pluribus enuntiatis, uno orationis tenore coniunctis vel eadem vocabula vel admodum similia interdum iterantur. Velut 1, 49, 12—50, 3, id est in decem nostrae editionis versibus, formam ἀνάπλουν sequuntur similes εἴσπλου, ἐπίπλουν, εἴσπλουν, πλοῦν, εἴσπλουν. Et 2, 35, 4—7 (cuius loci nuper Buettnerus Wobstius sermone familiari mentionem fecit) duodecim versuum spatio ἔφοδον, ἐφόδους, ἔφοδον leguntur. Qua ex repetitione vir ille criticus, quem nota Re significavi, hoc sibi iuris arrogavisse videtur, ut eodem loco etiam quartam huius vocabuli formam τὴν ἔφοδον coniectura adderet, id quod Bentenus et Buettnerus Wobstius comprobaverunt (vide praef. ad 2, 35, 6.) Ac multa praeterea eius dicendi generis exempla inveniet qui de industria quaesiverit.

(δ) Verum haec non eo consilio disputavi, ut languidam istam coniectandi rationem eamque vilissimo pretio prostantem tuerer aut commendarem, quae sic fere breviter describenda Vitium alicubi in librorum scriptura deprehendi videtur: proxima quaeque verba, licet in eodem versu vel proximis binis ternisve posita sint, inspiciuntur: hinc vocabulum, quo illa quam dixi corruptela sanetur, repetitur. Velut 3, 72, 3 olim ego $\pi \epsilon \rho \iota \tilde{\eta} \nu$ e vestigiis antiquae scripturae restitueram 1). Cognovit postmodo Dindorfius veram hanc esse loci emendandi rationem; sed nusquam omnino in editione sua aut in aliis commentationibus meum nomen citare ausus est (scilicet ne quisquam sua compararet cum meis). Quid igitur faciendum erat? Verba a me emendata περιήν τὸ πλήθος sequitur in eodem versu ἐπιγενομένης: ergo περιῆν mutatum est in περιεγίγγετο, itaque, cum mea emendatio utique silentio premenda esset, gemella alia coniectura, sed ea propter ipsum έπιγενομένης improbabilis, subdita est. Similis est locus 2, 56, 14, s. nisi quod ibi vocabulum de quo agitur vetere corruptela in codices AB propagatum est. Conclusit Polybius sententiam quae antecedit verbis προσέτι καὶ τιμῆς καὶ χάριτος οί εύπτοντες τοὺς έλευθέρους άξιοῦνται. Seguitur enuntiatum de caede aut nefaria aut honesta ac laudabili: καὶ μην τό γε τους πολίτας αποκτεινύναι μέγιστον ασέβημα τίθεται καὶ μεγίστων ἄξιον προστίμων καίτοι

c. p. 100 s. Ergo ἡ περὶ τούτων ἀλογία hoc quoque loco Polybius scripsisse videtur.
 1) Vide quae infra ad h. l. praefatus sum.

γε προφανῶς ὁ μὲν τὸν κλέπτην ἢ μοιχὸν ἀποκτείνας ἀθῷός ἐστιν, ὁ δὲ τὸν προδότην ἢ τύραννον τιμῶν καὶ προεδρείας τυγχάνει παρὰ πᾶσιν. Genitivum τιμῶν e codicibus AB pro vulgata olim lectione τιμωρῶν, quam absurdam esse constat, edidit Dindorfius. Sed tamen ipsum τιμῶν, vocabulis τιμῆς et προστίμων statim antecedentibus, non sine offensione legitur, et cum vitium aliquod eodem loco latere alia de causa (quam breviter in adnotatione infra contextum exposui) constet, e pluribus, quae in promptu sunt, coniecturis haec probabilissima esse videtur, qua τιμ'ων ita distrahitur, ut totus versus olim in archetypo interpositus restituatur: τύραννον τιμ| ωρησάμενος (conf. 2, 60, 2) καὶ στεφάν|ων καὶ προεδρείας τυγχάνει.

48, 19 1, 37, 5: ἔδραμον ἔξω πελάγιοι] Codicum scripturam ἔλαθον primum Schweighaeuserus in ἥλασαν vel ἥλαυνον, tum Naberus Mnemos. VI p. 225 in ἔπλεον mutavit. Sed potius ἔδραμον, quod ego in Fleckeiseni annal. 1868 p. 392 proposui, Polybio restituendum esse videtur, qui similiter 4, 41, 2: ἐφ' ἣν ἔτι πελάγιοι τρέχοντες οἱ πλέοντες τὸν Πόντον λανθάνουσιν ἐποκέλλοντες, 4, 44, 6: ἄν ἀφ' Ἑλλησπόντου τρέχη τις τοῖς νότοις cet., 7, 3, 6 (antecedentibus verbis πεποιῆσθαι τὸν ἐπίπλουν): αὐθις εἰς τὸ Λιλύβαιον ἀναδραμεῖν scripsit. Ita postquam ego τρέχειν navigantes dici docui, Dindorfius praef. vol. IV p. xιν ἔθεον subiunxit, claudam sine dubio coniecturam.

49, 10
1, 38, 1: νομίσαντες κατὰ μὲν γῆν ἀξιόχρεως σφᾶς αὐτοὺς εἶναι] Cum σφᾶς αὐτοὺς absit a libris manu scriptis, locum simillimum, qui est 1, 53, 10: νομίσαντες οὐκ ἀξιόχρεως σφᾶς αὐτοὺς εἶναι, comparat et "addendum σφᾶς vel ἑαυτούς" inquit Reiskius animadv. ad Graec. auct. vol. IV p. 23. Praeterea ego in Philologi vol. XIV p. 316 contuli 11, 16, 7: οὐκ ἀξιόχρεως νομίσαντες σφᾶς αὐτοὺς εἶναι. Itaque duorum locorum quasi gemellorum similitudo (quibus accedit tertius ipse quoque mentione dignus 4, 12, 6: ἀξιομάχους ὑπέλαβον εἶναι σφᾶς αὐτούς) suasit, ut ne σφᾶς vel ἑαυτούς auctore Reiskio, sed coniuncta σφᾶς αὐτοὺς hoc quem praescripsimus loco restituerentur. Simplex σφᾶς praetulit Buettnerus Wobstius praef. p. xxx collato 4, 3, 3: νομίζοντες ἀξιόχρεως εἶναι σφᾶς.

(6), 18 1, 39, 3: ἐπιγενομένης ἀμπώτεως] Hanc vulgatam ex A²R scripturam, ut in priore editione, ita etiamnunc retineo. Nam etsi simplex γενομένης, quod prima Vaticani manus de-

dit, commendari videtur loco, quem Schweighaeuserus v. auπωτις affert, 20, 5, 7: παραδόξου γενομένης αμπώτεως (qua similitudine nisus hoc quoque loco γενομένης praetulit Buettnerus Wobstius), tamen ἐπιγενομένης ita, opinor, hic aptum est, ut reponi oportuerit, etiamsi in nullo libro vetere scriptum esset. Namque illo altero loco (20, 5, 7) id quod praeter exspectationem supervenit adiectivo παραδόξου satis significatur, in hac autem de qua agitur sententia duae sine dubio navigandi difficultates significantur; nam primum consules Romani είς τινα βράχεα διὰ τὴν ἀπειρίαν inciderant, cui calamitati accessit (ἐπεγένετο) altera, scilicet maris recessus. Ac similiter ἐπιγενομένου χειμώνος posuit 1, 54, 6 et 8, atque in terrestris itineris descriptione ἐπιγενομένης χιόνος 3, 54, 8. Quid, quod ἐπιγενομένης τῆς ἀμπώτεως, id quod ex articulo $\tau \tilde{\eta} \varsigma$ colligitur, temporis notionem quandam continet, quemadmodum saepissime ἐπιγενομένης τῆς νυκτός, τῆς ἡμέρας, τῆς ώρας (vide lex. Schweigh. et adde 14, 6, 1) leguntur? Denique evaportas ratio, quam plurimi fecisse Polybium magis in dies cognovi, ἐπιγενομένης, non γενομένης, commendare videtur. Ergo hic locus mea quidem sententia illis est adnumerandus, quibus in codice Vaticano levius mendum prima manu commissum secundis curis emendatum est. Conf. supra p. X adnot. 1 sub finem.

1, 40, 7: $\pi \rho \delta$ $\tau o \tilde{v}$ $\tau \epsilon i \chi o \nu \varsigma \kappa \alpha i \tau \dot{\alpha} \phi \rho o \nu$ Non deest arti- 52, 20 culus ante τάφρου in codicibus. Nam cum vulgo τῆς τάφρου editum neque ulla ex ABCDE discrepantia adnotata esset, equidem in A τοῦ τάφρου scriptum inveni, Iam cum dubitari non possit, quin nullum nisi femininum eius vocabuli genus Polybius cognoverit, in priore editione mea quaesivi, an forte hoc loco articulum scriptor omisisset, quo omisso ab antiquo quodam librario imperitius $\tau o \tilde{v}$ interpolatum idque postea ab aliis, qui grammaticae legis meminissent, in $\tau \tilde{\eta} \varsigma$ mutatum esset. Item ad vulgatam 3, 48, 2 scripturam ovre ràc odoùc ovre $\tau \circ \dot{v} \in \tau \acute{o}\pi \circ v \in \text{articulum } \tau \circ \dot{v} \in \text{a librariis omissum, ita ne}$ ab ipso quidem scriptore positum esse suspicatus sum. Utrumque comprobavit Buettnerus Wobstius praef. p. xlv s., quem nunc, re identidem deliberata, in edendis his locis non invitus sequor. Ad illa igitur, quae anno 1859 in quaestionibus Polybianis p. 16 s. de articulo in copulatione substantivorum vel repetito vel omisso disserui, salva hac quam statui regula, ubi ad duo substantiva diversi generis nullum neque adiectivum neque substantivum appositum sit, geminato articulo Polybium uti

solere, addenda est exceptio his tribus locis confirmata: 1, 40, 7 τοῦ τείχους καὶ τάφρου, 3, 48, 2 οὕτε τὰς ὁδοὺς οὕτε τόπους, 3,81,11 κατὰ τὰς ἐπιβολὰς καὶ συλλογισμούς. Quamquam, si quis in contrariam partem disputare et vulgatis istis τῆς τάφρου ας τοὺς τόπους patrocinari velit, non taceo de similitudine loci qui est 8,34,3, ubi, cum in omnibus libris παράλληλον τῷ τείχει τῆς ἀκροπόλεως καὶ τῷ πρὸ τούτου τάφρ φ traditum sit, non deleri poterat vitiosa articuli forma, sed eandem in τῆ corrigi oportuit. Verum sic res se habet: non certa et rata ubique possumus constituere quicumque editorum munere fungimur, sed saepius, pluribus propositis probabilibus, in eo quod probabilius videatur acquiescere cogimur.

- 1, 48, 8: προωθεῖτο] In librorum scriptura προσωθεῖτο praepositionem πρός corruptam esse manifesto apparet. Iam a ductibus quidem litterarum proxime abest forma προεωθεῖτο, quam Dindorsius hoc loco ac similiter reliquis ubique edidit; sed syllabico quod dicunt augmento Polybium tantummodo in aoristi formis usum esse recte commemorat Buettnerus Wobstius Fleckeiseni annal. 1884 p. 119, qui cum ἐξέωσαν, 2, 3, 5; 2, 69, 9; 5, 84, 9 obvium, citaverit, ego e collectaneis meis addo ἐξεώσθησαν 10, 31, 2. At imperfecti forma προωθεῖτο loco quem supra citavi merito a Casaubono restituta est, ut προώθουν 15, 33, 4, συνωθοῦντο 3, 74, 2, ἔξωθεῖτο 9, 41, 4 in omnibus libris (nisi quod συνοθοῦντο F 3, 74, 2) exstant. Item 11, 18, 2 ex ἄπωθεν, codicum scriptura, forsitan restituendum sit ἀπώθει (vide adnotationem meam).
- 81, 26 1, 65, 4: πολλοὺς καὶ μεγάλους ὑπομείναντες φόβους]
 In libello qui inscribitur Conjecturen zu griechischen Prosaikern, dritte Sammlung, progr. Wertheim. 1873 p. 3, K. F. Hertleinius pro φόβους coniecit πόνους, quod ad ὑπομείναντες
 aptius esset. At vero ὑπομένειν φόβον non minus recte
 scriptum est quam ἀποστρεψαμένων τὸν ἐνεστῶτα φόβον
 35, 3, 9, quem locum comparat Schenkelius Jahresbericht etc.
 XII (1884) vol. 38 p. 244. Et conf. Schweighaeuserum in lexico
 ν. φόβος.
- 88, 18 1, 70, 3: Μάθω τὸν στρατηγὸν ἀπαιτεῖν ἐκέλευεν]
 Hoc loco scriptor, quod neque quos petere jussisset Gisco,
 neque quid petendum esset, disertis verbis perscripsit, minime
 est reprehendendus. Namque e conexu rerum eisque quae
 antecedunt verbis sponte intellegitur sic supplendam et construendam esse sententiam: ἐκέλευεν αὐτοὺς (scil. mercennarios)

άπαιτείν Μάθω τὸν στρατηγὸν τὰς σιταρχίας, idque recte expresserunt et interpres Latinus "ipsos a Mathone duce suo stipendia petere iuberet" et Campius atque Haakkius in versione Germanica. Nempe initio statim, cum primum seditionem moverunt mercennarii, Mathos et Spendius se stipendia quae debebantur soluturos esse promiserant (1, 72, 6), quod cum non ignoraret Gisco neque tamen vim inferre posset militibus seditiosis (ipse nullo armatorum praesidio tectus), obiurgans illorum temeritatem (βουλόμενος ἐπιπληξαι την προπέτειαν αὐτῶν) non sine irrisione quadam stipendia eos ab illo duce quem sibi ipsi praesecissent repetere iussit. His vero verbis, quibus alii forsitan, nondum rabie correpti, ad sanam mentem revocati essent, homines seditiosi ita exacerbati sunt, ut extemplo Gisconem et socios eius, qui usque ad id tempus una populi Carthaginiensis auctoritate tuti fuissent, comprehenderent et vincirent. Haec propterea paulo latius explicavi, quia pro anaixeir Schanzins in Musei Rhen. vol. XXXVIII p. 140 ἀπαίρειν, i. e. proficisci, et Wundererus in actis seminarii Erlang., vol. IV p. 244 s., ἀπάγειν coniecerunt. Et Schanzium quidem refellit Wundererus p. 245, hunc autem impugnare, postquam verba scriptoris in codicibus tradita, quantum in me fuit, explanavi, non meum esse existimo. Scilicet segnitiem Gisconis et stultitiam alio loco scriptor reprehendit: eundem si quis adeo deliravisse statuit, ut e medio furentium agmine Mathonem ducem in carcerem deduci iuberet. equidem non habeo quod contra dicam.

1, 72, 3: τιμῶντες τῶν γε στρατηγῶν οὐ τοὺς πράως 90, 12 καὶ φιλανθρώπως τῷ πλήθει χρωμένους cet.] Pro γε, quod mea coniectura edidi, τε libri manu scripti exhibent, quam particulam Schweighaeuserus eiecerat. Bentenus observat. crit. p. 14 de hoc loco ita disseruit, quasi ipsum γε in codicibus traditum esset, idque prorsus absurdum esse iudicavit. Neque Buettnerus Wobstius γε comprobavit, sed eius loco ἀεὶ edidit. At Polybius cum in aliis sententiis, ut ἔν γε τῷ προειφημένψ πολέμφ 1, 64, 5, et τήν γ² ἀληθῶς μουσικήν 4, 20, 4, tum negatione aut antecedente aut sequente particulam γέ, ut vim substantivi augeat, articulo, qui substantivo praefixus est, addere solet. Conf. δ γε στρατηγός 1, 42, 12, τῆς γε πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας 5, 10, 6, δ γ² ἀντίγονος 2, 70, 4, τοῦ γε Γωμαίων καὶ Καρχηδονίων πολέμου 3, 9, 6¹). Ac sine sub-

¹⁾ Cogitaveram etiam aliquando μη πιστεύειν τη γ' ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ — γεγενημένη φιλανθρωπία 1, 79, 11 scribere, id quod neque

stantivo 2, 68, 3: οί γε περὶ τὸν Εὐκλείδαν. Plurimi praeterea loci afferri possunt, quos equidem non collegi. Ac taceo de simili eiusdem particulae usu, vel ipsis substantivis, vel adicativis, praeticipiis praesimili praedicativis praeticipiis praesimilibus edimetrae.

iectivis, participiis, pronominibus adiunctae.

93, 5 1, 74, 13 s.: λαβών καιρούς δὶς μὲν ἐκ παρατάξεως εἰς τὸ νικᾶν δὶς δ' ἐξ ἐπιθέσεως] Aut delenda esse verba εἰς τὸ νικᾶν αυτ pro his συμβαλεῖν interponendum censet Dindorfius praef. vol. IV p. vii s.; proxima autem, sicut in libris scripta sunt, servat: ὅτε μὲν στρατοπεδευόντων σύνεγγυς αὐτῷ τῶν ὑπεναντίων, post quae coll. 5, 80, 7 haec fere excidisse statuit: ὅτε δ' ἐξιόντων καὶ λεηλατούντων vel ὑδρευομένων καὶ προνομευόντων.

1, 85, 6: τῶν δὲ Διβύων, ἐπεὶ τὴν σύλληψιν ἤσθοντο 107, 16 των ήγεμόνων, νομισάντων αὐτο ὺς παρεσπονδησθαι cet.] Ad $\alpha \dot{v} \tau o \dot{v} c$, quam in formam consentiunt libri, in prima editione coniecturam avrovs adnotaveram. Quoniam vetustissimi codices AMF pronominis reflexivi formis αύτοῦ, αύτῷ cet. saepius fere lenem spiritum quam asperum tribuerunt') — taceo de iis locis, quibus $\dot{\epsilon} \alpha v \tau o \tilde{v}$, $\dot{\epsilon} \alpha v \tau \tilde{\omega}$ cet. antiquitus tradita sunt apparet non ex codicum auctoritate, sed ex rerum quae traduntur ratione et conexu, utrum hoc loco αὐτοὺς an αὑτοὺς legamus, diiudicandum esse. Ac mercennariis quidem Afris in illo rerum discrimine certe in mentem venit se i psos (αὐτοὺς) in fraudem inductos esse; verum tamen eius suspicionis causa in eo posita erat, quod, postquam comprehensos teneri duces audiverunt, pactionis ignari, fraudem illis factam esse rebantur (conf. versionem Latinam in Schweighaeuseri editione).

multum discederet a codicis A scriptura et negatione $\mu\eta'$ quodam modo commendaretur. Verum tamen accusativos $\tau\eta\nu - \gamma \epsilon\gamma\epsilon\nu\eta\mu\epsilon\nu\eta\nu$ $\varphi\iota\lambda\alpha\nu$ - $\vartheta\varrho\omega\pi\iota\alpha\nu$, quos ipsa forma $\tau\eta\nu$ in Vaticano exstans indicaret, schema illud $\pi\iota\sigma\tau\epsilon\dot{\nu}\epsilon\iota\nu$ $\tau\eta\nu$ $\pi\iota\sigma\tau\iota\nu$ spectans restituere malui quam particulam hoc certe loco supervacaneam Polybii verbis inculcare.

¹⁾ Satis visum est e libri primi parte maiore (cap. 1—60) locos qui huc pertinent excerpere. Recte asperum spiritum exhibet codex A cap. 9, 1 ἐν αὐτοῖς, 21, 7 αὐτὸν (non αὐτὸν, quam in formam libros manuscriptos consentire scribit Schweighaeuserus tom. V p. 207), 32, 2 ὑψ αὐτῶν, 37, 6 αὐτῶν, 40, 11 δι' αὐτῶν, 49, 8 ἐν αὐτῷ, 52, 2 καθ' αὐτὸν, 55, 10 ὑψ αὐτὸν. Loco qui est 43, 1 incertum est, utrum αὐτοῖς an αὐτοῖς prima codicis scriptura sit, quam postmodo in ἑαυτοῖς 2, 7; 3, 6, αὐτῶν 3, 5, ἐξ αὐτῆς 5, 4, ὑπ' αὐτοὺς 10, 7, αὐτῶν 11, 5; 17, 5; 20, 2, αὐτοῖς 20, 9, ἐπ' αὐτοῦς 21, 2 (ubi ἐφ' αὐτοὺς in margine correctum est), αὐτῶν 27, 3; 31, 5, παρ' αὐτοῖς 33, 10, αὐτῶν 45, 9, πρὸ αὐτῶν 48, 8, αὐτοῦ 49, 11; 50, 1, αὐτῶν 51, 1; 56, 1; 57, 8, αὐτὸν 52, 1, ἐν αὐτῶν 56, 6, αὐτοῖς 58, 8; 59, 1.

Quod cum Polybium scripsisse admodum sit probabile, et olim et nunc servo illud quod vulgo editum est: αὐτοὺς (scil. τοὺς ήγεμόνας) παρεσπονδήσθαι, sed tamen, utpote in re ancipiti, in priore adnotatione dubitationem quandam, an forte αὐτοὺς legendum esset, significaveram. Et sic nuper edidit Buettnerus

Wobstius.

Hic igitur, utrum pronomen reflexivum ($\alpha \hat{v} \tau o \tilde{v}$), an determinativum (αὐτός) adhiberetur, disceptatum est: aliis locis de pronominis reflexivi, quod indirectum vocant, formis αὐτοῦ vel αὐτοῦ quaeritur. Velut 1, 50, 1 αὐτοῦ, quoniam ex ipsius Claudii sententia positum esset, aspero spiritu carere non posse breviter demonstravi in Fleckeiseni annal. 1858 p. 814. Eadem ratione 1, 49, 11 nunc πρὸς τὴν αὐτοῦ (pro αὐτοῦ) ναῦν lego cum Dindorsio et Buettnero Wobstio. Contra 1, 17, 3 in verbis οἱ Καρχηδόνιοι θεωροῦντες τὸν Ἱέρωνα πολέμιον αὐτοῖς γεγονότα in participii structura pronomen leniter adspiratum cum AR perinde scripsi ac paulo ante (§ 2) in infinitivi structura οί Ψωμαΐοι νομίζοντες κεκουφίσθαι τὸν πόλεμον αὐτοῖς¹). Itemque in verbis quae sunt 1. 67. 12: τούς μέν είδότας στρατηγούς τὰς γεγενημένας χρείας κατὰ Σιχελίαν έξ αὐτῶν, et 3, 50, 6: προέπεμψε δέ τινας τῶν καθηγουμένων αὐτοῖς Γαλατών, cum olim Bekkeri coniecturas αὐτῶν et αὐτοῖς recepissem, iam codicum scripturas a reliquis editoribus comprobatas restitui.

2, 1, 6: κατὰ τὰς Ἡρακλέους στήλας] Perinde atque 11 3, 2 hoc loco libri vel omnes vel optimi quique Ηρακλέους στήλας exhibent 3, 37, 3; 3, 39, 2; 3, 57, 2; 16, 29, 6 et 8. Contra Ήρακλείους στήλας legimus 3, 37, 5 et 10; 3, 39, 4 et 5; 16, 29, 10 et 12, et similiter Ήρακλείων στηλών 3, 37, 10; 10, 7, 5; 10, 40, 7, στηλών Ήρακλείων 3, 37, 5. Utrumque per se recte dici satis constat; sed hoc nunc quaeritur, utrum Polybius sic, ut traditum est, freti Herculei appellationem variaverit, an ubique, id quod Dindorfio videtur, adiectiva forma Ἡράxleios usus sit. Atque huius quidem rationis duae causae afferri possunt: primum enim genitivus Hoankéovs non legitur nisi sequente accusativo στήλας, itaque multo lenius Ήρακλείους mutatur, quam si Ἡράκλειοι στηλαι pro Ἡρακλέους

Conf. etiam 1, 66, 12: πάντες — μεγάλας είχον ελπίδας καί μεγάλην προσδοκίαν της έσομένης περί αὐτούς επαναρθώσεως, ubi in αὐτούς, quamquam ad illud πάντες refertur, omnes libri et manu scripti et editi consentiunt, et recte quidem, quoniam sententia τῆς ἐπανορθώσεως η έσται περί αύτούς praevalet.

στῆλαι, vel similiter in genitivo ac dativo rescribendum esset. Accedit quod, si libros manu scriptos sequimur, in proxima quasi vicinia formae Ήρακλέους et Ήρακλείους iuxta se positae sunt, velut libri tertii capite 37 primum Ήρακλέους στήλας, tum bis Ήρακλείους et bis Ήρακλείων, ibidem capite 39 semel Hoanhéoug, bis Hoanheloug, denique libri sexti decimi capite 29 bis Hoanleous ac bis Hoanletous legimus. Sed omnino nihil est nostro scriptori usitatius promiscuo similium formarum usu. Qui cum 1, 88, 9 s. Sardos primum Σαρδώους, tum paucis verbis interiectis Σαρδογίους dixerit. atque aliis quoque locis plurimis regionum, urbium, gentium appellationes variare consueverit, qua de re optime disseruit Buettnerus Wobstius in Fleckeiseni annal. 1884 p. 112 ss., satius esse videtur illis quoque locis, quos initio citavimus, libros manu scriptos, sive ipsum Herculis nomen sive adjectivum Ἡράκλειος exhibent, ubique segui quam contra librorum auctoritatem unam dicendi formam scriptori variandae orationis studiosissimo obtrudere 1).

120,7
2, Ś, 2: πολλοὺς τῶν Ἰταλικῶν ἐμπόρων ἔσθ' οῦς μὲν ἐσύλησαν οῦς δ' ἀπέσφαξαν cet.] Pro εὐθὺς librorum scriptura ἔσθ' οῦς legendum esse suspicatus eram in priore editione eamque coniecturam in quaest. Polyb. II p. 5 similibus quibusdam locis comprobavi, quibus iam addas 34, 7, 6, ubi ex ipsa Polybii oratione ἔσθ' ὅπου Strabo servavisse videtur. Ἔστιν ὅτε non solum 3, 17, 8 (quem locum in quaestionibus attuli), sed etiam 11, 28, 7; 14, 1, 12; 16, 4, 10; 16, 28, 7 legitur. Illud ἔσθ' οῦς primus in textum recepit Buettnerus Wobstius.

134,17 2, 18, 6: ούκ ἐτόλμησαν ἀντεξαγαγεῖν Ῥωμαῖοι τὰ στρατόπεδα διὰ τὸ παραδόξου γενομένης τῆς ἐφόδου προκαταληφθῆναι καὶ μὴ καταταχῆσαι τὰς τῶν συμμάχων ἀθροίσαντας δυνάμεις] Bekkeri coniecturam ἀθροίσαντες a Dindorfio comprobatam ego quoque recepi in editionem priorem; nunc autem cum Kaelkero de eloc. Polyb. p. 280 s. et Buettnero Wobstio codicum scripturam ἀθροίσαντας restituo. Nam similiter Polybius 2, 7, 10; 3, 111, 2; 8, 31, 6 (quos locos comparat Kaelkerus) accusativos posuit, ubi secundum gramma-

¹⁾ Ne omittamus fretum illud a Polybio non solum Ἡρακλέονς vel Ἡρακλείονς στήλας, sed etiam (quasi nihil, quod variari posset, intemptatum reliquerit) simpliciter στήλας appellari (vide locos e libro XXXVI in indice meo citatos). Platonem modo Ἡρακλείας, modo Ἡρακλέονς στήλας dixisse demonstrat Buettnerus Wobstius l. c.

ticorum regulas nominativos exspectaveris. Ac de structura quidem quae 8, 31, 6 legitur: ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν την ευαγρίαν - διά το μερίτην άει γίνεσθαι cet., non est quod plura dicamus; scilicet pro μερίτης, quam formam verbum ἐλπίζων requirere videretur, accusativum scriptor ponere maluit attractum quodammodo ad propius αὐτόν¹). Verum 2, 7, 10: οὐδὲν ἐποιήσαντο προυργιαίτερον τοῦ παροπλίσαντας αὐτοὺς ἐμβαλεῖν εἰς πλοῖα cet., et 3, 111. 2: τί μείζον εύξασθαι τοῖς θεοῖς κατά τοὺς παρόντας εδύναντο καιρούς, δοθείσης αύτοῖς εξουσίας, τοῦ παρά πολύ των πολεμίων ίπποχρατούντας έν τοιούτοις τόποις διακριθήναι περί των όλων, quibus locis infinitivos in genitivo comparationis posuit, similiter atque eo quem supra praescripsimus loco, ubi infinitivi structura e praepositione διά suspensa est, anacoluthia quadam usus esse videtur²), quam eo facilius admittere potuit, quo saepius aliis in sententiis, quamvis eodem manente subiecto, accusativo cum infinitivo usus est. Vide 1,38,1 (cum praef.); 1,53,10; 1,68,9; 3, 10, 1; 3, 82, 2; 4, 3, 3; 4, 12, 6; 5, 17, 5; 6, 58, 6; 8, 35, 3; 11, 16, 7; 16, 22, 5. Et similis est illa structura participiorum infinitivo appositorum, ubi accusativus sequitur dativum substantivi vel pronominis antecedentem, velut 4, 64, 6: παρήγγειλε τοίς πελτασταίς πρώτοις έμβαλείν είς τὸν ποταμὸν και ποιείσθαι την έκβασιν άθρόους κατά τάγμα συνησ- $\pi \iota \varkappa \acute{o} \tau \alpha \varsigma$. Adde 2,33,3; 4,71,3; 5,5,14; denique duos locos, quibus $\alpha \hat{v} \tau o \tilde{\iota}_S$ subaudiendum est: 1,80,4; 2, 25, 5.

2, 18, 9: ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ φόβου τριακαίδεκα μὲν 134, 27

¹⁾ Contra si quis secundum Bekkeri coniecturam μερίτης scripserit,

alter, offenderunt; nempe eodem iure scriptor, utpote rebus quae enarrantur minime ambiguis, 1, 80, 4 diversos accusativos copulavit: συνεβούλευε τόν τε Γέσκωνα καί τους - αίχμαλώτους τῶν Καρχηδονίων αίχισαμένους αποκτεΐναι. Altero autem eorum quos supra attuli locorum olim in Fleckeiseni annalibus (a. 1858 p. 817) nominativum έπποκρατούντες commendaveram. Sed quamquam negari non potest nonnullas passim eiusmodi terminationes nominum vel participiorum a librariis corruptas esse (vide meas adnotationes ad Polyb. vol. II p. 357, 2 et 365, 2. 3, Sintenim ad Plut. Camill. 15 vol. I p. 274, 11), tamen ego locis illis quos supra citavi collatis accusativum ἱπποκρατοῦντας non minus recte a scriptore positum esse cognovi quam illos παροπλίσαντας, άθροίσαντας cet.

135, 4 2, 19, 1: ἐπὶ δὲ Ῥωμαίους παρώξυναν καὶ μετέσχον αὐτοῖς τῆς στρατείας] In hac sententia subiecti locum obtinent Galli Cisalpini, obiecto autem αὐτοῖς Transalpini significantur. Iam ipsa quidem structura παρώξυναν καὶ μετέσχον αὐτοῖς pro παρώξυναν αὐτοὺς καὶ μετέσχον αὐτοῖς, etsi durior est, tolerari tamen possit: at vero αὐτοῖς ad illos Transalpinos relatum, cum statim antea Ῥωμαῖοι commemorati sint, tolerari vix potest. Cogitabam igitur aliquando τῆς ἐπ᾽ αὐτοὺς (scil. Romanos) στρατείας commendare pro αὐτοῖς τῆς στρατείας. Sed veri similius est αὐτοὶ a Polybio scriptum esse, id quod expressit Casaubonus p. 107 B "hostis iam concitati impetum a se amoliti, in Romanos eundem irritarunt, atque adeo expeditionis comites i p si fuerunt".

2, 22, 5: ἐθελοντὶ] Hanc codicum scripturam item in priore mea recensione edidi, sed in adnotatione ἐθελοντὴν fortasse legendum esse significabam, quae quidem forma 1, 49, 5; 2, 38, 7; 2, 46, 3; 2, 54, 13; 2, 57, 1; 5, 77, 3; 5, 101, 9; 6, 31, 2; 6, 58, 12; 8, 16, 10; 9, 28, 4; 9, 33, 6; 9, 38, 3; 14, 9, 4; fragm. 50 — cum plerisque locis vulgo ἐθελοντὶ legeretur — e librorum auctoritate a me edita est. Tamen Buettnerus Wobstius in Fleckeiseni annal. 1884 p. 120 Polybium, ut multarum aliarum vocum, ita huius quoque adverbii formas promiscue adhibuisse neque illud ἐθελοντὶ, quamvis uno tantum loco traditum, expellendum esse tam probabiliter demonstrat, ut ego, quod contra dicam, non habeam.

139, 17 2, 22, 11: πρὸς τοὺς κατὰ Κελτοὺς πολέμους] Sic ego iam in priore editione, cum usum dicendi Polybianum tum illa quae antecedunt τὰ κατὰ τοὺς Κελτοὺς respiciens, emen-

daveram corruptam librorum scripturam. Alia alii viri docti ad hunc locum proposuerunt, quae iam ex ordine affero neque tamen in disputationem criticam ingredior: πρὸς τοὺς χατ' Ίταλίαν πολεμίους, additis antea verbis πρότερον διακινδυνεύειν, J. F. C. Campius conject in quaest. Polyb. spec. I, progr. Ruppin. 1849, p. 6, πρὸς τοὺς κατ' αὐτοὺς πολεμίους Dindorfius, πρός τους κατά τούτους τους τόπους moleulous Madvigius adversar. crit. I. p. 481, quam coniecturam nisi quod xovxovç supervacuum esse censet, Hertleinius comprobat in Fleckeiseni annal, 1877 p. 33: at τοὺς τόπους alienum esse ab hoc loco docet Schenkelius Jahresbericht etc. XII (1884) vol. 38 p. 244. Accurate, ut solet, hoc de loco disputat Franciscus Krebsius Prapositionen bei Polybius, Wirceburgi 1882, p. 131, cuius de coniectura πρὸς τοὺς κατὰ Κελτῶν πολέμους ipse quoque quondam cogitaveram, sed praetuli illud quod initio posui Κελτούς, quod et proxime accederet ad librorum scripturam neque alienum esset a Polybii dicendi genere (si sedes quidem Gallorum, non Gallos hostes hoc loco intellegi concedas). Campium sequens Buettnerus Wobstius πρὸς τοὺς κατά τὴν Ἰταλίαν πολεμίους edidit collatis verbis quae 2, 13, 7 leguntur: εὐθέως ἐξήνεγκαν τὸν πρὸς τοὺς κατά τὴν Ιταλίαν Κελτοὺς πόλεμον, "nisi forte" inquit "quispiam proposuerit ἐνεχείρησαν . . τοῖς πρὸς τούς κατά την Ιταλίαν Κελτούς πολέμοις". Denique Stichius in annalium quibus Philologischer Anzeiger inscribitur vol. XIII p. 830, in structura έγχειφείν πρός τι offendens et infinitivum requirens, πρός τούς Κελτούς πολεμείν coniecit.

2, 30, 9: ἐξ ὑπερδεξίων Hanc primae manus in codice 149, 12 A scripturam, quam ego iam prius edidi, contra Kaelkerum de eloc. Polybiana p. 255 cum aliis argumentis tum collato 3, 51, 7 tuetur Buettnerus Wobstius Fleckeiseni annal. 1884 p. 118 s.

Et adsentitur Schenkelius l. c. p. 236 s.

2, 32, 1: οἶς συμβαίνει μὴ μακρὰν ἀπὸ Μασσαλίας 150, 23 έχειν την οἴκησιν] Μασσαλίας intactum reliqui, non quod probarem, sed quia id ex Πλακεντίας, quod Cluverus coniecerat, ortum esse incredibile videbatur. Verum, nisi fallor, hic quoque archetypi codicis unus versus interciderat sic fere: ἀπὸ | τῆς τῶν Απεννίνων παρωρείας, quo facto interpolator quidam, cum nihil nisi $d\pi d$ $l\alpha g$ inveniret, ex initio cap. 16 Μασσαλίας inculcasse videtur¹). Displicuit hoc

¹⁾ De spatio quod archetypi versus obtinuerunt vide supra p. X s. cum adnot. 1 p. XI.

G. F. Ungero, qui in Philologi vol. XXXIII p. 691—93 non solum hoc loco, sed etiam 2, 14, 6 et 8; 2, 16, 1; 3, 47, 4 urbis Massiliae nomen corruptum esse suspicatus typothetae quidem non persuasit, qui "hiernach schreiben wir bei Polybios ἀπὸ Μασσαλίας, ὑπὲρ Μασσαλίας und ὑπὲρ Μασσαλίαν" exprimeret, quo facto Ungerus p. 760 ἀπὸ Σαββατίας, ὑπὲρ Σαββατίας et ὑπὲρ Σαββατίαν legenda esse declaravit. Ego vero, quod ad locos 2, 14, 6 et 8; 2, 16, 1; 3, 47, 4 attinet, in librorum manu scriptorum consensu hodieque acquiesco (quis enim quinque pariter locis Massiliae nomen ex Sabbatiae depravatum esse neque ulla istius quam Ungerus statuit vetustioris scripturae vestigia remansisse crediderit?), de verbis autem quae initio citavi pristinam sententiam meam etiamnunc sustineo. Ipse ad locum emendandum attuli id quod non improbabile esse videretur: num forte probabilius Sabbatiam Ungerus intulerit (quod oppidulum vix ulli lectori notum si Polybius dicere voluisset, certe non nude $d\pi d$ $\sum \alpha \beta \beta \alpha \tau l \alpha \varsigma$ posuisset), alii viderint.

2, 35, 6: ίνα μὴ τελέως οἱ μεθ' ἡμᾶς - ἐκπλήττων-155, 13 ται τὰς αἰφνιδίους καὶ παραλόγους τῶν βαρβάρων ἐφόδους, ἀλλ' ἐπὶ ποσὸν ἐν νῷ λαμβάνοντες, ὡς ὀλιγογρόνιον έστι καὶ λίαν εὖφθαρτον τοῖς * * τὸ φῦλον αὐτῶν, ὑπομένωσι καὶ πάσας ἐξελέγχωσι τὰς σφετέρας έλπίδας cet.] E priore editione ea quae sub contextu adnotata sunt verbo tenus repetivi: accedunt iam aliae coniecturae haece. Bentenus in observationibus criticis in Polyb. (Lugduni Bat. 1878) p. 20 perinde atque ignotus ille vir doctus, quem notis Re significavi, articulum voic delet et ad similitudinem illorum quae modo antecedunt verborum ἐκπλήττωνται τας — $\dot{\epsilon} \varphi \dot{\delta} \delta o v \varsigma$, ante $\dot{v} \pi o \mu \dot{\epsilon} \nu \omega \sigma \iota$ objecti loco τη ν Tenet hoc objectum Buettnerus Wobstius ἔφοδον addit. praef. p. xxxII, sed id ex codicum scriptura tò qulor corruptum esse statuit, quo facto subjectum sententiae ab ως incipientis addit et post roll ea quam ego quondam significaveram ratione participium supplet hunc in modum: ως όλιγοχρόνιόν ἐστι καὶ λίαν εὖφθαρτον | τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος | τοῖς σὺν νῷ κινδυνεύουσι, | τὴν ἔφοδον αὐτῶν ὑπομένωσι Quam contra coniecturam paucis disputat Schenkelius Jahresbericht über class. Alterthumswiss. XII (1884) vol. 38 p. 243: non expellendum esse τὸ φῦλον αὐτῶν, atque hoc quidem subjecti locum obtinere, verbum autem ὑπομένειν intransitive positum esse. Denique quod idem vir doctissimus addit coniecturam την ἔφοδον propter ipsum quod antecedat ἔφόδους improbabilem videri, non meum est repugnare, sed tamen illam materiem comparari velim, quae supra p. XLI ss. congesta est.

2, 39, 6: Διὸς ὁμαρίου] P. Foucartus in Revue archéo- 160, 6 logique XXXII, 1876, p. 96 ss. inscriptionis Orchomeniae fragmentum edidit, quod iuris iurandi per Δία Αμάριον, Αθάναν Aμαρίαν cet. formulam continet. Ac Iovis quidem appellationem 'Αμάριον, quae ex ἀμάρα, id est ἡμέρα, originem duxerit, Polybio et Straboni sine dubio restituendam esse contendit. At vero Polybium δμάριον Iovem, id est coniunctorem sive conciliatorem, quippe qui foederi Achaeorum patrocinaretur, dixisse et huius loci scriptura in codicibus ABDE tradita et illa 5, 93, 10 fani cuiusdam prope Aegium siti, cui Όμάριον nomen, mentio manifesto docent. Quid quod Pausanias quoque 7, 24, 1-3 eius significationis umbram quandam servavit, Iovem illum Aegiensem Όμαγύριον nuncupans? Itaque Strachan-Davidsono in Selections from Polubius, Oxfordii 1888, p. 145 Διὸς 'Auαρίου in Polybii contextum inserenti adsentiri non possum. Ac forsitan iure quaeras, an is qui in inscriptione Orchomenia citatur Iuppiter 'Αμάριος potius (cum aspero spiritu) audiverit idemque quod δμάριος Polybianus significaverit. Nam de Strabone quidem 8, 7, 3 et 5 (p. 385 et 387) Gustavo Kramero editori sic videtur: pro ἀργάριον et αἰνάριον, quae formae in codicibus exstant, Aμάριον (templi scilicet nomen) restituendum, idque cum Polybiano Ouáocov perinde congruere atque δμαρτή cum άμαρτή.

2, 41, 6: μέχρι τῆς Αλεξάνδρου καὶ Φιλίππου δυνασ- 162, 13 τείας] In addendis ad priorem editionem (vol. IV p. 1396) haec adnotaveram: "quoniam de Philippo Demetrii filio h. l. cogitari non potest, relinquitur is qui Amyntae filius fuit; huius autem nomen a Polybio, rerum scriptore accuratissimo, Alexandro, qui post eum regnavit, postpositum esse quis credat? Ergo Αλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου scribendum agiturque de solo Alexandro perinde ac paulo post § 9: τῶν κατ Αλέξαν-δρον καιρῶν". Sed nunc Buettnero Wobstio adsentior, qui in Fleckeiseni annal. 1884 p. 122 Philippum Amyntae a Polybio significari, structuram autem ὑστέρου προτέρου, ut hiatus evitaretur, vel cum periculo offensionis perinde admissam esse ac 2, 31, 2: Ανηρόεστος — προσήνεγκε τὰς χεί-ρας αὐτῷ καὶ τοῖς ἀναγκαίοις, et 2, 35, 2: ὁ μὲν οὖν πρὸς τοὺς Κελτοὺς πόλεμος τοιοῦτον ἔσχε τὸ τέλος

 — κατὰ τὰς μάχας καὶ τὸ πληθος τῶν ἐν αὐταῖς ἀπολλυμένων και παραταττομένων οὐδενὸς καταδεέστερος τῶν ἱστορημένων (quo loco verba καὶ παραταττομένων eiiciuntur a Bothio Polybian. p. 15, eadem in καὶ κατακοπτομένων mutantur a Campio progr. Ruppin. 1849 p. 7). Accedunt duo alii eius generis loci: Δημήτριος — αμα τοῦ βίου καὶ τῆς ἀρχῆς ἐστερήθη 3, 5, 3, et ἀπώλλυντο καὶ κακῶς ἔπασyou 3,74,3, quorum ad priorem Reiskius animadvers. ad Graec. auct. vol. IV p. 195 adnotat: "imo vero inverso ordine αμα της ἀρχης και τοῦ βίου ἐστερήθη. Nam per se intelligitur vita privatum etiam imperio privari, non item, si hoc una et illa privari quemquam necesse est." At vero ipsum hiatum, quem Reiskius nescius admisit, a Polybio et hoc loco et reliquis quos citavimus evitatum esse apparet.

2, 44, 3: $\pi \rho \sigma \tau \epsilon [v \sigma v \tau \alpha - \epsilon \pi \alpha v \alpha \tau \epsilon [v \sigma \mu \epsilon v \sigma v]]$ Cum pro 165, 22 his accusativis, quos libri CDE exhibent, in AB formae mooτείνοντος et ἐπανατεινόμενος legantur, equidem in priore editione genitivos, scilicet absolutos, posueram idque recte factum esse persuasi etiam Buettnero Wobstio. Neque incredibile erat Polybium scriptorem, cum plures causae afferendae essent, quibus tyranni illi, qui erant in Peloponneso, dominationem suam deponerent, structuram participio δυσελπιστήσαντες inchoatam postmodo variasse et genitivis absolutis ita usum esse, ut subjecti loco subaudiretur Αράτου. Itaque tota periodus in duo quasi membra divisa esse videbatur, quorum utrumque rursus bipertitum esset, prius scilicet δυσελπιστήσαντες $\xi \pi i$ τ $\tilde{\psi}$ μετηλλαχέναι μέν τον $\Delta \eta \mu \eta$ τριον — $\xi \pi \iota$ κεΐσθαι δὲ τὸν "Αρατον cet., alterum autem ('Αράτου) τοῖς μέν — προτείνοντος, τοῖς δὲ — ἐπανατεινομένου cet. Attamen nec rerum quae hoc loco traduntur conexum nec totius sententiae rationem cum ista quam olim statueram structura congruere apparet, siquidem alterum quod posueram membrum ('Aράτου) τοῖς μὲν cet. nihil nisi superioris membri partem alteram ἐπικεῖσθαι δὲ τὸν Αρατον cet. continuat. Ergo necesse est omnia quae "Aparov sequentur participia huic uni subjecto a scriptore apposita esse, librarii igitur cuiusdam antiquioris errorem, in terminationibus participii commissum, ut multis aliis locis ita hoc quoque deprehendimus, qui error deinde in nostros codices vetustissimos propagatus, in recentioribus autem coniectura emendatus est.

2, 47, 5: τοὺς δὲ βασιλεῖς σαφῶς εἰδὼς φύσει μὲν οὐδένα νομίζοντας οὕτ' ἐχθοὸν οὕτε πολέμιον, ταῖς 168, 20

δὲ τοῦ συμφέροντος ψήφοις αἰεὶ μετροῦντας τὰς ἔχθρας καὶ τὰς φιλίας | Hanc scripturam in libris manu scriptis traditam postquam in quaest. I p. 9 s. explicare ac tueri conatus sum, in editionem priorem recepi. Tamen neque ipsa vocabulorum έχθρός et πολέμιος copulatio ad hunc locum apta esse et parallelismus sententiae utique postulare videtur, ut illis τὰς ἔχθρας καὶ τὰς φιλίας respondent aliquid simile in priore membro. Id quod iam ille vir criticus vidit, qui scripturae in codicem C illatae eiusdemque posthac in editionibus vulgatae οὖτ' ἐχθρὸν οὖτε φίλον auctor exstitit. Quam ad conjecturam, ut saltem aliqua scripturae antiquae similitudo servaretur, ego in editione priore $\pi \rho \sigma \sigma \rho \iota \lambda \tilde{\eta}$ proposui pro πολέμιον. Sed tamen Wundererus in actis semin. Erlang. IV p. 233 s. vulgatum φίλον collatis nonnullis locis similibus praetulit. Rursus ahis locis in comparationem vocatis Buettnerus Wobstius praef. p. LIV φίλιον scripsit neque tamen πολέμιον expulit, scilicet οὖτ' ἐχθοὸν οὖτε πολέμιον οὖτε willion componens. Sed concinnitas orationis postulare videtur, ut et bina vocabula in utraque sententiae parte exstent et tamen languida repetitio, velut $\varphi i \lambda o \nu - \varphi i \lambda i \alpha \varsigma$, evitetur. Ne multa, cum corruptam esse scripturam antiquitus traditam iam constet inter omnes, quidni etiam fortius remedium ad locum sanandum periclitemur? Videas igitur, an οὖτε σύμμαχον ove nolémor in hac parte scripserit et per chiasmum in altera τὰς ἔχθρας καὶ τὰς φιλίας adiecerit Polybius. Scilicet loco sic emendato, si pro abstracto quala concretum qualog substituerimus (id quod facere licet sententiam scriptoris interpretantibus), haec duo σύμμαχος et φίλος similiter inter se respondere apparebit, ut 1, 16, 9 ώς φίλοις καὶ συμμάχοις, 1, 71 6, οὐδὲ φίλων οὐδὲ συμμάχων, 2, 61, 7 ὑπὲρ φίλων καλ συμμάχων, 3, 29, 7 φίλοι καλ σύμμαχοι composita legimus. Et conferas συμμαχικήν και φιλικήν κοινωνίαν 2, 37, 10, είς φιλίαν προυκαλείτο και συμμαχίαν 3, 60, 9, ύπὲρ τῆς φιλίας καὶ συμμαχίας 3,67,7.

2, 58, 4: μετ' οὐ πολὺ δὲ στασιάσαντες πρὸς σφᾶς 181, 6 οἱ Μαντινείς cet.] De ecloga codicis V, id est Barberini II, 58, quam in adnotatione citavi, supra p. viii dictum est.

3, 3, 6: Φαρνάκην] Cum φάρνακαν vel φάρνακα codi- 201, 5 ces exhibeant, iam in priore editione ad Φαρνάκην, vulgatam scripturam eamque a me servatam, infra contextum Φαρνάκαν adnotaveram, quam coniecturam recepit Buettnerus Wobstius. Sed tamen vulgatam Φαρνάκην, quamvis hoc quidem loco forma

in $\alpha \nu$ exiens probabilior sit, propterea etiamnunc retineo, quia in fragmentis librorum XXIV — XXVII ubique η traditum est: vide $\theta \alpha \rho \nu \dot{\alpha} \kappa \eta c$ 24, 8, 1; 25, 2, 1; 27, 17, $\theta \alpha \rho \nu \dot{\alpha} \kappa \eta$ 24, 1, 2, $\theta \alpha \rho \nu \dot{\alpha} \kappa \eta \nu$ 24, 5, 3; 24, 8, 7.11; 24, 9, 7; 25, 2, 3.8.15; 27, 7, 5.

203, 12 3, 5, 2: 'Αττάλον] αὐτοῦ, librorum scripturam, defendere conatur M. H. E. Meier Allgemeine Encyclopādie sect. III vol. 16 p. 403; at vide Diodori fragmentum Escurialense lib. 31, 32b ed. Dindorf.

- 221,17.18 3, 21, 2: Αυτατίου] In editione priore formam Αυτάτιος, quam Vaticani scriptura αὐτάτιος haud dubie monstrabat, primo quidem libro (cap. 59, 8; 60, 4; 62, 7) ubique posueram, tertio autem libro cap. 21, 2; 29, 3; 30, 3 cum eodem Vaticano Λουτάτιος edideram ac sic etiam cap. 40, 9 scripseram, ubi rursus αὐτάτιος Vaticanus praebebat. Sed volumine IV p. 1397 in addendis breviter significavi his quoque locis auctore Dindorfio in Fleckeiseni annal. 1869 p. 126 Λυτάτιος restituendum esse. Et consentit Buettnerus Wobstius in iisdem annalibus 1884 p. 114.
 - 3, 22, 2: dveiv Hanc formam pro vulgata olim dvoiv iam 223, 5 in priore editione, ubicunque per optimos libros id facere licebat, Polybio restitui atque eodem fere tempore in Fleckeiseni annal. 1867 p. 300 veri simillimum esse censui illud quod Naberus Mnemos. vol. VI p. 233 statuerat, nullam omnino huius vocabuli formam nisi δυεΐν a scriptore nostro usurpatam esse, quam sententiam postea tamquam novam repetivit Kaelkerus in quaestionibus de elocutione Polybiana p. 233. Cum tamen ego in priore editione et eo quem supra praescripsi loco et 3, 90, 11 ex ipsius Vaticani auctoritate alteram formam dvolv intactam reliquissem, Dindorsius autem in sua editione usque ad 15, 30, 7 dvoir, ac tum inde a 15, 36, 3 dvsir scripsisset, Buettnerus Wobstius praef. p. LXXVIII s. et in Fleckeiseni annal. 1884 p. 115 non dubitavit unam δυείν ubique restituere. Itaque non ultra cunctatus sum id ipsum, quod olim veri simillimum esse existimavissem, his quoque quos dixi locis in contextum recipere.

242, 11 3, 40, 2: Τεβέριον] Quamquam prima huius praenominis syllaba et hic et cap. 41, 2; 68, 6 et 12; 70, 12; 72, 10; 74, 2 in codice A per ι exarata est¹), tamen scripturam Τεβέριος, quae in eodem libro cap. 61, 9 et 10; 69, 8 et 11; 70, 1 et 6;

¹⁾ Hanc quidem scripturam in Vaticano exstare ad 3, 68, 6 et reliquos deinceps locos diserte in schedis meis adnotavi: ad 3, 40, 2 et 41, 2 eadem ex silentio, ut aiunt, in eo codice inesse proditur.

72, 1; 75, 1, et in F cap. 70, 1 et 6; 72, 1; 74, 2; 75, 1 exstat, Polybio ubique restituendam esse demonstrant Dindorfius in Fleckeiseni annal. 1869 p. 125 s. et W. Dittenberger Hermes VI (1872) p. 134.

3, 41, 2: ὑπὸ τὴν ώραίαν] Wunderero librorum scrip- 244, 3 turam $\ell \pi i$ restituenti in act. semin. Erlang. IV p. 227 propterea adsentiri non possum, quia non ineuntem aestatem, sed latiore quodam ambitu tempus fere aestivum scriptor ita significasse videtur, ut etiam de vergente aestate cogitare liceat. Sed ut accuration temporis definitio hoc loco restituatur, suadet Henricus Matzatius litteris a. 1888 d. xxı mensis Febr. ad me datis: "es muss ἔτι heissen, noch bei guter Jahreszeit (scilicet extremo mense Augusto): την ώραίαν ist Accusativ der Dauer, ganz wie wir sagen noch diesen Sommer, noch dieses Jahr". Et conf. eundem Kritische Zeittafeln für den Anfang des zweiten punischen Krieges, progr. Weilburg. 1887, p. 4 s.

3, 52, 6: συλλογιζόμενος δὲ * ώς δεξάμενος μὲν τὰ 258, 8 προτεινόμενα cet.] Cum e coniectura, quam codex C praebet. vulgo συλλογιζόμενος μέν ώς εί λάβοι τὰ προτεινόμενα edita essent, Reiskius animadv. ad Graec. auct. IV p. 227 pro μὲν emendavit δὲ. Sed altius vitium latere cognovit Bekkerus, qui scriptura librorum ABDE innisus lacunam inter συλλογιζόμενος et μέν statuit ibique verba δε ώς δεξάμενος excidisse censuit. Et similiter Polybius (quem locum in priore editione citavi) 5, 103, 7 s.: κελεύσας έπλ τούτοις προτείνειν την είρηνην τοῖς Αἰτωλοῖς - δεξαμένων δὲ τῶν Αἰτωλῶν έτοίμως cet. Sed paulo plures litteras, quae quidem in archetypo unius versus spatium occupavissent, excidisse veri simile erat, unde δε νουνεχώς ώς δεξάμενος ego in quaest, Polyb. II p. 8, δ' Αννίβας ώς δεξάμενος Buettnerus Wobstius praef. p. Lx coniecit. Quodsi verba quae antecedunt πολύν μεν χρόνον ηυλαβείτο cet. respexeris, primo in mentem veniat τέλος δè ante συλλογιζόμενος ώς δεξάμενος supplere: at sic duobus locis, non uno, lacuna statuenda esset atque etiam participia συλλογιζόμενος δεξάμενος proxime posita male sonarent; ergo in praesentia συλλογιζόμενος δ' εἰς τέλος ώς δεξάμενος temptaverim neque tamen aliud, quod melius conveniat, adhuc quaerendum esse infitier.

3, 52, 6; εὐλαβεστέρους] Ad hoc vocabulum Reiskius l. c. 258, 9 aptissime haec adnotavit: "Cogitavi quoque aliquando $\dot{\alpha}oldsymbol{eta}\lambdalpha$ βεστέρους, minus nocentes, sed nil opus ulla mutatione, potest enim voc[abulum] vulgari significatione accipi pro cautiores,

260, 24

timidiores, minus pronos ad damna Hannibali danda." Quae cum fugerent Campium in quaest. Polyb. specimine I (progr. Ruppin. 1849), "Cautiores" inquit p. 11 "hostes plus periculi offerunt. Lege ἀβλαβεστέφους, de cuius transitiva vi

conferas H[enricum] St[ephanum]".

3, 54, 8: τὸ μὲν οὐν πρῶτον ἐπεβάλετο περιελθεῖν τάς δυσγωρίας - ἐπιγενομένης δὲ χιόνος - ἀπέστη τῆς ἐπιβολης] Ad hunc locum Ioannes Stich de Polybii dicendi genere (act. semin. Erlang. vol. II) p. 166 s. sic disputat: "De ἐπεβάλλετο hoc primum assentior Hultschio, 2, 67, 4 τὸ μὲν πρώτον υποδεικνύειν ἐπεβάλλετο defendendum esse ab coniectura Bekkeri ... scribentis ἐπεβάλετο. Hoc quoque laudo quod Hu. 3, 48, 11 εἰς ην ἐπεβάλλετο καθιέναι pro ἐπε-Βάλετο scribendum esse coniecit; sed haud scio an alii quoque loci vehementius desiderent eandem medicinam. Sic 3, 54, 8 τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπεβάλετο... equidem vix dubitaverim quin ἐπεβάλλετο sit scribendum; item 3, 86, 3; 95, 4; cf. praeter locos supra laudatos 3, 60, 9 τὸ μὲν πρῶτον αὐτοὺς είς φιλίαν προυκαλείτο και συμμαχίαν, ούχ υπακουόντων δè — την βαρυτάτην πόλιν έξεπολιόρχησε. Dubius autem locus est 3, 41, 3: ούτως καταπληκτικώς ἐπεβάλετο πολεμεΐν και τοιαύτας εποιείτο παρασκευάς. Sed cum non desint loci eiusmodi, quibus tamen aoristus sine dubio invenitur, de qua re infra [p. 167] exponemus, in medio relinquenda res est." Plurimos ego praeterea locos, quibus imperfectumne an aoristum Polybius posuerit ambiguum videatur, in collectaneis meis congessi; sed alios tamen paene innumerabiles, qui sunt in posterioribus Polybii libris, nondum in disceptationem venisse video; ergo, antequam de omni eo dicendi genere diiudicabitur, illi qui adhuc desiderantur colligendi erunt. Sed in praesentia haec breviter monuerim. Imperfecti vim in verbo συμβάλλειν explicavi supra p. XXXVIII s.; tamen aliis id genus locis etiam aoristos et huius verbi et cognati $\hat{\epsilon}\mu$ βάλλειν occurrere ibidem docui. Verbi ἐπιβάλλεσθαι imperfectum, mox in eadem sententia sequente aoristo, cum libris manu scriptis retinui 2, 67, 4 (quo de loco Stichius mecum consentit); neque tamen me fugit aliis similibus locis aoristum inveniri. Vide 1, 53, 12 s.: τὸ μὲν πρῶτον ἐπεβάλοντο πολιορχεῖν τούτους — ού προχωρούσης δὲ τῆς ἐλπίδος απέπλευσαν (quem locum Stichius reliquit intactum), 2, 51, 2 ss.: ἐπεὶ δὲ Πτολεμαΐος — Κλεομένει χορηγεῖν ἐπεβάλετο τότ' ήδη - ηνάγκαζε τὰ περιεστώτα καταφεύγειν δμοθυμαδον έπὶ τον Αντίγονον (ubi alii aoristi interpositi vel invitis A'R ἐπεβάλετο scribendum esse comprobant). Quibus locis collatis apparet item 3, 54, 8; 3, 86, 3; 3, 95, 4, ubi Stichio medicina vehementius desiderari videbatur, aoristos sanos esse atque integros. Itaque etiam 1, 49, 10, quamquam duo imperfecta statim antecedunt, aoristum ἐπεβάλετο servavi et 1,88,8;2, 2, 1; 2, 45, 1 vulgatum ἐπεβάλοντο ac 2, 1, 3 ἐπεβαλόμεθα, sententiarum quae ibi traduntur ratione habita, retinui, quamvis codex A et partim etiam reliqui imperfecta praebeant. Item 3. 41, 3, quo de loco in medio rem relinquit Stichius, aoristum retinendum esse existimo. Contra 3, 48, 11, quoniam et antecedit imperfectum et sequitur plusquamperfectum, verbum quod in medio legitur ἐπεβάλλετο legendum esse, non ἐπεβάλετο. meo iure suspicatus sum; neque tamen haec coniectura ita certa esse mihi videbatur, ut eam in contextum recipere auderem.

3, 58, 9: καταφρονήσαντα τῆς παραδοξολογίας καὶ τε- 264, 23 ρατείας ξαυτοῦ χάριν προτιμῆσαι την άληθειαν Ad hunc locum Reiskius animadv. ad Graec. auct. vol. IV p. 230 sic disserit: "cogitavi aliquando ξαυτής χάριν. et id videtur quoque Casaubonus coniecisse. id quod eius interpretatio demonstrat. neque inconcinna ea est sententia. veritati studet, nullius alius rei praeterquam ipsius veritatis gratia. potest tamen etiam vulgata satis bene defendi, cuius haec erit sententia. spreta vanitate in comminiscendis et venditandis fabulis mirificis et prodigiosis sese iactante, qua id quaerunt illi nugatores, ut non paulo plus, quam alii, sapere atque praestare videantur, veritatem rebus omnibus unam praeferre. Ouae cum scripserit, in ταυτολογίαν quandam delapsus esse videtur vir alioquin subtilissimus, neque Schweighaeusero persuasit, qui vol. I p. 516 " έαυτης" inquit "utique videtur legendum". Tum Herwerdenus Mnemos. vol. II (a. 1874) p. 76, quasi nemo antea de hoc loco egisset, "corrigatur" inquit " έαυτης χάριν προτιμήσαι την άλήθειαν και μηδέν παρέξ των όντων ήμιν άναγγείλαι". Verum etiam πάρεξ τῶν ὄντων Casaubonus iamdudum propo-Denique et vetustiores auctores et Herwerdenum, aequalem ac popularem suum, neglegens Bentenus observat. crit. in Polyb., Lugduni Bat. 1878, p. 30, postquam verba quae 13, 5, 4 leguntur citavit, haec adnotat: "oportet historicum spretis miraculorum figmentis ac portentis ipsam propter se veritatem colere, i. e. Graece ξαυτης (non ξαυτοῦ) χάριν προτιμήσαι την άλήθειαν. At vero, si ξαυτής scriptor posuisset, haec forma a legentibus ad παραδοξολογίας καί

τερατείας relata esset: quam ambiguitatem ut evitaret, κατά σύνεσιν neutrum ξαυτοῦ praetulit, quasi τὸ τὴν ἀλήθειαν λέγειν sequeretur. Quapropter ne hoc quidem conjicere necesse est, quod aliis forsitan in mentem veniat: τὸ κατὰ

την άληθειαν.

265, 15

3, 59, 7: τούτου χάριν ὑπεδεξάμεθα τοὺς κινδύνους [καὶ τὰς κακοπαθείας] τοὺς συμβάντας ἡμῖν ἐν πλάνη τῆ κατὰ Διβύην καὶ κατ' Ίβηρίαν ἔτι δὲ Γαλατίαν καὶ τὴν ἔξωθεν ταύταις ταῖς χώραις συγχυροῦσαν θάλατταν, ἵνα διος θωσάμενοι cet.] Verborum structuram in codice A eiusque adseculis traditam τους κινδύνους καὶ τὰς κακοπαθείας τοὺς συμβάντας Graecam esse unus, quantum scio, contendere ausus est Kaelkerus quaest. de eloc. Polyb. p. 270, quo quidem loco alia quoque admodum insulse disputata sunt. Rectius Schweighaeuserus (quem Bekkerus in sua editione secutus est neque tamen laudavit) vol. V. p. 614: "τὰς συμβάσας oportuit, quoniam proximum nomen est τὰς κακοπα-Pelaς". Et corruptelam aliquam in hunc locum irrepsisse haud ambigue testatur codex M palimpsestus, in quo non καλ $\tau \dot{\alpha} \varsigma$, sed $\ddot{\alpha} \mu \alpha \delta \dot{\epsilon}$ vel $\ddot{\epsilon} \tau \iota \delta \dot{\epsilon}$) xaxo $\pi \alpha \Im \epsilon l \alpha \varsigma$ agnovit Hey-Ergo iam saeculo X (qua aetate palimpsestus ille exaratus est) discrepantia fuit in codicibus duobus, quorum ex altero palimpsestus, altero Vaticanus A derivatus est. Ne multa, in alio quodam vetustiore codice, unde illa quae dixi codicum M et A archetypa originem duxerunt, ad genuina Polybii verba τοὺς κινδύνους τοὺς συμβάντας sive in margine sive inter lineas adsutum erat glossema καὶ τὰς κακοπαθείας, quod cum minutissimis litteris iisque in compendia contractis notatum esset, ab eo quidem librario, qui codicis A archetypum descripsit, recte est intellectum et, ut fieri solebat, in ipsum contextum receptum, ab altero autem, qui palimpsesti archetypum exaravit, in alias similes notas mutatum est, unde porro illa quam Heysius affert scriptura sive αμα δε sive ετι δε κακοπαθείας orta est. Itaque ego et in priore editione verba καί τάς κακοπαθείας uncinis inclusi atque infra contextum ad codicis M scripturam breviter adnotavi "quae varietas haud ambigue glossema prodit, " et in eadem sententia etiam nunc permaneo. Neque vero unquam fugit me verba sic composita, ut Schweighaeuserus coniecit: τὰς κακοπαθείας καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς συμβάντας cet., cum omnino propter illam verbositatem stili Polybiani propriam tum collatis locis nonnullis similibus com-

¹⁾ Conf. mox in eodem Polybii loco vs. 18 ἔτι δὲ Γαλατίαν.

mendari posse¹). Sed tamen quicunque artem criticam recte exercere studebit, non eas sententias aut verborum compositiones, quas aliis locis quamvis plurimis scriptor adhibuit, sed verba ipsa quoque loco in codicibus tradita vel, si qua in illis corruptela patefacta est, ea verba, quae ex istis mendosae scripturae vestigiis probabiliter restitui possunt, in publicum edet. Et quod ad hunc locum alii adnotaverunt κακοπαθείας et κινδύνους ac similia saepius a Polybio componi, nonne, quo saepius id factum esse constat, eo facilius a viro grammatico in Polybii historiarum libris vel mediocriter versato ad κινδύνους illud καὶ τὰς κακοπαθείας adscribi potuit? Praeterea haec quam brevissime addiderim. Verbositatis amantissimum esse Polybium concedo: ne tamen, quod multis locis facere consuevit, idem ubique et, ut aiunt, sine ulla exceptione ab eo observatum esse existimemus²). Quin etiam hoc quidem

2) Vocabuli χίνδυνος nullo accedente synonymo positi novem exempla affert Schweighaeuserus in lexico, quibus ego in praesentia addo: τοσούτφ λαμπρότερος ήν ὁ χίνδυνος 1, 45, 9; μέγαν καὶ φοβερὸν αὐτοῖς ὑπολαμβάνοντες ἐπιφέρεσθαι κίνδυνον 2, 23, 7; πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον κίνδυνον 2, 64, 7; εἰς ὁλοσχερῆ κίνδυνον 2, 67, 2; εἰς τὸν περὶ τῆς πατρίδος — παρεγένοντο κίνδυνον 3, 8, 11; εἰς τοὺς μεγίστους ήλθε κινδύνους 3, 14, 2; παραβόλως διδοὺς αὐτὸν εἰς τοὺς κινδύνους 3, 17, 8; συνέβη μεγίστοις αὐτὸν περιπεσεῖν κινδύνοις 3, 50,

¹⁾ Neque Schweighaeuserus neque Wundererus, qui in actis semin. Erlang. vol. IV p. 235 Schweighaeuseri coniecturam tamquam suam repetivit (conf. Berliner Philologische Wochenschrift 1887 p. 1145) hunc locum, quo maxime inniti possent, comparaverunt: τὰς κακοπαθείας και τοὺς κινδύνους αὐτὸς ἀναδέδεκται τοὺς κατὰ τὴν πολιοφείαν 2. 2, 9. Accedit alter 11, 28, 9: ἐγὼ τὰς μὲν κακοπαθείας ὑμῖν και τοὺς κινδύνους πλείους ἢ τοῖς ἄλλοις ἐπέταττον. Praeterea etiam conferas ἄνεν πάσης κακοπαθείας και κινδύνου 4, 38, 9: ταῖς ἐν τῷ Σῆν κακοποραγίαις και κινδύνους 8, 14, 8; κωρίς κινδύνου και κακοπαθείας 12, 27, 4; και κακοπαθείας και κινδύνου και δαπάνης ἵκανῆς τινος ἀπολυθέντες 12, 5, 3. Hos quidem locos (praeter 4, 38, 9 et 8, 14, 8) merito in comparationem vocat Guilelmus Jerusalem Die Inschrift von Sestos und Polybios in annalium qui inscribuntur Wiener Studien volumine I (1879) p. 47 s., idemque quo planius, quo sensu κακοπάθειαν Polybius dicere consueverit, declaret, hos quoquo locos citat: διὰ τῆς αὐτοῦ κακοπαθείας και τόλμης δεινότατος 4, 8, 3; πᾶσαν ἐπεδέχοντο δαπάνην και κακοπάθειαν 10, 28, 4; τὴν γεγενημένην ἐκ τῶν γεννησάντων ἐπιμέλειαν και κακοπάθειαν περί τὰ τὰ τέκνα 6, 6, 3; ἀναπαύοντες σφᾶς ἐκ τῆς προγεγενημένης κακοπαθείας 3, 42, 9; πρὸς τὰς κακοπαθείας αλλότριος 37, 7, 2. Adde insuper πρωτόπειρα πάσης κακοπαθείας και παντὸς δεινοῦ 1, 61, 4; κακῶς ἀπαλλάττοντες ἐκ τῆς προγεγενημένης κακοπαθείας και ταλαιπωρίας 2, 25, 10; πᾶσαν κακοπάθειαν και μέριμναν ὑπομείνας 3, 17, 9; μείζονος δεῖσθαι δαπάνης και κακοπαθείας 12, 28* 4 (similiter ac πολλῆς προσδεῖται ταλαιπωρίας και δαπάνης 12, 27, 6).

loco multo gravius sola pericula, in quae olim inciderit, quam labores cum periculis commemoravit. Denique (id quod illorum causa commemoro, qui Polybiana esse negant, nisi quae verborum copia abundent) nude et simpliciter scriptor hoc loco τοὺς κινδύνους τοὺς συμβάντας ήμιν propterea dicere maluit, quoniam longissimam adiecturus erat verborum catenam hance: ἐν πλάνη τῆ κατὰ Λιβύην καὶ κατ' Ἰβηρίαν ἔτι δὲ Γαλατίαν και την ἔξωθεν ταύταις ταῖς χώραις συγκυροῦσαν θάλατταν.

282, 27

3, 72, 3: τὸ μὲν πρῶτον ὁρμῆ καὶ προθυμία πε-ριῆν τὸ πλῆθος] Sic locum et emendandum esse demonstravi in Fleckeiseni annal. 1867 p. 304 s. et expressi in editione priore. Quo facto Dindorfius, qui in editione sua vulgarem scripturam δρμή καὶ προθυμία περὶ τὸ πλήθος n_{ν} intactam reliquerat in iisdem annalibus a. 1869 p. 117 pro mea coniectura περιην commendavit περιεγίγνετο, verbum ἐπιγενομένης, quod apud Polybium statim sequitur, minime curans. Mecum facit Buettnerus Wobstius. Wundererus in actis semin. Erlang. IV p. 235 cum alia quae probari non possint de hoc loco disserit, tum miro quodam errore coniecturam Dindorfii περιεγίγνετο postea a me receptam esse proclamat. Videas, si placet, addenda mea in vol. IV p. 1397; nunquam mihi in mentem venit languidum istud περιεγίγνετο, quod ad similitudinem mei περιην affinxerat Dindorfius, comprobare, nedum in contextum recipere, et verbum eniveνομένης iam tum distinctis litteris una citaveram, ut περιεγίγγετο ab eodem loco alienum esse significarem.

3, 77, 1: προήγε διὰ Τυρρηνίας καὶ κατεστρατοπέ-288, 25 δευσε πρό τῆς τῶν 'Αρρητίνων πόλεως Pro πρό libri manu scripti δια exhibent, quod e verbis quae antecedunt prave huc illatum esse adnotaveram in priore editione. tum quidem secundum Suidae glossam καταστρατοπεδεύω. γενική, deleto altero διά commendabam κατεστρατοπέδευσε $\tau \tilde{\eta} S - \pi \delta \lambda \epsilon \omega S$. Verum in addendis vol. IV p. 1397 cum Schweighaeusero, qui verba στρατοπεδεύοντα πρό τῆς τῶν Aρρητίνων πόλεως 1, 80, 1 contulit, utique hoc quoque loco πρὸ inserendum esse censui. Atque adsensus est Krebsius Prapositionen bei Polybius, Wirceburgi 1882, p. 66.

^{1;} των παρατετυχηκότων τοῖς κινδύνοις 12, 28 , 5. Et confer verba quae 12, 28, 5 statim sequentur των δεινών και των αμα τούτοις συμβαινόντων, quae si recte Polybius posuit, non minus recte τους κινδύνους τους συμβάντας ήμιν cet. scripsit.

3, 81, 10: δι' ὧν εὐχείρωνος ἔσται ὁ προεστώς τῶν 293, 14 πολεμίων] εὐχείρωνός ἐσθ' ὁ hiatus expellendi causa proposui quaest. Polyb. II p. 5 (πἔστ' ὁ, i. e. ἐστὶν ὁ" adnotaverat Benselerus p. 221). Contra Dindorfius praef. vol. IV p. v in promptu esse scribit ὁ προεστώς ἔσται; sed fortasse expungendum esse ὁ προεστώς τῶν πολεμίων, quo post praecedentia τὸν τῶν ὅλων ἡγεμόνα non admodum opus sit. Buettnerus Wobstius coniecturae meae adsentiens praesentis formam elisam eamque cum accentu acuto edidit ἔσθ' ὁ cet.

3, 82, 9: τὴν Ταρσιμένην καλουμένην λίμνην] Ταρ- 294, 24 σιμέννην per duo ν scribendum esse videtur Frid. Ritschelio in Museo Rhen. vol. XXII p. 605. Reliquis locis Polybius pugnam ad Trasumennum lacum commissam latiore Etruriae appellatione significat: conf. τὸν — κίνδυνον τὸν γενόμενον ἐν Τυρρηνία 3, 84, 15, τῆ περὶ Τυρρηνίαν μάχη 5, 101, 3, τὴν ἐν Τυρρηνία πρὸς Φλαμίνιον (μάχην) 15, 11, 8, τοῖς κατὰ Τυρρηνίαν ἀγωνισαμένοις 3, 108, 9.

3, 88, 8: Δαυνίαν] Ad hanc scripturam in schedis meis 302, 7 Vaticanis adnotavi "αυν auf Rasur, zum Teil mit Benutzung der ursprünglichen Schriftzüge, die aber nicht mehr zu lesen sind. Die Correctur scheint nicht von der ersten Hand zu sein." Et earundem litterarum formas αυν ita appinxi, ut particulam quandam notae ν extra rasuram exstare significarem. Τοτα ν prima librarii manu exarata esse videtur Seeckio eo loco quem in adnotatione citavi. Eiusdem coniecturam Ναρνίαν comprobat Buettnerus Wobstius praef. p. xxvII coll. Ihnii hist. Rom. Il p. 181.

3, 109, 1: πρῶτον γὰρ ἡμεῖς ἀμφότεροι πάρεσμεν 326, 14 — ὑμεῖς γε μὴν οὐ μόνον ἐωράκατε cet.] Sic hunc locum iam in priore editione expressi deleta particula μέν, quae post πρῶτον e codice C vulgo addita erat. Quo de dicendi genere cum in Fleckeiseni annalibus anno 1867 p. 305—307 uberius exposuissem, nuper Fridericus Kaelker in quaestionibus de elocutione Polybiana (Leipziger Studien zur classischen Philologie III, Lipsiae 1880) p. 288, non curans ea quae iam antea pertractata erant, rem difficillimam tam leviter attigit, ut facere non possem, quin et illa quae annis abhinc XXI disserui, mutatis tamen quibusdam vel verbis vel sententiis, repeterem et, si quae posthac ad eam quaestionem pertinentia invenissem, suo quidque loco adnotarem:

 $_{n}(\alpha)$ 3, 109, 1 ist von den früheren Herausgebern mit Unrecht aus C $\pi \varrho \tilde{\omega} \tau o \nu$ $\mu \dot{\epsilon} \nu$ $\gamma \dot{\alpha} \varrho$ beibehalten worden, während Polybius I.

uèv mit A und den übrigen Handschriften wegzulassen war. Um dies zu erweisen, scheint es nötig etwas ausführlicher über eine Anzahl von Stellen zu sprechen, in denen μέν durch Conjectur, sei es in Handschriften oder in Ausgaben, hinzugefügt worden ist. Vor allem wird als leitender Gesichtspunkt aufzustellen sein, dass Polybios $\mu \acute{\epsilon} \nu$, trotz des folgenden $\delta \acute{\epsilon}$, dann wegzulassen pflegt, wenn der Gegensatz schon anderweit mit hinreichender Deutlichkeit hervortritt. Dies zeigt sich zunächst an zwei Stellen, wo in dem einen Glied eine Benennung so ausgedrückt ist, dass diese den Gegensatz zu der Sache selbst, welche benannt wird, bildet 1). Sicherlich schrieb Polybios 1, 44, 2 so wie überliefert ist: xa900µ10θείς εν ταϊς καλουμέναις Αίγούσσαις, μεταξύ δε κειμέναις Διλυβαίου και Καρχηδόνος ἐπετήρει τὸν πλοῦν. Zwar fügten Schweighaeuser und Bekker hier ein uèr nach xalovuévais hinzu; doch hat dies Dindorf mit Recht wieder beseitigt. Denn wo, so fragen wir, will man etwa 2, 16, 6: δ δὲ Πάδος ποταμός, ὑπὸ δὲ τῶν ποιητῶν Ἡριδανὸς Φουλούμενος, έγει u. s. w., ein μέν im ersten Gliede einschieben? Hiernach wird wesentlich modificiert, was Hertlein in den Beiträgen zur Kritik des Diodorus, zweite Hälfte (Wertheim 1865), S. 4 bemerkt".

η(β) Ferner kann μέν wegbleiben, wo zwei oder mehrere Glieder durch die ausdrückliche Form der Aufzählung er stens, zweitens oder in ähnlicher Weise einander gegenübergestellt sind. So 1, 43, 8: Αλέξων δὲ πρότερον [μὲν Βεκκετ] Ακραγαντίνοις ἔσωσε διὰ τὴν πίστιν οὖ μόνον τὴν πόλιν — τότε δὲ Καρχηδονίοις αἴτιος ἐγένετο τοῦ μὴ σφαλῆναι τοῖς ὅλοις. Ähnlich 3, 70, 9: θέλων μὲν πρῶτον [Βεκκεr und Dindorf stellen um] ἀκεραίοις ἀποχρήσασθαι ταῖς τῶν Κελτῶν ὁρμαῖς, worauf dann weitere Glieder, eingeführt durch δεύτερον, τρίτον (beidemal ohne δέ), τὸ δὲ μέγιστον, folgen. Ferner 3, 109, 1 (dies ist die Stelle, von der wir ausgingen): πρῶτον [μὲν C] γὰρ ἡμεῖς ἀμφότεροι πάρεσμεν — ὑμεῖς γε μὴν u. s. w.²). Zu vergleichen ist noch Arrian Anab. 1,

2) Accedit 6, 25, 3: πρώτον θώρακας οὐκ είχον, sequentibus

¹⁾ Non rato hoc dicendi genere iam Herodotus usus est. Vide 1, 56, 2: την υπό την Οσσαν τε και τὸν Ολυμπον χώρην, καλεομένην δὲ Έσταιῶτιν, 1, 80, 1: ἐς τὸν μέγιστον (ποταμόν), καλεόμενον δὲ Έρμον. Item 3, 106; 7, 155. Et vice versa 1, 96, 1: ἀνηρ τῷ οῦνομα ην Απόκης, παῖς δ' ην Φραόρτεω. — Locis Poly bianis, qui supra citati sunt, accedit 1, 64, 6: Αμίλκαν — τὸν Βάρκαν ἐπικαλούμενον, πατέρα δὲ κατὰ φύσιν Αγνίβου.

- 18, 4: πρόσθεν γράμματα παρ' 'Αλέξανδρον ἔπεμπεν τότε δὲ u. s. w."
- n(γ) Hiermit sind in Verbindung zu setzen solche Stellen, wo verschiedene Zahlenangaben, gleichsam als die einzelnen Posten einer Summe, zusammengestellt werden. So 12, 26^b, 1: Γέλωνος ἐπαγγελλομένου τοῖς Ἑλλησι δισμυρίοις πεζοῖς διακοσίαις δὲ ναυσὶ καταφράκτοις βοηθήσειν (freilich in der Überlieferung nicht ganz sicher, weil es die Anfangsworte eines Fragments sind). Ähnlich 7, 16, 5. 6: μετὰ δὲ τούτους ἄλλους ἐπελέξαντο τριάκοντα [μὲν Bekker] δισχιλίους δὲ u. s. w.¹) (δ) Oder es werden zwei kurze Ausdrücke, welche ihrer Bedeutung nach einen selbstverständlichen Gegensatz bezeichnen, unmittelbar einander gegenübergestellt²), und zwar zunächst (wie in den eben angeführten Fällen) mit Zahlenangaben. 2, 24, 16: πεζῶν [μὲν C] ὑπὲρ τὰς ἑβδομήκοντα

§ 5 verbis $\tau \alpha$ δὲ δόρατα cet., § 7 τόν γε μὴν θυρεὸν cet., ubi post πρῶτον codex G μὲν iniuria addidit.

¹⁾ Adde 3, 35, 5: ἀπεμέρισε — πεζούς μυρίους ἱππεῖς δὲ χιλίους, 4, 63, 7: συμπαρειληφώς Απαρνάνων πεζούς δισχιλίους ἱππεῖς δὲ διαχοσίους [μὲν ante πεζούς add. Β CDE, idem post πεζούς βκκευs].

2) Rursus, ut modo p. Lxvi, Herodot us tamquam vetustissimus auctor huius dicendi generis citandus est, qui 7, 10, 2 πατρί τῷ σῷ ἀδελφεῷ δὲ ἐμῷ Δαρείῳ et 1, 7, 1 Κανδαύλης — τύραννος Σαρδίων ἀπόγονος δὲ Δλααίου scripsit. Similiter idem 8, 23: τῆς Ελλοπίης μοίρης γῆς δὲ τῆς Ιστιαιώτιδος τὰς παραθαλασσίας κώμας. Multa etiam Xe no pho similiter scripsit, de quo conf. Kruegeri Griech. Sprachlehre § 69, 16, 1, Gust. Sauppii lexilogum Xenophonteum v. μέν; et de Demosthene, Platone, aliis conf. Rehdantzium in indice ad Dem. or. Phil. p. 254. Poly bi i locis iis qui supra citati sunt accedunt hi postea a me collecti: 3, 118, 5: 'Ρωμαῖοί γε μὴν τὴν [μὲν add. Βekkerus] Τταλιωτῶν δυναστείαν - ἀπεγνώπεισαν, ἐν μεγάλοις δὲ φόβοις καὶ κινόύνοις ῆσαν cet., 5, 69, 1: συμβαίνει καὶ τοῦτον αὐτον (τὸν τόπον) ῥάχει δυσβάτω καὶ τραχεία διεξῶσθαι, στενὴν δὲ [τε Casaubonus edidit] καὶ δυσχερῆ — ἀπολειπούσχ πάροδον, 11, 16, 5: τὸ προειρημένον νῦν, γινόμενον δὲ τοῖ ἐπὶ τῆς ἀληθείας, 5, 37, 11: τότε γοῦν [μὲν οῦν βεκκετus] ἐπιγελάσας ὁ Νικαγόρας ἐσιώπησε, μετὰ δὲ τινας ἡμέρας cet., 16, 21, 9: καθόλον γὰρ ἀνανεύειν οὐκ ἦδει, τῷ δὲ πρὸς χάριν ὁμιλήσαντι πᾶν — ἐδίδου, 18, 10, 10: τῶν ἐκ Θουρίου πεφευγότων κατοικούν δ΄ ἐν ἐπράτς, 29, 27, 8: βαρυνόμενος [μὲν αὐδ. Schweighaeu-κατοικούν δ΄ ἐν ἐπράτς, 29, 27, 8: βαρυνόμενος [μὲν αὐδ. Schweighaeu-κατοικούν δ΄ ἐν ἐπράτς, 29, 27, 8: βαρυνόμενος [μὲν αὐδ. Schweighaeu-κατοικούν δ΄ ἐν ἐπράτς, 29, 27, 8: βαρυνόμενος [μὲν αὐδ. Schweighaeu-κατοικούν δ΄ ἐν ἐπράτς, 29, 27, 8: βαρυνόμενος [μὲν αὐδ. Schweighaeu-κατοικούν δ΄ ἐν ἐπράτς, 29, 27, 8: βαρυνόμενος [μὲν αὐδ. Schweighaeu-κατοικούν δ΄ ἐν ἐπράτς, 29, 27, 8: βαρυνόμενος [μὲν αὐδ. Schweighaeu-κατοικούν δ΄ ἐν ἔπράτς, τοῖς κατά το παρόν, 39, 11, 10: ὅντας [μὲν αὐδ. Valesius] οἰους εἶπον, ἐπιλαβομένους δὲ προτερήματος. Denique illud μόνον post ὑπομήσεως 3, 109, 7 (q

μυριάδας, ἱππέων δ' εἰς ἐπτὰ μυριάδας, geschützt durch 11, 33, 4: των πεζών κατά πρόσωπον, των δ' ίππέων κατὰ νώτου περιεστώτων, wo ein Blick auf die vorhergehende Gliederung der Stelle zeigt, dass die von Reiske vorgeschlagene Einfügung eines µèv unerträglich schwerfällig sein wurde. Ein solcher sichtlicher Gegensatz ist aber auch anzunehmen 2, 45, 2: 'Αντιγόνω τῷ κατ' ἐκείνους τοὺς καιρούς προεστώτι [μέν Bekker und Naber] Μακεδόνων, έπιτροπεύοντι δὲ Φιλίππου (freilich steht μὲν gleich im folgenden Paragraph in einer ähnlichen Verbindung); ferner 3, 109, 7: ὑπομνήσεως μόνον, παρακλήσεως δ' ού προσδεῖ (Naber Mnemos. VI S. 127 vergleicht 3, 31, 12: ἀγώνισμα μέν μάθημα δ' οὐ γίνεται, und will danach μέν für μόνον); 1, 73, 3: ἀσφαλῶς [μὲν Bekker und Dindorf] ἐπολιόρχουν τους Ιτυκαίους και τους Ιππακρίτας, βεβαίως δὲ $au\dot\eta$ ν ἐν τ $ilde \omega$ Τύνητι στρατοπεδείαν κατεῖχον, und ganz ähnlich 10, 31, 1: ἀσφαλῶς [μὲν Naber] διέβησαν τὰς δυσχωρίας τῷ προειρημένψ τρόπψ, βραδέως δὲ καὶ δυσχερῶς. Ferner gehören hierher die Stellen 3, 32, 5: διὰ τὸ τὰς [μέν Bekker] καταλλήλους τῶν πράξεων παραλείπειν -τῶν δὲ χυριωτάτων μηδὲ ψαύειν αὐτοὺς δύνασθαι, 5, 76, 1: ήτοίμαζε [μέν Bekker] τοὺς ήθροισμένους κατά την οἰκίαν, διεσκευάζετο δε και καθωπλίζετο, 6, 58, 7: Ρωμαΐοι μεγάλοις [μέν Bekker] κατὰ τὰς μάχας περιπεπτωκότες έλαττώμασι, πάντων δ' ώς έπος είπειν έστερημένοι u. s. w., 9, 36, 10: πως δὲ τούτους [μέν Reiske, Bekker und Dindorf] άθετεῖν εὐλαβεῖσθε — Φίλιππον δὲ καὶ Μακεδόνας ούκ έντρέπεσθε:"

 $_n(\varepsilon)$ Es ist klar, dass von diesen zahlreichen Stellen immer eine die andere schützt, und dass man jedenfalls sicherer geht, auch hierin der guten Überlieferung zu folgen und vielleicht ein- oder zweimal mit derselben zu sehlen, wo durch Versehen das $\mu \dot{\epsilon} \nu$ ausgesallen sein mag, als nach einer leicht anzulegenden Schablone möglichst viele $\mu \dot{\epsilon} \nu$ gegen die Überlieferung in den Text zu bringen. Auch sei es sern von uns zu behaupten, dass der Schriftsteller bei dieser Auslassung des $\mu \dot{\epsilon} \nu$ im vordern Gliede eines Gegensatzes einer setstehenden Norm gesolgt sei. Jedenfalls bleibt für ihn, wie für die übrigen Prosaiker, die Regel bestehen, dass ersichtliche Gegensätze, wie im zweiten Gliede ein $\delta \dot{\epsilon}$, so im ersten ein $\mu \dot{\epsilon} \nu$ haben, und es lassen sich, gegenüber den vorher behandelten Stellen, nicht blos die gelegentlich im Einschlus angeführten, sondern noch

viele andere ähnliche Belege beibringen, welche für die Setzung des $\mu \acute{\epsilon} \nu$, nicht für seine Auslassung, zeugen. Die letztere beruht, wie gesagt, auf einer von dem sonst gültigen Sprachgebrauche abweichenden Freiheit des Ausdrucks, welche Polybios nach dem Vorgange früherer Schriftsteller einige Male sich gestattet hat, ohne jedoch den Zwang sich aufzuerlegen, in allen derartigen Fällen so zu schreiben. Die Aufgabe der besonnenen Kritik aber ist, eine gewisse Regel auch in der Unbeständigkeit aufzusuchen und das Üble, was in jenem Schwanken liegt, möglichst zu beschränken und zu umgrenzen."

"(5) Zum Schlus sei noch kurz auf einige Stellen hingewiesen, wo ein Satzteil mit $\delta \dot{\varepsilon}$ so spät folgt, dass man annehmen kann, Polybios habe zu Anfang des ersten Gliedes, wo μέν zu fehlen scheint, noch gar nicht an einen Gegensatz gedacht1). So erklären wir 2, 50, 5 f. (Bekker fügt uèv nach περιχαρής hinzu), 3, 26, 6 f. (Bekker μέν nach εί, wozu das entsprechende el dè erst nach einer langen Periode folgt), 9, 16, 2 (Bekker μὲν nach ἐκανὰ ohne hinreichenden Grund), 10, 37, 5 (μὲν nach ᾿Ασδρούβας Reiske und Bekker). Andere Ergänzungen von $\mu \acute{e} \nu$, die noch weniger Wahrscheinlichkeit für sich haben, übergehen wir absichtlich 2)."

3, 117, 3: ἐχ δὲ τῶν πεζῶν μαχόμενοι μὲν ἑάλωσαν 337, 4 είς μυρίους, οἱ δ' ἐκτὸς ὄντες τῆς μάχης cet.] Intacta haec verba plerique editores reliquerunt, non quod ea sana atque integra esse censerent, sed, opinor, quia nihil aliud, quod satis probabile esse videretur, erat in promptu. Peditum numerum, quibus tum Romanorum exercitus constabat (nam de peditibus solum hoc loco agitur, postquam equitum statim antea mentio facta est), scriptor ipse 3, 113, 5 ad octoginta milia computavit, e quibus hoc loco caesa esse dicit ad septuaginta milia, capta ad decem, effugisse tria tantum milia.

1) Locis qui supra citati sunt accedit 4, 15, 8. 9: ἐβουλεύσαντο πρός τε Λακεδαιμονίους και Μεσσηνίους - είρηνην άγειν - πρός αύτους δε τους Αχαιους — άγειν εψηφίσαντο την είρηνην cet., ubi ipsa άνακολουθία in altera longioris periodi parte demonstrat non opus esse μεν, quod pro τε ante Δαπεδαιμονίους Reiskius inferebat.

²⁾ Inter locos, quibus μέν desiderari possit, sed idem tamen non necessarium sit, Kaelkerus l. c. refert 2, 51, 7—52, 1: τὸ πρώτον ὑπέρ-θεσιν ἔσχε τὸ διαβούλιον χάριν τῆς περί τῶν πίστεων ἐπισκέψεως. ὁ δὲ Κλεομένης cet., 3, 43, 7. 8: τῶν ἐν τοῖς πλοίοις — τῶν δὲ στρατοπέδων ἀμφοτέρων (ubi utrisque qui dimicare dicuntur plura addita sunt participia, et illis quidem qui in navibus fuerunt haec: ἀμλλωμένουν μένας μένας μένας δὲ cet. μένων μεν — διαγωνιζομένων δε cet.).

Quos numeros si per se spectamus, nihil sane esse videtur, in quo iure offendamus: nam fere septuaginta milia ac fere decem milia, etiamsi tria insuper milia adduntur, summam efficiunt octoginta fere milium. Ergo equidem neque iis adsentior, qui in numerorum computatione a Polybio erratum esse putant, neque iis, qui in έπτὰ μυριάδων numero, caesorum scilicet, mendum latere statuunt. Agedum, nulla profecto suspicio orta esset, si alius forte scriptor, rebus in omnibus cum nostro consentiens, verba sic composuisset: ἐχ δὲ τῶν πεζῶν ξάλωσαν μέν είς μυρίους, οί μέν μαχόμενοι οί δ' έκτὸς όντες της μάχης. Sed cum hiatus μαγόμενοι οί δ' alienum esse appareret a Polybii sermone, quaerendum erat, an forte probari posset hunc hiatus evitandi causa illam quam statim proposui sententiam in eam ipsam formam quam codices exhibent ,,μαχόμενοι μεν εάλωσαν είς μυρίους, οί δ' εκτός" cet. mutavisse. At vero hoc si dicere voluisset, primum, quoniam de summa omnium captivorum ageretur, verba elc µvplove non media inter singulas totius summae partes, sed extrema posuisset post ἐχτὸς ὄντες τῆς μάχης, neque unquam participio μαχόμενοι, quod articulo caret, opposuisset alteram partem cum articulo "οἱ δ' ἐκτὸς ὄντες τῆς μάχης". multa, verba in codicibus tradita, si in illam quam supra proposui sententiam detorqueantur, certe duriora sunt et obscuriora, quam ut Polybio, scriptori accuratissimo et perspicui sermonis studiosissimo, imputari possint. Restat igitur, ut alicubi in ea quae vulgo fertur huius loci scriptura mendum lateat. Iam omnibus e rationibus quae ad verba persananda iniri possunt (quarum nullam equidem intemptatam reliqui), haec mihi demum probabilissima est visa, ut ipse uvolovo numerus corruptus esse iudicaretur. Nam quod in iis codicibus Polybianis. qui ad nostram aetatem pervenerunt, omnes fere numeri plenis litteris, non notis, perscripti sunt, non continuo sequitur eundem usum etiam in illis antiquioribus voluminibus, ex quibus haec nostra originem duxerunt, ubique a librariis observatum esse. Testimonio est Matzatii coniectura illa admodum probabilis de notis Γ et 5 inter se permutatis, de qua et in adnotatione ad 2.18. 9 et in hac praesatione (p. LI s.) breviter est commemoratum. Itaque si hoc in quo haeremus loco olim notas EIC,A,Hot ΔΕΚΤΟC cet. exaratas fuisse supponimus, insolentior haec scriptura facillime in ductus EIC A Μ OI ΔEKTOC abire potuit; denique e notis A M, id est μίαν μυριάδα, quivis librarius vel mediocriter in sermone Polybiano versatus µvolovo, id quod nunc vulgatum est, esticere debebat. Sed ab ipso Polybio, quantum quidem videre in nobis fuit, hi captivorum numeri positi sunt; μαχόμενοι μὲν ξάλωσαν εἰς χιλίους, όκτακισχίλιοι δ' έκτὸς ὄντες τῆς μάχης. Ετ ὀκτακισviluot quidem, numerum ab ipso scriptore paulo post (§ 11 coll. § 8) traditum, e codicum scriptura of elicuit Campius in quaest. Polyb. spec. I, progr. Greiffenb. 1849, p. 13, intactum autem post μαχόμενοι μεν εάλωσαν numerum είς μυρίους reliquit. At sic summa eorum qui et in pugna et post pugnam capti essent, ad duodeviginti milia augeretur, id quod absurdum esse recte demonstrat Schemannus eo libello quem statim citaturus sum. Itaque zillovc, nostra conjectura, non solum ratione illa palaeographica, verum reapse etiam commendatur, nam neque nullos omnino e septuaginta milibus in pugna captos esse credibile est, neque multos fuisse dicere audeas, ac summa etiam 1000 + 8000 + 3000 + fere 70000probabiliter comprehenditur octo fere myriadum numero, quem alio loco scriptor tradidit.

Haec postquam paulo uberius, sicut necesse erat, exposui, brevius aliorum virorum doctorum vel interpretationes vel coniecturas percensebo. Non moror Perottum, qui, cum locum sic interpretatus sit "ex pedestribus autem copiis circiter decem millia in potestatem hostium vivi pervenere, vix tria millia fugerunt", et μαχόμενοι μέν et οἱ δ' ἐκτὸς ὄντες τῆς μάγης omisit, id est omnem Graecorum verborum difficultatem transsiluit potius quam expedivit. Et conferas illa quae Casaubonus sub finem praefationis suae (fol. u, I ss.) de Perotti licentia adeo effrenata, ut nullum persaepe Graeci idiomatis in Latina eius versione vestigium appareat, ac praecipue de verbis plurimis ac sententiis vel propter inscitiam, vel quia sic commodius esse videretur, praetermissis, aptissime disserit. Ipse autem Casaubonus p. 267 A (quem Schweighaeuserus secutus est) in interpretatione Latina e peditibus pugnantes captos esse ad decem milia, sed eos huic proelio non interfuisse significat. Quam sententiam si Polybius declarare voluisset, omissis verbis μαχόμενοι μέν sic fere scripsisset: ξάλωσαν μεν είς μυρίους οί γ' έπτος όντες της μάχης, id quod mihi olim non improbabile videbatur, et de yé quidem particula conferri poterant illa quae supra ad 1, 72, 3 praefatus sum. Haec igitur verba, quamquam ab ipso Polybio profecta esse affirmare non ausim, tamen et Graeca erant neque Polybii stilo indigna; at vero non perinde dicere licet de Hermanni Hesselbarthii conjectura, quam in dissertatione inaugurali de pugna Cannensi Gottingae 1874 p. 9 s. proposuit his verbis: "satisfacit, ni fallor, loco ου δ' ἐκτος ὄντες τῆς μάχης". Et haec quidem typotheta dedit, quae primum ex sententia auctoris corrigenda sunt in où d' evròs cet. At ne sic quidem Graeca facta est oratio, nam neque où d' ferri potest neque conjunctum $o\dot{v}\delta$ ad hunc locum conveniat neque ἐντὸς τῆς μάχης εἶναι scribere unquam Polybius in animum induxisset. Item in dissertatione inaugurali Ludovicus Schemannus Bonnae 1875 p. 20 locum sic restituendum esse suspicatur: •, μαχόμενοι μεν εάλωσαν οὐδένες — sive όλίγοι -, οί δ' εκτὸς ὅντες τῆς μάχης εἰς μυρίους ". Ergo numerus sic uvolovo ad finem sententiae delatus est, et in priore membro utrum ovdéveç an olivoi legamus, optio datur. Mitto ovdévec, quod Polybio in mentem venire non potuit eo ipso tempore quo singulas partes, quibus tota illa octo myriadum summa compleretur, enumeraturus erat. Alterum autem, quod Schemannus coniecit, δλίγοι, non ita est improbabile, dummodo sermonem vere Polybianum eundemque ab omni hiatu orationis alienum restituamus hunc in modum: δλίγοι παντελάς, οἱ δ' ἐκτὸς ὅντες cet. Nam sic Polybius3, 116, 6; 14, 8, 13 et 15, 14, 8, ac similiter $\beta \rho \alpha \chi \dot{\nu} \pi \alpha \nu \tau \epsilon \lambda \tilde{\omega} c$ 1, 2, 4 et 1, 4, 10 scripsit'). Sed ut hoc $\delta \lambda i \gamma o \iota \pi \alpha \nu \tau \epsilon \lambda \tilde{\omega} \varsigma$ non abhorret a veri similitudine, tamen propius ad verum accedere videtur illa loci emendandi ratio, quam initio proposui.

Cum haec altera primi voluminis Polybiani recensio una cum praefatione paene ad finem perducta esset, Buettnerus Wobstius observationes nonnullas ad hos tres Polybii libros compendiatim adnotatas, sed ab ipso nondum in publicum editas, benevolentissime mihi tradidit, quo in apparatu multa quidem, ut consentaneum erat, inveni, quae ipse iam antea eadem ratione vel correxeram vel addideram; sed pauca praeterea, quae me fugerant, grato animo ad adnotationem meam augendam atque ornandam converti. Sequitur singulorum locorum brevis conspectus.

¹⁾ Non me fugit etiam $\tau \epsilon \lambda \epsilon \omega_{\mathcal{G}} \ \delta \lambda l \gamma o \iota$, velut 1, 34, 7; 2, 20, 3; 2, 70, 3, inveniri, sed $\pi \alpha \nu \tau \epsilon \lambda \tilde{\omega}_{\mathcal{G}}$, ut propria significatione gravius, ita ad hunc de quo agimus locum aptius est.

1, 62, 2: πολεμήσειαν, quod in priore editione correxi, iam dudum emendaverat vir ille doctus quem nota Re significavi. Huius igitur notam pro Hu inserui in hanc alteram recensionem. 1, 73, 2: παρεσκεύαζον] Naberi coniecturam κατεσκεύαζον olim silentio praeteritam iam in adnotatione commemoravi. 2, 4, 5: βεβαιουμένους] Addidi Schweighaeuseri coniecturam βεβαιουμένως, quae in illius lexico Polybiano latuerat. 2, 21, 9: ποιησασθαι] Madvigium ποιησεσθαι coniecisse in addendis ad. h. l. (vol. IV. prioris editionis) adnotaveram. Et huius quidem adversariorum volumen I anno 1871 prodiit. Sed paulo ante idem in medium attulerat Campius, quem iam in hac altera editione laudavi. 2, 38, 9: καὶ αἰτίαν] καὶ παραίτιον legendum esse sibi videri BW mecum communicavit. 2, 50, 11: προσελθών] De προελθών, Naberi coniectura, Schweighaeuserum ad 2, 2, 10 conferendum esse idem monuit. 2, 66, 6: καὶ Κρητας] καὶ τοὺς Ἡπειρώτας, coniecturam e Schornii sententia concinnatam, idem mihi tradidit, quam, si videretur, commemorarem. 3, 61, 4: σαφεστέρως, quod in editione priore restitui, iam a Scaligero correctum esse me fugerat. 3, 81, 11: κατὰ τὰς ἐπιβολὰς καὶ συλλογισμούς] hunc locum ad disputationem, quam supra p. κιν s. ad 1, 40, 7 institui, addidit BW. 3, 90, 2: καθάπαξ, Dindorfii coniecturam, monente BW recepi in hanc alteram editionem. 3, 99, 9: ἐπικειμένας] Coniecturam προκειμένας suo nomine Bekkerus adnotaverat, sed eandem iam a Reiskio propositam esse monuit Buettnerus Wobstius.

Restat ut eidem viro amicissimo iustam gratiam propterea referam, quod huius alterius editionis plagulas typis modo expressas perlegit et, si quae leviora typothetae menda oculos meos fugissent, diligenter adnotavit.

Scribebam Dresdae mense Martio a MDCCCLXXXVIII.

CORRIGENDA.

Praefationis paginae numerus xLv falso Lxv expressus est. Ibidem p. xxxvi vs. 14 exitus ν verbi Συρακοσίων editore invito alienum in locum transmigravit: restituas κατεκτήσατο τὴν Συρακοσίων.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑΙ.

. .

полувіоу

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Α.

Εὶ μὲν τοῖς πρὸ ἡμῶν ἀναγράφουσι τὰς πράξεις παραλελείφθαι συνέβαινε τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ίστορίας ἔπαινον, 5 ίσως αναγχαῖον ήν τὸ προτρέπεσθαι πάντας πρὸς τὴν αίρεσιν καὶ παραδοχήν τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων διὰ τὸ μηδεμίαν ετοιμοτέραν είναι τοῖς ἀνθρώποις διόρθωσιν τῆς των προγεγενημένων πράξεων έπιστήμης. έπει δ' οὐ τινές 2 οὐδ' ἐπὶ ποσόν, ἀλλὰ πάντες ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀρχῆ καὶ 10 τέλει κέχρηνται τούτφ, φάσκοντες άληθινωτάτην μέν είναι παιδείαν καὶ γυμνασίαν πρὸς τὰς πολιτικὰς πράξεις τὴν έκ τῆς ἱστορίας μάθησιν, ἐναργεστάτην δὲ καὶ μόνην διδάσκαλον τοῦ δύνασθαι τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς γενναίως ύποφέρειν την των άλλοτρίων περιπετειών υπόμνησιν, δη-15 λον ώς οὐδενὶ μὲν ἂν δόξαι καθήκειν περὶ τῶν καλῶς καὶ πολλοῖς εἰρημένων ταυτολογεῖν, ἥκιστα δ' ἡμῖν. αὐτὸ γὰρ 4 τὸ παράδοξον τῶν πράξεων, ὑπὲρ ὧν προηρήμεθα γράφειν, ίχανόν έστι προχαλέσασθαι καὶ παρορμήσαι πάντα καὶ νέον καὶ πρεσβύτερον πρὸς τὴν ἔντευξιν τῆς πραγμα-20 τείας. τίς γὰρ ούτως ὑπάρχει φαῦλος ἢ ῥάθυμος ἀνθοώ- 5

1

Polybius I.

πων, δς οὐκ ὰν βούλοιτο γνῶναι πῶς καὶ τίνι γένει πολιτείας ἐπικρατηθέντα σχεδὸν ἄπαντα τὰ κατὰ τὴν οἰκουμέ- 2 νην ἐν οὐχ ὅλοις πεντήκοντα καὶ τρισὶν ἔτεσιν ὑπὸ μίαν ἀρχὴν ἔπεσε τὴν Ῥωμαίων; ὅ πρότερον οὐχ εὑρίσκεται 6 γεγονός. τίς δὲ πάλιν οὕτως ἐκπαθὴς πρός τι τῶν ἄλλων 5 θεαμάτων ἢ μαθημάτων, ὅς προυργιαίτερον ἄν τι ποιήσαιτο τῆσδε τῆς ἐμπειρίας;

2 'Ως δ' ἔστι παράδοξον καὶ μέγα τὸ περὶ τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν θεώρημα, γένοιτ' ἄν οὕτως μάλιστ' ἐμφανές, εἰ τὰς ἐλλογιμωτάτας τῶν προγεγενημένων δυναστειῶν, περὶ 10 ᾶς οἱ συγγραφεῖς τοὺς πλείστους διατέθεινται λόγους, παραβάλοιμεν καὶ συγκρίναιμεν πρὸς τὴν Ῥωμαίων ὑπεροχήν. 2 εἰσὶ δ' αἱ τῆς παραβολῆς ἄξιαι καὶ συγκρίσεως αὖται. Πέρσαι κατά τινας καιροὺς μεγάλην ἀρχὴν κατεκτήσαντο καὶ δυναστείαν ἀλλ' ὁσάκις ἐτόλμησαν ὑπερβῆναι τοὺς 15 τῆς ᾿Ασίας ὅρους, οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ περὶ σφῶν ἐκινδύνευσαν. Αακεδαιμόνιοι πολλοὺς ἀμφισβητήσαντες χρόνους ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, ἐπειδή ποτ' ἐκράτησαν, μόλις ἔτη δώδεκα κατεῖχον αὐτὴν ἀδήρι-4 τον. Μακεδόνες τῆς μὲν Εὐρώπης ἦρξαν ἀπὸ τῶν κατὰ 20 τὸν ᾿Αδρίαν τόπων ἕως ἐπὶ τὸν Ἰστρον ποταμόν, ὅ βραχὺ

5 παντελώς ἃν φανείη μέρος τῆς προειρημένης χώρας μετὰ δὲ ταῦτα προσέλαβον τὴν τῆς Ασίας ἀρχήν, καταλύσαντες τὴν τῶν Περσῶν δυναστείαν. ἀλλ' ὅμως οὖτοι, πλείστων δόξαντες καὶ τόπων καὶ πραγμάτων γενέσθαι κύριοι, τὸ 25 πολὺ μέρος ἀκμὴν ἀπέλιπον τῆς οἰκουμένης ἀλλότριον

^{1.} πολιτείας AMR, καὶ πολιτεία \mathbf{F}^r 3. ἐν οὐχ \mathbf{M} (conf. Cobetum Mnemos. XI 401), οὐχ $\mathbf{A}\mathbf{F}^r\mathbf{R}$, οὐδ $\mathbf{D}\mathbf{i}$, ἐν οὐδ $\mathbf{P}\mathbf{O}\mathbf{i}$ Polybius 6, 1, 3, ἐν οὐδ $\mathbf{Z}\mathbf{O}\mathbf{s}\mathbf{i}$ Zosimus 1, 1, 1, hunc locum liberius citans $\mathbf{O}\lambda\omega_{\mathbf{G}}\mathbf{M}$ 8. ἔστι τι vel ἔτ ἐστὶ incerta scriptura in \mathbf{M} τὸ \mathbf{A}^2 $\mathbf{M}\mathbf{R}$, τι \mathbf{A}^1 , τί \mathbf{F}^r 9. γέ $\|\mathbf{r}^*$ ἀν, tribus litteris evanidis, \mathbf{F}^r οὐτως $\mathbf{A}\mathbf{F}^r$, ούτω $\mathbf{M}^s\mathbf{R}^s$ et sic infra ubicunque ante consonas ex \mathbf{A} ούτως editum est μάλιστα $\mathbf{A}\mathbf{R}$ vulgo ante $\mathbf{B}\mathbf{W}$ 10. ἐλλογιμωτάτας $\mathbf{A}\mathbf{R}$, item \mathbf{F}^r correctus ex ἐλογιμωτάτας, ἐλλογιμωτάτους \mathbf{M} 11. διατέθεινται $\mathbf{A}\mathbf{M}\mathbf{R}$, item \mathbf{F}^r correctus e διατέθηνται παραβάλοιμεν \mathbf{M} , παραβάλλοιμεν $\mathbf{A}\mathbf{F}\mathbf{R}$ 13. αὐται: desinit \mathbf{M} 18. ἡγεμονείας \mathbf{A} 19. ἐπεκράτησαν \mathbf{D} κατείζον \mathbf{U}^r 149°, κατείδον $\mathbf{A}\mathbf{F}^r\mathbf{R}$, κατέσχον $\mathbf{B}\mathbf{e}$ 21. τῶν ἀδρίαν τόπον \mathbf{F}^r , corr. eadem manus 26. ἀκμήν ἀπέλειπον $\mathbf{A}\mathbf{F}^r\mathbf{E}$, ἀπέλι-

2, 26]

Σικελίας μὲν γὰρ καὶ Σαρδοῦς καὶ Διβύης οὐδ' ἐπεβά- 6 λοντο καθάπαξ ἀμφισβητεῖν, τῆς δ' Εὐρώπης τὰ μαχιμώ- τατα γένη τῶν προσεσπερίων ἐθνῶν ἰσχνῶς εἰπεῖν οὐδ' ἐγίνωσκον. Ῥωμαῖοί γε μὴν οὐ τινὰ μέρη, σχεδὸν δὲ πᾶ- 7 5 σαν πεποιημένοι τὴν οἰκουμένην ὑπήκοον αὐτοῖς, ἀπαραμίλλητον μὲν τοῖς πρότερον οὖσιν, ἀνυπέρβλητον δὲ καὶ δοῖς ἐπιγινομένοις ὑπεροχὴν κατέλιπον τῆς αὑτῶν δυναστείας μὲν τὰ ὅλα διὰ τῆς γραφῆς ἐξέσται 8 σαφέστερον κατανοεῖν, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ πόσα καὶ 10 πηλίκα συμβάλλεσθαι πέφυκε τοῖς φιλομαθοῦσιν ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος.

"Ας ξει δὲ τῆς πραγματείας ἡμῖν τῶν μὲν χρόνων όλυμ- 3 πιὰς ἐκατοστή τε καὶ τετταρακοστή, τῶν δὲ πράξεων παρὰ μὲν τοῖς Ἑλλησιν ὁ προσαγορευθεὶς συμμαχικὸς πόλεμος, 15 ὃν πρῶτον ἐξήνεγκε μετ' Αχαιῶν πρὸς Αἰτωλοὺς Φίλιπ-

πον ἀνμὴν C 1. λυβύης F^r 2. δὲ R^s 3. λο coni. Di (at vide Hu praef. ad h. l.) 4. δὲ om. F^r 3. ίσχνῶς] σχεδὸν ώς 5. περιειλημμένοι Fr 5 - pag. 4, 12. locos lacunosos sic exaravit librarius codicis A fol. 1 vers. col. 2 ult. fol. 2 rect. col. 2 v. 2. χρόνοις ώσαν εί σποράδας ολχουμένην υπήχοον αύ τοῖσ τὸν μὲν είναι συνέβαινε τοῖσ σιναν οίχουμένης πρα το και τασ επιβουλασ ὺπε τοῖσ έπιγι δε συντελείασ αύτ zα χαί χα ναστ τα τὸ ELV É fol. 2. λαδιατ χαστα φῆσ ἐξέσται σαφέστερον κα άπὸ δὲ τούτων τῶν καιρῶν 5. ἀπαραμίλλητον Be, ἀνυπόστατον BW 6. πρότερον ουσιν] πον Ur της αυτών Campius δυναστείας Ur 8.] ών Ur, χικὸς Fr, corr. altera m. 15. πρώτος Μ

πος Δημητρίου μέν υίὸς πατήρ δὲ Περσέως, παρά δὲ τοῖς την Ασίαν κατοικούσιν δ περί Κοίλης Συρίας, δυ Αντίογος καὶ Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλή-2 λους, ἐν δὲ τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Διβύην τόποις δ συστάς Ρωμαίοις και Καρχηδονίοις, δν οί πλείστοι προσ- 5 αγορεύουσιν Αννιβιακόν. ταῦτα δ' ἐστὶ συνεχῆ τοῖς τε-3 λευταίοις της ' Αράτου Σικυωνίου συντάξεως. Εν μεν ουν τοῖς πρὸ τούτων χρόνοις ώσανεὶ σποράδας εἶναι συνέβαινε τὰς τῆς οἰκουμένης πράξεις διὰ τὸ καὶ κατὰ τὰς έπιβολάς μέν έτι δέ συντελείας αὐτῶν, όμοίως δέ καὶ κατά 10 4 τούς τόπους διαφέρειν έκαστα τῶν πεπραγμένων ἀπὸ δὲ 4 τούτων των καιρών οίονεὶ σωματοειδή συμβαίνει γίνεσθαι την Ιστορίαν, συμπλέκεσθαί τε τὰς Ἰταλικάς καὶ Λιβυκάς πράξεις ταῖς τε κατὰ τὴν Ασίαν καὶ ταῖς Έλληνικαῖς, καὶ 5 πρός εν γίνεσθαι τέλος την άναφοραν απάντων. διὸ καὶ 15 την άρχην της αύτων πραγματείας από τούτων πεποιή-6 μεθα τῶν καιρῶν· τῷ γὰρ προειρημένω πολέμω κρατήσαντες 'Ρωμαΐοι Καρχηδονίων, καὶ νομίσαντες τὸ κυριώτατον καὶ μέγιστον μέρος αύτοῖς ήνύσθαι πρὸς τὴν τῶν όλων ἐπιβολήν, οὕτως καὶ τότε πρῶτον ἐθάρρησαν ἐπὶ ²⁰ τὰ λοιπὰ τὰς γεζρας ἐχτείνειν χαὶ περαιοῦσθαι μετὰ δυνάμεως είς τε την Έλλάδα και τους κατά την Ασίαν τόπους.

^{2.} οἰχοῦσιν M (conf. 1, 6, 8) τῆς ante Κοίλης add. M 4. καὶ λιβύην AMF¹R, καὶ τὴν λιβύην A¹ in marg. B 7. Αράτου Hu auctore Rei 7 (conf. praef. ad h. l.), παρὰ τοῦ AMF¹R 8. εἶναι hoc loco omissum ponit M post οἰχουμένης 9. τὰς om. AF¹B in lacama πράξεις MC, πρα ... AF¹R διὰ τὸ Ur 149², ... το AR, om. MF¹E κατὰ add. Ca 10. ἐπιβολὰς M³ CD², item F¹ ex ἐπ∗∗∗∗∗, ἐπιβουλὰς AR 10. 11. ἐπιβολας αὐτῶν καὶ τὰς συντελείας. ἀπὸ δὲ M omissis reliquis 10. μὲν Hu coll. 1, 81, 11. 4, 30, 3 ἔτι Ur αὐτῶν M Ur, αὐτ .. AR, αυ F¹ ὁμοίως δὲ Ur 11. τοὺς τόπους διαφέρειν Ur, τὸ ... ενων AR, om. F¹ 12. γίνεσθαι MF¹, γίγνεσθαι AR (vide praef.) 15. γίνεσθαι MF¹Β°C, γίγνεσθαι ADE 16. αὐτῶν AM³ F¹R, corr. Hu (conf. Fleckeiseni annal. 1858 p. 813 s.) 17. τῶν καιρῶν: des. F¹ 20. ἐπιβολήν Α²MR, ἐπιβουλήν Α¹DΕ¹ ἐθάρσησαν AMR, corr. Kaelkerus de eloc. Polyb. p. 233 21. περεοῦσθαι A 22. δυνάμεων C

4, 14]

Εί μεν οὖν ἡμῖν ἦν συνήθη καὶ γνώριμα τὰ πολιτεύ- 7 ματα τὰ περί τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς ἀμφισβητήσαντα, Ἰσως οὐδὲν ἂν ἡμᾶς ἔδει περὶ τῶν πρὸ τοῦ γράφειν, ἀπὸ ποίας προθέσεως η δυνάμεως δρμηθέντες ένεχείρησαν τοῖς τοιού-5 τοις και τηλικούτοις έργοις. έπει δ' ούτε τοῦ Έωμαίων 8 ούτε του Καρχηδονίων πολιτεύματος πρόχειρός έστι τοις πολλοίς των Έλλήνων ή προγεγενημένη δύναμις οὐδ' αί πράξεις αὐτῶν, ἀναγκαῖον ὑπελάβομεν εἶναι συντάξασθαι ταύτην και την έξης βύβλον προ της ίστορίας, ίνα μηδείς 9 10 ἐπιστὰς ἐπ' αὐτὴν τὴν τῶν πραγμάτων ἐξήγησιν τότε διαπορή και ζητή ποίοις διαβουλίοις ή ποίαις δυνάμεσι και χορηγίαις χρησάμενοι Ρωμαΐοι πρός ταύτας ώρμησαν τάς ἐπιβολὰς δι' ὧν καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάττης τῆς καθ' ήμᾶς ἐγένοντο πάσης ἐγκρατεῖς, ἀλλ' ἐκ τούτων τῶν βύ- 10 15 βλων καὶ τῆς ἐν ταύταις προκατασκευῆς δῆλον ἢ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ότι καλ λίαν εὐλόγοις ἀφορμαῖς χρησάμενοι πρός τε την επίνοιαν ώρμησαν και πρός την συντέλειαν 5 έξίχοντο τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς καὶ δυναστείας. τὸ γὰρ τῆς 4 ήμετέρας πραγματείας ίδιον και το θαυμάσιον των καθ' 20 ήμας καιρών τοῦτ' ἔστιν ὅτι, καθάπερ ή τύχη σχεδὸν άπαντα τὰ τῆς οἰκουμένης πράγματα πρὸς εν ἔκλινε μέρος καὶ πάντα νεύειν ἡνάγκασε πρὸς ένα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπόν, ούτως και δει δια της ιστορίας υπό μίαν σύνοψιν άγαγεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι τὸν χειρισμὸν τῆς τύχης, ὧ κέ-25 χρηται πρὸς τὴν τῶν ὅλων πραγμάτων συντέλειαν. καὶ 2 γάρ τὸ προκαλεσάμενον ήμᾶς καὶ παρορμήσαν πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἱστορίας μάλιστα τοῦτο γέγονεν, σὺν δὲ τούτω και τὸ μηδένα τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιβεβλησθαι τῆ των καθόλου πραγμάτων συντάξει πολύ γαρ αν ήττον 30 έγωγε πρός τοῦτο τὸ μέρος ἐφιλοτιμήθην. νῦν δ' ὁρῶν 3

^{1.} ἦν post γνώριμα ponit M 8. ὑπέλαβον M 9. βἰβλον M*R* (conf. praef. ad h. l.) 10. ἐπιστὰς om. M 14. πάσης om. M βύβλων A et, ut videtur, B (e quo χύχλων enotavit Gro), βἰβλων M*R* 17. χαὶ τῆς πρὸς τὴν M 20. τοῦτό ἐστιν AR vulgo ante BW 23. δεῖ add. Hu auctore Campio (conf. praef.) ὑπὸ δὲ μίαν M 24. ψυχῆς B 27. γέγονε MR* 30. ἐφιλοτιμήθην: des. M

τούς μέν κατά μέρος πολέμους καί τινας των άμα τούτοις πράξεων καὶ πλείους πραγματευομένους, τὴν δὲ καθόλου καὶ συλλήβδην οἰκονομίαν τῶν γεγονότων, πότε καὶ πόθεν ώρμήθη καὶ πῶς ἔσχε τὴν συντέλειαν, ταύτην οὐδ' ξπιβαλόμενον οὐδένα βασανίζειν, ὅσον γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναι, 5 4 παντελώς υπέλαβον άναγκαῖον είναι τὸ μὴ παραλιπεῖν μηδ' έασαι παρελθεῖν ανεπιστάτως τὸ κάλλιστον αμα καὶ 5 ωφελιμώτατον επιτήδευμα τῆς τύχης. πολλά γὰρ αύτη καινοποιούσα, καὶ συνεχῶς ἐναγωνιζομένη τοῖς τῶν ἀνθρώπων βίοις, οὐδέπω τοιόνδ' άπλῶς οὖτ' εἰργάσατ' 10 6 έργον οὖτ' ἡγωνίσατ' ἀγώνισμα, οἰον τὸ καθ' ἡμᾶς. ὅπερ έκ μέν τῶν κατὰ μέρος γραφόντων τὰς ἱστορίας οὐχ οἶόν τε συνιδείν, εί μή και τας έπιφανεστάτας πόλεις τις κατά μίαν ξκάστην ξπελθών, η και νη Δία γεγραμμένας χωρίς άλλήλων θεασάμενος, εύθέως υπολάβοι κατανενοηκέναι 15 καὶ τὸ τῆς ὅλης οἰκουμένης σχημα καὶ τὴν σύμπασαν αὐ-7 τῆς θέσιν και τάξιν ὅπερ ἐστιν οὐδαμῶς εἰκός. καθόλου μέν γάρ ξμοιγε δοχούσιν οί πεπεισμένοι διά της κατά μέρος ίστορίας μετρίως συνόψεσθαι τὰ ὅλα παραπλήσιόν τι πάσχειν, ώς ἂν εἴ τινες ἐμψύχου καὶ καλοῦ σώματος 6 γεγονότος διερριμμένα τὰ μέρη θεώμενοι νομίζοιεν ίχανῶς αὐτόπται γίνεσθαι τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ τοῦ ζώου καὶ καλ-8 λονης. εί γάρ τις αὐτίκα μάλα συνθείς καὶ τέλειον αὖθις ἀπεργασάμενος τὸ ζώον τῷ τ' εἴδει καὶ τῆ τῆς ψυχῆς εύπρεπεία κάπειτα πάλιν έπιδεικνύοι τοῖς αὐτοῖς ἐκείνοις, 25 ταχέως αν οίμαι πάντας αὐτοὺς ὁμολογήσειν διότι καὶ λίαν πολύ τι της άληθείας άπελείποντο πρόσθεν καὶ πα-9 ραπλήσιοι τοῖς ονειρώττουσιν ήσαν. ἔννοιαν μὲν γὰρ λαβεῖν ἀπὸ μέρους τῶν ὅλων δυνατόν, ἐπιστήμην δὲ καὶ

10 γνώμην άτρεκη σχεῖν άδύνατον. διὸ παντελῶς βραχύ τι 30

^{6.} παραλειπεῖν Α 7. ἐάσαι Α 9. καὶ συναγωνιζομένη Β 10. 11. εἰργάσατο — ἡγωνίσατο ΑR 15. ὑπολάβει Α, ὑπολαμβάνει ΒW (conf. eius praef. 22 s.) 19. τὰ ὅ•λα Α 21. μέλη Sca 22. ζώου et 24. ζωον ΑR 24. τε ΑR 25. ἐπιδεικνύοι Sca pro ἐπιδεικνύει 26. ἀν del. Di 47 27. παραπλήσιοι Ur 149 pro παραπλήσιου 30. γνῶσιν Di 48 σχεῖν Ben pro ἔγειν (conf. Philolog. XIV 315)

6, 12]

νομιστέον συμβάλλεσθαι τὴν κατὰ μέρος ἱστορίαν πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐμπειρίαν, καὶ πίστιν. ἐκ μέντοι γε τῆς 11 ἀπάντων πρὸς ἄλληλα συμπλοκῆς καὶ παραθέσεως, ἔτι δ' ὁμοιότητος καὶ διαφορᾶς, μόνως ἄν τις ἐφίκοιτο καὶ 5 δυνηθείη κατοπτεύσας ἅμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας ἀναλαβεῖν.

Ύποθησόμεθα δὲ ταύτης ἀρχὴν τῆς βύβλου τὴν πρώ- 5 την διάβασιν έξ Ιταλίας 'Ρωμαίων' αυτη δ' έστιν συνεχής μεν τοῖς ἀφ' ὧν Τίμαιος ἀπέλιπεν, πίπτει δὲ κατὰ τὴν 10 ένάτην καὶ εἰκοστὴν πρὸς ταῖς ἑκατὸν ὀλυμπιάδα. διὸ 2 καὶ δητέον αν είη πως καὶ πότε συστησάμενοι τὰ κατὰ την Ιταλίαν, και τίσιν άφορμαις μετά ταῦτα χρησάμενοι, διαβαίνειν ωρμησαν είς Σικελίαν ταύτη γάρ τῆ γῆ πρωτον ἐπέβησαν τῶν ἐκτὸς τόπων τῆς Ἰταλίας. καὶ ὁητέον 3 15 αὐτὴν τὴν τῆς διαβάσεως αἰτίαν ψιλῶς, ἵνα μὴ τῆς αἰτίας αλτίαν επιζητούσης άνυπόστατος ή της όλης ύποθέσεως άρχη γένηται καὶ θεωρία. ληπτέον δὲ καὶ τοῖς καιροῖς 4 δμολογουμένην καὶ γνωριζομένην άρχην παρ' άπασι, καὶ τοῖς πράγμασι δυναμένην αὐτὴν ἐξ αύτῆς θεωρεῖσθαι, καν 20 δέη τοῖς χρόνοις βραχὺ προσαναδραμόντας κεφαλαιώδη 7 των μεταξύ πράξεων ποιήσασθαι την ανάμνησιν. της 5 γὰρ ἀρχῆς ἀγνοουμένης ἢ καὶ νὴ Δί' ἀμφισβητουμένης οὐδὲ τῶν έξῆς οὐδὲν οἰόν τε παραδοχῆς άξιωθῆναι καὶ πίστεως δταν δ' ή περί ταύτης δμολογουμένη παρα-25 σκευασθή δόξα, τότ' ήδη καὶ πᾶς ὁ συνεχής λόγος ἀποδοχής τυγχάνει παρά τοῖς ἀκούουσιν.

Έτος μὲν οὖν ἐνειστήκει μετὰ μὲν τὴν ἐν Αἰγὸς πο- 6
364 ταμοῖς ναυμαχίαν ἐννεακαιδέκατον, πρὸ δὲ τῆς ἐν Αεύκτροις μάχης ἑκκαιδέκατον, ἐν ῷ Λακεδαιμόνιοι μὲν τὴν 2
30 ἐπ' ἀνταλκίδου λεγομένην εἰρήνην πρὸς βασιλέα τῶν Περ-

^{4.} ἐφίχοιτο — 6. ἀναλαβεῖν] vide praef. 6. ἀναλαβεῖν coni. Βε, ἄμα λαβεῖν ABE, λαβεῖν CD 7. ταύτης Gro pro ταύτην βίβλου R³ 8. δ' ἐστὶ R³ 9. ἀπέλειπεν AR, corr. C 17. καὶ post δὲ om. Sch Be Di, non libri 22. νὴ δί Β° C, νὴ δία ADE 25. τότ Β° C, τότε ADE 27. inc. F¹ fol. 1¹: ἔτος μὲν οὖν 30. ἐπ' Strabo 6, 4, 2 hunc locum citans, ἐπὶ AF¹ R γενομένην Strabo et Polybii editor

[7, 11

σων ξκύρωσαν, καὶ πρεσβύτερος Διονύσιος τη περί τὸν Ελλέπορον ποταμόν μάχη νενικηκώς τούς κατά την Ιταλίαν "Ελληνας ἐπολιόρχει 'Ρήγιον, Γαλάται δὲ κατὰ κράτος έλόντες αὐτὴν τὴν Ῥώμην κατεῖχον πλὴν τοῦ Καπετω-3 λίου. πρός ους ποιησάμενοι Έρωμαΐοι σπονδάς καὶ διαλύ- 5 σεις εὐδοχουμένας Γαλάταις, καὶ γενόμενοι πάλιν άνελπίστως τῆς πατρίδος ἐγκρατεῖς, καὶ λαβόντες οἶον ἀρχὴν της συναυξήσεως, επολέμουν εν τοῖς έξης χρόνοις πρός 4 τους άστυγείτονας. γενόμενοι δ' έγκρατεῖς άπάντων τῶν Δατίνων διά τε την ανδρείαν και την έν ταις μάχαις έπι- 10 τυχίαν, μετά ταῦτ' ἐπολέμουν Τυρρηνοῖς, ἔπειτα Κελτοῖς, έξης δὲ Σαυνίταις, τοῖς πρός τε τὰς ἀνατολὰς καὶ τὰς ἄρ-5 κτους συντερμονοῦσι τῆ τῶν Λατίνων χώρα. μετὰ δέ τινα χρόνον Ταραντίνων διὰ τὴν είς τοὺς πρεσβευτάς Ψωμαίων ἀσέλγειαν καὶ τὸν διὰ ταῦτα φόβον ἐπισπασαμένων Πύρ- 15 ρον, τῷ πρότερον ἔτει τῆς τῶν Γαλατῶν ἐφόδου τῶν τε περί Δελφούς φθαρέντων καί περαιωθέντων είς την 6 'Ασίαν, 'Ρωμαΐοι Τυρρηνούς μέν καὶ Σαυνίτας ύφ' αύτούς πεποιημένοι, τοὺς δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Κελτοὺς πολλαῖς μάχαις ήδη νενικηκότες, τότε πρώτον ἐπὶ τὰ λοιπὰ μέρη 20 της Ιταλίας ωρμησαν, ούχ ως ύπερ όθνείων, έπι δε το πλείον ώς ύπερ ίδιων ήδη και καθηκόντων σφίσι πολεμήσοντες, άθληταὶ γεγονότες άληθινοὶ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον 8 έργων έκ των πρός τους Σαυνίτας και Κελτους άγώνων. 7 ύποστάντες δὲ γενναίως τὸν πόλεμον τοῦτον, καὶ τὸ τελευ- 25 ταῖον τάς τε δυνάμεις καὶ Πύρρον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἰταλίας, αὐθις ἐπολέμουν καὶ κατεστρέφοντο τοὺς κοινωνή-8 σαντας Πύρρω των πραγμάτων, γενόμενοι δὲ παραδόξως

princeps (conf. praef.) των] τὸν Di 49 1. ὁ ante πρεσβύτερος add. Ca; sed conf. 4, 48, 6 2. Έλωρον Diodorus (conf. praef.) ποταμὸν οπ. B, παταμὸν F^r 3. γαλάται * δὲ F^r 4. καπιτωλίου AR, καπήτωλίου F^r 8. συντάξεως F^r 9. δὲ R^s 10. ἀνδρείαν ADE, ἀνδρίαν F^rB^s C vulgo ante Di 11. μετὰ ταῦτ A, μετ αυτ F^r , μετὰ ταῦτα A^s 14. ὁωμαίων AF^r , τῶν ὁωμαίων A^s (vulgo) 17. περεωθέντων A, τῶν περαιωθέντων A^s 20. νενικότες (sic) A^s 22. πλεῖον ώς A^s A^s πλειόνως A^s 27. χοινωνήσαντας A^s χοινωνη in fine versus A^s A^s A

8, 7]

άπάντων έγκρατεῖς, καὶ ποιησάμενοι τοὺς τὴν Ἰταλίαν a. u. οἰκοῦντας ὑφ᾽ αὐτοὺς πλὴν Κελτῶν, μετὰ ταῦτα πολιορ-484 κεῖν ἐνεχείρησαν τοὺς τότε κατέχοντας τὸ Ῥήγιον Ῥωμαίους.

'Ιδιον γάρ τι συνέβη καὶ παραπλήσιον ξκατέραις ταῖς 7 5 περί τὸν πορθμὸν ἐκτισμέναις πόλεσιν εἰσὶ δ' αὖται Μεσσήνη και 'Ρήγιον. Μεσσήνην μεν γάρ οὐ πολλοῖς ἀνώτερον 2 χρόνοις τῶν νῦν λεγομένων καιρῶν Καμπανοί παρ' Αγαθοκλεί μισθοφορούντες, και πάλαι περί το κάλλος και την 10 λοιπην εύδαιμονίαν της πόλεως δωθαλμιώντες, άμα τώ λαβείν χαιρόν εύθυς έπεχείρησαν παρασπονδείν, παρεισελ- 3 θόντες δ' ώς φίλιοι και κατασχόντες την πόλιν ους μέν έξέβαλον τῶν πολιτῶν οθς δ' ἀπέσφαξαν. πράξαντες δὲ 4 ταῦτα τὰς μὲν γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα τῶν ἦκληρηκότων, 15 ώς ποθ' ή τύχη διένειμεν παρ' αὐτὸν τὸν τῆς παρανομίας καιρὸν έκάστοις, ούτως ἔσχον, τοὺς δὲ λοιποὺς βίους καὶ την χώραν μετά ταῦτα διελόμενοι κατεῖχον. ταχὺ δὲ καὶ 5 δαδίως καλής χώρας και πόλεως έγκρατείς γενόμενοι παρά πόδας εύρον μιμητάς τῆς πράξεως. 'Ρηγίνοι γάρ, καθ' ὃν 6 20 χαιρὸν Πύρρος εἰς Ἰταλίαν ἐπεραιοῦτο, χαταπλαγεῖς γενόμενοι την έφοδον αὐτοῦ, δεδιότες δὲ καὶ Καρχηδονίους θαλαττοκρατούντας, ἐπεσπάσαντο φυλακὴν ἅμα καὶ βοήθειαν παρά 'Ρωμαίων. οἱ δ' εἰσελθόντες χρόνον μέν τινα 7 διετήρουν την πόλιν καὶ την ξαυτών πίστιν, όντες τετρα-25 χισχίλιοι τὸν ἀριθμόν, ὧν ἡγεῖτο Δέχιος Καμπανός τέλος 8 δὲ ζηλώσαντες τοὺς Μαμερτίνους, αμα δὲ καὶ συνεργοὺς λαβόντες αὐτούς, παρεσπόνδησαν τοὺς 'Ρηγίνους, ἐκπαθεῖς 9 όντες επί τε τῆ τῆς πόλεως εὐκαιρία καὶ τῖ τῶν Υηγίνων

^{2.} οἰκοῦντας A¹ BW coll. 2, 23, 13 (adde 21, 48, 4), κατοικοῦντας A² F̄ R 7. Μεσσήνη Sch (conf. ad vs. 11) 8. παρὰ AF̄ R 11. ἐπεχείρησαν AR, ἐπεχείρη in fine versus F̄ , σαν γενέσθαι add. alia manus παράσπονδοι AF̄ R Sch , corr. Re (conf. F̄ r. Krebsium Zur Rection der Casus II, Monachi 1888, p. 23) 14. ἡκληροκότων AE, ἡκληροκότων D, ἡκληροκότων F̄ r, corr. G 15. διένειμεν AF̄ , διένειμε R̄ ο αὐτὸν F̄ r ex αὐτῶν 19. ἡηγινοι (sine acc.) A 20. ἐπερεσῦτο A 24. τετρακισχίλιοι F̄ r ex τετρακισχίλιον 27. ἡηγινούς A 28. ἡηγινῶν A

[9, 2

περί τούς ίδιους βίους εὐδαιμονία, καὶ τούς μὲν ἐκβαλόντες τους δ' αποσφάξαντες των πολιτών τον αυτον τρόπον 9 τοῖς Καμπανοῖς κατέσχον τὴν πόλιν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι βαρέως μεν έφερον το γεγονός, ου μην είγον νε ποιείν ουδεν 10 διά τὸ συνέγεσθαι τοῖς προειρημένοις πολέμοις. ἐπεὶ δ' 5 από τούτων έγένοντο, συγκλείσαντες αὐτοὺς ἐπολιόρκουν 11 τὸ Υρίνιον, καθάπερ ἐπάνω προείπον, κρατήσαντες δὲ τοὺς μέν πλείστους έν αυτή τή καταλήψει διέφθειραν, έκθύμως αμυνομένους δια το προορασθαι το μέλλον, ζωγρία 12 δ' εκυρίευσαν πλειόνων ή τριακοσίων ων αναπεμφθέντων 10 είς την Ρώμην, οί στρατηγοί προαγαγόντες είς την άγοραν καὶ μαστιγώσαντες απαντας κατά τὸ παρ' αὐτοῖς έθος ἐπελέχισαν, βουλόμενοι διὰ τῆς εἰς ἐχείνους τιμωρίας, καθ' όσον οίοι τ' ήσαν, διορθούσθαι παρά τοις συμμάχοις την 13 αύτῶν πίστιν. τὴν δὲ χώραν καὶ τὴν πόλιν παραχρῆμα 15 τοῖς Υηγίνοις ἀπέδοσαν.

8 Οἱ δὲ Μαμερτῖνοι (τοῦτο γὰρ τοῦνομα κυριεύσαντες οἱ Καμπανοὶ τῆς Μεσσήνης προσηγόρευσαν σφᾶς αὐτοὺς) εως μὲν συνεχρῶντο τῆ τᾶν Ῥωμαίων συμμαχία τῶν τὸ Ῥήγιον κατασχόντων, οὐ μόνον τῆς ἑαυτῶν πόλεως καὶ χώρας 20 ἀσφαλῶς κατεκράτουν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς συνορούσης οὐχ ως ἔτυχε παρηνώχλουν τοῖς τε Καρχηδονίοις καὶ τοῖς Συρακοσίοις, καὶ πολλὰ μέρη τῆς Σικελίας ἐφορολόγουν 2 ἐπεὶ δ' ἐστερήθησαν τῆς προειρημένης ἐπικουρίας συγκλεισθέντων τῶν τὸ Ῥήγιον κατεχόντων εἰς τὴν πολιορκίαν, 25 παρὰ πόδας ὑπὸ τῶν Συρακοσίων αὐτοὶ πάλιν συνεδιώσχθησαν εἰς τὴν πόλιν διά τινας τοιαύτας αἰτίας. χρόνοις οὐ πολλοῖς πρότερον αἱ δυνάμεις τῶν Συρακοσίων διενεσίαν χθεῖσαι πρὸς τοὺς ἐν τῆ πόλει, καὶ διατρίβουσαι περὶ τὴν Μεργάνην, κατέστησαν ἐξ αὐτῶν ἄρχοντας Αρτεμίδωρόν τε 30 καὶ τὸν μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντα τῶν Συρακοσίων Ἱέρωνα,

^{2.} δὲ AFr R 5. 6. δὲ ἀπο AC, δὲ ἀπὸ Fr R 9. τὸ προορᾶσθαι: des. Fr in fine folii, τὸ μέλλον add. alia manus recentior (eadem, ut videtur, atque illa quae initium eclogae 1, 75, 4 supplevit) ζωγρία A(E), ζωγρεία R^s 14. τε AR 16. ὁηγίοις A 19. οὖν post μὲν add. C 22. συρακουσίοις R^s et sic infra 30. Μοργύναν Osannus (conf. praef.)

9, 331

νέον μὲν ὄντα κομιδῆ, πρὸς δέ τι γένος εὐφυῆ βασιλικῆς 10 και πραγματικής οίκονομίας. δ δὲ παραλαβών τὴν ἀρχὴν 4 καλ παρεισελθών είς την πόλιν διά τινων οίκείων, καλ κύριος γενόμενος των αντιπολιτευομένων, ούτως έχρήσατο 5 πράως και μεγαλοψύχως τοις πράγμασιν ώστε τους Συρακοσίους, καίπερ οὐδαμῶς εὐδοκουμένους ἐπὶ ταῖς τῶν στρατιωτών άρχαιρεσίαις, τότε πάντας δμοθυμαδόν εύδοκῆσαι στρατηγὸν αὐτῶν ὑπάρχειν Ἱέρωνα. δς ἐκ τῶν πρώ- 5 των ἐπινοημάτων εὐθέως δῆλος ἦν τοῖς ὀρθῶς σχοπουμέ-10 νοις μειζόνων δρεγόμενος έλπιδων η κατά την στρατηγίαν. θεωρών γάρ τούς Συρακοσίους, ἐπειδὰν ἐκπέμψωσι τὰς 9 δυνάμεις καὶ τοὺς ἄρχοντας μετὰ τῶν δυνάμεων, αὐτοὺς έν αύτοις στασιάζοντας και καινοτομούντας αλεί τι, τὸν δὲ 2 Δεπτίνην είδως καὶ τῆ προστασία καὶ τῆ πίστει πολύ δια-15 φέροντα τῶν ἄλλων πολιτῶν, εὐδοκιμοῦντα δὲ καὶ παρὰ, τῷ πλήθει διαφερόντως, συνάπτετατι κηδείαν πρός αυτόν, βουλόμενος οίον έφεδρείαν απολιπείν εν τη πόλει τούτον, ότ' αὐτὸν ἐξιέναι δέοι μετὰ τῶν δυνάμεων ἐπὶ τὰς πράξεις. γήμας δὲ τὴν θυγατέρα τοῦ προειρημένου, καὶ συν- 3 20 θεωρών τοὺς άρχαίους μισθοφόρους καχέκτας όντας καὶ κινητικούς, έξάγει στρατείαν ώς έπλ τούς βαρβάρους τούς την Μεσσήνην κατασχόντας. αντιστρατοπεδεύσας δὲ περί 4 Κεντόριπα, και παραταξάμενος περί τὸν Κυαμόσωρον ποταμόν, τοὺς μεν πολιτικοὺς ἱππεῖς καὶ πεζοὺς αὐτὸς ἐν 25 αποστήματι συνείχεν ώς κατ' άλλον τόπον τοῖς πολεμίοις συμμίζων, τοὺς δὲ ξένους προβαλόμενος εἴασε πάντας ὑπὸ τῶν βαρβάρων διαφθαρηναι, κατὰ δὲ τὸν τῆς ἐκείνων τρο- 5 πῆς καιρὸν ἀσφαλῶς αὐτὸς ἀπεχώρησεν μετὰ τῶν πολιτῶν είς τὰς Συρακούσας. συντελεσάμενος δὲ τὸ προκείμενον 6 30 πραγματικώς καὶ παρηρηκώς πᾶν τὸ κινητικὸν καὶ στασιώδες τῆς δυνάμεως, ξενολογήσας δι' αύτοῦ πλῆθος ίκανὸν

^{1.} προσδέ τι A(R), προσέτι δὲ C, πρὸς δὲ πᾶν τι Campius progr. Greiffenb. 1855 p. 9, πρὸς δὲ τὸ Hu (quod comprobat Jacoby Philol. XLV 331) 5. πράως AR 13. ἀεί vulgo invitis libris 17. ἀπολειπεῖν A 18. ὅτε AR 21. στρατιὰν Ca 23. πυαμοσῶρον A 26. προβαλόμενος Βε pro προβαλλόμενος 28. ἀπεχώρησε Rε

[10, 31

μισθοφόρων ἀσφαλῶς ἤδη τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν διεξῆγεν.

7 θεωρῶν δὲ τοὺς βαρβάρους ἐκ τοῦ προτερήματος θρασέως καὶ προπετῶς ἀναστρεφομένους, καθοπλίσας καὶ γυμνάσας ἐνεργῶς τὰς πολιτικὰς δυνάμεις ἐξῆγεν, καὶ συμβάλλει τοῖς πολεμίοις ἐν τῷ Μυλαίῳ πεδίῳ περὶ τὸν Λογγανὸν κα- 11 8 λούμενον ποταμόν. τροπὴν δὲ ποιήσας αὐτῶν ἰσχυράν, καὶ τῶν ἡγεμόνων ἐγκρατὴς γενόμενος ζωγρίᾳ, τὴν μὲν τῶν βαρβάρων κατέπαυσε τόλμαν, αὐτὸς δὲ παραγενόμενος εἰς τὰς Συρακούσας βασιλεὺς ὑπὸ πάντων προσηγορεύθη τῶν συμμάχων.

10 Οἱ δὲ Μαμερτινοι πρότερον μὲν ἐστερημένοι τῆς ἐπι- α. u. κουρίας τῆς ἐκ τοῦ Ὑηγίου, καθάπερ ἀνώτερον εἶπον, τότε δὲ τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐπταικότες ὁλοσχερῶς διὰ τὰς νῦν ἡηθείσας αἰτίας, οἱ μὲν ἐπὶ Καρχηδονίους κατέφευγον 2 καὶ τούτοις ἐνεχείριζον σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν ἄκραν, οἱ δὲ 15

προς Ψωμαίους επρέσβευον παραδιδόντες την πόλιν καὶ δεόμενοι βοηθήσειν σφίσιν αὐτοῖς δμοφύλοις ὑπάρχουσιν.

3 Ένωμαῖοι δὲ πολὺν μὲν χρόνον ἦπόρησαν διὰ τὸ δοκεῖν

4 ἐξόφθαλμον εἶναι τὴν ἀλογίαν τῆς βοηθείας τὸ γὰρ μικρῷ πρότερον τοὺς ἰδίους πολίτας μετὰ τῆς μεγίστης ἀνη- 20
ρηκότας τιμωρίας, ὅτι Ἡηγίνους παρεσπόνδησαν, παραχρῆμα Μαμερτίνοις βοηθεῖν [ζητεῖν] τοῖς τὰ παραπλήσια
πεποιηκόσιν οὐ μόνον εἰς τὴν Μεσσηνίων ἀλλὰ καὶ τὴν
5 Ἡηγίνων πόλιν, δυσαπολόγητον εἶχε τὴν ἁμαρτίαν. οὐ μὴν
ἀγνοοῦντές γε τούτων οὐδέν, θεωροῦντες δὲ τοὺς Καρχηδο- 25
νίους οὐ μόνον τὰ κατὰ τὴν Λιβύην ἀλλὰ καὶ [τὰ] τῆς
Ἰβηρίας ὑπήκοα πολλὰ μέρη πεποιημένους, ἔτι δὲ τῶν
νήσων ἁπασῶν ἐγκρατεῖς ὑπάρχοντας τῶν κατὰ τὸ Σαρ-

4. ἐνεργῶς Sca pro ἐναργῶς 7. ζωγρεία A (ζωγρεία R^s), corr. Sca 9. 10. ὑπὸ πάντων — τῶν συμμάχων] vide praef. 17. βοηθεῖν Di 47 (at vide Hu quaest. I 23, Kaelker. de eloc. Polyb. 281, Stich. de Polyb. dic. gen. 179 s.) αὐτοῖς del. Di 47 s. 22. ζητεῖν seclusit Hu 28. ὑπάρχοντας τῶν] ὑπαρχούσας τὰς AR, ὑπάρχοντας corr. CD^2E^2 , τῶν corr. E^2 σαρδάνιον A, σαρδόνιον R, corr. Hu

6 δώον και Τυρρηνικόν πέλαγος, ήγωνίων, εί Σικελίας έτι

κυριεύσαιεν, μη λίαν βαρεῖς καὶ φοβεροὶ γείτονες αὐτοῖς ύπάρχοιεν, κύκλω σφας περιέγοντες καὶ πασι τοῖς τῆς Ἰταλίας μέρεσιν ἐπικείμενοι. διότι δὲ ταχέως ὑφ' αὐτοὺς 7 ποιήσονται την Σικελίαν μη τυγόντων έπικουρίας των Μα-5 μερτίνων, προφανές ην πρατήσαντες γαρ έγχειριζομένης 8 αὐτοῖς τῆς Μεσσήνης ἔμελλον ἐν ὀλίγω γρόνω τὰς Συρακούσας έπανελέσθαι διὰ τὸ πάσης σχεδὸν δεσπόζειν τῆς 12 άλλης Σικελίας. δ προορώμενοι Ένωμαῖοι, καὶ νομίζοντες 9 άναγκαῖον είναι σφίσι τὸ μὴ προέσθαι τὴν Μεσσήνην μηδ' 10 έασαι Καρχηδονίους οίονει γεφυρώσαι την είς Ιταλίαν αύτοῖς διάβασιν, πολὺν μὲν χρόνον ἔβουλεύσαντο, καὶ τὸ μὲν 11 συνέδριον οὐδ' εἰς τέλος ἐχύρωσε τὴν γνώμην διὰ τὰς ἄρτι δηθείσας αίτιας (εδόκει γὰρ τὰ περί τὴν άλογιαν τῆς τοῖς Μαμερτίνοις έπιχουρίας Ισορροπείν τοίς έχ της βοηθείας 15 συμφέρουσιν), οί δὲ πολλοὶ τετρυμένοι μὲν ὑπὸ τῶν προ- 2 γεγονότων πολέμων καὶ προσδεόμενοι παντοδαπης έπανορθώσεως, αμα δε τοῖς ἄρτι ξηθεῖσι περί τοῦ κοινή συμφέρειν τὸν πόλεμον καὶ κατ' ίδιαν ξκάστοις ώφελείας προδήλους και μεγάλας υποδεικνυόντων των στρατηγών, έκρι-20 ναν βοηθείν. κυρωθέντος δὲ τοῦ δόγματος ὑπὸ τοῦ δήμου 3 a. u. προχειρισάμενοι τὸν ετερον τῶν ὑπάτων στρατηγόν, "Αππιον Κλαύδιον, έξαπέστειλαν κελεύσαντες βοηθείν καλ διαβαίνειν είς Μεσσήνην. οί δὲ Μαμερτίνοι τὸν μὲν τῶν 4 Καρχηδονίων στρατηγόν ήδη κατέχοντα την άκραν έξέβα-25 λον, τὰ μὲν καταπληξάμενοι τὰ δὲ παραλογισάμενοι, τὸν δ' Αππιον ἐπεσπώντο καὶ τούτω τὴν πόλιν ἐνεχείριζον. Καρχηδόνιοι δὲ τὸν μὲν στρατηγὸν αὐτῶν ἀνεσταύρωσαν, 5 νομίσαντες αὐτὸν ἀβούλως ἄμα δ' ἀνάνδρως προέσθαι τὴν απρόπολιν αυτοί δὲ τῆ μὲν ναυτικῆ δυνάμει περί Πε- 6 30 λωριάδα στρατοπεδεύσαντες, τῷ δὲ πεζῷ στρατεύματι περὶ

^{1.} μη add. Sea 3. ύπ' αὐτούς AR, corr. C 6. inc. M: αὐτοῖς 7. ἐπανελεῖσθαι Na 343 9. πρόεσθαι A, item vs. 28 μηδὲ R³ 10. ἐάσαι A 12.13. διὰ τὰς — αἰτίας om. M 13. τῆς τοῖς MR³, τοῖς τῆς A 15. τετρυμένοι D Be, τετρυμμένοι AMBE, τετρυχωμένοι C μὲν om. M 17. δὲ et ἄρτι om. M 20. βοηθεῖν: des. M 29. πελλωριάδα A

τας Σύνεις καλουμένας, ένεργως προσέκειντο τη Μεσσήνη. 7 κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον Ἱέρων, νομίσας εὐφυῶς ἔχειν τὰ παρόντα πρὸς τὸ τοὺς βαρβάρους τοὺς τὴν Μεσσήνην κατέγοντας όλοσγερώς εκβαλείν έκ της Σικελίας, τίθεται 8 πρός τους Καρχηδονίους συνθήκας. και μετά ταῦτ' άνα- 5 ζεύξας έκ των Συρακουσων έποιείτο την πορείαν έπὶ την προειρημένην πόλιν, καταστρατοπεδεύσας δ' έκ θατέρου μέρους περί τὸ Χαλκιδικὸν όρος καλούμενον ἀπέκλεισε 9 καὶ ταύτης τῆς ἐξόδου τοὺς ἐν τῆ πόλει. ὁ δὲ στρατηγὸς των Ρωμαίων Αππιος νυκτός και παραβόλως περαιωθείς 13 10. τὸν πορθμὸν ἦκεν εἰς τὴν Μεσσήνην ὁρῶν δὲ πανταχόθεν ένεργῶς προσηρεικότας τοὺς πολεμίους, καὶ συλλογισάμενος αμα μέν αλοχράν αμα δ' έπισφαλη γίνεσθαι την πολιορχίαν αὐτῷ τῆς τε γῆς τῶν πολεμίων ἐπιχρατούντων 11 καὶ τῆς θαλάττης, τὸ μὲν πρῶτον διεπρεσβεύετο πρὸς ἀμ- 15 φοτέρους βουλόμενος έξελέσθαι τοῦ πολέμου τοὺς Μαμερ-12 τίνους, οὐδενὸς δὲ προσέχοντος αὐτῷ τέλος ἐπαγαγκαζόμενος έκρινε διακινδυνεύειν καλ πρώτον έγχειρείν τοίς 13 Συρακοσίοις. Εξαγαγών δε την δύναμιν παρέταξε πρός μάγην, ετοίμως είς τὸν ἀγῶνα συγκαταβάντος αὐτῷ καὶ τοῦ 20 14 των Συρακοσίων βασιλέως. ἐπὶ πολύν δὲ χρόνον διαγωνισάμενος ἐπεκράτησεν τῶν πολεμίων, καὶ κατεδίωξε τοὺς 15 ύπεναντίους έως είς τὸν χάρακα πάντας. "Αππιος μέν οὖν σχυλεύσας τοὺς νεχροὺς ἐπανῆλθεν πάλιν εἰς τὴν Μεσσήνην δ δ' Ίέρων όττευσάμενός τι περί τῶν ὅλων πραγμά- 25 των, ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς ἀνεχώρησε κατὰ σπουδὴν εἰς 12 τὰς Συρακούσας. τῆ δὲ κατὰ πόδας ἡμέρα γνοὺς Αππιος την απόλυσιν των προειρημένων, και γενόμενος εύθαρσής, 2 έχρινε μη μέλλειν άλλ' έγχειρείν τοίς Καρχηδονίοις. παρ-

^{1.} σύνεις AR (σήνεις C), Εὐνεῖς Diodor. 23, 2, 3 5. ταῦτα AR 7. δὲ AR 13. δὲ | A 21. πολὺ A 22. ἐπεκράτησε R° 24. ἐπανῆλθε R° 25. δὲ AR 26. νυκτὸς] νυ ultimum est in codicis A fol. septimo; deest fol. octavum, suppletum a manu recentissima; incipit antiqua scriptura fol. nono a verbis καὶ προθέσει p. 16, 20; eadem absunt a B 28. ἀπόλυσιν Gro, ἀπόδοσιν Α· DE, ἀπόδοσιν C 29. μένειν C

13, 21]

αγγείλας οὖν τοὶς στρατιώταις ἐν ὥρα γίνεσθαι τὴν θεραπείαν, ἄμα τῷ φωτὶ τὴν ἔξοδον ἐποιεῖτο. συμβαλών δὲ ³
τοῖς ὑπεναντίοις πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ
λοιποὺς ἡνάγκασε φυγεῖν προτροπάδην εἰς τὰς παρακειμέ5 νας πόλεις. χρησάμενος δὲ τοῖς εὐτυχήμασι τούτοις καὶ 4
λύσας τὴν πολιορκίαν, λοιπὸν ἐπιπορευόμενος ἀδεῶς ἐπόρθει τήν τε τῶν Συρακοσίων καὶ τὴν τῶν συμμαχούντων
αὐτοῖς χώραν, οὐδενὸς ἀντιποιουμένου τῶν ὑπαίθρων. τὸ
δὲ τελευταῖον προσκαθίσας αὐτὰς ἐπεβάλετο πολιορκεῖν
10 τὰς Συρακούσας.

Ή μεν οὖν πρώτη Ρωμαίων έκ τῆς Ιταλίας διάβασις 5 14 μετὰ δυνάμεως ήδε καὶ διὰ ταῦτα κατὰ τούτους ἐγένετο τούς καιρούς. ήν οίκειστάτην κρίναντες άρχην είναι της 6 όλης προθέσεως, από ταύτης έποιησαμεθα την επίστασιν, 15 αναδραμόντες έτι τοῖς γρόνοις τοῦ μηδὲν απόρημα καταλιπεῖν ὑπὲρ τῶν κατὰ τὰς αἰτίας ἀποδείξεων. τῷ γὰρ πῶς 7 καὶ πότε πταίσαντες αὐτη τη πατρίδι Ρωμαΐοι της έπὶ τὸ βέλτιον ἤρξαντο προκοπῆς, καὶ πότε πάλιν καὶ πῶς κρατήσαντες των κατά την Ιταλίαν τοῖς έκτὸς ἐπιχειρεῖν ἐπε-20 βάλοντο πράγμασιν, άναγχαῖον ὑπελάβομεν εἶναι παραχολουθήσαι τοῖς μέλλουσι καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτῶν τῆς νῦν ύπεροχης δεόντως συνόψεσθαι. διόπερ ου χρη θαυμάζειν 8 οὐδ' ἐν τοῖς ἑξῆς, ἐάν που προσανατρέχωμεν τοῖς χρόνοις περί τῶν ἐπιφανεστάτων πολιτευμάτων τοῦτο γὰρ ποιή- 9 25 σομεν χάριν τοῦ λαμβάνειν ἀρχὰς τοιαύτας ἐξ ὧν ἔσται σαφώς καταγοείν έκ τίνων έκαστοι καὶ πότε καὶ πώς δρμηθέντες είς ταύτας παρεγένοντο τὰς διαθέσεις εν αίς ύπάρχουσι νῦν. δ δή καὶ περὶ Ῥωμαίων ἄρτι πεποιήχαμεν.

30 'Αφεμένους δὲ τούτων λέγειν ώρα περί τῶν προκειμέ- 18 νων, ἐπὶ βραχὺ καὶ κεφαλαιωδῶς προεκθεμένους τὰς ἐν

^{1.} περὶ τὴν coni. Be 7. συρακουσίων A^rR^s τὴν (post καὶ) om. G 11. inc. M: H μὲν οὖν 12. καὶ ante κατὰ add. Rei 10 15. ἔτι MG, ὅτι A^rDE 16. τῷ M^sR_s , τὸ A^rR 17. τῷ om. M 20. εἶναι ὑπελάβομεν A^rC 21. μέλλουσιν A^r 30. θεμενους (sine acc.) et φ super ϑ A^r 31. καὶ om. M

2 τῆ προκατασκευῆ πράξεις, ὧν εἰσι πρῶται κατὰ τὴν τάξιν αἱ γενόμεναι Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις ἐν τῷ περὶ Σικε-
8 λίας πολέμω. ταύταις συνεχὴς ὁ Διβυκὸς πόλεμος, ῷ -

συνάπτει τὰ κατ' Ἰβηρίαν Ἀμίλκα μετὰ δὲ τοῦτον Ἀσ-

4 δρούβα πραχθέντα καὶ Καρχηδονίοις. οἰς ἐγένετο κατὰ τ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἡ πρώτη Ῥωμαίων διάβασις εἰς τὴν Ἰλλυρίδα καὶ ταῦτα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ἐπὶ δὲ τοῖς προειρημένοις οἱ πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλία Κελτοὺς ἀγῶνες.

5 τούτοις δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ὁ Κλεομενικὸς καλούμενος ἐνηργεῖτο πόλεμος, εἰς δν καὶ τὴν 10 καταστροφὴν ἐποιησάμεθα τῆς ὅλης κατασκευῆς καὶ τῆς

δευτέρας βύβλου.

Τὸ μὲν οὖν ἔξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν 15 προειρημένων πράξεων οὐδὲν οὖθ' ἡμῖν ἀναγκαῖον οὖτε τοῖς
τὰκούουσι χρήσιμον οὐ γὰρ ἱστορεῖν ὑπὲρ αὐτῶν προτιθέ- 15 μεθα, μνησθῆναι δὲ κεφαλαιωδῶς προαιρούμεθα χάριν τῆς προκατασκευῆς τῶν μελλουσῶν ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι 8 πράξεων. διόπερ ἐπὶ κεφαλαίων ψαύοντες κατὰ τὸ συνεχὲς τῶν προειρημένων, πειρασόμεθα συνάψαι τὴν τελευτὴν τῆς προκατασκευῆς τῆ τῆς ἡμετέρας ἱστορίας ἀρχῆ καὶ 20 9 προθέσει τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον συνεχοῦς γινομένης τῆς διηγήσεως ἡμεῖς τε δόξομεν εὐλόγως ἐφάπτεσθαι τῶν ἤδη προϊστορημένων ἑτέροις, τοῖς τε φιλομαθοῦσιν ἐκ τῆς τοιαύτης οἰκονομίας εὐμαθῆ καὶ ὁρδίαν ἐπὶ τὰ μέλλοντα ἡη-10 θήσεσθαι παρασκευάσομεν τὴν ἔφοδον. βραχὺ δ' ἐπιμε- 25

λέστερον πειρασόμεθα διελθεῖν ὑπὲρ τοῦ πρώτου συστάντος πολέμου Ρωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις περὶ Σικελίας:

11 οὖτε γὰς πολυχρονιώτεςον τούτου πόλεμον εύςεῖν ξάδιον οὖτε παςασκευὰς δλοσχεςεστέςας οὖτε συνεχεστέςας πςά-ξεις οὖτε πλείους ἀγῶνας οὖτε πεςιπετείας μείζους τῶν 30

12 εν τῷ προειρημένψ πολέμφ συμβάντων εκατέροις. αὐτά τε τὰ πολιτεύματα κατ' εκείνους τοὺς καιροὺς ἀκμὴν ἀκέ-

^{3.} $\tilde{\phi}$ M° Ca, $\delta\varsigma$ Ar R 4. κατ' M, κατὰ τὴν vulgo ex Ar R 5. τὰ ante πραχθέντα add. Ar R, om. M° Re οἶς coni. Sch pro ἐν οἶς 11. προκατασκευῆς Re 12. βίβλου M° Ar R 30. πλείους M° Re, πλείστους AR

15. 21

οαια μέν η τοις εθισμοίς, μέτρια δε ταις τύχαις, πάρισα δε ταις δυνάμεσιν διο και τοις βουλομένοις καλώς συν- 18 θεάσασθαι την εκατέρου τοῦ πολιτεύματος ιδιότητα και δύναμιν οὐχ οῦτως εκ τῶν επιγενομένων πολέμων ώς εκ τούτου ποιητέον την σύγκρισιν.

Ούχ ήττον δὲ τῶν προειρημένων παρωξύνθην ἐπιστῆ- 14 σαι τούτψ τῷ πολέμψ καὶ διὰ τὸ τοὺς ἐμπειρότατα δοκοῦντας γράφειν ὑπὲρ αὐτοῦ, Φιλῖνον καὶ Φάβιον, μὴ δεόντως ήμιν απηγγελκέναι την αλήθειαν. Εκόντας μέν 2 10 οὖν ἐψεῦσθαι τοὺς ἀνδρας οὐχ ὑπολαμβάνω, στοχαζόμενος έχ τοῦ βίου καὶ τῆς αἰρέσεως αὐτῶν δοχοῦσι δέ μοι πεπονθέναι τι παραπλήσιον τοῖς ἐρῶσι. διὰ γὰρ τὴν αίρε- 3 σιν καὶ τὴν ὅλην εὖνοιαν Φιλίνω μὲν πάντα δοκοῦσιν οἱ Καρχηδόνιοι πεπρᾶχθαι φρονίμως καλῶς ἀνδρωδῶς, οἱ δὲ 16 Ρωμαΐοι τάναντία. Φαβίω δὲ τοὔμπαλιν τούτων. Εν μεν 4 οὖν τῷ λοιπῷ βίω τὴν τοιαύτην ἐπιείχειαν ἴσως οὖχ ἄν τις εκβάλλοι και γαρ φιλόφιλον είναι δει τον άγαθον ανδρα καὶ φιλόπατριν, καὶ συμμισεῖν τοῖς φίλοις τοὺς έχθρούς και συναγαπάν τούς φίλους. ὅταν δὲ τὸ τῆς ίστο- 5 20 ρίας ήθος αναλαμβάνη τις, ἐπιλαθέσθαι χρὴ πάντων τῶν τοιούτων καὶ πολλάκις μέν εὐλογεῖν καὶ κοσμεῖν τοῖς μεγίστοις επαίνοις τους εχθρούς, όταν αί πράξεις απαιτώσι τοῦτο, πολλάκις δ' έλέγχειν καὶ ψέγειν ἐπονειδίστως τοὺς άναγκαιοτάτους, όταν αί τῶν ἐπιτηδευμάτων ἁμαρτίαι τοῦθ 25 ύποδειχνύωσιν. ώσπερ γὰρ ζώου τῶν δψεων ἀφαιρεθεισῶν 6 αγρειούται τὸ όλον, ούτως έξ ίστορίας αναιρεθείσης τῆς άληθείας τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς άνωφελές γίνεται διήγημα. διόπερ οὖτε τῶν φίλων κατηγορεῖν οὖτε τοὺς ἐχ- 7 θρούς έπαινεῖν ὀκνητέον, οὖτε δὲ τοὺς αὐτοὺς ψέγειν ποτὲ 30 δ' έγχωμιάζειν εὐλαβητέον, ἐπειδή τοὺς ἐν πράγμασιν ἀναστρεφομένους οὖτ' εὐστοχεῖν αἰεὶ δυνατὸν οὖθ' άμαρτάνειν

^{2.} δυνάμεσι MR° καλῶς om. M 14. πεπραχθαι A, πεπραχέναι coni. Be 17. ἐκβάλοι M°C γαρ om. M είναι δεί Ben pro δεί είναι (conf. 12, 12, 2 et 3) 19. τῆς om. M 23. δὲ AR 25. ζώου M°R° 29. ποτὲ μὲν ante ψέγειν add. Re (16, 28, 5 confert Sch) 30. δὲ AMR εὐλαβητέον evanuit in M 31. ἀεί Μ° Polybius I.

[16, 18] 8 συνεχῶς εἰκός. ἀποστάντας οὖν τῶν πραττόντων αὐτοῖς τοῖς πραττομένοις ἐφαρμοστέον τὰς πρεπούσας ἀποφάσεις 9 καὶ διαλήψεις ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. ὡς δ' ἔστιν ἀληθῆ τὰ νῦν ὑφ' ἡμῶν εἰρημένα, σχοπεῖν ἐκ τούτων πάρεστιν. 15 δ γὰρ Φιλῖνος ἀρχόμενος ἅμα τῶν πραγμάτων καὶ τῆς 5 δευτέρας βύβλου φησί προσκαθησθαι τη Μεσσήνη πολε-2 μούντας τούς τε Καργηδονίους καὶ τοὺς Συρακοσίους, παραγενομένους δὲ τοὺς Ῥωμαίους κατὰ θάλατταν εἰς τὴν πόλιν εύθυς έξελθεῖν ἐπὶ τους Συρακοσίους, λαβόντας δὲ πολλάς πληγάς ἐπαγελθεῖν εἰς τὴν Μεσσήνην, αὖθις δ' 10 έπὶ τοὺς Καρχηδονίους ἐκπορευθέντας οὐ μόνον πληγάς λαβεῖν ἀλλὰ καὶ ζωγρία τῶν στρατιωτῶν ίκανοὺς ἀποβα-3 λείν. ταῦτα δ' εἰπων τὸν μὲν Ἱέρωνά φησι μετὰ τὴν γενομένην συμπλοκήν ούτως έξω γενέσθαι τοῦ φρονείν ώστε μή μόνον παραχρημα τὸν χάρακα καὶ τὰς σκηνὰς 17 ξυπρήσαντα συνείν νυκτός είς τὰς Συρακούσας, άλλὰ καὶ τὰ φρούρια πάντα καταλιπεῖν τὰ κείμενα κατὰ τῆς τῶν 4 Μεσσηνίων χώρας δμοίως δὲ καὶ τοὺς Καρχηδονίους μετὰ την μάχην εύθέως εκλιπόντας τον χάρακα διελείν σφας είς τας πόλεις, των δ' ύπαίθρων οὐδ' αντιποιείσθαι τολμαν 20 έτι, διὸ καὶ συνθεωρήσαντας τοὺς ήγουμένους αὐτῶν ἀποδεδειλιακότας τοὺς ὄχλους βουλεύσασθαι μὴ κρίνειν διὰ 5 μάχης τὰ πράγματα τοὺς δὲ Ῥωμαίους ἐπομένους αὐτοῖς ου μόνον την γώραν πορθείν των Καργηδονίων και Συρακοσίων, άλλα και τας Συρακούσας αὐτας προσκαθίσαντας 25 6 ἐπιβαλέσθαι πολιορκεῖν. ταῦτα δ', ώς ἐμοὶ δοκεῖ, τῆς

πάσης έστιν άλογίας πλήρη, και διαστολής οὐ προσδεῖται
7 τὸ παράπαν. οὓς μὲν γὰρ πολιορκοῦντας τὴν Μεσσήνην
και νικῶντας ἐν ταῖς συμπλοκαῖς ὑπέθετο, τούτους φεύγοντας και τῶν ὑπαίθρων ἐκχωροῦντας και τέλος πολιορ- 30
κουμένους και ταῖς ψυχαῖς ἀποδεδειλιακότας ἀπέφηνεν

^{1.} ἀποστάντας Sca pro ἀποστάντες 6. βίβλου $\mathbf{M}^{\mathrm{s}}\mathbf{R}^{\mathrm{s}}$ 7. συρακουσίους $\mathbf{M}^{\mathrm{s}}\mathbf{R}$, item vs. 9 9. Συρακοσίους: des. \mathbf{M} 10. δὲ \mathbf{R}^{s} 12. ζωγρεία \mathbf{A} (ζωγρεία \mathbf{R}^{s}), corr. \mathbf{E} 17. καταλειπεῖν \mathbf{A} 25. 26. προ|καθίσαντας ἐπιβάλλεσθαι $\mathbf{A}\mathbf{R}$, corr. \mathbf{R}^{s} *27. προσδεῖ \mathbf{D}

17, 18]
οῦς δ' ἡττωμένους καὶ πολιοςκουμένους ὑπεστήσατο, τού- 8
τους διώκοντας καὶ παραχρῆμα κρατοῦντας τῶν ὑπαίθρων
καὶ τέλος πολιοςκοῦντας τὰς Συρακούσας ἀπέδειξε. ταῦτα 9
δὲ συνάδειν ἀλλήλοις οὐδαμῶς δύναται πῶς γάρ; ἀλλ'
δ ἀναγκαῖον ἢ τὰς ὑποθέσεις εἶναι τὰς πρώτας ψευδεῖς ἢ
τὰς ὑπὲς τῶν συμβαινόντων ἀποφάσεις. εἰσὶ δ' αὖται 10
μὲν ἀληθεῖς καὶ γὰρ ἔξεχώρησαν οἱ Καρχηδόνιοι καὶ Συρακόσιοι τῶν ὑπαίθρων, καὶ τὰς Συρακούσας ἐπολιόςκουν
οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ πόδας, ὡς δ' οὖτός φησιν, καὶ τὴν Ἐχέ10 τλαν, ἐν μέση κειμένην τῆ τῶν Συρακοσίων καὶ Καρχηδονίων ἐπαρχία. λοιπὸν ἀνάγκη συγχωρεῖν τὰς ἀρχὰς καὶ 11
τὰς ὑποθέσεις εἶναι ψευδεῖς, καὶ νικώντων εὐθέως τῶν
Ῥωμαίων ἐν ταῖς περὶ τὴν Μεσσήνην συμπλοκαῖς ἡττημένους αὐτοὺς ἡμῖν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπηγγέλθαι.

15 Φιλῖνον μὲν οὖν πας' ὅλην ἄν τις τὴν πραγματείαν 12 εὕροι τοιοῦτον ὄντα, παραπλησίως δὲ καὶ Φάβιον, ὡς ἐπ'
18 αὐτῶν δειχθήσεται τῶν καιρῶν' ἡμεῖς δ' ἐπειδὴ τοὺς ἁρ- 13 μόζοντας πεποιήμεθα λόγους ὑπὲρ τῆς παρεκβάσεως, ἐπανελθόντες ἐπὶ τὰς πράξεις πειρασόμεθα, προστιθέντες ἀεὶ
20 τὸν ἑξῆς λόγον, εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν διὰ βραχέων τοὺς ἐντυχάνοντας ὑπὲρ τοῦ προειρημένου πολέμου.

Προσπεσόντων γὰρ εἰς τὴν Ῥωμην ἐκ τῆς Σικελίας 16 τῶν περὶ τὸν Ἀππιον καὶ τὰ στρατόπεδα προτερημάτων, 491 καταστήσαντες ὑπάτους Μάνιον Ὁτακιλιον καὶ Μάνιον 25 Οὐαλέριον τάς τε δυνάμεις ἀπάσας ἐξαπέστελλον καὶ τοὺς στρατηγοὺς ἀμφοτέρους εἰς τὴν Σικελίαν. ἔστι δὲ παρὰ 2 Ῥωμαίοις τὰ πάντα τέτταρα στρατόπεδα Ῥωμαϊκά, χωρὶς τῶν συμμάχων, ἃ κατ' ἐνιαυτὸν προχειρίζονται τούτων ἕκαστον ἀνὰ τετρακισχιλίους πεζούς, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους. 30 ὧν παραγενομένων ἀπό τε τῶν Καρχηδονίων αἱ πλείους 3

^{1.} δὲ AR 3. ταὐτα A 8. ἐπολιόρκουν Re pro ἐπολέμουν (conf. Fr. Krebsium Zur Rection der Casus I, Monachi 1887, p. 6) 9. οὖτος φησὶν Α, οὖτος φησὶ R^s 10. μέσφ B¹, quod comprobans τῆς — ἐπαρχίας coni. Ca συρακουσίων A²R 17. δὲ R^s 18. ὑπὲρ e vs. 21 huc illatum esse videtur: conf. 1, 44, 1 24. ὀτακίλιον AR, ὀκτακοίλιον C, Ὀκτακίλιον Ernestus auctore Ca 25. αὐαλέριον AR, corr. E²

άφιστάμεναι πόλεις προσετίθεντο τοις Ένωμαίοις άπό τε 4 των Συρακοσίων. δ δ' Υέρων θεωρών την διατροπήν καί κατάπληξιν των Σικελιωτων, αμα δὲ τὸ πληθος καὶ τὸ βάρος τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, ἐκ πάντων συνελογίζετο τούτων επικυδεστέρας είναι τὰς τῶν Ῥωμαίων ἢ τὰς 5 5 των Καρχηδονίων έλπίδας διόπερ έπλ τοῦτο τὸ μέρος δρμήσας τοῖς λογισμοῖς διεπέμπετο πρὸς τοὺς στρατηγούς, 6 ύπερ είρήνης και φιλίας ποιούμενος τούς λόγους. οί δε Ψωμαΐοι προσεδέξαντο, καὶ μάλιστα διὰ τὰς χορηγίας. 7 θαλαττοκοατούντων γὰρ τῶν Καρχηδονίων εὐλαβοῦντο μὴ 10 πανταχόθεν ἀποκλεισθώσι των ἀναγκαίων διὰ τὸ καὶ περί τὰ πρὸ τοῦ διαβάντα στρατόπεδα πολλὴν ἔνδειαν γεγονέναι 8 των ξαιτηδείων. διόπερ υπολαβόντες τον Ίερωνα μεγάλην είς τοῦτο τὸ μέρος αὐτοῖς παρέξεσθαι χρείαν ἀσμένως 9 προσεδέξαντο την φιλίαν. ποιησάμενοι δὲ συνθήχας ἐφ' 15 ῷ τὰ μὲν αἰχμάλωτα χωρὶς λύτρων ἀποδοῦναι τὸν βασιλέα 'Ρωμαίοις, ἀργυρίου δὲ προσθεῖναι τάλαντα τούτοις έχατόν, λοιπὸν ήδη Ρωμαΐοι μεν ώς φίλοις και συμμάχοις 10 έχρωντο τοῖς Συρακοσίοις, ὁ δὲ βασιλεὺς Ἱέρων ὑποστείλας ξαυτὸν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, καὶ γορηγῶν ἀεὶ τού- 19 τοις είς τὰ κατεπείγοντα τῶν πραγμάτων, ἀδεῶς ἐβασίλευε των Συρακοσίων τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον, φιλοστεφανών 11 καὶ φιλοδοξών εἰς τοὺς Έλληνας ἐπιφανέστατος γὰρ δὴ πάντων οὖτος δοκεῖ καὶ πλεῖστον χρόνον ἀπολελαυκέναι τῆς ίδιας εὐβουλίας ἔν τε τοῖς κατὰ μέρος καὶ τοῖς καθό- 25 λου πράγμασιν.

17 Ἐπανενεχθεισῶν δὲ τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ προσδεξαμένου τοῦ δήμου καὶ κυρώσαντος τὰς πρὸς Ἱέρωνα διαλύσεις, λοιπὸν οὐκέτι πάσας ἔκρινον ἔξαποστέλλειν οἱ Ῥωμαῖοι τὰς δυνάμεις ἀλλὰ δύο μόνον στρατόπεδα, 30 2 νομίζοντες ἅμα μὲν κεκουφίσθαι τὸν πόλεμον αὐτοῖς προσκεχωρηκότος τοῦ βασιλέως, ἅμα δὲ μᾶλλον ὑπολαμβάνον-3 τες οὕτως εὐπορήσειν τὰς δυνάμεις τοῖς ἀναγκαίοις. οἱ δὲ

^{2.} συρακουσίων AR δὲ AR 5. τὰς post $\ddot{\eta}$ om. C 19. συρακουσίοις AR 22. συρακουσίων AR

19, 151 Καρχηδόνιοι θεωροῦντες τὸν μὲν Ἱέρωνα πολέμιον αὐτοῖς γεγονότα, τοὺς δὲ Ῥωμαίους δλοσχερέστερον ἐμπλεχομένους είς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, ὑπέλαβον βαρυτέρας προσδεῖσθαι παρασκευής, δι' ής άντοφθαλμεῖν δυνήσονται τοῖς πο-5 λεμίοις και συνέχειν τὰ κατά την Σικελίαν. διὸ και ξενολο- 4 γήσαντες έχ τῆς ἀντιπέρας χώρας πολλοὺς μὲν Διγυστίνους καὶ Κελτούς, ἔτι δὲ πλείους τούτων Ἰβηρας, ἄπαντας εἰς την Σικελίαν απέστειλαν. δρώντες δὲ την των Ακραγαν- 5 τίνων πόλιν ευφυεστάτην ούσαν πρός τὰς παρασκευὰς καὶ 10 βαρυτάτην άμα τῆς αύτῶν ἐπαρχίας, εἰς ταύτην συνήθροισαν τά τε χορήγια καὶ τὰς δυνάμεις, δρμητηρίω κρίνοντες χρησθαι ταύτη τη πόλει πρός τὸν πόλεμον. των δε Ρωμαίων οί μεν πρός τον Ίέρωνα ποιησάμενοι 6 στρατηγοί τὰς συνθήκας ἀνακεχωρήκεισαν, οί δὲ μετὰ τούα. μ. τους κατασταθέντες Λεύκιος Ποστούμιος και Κόιντος Μαμίλιος ήχον είς την Σιχελίαν μετά των στρατοπέδων. θεωρούντες δὲ τὴν τῶν Καρχηδονίων ἐπιβολὴν καὶ τὰς 1 περί τὸν Ακράγαντα παρασκευάς ἔγνωσαν τολμηρότερον 20 έγχειρεῖν τοῖς πράγμασιν· διὸ καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέρη τοῦ 8 Ν πολέμου παρήκαν, φέροντες δὲ παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς αὐτὸν Ακράγαντα προσήρεισαν, καὶ στρατοπεδεύσαντες ἐν όκτω σταδίοις άπο τῆς πόλεως συνέκλεισαν ἐντὸς τειχῶν τους Καρχηδονίους. ἀχμαζούσης δὲ τῆς τοῦ σίτου συνα- 9 γωγής καὶ προφαινομένης γρονίου πολιορκίας, ώρμησαν 25 έχθυμότερον τοῦ δέοντος οἱ στρατιῶται πρὸς τὸ σιτολογείν. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι κατιδόντες τοὺς πολεμίους ἐσκε- 10 δασμένους κατά τῆς χώρας ἐξελθόντες ἐπέθεντο τοῖς σιτολογοῦσιν τρεψάμενοι δὲ τούτους ραδίως οἱ μὲν ἐπὶ την του χάρακος άρπαγην ώρμησαν, οί δ' έπι τας έφε-🐿 δρείας. ἀλλ' ή τῶν ἐθισμῶν διαφορὰ καὶ τότε καὶ πολ- 11

^{6.} ἀντίπερας A(B), ἀντίπερα CDE λυγιστινους (sine accentu) A 8. ἀχραγαντινών A καί post δὲ vulgo additum ex D 11. χο- ρήγια coni. Ca, χορηγεῖα vulgo ex AR 14. τὰς συνθήκας στρατηγοί C 15. Μαμίλιος Xylander pro αἰμίλιος 20. φέροντες] ἐξάραντες Bentenus observat. crit. in Polyb. p. 4 ss. coll. 2, 23, 4; 18, 19, 3; 21, 10, 2 21. στρατοπεδεύσαντες] vide praef. 22. ἀχτώι A 29. διαρπαγήν Hero de repell. obsid. p. 322 med. ed. Thevenot. 30. καί

λάκις ήδη σέσωκε τὰ Ῥωμαίων πράγματα τὸ γὰρ πρόστιμον παρ' αὐτοῖς θάνατός ἐστι τῷ προεμένῳ τὸν τόπον 12 καὶ φυγόντι τὸ παράπαν ἐξ ἐφεδρείας. διὸ καὶ τότε πολλαπλασίους ὄντας τοὺς ὑπεναντίους ὑποστάντες γενναίως πολλοὺς μὲν τῶν ἰδίων ἀπέβαλον, ἔτι δὲ πλείους τῶν 5 18 ἐχθρῶν ἀπέκτειναν. τέλος δὲ κυκλώσαντες τοὺς πολεμίους οσον οὔπω διασπῶντας τὸν χάρακα, τοὺς μὲν αὐτῶν διέφθειραν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐπικείμενοι καὶ φονεύοντες συνεδίωξαν εἰς τὴν πόλιν.

Μετα δὲ ταῦτα συνέβη τοὺς μὲν Καρχηδονίους εὐλα- 10 18 βέστερον διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἐπιθέσεις, τοὺς δὲ Ῥωμαί-2 ους φυλακτικώτερον χρησθαι ταϊς προνομαϊς. ουκ αντεξήεσαν οι Καρχηδόνιοι πλην εως ακροβολισμοῦ. διελόντες οί στρατηγοί των Ρωμαίων είς δύο μέρη την δύναμιν τῶ μὲν ένὶ περὶ τὸ πρὸ τῆς πόλεως Ασκληπιεῖον 15 έμενον, θατέρω δὲ κατεστρατοπέδευσαν ἐν τοῖς πρὸς Ἡρά-3 κλειαν κεκλιμένοις μέρεσιν τῆς πόλεως. τὰ δὲ μεταξὺ τῶν στρατοπέδων έξ έχατέρου τοῦ μέρους τῆς πόλεως ὢχυρώσαντο καὶ τὴν μὲν ἐντὸς αὐτῶν τάφρον προεβάλοντο χάριν τῆς πρὸς τοὺς ἐξιόντας ἐκ τῆς πόλεως ἀσφαλείας, τὴν δ' 20 έκτὸς αὐτῶν περιεβάλοντο φυλακὴν ποιούμενοι τῶν ἔξωθεν ξπιθέσεων και των παρεισάγεσθαι και παρεισπίπτειν 4 είωθότων είς τὰς πολιορχουμένας πόλεις. τὰ δὲ μεταξύ 21 των τάφρων καὶ των στρατοπέδων διαστήματα φυλακαῖς διέλαβον, οχυφοποιησάμενοι τους ευκαίρους τῶν τόπων ἐν 25 5 διαστάσει. τὰ δὲ χορήγια καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν οί μεν άλλοι σύμμαχοι πάντες ήθροιζον αὐτοῖς καὶ παρῆγον είς Έρβησόν αὐτοὶ δ' ἐκ ταύτης τῆς πόλεως οὐ μακράν ύπαρχούσης άγοντες και φέροντες συνεχώς τὰς άγορὰς 6 δαψιλή ταναγκαΐα σφίσι παρεσκεύαζον. πέντε μέν ουν 30

post τότε add. C 1. σέσωκε • A 17. κεκλειμένοις A¹, corr. A²R μέρεσι R³ 19. ἐντὸς add. Ur 149 ^b 20. δὲ R³ 26. χορηγεῖα AR, corr. Hu 27. ἡθροιζον BW et similiter posthac (vide praef.) 28. σερβησόν ABC, ἐρβησόν DΕ, Ἑρβησόν vulgo, Ἑρβησσόν Di, corr. Hu coll. Livio 24, 30, 2; 24, 35, 1 (conf. Fleckeiseni annal. 1867 p. 309 s.) δὲ AR

21, 9]

ἴσως μῆνας ἐπὶ τῶν αὐτῶν διέμενον, οὐδὲν δλοσχερὲς προτέρημα δυνάμενοι λαβείν κατ' άλλήλων πλην των έν αὐτοῖς τοῖς ἀκροβολισμοῖς συμβαινόντων συναγομένων δὲ 1 τῷ λιμῷ τῶν Καρχηδονίων διὰ τὸ πληθος τῶν ἐν τῆ 5 πόλει συγκεκλεισμένων ἀνδρῶν (οὐ γὰρ ἐλάττους πέντε μυριάδων υπηρχον) δυσχρηστούμενος Αννίβας ήδη τοῖς πράγμασιν, δ τεταγμένος ξπὶ τῶν πολιορχουμένων δυνάμεων, διεπέμπετο συνεχώς είς την Καρχηδόνα τήν τε περίστασιν διασαφών και βοηθείν παρακαλών, οι δ' έν τη 8 10 Καργηδόνι των ξπισυνηγμένων στρατιωτών και θηρίων γεμίσαντες τὰς ναῦς ἐξέπεμψαν εἰς τὴν Σικελίαν πρὸς "Αννωνα τὸν ετερον στρατηγόν, δς συναγαγών τὰς παρα- 9 σχευάς και δυνάμεις είς Ηράκλειαν, πρώτον μέν πραξικοπήσας κατέσχε την των Έρβησέων πόλιν και παρείλετο 15 τὰς ἀγορὰς καὶ τὴν τῶν ἀναγκαίων γορηγίαν τοῖς τῶν ύπεναντίων στρατοπέδοις, έξ οδ συνέβη τους Ρωμαίους 10 ξπ' ἴσου πολιορχεῖν καὶ πολιορχεῖσθαι τοῖς πράγμασιν: είς γὰρ τοῦτο συνήγοντο τῆ σιτοδεία καὶ σπάνει τῶν αναγκαίων ώστε πολλάκις βουλεύεσθαι περί τοῦ λύειν την 20 πολιοφαίαν. δ δή και τέλος αν ἐποίησαν, εί μή πασαν 11 σπουδήν καὶ μηχανήν προσφερόμενος Ίέρων τὰ μέτρια καὶ τάναγκαῖα σφίσι παρεσκεύαζε τῶν χορηγίων. μετὰ δὲ 19 22 ταῦτα θεωρών ὁ προειρημένος ἀνήρ τοὺς μὲν Ῥωμαίους ύπό τε της νόσου καὶ της ένδείας ἀσθενῶς διακειμένους **Σ δι**α τὸ λοιμικὴν εἶναι παρ' αὐτοῖς κατάστασιν, τὰ δὲ σφέτερα στρατόπεδα νομίζων άξιόχρεα πρὸς μάχην ὑπάρχειν, άναλαβών τά τε θηρία περί πεντήχοντα τὸν ἀριθμὸν ὄντα 2 και την λοιπην δύναμιν απασαν προηγε κατά σπουδην έχ τῆς Ἡρακλείας, παραγγείλας τοῖς Νομαδικοῖς ἱππεῦσι

^{1.} ἔσο•νς Α ex ἔσωνς; videtur igitur in archetypo dittographia ἔσως et ἴσους fuisse; ἴσους R, corr. Ca 3. συνεχομένων C, συνηγμένων DE 4. τῷ om. Suid. ν. συναγομένων 4. 5. τῶν συγχεκλεισμένων ἀνδρῶν ἐν τῷ πόλει Suid. 6 ss. δυσχρηστούμενος Αννίβας cet.] nonnula ex his habet Hero de repellenda obsid. p. 321, 22 14. ἐρβησέων ΑR, Ἐρεβησέων Suid. ν. πραξικοπήσας 18. τῷ om. Suid. ν. συναγομένων σπάνηι Α 22. χορηγιῶν AR, corr. Di 26. νομίζων Re pro νομίζειν

αφιστάμεναι πόλεις προσετίθεντο τοις Ένμαίοις από τε 4 των Συρακοσίων. ὁ δ' Ίέρων θεωρών την διατροπήν καὶ κατάπληξιν των Σικελιωτων, αμα δὲ τὸ πληθος καὶ τὸ βάρος των Ρωμαϊκών στρατοπέδων, έκ πάντων συνελογίζετο τούτων επικυδεστέρας είναι τὰς τῶν Ῥωμαίων ἢ τὰς 5 5 των Καρχηδονίων έλπίδας διόπερ έπλ τοῦτο τὸ μέρος δρμήσας τοῖς λογισμοῖς διεπέμπετο πρὸς τοὺς στρατηγούς, 6 ύπερ είρηνης καὶ φιλίας ποιούμενος τοὺς λόγους. οἱ δὲ 'Ρωμαΐοι προσεδέξαντο, καὶ μάλιστα διὰ τὰς χορηγίας· 7 θαλαττοκρατούντων γὰρ τῶν Καρχηδονίων εὐλαβοῦντο μὴ 10 πανταγόθεν αποκλεισθώσι των αναγκαίων δια το και περί τὰ πρὸ τοῦ διαβάντα στρατόπεδα πολλὴν ἔνδειαν γεγονέναι 8 των επιτηδείων. διόπερ υπολαβόντες τον Ίερωνα μεγάλην είς τοῦτο τὸ μέρος αὐτοῖς παρέξεσθαι χρείαν ἀσμένως 9 προσεδέξαντο την φιλίαν. ποιησάμενοι δε συνθήκας εφ' 15 ῷ τὰ μὲν αίγμάλωτα χωρίς λύτρων ἀποδοῦναι τὸν βασιλέα 'Ρωμαίοις, άργυρίου δε προσθείναι τάλαντα τούτοις έχατόν, λοιπὸν ήδη Ρωμαΐοι μέν ώς φίλοις και συμμάχοις 10 έγρωντο τοῖς Συρακοσίοις, ὁ δὲ βασιλεὺς Ίέρων ὑποστείλας έαυτὸν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, καὶ χορηγῶν ἀεὶ τού- 19 τοις είς τὰ κατεπείγοντα τῶν πραγμάτων, ἀδεῶς ἐβασίλευε τῶν Συρακοσίων τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον, φιλοστεφανῶν 11 καὶ φιλοδοξῶν εἰς τοὺς Έλληνας ἐπιφανέστατος γὰρ δὴ πάντων οὖτος δοκεῖ καὶ πλεῖστον χρόνον ἀπολελαυκέναι τῆς ὶδίας εὐβουλίας ἔν τε τοῖς κατὰ μέρος καὶ τοῖς καθό- 25 λου πράγμασιν.

17 Επανενεχθεισῶν δὲ τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ προσδεξαμένου τοῦ δήμου καὶ κυρώσαντος τὰς πρὸς Ἱέρωνα διαλύσεις, λοιπὸν οὐκέτι πάσας ἔκρινον ἔξαποστέλλειν οἱ Ῥωμαῖοι τὰς δυνάμεις ἀλλὰ δύο μόνον στρατόπεδα, 30 2 νομίζοντες ἅμα μὲν κεκουφίσθαι τὸν πόλεμον αὐτοῖς προσκεχωρηκότος τοῦ βασιλέως, ἅμα δὲ μᾶλλον ὑπολαμβάνον-3 τες οὕτως εὐπορήσειν τὰς δυνάμεις τοῖς ἀναγκαίοις. οἱ δὲ

^{2.} συρακουσίων AR δὲ AR 5. τὰς post η om. C 19. συρακουσίος AR 22. συρακουσίων AR

23, 61 στων έχυριευσαν θηρίων και της έπισκευης άπάσης. έπι- 12 γενομένης δὲ τῆς νυκτός, καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν κατορθωμάτων γαράν και διά τὸν κόπον δαθυμότερον ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν χρησαμένων, ἀπελπίσας Αννίβας τὰ πράγματα, καὶ 5 νομίσας έχειν εύφυῆ καιρὸν πρὸς σωτηρίαν διὰ τὰς προειρημένας αίτίας, ώρμησε περί μέσας νύχτας έχ τῆς πόλεως έχων τὰς ξενικὰς δυνάμεις, χώσας δὲ φορμοῖς ἀχύρων σε- 18 σαγμένοις τὰς τάφρους ἔλαθε τοὺς πολεμίους ἀπαγαγών άσφαλώς την δύναμιν. οί δὲ Ρωμαΐοι τῆς ἡμέρας ἐπελ- 14 10 θούσης συνέντες τὸ γεγονός, καὶ τῆς οὐραγίας τῆς τῶν περί τὸν Αννίβαν ἐπὶ βραχὸ καθαψάμενοι, μετὰ ταῦτα πάντες ώρμησαν πρὸς τὰς πύλας, οὐδενὸς δ' έμποδών 15 αὐτοῖς ἱσταμένου παρεισπεσόντες διήρπασαν την πόλιν, καὶ πολλών μὲν σωμάτων πολλής δὲ καὶ παντοδαπής 15 ἐγένοντο κατασκευῆς ἐγκρατεῖς.

Τῆς δ' ἀγγελίας ἀφικομένης εἰς τὴν σύγκλητον τῶν 20

Ψωμαίων ὑπὲς τῶν κατὰ τὸν ᾿Ακράγαντα, περικαρεῖς γενόμενοι καὶ ταῖς διανοίαις ἐπαρθέντες οὐκ ἔμενον ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς λογισμῶν, οὐδ' ἡρκοῦντο σεσωκέναι τοὺς Μαμες20 τίνους οὐδὲ ταῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ πολέμου γενομέναις ώφελείαις, ἐλπίσαντες δὲ καθόλου δυνατὸν εἶναι τοὺς Καρχη- 2 δονίους ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς νήσου, τούτου δὲ γενομένου μεγάλην ἐπίδοσιν αὐτῶν λήψεσθαι τὰ πράγματα, πρὸς τούτοις ἡσαν τοῖς λογισμοῖς καὶ ταῖς περὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐπι25 νοίαις. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς πεζικὰς δυνάμεις ἑώρων κατὰ βλόγον σφίσι προχωροῦντα' μετὰ γὰς τοὺς τὸν ᾿Ακράγαντα 4
493 πολιορκήσαντας οἱ κατασταθέντες στρατηγοὶ Λεύκιος Οὐαλέριος καὶ Τίτος ᾽Οτακίλιος ἐδόκουν ἐνδεχομένως κειρίζειν
24 τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν. τῆς δὲ θαλάττης ἀκονιτὶ τῶν Καρ- 5
30 γηδονίων ἔπικρατούντων ἔζυγοστατεῖτ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ˙

^{1.} ἀποσκευῆς coni. Sch in lexico v. ἐπισκευή 3. ῥαθυμότερον AR 15. κατασκευῆς AB Ca (ut 2, 8, 4; 2, 23, 11; 3, 17, 10; 4, 73, 6; 16, 6, 5 et 6), παρασκευῆς DE vulgo 19. τῷ σεσωκέναι coni. Be 25. πεζὰς Di 49, et sic πεζός pro πεζικός paene omnibus locis 28. ἀκονητὶ Α 30. ἔζυγοστατεῖτο AR

λάκις ήδη σέσωκε τὰ Ῥωμαίων πράγματα τὸ γὰρ πρόστιμον παρ' αὐτοῖς θάνατός ἐστι τῷ προεμένψ τὸν τόπον 12 καὶ φυγόντι τὸ παράπαν ἐξ ἐφεδρείας. διὸ καὶ τότε πολλαπλασίους ὅντας τοὺς ὑπεναντίους ὑποστάντες γενναίως πολλοὺς μὲν τῶν ἰδίων ἀπέβαλον, ἔτι δὲ πλείους τῶν 5 13 ἔχθρῶν ἀπέκτειναν. τέλος δὲ κυκλώσαντες τοὺς πολεμίους οσον οὖπω διασπῶντας τὸν χάρακα, τοὺς μὲν αὐτῶν διέφθειραν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐπικείμενοι καὶ φονεύοντες συνεδίωξαν εἰς τὴν πόλιν.

18 Μετὰ δὲ ταῦτα συνέβη τοὺς μὲν Καρχηδονίους εὐλα- 10 βέστερον διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἐπιθέσεις, τοὺς δὲ Ῥωμαί-2 ους φυλακτικώτερον χρῆσθαι ταῖς προνομαῖς. ἐπεὶ δ' ουκ αντεξήεσαν οι Καρχηδόνιοι πλην ξως ακροβολισμού, διελόντες οί στρατηγοί των Ρωμαίων είς δύο μέρη την δύναμιν τῷ μὲν ένὶ περὶ τὸ πρὸ τῆς πόλεως Ασκληπιεῖον 15 έμενον, θατέρω δὲ κατεστρατοπέδευσαν ἐν τοῖς πρὸς Ἡρά-3 κλειαν κεκλιμένοις μέρεσιν τῆς πόλεως. τὰ δὲ μεταξὺ τῶν στρατοπέδων εξ εκατέρου τοῦ μέρους τῆς πόλεως ὧχυρώσαντο καὶ τὴν μὲν ἐντὸς αὐτῶν τάφρον προεβάλοντο χάριν τῆς πρὸς τοὺς ἐξιόντας ἐκ τῆς πόλεως ἀσφαλείας, τὴν δ' 20 έκτὸς αὐτῶν περιεβάλοντο φυλακὴν ποιούμενοι τῶν ἔξωθεν ξπιθέσεων καὶ τῶν παρεισάγεσθαι καὶ παρεισπίπτειν 4 είωθότων είς τὰς πολιορχουμένας πόλεις. τὰ δὲ μεταξύ 21 των τάφρων καὶ των στρατοπέδων διαστήματα φυλακαῖς διέλαβον, όχυροποιησάμενοι τοὺς εὐκαίρους τῶν τόπων ἐν 25 5 διαστάσει. τὰ δὲ χορήγια καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν οί μεν άλλοι σύμμαχοι πάντες ήθροιζον αὐτοῖς καὶ παρῆγον είς Έρβησόν αὐτοὶ δ' ἐκ ταύτης τῆς πόλεως οὐ μακράν ύπαρχούσης ἄγοντες καὶ φέροντες συνεχῶς τὰς ἀγορὰς 6 δαψιλη τάναγκαῖα σφίσι παρεσκεύαζον. πέντε μέν οὖν 30

post τότε add. C 1. σέσωχε * A 17. χεχλειμένοις A¹, corr. A²R μέρεσι R³ 19. ἐντὸς add. Ur 149 ^b 20. δὲ R³ 26. χορηγεῖα AR, corr. Hu 27. ηθροιζον BW et similiter posthac (vide praef.) 28. σερβησόν ABC, ἐρβησόν DE, Ἐρβησόν vulgo, Ἑρβησόν Di, corr. Hu coll. Livio 24, 30, 2; 24, 35, 1 (conf. Fleckeiseni annal. 1867 p. 309 s.) δὲ AR

21, 91 ίσως μηνας έπὶ τῶν αὐτῶν διέμενον, οὐδὲν δλοσγερὲς προτέρημα δυνάμενοι λαβείν κατ' άλλήλων πλην των έν αὐτοῖς τοῖς ἀκροβολισμοῖς συμβαινόντων συναγομένων δὲ 7 τῷ λιμῷ τῶν Καρχηδονίων διὰ τὸ πληθος τῶν ἐν τῆ 5 πόλει συγκεκλεισμένων ανδρων (οὐ γαρ ελάττους πέντε μυριάδων ύπηρχον) δυσχρηστούμενος Αννίβας ήδη τοῖς πράγμασιν, δ τεταγμένος έπὶ τῶν πολιορχουμένων δυνάμεων, διεπέμπετο συνεχώς είς την Καργηδόνα την τε περίστασιν διασαφών καὶ βοηθεῖν παρακαλών. οἱ δ' ἐν τῆ 8 10 Καρχηδόνι των έπισυνηγμένων στρατιωτών καὶ θηρίων γεμίσαντες τὰς ναῦς ἐξέπεμψαν εἰς τὴν Σικελίαν πρὸς "Αννωνα τὸν έτερον στρατηγόν, δς συναγαγών τὰς παρα- 9 σκευάς καὶ δυνάμεις εἰς Ἡράκλειαν, πρώτον μὲν πραξικοπήσας κατέσχε την των Έρβησέων πόλιν και παρείλετο 15 τὰς ἀγορὰς καὶ τὴν τῶν ἀναγκαίων χορηγίαν τοῖς τῶν ύπεναντίων στρατοπέδοις, έξ οδ συνέβη τους Ρωμαίους 10 έπ' ίσου πολιορχείν και πολιορχείσθαι τοίς πράγμασιν είς γάρ τοῦτο συνήγοντο τῆ σιτοδεία καὶ σπάνει τῶν αναγκαίων ώστε πολλάκις βουλεύεσθαι περί τοῦ λύειν την 20 πολιορχίαν. ο δή και τέλος αν έποίησαν, εί μή πασαν 11 σπουδήν και μηχανήν προσφερόμενος Ίέρων τα μέτρια και τάναγκατα σφίσι παρεσκεύαζε τῶν χορηγίων. μετὰ δὲ 19 22 ταῦτα θεωρῶν ὁ προειρημένος ἀνὴρ τοὺς μὲν Ῥωμαίους ύπό τε της νόσου καὶ της ἐνδείας ἀσθενῶς διακειμένους 25 διὰ τὸ λοιμικὴν εἶναι παρ' αὐτοῖς κατάστασιν, τὰ δὲ σφέτερα στρατόπεδα νομίζων άξιόχρεα πρός μάχην υπάρχειν, άναλαβών τά τε θηρία περί πεντήχοντα τὸν άριθμὸν όντα 2 καὶ τὴν λοιπὴν δύναμιν ἄπασαν προῆγε κατὰ σπουδὴν έκ τῆς Ἡρακλείας, παραγγείλας τοῖς Νομαδικοῖς ἱππεῦσι

^{1.} ἔσο•νς Α ex ἴσωνς; videtur igitur in archetypo dittographia ἴσως et ἴσους fuisse; ἴσους R, corr. Ca 3. συνεχομένων C, συνηγμένων DE 4. τῷ om. Suid. v. συναγομένων 4. 5. τῶν συγχεκλεισμένων ἀνδρῶν ἐν τῷ πόλει Suid. 6 ss. δυσχοηστούμενος Αννίβας cet.] nonnulla ex his habet Hero de repellenda obsid. p. 321, 22 14. ἐρβησέων ΑR, Ἐρεβησέων Suid. v. πραξικοπήσας 18. τῷ om. Suid. v. συναγομένων σπάνηι Α 22. χορηγιῶν AR, corr. Di 26. νομίζων Re pro νομίζειν

προπορεύεσθαι και συνεγγίσασι τῷ χάρακι τῶν ἐναντίων έρεθίζειν και πειράσθαι τούς ίππεῖς αὐτῶν ἐκκαλεῖσθαι. κάπειτα πάλιν έκκλίνασιν άποχωρεῖν ξως ᾶν αὐτῷ συμ-3 μίξωσι. πραξάντων δὲ τὸ συνταγθὲν τῶν Νομάδων καὶ προσμιξάντων θατέρω των στρατοπέδων, εὐθὺς οἱ τῶν 5 Ρωμαίων ίππεις έξεγέοντο και θρασέως επέκειντο τοις 4 Νομάσιν. οἱ δὲ Δίβυες ὑπεχώρουν κατὰ τὸ παράγγελμα, μέχρι συνέμιξαν τοῖς περί τὸν "Αννωνα' λοιπόν τ' ἐκ μεταβολής περιχυθέντες ἐπέκειντο τοῖς πολεμίοις, καὶ πολλούς μεν αὐτῶν ἀπέκτειναν, τούς δε λοιπούς εως είς τον 10 5 χάρακα συνεδίωξαν. γενομένων δε τούτων επεστρατοπέδευσαν οί περί τὸν "Αννωνα τοῖς 'Ρωμαίοις, καταλαβόμενοι τὸν λόφον τὸν καλούμενον Τόρον, ὡς δέκα σταδίους ἀπέ-6 χοντες των ύπεναντίων. καὶ δύο μέν μῆνας ἔμενον ἐπὶ των υποκειμένων, ουδεν ύλοσγερες πράττοντες, πλην άκρο- 15 7 βολιζόμενοι καθ' έκάστην ημέραν τοῦ δ' Αννίβου διαπυρσευομένου καὶ διαπεμπομένου συνεχῶς ἐκ τῆς πόλεως πρός τὸν "Αννωνα, καὶ δηλοῦντος ὅτι τὰ πλήθη τὸν λιμόν ούχ ύπομένει, πολλοί δὲ καὶ πρός τούς πολεμίους αὐτομολοῦσι διὰ τὴν ἔνδειαν, ἔγνω διακινδυνεύειν 20 ό τῶν Καρχηδονίων στρατηγός, οὐχ ἦττον ἐπὶ τοῦτο φερομένων καὶ τῶν Ρωμαίων διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας. 8 διόπερ έξαγαγόντες αμφότεροι τας δυνάμεις είς τον με-9 ταξύ τόπον τῶν στρατοπέδων συνέβαλλον ἀλλήλοις. ἐπὶ πολύν δὲ χρόνον γενομένης τῆς μάχης τέλος ἐτρέψαντο 25 τοὺς προκινδυνεύσαντας μισθοφόρους τῶν Καρχηδονίων οί 10 'Ρωμαΐοι. τούτων δὲ πεσόντων εἰς τὰ θηρία καὶ τὰς λοι- 23 πάς τάξεις τάς έφεστηχυίας συνέβη πᾶν συνταραχθήναι 11 τὸ τῶν Φοινίκων στρατόπεδον. γενομένου δ' ἐγκλίματος όλοσχερούς οἱ μὲν πλεῖστοι διεφθάρησαν αὐτῶν, τινὲς δ' 30 είς Ήρακλειαν απεχώρησαν οί δε 'Ρωμαΐοι των τε πλεί-

^{1.} συνεγγίσασι ** \mathbf{A} ex συνεγγίσασθαι 3. έγχλίνασιν \mathbf{Ca} (conf. praef.) 5. θατέρω \mathbf{Re} pro θατέρων 10. ώς \mathbf{AR} , corr. \mathbf{E}^2 et \mathbf{Re} 13. ἀπέχοντα \mathbf{Rei} 14 21. ἐπὶ τούτωι $\mathbf{A}(\mathbf{R})$, corr. \mathbf{Ca} 24. συνέβαλλον \mathbf{ADE} (et \mathbf{B} , ut videtur), συνέβαλον \mathbf{He} , om. \mathbf{C} in ampliore lacuna (conf. praef.) 29. δὲ $\mathbf{R}^{\mathbf{e}}$ 30. ὁλοσχεροῦς \mathbf{Sch} pro ὁλοσχεροῦς

23, 61 στων έχυρίευσαν θηρίων και της έπισκευης άπάσης. έπι- 12 γενομένης δὲ τῆς νυκτός, καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν κατορθωμάτων χαράν καὶ διὰ τὸν κόπον φαθυμότερον ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν χρησαμένων, ἀπελπίσας Αννίβας τὰ πράγματα, καὶ 5 νομίσας έχειν εύφυῆ καιρόν πρός σωτηρίαν διά τάς προειρημένας αίτίας, ώρμησε περί μέσας νίπτας έπ τῆς πόλεως έχων τὰς ξενικὰς δυνάμεις, χώσας δὲ φορμοῖς ἀχύρων σε- 18 σαγμένοις τὰς τάφρους έλαθε τοὺς πολεμίους ἀπαγαγών άσφαλώς την δύναμιν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῆς ἡμέρας ἐπελ- 14 10 θούσης συνέντες τὸ γεγονός, καὶ τῆς οὐραγίας τῆς τῶν περί τὸν Αννίβαν ἐπὶ βραχὸ καθαψάμενοι, μετὰ ταῦτα πάντες ώρμησαν πρὸς τὰς πύλας, οὐδενὸς δ' ἐμποδών 15 αὐτοῖς ἱσταμένου παρεισπεσόντες διήρπασαν τὴν πόλιν. καὶ πολλών μέν σωμάτων πολλής δὲ καὶ παντοδαπής 15 ἐγένοντο κατασκευῆς ἐγκρατεῖς.

Τῆς δ' ἀγγελίας ἀφικομένης εἰς τὴν σύγκλητον τῶν 20 Υωμαίων ὑπὲς τῶν κατὰ τὸν ἀκράγαντα, περιχαρεῖς γενόμενοι καὶ ταῖς διανοίαις ἐπαρθέντες οὐκ ἔμενον ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς λογισμῶν, οὐδ' ἡρκοῦντο σεσωκέναι τοὺς Μαμερ-20 τίνους οὐδὲ ταῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ πολέμου γενομέναις ἀφελείαις, ἐλπίσαντες δὲ καθόλου δυνατὸν εἶναι τοὺς Καρχη-2 δονίους ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς νήσου, τούτου δὲ γενομένου μεγάλην ἐπίδοσιν αὐτῶν λήψεσθαι τὰ πράγματα, πρὸς τούτοις ἡσαν τοῖς λογισμοῖς καὶ ταῖς περὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐπι-25 νοίαις. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς πεζικὰς δυνάμεις ἑώρων κατὰ βλόγον σφίσι προχωροῦντα· μετὰ γὰς τοὺς τὸν ἀπράγαντα 4 α. μ. πολιορκήσαντας οἱ κατασταθέντες στρατηγοὶ Λεύκιος Οὐαλέριος καὶ Τίτος 'Οτακίλιος ἐδόκουν ἐνδεχομένως χειρίζειν 24 τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν. τῆς δὲ θαλάττης ἀκονιτὶ τῶν Καρ-5 50 χηδονίων ἐπικρατούντων ἐζυγοστατεῖτ' αὐτοῖς ὁ πόλεμος·

^{1.} ἀποσκευῆς coni. Sch in lexico v. ἐπισκευή 3. ὁαθυμότερον AR 15. κατασκευῆς AB Ca (at 2, 8, 4; 2, 23, 11; 3, 17, 10; 4, 73, 6; 16, 6, 5 et 6), παρασκευῆς DE vulgo 19. τῷ σεσωκέναι coni. Be 25. πεζὰς Di 49, et sic πεζός pro πεζικός paene omnibus locis 28. ἀκαναλλιος vulgo post Ca 29. ἀκονητὶ A 30. ἐζυγοστατεῖτο AR

[24, 3

6 εν γάρ τοις έξης χρόνοις, κατεχόντων αὐτῶν ήδη τὸν Ακράγαντα, πολλαί μεν πόλεις προσετίθεντο τῶν μεσογαίων τοις 'Ρωμαίοις άγωνιῶσαι τὰς πεζικάς δυνάμεις, ἔτι δὲ πλείους ἀφίσταντο τῶν παραθαλαττίων καταπεπληγμέναι 7 τὸν τῶν Καρχηδονίων στόλον. όθεν δρῶντες αἰεὶ καὶ 5 μᾶλλον είς ξκάτερα τὰ μέρη δοπάς λαμβάνοντα τὸν πόλεμον διὰ τὰς προειρημένας αίτίας, ἔτι δὲ τὴν μὲν Ἰταλίαν πορθουμένην πολλάκις ύπὸ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, την δε Λιβύην είς τέλος άβλαβη διαμένουσαν, ωρμησαν έπὶ τὸ συνεμβαίνειν τοῖς Καρχηδονίοις εἰς τὴν θάλατταν. 10 8 διὸ καὶ τοῦτο τὸ μέρος οὐχ ήκιστά με παρώρμησεν ποιήσασθαι μνήμην έπὶ πλεῖον τοῦ προειρημένου πολέμου, χάριν τοῦ μηδὲ ταύτην άγνοεῖσθαι τὴν άρχήν, πῶς καὶ πότε καὶ δι' ας αίτιας πρώτον ἐνέβησαν είς θάλατταν 9 Ένωμαΐοι. Θεωρούντες δὲ τὸν πόλεμον αύτοῖς τριβὴν λαμ- α. μ. βάνοντα, τότε πρώτον ξπεβάλοντο ναυπηγείσθαι σκάφη. 10 πεντηρικά μεν έκατόν, είκοσι δε τριήρεις. τῶν δε ναυπηγών είς τέλος απείρων όντων της περί τας πεντήρεις ναυπηγίας διὰ τὸ μηδένα τότε τῶν κατὰ τὴν Ιταλίαν κεγρησθαι τοιούτοις σκάφεσιν, πολλήν αὐτοῖς παρεῖχεν τοῦτο 20 11 τὸ μέρος δυσχέρειαν. ἐξ ὧν καὶ μάλιστα συνίδοι τις ἆν τὸ μεγαλόψυχον καὶ παράβολον τῆς Ῥωμαίων αίρέσεως. 12 οὐ γὰρ οἶον εὐλόγους ἀφορμὰς ἔχοντες ἀλλ' οὐδ' ἀφορμὰς καθάπαξ, οὐδ' ἐπίνοιαν οὐδέποτε ποιησάμενοι τῆς θαλάττης, τότε δη πρώτον έν νῷ λαμβάνοντες ούτως τολμη- 25 ρῶς ἐνεχείρησαν ὥστε, πρὶν ἢ πειραθῆναι τοῦ πράγματος. εύθυς επιβαλέσθαι Καρχηδονίοις ναυμαχείν τοίς έχ προγόγων ἔγουσι την κατά θάλατταν ήνεμονίαν ἀδήριτον. 13 μαρτυρίω δ' άν τις χρήσαιτο πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν νῦν ύπ' έμου λεγομένων και πρός το παράδοξον αὐτῶν τῆς 30 τόλμης. ότε γας το πρώτον έπεχείρησαν διαβιβάζειν είς την Μεσσήνην τὰς δυνάμεις, οὐχ οἶον κατάφρακτος αὐτοῖς

^{11.} παρώρμησε R° 15. δὴ pro δὲ coni. Sch 17. τετρήρεις Niebuhrius Rom. hist. III 675 20. σκάφεσι — παρεῖχε R° 28. ἡγεμονείαν A, 'Alii ἡγεμονείαν' adnotat Sch vol. I p. 51

25 ὑπῆρχεν ναῦς ἀλλ' οὐδὲ καθόλου μακρὸν πλοῖον οὐδὲ λέμβος οὐδ' εἶς, ἀλλὰ παρὰ Ταραντίνων καὶ Λοκρῶν ἔτι δ' 14 Ελεατών και Νεαπολιτών συγχρησάμενοι πεντηκοντόρους καὶ τριήρεις ἐπὶ τούτων παραβόλως διεκόμισαν τοὺς ἄν-5 δρας. Εν ῷ δὴ καιρῷ τῶν Καρχηδονίων κατὰ τὸν πορθμὸν 15 ἐπαναχθέντων αὐτοῖς, καὶ μιᾶς νεώς καταφράκτου διὰ την προθυμίαν προπεσούσης ώστ' ἐποκείλασαν γενέσθαι τοῖς Ῥωμαίοις ὑποχείριον, ταύτη παραδείγματι χρώμενοι τότε πρός ταύτην εποιούντο την τοῦ παντός στόλου ναυ-10 πηγίαν, ώς εὶ μὴ τοῦτο συνέβη γενέσθαι, δῆλον ώς διὰ 16 την απειρίαν είς τέλος αν εκωλύθησαν της επιβολης. οὐ 21 μην άλλ' οίς μεν έπιμελες ην της ναυπηγίας, εγίνοντο περί την των πλοίων κατασκευήν, οί δὲ τὰ πληρώματα συναθοοίσαντες εδίδασκον εν τῆ γῆ κωπηλατεῖν τὸν τρό-15 πον τοῦτον καθίσαντες έπι τῶν είρεσιῶν έν τῆ γέρσω 2 τους ανδρας την αυτην έχοντας τάξιν ταις έπ' αυτων των πλοίων καθέδραις, μέσον δ' εν αὐτοῖς στήσαντες τὸν κελευστήν, άμα πάντας άναπίπτειν έφ' αύτους άγοντας τὰς χείρας και πάλιν προνεύειν έξωθούντας ταύτας συνείθι-20 ζον, ἄρχεσθαί τε καὶ λήγειν τῶν κινήσεων πρὸς τὰ τοῦ κελευστοῦ παραγγέλματα. προκατασκευασθέντων δὲ τού- 3 των άμα τῷ συντελεσθηναι τὰς ναῦς καθελκύσαντες, καὶ βραχύν χρόνον ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἔν θαλάττη πειραθέντες έπλεον παρά την Ιταλίαν κατά το πρόσταγμα τοῦ 25 στρατηγού. δ γὰρ ἐπὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τεταγμένος 4 τοῖς 'Ρωμαίοις Γναῖος Κορνήλιος όλίγαις ήμέραις πρότερον, συντάξας τοῖς ναυάρχοις, ἐπειδὰν καταρτίσωσι τὸν στόλον, πλεῖν ώς ἐπὶ τὸν πορθμόν, αὐτὸς ἀναχθεὶς μετὰ νεών έπτακαίδεκα προκατέπλευσεν έπι την Μεσσήνην, 30 σπουδάζων τὰ κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν παρασκευάσαι τῷ στόλω. προσπεσούσης δ' αὐτῷ πράξεως ἐκεῖ περὶ τῆς 5 των Λιπαραίων πόλεως, δεξάμενος την έλπίδα προχειρό-

^{1.} ὑπῆρχε R° 2. οὐδὲ AR δὲ R° 2. 3. δὲ λεατῶν A
18. ἀναπίπτειν Camerarius pro ἀνάπτειν ἐφ' αὐτοὺς Ar in marg. R, ἐπ' αὐτοὺς A¹ 19. προνεύειν Camerarius pro προνομεύειν 26. γνάϊος κορνίλιος A 27. καταρτύσωσι Sea

τερον τοῦ δέοντος ἔπλει ταῖς προειρημέναις ναυσί καὶ 6 καθωρμίσθη πρός την πόλιν. δ δὲ τῶν Καρχηδονίων 26 στρατηγός Αννίβας, ακούσας έν τῷ Πανόρμω τὸ γεγονός, έξαποστέλλει Βοώδη τῆς γερουσίας ὑπάρχοντα, ναῦς εἴκοσι 7 δούς. δς ἐπιπλεύσας νυκτὸς ἐν τῷ λιμένι συνέκλεισε τοὺς 5 περί τὸν Γναΐον. ἡμέρας δ' ἐπιγενομένης τὰ μὲν πληρώματα πρός φυγήν ώρμησεν είς την γην, δ δε Γναίος έχπλαγής γενόμενος καλ ποιείν έχων οὐδὲν τέλος παρέδωκεν 8 αύτὸν τοῖς πολεμίοις. οἱ δὲ Καργηδόνιοι τάς τε ναῦς καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν ὑπεναντίων ὑποχείριον ἔχοντες παρα- 10 9 χρημα πρός τὸν 'Αννίβαν ἀπηραν. μετ' οὐ πολλάς δ' ημέρας, ούτως έναργούς όντος και προσφάτου του περί τὸν Γναῖον ἀτυχήματος, παρ' ὀλίγον αὐτὸς Αννίβας εἰς τὸ 10 παραπλήσιον αμάρτημα προφανώς ένέπεσεν. απούσας γαρ τὸν τῶν Ῥωμαίων στόλον κομιζόμενον παρὰ τὴν Ἰταλίαν 15 σύνεγγυς είναι, κατιδείν βουλόμενος τό τε πληθος και την όλην σύνταξιν των υπεναντίων, λαβών πεντήκοντα ναυς 11 ἐπέπλει κάμπτων δὲ περὶ τὸ τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον ἐμπίπτει τοις πολεμίοις έν κόσμω και τάξει ποιουμένοις τὸν πλοῦν, καὶ τὰς μὲν πλείους ἀπέβαλε τῶν νεῶν, αὐτὸς 20 δὲ μετὰ τῶν ὑπολειφθεισῶν ἀνελπίστως καὶ παραδόξως διέφυγεν.

Οἱ δὲ 'Ρωμαῖοι μετὰ ταῦτα συνεγγίσαντες τοῖς κατὰ τὴν Σικελίαν τόποις, καὶ συνέντες τὸ γεγονὸς σύμπτωμα περὶ τὸν Γναῖον, παραυτίκα μὲν διεπέμποντο πρὸς Γάιον 25 Βίλιον τὸν ἡγούμενον τῆς πεζῆς δυνάμεως, καὶ τοῦτον
ἀνέμενον, ἅμα δ' ἀκούοντες οὐ μακρὰν εἶναι τὸν τῶν πολεμίων στόλον ἐγίνοντο πρὸς παρασκευὴν τοῦ ναυμαχεῖν.
ὅντων δὲ τῶν πλοίων φαύλων ταῖς κατασκευαῖς καὶ δυσκινήτων, ὑποτίθεταί τις αὐτοῖς βοήθημα πρὸς τὴν μάχην 30

^{2.} καθωρμήθη AR, corr. Sca 4. Βογούδη Sca 7. είς] πρὸς C 18. ἔπλει Ar, corr. in addendis ad edit. priorem Hu collato ἐπιπλεῖ 1, 23, 2 (forma ἐπέπλει redit 16, 5, 1 sub fin.; 18, 1, 1), ἐπιπλεῖ BW 26. Βίλιον Ciacconius ad col. rostr. inscr. (Graev. thes. IV 1814) pro λίβιον 28. πρὸς] περὶ coni. Di 50 s. (librorum scripturam tuetur Krebsius Präpos. bei Polyb. p. 122)

26, 301 τοὺς ἐπικληθέντας μετὰ ταῦτα κόρακας, ὧν συνέβαινε τὴν κατασκευὴν εἶναι τοιαύτην. στῦλος ἐν πρώρρα στρογγύλος 4 είστήκει, μῆκος μεν ὀργυιῶν τεττάρων, κατὰ δὲ τὸ πλάτος 27 τριών παλαιστών έχων την διάμετρον. οδτος αὐτὸς μέν 5 5 έπὶ τῆς χορυφῆς τροχιλίαν εἶχεν, περιετίθετο δ' αὐτῷ κλιμαξ έπικαρσίαις σανίσι καθηλωμένη, πλάτος μέν ποδών τεττάρων, τὸ δὲ μῆχος εξ ὀργυιῶν. τὸ δὲ τρῆμα τοῦ σα- 6 νιδώματος ήν παράμηκες, καὶ περιέβαινε περί τὸν στῦλον μετὰ τὰς πρώτας εὐθέως τῆς κλίμακος δύ' ὀργυιάς. εἶχεν 10 δε και δρύφακτον αύτη παρ' εκατέραν την επιμήκη πλευράν, είς γόνυ τὸ βάθος. ἐπὶ δὲ τοῦ πέρατος αὐτοῦ προσ- Ι ήρμοστο σιδηρούν ολον υπερον απωξυσμένον, έχον δακτύλιον έπὶ τῆς κορυφῆς, ώς τὸ ὅλον φαίνεσθαι παραπλήσιον ταῖς σιτοποιικαῖς μηχανήσεσιν. εἰς δὲ τοῦτον τὸν δακτύλι- 8 15 ον ένεδέδετο κάλως, ῷ κατὰ τὰς ἐμβολὰς τῶν πλοίων έξαίροντες τοὺς κόρακας διὰ τῆς ἐν τῷ στύλφ τροχιλίας άφίεσαν έπὶ τὸ κατάστρωμα τῆς άλλοτρίας νεώς, ποτὲ μέν κατά πρώρραν, ποτέ δ' άντιπεριάγοντες τάς έκ των πλαγίων προσπιπτούσας έμβολάς. ὅτε δὲ ταῖς σανίσι τῶν 9 20 καταστρωμάτων έμπαγέντες οἱ κόρακες δμοῦ συνδήσαιεν τὰς ναῦς, εἰ μὲν πλάγιαι παραβάλοειν ἀλλήλαις, πανταχόθεν έπεπήδων, εί δὲ κατὰ πρῶρραν, δι' αὐτοῦ τοῦ κόρακος έπὶ δύο συνεχεῖς ἐποιοῦντο τὴν ἔφοδον. ὧν οί μὲν ἡγού- 10 μενοι την κατά πρόσωπον ξπιφάνειαν ξσκέπαζον ταίς των 25 θυρεών προβολαίς, οἱ δ' ἐπόμενοι τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ησφάλιζον πλευράς ύπερ τον δρύφακτον ύπερτιθέμενοι τας ίτυς των όπλων. οὖτοι μέν οὖν τοιαύτη κεχρημένοι 11

^{2.} πρώρδαις Α, πρώραις R*, πρώρα coni. Βε (conf. praef.)
4. οὐτος Sch pro οὐτως 5. τροχιλίαν R*, τριχειλίαν Α περιετέθειτο coni. Di 51 9. δύο AR είχε R* 12. ὑπερον] ὑπερον. σχοινίον ναυτικόν manus antiqua ad marg. codicis A adscripsit; idem scholion exstat in Ε 14. μηχαναῖς coni. Di 51 s. (τοῖς σιτοποιικοῖς μηχανήμασιν Na 359) 15. δ ante κάλως additum in AR del. Hu Philol. XIV 315 s. 18. πρώρφαν Α, πρώραν R* τὰς] κατὰ τὰς Re, πρὸς τὰς Campius progr. Greiffenb. 1855 p. 10 21. πλάγιαι Α¹R, πλαγίαι Α² 22. πρώρδαν Α, πρώραν R* 25. θυραιῶν Α 26. ἠσφαλίζοντο C 27. ἔτυς] ἔτυς. τὸ περιφερὲς τῆς ἀσπιδ΄ manus antiqua ad marg. codicis A adscripsit; idem scholion exstat in Ε

28 παρασκευή καιρον ἐπετήρουν προς ναυμαχίαν δ δὲ Γάιος Βίλιος ώς θάττον έγνω την περιπέτειαν τοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως ήγουμένου, παραδούς τὰ πεζικὰ στρατόπεδα τοῖς 2 χιλιάρχοις αύτὸς διεκομίσθη πρὸς τὸν στόλον. πυθόμενος δὲ τοὺς πολεμίους πορθεῖν τὴν Μυλαιῖτιν χώραν ἐπι- 5 3 πλεί στόλω παντί. συνιδόντες δ' οἱ Καρχηδόνιοι μετά χαρᾶς καὶ σπουδῆς ἀνήγοντο ναυσὶν έκατὸν καὶ τριάκοντα, 28 καταφρονούντες της άπειρίας των 'Ρωμαίων, και πάντες έπλεον αντίπρωρροι τοῖς πολεμίοις, οὐδὲ τάξεως καταξιώσαντες τὸν κίνδυνον, ἀλλ' ὡς ἐπὶ λείαν τινὰ πρόδηλον. 10 4 ήγεῖτο δ' 'Αννίβας αὐτῶν (οὖτος δ' ἦν ὁ τὰς δυνάμεις έκκλέψας νυκτός έκ της των Ακραγαντίνων πόλεως) έχων 5 έπτήρη την γενομένην Πύρρου τοῦ βασιλέως. αμα δὲ τῷ πλησιάζειν συνθεωρούντες άνανενευκότας τοὺς κόρακας έν ταῖς ξκάστων πρώρραις ἐπὶ ποσὸν μὲν ἢπόρουν οἱ Καρ- 15 χηδόνιοι, ξενιζόμενοι ταϊς των δργάνων κατασκευαῖς οὐ μην άλλα τελέως κατεγνωκότες των εναντίων ενέβαλον οί 6 πρώτοι πλέοντες τετολμηκότως. των δε συμπλεκομένων σχαφών ἀεὶ δεδεμένων τοῖς ὀργάνοις, καὶ τῶν ἀνδρῶν εὐθυς επιπορευομένων δι' αυτοῦ τοῦ κόρακος καὶ συμπλεκο- 20 μένων έπι τοῖς καταστρώμασιν, οἱ μέν ἐφονεύοντο τῶν Καργηδονίων, οί δὲ παρεδίδοσαν ξαυτοὺς ἐκπληττόμενοι τὸ γινόμενον παραπλήσιον γὰρ πεζομαχίας συνέβαινε τὸν 7 κίνδυνον ἀποτελεῖσθαι. διὸ καὶ τριάκοντα μὲν τὰς πρώτας συμβαλούσας ναῦς αὐτάνδρους ἀπέβαλον, σὺν αἰς ἐγέ- 25 νετ' αίχμάλωτον καὶ τὸ τοῦ στρατηγοῦ πλοῖον 'Αννίβας δ' άνελπίστως καὶ παραβόλως αὐτὸς ἐν τῆ σκάφη διέφυ-8 γεν. τὸ δὲ λοιπὸν πληθος τῶν Καργηδονίων ἐποιεῖτο μὲν τὸν ἐπιπλουν ώς εἰς ἐμβολήν, ἐν δὲ τῷ συνεγγίζειν θεωρούντες τὸ συμβεβηκὸς περὶ τὰς προπλεούσας ναῦς ἐξέκλι- 30 9 νον καὶ διένευον τὰς τῶν ὀργάνων ἐπιβολάς. πιστεύοντες

^{1.} γάιος ἀτίλιος λίβιος AR, ἀτίλιος del. Aretinus 5. Μυλαιῖτιν Sch pro μυλασίτην, μυλαίτιν Holstenius ex Stephano Byz. 6. τῷ ante στόλφ add. DE 9. ἀντιπρώφοροις AR, ἀτίλιφωροι Re* 11. όὲ ἀννίβας R° 14. τὸ •νς A 15. πρώφαις B° \mathbb{C}^s 23. πεζομαχία Ur 150° (conf. Hu quaest. I 19) 25. συμβαλλούσας AB εγένετο AR 27. δὲ \mathbb{R}^s 30. προπλεούσας Ca pro προσπλεούσας

28, 26]

δὲ τῷ ταχυναυτεῖν, οἱ μὲν ἐκ πλαγίων οἱ δὲ κατὰ πρύμναν ἐκπεριπλέοντες ἀσφαλῶς ἤλπιζον ποιήσασθαι τὰς ἔμβολάς. πάντη δὲ καὶ πάντως ἀντιπεριισταμένων καὶ συνδιανευόν- 10 των τῶν ὀργάνων οὕτως ὥστε κατ' ἀνάγκην τοὺς ἔγγί- 5 σαντας συνδεδέσθαι, τέλος ἔγκλίναντες ἔφυγον οἱ Καρχη-δόνιοι, καταπλαγέντες τὴν καινοτομίαν τοῦ συμβαίνοντος, πεντήκοντα ναῦς ἀποβαλόντες.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι παραδόξως ἀντιπεποιημένοι τῆς κατὰ 24 29 θάλατταν έλπίδος, διπλασίως έπερρώσθησαν ταῖς δρμαῖς 10 πρός τὸν πόλεμον. τότε μέν οὖν προσσχόντες τῆ Σικελία 2 τήν τ' Αίγεσταίων έλυσαν πολιορχίαν έσχάτως αυτών ήδη διακειμένων, κατά τε την έκ της Αλγέστης αναχώρησιν Μάκελλαν πόλιν κατά κράτος είλον. μετά δὲ τὴν ναυμαχίαν 3 Αμίλχας δ τῶν Καρχηδονίων στρατηγὸς δ τεταγμένος ἐπὶ 15 των πεζικών δυνάμεων, διατρίβων περί Πάνορμον, γνούς έν τοῖς 'Ρωμαϊκοῖς στρατοπέδοις στασιάζοντας τοὺς συμμάχους πρός τοὺς 'Ρωμαίους περί τῶν ἐν ταῖς μάχαις πρωτείων, και πυνθανόμενος στρατοπεδεύειν αὐτοὺς καθ' 4 ξαυτούς τούς συμμάχους μεταξύ τοῦ Παρώπου καὶ τῶν 20 Θερμών των Ίμεραίων, ἐπιπεσών αὐτοῖς αἰφνιδίως ἀναστρατοπεδεύουσι μετά πάσης της δυνάμεως σχεδόν είς τετρακισχιλίους απέκτεινεν. μετά δὲ ταύτην τὴν πρᾶξιν 5 δ μεν Αννίβας έχων τας διασωθείσας ναῦς απέπλευσεν α. μ. εἰς τὴν Καρχηδόνα, μετ' οὐ πολὺ δ' ἐκεῖθεν εἰς Σαρδόνα διῆρε, προσλαβών ναῦς καί τινας τῶν ἐνδόξων τριηράρχων. χρόνοις δ' οὐ πολλοῖς κατόπιν ἐν τῆ Σαρδόνι 6 συγκλεισθείς ύπο 'Ρωμαίων έν τινι λιμένι και πολλάς αποβαλών των νεων, παραυτίκα συλληφθείς ύπὸ των διασωθέντων Καρχηδονίων ανεσταυρώθη. Ένωματοι γαρ αμα 7 30 της θαλάττης ήψαντο καὶ τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων εύθέως αντείχοντο.

^{2.} ποιήσεσθαι Na 343 9. ἐπερρώσθηαν] ἐχρῶντο, idque post πόλεμον, Suid. ν. ἀντιπεποιημένοι 10. προσσχόντες Sch pro προσχόντες 11. τε AR Αἰγεσταίων, i. ε. Segestanorum] Ἐγεσταίων Di (conf. ad vs. 12) 12. ἐγέστης ΑΕ 26. τριηραρχῶν AR 29. τε post ἄμα add. C 30. σαρδόνι Α

[29. 24

Τὰ δ' ἐν τῆ Σικελία στρατόπεδα τῶν Ῥωμαίων κατὰ 496 9 μεν τον έξης ενιαυτον ουδεν άξιον έπραξαν λόγου, τότε δὲ προσδεξάμενοι τοὺς ἐπικαθεσταμένους ἄρχοντας, Αὖλον Ατίλιον και Γάιον Σουλπίκιον, ώρμησαν έπι τον Πάνορμον διὰ τὸ τὰς τῶν Καρχηδονίων δυνάμεις ἐκεῖ παραχει- 5 10 μάζειν, οἱ δὲ στρατηγοὶ συνεγγίσαντες τῆ πόλει μετὰ πάσης της δυνάμεως παρετάξαντο των δε πολεμίων ούκ άντεξιόντων πάλιν έντεῦθεν έποιήσαντο την δρμην έπί 11 πόλιν Ίππάναν. καὶ ταύτην μὲν ἐξ ἐφόδου κατὰ κράτος έλαβον, είλον δε και το Μυττίστρατον, πολλούς χρόνους 10 ύπομεμενηκὸς τὴν πολιορκίαν διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ τόπου. 30 12 την δε Καμαριναίων πόλιν μικρώ πρότερον απ' αὐτων αποστάσαν, τότε προσενέγκαντες έργα και καταβαλόντες τὰ τείχη κατέσχον · όμοίως δὲ καὶ τὴν Ένναν καὶ έτερα 13 πλείω πολισμάτια τῶν Καρχηδονίων. ἀπὸ δὲ τούτων γε- 15 νόμενοι Διπαραίους έπεχείρησαν πολιορχείν.

Τῷ δ' ἑξῆς ἐνιαυτῷ Γὰιος Ατίλιος ὁ στρατηγὸς τῶν α 497 'Ρωμαίων πρὸς Τυνδαρίδα καθορμισθεὶς καὶ συνθεασάμενος ἀτάκτως παραπλέοντα τὸν τῶν Καρχηδονίων στόλον, παραγγείλας τοῖς ἰδίοις πληρώμασιν ἔπεσθαι τοῖς ἡγου- 20 μένοις, αὐτὸς ὥρμησε πρὸ τῶν ἄλλων ἔχων δέκα ναῦς 2 ὁμοπλοούσας. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι συνιδόντες τῶν ὑπεναντίων τοὺς μὲν ἀκμὴν ἐμβαίνοντας τοὺς δ' ἀναγομένους, τοὺς δὲ πρώτους πολὺ προειληφότας τῶν ἄλλων, ἐπιστρέ- 3 ψαντες αὐτοῖς ἀπήντων, καὶ κυκλώσαντες τὰς μὲν ἄλλας 25 διέφθειραν, τὴν δὲ τοῦ στρατηγοῦ ναῦν παρ' ὀλίγον αὕτανδρον ἔλαβον. οὐ μὴν ἀλλ' αὕτη μὲν ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη καὶ ταχυναυτοῦσα διέφυγε παραδόξως τὸν κίν- 4 δυνον αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν 'Ρωμαίων ἐπιπλέουσαι κατὰ βραχὺ συνηθροίζοντο, γενόμεναι δ' ἐν μετώπφ συνέβαλλον 30 τοῖς πολεμίοις, καὶ δέκα μὲν αὐτάνδρους ναῦς ἔλαβον,

^{5.} τῶν AB (et reliqui, ut videtur), om. Ca 27. αυτη (sine spir. et acc.) A, αὐτὴ Rs, corr. Di εὐ ante ταῖς ὑπηρεσίαις add. BW (conf. praef.) 30. συνέβαλλον A, συνέβαλον R vulgo (conf. praef. ad 1, 19, 8)

30, 22]

όκτω δὲ κατέδυσαν. αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν Καρχηδονίων ἀπεχώρησαν εἰς τὰς Διπαραίας καλουμένας νήσους.

Εκ δὲ ταύτης τῆς ναυμαχίας ἀμφότεροι νομίζοντες 5 έφάμιλλον πεποιήσθαι τον κίνδυνον ωρμησαν δλοσχερέα. ν. 498 στερον έπι τὸ συνίστασθαι ναυτικάς δυνάμεις και τῶν κατά θάλατταν άντέχεσθαι πραγμάτων. αί δὲ πεζικαί 6 δυνάμεις έν τοῖς κατὰ ταῦτα καιροῖς οὐδὲν ἔπραξαν ἄξιον μνήμης, άλλὰ περί μιχράς καὶ τὰς τυχούσας πράξεις κατέτριψαν τοὺς χρόνους. διὸ παρασκευασάμενοι, καθάπερ 7 10 είπον, είς την έπιφερομένην θερείαν ανήχθησαν Ύωμαιοι μέν τριάκοντα καὶ τριακοσίαις μακραῖς ναυσὶ καταφράκτοις, καὶ κατέσχον εἰς Μεσσήνην, όθεν αναγθέντες ἔπλεον δε- 8 31 ξιὰν ἔχοντες τὴν Σικελίαν, κάμψαντες δὲ τὸν Πάχυνον ύπερηραν είς Εχνομον διά τὸ καὶ τὸ πεζὸν στράτευμα 15 περί τούτους αὐτοὺς είναι τοὺς τόπους. Καρχηδόνιοι δὲ 9 πεντήχοντα καὶ τριαχοσίαις ναυσί καταφράκτοις άναπλεύσαντες Λιλυβαίφ προσέσχον, έντεῦθεν δὲ πρὸς Ἡράκλειαν την Μινώαν καθωρμίσθησαν. ην δε των μεν Ρωμαίων 26 πρόθεσις είς την Λιβύην πλείν και τον πόλεμον έκει πε-20 ρισπᾶν, ΐνα τοῖς Καρχηδονίοις μὴ περὶ Σιχελίας ἀλλὰ περί σφών αὐτών καὶ τῆς ἰδίας γώρας ὁ κίνδυνος γίνηται. τοις δε Καργηδονίοις τάναντία τούτων εδόκει συνιδόντες 2 γαρ ως εθέφοδός έστιν ή Διβύη και πας δ κατά την χώραν λαός εύχειρωτος τοις απαξ είς αὐτὴν ἐμβαλοῦσιν, ούχ 25 ολοί τ' ήσαν ἐπιτρέπειν, άλλὰ διακινδυνεύειν καὶ ναυμαγείν ἔσπευδον. ὄντων δὲ τῶν μὲν πρὸς τὸ κωλύειν τῶν 3 δὲ πρὸς τὸ βιάζεσθαι, προφανής ἦν ὁ μέλλων ἀγών ἐχ τῆς έκατέρων συνίστασθαι φιλοτιμίας. οί μέν οὖν 'Ρω- 4 μαῖοι πρὸς ἀμφότερα τὴν παρασκευὴν ἁρμόζουσαν ἐποι-30 ούντο, πρός τε την κατά θάλατταν χρείαν και πρός την

^{8.} κατέτριψαν Ca pro κατέστρεψαν 10. θερεί•αν Α 11. τριάκοντα καί om. Suid. ν. θέρεια et κατέσχον καταφράκτοις Re pro κατάφρακτοι 15. αὐτοῖς Rei 16 18. μινῶιαν Α, μινὼαν R•τοῖς Ρωμαίοις Suid. ν. περισπᾶν 19. τὴν om. Suid. 21. ἰ•δ•ίας Α 24. ἐμβάλλουσιν ΑR, corr. C 25. διαναυμαχεῖν C 26 et 27. πρὸς τῷ Sca (conf. Hu quaest. I 20 s., Krebs. Präpos. bei Polyb. 122—125. 128) Polybius I.

5 απόβασιν την είς την πολεμίαν. διόπερ επιλέξαντες εκ τῶν πεζιχῶν στρατοπέδων τὰς ἀρίστας γεῖρας, διεῖλον τὴν πασαν δύναμιν ην ήμελλον αναλαμβάνειν είς τέτταρα μέρη. 6 τὸ δὲ μέρος ξχαστον διττάς είχεν προσηγορίας πρώτον μέν γάρ έκαλειτο στρατόπεδον και πρώτος στόλος, και τά 5 λοιπά κατά λόγον. τὸ δὲ τέταρτον καὶ τρίτην ἐπωνυμίαν έτι προσειλήφει· τριάριοι γὰρ ὢνομάζοντο κατὰ τὴν ἐν 7 τοῖς πεζιχοῖς στρατοπέδοις συνήθειαν. καὶ τὸ μὲν σύμπαν ην στράτευμα τούτων της ναυτικής δυνάμεως περί τέτταρας καὶ δέκα μυριάδας, ώς ἂν ξκάστης νεώς λαμβανούσης 10 8 ἐρέτας μὲν τριαχοσίους ἐπιβάτας δ' ἑχατὸν εἴχοσι, οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τὸ μὲν πλεῖον καὶ τὸ πᾶν ἡρμόζοντο πρὸς τὸν κατὰ θάλατταν κίνδυνον, τό γε μὴν πληθος αὐτῶν ην ύπερ πεντεχαίδεχα μυριάδας κατά τον τῶν νεῶν λόγον. 32 9 ἐφ' οἶς οὐχ οἶον ἄν τις παρών καὶ θεώμενος ὑπὸ τὴν 15 όψιν, άλλα καν ακούων καταπλαγείη το τοῦ κινδύνου μέγεθος και την των πολιτευμάτων άμφοτέρων μεγαλομερίαν καὶ δύναμιν, στοχαζόμενος έκ τε τοῦ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ 10 των νεων πλήθους. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συλλογιζόμενοι διότι τὸν μὲν πλοῦν εἶναι συμβαίνει πελάγιον, τοὺς δὲ πολεμίους 20 ταχυναυτείν, πανταχόθεν ἐπειρώντο ποιείσθαι τὴν τάξιν 11 ἀσφαλη καὶ δυσπρόσοδον. τὰς μὲν οὖν ἑξήρεις δύ' οἴσας. έφ δν έπλεον οί στρατηγοί Μάρκος Ατίλιος και Λεύκιος 12 Μάλιος, πρώτας εν μετώπω παραλλήλους εταξαν τούτων δ' έκατέρα συνεχεῖς κατὰ μίαν ναῦν ἐπιτάττοντες, τῆ μὲν 25 τὸν πρώτον τῆ δὲ τὸν δεύτερον στόλον ἐπέστησαν, ἀεὶ καθ' έκαστην ναῦν έκατέρου τοῦ στόλου μεζζον το μεταξύ ποιούντες διάστημα. ταῖς δὲ πρώρραις ἔξω νεύοντα τὰ 13 σκάφη τὴν ἐπίστασιν ἐπ' ἀλλήλοις εἶγεν. ἐπειδὴ δὲ τὸν

^{4.} εἶχε \mathbf{R}^s 6. τρίτην \mathbf{R} ei 16, τρίτον $\mathbf{A}\mathbf{R}$ Suid. 7. ἔτι οὖπροσειλήφει $\mathbf{A}\mathbf{R}$ Suid., οὖ eiecit $\mathbf{S}\mathbf{c}\mathbf{h}$, ἔτι συμπαρειλήφει \mathbf{c} oni. $\mathbf{H}\mathbf{u}$ 10. νεὼς $\mathbf{S}\mathbf{c}\mathbf{a}$, ἰδὶς νεὼς $\mathbf{R}\mathbf{e}$ pro δυνάμεως 11. δὲ ἐκατὸν \mathbf{R}^s 12. **τὸ μὲν \mathbf{A} , τότε μὲν $\mathbf{H}\mathbf{u}$ 15. θέμενος Lobeckius Paralip. p. 512: librorum scripturam tuetur $\mathbf{B}\mathbf{W}$ praef. p. 83 collatis 4, 41, 9 et 10, 18, 13 20. πελάγιον $\mathbf{C}\mathbf{a}$ pro πλάγιον 22. δύο $\mathbf{A}\mathbf{R}$ -24. Μάλλιος vulgo post $\mathbf{H}\mathbf{e}$ invitis libris 25. ἐκατέραι \mathbf{A}^2 (ex ἐκατέρα*) \mathbf{R} , ἐκατέραν \mathbf{C} συνεχεῖς \mathbf{A}^2 ex συνεχ**ς 28. πρώραις \mathbf{R}^s 29. ἐπεὶ δὲ|δη \mathbf{A}^1 , coit. \mathbf{A}^2

32, 171 πρώτον καὶ δεύτερον στόλον άπλώς εἰς ἔμβολον ἔταξαν, έπέβαλον τούτοις έπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπω τὸ τρίτον στρατόπεδον, ὧν ἐπιστάντων ἀπετελέσθη τρίγωνον τὸ πᾶν είδος τῆς τάξεως. ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπέστησαν τὰς ἱππη- 14 5 γούς, δύματα δόντες έξ αὐτῶν ταῖς τοῦ τρίτου στόλου ναυσίν, ταύταις δὲ κατόπιν ἐπέβαλον τὸν τέταρτον στό- 15 λον, τούς τριαρίους κληθέντας, έπι μίαν παρεκτείναντες ναῦν ώς ὑπερτείνειν ἐξ έκατέρου τοῦ μέρους τοὺς πρὸ ξαυτών, και συναρμοσθέντων πάντων κατά τὸν είρημένον 16 10 τρόπον τὸ μὲν ὅλον ἀπετελέσθη σχῆμα τῆς τάξεως ἔμβολον, οὖ τὸ μὲν ἐπὶ τὴν κορυφὴν μέρος ἦν κοῖλον, τὸ δὲ πρὸς τῆ βάσει στερεόν, τὸ δὲ σύμπαν ἐνεργὸν καὶ πρακτικόν, ἅμα δὲ καὶ δυσδιάλυτον. οἱ δὲ τῶν Καρχηδονίων στρατηγοὶ 27 κατά τὸν αὐτὸν καιρὸν παρακαλέσαντες τὰ πλήθη διὰ 15 βραγέων, καὶ συνυποδείξαντες αὐτοῖς ὅτι νικήσαντες μὲν τη ναυμαχία περί Σικελίας ποιήσονται τὸν πόλεμον, ήτ-33 τηθέντες δὲ περὶ τῆς σφετέρας πατρίδος κινδυνεύσουσιν καὶ τῶν ἀναγκαίων, ούτως αὐτοῖς παρήγγειλαν ἐμβαίνειν είς τὰς ναῦς. προθύμως δὲ πάντων ποιούντων τὸ παραγ- 2 20 γελλόμενον δια τὸ προορᾶσθαι τὸ μέλλον ἐκ τῶν εἰρημένων, εὐθαρσῶς ἀνήγοντο καὶ καταπληκτικῶς. Θεωροῦντες 3 δὲ τὴν τῶν πολεμίων τάξιν οἱ στρατηγοί, καὶ πρὸς ταύτην άρμοζόμενοι, τὰ μὲν τρία μέρη τῆς αὐτιῶν δυνάμεως ἐπὶ μίαν ἔταττον ναῦν, πρὸς τὸ πέλαγος ἀνατείναντες τὸ 25 δεξιὸν πέρας ώς πυπλώσοντες τοὺς ὑπεναντίους, πάσας ίστάντες ἀντιπρώρρους τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις, τὸ δὲ 4 τέταρτον εὐώνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἐποίουν, ἐν ἐπικαμπίω νεῦον πρὸς τὴν γῆν. ἡγοῦντο δὲ τῶν Καρχηδονίων τοῦ 5 μέν δεξιού κέρως, έχων επίπλους και πεντήρεις τάς μά-30 λιστα ταχυναυτούσας πρός την υπερκέρασιν, "Αννων ό περί τὸν 'Ακράγαντα λειφθείς τη παρατάξει των δ' 6 εὐωνύμων είχε τὴν ἐπιμέλειαν 'Αμίλχας ὁ περί τὴν Τυνδαρίδα ναυμαχήσας, δς τότε κατά μέσην την τάξιν ποιού-

^{6.} ναυσί R* 10. ἔμβολος C 17. αινδυνεύουσι R* 26. ἀντιπρώ-ρους R* 29. ααὶ del. Rei 17 31. ληφθείς A¹DE, corr. A²BC

μενος τὸν κίνδυνον έχρήσατό τινι στρατηγήματι κατά τὸν 7 αγώνα τοιῷδε. τῶν γὰρ Ῥωμαίων συνθεασαμένων ἐπὶ λεπτον έπτεταμένους τους Καρχηδονίους και ποιησαμένων την δρμην έπι μέσους, την μεν άρχην δ κίνδυνος έλαβε 8 τοιαύτην ταχὸ δὲ τῶν περὶ τὰ μέσα Καρχηδονίων ἐκ 5 παραγγέλματος κλινάντων πρός φυγήν χάριν τοῦ διασπάσαι την των Ρωμαίων τάξιν, οδτοι μέν υπεχώρουν μετά σπουδης, οί δὲ Ψωμαῖοι κατόπιν ἠκολούθουν ἐκθύμως. 9 δ μεν οὖν πρῶτος καὶ δεύτερος στόλος ἐπέκειτο τοῖς φεύγουσιν, τὸ δὲ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον στρατόπεδον 10 απέσπαστο, των μεν δυμουλχούντων τας ξππηγούς ναῦς, τῶν δὲ τριαρίων συμμενόντων καὶ συνεφεδρευόντων τού-10 τοις. ἐπεὶ δὲ τὸν πρώτον καὶ δεύτερον στόλον [κανὸν των άλλων εδόχουν απεσπακέναι τόπον οι Καργηδόνιοι, συνθήματος άρθέντος έκ τῆς 'Αμίλκου νεώς μετεβάλοντο 15 11 πάντες αμα και συνέβαλον τοῖς ἐπικειμένοις. ἀγῶνος δὲ συστάντος καρτερού, τω μέν ταχυναυτείν έκπεριπλέοντες 34 καὶ ραδίως μὲν προσιόντες ὀξέως δ' ἀποχωροῦντες πολὺ 12 περιήσαν οἱ Καρχηδόνιοι, τῷ δὲ βιαιομαχεῖν κατὰ τὰς συμπλοκάς και συνδείν τοῖς κόραξιν τοὺς ἅπαξ ἐγγίσαντας. 20 άμα δε και τῷ συναγωνιζομένων άμφοτέρων τῶν στρατηγων εν όψει των ήγουμένων ποιείσθαι τον κίνδυνον, ούχ ήττον επικυδεστέρας είχον οί Γωμαΐοι τῶν Καρχηδονίων 13 τὰς ἐλπίδας. ἡ μὲν οὖν κατὰ τούτους μάχη τοιαύτην εἶχεν 28 διάθεσιν κατά δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν τὸ μὲν δεξιὸν κέρας 25 έχων Άννων, τὸ μεῖναν ἐν ἀποστάσει κατὰ τὴν πρώτην συμβολήν, τό τε πέλαγος ύπεράρας ένέβαλε ταῖς τῶν τριαρίων ναυσί και πολλήν απορίαν παρείχε και δυσ-2 χρηστίαν αὐτοῖς οἱ δὲ παρὰ τὴν γῆν τεταγμένοι τῶν Καρχηδονίων παραγεγονότες είς μέτωπον έχ τῆς προϋπαρ- 30 χούσης τάξεως, καὶ ποιήσαντες ἀντιπρώρρους τὰς ναῦς,

^{3.} ἐκτεταγμένους coni. Di 52 10. φεύγουσι R^a 11. ἀπέσπαστο A^2BC^a , ἀπεσπάτο A^1DE 15. μετεβάλλοντο GDE 18. δὲ AR 20. κόραξι R^a 21. τῶι A^2 ex τῶν 21. 22. post στρατηγῶν add. καὶ τῶν A^1D , καὶ τῶι A^2R , del R^a 24. εἶχε R^a 27. ἐνέβαλε] conf. praef. ad 1, 19, 8 31. ἀντιπρώρους R^a

34, 16] ένέβαλον τοῖς δυμουλκοῦσι τὰς ἱππηγούς οἱ δ' ἀφέμενοι τὰ δύματα συνεπλέχοντο καὶ διηγωνίζοντο τοῖς πολεμίοις. ην δὲ τρία μέρη τῆς ὅλης συμπλοχῆς, καὶ τρεῖς ναυμαχίαι 3 συνέστησαν πολύ κεχωρισμέναι τοῖς τόποις ἀλλήλων τῷ 4 5 δ' έκατέρων πάρισα τὰ μέρη γενέσθαι κατὰ τὸν ἐξ ἀρχῆς γειοισμόν εφάμιλλον είναι συνέβαινε και τον κίνδυνον. ού μην άλλα το κατα λόγον έν έκαστοις έπετελεῖτο περί 5 την μάχην, όπες είκος όταν ή παςαπλήσια πάντα τὰ τῶν άγωνιζομένων. οί γάρ πρώτοι * * καὶ διεκρίθησαν τέλος 6 10 γαρ έκβιασθέντες οί περί τὸν Αμίλκαν εἰς φυγὴν ώρμησαν. δ μεν οὖν Δεύκιος ανεδεῖτο τὰς αίγμαλώτους ναῦς, 7 δ δὲ Μάρκος συνορῶν τὸν περί τοὺς τριαρίους καὶ τὰς ίππηγούς άγῶνα κατὰ σπουδὴν ἐβοήθει τούτοις, ἔχων τοῦ δευτέρου στόλου τὰς ἀκεραίους ναῦς. συνάψαντος δὲ καὶ 8 15 προσμίξαντος αὐτοῦ τοῖς περί τὸν "Αννωνα, ταχέως ἀναθαρρήσαντες οί τριάριοι, καίπερ ήδη κακῶς ἀπαλλάττοντες, πάλιν ἐπερρώσθησαν πρός τὸν κίνδυνον. οἱ δὲ 9 35 Καρχηδόνιοι τῶν μὲν κατὰ πρόσωπον αὐτοῖς προσμαχομένων των δε κατά νώτου προσπιπτόντων δυσγρηστού-20 μενοι, καὶ παραδόξως ὑπὸ τῶν βοηθησάντων κυκλούμενοι, κλίναντες πελαγίαν εποιούντο την υποχώρησιν. κατά δε 10 τὸν αὐτὸν καιρὸν ὅ τε Δεύκιος ἐπαναπλέων ἤδη καὶ θεωρών συγκεκλεισμένον πρός τη γη τον τρίτον στόλον υπό τοῦ τῶν Καρχηδονίων εὐωνύμου κέρατος, ὅ τε Μάρκος ἐν 25 ἀσφαλεῖ καταλιπών τὰς ἱππηγούς καὶ τούς τριαρίους, ώρμησαν αμφότεροι βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι. παραπλήσιον 11 γάρ ἦν ἤδη τὸ γινόμενον πολιορχία καὶ πάντες αν ἀπολώλεισαν οὖτοί γε προφανῶς, εὶ μὴ δεδιότες τοὺς κόρακας οί Καρχηδόνιοι περιφράξαντες μέν αὐτοὺς πρὸς τῆ γῆ συν-30 είχον, πρός δὲ τὰς ἐμβολὰς διὰ τὴν συμπλοκὴν εὐλαβῶς έχοντες οὐ προσήεσαν. ταχέως δ' ἐπιγενόμενοι καὶ κυκλώ- 12

^{1.} δὲ R^s ἀφελόμενοι C 6. χειρισμὸν Ca pro χωρισμὸν 9. post πρῶτοι (vel ante hoc) unus archetypi versus, i. e. viginti fere litterae excidisse videntur; post πρῶτοι add. συμβαλόντες πρῶτοι Rei 19, χινουνεύσαντες πρῶτοι BW 27. πάντες Di praef. vol. IV p. v pro πάλαι

σαντες οί στρατηγοὶ τοὺς Καρχηδονίους αὐτάνδρους μὲν ἔλαβον πεντήκοντα ναῦς τῶν πολεμίων, ὀλίγαι δέ τινες 13 παρὰ τὴν γῆν ἐξελίξασαι διέφυγον. ὁ μὲν οὖν κατὰ μέρος κίνδυνος τοιαύτην ἔσχε τὴν διάθεσιν, τὸ δὲ τέλος τῆς συμ-14 πάσης ναυμαχίας ἐγένετο κατὰ τοὺς Ῥωμαίους. διεφθάρη 5 δὲ τούτων μὲν εἴκοσι καὶ τέτταρα σκάφη, τῶν δὲ Καρχηδονίων ὑπὲρ τριάκοντα. ναῦς δὲ τῶν μὲν Ῥωμαίων αὕτανδρος οὐδεμία τοῖς πολεμίοις ἐγένεθ ὑποχείριος, τῶν δὲ Καρχηδονίων ἑξήκοντα καὶ τέτταρες.

Μετά δὲ ταῦτα πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι προσεπισιτισάμενοι 10 καὶ τὰς αἰγμαλώτους ναῦς καταρτίσαντες, ἔτι δὲ τὴν ἁρμόζουσαν τοῖς προτερήμασιν ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι τῶν πληρωμάτων, ανήγοντο ποιούμενοι τον πλούν ώς έπι την 2 Λιβύην. προσσχόντες δὲ ταῖς πρώταις πλεούσαις ναυσίν ύπὸ τὴν ἄκραν τὴν ΈρμαΙαν ἐπονομαζομένην, ἡ πρὸ παν- 15 τὸς τοῦ περὶ τὴν Καρχηδόνα κόλπου κειμένη προτείνει πελάγιος ώς προς την Σικελίαν, καὶ προσδεξάμενοι τὰς ξπιπλεούσας ξνταύθα ναύς και πάντα συναθροίσαντες τὸν στόλον έπλεον παρά την χώραν, έως έπλ την Ασπίδα κα-3 λουμένην πόλιν ἀφίχοντο. ποιησάμενοι δὲ τὴν ἀπόβασιν 20 ένταῦθα καὶ νεωλκήσαντες, ἔτι δὲ τάφρω καὶ χάρακι περι- 36 λαβόντες τὰς ναῦς, ἐγίνοντο πρὸς τὸ πολιορχεῖν αὐτήν, οὐ βουλομένων έχουσίως σφίσι προσχωρήσαι τῶν κατεχόντων 4 την πόλιν. οἱ δὲ διαφυγόντες ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ναυμαχίαν κινδύνου των Καρχηδονίων καταπλεύσαντες, και πεπεισ- 25 μένοι τοὺς ὑπεναντίους ἐχ τοῦ γεγονότος προτερήματος έπαρθέντας εύθέως ποιήσεσθαι τον έπίπλουν έπ' αυτήν την Καργηδόνα, παρετήρουν ταϊς πεζικαϊς και ναυτικαίς 5 δυνάμεσι τοὺς προκειμένους τῆς πόλεως τόπους επιγνόντες δὲ τοὺς Ρωμαίους ἀσφαλῶς ἀποβεβηκότας καὶ πολί- κη ορκούντας την Ασπίδα του μέν παραφυλάττειν τον έπίπλουν απέγνωσαν, συνήθροιζον δὲ τὰς δυνάμεις καὶ περί

^{8.} ἐγένετο AR 11. καταρτύσαντες Sca 14. προσχόντες R^s 15. ὀνομαζομένην G 31. τοῦ] τὸ Di 52 (sed conf. Krebsium Zur Rection der Casus II, Monachi 1888, p. 7)

36, 131

φυλακήν έγίνοντο τῆς τε πόλεως καὶ τῆς χώρας. οἱ δὲ 6 Ψωμαΐοι κυριεύσαντες της Ασπίδος και φυλακήν απολιπόντες τῆς πόλεως καὶ χώρας, ἔτι δὲ πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ψώμην πέμψαντες τοὺς ἀπαγγελοῦντας μὲν περὶ τῶν γε-5 γονότων, έρησομένους δὲ περὶ τῶν μελλόντων τί δεῖ ποιεῖν καὶ πῶς χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν, μετὰ δὲ ταῦτα πάση τη δυνάμει κατά σπουδήν άναζεύξαντες ώρμησαν έπὶ τὸ πορθείν την χώραν, οὐδενὸς δ' έμποδων ίσταμένου πολ- 7 λάς μεν οικήσεις περιττώς κατεσκευασμένας διέφθειραν, 10 πολύ δὲ πληθος της τετραπόδου λείας περιεβάλοντο, σώματα δὲ πλείω τῶν δισμυρίων ἐπὶ τὰς ναῦς ἀνήγαγον. έν δὲ τούτω τῷ καιρῷ παρῆσαν ἐκ τῆς Ῥώμης οἱ διασα- 8 φοῦντες ότι δεῖ τὸν μὲν ἕνα τῶν στρατηγῶν μένειν ἔχοντα δυνάμεις τὰς ἀρχούσας, τὸν δ' ετερον ἀποχομίζειν είς τὴν 15 Ρώμην τὸν στόλον. ὁ μὲν οὖν Μάρχος ἔμενεν ὑπολειπό- 9 μενος ναύς τετταράκοντα καὶ πεζούς μυρίους καὶ πεντακισχιλίους, ίππεῖς δὲ πεντακοσίους δ δὲ Δεύκιος ἀνα- 10 λαβών τὰ πληρώματα καὶ τὸ τῶν αίχμαλώτων πληθος, καὶ κομισθεὶς παρὰ τὴν Σικελίαν ἀσφαλώς, ἦκεν εἰς τὴν 20 Ψώμην.

Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι θεωροῦντες τὴν τῶν πολεμίων πα- 30
37 ρασκευὴν χρονιωτέραν οὖσαν πρῶταν μὲν στρατηγοὺς ἑαυτῶν εἴλοντο δύο, τόν τ' Αννωνος Ασδρούβαν καὶ Βώσταρον, μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὸν ' Αμίλκαν ἔπεμπον εἰς τὴν
25 'Ηράκλειαν, καλοῦντες κατὰ τάχος αὐτόν. ὁ δ' ἀναλαβών 2 ἐππεῖς πεντακοσίους καὶ πεζοὺς πεντακισχιλίους παρῆν εἰς τὴν Καρχηδόνα, καὶ κατασταθεὶς στρατηγὸς τρίτος ἐβουλεύετο μετὰ τῶν περὶ τὸν Ασδρούβαν πῶς δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς βοηθεῖν τῆ χώρα καὶ 3 30 μὴ περιορᾶν αὐτὴν ἀδεῶς πορθουμένην. ὁ δὲ Μάρκος 4

^{2.} ἀπολειπόντες $\bf A$ 6. πράγμασι $\bf R^s$ δè del. Madvigius adversarcrit. 1 481 (at conf. 1, 30, 14) 10. τετράποδος $\bf Di$ 52 s. coll. 4, 75, 7 (sed item variat Diodorus τετραπόδοις 2, 42, 1, et τετράποσι 20, 73, 7: conf. $\bf Di$ praef. ad Diod. vol. $\bf l$ p. xxxvi) 13. ἐμμένειν $\bf C$ 15. ὑπολιπόμενος $\bf C^2$ $\bf Re$ 17. Λεύκιος $\bf Sca$ pro γάζος 23. εἴχοντο $\bf A^t$, εἴλοντο $\bf A^2$ τε $\bf A\bf R$ άσδροῦναν $\bf A$ 28. ἀσδροῦβαν $\bf A$

μετά τινας ημέρας έπεπορεύετο, τὰ μὲν ἀτείχιστα τῶν ἐρυμάτων έξ εφόδου διαρπάζων, τὰ δὲ τετειχισμένα πολιορ-5 χων. ἀφιχόμενος δὲ πρὸς πόλιν Αδὺν ἀξιόγρεω, περιστρατοπεδεύσας ταύτην, συνίστατο μετά σπουδής έργα καί πο-6 λιορχίαν. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τῆ τε πόλει σπουδάζοντες 5 βοηθήσαι και των υπαίθρων αντιποιείσθαι κρίνοντες έξη-Τ γον την δύναμιν, και καταλαβόμενοι λόφον υπερδέξιον μέν των πολεμίων άφυη δε ταις ξαυτών δυνάμεσιν, έν τούτω 8 κατεστρατοπέδευσαν. λοιπὸν ἔχοντες μὲν τὰς πλείστας ἐλπίδας έν τοῖς ἱππεῦσιν καὶ τοῖς θηρίοις, ἀφέμενοι δὲ τῶν 10 έπιπέδων γωρίων καὶ συγκλείσαντες σφᾶς αὐτοὺς εἰς τόπους έρυμνούς και δυσβάτους, έμελλον διδάξειν τούς πολεμίους δ δέον ήν πράττειν κατ' αὐτῶν. δ δή καὶ συνέβη γενέσθαι: 9 συννοήσαντες γάρ οί των Ρωμαίων ήγεμόνες έμπείρως ότι τὸ πρακτικώτατον καὶ φοβερώτατον τῆς τῶν ὑπεναντίων 15 δυνάμεως ήχρείωται διὰ τοὺς τόπους, οὐκ ἀνέμειναν ξως 10 έχεῖνοι καταβάντες εἰς τὰ πεδία παρετάξαντο, χρώμενοι δὲ τοις ίδίοις καιροίς άμα τῷ φωτί προσέβαινον έξ έκατέρου 11 τοῦ μέρους πρός τὸν λόφον. οἱ μὲν οὖν ἱππεῖς καὶ τὰ θηρία τοῖς Καρχηδονίοις ἦν ἄχρηστα τελέως οἱ δὲ μισθο- 20 φόροι πάνυ γενναίως και προθύμως εκβοηθήσαντες το μέν 12 πρώτον στρατόπεδον ήνάγκασαν έκκλϊναι και φυγείν, έπει δὲ προπεσόντες καὶ κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν ἐκ θατέρου μέρους προσβαινόντων ετράπησαν, μετά ταῦτα πάντες εὐθὺς 38 13 έχ τῆς στρατοπεδείας ἐξέπεσον. τὰ μὲν οὖν θηρία μετὰ 25 τῶν ἱππέων, ἐπεὶ τάχιστα τῶν ὁμαλῶν ἡψατο, μετ' ἀσφα-14 λείας ἐποιοῦντο τὴν ἀποχώρησιν οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς πεζοὺς βραγύν ξπιδιώξαντες τόπον καὶ τὸν γάρακα διαρπάσαντες. μετά δὲ ταῦτα πᾶσαν ἐπιπορευόμενοι τὴν γώραν καὶ τὰς 15 πόλεις άδεως ἐπόρθουν. γενόμενοι δὲ τῆς προσαγορευο- 30 μένης πόλεως Τύνητος έγκρατεῖς, εὐφυοῦς ὑπαρχούσης

^{3.} ἀξιόχρεων Rei 20 vulgo 10. ἐππεῦσι R³ 21. ἐκβοηθήσοντες AR, corr. C 22. ἐκκλῖναι ABDE, ἐγκλῖναι et ἐκκλῖναι C per dittogr., ἐγκλῖναι editio princ. (conf. praef. ad 1, 19, 2) ἐπεὶ δὲ Ur 150^b pro ἐπειδή 23. προπεσόντες Rei 20 pro προσπεσόντες (in A προς extremo folio scriptum) 25. στρατοπεδίας Α 26. ήψαντο coni. Hu 31. τυνητος

πρὸς τὰς προχειμένας ἐπιβολάς, ἔτι δὲ χειμένης εὐχαίρως κατά τε τῆς πόλεως καὶ τῆς σύνεγγυς ταύτη χώρας, κατεστρατοπέδευσαν είς αὐτήν.

a. u. 499

Οἱ δὲ Καργηδόνιοι μικρῶ μὲν πρότερον κατὰ θάλατταν. 31 τότε δὲ κατὰ γῆν ἐπταικότες, οὐ διὰ τὴν τῶν πολλῶν ἀνανδρίαν άλλα δια την των ηγουμένων άβουλίαν, κατα πάντα τρόπον ένεπεπτώχεισαν είς δυσχερῆ διάθεσιν αμα γὰρ τοῖς 2 προειρημένοις καὶ τὸ τῶν Νομάδων ἔθνος συνεπιτιθέμενον αυτοίς ουκ ελάττω, πλείω δε των Ρωμαίων είργάζετο 10 κακά την χώραν. έξ ών διά τον φόβον συμφευγόντων είς 3 την πόλιν των από της χώρας δυσθυμία και λιμός ήν όλοσχερής, τὰ μὲν διὰ τὸ πληθος, τὰ δὲ διὰ τὴν προσδοκίαν τῆς πολιορχίας. ὁ δὲ Μάρχος ὁρῶν τοὺς Καρχηδονίους καὶ 4 κατά γῆν καὶ κατά θάλατταν ἐσφαλμένους, καὶ νομίζων 15 δσον οὖπω πρατήσειν τῆς πόλεως, ἀγωνιῶν δὲ μὴ συμβῆ τον έπιπαραγινόμενον στρατηγον έκ της Ρώμης φθάσαντα την έπιγραφην των πραγμάτων λαβείν, προυχαλείτο τους Καρχηδονίους είς διαλύσεις. οἱ δ' ἀσμένως ἀκούσαντες 5 έξέπεμψαν αύτῶν τοὺς πρώτους ἄνδρας, οἳ καὶ συμμίξαν-20 τες αὐτῷ τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ δέπειν ταῖς γνώμαις ἐπλ τὸ ποιεῖν τι τῶν λεγομένων ώστ' οὐδ' ἀκούοντες ὑπομένειν έδύναντο τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμάτων. ὁ μὲν γὰρ Μάρκος 6 ώς ήδη κεκρατηκώς των όλων, ό τι ποτέ συνεχώρει, παν ώετο δείν αὐτοὺς εν χάριτι καὶ δωρεα λαμβάνειν· οἱ δὲ 7 39 Καρχηδόνιοι θεωρούντες ότι και γενομένοις αὐτοῖς ὑπογειοίοις οὐδεν αν συνεξακολουθήσαι βαρύτερον των τότε προσταγμάτων, ου μόνον δυσαρεστήσαντες τοῖς προτεινο-

⁽sine acc.) A 4. Oi δè Καρχηδόνιοι cet.] annum ab u. c. 499, quem ad marginem adnotavi, e vulgari temporum computatione prorsus eundem esse suppono atque annum ante Chr. n. 255; verum si accuratius illum annum Romanum consularem ab annis ante Chr. 256 et 255, secundum annum komanum consularem ab annis ante chr. 250 et 253, secundum vol. II p. 252 ss. 5. καὶ ante κατὰ γῆν add. Rei 20 8. συνει***θέμενον erasis literis πιτι, quarum vestigia etiamnunc comparent,
Α¹, συνεπιθέμενον Α²R, corr. Na 227 13. inc. N fol. 34¹: "Οτι ὁ μάρκιος ὁ στρατηγὸς ὁωμαίων ὁρῶν cet. 16. ἐπὶ παραγενόμενον N
21. τι] τέ Ν 24. post χάριτι repetit N τῶν ὅλων — χάριτι
25. αὐτοῖς om. N 26. ξυνακολουθῆσαι ARN, corr. Sch 27. προσ-

μένοις ἐπανῆλθον, ἀλλὰ καὶ προσκόψαντες τῆ βαρύτητι 8 τοῦ Μάρκου. τὸ δὲ συνέδριον τῶν Καρχηδονίων διακοῦσαν τὰ προτεινόμενα παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ῥωμαίων, καίπερ σχεδὸν ἀπεγνωκὸς τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, ὅμως οὕτως ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως, ὥστε πᾶν ὑπομένειν 5 είλετο καὶ παντὸς ἔργου καὶ καιροῦ πεῖραν λαμβάνειν ἐφ΄ ῷ μηδὲν ἀγεννὲς μηδ΄ ἀνάξιον τῶν πρὸ τοῦ πράξεων ὑπομεῖναι.

32 Περί δὲ τοὺς καιροὺς τούτους καταπλεῖ τις εἰς τὴν Καρχηδόνα ξενολόγος τῶν ἀπεσταλμένων εἰς τὴν Ἑλλάδα 10 πρότερον, [εἰς τὴν Καρχηδονίων] ἄγων στρατιώτας πλείστους, εν οίς και Εάνθιππόν τινα Λακεδαιμόνιον, ἄνδρα τῆς Δακωνικῆς ἀγωγῆς μετεσχηκότα καὶ τριβὴν ἐν τοῖς πο-2 λεμιχοῖς ἔχοντα σύμμετρον ος διαχούσας τὸ γεγονὸς ἐλάττωμα, καὶ πῶς καὶ τίνι τρόπφ γέγονεν, καὶ συνθεωρήσας 15 τάς τε λοιπάς παρασκευάς τῶν Καρχηδονίων καὶ τὸ πληθος τῶν ἱππέων καὶ τῶν ἐλεφάντων, παραυτίκα συνελογίσατο καὶ πρὸς τοὺς φίλους ἐνεφάνισε διότι συμβαίνει τοὺς Καρχηδονίους ούχ ύπο 'Ρωμαίων, αὐτούς δ' ύφ' αύτῶν ήττᾶ-3 σθαι διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἡγουμένων. ταχὸ δὲ διὰ τὴν 20 περίστασιν των του Ξανθίππου λόγων διαδοθέντων είς τὰ πλήθη και τους στρατηγούς, έγνωσαν οί προεστώτες ανα-4 καλείσθαι καλ πείραν αὐτοῦ λαμβάνειν. δ δὲ παραγενόμενος είς τὰς χείρας ἔφερε τοῖς ἄρχουσι τοὺς ἀπολογισμούς, καὶ παρὰ τι νῦν σφαλείησαν, καὶ διότι πεισθέντες αὐτῷ 25 καὶ χρησάμενοι τοῖς ἐπιπέδοις τῶν τόπων ἔν τε ταῖς πορείαις και στρατοπεδείαις και παρατάξεσιν εὐχερῶς ξαυτοῖς τε την ασφάλειαν δυνήσονται παρασκευάζειν και τούς 5 ύπεναντίους νικᾶν. οἱ δὲ στρατηγοὶ δεξάμενοι τὰ λεγόμενα καὶ πεισθέντες αὐτῷ παραχρῆμα τὰς δυνάμεις ἐνεχείρισαν. 40

ταγμάτων] πραγμάτων Ν 1. προσ*κόψαντες, eraso σ, Α 3. τῶν οm. Ν 4. ἀπεγνωκὸς τὰς ὶ ἀπεγνωκότας A^1 , σ super ότ add. A^2 , ἀπεγνωκὼς τὰς Ν 6. πείραν Α, item vs. 23 7. ὑπομεῖναι: des. Ν 10. ξενολογος (sine acc.) Α 11. εἰς τὴν Καρχηδονίων del. Gro, ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων Rei 20 15 γέγονε R^3 24. τὰς om. Suid. v. ἀπολογισμός 27. στρατοπεδίαις Α 30. ἐνεχείρησαν AR, corr. G

Οί δὲ Ῥωμαῖοι θεωροῦντες τοὺς Καρχηδονίους τάς τε 33 πορείας ποιουμένους διὰ τῶν δμαλῶν τόπων καὶ τὰς στρατοπεδείας τιθέντας εν τοῖς επιπέδοις τῶν γωρίων, κατ' αὐτὸ μὲν τοῦτο ξενιζόμενοι διετρέποντο, τοῖς γε μὴν όλοις 20 έσπευδον έγγίσαι τοῖς πολεμίοις. συνάψαντες δὲ τὴν μὲν 2 πρώτην ήμέραν κατεστρατοπέδευσαν ώς δέκα σταδίους άποσχόντες των υπεναντίων τη δε κατά πόδας οι μέν 3 προεστώτες των Καργηδονίων έβουλεύοντο πώς και τί πρακτέον είη κατά τὸ παρόν, οἱ δὲ πολλοὶ προθύμως ἔχοντες 4 25 πρὸς τὸν κίνδυνον, συστρεφόμενοι κατὰ μέρη καὶ κατ ὄνομα τὸν Ξάνθιππον ἀναβοῶντες ἐξάγειν σφᾶς ῷοντο δεῖν τὴν ταγίστην. οἱ δὲ στρατηγοὶ τήν τε τῶν ὄγλων δρμὴν καὶ 5 προθυμίαν θεωρούντες, άμα δὲ καὶ τοῦ Ξανθίππου διαμαρτυρομένου μή παριέναι τὸν καιρόν, παρήγγειλαν τῷ μὲν 30 πλήθει διασκευάζεσθαι, τῷ δὲ Εανθίππφ χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν ἐπέτρεψαν άς ποτ' αὐτῷ δοκεῖ συμφέρειν. ὁ δὲ 6 41 λαβών την έξουσίαν, τους μεν έλεφαντας έξαγαγών εφ' ενα

^{2.} ὁ θροῦς] θόρυβος coni. Hu 6. πρότερον et προτέρων A per dittogr., προτέρων R, corr. Hu Philol. XIV 317 8. συμβαλεῖν A¹BDE, συμβάλλειν, A²C 28. διαμαρτυρουμένου C 31. ἄσπερ αὐτῷ C δοχοῖ coni. Be

πρὸ πάσης τῆς δυνάμεως ἐν μετώπω κατέστησε, τὴν δὲ φάλαγγα των Καρχηδονίων εν αποστήματι συμμέτρω τού-Τ τοις κατόπιν ἐπέστησε· τῶν δὲ μισθοφόρων τοὺς μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν πέρας παρενέβαλεν, τοὺς δ' εὐκινητοτάτους δμοῦ 8 τοις ίππευσιν έκατέρου του κέρατος προέστησεν. οί δε Ρω- 5 μαζοι συνιδόντες παραταττομένους τοὺς ὑπεναντίους ἀντ-9 εξήεσαν έτοίμως, καταπληττόμενοι δὲ καὶ προορώμενοι τὴν τῶν ἐλεφάντων ἔφοδον, προθέμενοι τοὺς γροσφομάχους πολλάς ἐπ' άλλήλαις κατόπιν ζοτασαν σημαίας, τοὺς δ' ίπ-10 πεῖς ἐμέρισαν ἐφ' ἐκάτερον τὸ κέρας. τὴν δὲ σύμπασαν 10 τάξιν βραγυτέραν μεν η πρόσθεν βαθυτέραν δε ποιήσαντες, τῆς μὲν πρὸς τὰ θηρία μάχης δεόντως ἦσαν ἐστοχασμένοι. τῆς δὲ πρὸς τοὺς ἱππεῖς, πολλαπλασίους ὄντας τῶν παρ' 11 αύτοῖς, όλοσγερῶς ἠστόγησαν, ἐπεὶ δ' ἀμφότεροι κατὰ τὰς ξαυτών προαιρέσεις καὶ καθόλου καὶ κατὰ μέρος ξκάστους 15 έθηκαν είς τὰς άρμοζούσας τάξεις, ἔμενον ἐν κόσμω καρα-34 δοχούντες τὸν καιρὸν τῆς ἀλλήλων ἐπιθέσεως. ἄμα δὲ τῷ τον Ξάνθιππον τοίς μεν έπὶ των θηρίων παραγγείλαι προάγειν και διασπαν τας των υπεναντίων τάξεις, τοῖς δ' ίππεῦσιν ἐφ' ἑκατέρου τοῦ κέρατος κυκλοῦν καὶ προσβάλλειν 20 2 τοῖς πολεμίοις, τότε δὴ καὶ τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον κατὰ τὰ παρ' αὐτοῖς ἔθη συνεψόφησαν τοῖς ὅπλοις καὶ συν-3 αλαλάξαντες ώρμησαν έπλ τοὺς πολεμίους. οἱ μὲν οὖν ἱππεῖς τῶν Ῥωμαίων ταχέως ἀφ' ἐκατέρων τῶν κεράτων ἔφυ-4 γον διὰ τὸ πολλαπλασίους εἶναι τοὺς Καρχηδονίους τῶν δὲ 25 `πεζων οί ταχθέντες έπὶ τοῦ λαιοῦ κέρως, αμα μὲν ἐκκλίνοντες την των θηρίων Εφοδον άμα δε καταφρονούντες των μισθοφόρων, ώρμησαν έπὶ τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Καρχηδονίων, τρεψάμενοι δε τούτους επέκειντο και κατεδίωκον αυ-5 τοὺς ἕως εἰς τὸν χάρακα. τῶν δὲ κατὰ τοὺς ἐλέφαντας ταχ- 30 θέντων οί μεν πρώτοι συμπεσόντες ύπο της βίας τών ζώων έξωθούμενοι και καταπατούμενοι σωρηδόν εν χειρών νόμφ

^{4.} παρενέβαλε R² 8. γροσφομάθους AE, γροσφομάχθους C 9. σημείας AR, corr. E² 22. συμψοφήσαν coni. Seh (at conf. 2, 24, 14; 16, 32, 3; Hu Fleckeiseni annal. 1867 p. 295 s.) 22. 23. συναλαλάξαντες ώρμησαν A¹C, συναλαλάξαν ώρμησεν A²BDE 31. ζώων R²

42, 1]

42 διεφθείροντο, τῆς γε μὴν ὅλης τάξεως τὸ σύστημα διὰ τὸ βάθος των ἐφεστώτων εως τινός ἀδιάσπαστον εμεινεν. έπεὶ δ' οἱ μὲν τὰς ἐσχάτας ἔχοντες τάξεις χυχλούμενοι 6 πανταχόθεν ὑπὸ τῶν ἱππέων ἠναγκάζοντο πρὸς τούτους 5 στρεφόμενοι κινδυνεύειν, οί δὲ διὰ μέσων τῶν ἐλεφάντων είς τὸ πρόσθεν έκβιαζόμενοι καὶ κατά νώτου παριστάμενοι τῶν θηρίων εἰς ἀκέραιον καὶ συντεταγμένην ἐμπίπτοντες την των Καρχηδονίων φάλαγγα διεφθείροντο, τότε δη παν- 7 ταγόθεν πονούντες οί μεν πλείστοι των Ρωμαίων συνεπα-10 τήθησαν ύπὸ τῆς ὑπερφυοῦς βίας τῶν ζώων, οἱ δὲ λοιποὶ συνημοντίσθησαν ύπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱππέων ἐν αὐτῷ τῷ τῆς παρατάξεως τόπω, τελέως δέ τινες όλίγοι πρὸς φυγήν ώρμησαν. οὐσῶν δὲ πεδινῶν τῶν ὑποχωρήσεων, καὶ 8 τούτων οί μεν ύπο των θηρίων και των ίππεων απώλλυντο. 15 πεγταχόσιοι δ' ἴσως οἱ μετὰ Μάρχου τοῦ στρατηγοῦ συγόντες, μετ' όλίγον υποχείριοι γενόμενοι, συν αυτώ κείνω πάντες εζωγρήθησαν, των μεν οὖν παρὰ τοῖς Καρχηδονίοις 9 μισθοφόρων έπεσον είς οκτακοσίους, οί κατά το λαιον των 'Ρωμαίων ταχθέντες, των δε 'Ρωμαίων εσώθησαν μεν είς 20 δισχιλίους, οί κατά τὸ δίωγμα τῶν προειρημένων ἐκτὸς γενόμενοι τοῦ κινδύνου, τὸ δὲ λοιπὸν πληθος διεφθάρη, 10 πλην Μάρχου τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῶν ἄμα τούτω φυγόντων. αί μεν ούν σημαζαι των Ρωμαίων αί σωθεζσαι διέπεσον είς 11 την Ασπίδα παραδόξως οί δὲ Καρχηδόνιοι τοὺς νεκροὺς 12 25 σχυλεύσαντες, καὶ τὸν στρατηγὸν ἄμα μετὰ τῶν αἰχμαλώτων άγοντες, ἐπανῆλθον περιχαρεῖς τοῖς παροῦσιν εἰς τὴν πόλιν.

Έν ῷ καιοῷ πολλά τις ἂν ὀρθῶς ἐπισημαινόμενος εὕροι 85 πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου συντελεσθέντα. καὶ γὰρ τὸ διαπιστεῖν τῆ τύχη, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς εὐ- 2 30 πραγίας, ἐναργέστατον ἐφάνη πᾶσιν τότε διὰ τῶν Μάρκου συμπτωμάτων ὁ γὰρ μικρῷ πρότερον οὐ διδοὺς ἔλεον οὐδὲ 3

^{10.} ζώων AR 14. ὑπὸ Sch pro ἀπὸ 15. δὲ AR 16. ἐχείνωι AR (conf. Philol. XIV 314) 23. σημεῖαι AR 27. inc. M: Ὁτι τῶν ὁωμαίων ἡττηθέντων ὑπὸ καρχηδονίων ἐπὶ μάρκου τοῦ στρατηγοῦ φησὶν ὁ πολύβιος ἐν ὡ καιρῷ cet. 28. συντελέσοντα Rei 21 30. πᾶσι τότε R, τότε πᾶσι Μ

συγγνώμην τοῖς πταίουσιν παρὰ πόδας αὐτὸς ἤγετο δεησό-4 μενος τούτων περί τῆς ξαυτοῦ σωτηρίας. καὶ μὴν τὸ παρ' 43 Ευριπίδη πάλαι καλώς είρησθαι δοκούν, ώς εν σοφόν βούλευμα τὰς πολλὰς χεῖρας νικᾶ, τότε δι' αὐτῶν τῶν ἔργων 5 έλαβε την πίστιν είς γαρ άνθρωπος και μία γνώμη τα 5 μεν άήττητα πλήθη και πραγματικά δοκοῦντ' είναι καθείλεν, τὸ δὲ προφανώς πεπτωκὸς ἄρδην πολίτευμα καὶ τὰς απηληγηκυίας ψυχάς των δυνάμεων έπὶ τὸ κρεῖττον ήγαγεν. 6 έγω δὲ τούτων ἐπεμνήσθην χάριν τῆς τῶν ἐντυγχανόντων 7 τοις υπομνήμασι διορθώσεως. δυείν γάρ όντων τρόπων 10 πασιν ανθρώποις της έπὶ τὸ βέλτιον μεταθέσεως, τοῦ τε διὰ τῶν ἰδίων συμπτωμάτων καὶ τοῦ διὰ τῶν ἀλλοτρίων, έναργέστερον μέν είναι συμβαίνει τὸν διὰ τῶν οἰκείων πε-8 ριπετειών, άβλαβέστερον δὲ τὸν διὰ τῶν άλλοτρίων. διὸ τὸν μὲν οὐδέποθ' έχουσίως αἱρετέον, ἐπεὶ μετὰ μεγάλων 15 πόνων και κινδύνων ποιεί την διόρθωσιν, τον δ' άει θηρευτέον, ἐπεὶ χωρὶς βλάβης ἔστιν συνιδεῖν ἐν αὐτῷ τὸ βέλ-9 τιον. Εξ ών συνιδόντι καλλίστην παιδείαν ήγητέον πρός άληθινόν βίον την έκ της πραγματικής ίστορίας περιγινο-10 μένην ξμπειρίαν μόνη γάρ αυτη χωρίς βλάβης έπὶ παντός 20 καιρού καὶ περιστάσεως κριτάς άληθινούς άποτελεί τοῦ βελτίονος.

36 Ταύτα μὲν οὖν ἡμῖν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω Καρχηδόνιοι δέ, κατὰ νοῦν ἀπάντων σφίσι κεχωρηκότων, ὑπερβολὴν χαρᾶς οὐκ ἀπέλιπον διά τε τῆς πρὸς τὸν θεὰν εὐ- 25
2 χαριστίας καὶ διὰ τῆς μετ' ἀλλήλων φιλοφροσύνης. Ξάνθιππος δὲ τηλικαύτην ἐπίδοσιν καὶ ἑοπὴν ποιήσας τοῖς
Καρχηδονίων πράγμασιν μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέπλευσεν
3 πάλιν, φρονίμως καὶ συνετῶς βουλευσάμενος αἱ γὰρ ἐπι-

^{1.} πταίουσι \mathbf{R}^{s} 2. καὶ μὴν καὶ τῷ \mathbf{M} 4. χέρας Eurip. apud Stob. 54, 5 6. δοκοῦντα $\mathbf{A}\mathbf{R}$ καθεῖλε $\mathbf{M}\mathbf{R}^{\text{s}}$ 10. δυεῖν $\mathbf{A}\mathbf{M}$, δυοῖν \mathbf{R}^{s} 12. καὶ διὰ, omisso τοῦ, \mathbf{M} 13. ἐνεργέστερον \mathbf{M} 16. δὲ $\mathbf{A}\mathbf{M}\mathbf{R}$ 17. ἐστὶν \mathbf{A} , ἐστὶ $\mathbf{M}\mathbf{R}^{\text{s}}$ 19. τὴν $\mathbf{A}^{\text{s}}\mathbf{M}\mathbf{R}$, τῆς \mathbf{A}^{s} 20. ἐπὶ add. $\mathbf{R}\text{o}$ 23. Ταῦτα — 26. φιλοφροσύνης om. \mathbf{M} 24. ἀπάντων $\mathbf{R}\text{o}$ pro ἀπὸ πάντων 25. ἀπέλειπον \mathbf{A} 28. πράγμασι — ἀπέπλευσε $\mathbf{M}\mathbf{R}^{\text{s}}$

43, 29]

φανείς και παράδοξοι πράξεις βαρείς μέν τους φθόνους όξείας δὲ τὰς διαβολὰς γεννῶσιν, ἃς οἱ μὲν ἐγγώριοι διά τε τὰς συγγενείας καὶ τὸ τῶν φίλων πληθος οἰοί τ' αν 44 άναφέρειν, οἱ δὲ ξένοι ταχέως ἐφ' ἑκατέρων τούτων ἡττῶν-5 ται καὶ κινδυνεύουσι. λέγεται δὲ καὶ ἕτερος ὑπὲρ τῆς ἀπ- 4 αλλαγης της Εανθίππου λόγος, δν πειρασόμεθα διασαφείν οἰχειότερον λαβόντες τοῦ παρόντος καιρόν.

'Ρωμαΐοι δέ, προσπεσόντων σφίσι παρ' έλπίδα των έν 5 Λιβύη συμβεβηκότων, εὐθέως ἐγίνοντο πρὸς τὸ καταρτί-10 ζειν τὸν στόλον καὶ τοὺς ἄνδρας ἐξαιρεῖσθαι τοὺς ἐν τῆ Διβύη διασεσωσμένους. οί δὲ Καρχηδόνιοι μετὰ ταῦτα 6 στρατοπεδεύσαντες ἐπολιόρχουν τὴν ᾿Ασπίδα, σπουδάζοντες έγχρατεῖς γενέσθαι τῶν ἐκ τῆς μάχης διαφυγόντων διὰ δὲ 7 την γενναιότητα καὶ τόλμαν τῶν ἀνδρῶν οὐδαμῶς έλεῖν δυ-15 νάμενοι τέλος ἀπέστησαν τῆς πολιοφαίας. προσπεσόντος 8 δ' αὐτοῖς έξαρτύειν τὸν στόλον τοὺς Ῥωμαίους καὶ μέλλειν αὖθις ἐπὶ τὴν Λιβύην ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν, τὰ μὲν ἐπεσκεύαζον σκάφη, τὰ δ' ἐκ καταβολῆς ἐναυπηγοῦντο ταχὺ 9 δὲ συμπληρώσαντες ναῦς διακοσίας ἀνήγθησαν, καὶ παρε-20 φύλαττον τὸν ἐπίπλουν τῶν ὑπεναντίων. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι 10 τῆς θερείας ἀρχομένης καθελκύσαντες τριακόσια καὶ πεντήκοντα σκάφη καὶ στρατηγούς ἐπιστήσαντες Μάρκον Αἰμίλιον και Σερούιον Φολούιον έξαπέστελλον. οί δ' άναχθέντες έπλεον παρά την Σικελίαν ώς έπι της Διβύης. συμμί- 11 25 ξαντες δὲ περὶ τὴν Ερμαίαν τῷ τῶν Καργηδονίων στόλω. τούτους μεν εξ εφόδου και δαδίως τρεψάμενοι ναῦς ἔλαβον αὐτάνδρους έχατὸν δεκατέτταρας, τοὺς δ' ἐν Διβύη δια- 12 μείναντας νεανίσκους αναλαβόντες έκ τῆς Ασπίδος ἔπλεον

^{3. 4.} οἶοι τ' ἄν | ἀναφέρειν A (BC, puto etiam M, nam quod Heysius post ἄν addit εἶεν, id ex Didotiana, non ex codice profectum esse videtur), οἷοί τ' ἀναφέρειν DE Βε, οἶοί τ' ἄν εἶεν φέρειν Rε, οἶοί τ' ἄν εἶεν ἐπὶ πολύν χρόνον ἀναφέρειν ΒW 4. ὑφ' M³ Sca 5. κινδυνεύουσι: des. Μ 18. ἐναυπηγοῦντο Sch pro ἐναυπήγουν (conf. praef.) 21. θερείας et θερίας A per dittogr. 27. ἐκατὸν del. Rei 22 coll. cap. 36, 10 et 37, 2 (aliter alii numeros in libris traditos, ut summa constaret, mutare conati sunt: vide Sch ad h. l.) δερακέσσασος Β²D γμίσο post He δεχατέσσαρας B.D vulgo post He

37 αὐθις ἐπὶ τῆς Σικελίας. διάραντες δὲ τὸν πόρον ἀσφαλῶς, καὶ προσμίξαντες τῆ τῶν Καμαριναίων χώρα, τηλικούτω περιέπεσον χειμώνι καὶ τηλικαύταις συμφοραίς ώστε μηδ' αν είπειν άξιως δύνασθαι διά την υπερβολήν του συμβάν-2 τος των γαρ έξήκοντα καὶ τεττάρων πρὸς ταῖς τριακοσίαις 5 ναυσιν ογδοήκοντα μόνον συνέβη περιλειφθήναι σκάφη, τῶν δὲ λοιπῶν τὰ μὲν ὑποβρύχια γενέσθαι, τὰ δ' ὑπὸ τῆς ραχίας πρός ταῖς σπιλάσι καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καταγνύμενα 3 πλήρη ποιῆσαι σωμάτων τὴν παραλίαν καὶ ναυαγίων. ταύ- 45 της δὲ μείζω περιπέτειαν ἐν ένὶ καιρῷ κατὰ θάλατταν 10 ούδ' ίστορησαι συμβέβηκεν. ής την αίτίαν ούχ ούτως είς 4 την τύχην ώς είς τοὺς ήγεμόνας ἐπανοιστέον πολλά γὰρ των χυβερνητων διαμαρτυραμένων μή πλείν παρά την έξω πλευράν τῆς Σικελίας τὴν πρὸς τὸ Λιβυκὸν πέλαγος ἐστραμμένην διὰ τὸ πελαγίαν είναι καὶ δυσπροσόρμιστον, ἄμα δὲ 15 καὶ τὴν μὲν οὐδέπω καταλήγειν ἐπισημασίαν τὴν δ' ἐπιφέρεσθαι (μεταξύ γάρ ἐποιοῦντο τὸν πλοῦν τῆς Ὠρίωνος 5 καλ κυνός ἐπιτολῆς), οὐθενὶ προσσχόντες τῶν λεγομένων έδραμον έξω πελάγιοι, σπουδάζοντές τινας τῶν ἐν τῷ παράπλω πόλεις τη του γεγονότος εὐτυχήματος φαντασία 20 6 καταπληξάμενοι προσλαβέσθαι. πλην ούτοι μεν μικοών έλπίδων ένεκα μεγάλοις περιτυχόντες άτυχήμασι τότε την 7 αύτῶν ἀβουλίαν ἔγνωσαν καθόλου δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς πάντα χρώμενοι τη βία, καὶ τὸ προτεθέν οἰόμενοι δεῖν κατ' ἀνάγκην έπιτελείν και μηδέν άδύνατον είναι σφίσι των άπαξ 25 δοξάντων, εν πολλοίς μεν κατορθοῦσι διὰ τὴν τοιαύτην δρμήν, έν τισι δὲ προφανῶς σφάλλονται, και μάλιστ' έν 8 τοις κατά θάλατταν. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς γῆς πρὸς ἀνθρώπους καὶ τὰ τούτων ἔργα ποιούμενοι τὰς ἐπιβολὰς τὰ μὲν πολλά κατορθοῦσι διὰ τὸ πρὸς παραπλησίους δυνάμεις 30

^{2.} προσόείξαντες ABDE¹, corr. CE³ 3. 4. μηδένα ἄν Hertleinius Fleckeiseni annal. 1877 p. 33 (sed conf. 1, 4, 1; 1, 37, 3; 1, 38, 6; 6, 12, 9; 6, 46, 10 et locos ab ipso Hertleinio citatos) 7. δὲ ὑπὸ R³ 11. ἱστορῆσθαι Di 46 15. πλαγίαν ABCE, corr. D (conf. praef.) 18. οὐθενὶ AR editio princ., οὐδενὶ vulgo post He προσχόντες BDE, προσέχοντες C 19. ἔδραμον Hu pro ἔλαθον (vide praef.) 27. ἔν τισι Α μάλιστα AR

45, 23]

χρῆσθαι τῆ βία, ποτὲ δὲ καὶ σπανίως ἀποτυγχάνουσι· πρὸς 9 δὲ τὴν θάλατταν καὶ πρὸς τὸ περιέχον ὅταν παραβάλλωνται καὶ βιαιομαχῶσι, μεγάλοις ἐλαττώμασι περιπίπτουσιν. ὅ καὶ τότε καὶ πλεονάκις αὐτοῖς ἤδη συνέβη καὶ συμβήσε- 10 ται πάσχειν, ἕως ἄν ποτε διορθώσωνται τὴν τοιαύτην τόλμαν καὶ βίαν, καθ' ἢν οἴονται δεῖν αὐτοῖς πάντα καιρὸν εἶναι πλωτὸν καὶ πορευτόν.

Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι συνέντες τὸν γεγονότα φθόρον τοῦ 38 των Ρωμαίων στόλου, καὶ νομίσαντες κατὰ μὲν γῆν ἀξιό-10 χρεως σφας αὐτούς εἶναι διὰ τὸ προγεγονὸς εὐτύχημα, κατὰ 46 δε θάλατταν δια την είρημενην των Ρωμαίων περιπέτειαν ώρμησαν προθυμότερον έπί τε τὰς ναυτικάς καὶ πεζικάς παρασκευάς. καὶ τὸν μὲν Ασδρούβαν εὐθὺς ἐξαπέστελλον 2 είς την Σικελίαν, δόντες αὐτῷ τούς τε προϋπάρχοντας καλ 15 τοὺς ἐκ τῆς Ἡρακλείας παραγεγονότας στρατιώτας, ἅμα δὲ τούτοις έλέφαντας έκατὸν καὶ τετταράκοντα τοῦτον δ' 3 ἐκπέμψαντες διακοσίας κατεσκευάζοντο ναῦς καὶ τἆλλα τὰ πρός τὸν πλοῦν ἡτοίμαζον. ὁ δ' Ασδρούβας διακομισθείς 4 είς τὸ Λιλύβαιον ἀσφαλώς τά τε θηρία και τὰς δυνάμεις 20 ἐγύμναζεν, καὶ δῆλος ἦν ἀντιποιησόμενος τῶν ὑπαίθρων. Ψωμαῖοι δὲ τῶν ἐκ τῆς ναυαγίας ἀνακομισθέντων διακού- 5 σαντες τὸ κατὰ μέρος βαρέως μὲν ἤνεγκαν τὸ γεγονός, οὐ βουλόμενοι δε καθάπαξ είκειν αθθις έγνωσαν έκ δουόγων είκοσι και διακόσια ναυπηγείσθαι σκάφη. τούτων δε την 6 25 συντέλειαν εν τριμήνω λαβόντων, δπερ ούδε πιστεύσαι δάα. υ. διον, εὐθέως οἱ κατασταθέντες ἄρχοντές Αὐλος 'Ατίλιος καλ Γναΐος Κορνήλιος καταρτίσαντες τὸν στόλον ἀνήχθησαν, καὶ πλεύσαντες διὰ πορθμοῦ προσέλαβον ἐκ τῆς Μεσσήνης 7 τὰ διασωθέντα τῶν πλοίων ἐκ τῆς ναυαγίας, καὶ κατάραν-30 τες είς Πάνορμον τῆς Σιχελίας τριαχοσίαις ναυσίν, ήπερ ήν

ἀποβαλεῖν.

βαρυτάτη πόλις της των Καρχηδονίων ἐπαρχίας, ἐνεχείρησαν 8 αὐτὴν πολιορχεῖν. συστησάμενοι δὲ χατὰ διττοὺς τόπους έργα, καὶ τάλλα παρασκευασάμενοι, προσήγαγον τὰς μηχα-9 νάς. δαδίως δὲ τοῦ παρὰ θάλατταν πύργου πεσόντος, καὶ βιασαμένων ταύτη των στρατιωτών, ή μεν καλουμένη νέα 5 πόλις ξαλώχει κατά κράτος, ή δὲ παλαιά προσαγορευομένη τούτου συμβάντος έχινδύνευσεν, διὸ καὶ ταχέως ένέδωκαν 10 αὐτὴν οἱ κατοικοῦντες. γενόμενοι δ' ἐγκρατεῖς οὖτοι μὲν απέπλευσαν είς την Ρώμην, απολιπόντες φυλακήν της πό-39 λεως μετά δὲ ταῦτα τῆς θερείας ἐπιγενομένης οἱ κατα- 10 σταθέντες ἄρχοντες Γναΐος Σερουίλιος καὶ Γάιος Σεμπρώ- α. υ. νιος ανέπλευσαν παντί τῷ στόλω, και διάραντες εἰς τὴν 2 Σικελίαν ἀφώρμησαν έντεῦθεν είς την Λιβύην. κομιζόμενοι 47 δὲ παρὰ τὴν χώραν ἐποιοῦντο καὶ πλείστας ἀποβάσεις, ἐν αίς οὐδὲν ἀξιόλογον πράττοντες παρεγίνοντο πρὸς τὴν 15 των Δωτοφάγων νησον, ή καλείται μέν Μηνιγξ, ου μακράν 3 δ' απέχει τῆς μικρᾶς Σύρτεως εν ή προσπεσόντες είς τινα βράγεα διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἐπιγενομένης ἀμπώτεως καὶ κα-4 θισάντων τῶν πλοίων εἰς πᾶσαν ἦλθον ἀπορίαν. οὐ μὴν άλλα πάλιν ανελπίστως μετά τινα χρόνον ἐπενεχθείσης τῆς 20 θαλάττης, έχριψαντες έχ τῶν πλοίων πάντα τὰ βάρη μόλις 5 έχούφισαν τὰς ναῦς οὖ γενομένου φυγῆ παραπλήσιον έποιήσαντο τὸν ἀπόπλουν. άψάμενοι δὲ τῆς Σικελίας καὶ κάμψαντες τὸ Διλύβαιον καθωρμίσθησαν εἰς Πάνορμον. 6 έντεῦθεν δὲ ποιούμενοι παραβόλως καὶ διὰ πόρου τὸν 25 πλούν είς την Ρώμην πάλιν περιέπεσον χειμώνι τηλικούτω

Οἱ δ' ἐν τῆ Ῥώμη τούτων συμβάντων, καίπες ὄντες ἐν παντὶ φιλότιμοι διαφεςόντως, ὅμως τότε διὰ τὸ μέγεθος ٤0

τὸ μέγεθος ώστε πλείω τῶν ξκατὸν καὶ πεντήκοντα πλοίων

^{1.} τῆς add. Ca, idem pro τῶν suaserat Ur 150 b 2. τόπους Re pro τρόπους 5. 6. νεάπολις Α 7. ἐκινδύνευσε R* 9. ἀπολειπόντες Α 11. γνάϊος ΑR (et sic reliquis quoque locis) ἐρουίλιος ΑR, corr. edit. princ. ἐμπρωῖος (sine acc.) Α¹, ἐμπρωνιος Α² (R) 16. μῆνιξ ΑR, corr. Gro (μήνιγξ Re in marg.) 17. προπεσόντες Rei 24 18. βράχεα ΑR, βραχέα Di ἐπιγενομένης Α² R, γενομένης Α¹ (conf. praef.)

47, 197 καὶ τὸ πληθος τῶν συμπτωμάτων τοῦ μὲν ἔτι στόλον ἀθροίζειν άναγχασθέντες ύπὸ τῶν πραγμάτων ἀπέστησαν, ἐν 8 δὲ ταῖς πεζικαῖς δυνάμεσι τὰς ὑπολοίπους ἔγοντες ἐλπίδας α. υ. τούς μέν στρατηγούς απέστελλον, Λεύκιον Καικίλιον καί 503 Γάιον Φούριον, καὶ στρατόπεδα μετὰ τούτων εἰς τὴν Σικελίαν, έξήκοντα δὲ μόνον ἐπλήρωσαν ναῦς χάριν τοῦ τὰς άγορας πομίζειν τοῖς στρατοπέδοις. ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων 9 περιπετειών συνέβη πάλιν ἐπιχυδέστερα γενέσθαι τὰ τῶν Καρχηδονίων πράγματα της μέν γαρ θαλάττης άδεως έπε- 10 10 κράτουν έκκεχωρηκότων των Ρωμαίων, έν δὲ ταῖς πεζικαῖς δυνάμεσι μεγάλας είχον έλπίδας. και τοῦτ' ἔπασχον οὐκ άλόγως οί γαρ Ψωμαΐοι διαδοθείσης φήμης περί τῆς ἐν τῆ 11 Διβύη μάχης, ότι τὰ θηρία τάς τε τάξεις αὐτῶν διασπάσαι καὶ τοὺς πλείστους διαφθείραι τῶν ἀνδρῶν, οῦτως ἦσαν 12 15 κατάφοβοι τοὺς έλέφαντας ώς ἐπὶ δύ' ἐνιαυτοὺς τοὺς ἑξῆς 48 των προειρημένων καιρών, πολλάκις μέν έν τη Διλυβαιίτιδι γώρα πολλάκις δ' εν τη Σελινουντία παραταττόμενοι τοῖς πολεμίοις έν εξ καὶ πέντε σταδίοις, ούκ εθάρρησαν οὐδέποτε κατάρξαι τῆς μάγης οὐδ' εἰς τοὺς δμαλοὺς καθόλου συγκα-20 ταβηναι τόπους, δεδιότες την των έλεφάντων έφοδον. Θέρ- 13 μαν δὲ μόνον καὶ Διπάραν έξεπολιόρκησαν ἐν τούτοις τοῖς καιροίς, αντεγόμενοι των δρεινών και δυσδιαβάτων τόπων. διὸ καὶ θεωροῦντες οἱ Ρωμαῖοι τὴν ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατο- 14 πέδοις πτοίαν και δυσελπιστίαν αυθις έγνωσαν έκ μεταμε-25 λείας ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς θαλάττης. καλ καταστήσαντες 15 α. υ. στρατηγούς Γάιον Ατίλιον καὶ Λεύκιον Μάλιον ναυπηγοῦνται πεντήχοντα σκάφη, καὶ κατέγραφον καὶ συνήθροιζον στόλον ἐνεργῶς. a. u.

a. u. Ο δὲ προεστώς τῶν Καρχηδονίων Ασδρούβας δρῶν 40 αποδειλιῶντας τοὺς Ῥωμαίους ἐν ταῖς προγεγενημέναις

^{4.} χαικίλιον Α¹, χεκίλιον Α²R, Καικέλιον ΒW (conf. eius praef. 9)
5. γνάἴον ΑR, corr. Aretinus φ•ούριον Α 13. διασπασαι (sine acc.) Α 14. διαφθεῖραι Α 15. δύο ΑR, δ΄, i. e. τέτταρας, Campius progr. Greiffenb. 1855 p. 12 18. ἐν add. Ca 21. λίπαραν ΑR, corr. D 22. ὀρινῶν Α 26. στρατηγοὺς Gro pro στρατηγοὺν Μάλλιον Sch 30. προ**γεγενημέναις Α

παρατάξεσιν, πυθόμενος τὸν μὲν ενα τῶν στρατηγῶν μετὰ της ημισείας δυνάμεως είς την Ιταλίαν απηλλάγθαι, τον δὲ Καιχίλιον ἐν τῷ Πανόρμω διατρίβειν τὸ λοιπὸν μέρος έχοντα τῆς στρατιᾶς, βουλόμενον ἐφεδρεῦσαι τοῖς τῶν συμ-2 μάχων καρποῖς ἀκμαζούσης τῆς συγκομιδῆς, ἀναλαβών ἐκ 5 τοῦ Διλυβαίου τὴν δύναμιν ωρμησεν καὶ κατεστρατοπέδευ-3 σεν πρός τοις όροις της γώρας της Πανορμίτιδος. Καικίλιος θεωρών αὐτὸν κατατεθαρρηκότα, καὶ σπουδάζων έκκαλείσθαι την δομήν αὐτοῦ, συνείχε τοὺς στρατιώτας έν-4 τὸς τῶν πυλῶν : οἰς ἐπαιρόμενος Ασδρούβας ὡς οὐ τολμῶν- 10 τος άντεξιέναι τοῦ Καικιλίου, θρασέως δρμήσας παντί τῷ 5 στρατεύματι κατήρε διά των στενών είς την Πανορμίτιν. φθείροντος δὲ τοὺς καρποὺς αὐτοῦ μέχρι τῆς πόλεως ἔμενεν έπι της υποκειμένης γνώμης ο Καικίλιος, έως αυτον έξε-6 καλέσατο διαβήναι τὸν πρὸ τῆς πόλεως ποταμόν. ἐπεὶ δὲ 15 τὰ θηρία διεβίβασαν οἱ Καργηδόνιοι καὶ τὴν δύναμιν, τὸ τηνικαῦτα δὲ τοὺς εὐζώνους ἐξαποστέλλων ἡρέθιζε, μέχρι 7 παν αὐτοὺς ἐκτάξαι τὸ στρατόπεδον ἡνάγκασε. συνθεα- 49 σάμενος δε γινόμενον δ προέθετο, τινάς μεν των εθκινήτων πρὸ τοῦ τείχους καὶ τάφρου παρενέβαλε, προστά- 20 ξας, αν έγγίζη τὰ θηρία πρὸς αὐτούς, χρῆσθαι τοῖς βέ-8 λεσιν άφθόνως, όταν δ' έκπιέζωνται, καταφεύγειν είς την τάφρον και πάλιν έκ ταύτης δρμωμένους είσακοντίζειν 9 είς τὰ προσπίπτοντα τῶν ζώων, τοῖς δ' ἐχ τῆς ἀγορᾶς βαναύσοις φέρειν προσέταξε τὰ βέλη καὶ παραβάλλειν έξω 25 10 παρά τὸν θεμέλιον τοῦ τείχους. αὐτὸς δὲ τὰς σημαίας έχων έπὶ τῆς κατὰ τὸ λαιὸν κέρας τῶν ὑπεναντίων κειμένης

^{1.} παρατάξεσι R⁵ 3. χεχίλιον AR, et sic ε pro αι iidem posthac 4. στρατειάς ΑΕ βουλόμενον Ca pro βουλόμενος 6. ωθριμησε καλ κατεστρατοπέδευσε R⁵ 7. 8. ὁ δὲ Καιχίλιος cet.] haec, utpote anno ante Chr. 251 gests, etiam ad annum ab u. c. 503 referimus, quamquam annus consularis 504 incepit autumno anni ante Chr. 251 (conf. supra ad p. 41, 4 et Matzat. chronol. Rom. II 276 ss.) 8. κεκίλιος AR Suid. ν. ἐκκαλείται καλ σπουδάζων] βουλόμενος Suid. 12. πανορμίτιν Α 18. συνθεασάμενοι Α (deleto accentu acuto qui fuerat super prius α) 20. τάφρου] τοῦ τάφρου Α, τῆς τάφρου R⁵ (conf. praef.) παρενέβαλε Ca pro παρέβαλε 24. εἰς τὰ B⁵ G⁵ E¹, εἶτα Α, τὰ DE ² ζώων R⁵ 26. σημείας AR

49, 11] πύλης έφεστήκει, πλείους άεὶ καὶ πλείους ἐπαποστέλλων τοῖς ἀχροβολιζομένοις. ἄμα δὲ τῷ τούτων δλοσχερεστέραν 11 γενέσθαι την συμπλοχην αντιφιλοδοξούντες οί των έλεφάντων ἐπιστάται πρὸς τὸν Ασδρούβαν, καὶ βουλόμενοι δί αύ-5 των ποιήσαι τὸ προτέρημα, πάντες ώρμησαν ἐπὶ τοὺς προκινδυνεύοντας, τρεψάμενοι δε τούτους ραδίως συνεδίωξαν είς την τάφρον. προσπεσόντων δὲ τῶν θηρίων καὶ τιτρω- 12 σκομένων μεν ύπο των έκ του τείχους τοξευόντων, συνακοντιζομένων δ' ένεργοῖς καὶ πυκνοῖς τοῖς ὑσσοῖς καὶ τοῖς 10 γρόσφοις ὑπ' ἀκεραίων τῶν πρὸ τῆς τάφρου διατεταγμένων, συμβελή γινόμενα και κατατραυματιζόμενα ταχέως διετα- 13 ράχθη, καὶ στραφέντα κατὰ τῶν ἰδίων ἐφέρετο, τοὺς μὲν άνδρας καταπατούντα καὶ διαφθείροντα, τὰς δὲ τάξεις συγχέοντα και κατασπώντα τὰς αὐτών. ἃ και κατιδών ὁ 14 15 Καικίλιος έξηγε την δύναμιν ένεργως, και συμπεσών έκ πλαγίου κατά κέρας τεταραγμένοις τοῖς πολεμίοις ἀκεραίους έχων και συντεταγμένους τροπην έποιει των υπεναντίων Ισχυράν, και πολλούς μέν αὐτῶν ἀπέκτεινεν, τούς δὲ λοιποὺς ἦνάγκασε φεύγειν προτροπάδην. Θηρία δὲ σὺν αὐτοῖς 15 20 μεν Ινδοίς έλαβε δέκα των δε λοιπων τους Ινδούς απερριφότων μετά την μάχην περιελασάμενος έχυρίευσε πάντων. ταῦτα δ' ἐπιτελεσάμενος ὁμολογουμένως αἴτιος ἐδόκει γε- 16 50 γονέναι τοῖς 'Ρωμαίων πράγμασι τοῦ πάλιν ἀναθαρρῆσαι τάς πεζικάς δυνάμεις και κρατήσαι των υπαίθρων.

α. υ. 504 μην περιχαρεῖς ἦσαν οὐχ οὕτως ἐπὶ τῷ τοὺς πολεμίους ἦλαττῶσθαι τῶν θηρίων ἐστερημένους ὡς ἐπὶ τῷ τοὺς ἰδίους τεθαρρηκέναι τῶν ἐλεφάντων κεκρατηκότας. διὸ καὶ πάλιν 2 ἐπερρώσθησαν [διὰ ταῦτα] κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν εἰς 30 τὸ μετὰ στόλου καὶ ναυτικῆς δυνάμεως τοὺς στρατηγοὺς ἐπὶ τὰς πράξεις ἐκπέμπειν, σπουδάζοντες εἰς δύναμιν πέρας ἐπιθεῖναι τῷ πολέμῳ. παρασκευασθέντων δὲ τῶν ἐπιτη- 3

^{8.} ἐχ om. A¹, add. A²R 9. ύσσοις (sine spir.) A 12. ἔφεφε AR, corr. C 13. τὰς δὲ edit. princ. pro τάς τε 18. ἀπέχτεινε R³ 19. φυγεῖν coni. Hu 29. διὰ ταῦτα seclusit Hu, μετὰ ταῦτα coni. Sch

δείων πρὸς τὴν ἐξαποστολὴν ἔπλεον οἱ στρατηγοὶ διακοσίαις ναυσίν ως έπι της Σικελίας. έτος δ' ην τῷ πολέμω τετταρεσ-4 καιδέκατον. καθορμισθέντες δὲ πρὸς τὸ Διλύβαιον, ἅμα καὶ τῶν πεζικῶν ἐκεῖ στρατοπέδων αὐτοῖς ἀπηντηκότων, ένεχείρουν πολιορχεῖν, ὅτι χρατήσαντες ταύτης φαδίως μετα- 5 5 βιβάσουσι τὸν πόλεμον εἰς τὴν Διβύην. σχεδὸν δὲ περί γε τούτου τοῦ μέρους καὶ τῶν Καρχηδονίων οἱ προεστῶτες ώμοδόξουν και τους αυτούς είχον λογισμούς τοῖς 'Pωμαίοις. 6 διὸ καὶ τάλλα πάρεργα ποιησάμενοι περὶ τὸ βοηθεῖν ἐγίνοντο καλ παραβάλλεσθαι καλ πᾶν ὑπομένειν ὑπὲρ τῆς προ- 10 ειρημένης πόλεως δια το μηδεμίαν αφορμήν καταλείπεσθαι σφίσιν, πάσης δὲ τῆς ἄλλης Σικελίας ἐπικρατεῖν Ῥωμαίους 7 πλην Δρεπάνων. Ένα δὲ μη τοῖς άγνοοῦσι τοὺς τόπους άσαφη τὰ λεγόμενα γίνηται, πειρασόμεθα διὰ βραχέων άγαγεῖν εἰς ἔννοιαν τῆς εὐκαιρίας καὶ θέσεως αὐτῶν τοὺς 15 42 έντυγχάνοντας, την μέν οὖν σύμπασαν Σικελίαν τη θέσει τετάχθαι συμβαίνει πρὸς τὴν Ἰταλίαν καὶ τάκείνης πέρατα παραπλησίως τη της Πελοποννήσου θέσει πρός την λοιπην 2 Έλλάδα και τὰ ταύτης ἄκρα, τούτω δ' αὐτῷ διαφέρειν άλλήλων, ή κείνη μεν χερρόνησός έστιν, αυτη δε νήσος 20 ής μεν γαρ δ μεταξύ τόπος έστι πορευτός, ής δε πλωτός. 3 τὸ δὲ σχημα της Σικελίας ἔστι μὲν τρίγωνον, αἱ δὲ κορυφαὶ τῶν γωνιῶν ἐκάστης ἀκρωτηρίων λαμβάνουσι τάξεις, 51 4 ών τὸ μὲν πρὸς μεσημβρίαν νεῦον εἰς δὲ τὸ Σικελικὸν 5 πέλαγος άνατείνον Πάχυνος καλείται, τὸ δ' εἰς τὰς ἄρκτους 25 κεκλιμένον δρίζει μέν τοῦ πορθμοῦ τὸ πρὸς δύσεις μέρος, απέχει δὲ τῆς Ἰταλίας ὡς δεκαδύο στάδια, προσαγορεύεται 6 δὲ Πελωριάς. τὸ δὲ τρίτον τέτραπται μὲν εἰς αὐτὴν τὴν

^{2.} τεσσαρεσκαιδέκατον Β°C 4. ἀπαντηκότων Α 12. σφίσι R° 13. δοεπανών Α 15. είς • ἔν | • • νοιαν Α 17. τὰ ἐκείνης ΑR 18. πελοπονήσου Α (conf. ad 2, 37, 9) 20. ἐκείνη ΑR (conf. Philol. XIV 314) χερσόνησος ΑΕ, χερσόννησος Β°C, corr. D (conf. BW in Fleckeiseni annal. 1884 p. 114 s.) ἐστιν, αὐτη δὲ νῆσος add. Hu quaest. I 4 (lacunam indicaverat Ca) 21. ῆς μὲν γὰρ — πλωτός del. Cobetus Mnemos. X 198 πλωτός Α¹ in marg. R, παντός Α¹ 22. ἔστι Α, ἐστὶ R° 26. δύσεις Hu Fleckeiseni annal. 1857 p. 833 pro δύσει 27. δεκαδύο ΑR, δυσκαίδεκα Sch, δώδεκα Di

Διβύην, ἐπίκειται δὲ τοῖς προκειμένοις τῆς Καργηδόνος ακρωτηρίοις ευκαίρως, διέχον ώς χιλίους σταδίους, νεύει δ' είς χειμερινάς δύσεις, διαιρεί δὲ τὸ Διβυκὸν καὶ τὸ Σαρδώον πέλαγος, προσαγορεύεται δὲ Λιλύβαιον. ἐπὶ δὲ 7 5 τούτω πόλις δμώνυμος κεῖται τῷ τόπω, περὶ ἣν τότε συνέβαινε τούς 'Ρωμαίους συνίστασθαι την πολιορχίαν, τείχεσί τε διαφερόντως ήσφαλισμένην και πέριξ τάφρω βαθεία και τενάγεσιν έκ θαλάττης, δι' ών έστιν είς τούς λιμένας εἴσπλους πολλης δεόμενος έμπειρίας καὶ συνη-10 θείας. ταύτη δὲ προσστρατοπεδεύσαντες ἐξ ἑκατέρου μέ- 8 ρους οί Ρωμαΐοι, και τὰ μεταξύ τῶν στρατοπέδων τάφρω καὶ χάρακι καὶ τείχει διαλαβόντες, ἤρξαντο προσάγειν ἔργα κατά τὸν ἔγγιστα κείμενον τῆς θαλάττης πύργον ώς πρὸς τὸ Διβυκὸν πέλαγος. προσκατασκευάζοντες δ' ἀεὶ τοῖς 9 15 ύποκειμένοις και παρεκτείνοντες τῶν ἔργων τὰς κατασκευάς, τέλος εξ πύργους τους συνεχείς τῷ προειρημένω κατέβαλον, τοὺς δὲ λοιποὺς πάντας ἅμα κριοκοπεῖν ἐνεχείρησαν. γινο- 10 μένης δ' ένεργοῦ καὶ καταπληκτικής τής πολιορκίας, καὶ των πύργων των μεν πονούντων αν' εκάστην ήμεραν των 20 δ' ἐρειπομένων, αμα δὲ καὶ τῶν ἔργων ἐπιβαινόντων ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἐντὸς τῆς πόλεως, ἦν ἰσχυρὰ διατροπή καὶ κα- 11 τάπληξις παρά τοῖς πολιορχουμένοις, καίπερ όντων έν τῆ πόλει χωρίς τοῦ πολιτικοῦ πλήθους αὐτῶν τῶν μισθοφόρων είς μυρίους. οὐ μὴν ἀλλ' ὅ γε στρατηγὸς αὐτῶν Ἰμίλκων 12 25 οὐδὲν παρέλειπε τῶν δυνατῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀντοικοδομῶν 52 τὰ δ' ἀντιμεταλλεύων οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀπορίαν παρεῖχε τοῖς ὑπεναντίοις. ἔτι δὲ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐπιπορευό- 18 μενος και τοῖς ἔργοις ἐγχειρῶν, εἴ πως δύναιτο πῦρ ἐμβαλεῖν, πολλούς ὑπὲρ τούτου τοῦ μέρους καὶ παραβόλους

^{3.} χεμερινὰς A 7. τείχεσι δὲ AR, corr. Rei 26 8. εἰ•ς (ς partim in rasura) A 14. προ • κατασκευάζοντες A, in rasura σ add. manus rec. 16. τῷ προειρημένω Ca pro τῶν προειρημένων κατέβαλον τους δὲ λοιποὺς super versum add. A (dubium primane an secunda manu), om. DE 17. ἐπεχείρησαν Suid. ν. κριοκοπεῖν 18. ἐνεργοῦς DE 19. ἀνὰ AR 25. παρέλειπε A, παρέλιπε R, utramque scripturam coniunxit C

[52, 5

άγῶνας διασυνίστατο καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ, ώστε πλείους ἐνίοτε γίνεσθαι νεκρούς ἐν ταῖς τοιαύταις συμπλοκαῖς τῶν εἰωθότων πίπτειν ἐν ταῖς παρατάξεσι.

Κατά δὲ τοὺς καιροὺς τούτους τῶν ἡγεμόνων τινὲς τῶν τὰς μεγίστας χώρας έχόντων έν τοῖς μισθοφόροις, συλλα- 5 λήσαντες αύτοις ύπερ του την πόλιν ενδουναι τοις 'Ρωμαίοις και πεπεισμένοι πειθαρχήσειν σφίσι τούς ύποτεταγμένους, έξεπήδησαν νυκτός έκ της πόλεως έπλ τὸ στρατόπεδον, και διελέγοντο τῷ τῶν Ῥωμαίων στρατηγῶ 2 περί τούτων. ὁ δ' 'Αχαιὸς 'Αλέξων ὁ καὶ τοῖς 'Ακραγαν- 10 τίνοις κατά τους επάνω χρόνους αίτιος γενόμενος της σωτηρίας, καθ' δν καιρον έπεβάλοντο παρασπονδείν αὐτοὺς οί τῶν Συρακοσίων μισθοφόροι, καὶ τότε πρῶτον συγείς 3 την πράξιν ανήγγειλε τῷ στρατηγῷ τῶν Καργηδονίων, ὁ δὲ διακούσας παραχρημα συνηγε τούς καταλειπομένους τῶν 15 ήγεμόνων καὶ παρεκάλει μετὰ δεήσεως, μεγάλας δωρεάς καὶ χάριτας ὑπισχνούμενος, ἐὰν ἐμμείνωσι τῆ πρὸς αὐτὸν πίστει 4 καὶ μὴ κοινωνήσωσι τοῖς ἐξεληλυθόσι τῆς ἐπιβολῆς. δεχο-. μένων δὲ προθύμως τοὺς λόγους, εὐθέως μετ' αὐτῶν ἀπέστειλε πρός μέν τοὺς Κελτοὺς Αννίβαν τὸν υίὸν τὸν Αν- 20 νίβου τοῦ μεταλλάξαντος ἐν Σαρδόνι διὰ τὴν προγεγενημένην έν τη στρατεία πρός αὐτοὺς συνήθειαν, ἐπὶ δὲ τοὺς άλλους μισθοφόρους Αλέξωνα διά την παρ' εκείνοις άπο-5 δοχήν αὐτοῦ καὶ πίστιν· οἳ καὶ συναγαγόντες τὰ πλήθη καὶ παρακαλέσαντες, έτι δὲ πιστωσάμενοι τὰς προτεινομένας 25 ξκάστοις δωρεάς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ, ξαδίως ἔπεισαν αὐτοὺς 6 μένειν έπὶ τῶν ὑποκειμένων. διὸ καὶ μετὰ ταῦτα τῶν ἐκπηδησάντων * * πρὸς τὰ τείχη καὶ βουλομένων παρακαλεῖν

^{1.} $\delta * * συνίστατο A¹, δὴ συνίστατο A²R, corr. Ηυ 6. αὐτοῖς] αὐτοῖς (vel αὐτοῦς) αὐτοῖς (vel αὐτοῖς) vestigia primae manus in A, αὐτοὶ ἑαυτοῖς A²R, αὐτοὶ in suspicionem vocavit Ben 17. ἐμμένωσι C 18. ἐπιβολῆς A¹, ἐπιβονλῆς A²R 20. νἱὸν τοῦ ἀννίβου CDE 28. post ἐπηδησάντων add. παραγενομένων vel ἐπανελθόντων vel προσμιγνύντων Rei 26, προσελθόνων προφανῶς ΒW praef. 31, ἐπ τοῦ προφανοῦς ἐρχομένων idem in contextu, ἐν καιρῷ συνεγιζόντων Stichius Philologischer Anzeiger XIII 829 (de participiorum copulatione conf. 1, 50, 7: τοῖς συνάπτουσι προσεπιταττομένοις)$

10

53 καλ λέγειν τι περί τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐπαγγελίας, οὐχ οἶον προσείχον αὐτοῖς ἀλλ' ἁπλῶς οὐδ' ἀχοῦσ' ἡξίουν, βάλλοντες δὲ τοῖς λίθοις καὶ συνακοντίζοντες ἀπεδίωξαν ἀπὸ τοῦ τείχους. Καρχηδόνιοι μεν οὖν διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας 7 5 παρά μικρὸν ἦλθον ἀπολέσαι τὰ πράγματα, παρασπονδηθέντες υπό των μισθοφόρων 'Αλέξων δε πρότερον 'Ακρα- 8 γαντίνοις έσωσε δια την πίστιν ου μόνον την πόλιν καί την χώραν άλλα και τους νόμους και την έλευθερίαν, τότε δὲ Καρχηδονίοις αἴτιος ἐγένετο τοῦ μὴ σφαλῆναι τοῖς ὅλοις.

Οἱ δ' ἐν τῆ Καρχηδόνι τούτων μὲν οὐδὲν εἰδότες, συλ- 44 λογιζόμενοι δὲ τὰς ἐν ταῖς πολιοφαίαις χφείας, πληφώσαντες στρατιωτών πεντήχοντα ναύς, καὶ παρακαλέσαντες τοῖς άρμόζουσι λόγοις τῆς πράξεως τὸν ἐπὶ τούτοις τεταγμένον Αννίβαν, δς ήν Αμίλχου μέν υίὸς τριήραρχος δὲ καὶ φίλος 15 'Ατάρβου πρῶτος, ἐξαπέστειλαν κατὰ σπουδήν, ἐντειλάμενοι μη καταμελλησαι, χρησάμενον δε σύν καιρώ τη τόλμη βοηθησαι τοῖς πολιορχουμένοις. δ δ' ἀναχθεὶς μετὰ μυρίων 2 στρατιωτών και καθορμισθείς έν ταϊς καλουμέναις Αίγούσσαις, μεταξύ δὲ κειμέναις Λιλυβαίου καὶ Καρχηδό-20 νος, ξπετήρει τὸν πλοῦν. λαβών δ' οὖριον καὶ λαμπρὸν 3 ανεμον, έχπετάσας πασι τοῖς άρμένοις καὶ κατουρώσας ἐπ' αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ λιμένος ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν, ἔχων καθωπλισμένους και πρός μάχην έτοίμους τους ανδρας έπι των καταστρωμάτων. οί δε Ρωμαΐοι τὰ μεν αἰφνιδίου γενομέ- 4 25 νης της έπιφανείας, τὰ δὲ φοβούμενοι μὴ σὺν τοῖς πολεμίοις ὑπὸ τῆς βίας τοῦ πνεύματος συγκατενεχθῶσιν εἰς τὸν λιμένα των ύπεναντίων, τὸ μὲν διακωλύειν τὸν ἐπίπλουν της βοηθείας απέγνωσαν, έπι δε της θαλάττης έστησαν καταπεπληγμένοι την των πολεμίων τόλμαν. τὸ δ' ἐκ τῆς 5

^{2.} ἀχούσειν AD¹E Suid. v. οὖχ οἶον, ἀχούειν CD², corr. Hu Fleckeiseni annal. 1867 p. 315 6. πρότερον μεν coni. Be (sed conf. praef. ad 3, 109, 1, β) ἀχραγαντίνους A¹DE, corr. A²BC 15. πρώτος del. Na 361 hiatum non curas 16. καταμελλῆσαι Ernestus pro καταμελῆσαι 18. μεν post καλουμέναις add. Sch tom. VII p. 671 (sed conf. praef. ad 3, 109, 1, α) αἰγούσαις DE 20. οὖριον ἀνεμον καὶ λαμπρόν Suid. v. οὖριος 27. ἐπίπλουν Α² (ex ε∗ι∗∗∗|πλοῦν) DE, εἴσπλουν A¹ in marg. BC, ἐπείσπλουν coni. Hu

١

πόλεως πληθος ηθροισμένον έπλ τὰ τείχη πᾶν αμα μέν ηγωνία τὸ συμβησόμενον, αμα δ' ἐπὶ τῷ παραδόξω τῆς 54 έλπίδος ύπερχαρες ύπάρχον μετά κρότου καὶ κραυγῆς παρ-6 εκάλει τούς είσπλέοντας. 'Αννίβας δὲ παραβόλως καὶ τεθαρρηχότως είσδραμών και καθορμισθείς είς τον λιμένα 5 7 μετ' ασφαλείας απεβίβασε τούς στρατιώτας, οί δ' έν τη πόλει πάντες ούχ ούτως ήσαν έπὶ τῆ τῆς βοηθείας παρουσία περιχαρείς, καίπερ μεγάλην έλπίδα καὶ χεῖρα προσειληφότες, ώς έπι τῷ μὰ τετολμηκέναι τοὺς Ῥωμαίους κωλῦσαι 45 τον ἐπίπλουν τῶν Καρχηδονίων. Ἰμίλκων δ' ὁ τεταγμένος 10 έπὶ τῆς πόλεως στρατηγός, θεωρών τὴν δρμὴν καὶ προθυμίαν των μέν έν τη πόλει διά την παρουσίαν της βοηθείας τῶν δὲ παραγεγονότων διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν περιε-2 στώτων κακῶν, βουλόμενος ἀκεραίοις ἀποχρήσασθαι ταῖς έκατέρων δρμαζς πρός την διά τοῦ πυρός ἐπίθεσιν τοῖς 15 3 έργοις, συνηγε πάντας είς εκκλησίαν παρακαλέσας δε τώ καιρώ τὰ πρέποντα διὰ πλειόνων καὶ παραστήσας δρμήν ύπερβάλλουσαν διά τε τὸ μέγεθος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῖς κατ' ίδιαν ανδραγαθήσασι καὶ τὰς κατὰ κοινὸν ἐσομένας 4 γάριτας αὐτοῖς καὶ δωρεὰς παρὰ Καργηδονίων, δμοθυμαδὸν 20 έπισημαινομένων και βοώντων μη μέλλειν άλλ' άγειν αὐτούς, τότε μεν έπαινέσας και δεξάμενος την προθυμίαν άφηκε, παραγγείλας άναπαύεσθαι καθ' ώραν και πειθαρδ χεῖν τοῖς ἡγουμένοις μετ' οὐ πολύ δὲ συγκαλέσας τοὺς προεστώτας αὐτών διένειμε τοὺς ἁρμόζοντας πρὸς τὴν ἐπί- 23 θεσιν έκάστοις τόπους, καὶ τὸ σύνθημα καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἐπιθέσεως ἐδήλωσε, καὶ παρήγγειλε τοῖς ἡγεμόσι μετὰ πάντων των υποτεταγμένων έπι τοῖς τόποις έωθινῆς είναι 6 συλαχής, των δέ πειθαρχησάντων έξαγαγών την δύναμιν 7 αμα τῷ φωτὶ κατὰ πλείους τόπους ἐνεχείρει τοῖς ἔργοις. οί 30 δὲ Ῥωμαῖοι διὰ τὸ προορᾶσθαι τὸ μέλλον οὐκ ἀργῶς οὐδ' απαρασκεύως είχον, άλλ' έτοίμως έβοήθουν πρός τὸ δεό-8 μενον καὶ διεμάγοντο τοῖς πολεμίοις ἐρρωμένως. πάντων

^{14.} ἀκεραίοις Gro pro ἀκεραίως 19. ἀνδραγαθήσουσι C 32. ἐβοήθουν Α¹, παρ superscr. m. rec., παρεβοήθουν R

54, 331

δ' ἐν βραχεῖ χρόνω συμπεσόντων ἀλλήλοις ἦν ἀνών παράβολος πέριξ του τείχους οί μεν γαρ έκ της πόλεως ήσαν 55 ούπ ελάττους δισμυρίων, οί δ' έξωθεν έτι πλείους τούτων, όσω δε συνέβαινε τους ανδρας έκτος τάξεως ποιεί- 9 5 σθαι την μάχην άναμίξ κατά τὰς αύτῶν προαιρέσεις, τοσούτω λαμπρότερος ήν δ κίνδυνος ώς αν έκ τοσούτου πλήθους κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ ζυγὸν οἱονεὶ μονομαγικῆς συνεστώσης περί τοὺς ἀγωνιζομένους τῆς φιλοτιμίας. οὐ μὴν 10 άλλ' ή τε κραυγή και τὸ σύστρεμμα διαφέρον ήν πρὸς αὐ-10 τοῖς τοῖς ἔργοις. οἱ γὰρ ἀρχῆθεν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ παρ' 11 άμφοῖν ταχθέντες, οί μεν έπι τῷ τρέψασθαι τοὺς ἐπι τῶν έργων οί δ' έπι τῷ μὴ προέσθαι ταῦτα, τηλικαύτην έποιούντο φιλοτιμίαν και σπουδήν, οί μεν εξώσαι σπεύδοντες, οί δ' οὐδαμῶς εἶξαι τούτοις τολμῶντες διὰ τὴν προθυμίαν, 15 ώστε τέλος εν αὐταῖς μένοντες ταῖς εξ ἀρχῆς χώραις ἀπέθνησκον. οί γε μὴν αμα τούτοις ἀναμεμιγμένοι, δᾶδα καὶ 12 στυππίον καὶ πῦρ ἔχοντες, οὕτω τολμηρῶς καὶ πανταχόθεν αια προσπίπτοντες ένέβαλλον ταῖς μηχαναῖς ωστε τοὺς Ρωμαίους είς τὸν ἔσχατον παραγενέσθαι κίνδυνον, μὴ δυναμέ-20 νους κατακρατήσαι της των έναντίων έπιβολής. δ δέ των 13 Καργηδονίων στρατηγός θεωρών έν μέν τῷ κινδύνω πολλούς αποθνήσκοντας, οδ δ' ένεκα ταῦτ' ἔπραττεν, οὐ δυναμένους κρατήσαι των έργων, άνακαλεῖσθαι τοὺς ξαυτοῦ παρήγγειλε τοῖς σαλπισταῖς. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι παρ' οὐδὲν ἐλθόντες τοῦ 14 25 πάσας ἀποβαλεῖν τὰς παρασκευάς, τέλος ἐκράτησαν τῶν έργων και πάντα διετήρησαν άσφαλώς.

Ο μεν οὖν Αννίβας μετὰ τὴν χρείαν ταύτην εξέπλευσε 46 νύκτως ἔτι μετὰ τῶν νεῶν, λαθών τοὺς πολεμίους, εἰς τὰ Αρέπανα πρὸς Ατάρβαν τὸν τῶν Καρχηδονίων στρατηγόν · 30 διὰ γὰρ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ τόπου καὶ τὸ κάλλος τοῦ περὶ τὰ 2

^{7.} post μονομαχικής add. τινος Suid. 11. τῶ A²(R), τὸ A¹D
12. τῶ A(R), τὸ D πρόεσθαι A 15. ώστε add. Rei 27, ὡς
Stichius de Polyb. dic. gen. p. 205 16. δάιδα A 17. στύπκιον
AB, στυπεῖον A² in marg. DĒ, στυππεῖον C 18. ἐνέβαλον B
22. δυνάμενος Na 353 24. σαλπικταῖς C τοῦ del. Cobetus Mnemos.
VIII 249 (sed conf. Kaelkerum de eloc. Polyb. p. 254 et 302, Goetzelerum de Polybi eloc. p. 25) 28 et 30. τὸ δρέπανον C

Δρέπανα λιμένος ἀεὶ μεγάλην ἐποιοῦντο σπουδὴν οἱ Καρχη-

3 δόνιοι περί την φυλακήν αὐτοῦ. συμβαίνει δὲ τοῦ Διλυβαίου τοῦτον ἀπέχειν τὸν τόπον ώς ἂν έκατὸν καὶ εἴκοσι στάδια. 4 τοῖς δ' ἐν τῆ Καργηδόνι βουλομένοις μὲν εἰδέναι τὰ περί τὸ **Λιλύβαιον, οὐ δυναμένοις δὲ διὰ τὸ τοὺς μὲν συγκεκλεῖσθαι 56** τοὺς δὲ παραφυλάττεσθαι φιλοτίμως, ἐπηγγείλατό τις ἀνὴρ των ἐνδόξων, Αννίβας ἐπικαλούμενος Ῥόδιος, εἰσπλεύσας είς τὸ Λιλύβαιον καὶ γενόμενος αὐτόπτης άπαντα διασα-5 φήσειν. οί δὲ τῆς ἐπαγγελίας μὲν ἀσμένως ἤκουσαν, οὐ μην επίστευον γε δια το τῷ στόλω τοὺς Ρωμαίους ἐπὶ τοῦ 10 6 κατά τὸν εἴσπλουν στόματος ἐφορμεῖν. ὁ δὲ καταρτίσας την ίδιαν ναῦν ἀνήχθη καὶ διάρας είς τινα τῶν πρὸ τοῦ Διλυβαίου κειμένων νήσων, τη κατά πόδας ημέρα λαβών εὐχαίρως ἄνεμον οὔριον, περί τετάρτην ὥραν, ἁπάντων τῶν πολεμίων δρώντων καὶ καταπεπληγμένων τὴν τόλμαν 15 7 εἰσέπλευσεν. καὶ τὴν κατόπιν εὐθέως ἐγίνετο περὶ ἀναγω-8 γήν. δ δὲ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς βουλόμενος ἐπιμελέστε-

ον τον κατά τον εἴσπλουν τόπον τηρεῖν, ἐξηρτυκώς ἐν τῆ νυπτὶ δέκα ναῦς τὰς ἄριστα πλεούσας, αὐτὸς μὲν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἑστὼς ἐθεώρει τὸ συμβαῖνον, ὁμοίως δὲ καὶ πᾶν τὸ 20 στρατόπεδον αἱ δὲ νῆες τοῦ στόματος ἐξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν, ἐφ' ὅσον ἦν δυνατὸν ἔγγιστα τοῖς τενάγεσι προσάγειν, ἐπεῖχον ἐπτερωκυῖαι πρὸς τὴν ἐμβολὴν καὶ σύλληψιν

γειν, επειχον επτεφωκειαι προς την εμροκην και συκκηψιν
10 τῆς ἐκπλεῖν μελλούσης νεώς. ὁ δὲ Ῥόδιος ἐκ τοῦ προφανοῦς τὴν ἀναγωγὰν ποιησάμενος οὕτως κατανέστη τῶν πο- 25
λεμίων τῆ τε τόλμη καὶ τῷ ταχυναυτεῖν ὥστ' οὐ μόνον
ἄτρωτον ἐξέπλευσε τὴν ναῦν ἔχων καὶ τοὺς ἄνδρας, οἰον
11 ἑστῶτα παραδραμὼν τὰ σκάφη τῶν ὑπεναντίων, ἀλλὰ καὶ

βραχὺ προπλεύσας ἐπέστη πτερώσας τὴν ναῦν ὡσανεὶ προ12 καλούμενος τοὺς πολεμίους. οὐδενὸς δὲ τολμῶντος ἔπ' 30
αὐτὸν ἀντανάγεσθαι διὰ τὸ τάχος τῆς εἰρεσίας, ἀπέπλευσε

^{11.} καταρτύσας A^1 , corr. A^2R 14. ώραν A^1GE^2 , ήμέραν A^1DE^1 , ήμέρας coni. Hu 16. εἰσέπλευσεν A^1 , εἰσέπλευσε A^2R τη Bentenus observ. crit. p. 10 εγίνετο AB^3GE^2 , εγένετο DE^1 19. ἀρίστας A^1 , corr. A^2 24. νεῶς A 29. προσπλεύσας G, περιπλεύσας B^1 31. ••|νάγεσθαι A^1 (sub prima rasura comparet etiamnunc τ), ἐνάγε-

καταναστάς μιᾶ νηὶ παντός τοῦ τῶν ἐναντίων στόλου. καὶ 13 τὸ λοιπὸν ήδη πλεονάκις ποιῶν ταὐτὸ τοῦτο μεγάλην χρείαν παρείχετο, τοῖς μὲν Καρχηδονίοις ἀεὶ τὰ κατεπείγοντα διασαφών, τούς δὲ πολιορχουμένους εὐθαρσεῖς παρασκευάζων, 5 τους δε Ρωμαίους καταπληττόμενος τῷ παραβόλφ. μέγιστα 47 57 δὲ συνεβάλλετο πρὸς τὴν τόλμαν αὐτῷ τὸ διὰ τῶν προβραγέων έχ τῆς έμπειρίας ἀχριβῶς σεσημειῶσθαι τὸν εἴσπλουν. ύπεράρας γὰρ καὶ φαινόμενος ἔπειτ' ᾶν ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν 2 Ιταλίαν μερών ελάμβανε τὸν ἐπὶ τῆς θαλάττης πύργον κατὰ 10 πρώρραν ούτως ώστε τοις πρός την Λιβύην τετραμμένοις πύργοις της πόλεως επιπροσθείν απασι δι' οδ τρόπου μόνως έστι δυνατόν έξ ούρίας τοῦ κατά τὸν εἴσπλουν στόματος εὐστοχεῖν. τῆ δὲ τοῦ Ροδίου τόλμη πιστεύσαν- 3 τες καλ πλείους ἀπεθάρρησαν τῶν εἰδότων τοὺς τόπους 15 τὸ παραπλήσιον ποιείν. Εξ ών οί Ρωμαίοι δυσχρηστούμενοι τῷ συμβαίνοντι χωννύειν τὸ στόμα τοῦ λιμένος έπεχείρησαν. κατά μέν οὖν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐπι- 4 βολης οὐδὲν ήνυον διὰ τὸ βάθος της θαλάττης καὶ διὰ τὸ μηθέν δύνασθαι των έμβαλλομένων στηναι μηδέ συμμείναι 20 τὸ παράπαν, ἀλλ' ὑπό τε τοῦ κλύδωνος καὶ τῆς τοῦ ῥοῦ βίας τὸ διπτούμενον εὐθέως ἐν τῆ καταφορᾶ παρωθεῖσθαι και διασκορπίζεσθαι κατά δέ τινα τόπον έχοντα βράχεα 5 συνέστη χώμα μετά πολλής ταλαιπωρίας, έφ' ῷ τετρήρης έκτρέχουσα νυκτός έκάθισε και τοις πολεμίοις υποχείριος 25 έγένετο, διαφέρουσα τῆ κατασκευῆ τῆς ναυπηγίας. ἦς οί 6 'Ρωμαίοι πρατήσαντες καί πληρώματι καταρτίσαντες έπι-

λέκτω πάντας τοὺς εἰσπλέοντας, μάλιστα δὲ τὸν Ῥόδιον, ἐπετήρουν. ὁ δὲ κατὰ τύχην εἰσπλεύσας νυκτὸς μετὰ ταῦτα τ πάλιν ἀνήγετο φανερῶς. Θεωρῶν δ' ἐκ καταβολῆς αὐτῶ

σθαι Α², ἀνάγεσθαι R, corr. Hu coll. 16, 8, 5 6. συνεβάλετο Β αὐτοῦ ΑC, pro τοῦ Α² in marg. τ, unde αὐτῷ DE 8. ἔπειτ ἀν Ηυ (ἔπειτα Sca), ἐπειδ ἀν Α(R) 10. πρώρ|ραν Α¹, πρώραν Α²R° τοῖς Α² ex τῶι, ut videtur τετραμένοις Α¹, corr. Α² 11. ἐπι| πρόσθεσιν ἀπᾶσι Α¹(DE), ἐπίπροσθεν εἰναι πᾶσι Α²C, corr. Boeclerus 12. post σὐρίας vulgo additum πλέουσι ex C 19. μηδὲν Β 21. ρἰπτόμενον C 29. ἐξ ὑποβολῆς Ernestus Schulze Mus. Rhen. XXIII 428 s.

8 την τετρήρη συνεξορμήσασαν, γνούς την ναῦν διετράπη. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὥρμησεν ὡς καταταχήσων τῆ δὲ τοῦ πλη-ρώματος παρασκευῆ καταλαμβανόμενος, τέλος ἐπιστρέψας 9 ἡναγκάσθη συμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις, καταπροτερούμενος δὲ τοῖς ἐπιβατικοῖς διά τε τὸ πλῆθος καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν 5 10 τῶν ἀνδρῶν ἐγένετο τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κυριεύσαντες καὶ ταύτης τῆς νεὼς εὖ κατεσκευασμένης, καὶ 58 καταρτίσαντες αὐτὴν τοῖς πρὸς τὴν χρείαν, οὕτως ἐκώλυσαν τοὺς κατατολμῶντας καὶ πλέοντας εἰς τὸ Λιλύβαιον.

Τῶν δὲ πολιορχουμένων ταῖς μὲν ἀντοιχοδομίαις ἐνερ- 10 48 γως γρωμένων, του δε λυμαίνεσθαι και διαφθείρειν τάς 2 των υπεναντίων παρασκευάς ἀπεννωκότων, γίνεται τις άνέμου στάσις έχουσα τηλικαύτην βίαν και φοράν είς αὐτὰς τάς των μηχανημάτων προσαγωγάς ώστε καὶ τάς στοάς διασαλεύειν καὶ τοὺς προκειμένους τούτων πύργους τῆ βία 15 3 βαστάζειν εν ῷ καιρῷ συννοήσαντές τινες τῶν Ελληνικῶν μισθοφόρων την επιτηδειότητα της περιστάσεως πρός την των έργων διαφθοράν προσφέρουσι τω στρατηγώ την έπί-4 νοιαν. τοῦ δὲ δεξαμένου καὶ ταχέως έτοιμάσαντος πᾶν τὸ πρός την χρείαν άρμόζον, συστραφέντες οί νεανίσκοι κατά 20 5 τριττούς τόπους ἐνέβαλον πῦρ τοῖς ἔργοις. ὡς δ' ἂν τῶν μέν κατασκευασμάτων διὰ τὸν χρόνον εὖ παρεσκευασμένων πρός τὸ ραδίως έμπρησθήναι, τῆς δὲ τοῦ πνεύματος βίας φυσώσης κατ' αὐτῶν τῶν πύργων καὶ μηχανημάτων, τὴν μὲν νομήν τοῦ πυρός ἐνεργὸν συνέβαινε γίνεσθαι καὶ πρακτι- 25 κήν, την δ' επάρκειαν και βοήθειαν τοις 'Ρωμαίοις είς 6 τέλος ἄπρακτον καὶ δυσχερῆ τοιαύτην γὰρ ἔκπληξιν παρίστα τὸ συμβαίνον τοῖς βοηθοῦσιν ώστε μήτε συννοῆσαι μήτε συνιδείν δύνασθαι τὸ γινόμενον, άλλ' ἀποσκοτουμέ-

^{3.} κατασκευ \tilde{g} C 5. τῶν ἐπιβατικῶν Suid. v. καταταχήσων 8. καταρτίσαντες A^2 ex κα*•ἀρτίσαντες 11. τοῦ] τὸ Di (sed conf. 1, 29, 5 cum adnot., 9, 7, 9) 15. σαλεύειν Suid. v. στάσις 21. τριττοὺς * * * τόπους A, in rasura τοὺς fuisse videtur $\dot{\omega}$ ς αν δὲ A^r in marg. 24. κατ' Be pro καὶ post μηχανημάτων add. διασαλευούσης τὰς βάσεις A^r (super versum) Bs C 25. συνέβη γενέσθαι Suid. v. νομή

58, 24] νους ύπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς φερομένης λιγνύος καὶ τῶν φεψαλύγων, έτι δὲ τῆς τοῦ καπνοῦ πολυπληθίας, οὐκ ὀλίγους απόλλυσθαι καὶ πίπτειν, μὴ δυναμένους ἐγγίσαι πρὸς αὐτην την τοῦ πυρός βοήθειαν. όσω δὲ μείζω συνέβαινε γί- 7 5 γεσθαι την δυσγρηστίαν περί τούς ύπεναντίους διά τάς προειρημένας αἰτίας, τοσούτω πλεῖον εὐχρηστίας περὶ τοὺς ένιέντας ήν τὸ πῦρ' τὸ μὲν γὰρ ἐπισχοτοῦν καὶ βλάπτειν 8 59 δυνάμενον πᾶν έξεφυσᾶτο καλ προωθεῖτο κατά τῶν ὑπεναντίων, τὸ δὲ βαλλόμενον ἢ διπτούμενον ἐπί τε τοὺς βοη-10 θοῦντας καὶ τὴν τῶν ἔργων διαφθοράν εὔστοχον μὲν ἐπεγίνετο διὰ τὸ συνορᾶν τοὺς ἀφιέντας τὸν πρὸ αὐτῶν τόπον, πρακτικόν δε διά τὸ γίνεσθαι σφοδράν τὴν πληγὴν συγεργούσης τοῖς βάλλουσι τῆς τοῦ πγεύματος βίας. τὸ δὲ 9 πέρας τοιαύτην συνέβη γενέσθαι την παντέλειαν της κατα-15 φθορᾶς ώστε και τὰς βάσεις τῶν πύργων και τὰ στύπη τῶν κριῶν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀχρειωθῆναι. τούτων δὲ συμ- 10 βάντων τὸ μὲν ἔτι διὰ τῶν ἔργων πολιορχεῖν ἀπέγνωσαν οί Ένωμαῖοι, περιταφρεύσαντες δε και χάρακι περιλαβόντες κύκλω την πόλιν, έτι δε της ίδίας στρατοπεδείας τείχος 20 προβαλόμενοι, τῷ γρόνω παρέδοσαν τὴν πρᾶξιν. οἱ δ' ἐν 11 τῷ Λιλυβαίφ τὸ πεπτωκὸς ἐξοικοδομησάμενοι τεῖχος εὐθαρσώς υπέμενον ήδη την πολιοραίαν.

α. u. Εἰς δὲ τὴν Ῥώμην προσπεσόντων τούτων, καὶ μετὰ 49
505
ταῦτα πλειόνων ἀναγγελλόντων διότι συμβαίνει τῶν ἀπὸ
25 τοῦ στόλου πληρωμάτων τὸ πλεῖστον μέρος ἔν τε τοῖς
ἔργοις καὶ τῆ καθόλου πολιορκία διεφθάρθαι, σπουδῆ 2
κατέγραφον ναύτας, καὶ συναθροίσαντες εἰς μυρίους ἐξέπεμψαν εἰς τὴν Σικελίαν. ὧν διὰ τοῦ πορθμοῦ περαιωθέν- 3
των καὶ πεζῆ παραγενομένων εἰς τὸ στρατόπεδον, συναγα30 γῶν τοὺς χιλιάρχους ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων Πόπλιος

^{6.} πλεῖον Sch pro πλείων εὐχρηστία Β° DE 7. ἐπισκοτοῦν Di Fleckeiseni annal. 1869 p. 118, «προσκοτοῦν Α, ἢ προσκοτοῦν DE, προσκοτοῦν BC 8. προσωθεῖτο AR, corr. Ca (conf. praef.) 15. τύπη AR et Suid. h. v., corr. Sca 19. στρατοπεδίας Α¹, corr. Ar R 20. προβαλλόμενοι ADE, περιβαλόμενοι C, corr. B 27. ναύτας Ε², αὐτὰς ABDE¹, αὐτοὺς C

Κλαύδιος έφη καιρόν είναι πλείν έπὶ τὰ Δρέπανα παντί 4 τω στόλω: τὸν γὰρ στρατηγὸν τῶν Καρχηδονίων 'Ατάρβαν, τὸν τεταγμένον ἐπ' αὐτῶν, ἀπαράσκευον εἶναι πρὸς τὸ μέλλον, άγνοοῦντα μεν την παρουσίαν τῶν πληρωμάτων, πεπεισμένον δε μη δύνασθαι πλείν τον αυτών στόλον διά 5 την γεγενημένην εν τη πολιορκία καταφθοράν των ανδρών. 5 προγείρως δ' αὐτῶν συγκατατιθεμένων εὐθέως ἐνεβίβαζε τά τε προϋπάρχοντα και τὰ προσφάτως παραγεγονότα πληρώματα, τοὺς δ' ἐπιβάτας ἐκ παντὸς ἐπέλεξε τοῦ στρατεύματος έθελοντην τους αρίστους, ατε δη του μέν πλου 60 σύνεγγυς όντος, της δ' ώφελείας έτοιμου προφαινομένης. 6 ταῦτα δὲ παρασκευασάμενος ἀνήχθη περὶ μέσας νύκτας, λαθών τοὺς πολεμίους. καὶ τὰς μὲν ἀρχὰς ἄθρους ἔπλει, 7 δεξιὰν ἔχων τὴν γῆν. αμα δὲ τῷ φωτί τῶν πρώτων ἐπί τὰ Δρέπανα νεῶν ἐπιφαινομένων κατιδών ᾿Ατάρβας τὸ 15 8 μεν πρώτον έξενίσθη διά τὸ παράδοξον, ταχύ δ' έν αύτώ γενόμενος, και νοήσας τὸν ἐπίπλουν τῶν ὑπεναντίων, ἔκριγε παντός ξργου πείραν λαμβάνειν καλ πᾶν ὑπομένειν χάριν τοῦ μη περιιδείν σφας είς πρόδηλον συγκλεισθέντας πο-9 λιορχίαν. διόπες εὐθέως τὰ μὲν πληρώματα συνηγε πρὸς 20 τὸν αίγιαλόν, τοὺς δ' ἐκ τῆς πόλεως μισθοφόρους ήθροιζε 10 μετά κηρύγματος. των δὲ συλλεχθέντων ἐπεβάλετο διὰ βραχέων είς έννοιαν αὐτοὺς ἄγειν τῆς τε τοῦ νικᾶν έλπίδος, ἐὰν τολμήσωσι ναυμαχείν, καὶ τῆς ἐν τῆ πολιορκία δυσχρηστίας, έὰν καταμελλήσωσι προϊδόμενοι τὸν κίνδυνον. 25 11 έτοίμως δ' αὐτῶν παρορμηθέντων πρὸς τὴν ναυμαχίαν, καὶ βοώντων ἄγειν καὶ μὴ μέλλειν, ἐπαινέσας καὶ δεξάμενος την δομην παρήγγειλε κατά τάχος εμβαίνειν καί βλέποντας πρός την αύτοῦ ναῦν ξπεσθαι ταύτη κατά πρύ-12 μναν. διασαφήσας δὲ τὰ προειρημένα κατὰ σπουδὴν πρῶ- 30 τος ἐποιεῖτο τὸν ἀνάπλουν, ὑπ' αὐτὰς τὰς πέτρας ἐπὶ

^{1.} τὸ δρέπανον C, item infra 5. αὐτὸν B 6. προγεγενημένην B 7. ανεβίβαζε DE 10. ἐθελοντὴν A^1 Suid. h. v., ἐθελοντὶ DE, ἐθελοντὰς A^1 B $^{\circ}$ C 15. ἀταρβος A^1 (corr. A°) DE 22. συλλεχθέντων A^2 ex συλλε*θέντων 25. καταμελλήσωσι Sch pro καταμελήσωσι 26. αὐτῶ A 29 et pag. 65, 3. αὐτοῦ] conf. praef. ad 1, 85, 6

60, 231

θάτερα μέρη τοῦ λιμένος ἐξάγων τοῦ τῶν πολεμίων εἴσπλου. Πόπλιος δ' δ των 'Ρωμαίων στρατηγός θεωρων τους 50 μέν πολεμίους παρά την αύτοῦ δόξαν οὖτ' εἴκοντας οὖτε . καταπεπληγμένους τὸν ἐπίπλουν ἀλλὰ πρὸς τῷ ναυμαχεῖν 5 όντας, των δε σφετέρων νεων τας μεν έντος ήδη του λιμέ- 2 νος οὖσας τὰς δ' ἐν αὐτῷ τῷ στόματι, τὰς δὲ φερομένας έπλ τὸν εἴσπλουν, πάσαις ἀναστρέφειν παρήγγειλε καλ ποιείσθαι τὸν πλοῦν ἔξω πάλιν. ἔνθα δὴ τῶν μὲν ἐν 3 τῷ λιμένι τῶν δὲ κατὰ τὸν εἴσπλουν ἐκ τῆς μεταβολῆς 10 συμπιπτουσών ου μόνον θόρυβος ην έκ των ανδρών απλε-61 τος. άλλὰ καὶ τοὺς ταρσοὺς ἐθραύονθ' αἱ νῆες άλλήλαις συγκρούουσαι. όμως δ' οὖν ἀεὶ τοὺς ἀνατρέχοντας ἐκτάτ- 4 τοντες οἱ τριήραρχοι παρ' αὐτὴν τὴν γῆν ταχέως ἐποίουν αντιπρώρρους τοῖς πολεμίοις. δ δὲ Πόπλιος αὐτὸς ἐπέ- 5 15 πλει μεν άρχηθεν κατόπιν έπι παντί τῷ στόλω, τότε δ' ἐπιστρέψας κατ' αὐτὸν τὸν πλοῦν πρὸς τὸ πέλαγος ἔλαβε την εὐώνυμον τῆς ὅλης δυνάμεως τάξιν. 'Ατάρβας δὲ κατὰ 6 τὸν αὐτὸν καιρὸν ὑπεράρας τὸ λαιὸν τῶν πολεμίων, ἔχων πέντε ναῦς ἐπίπλους, ὑπέστησε τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἀντίπρωρ-20 ρον τοῖς πολεμίοις ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ πέλαγος μέρους. ἅμα 7 δὲ καὶ τῶν ἐπιπλεόντων ἀεὶ τοῖς συνάπτουσι προσεπιταττομένοις ταὐτὸ ποιεῖν παρήγγειλε διὰ τῶν ὑπηρετῶν. κα- 8 ταστάντων δε πάντων είς μέτωπον, σημήνας δια των συνθημάτων τὰς μὲν ἀρχὰς ἐποιεῖτο τὸν ἐπίπλουν ἐν τάξει. 25 μενόντων πρός τῆ γῆ τῶν Ῥωμαίων διὰ τὸ προσδέχεσθαι τας έκ τοῦ λιμένος ανατρεχούσας ναῦς εξ οὖ συνέβαινε 9 μεγάλα τοὺς 'Ρωμαίους έλαττωθηναι πρὸς αὐτη τη γη ποιησαμένους την συμπλοκήν. ἐπειδη δὲ σύνεγγυς αὐτῶν ἦσαν, 51

^{3.} οὖτ' Ηυ pro οὖχ οὖτε] οὖδὲ Βε ουτε μα ριο συχ ουτε ουδέ Be 4. πρός τὸ DE 6. δὲ εν R^s 11. ἔθραν A^s ex ἔθραν|**, ἔθρανον R, corr. Hu 14. ἀντιπρώρους $A^1(DE)$, ἀντιπρώρους A^2B^sC 15. ἀρχῆ*|θεν A 18. post πολεμίων AR add. ὁωμαίων (Gro νεῶν), del. Be monente Sch 19. ἀντιπρωρορον A^1 , ἀντίπρωρον A^2R 21. προσεπιταττομένοις A^1DE , προσεπιταττόμενος A^2B^sC 22. παρήγγειλε A^2 ex παραγγείλ **, unde suspiceris παραγγείλας et lacunam post ὑπηρετῶν (nullam lacunam statuit et παραγγείλας, paragraphis 7 et 8 in unam sententiam contractis, edidit BW) 4. πρὸς τὸ DE

αρθέντων των συνθημάτων έφ' έκατέρας της ναυαρχίδος 2 συνέβαλλον άλλήλοις. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἰσόρροπος ἦν δ κίνδυνος ώς αν αμφοτέρων τοις αρίστοις έκ της πεζικής ε δυνάμεως επιβάταις χρωμένων άει δε μαλλον υπερείχον οί Καργηδόνιοι διὰ τὸ πολλὰ προτερήματα παρ' όλον 5 4 έχειν τὸν ἀγῶνα. τῷ τε γὰρ ταχυναυτεῖν πολὺ περιῆσαν διά την διαφοράν της ναυπηγίας και την των πληρωμάτων έξιν ή τε χώρα μεγάλα συνεβάλλετ' αὐτοῖς ἄτε πεποιη-5 μένων την έκταξιν από των κατά το πέλαγος τόπων. είτε γὰρ πιέζοιντό τινες ὑπὸ τῶν πολεμίων, κατόπιν ἀνεχώ- 10 ρουν ἀσφαλώς διὰ τὸ ταχυναυτεῖν εἰς τὸν ἀναπεπταμένον 6 τόπον, κάπειτ' έκ μεταβολής τοις προπίπτουσι των διω- 62 κόντων, τοτέ μέν περιπλέοντες τοτέ δὲ πλάγιοι προσπίπτοντες στρεφομένοις και δυσχρηστούσι διά τὸ βάρος τῶν πλοίων καὶ διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πληρωμάτων, ἐμβολάς 15 τε συνεχείς εδίδοσαν καὶ πολλά τῶν σκαφῶν εβάπτιζον: 7 είτε κινδυνεύοι τις τῶν συμμάχων, ετοίμως παρεβοήθουν έξω τοῦ δεινοῦ καὶ μετ' ἀσφαλείας παρὰ τὰς πρύμνας καὶ 8 τὸ πέλαγος ποιούμενοι τὸν πλοῦν. τοῖς γε μὴν Ῥωμαίοις τάναντία τούτων συνέβαινε· τοῖς τε γὰρ πιεζομένοις οὐχ 20 ην είς τουπισθεν δυνατόν αποχωρείν πρός τη γη ποιουμένοις τὸν κίνδυνον, ἀεὶ δὲ τὸ θλιβόμενον ὑπὸ τῶν κατὰ πρόσωπον σχάφος η τοις βράχεσι περιπίπτον έχάθιζε 9 κατά πρύμναν η πρός την γην φερόμενον ἐπώκελλε. διεκπλείν μέν οὖν διὰ τῶν πολεμίων νεῶν καὶ κατόπιν ἐπι- 25 φαίνεσθαι τοις ήδη πρός έτέρους διαμαχομένοις, ὅπερ ἐν τῶ ναυμαχεῖν ἐστι πρακτικώτατον, ἀδυνάτως εἶχον διά τε την βαρύτητα των πλοίων, προσέτι δε και την απειρίαν

^{2.} συνέβαλον Β°C (conf. praef. ad 1, 19, 8) ἀλλήλοις Βε pro ἀλλήλαις 3. ἀμφοτέφοις ABC, ἀμφοτέφοιν DE, corr. Sca 8. συνεβάλετο Βε, συνεβάλετο AR (conf. 1, 47, 1) 10. πιέζοιντο τινές Α 12. κάπειτ Α προπίπτουσι Ηε pro προσπίπτουσι 13. τοτέ — τοτέ Α² εκ τότε — τότε πελάγιοι BD 14. δυσχρηστοῦσι διὰ Α² εκ δυσχρήστους ίδια 18. καὶ alterum] καὶ κατὰ Πεί 34 23. περιπίπτον Α 24. ἐκφερόμενον Πεί 34 25. ἐπιφαίνεσθαι] non absudum est hoc quidem, sed ἐπιφέφεσθαι potius Polybius scripsisse videtur

62, 18]
τῶν πληρωμάτων. οὐδὲ μὴν ἐπιβοηθεῖν τοῖς δεομένοις 10
κατὰ πρύμναν ἐδύναντο διὰ τὸ συγκεκλεῖσθαι πρὸς τῆ γῆ
καὶ μηδὲ μικρὸν ἀπολείπεσθαι τόπον τοῖς βουλομένοις
ἐπαρκεῖν τῷ δεομένῳ. τοιαύτης δὲ δυσχρηστίας ὑπαρχούσης 11
5 περὶ τὸν ὅλον ἀγῶνα, καὶ τῶν μὲν καθιζόντων ἐν τοῖς
βράχεσι τῶν δ' ἐκπιπτόντων σκαφῶν, κατιδών ὁ στρατηγὸς
τῶν 'Ρωμαίων τὸ συμβαῖνον ὥρμησε πρὸς φυγήν, ἀπὸ τῶν
εὐωνύμων παρὰ τὴν γῆν ἐξελίξας, καὶ σὺν αὐτῷ περὶ
τριάκοντα νῆας, αἵπερ ἔτυχον ἐγγὸς οὖσαι. τῶν δὲ λοι- 12
10 πῶν σκαφῶν, ὅντων ἐνενήκοντα καὶ τριῶν, ἐκυρίευσαν οἱ
Καρχηδόνιοι, καὶ τῶν πληρωμάτων, ὅσοι μὴ τῶν ἀνδρῶν
τὰς ναῦς εἰς τὴν γῆν ἐκβαλόντες ἀπεχώρησαν.

Γενομένης δὲ τῆς ναυμαχίας τοιαύτης Ατάρβας μὲν 52 εύδοκίμει παρά τοῖς Καρχηδονίοις ώς δι' αύτὸν καὶ διά 15 την ίδιαν πρόνοιαν καὶ τόλμαν κατωρθωκώς, Πόπλιος δὲ 2 68 παρά τοῖς 'Ρωμαίοις ἡδόξει καὶ διεβέβλητο μεγάλως ώς είκη και άλογίστως τοῖς πράγμασι κεχρημένος και τὸ καθ' αύτον ου μικροῖς έλαττώμασι περιβεβληκώς τὴν Ρώμην. διὸ καὶ μετὰ ταῦτα μεγάλαις ζημίαις καὶ κινδύνοις κριθείς 3 20 περιέπεσεν. οὐ μὴν οί γε Ρωμαΐοι, καίπες τοιούτων συμ- 4 βεβηκότων, δια την υπέρ των όλων φιλοτιμίαν ουδέν απέλειπον των ενδεχομένων, άλλ' είχοντο των έξης πραγμάτων. διὸ καὶ συνάψαντος τοῦ κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας χρό- 5 νου στρατηγούς υπάτους καταστήσαντες παραυτίκα τὸν 25 έτερον αὐτῶν ἐξέπεμπον, Λεύκιον Ἰούνιον, τάς τε σιταρχίας παρακομίζοντα τοῖς τὸ Λιλύβαιον πολιορχοῦσι καὶ τὰς ἄλλας ἀγορὰς καὶ χορηγίας τῷ στρατοπέδῳ: πρὸς δὲ καλ παραπομπούς τούτοις ἐπλήρωσαν έξήκοντα ναῦς. ὁ 6 δ' Ιούνιος ἀφικόμενος είς την Μεσσήνην, καὶ προσλαβών 30 τὰ συνηντηκότα τῶν πλοίων ἀπό τε τοῦ στρατοπέδου καὶ

^{9.} νῆας A¹DE, νῆες A² (vel Ar) B°C 12. ἐκβάλλοντες A¹ (corr. A²) DE 21. ἀπέλιπον DE, ἀπέλειπον et ἀπέλιπον C per dittogr. 22. εἴχοντο A¹R, ἔσχοντο A¹ in marg. 25. σιταρκίας Di (sed conf. Hu Fleckeiseni annal. 1867 p. 311, BW praef. 80) 26. παρακομιοῦντα Bentenus observ. crit. p. 28 29. δὲ AR 30. συνηντηκότα A¹R, συγκατηρκότα A¹ super vers. B

τῆς ἄλλης Σικελίας, παρεκομίσθη κατὰ σπουδὴν εἰς τὰς Συρακούσας, ἔχων ἑκατὸν εἴκοσι σκάφη καὶ τὴν ἀγορὰν τ σχεδὸν ἐν ὀκτακοσίαις ναυσὶ φορτηγοῖς. ἐντεῦθεν δὲ παραδοὺς τοῖς ταμίαις τὰς ἡμισείας φορτηγοὺς καὶ τινα τῶν μακρῶν πλοίων ἐξαπέστειλε, διακομισθῆναι σπουδάζων 5 τῷ στρατοπέδῳ τὰ πρὸς τὴν χρείαν. αὐτὸς δ' ἐν ταῖς Συρακούσαις ὑπέμενε, τούς τε κατὰ πλοῦν ἀφυστεροῦντας ἐκ τῆς Μεσσήνης ἀναδεχόμενος, καὶ παρὰ τῶν ἐκ τῆς μεσογαίου συμμάγων σῖτον ποοσαναλαμβάνων.

μεσογαίου συμμάχων σίτον προσαναλαμβάνων. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Ατάρβας μὲν ἄνδρας 10 58 τοὺς ἐν τῆ ναυμαχία ληφθέντας καὶ τὰς αἰχμαλώτους νῆας 2 έξαπέστειλεν είς την Καρχηδόνα, Καρθάλωνα δὲ τὸν συνάργοντα δούς τριάχοντα ναῦς ἐξέπεμψε πρὸς αἶς ἔχων αὐτὸς 3 έβδομήχοντα κατέπλευσεν, προστάξας ἄφνω προσπεσόντα ταῖς δρμούσαις παρὰ τὸ Λιλύβαιον τῶν πολεμίων ναυσίν. 15 $\vec{\omega}$ ν μὲν $\vec{\alpha}$ ν δυνατὸς $\vec{\eta}$ χυριεῦσαι, ταῖς δὲ λοιπαῖς πῦρ $\vec{\epsilon}$ μ-4 βαλείν, πεισθέντος δὲ τοῦ Καρθάλωνος καὶ ποιησαμένου τὸν ἐπίπλουν ὑπὸ τὴν ἑωθινήν, καὶ τὰ μὲν ἐμπιπρῶντος τὰ 64 δ' ἀποσπῶντος τῶν πλοίων, μεγάλην συνέπεσε γενέσθαι 5 ταραγήν περί τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον. προσβοηθούν- 20 των γάρ αὐτῶν ἐπὶ τὰς ναῖς καὶ γινομένης κραυγῆς συννοήσας Ίμίλχων ὁ τὸ Διλύβαιον τηρῶν, καὶ θεωρῶν ἤδη τῆς ἡμέρας ὑποφαινούσης τὸ συμβαῖνον, ἐπαποστέλλει 6 τους έχ τῆς πόλεως μισθοφόρους. οί δὲ 'Ρωμαΐοι, τοῦ δεινοῦ πανταχόθεν αὐτοὺς περιστάντος, οὐκ εἰς μικρὰν οὐδ' 25 Τ είς την τυχούσαν ήλθον διατροπήν. δ δὲ τῶν Καρχηδονίων ναύαρχος όλίγα των σκαφων τὰ μὲν ἀποσπάσας τὰ δὲ συντρίψας, μετὰ ταῦτα μικρὸν ἀπὸ τοῦ Λιλυβαίου παρακομισθείς ώς έφ' Ήρακλείας έτήρει, βουλόμενος δια-8 κωλύειν τους έπι το στρατόπεδον πλέοντας. προσαγγει- 30 λάντων δὲ τῶν σχοπῶν πληθος ἱχανὸν πλοίων προσφέρεσθαι παντοδαπών καὶ συνεγγίζειν, άναχθεὶς ἔπλει, συμ-

^{5.} διαχομισθήναι om. Suid. v. σπουδάζω 11. ναῦς DE 16. συμβαλεῖν DE² 18. ἐμπιπράντος suadet Di 53 19. δὲ AR 25. αὐτοῖς C μαχρὰν AB 31. ἵχανὸν A² ex ἵχανῶν 32. συμμίξαι AR

64, 16] μίξαι σπεύδων διά τὸ καταφρονείν των Ρωμαίων έκ τοῦ προγεγενημένου προτερήματος. δμοίως δε και τοις εκ των 9 Συρακουσών προαπεσταλμένοις ταμίαις ανήγγειλαν οί προπλείν είθισμένοι λέμβοι τὸν ἐπίπλουν τῶν ὑπεναντίων. 5 οί δὲ νομίσαντες οὐκ ἀξιόχρεως σφᾶς αὐτοὺς εἶναι πρὸς 10 ναυμαχίαν καθωρμίσθησαν πρός τι πολισμάτιον τῶν ὑπ' αὐτοὺς ταττομένων, ἀλίμενον μέν, σάλους δ' ἔχον καὶ προβολάς περικλειούσας έκ τῆς γῆς εὐφυεῖς οὖ ποιησάμενοι τὴν 11 απόβασιν, καλ τούς τε καταπέλτας καλ τούς πετροβόλους 10 τους έκ τῆς πόλεως ἐπιστήσαντες, προσεδόκων τὸν ἐπίπλουν των ύπεναντίων. οί δὲ Καρχηδόνιοι συνεγγίσαντες 12 τὸ μὲν πρῶτον ἐπεβάλοντο πολιορχεῖν τούτους, ὑπολαβόντες τούς μεν άνδρας καταπλαγέντας είς το πολισμάτιον ἀποχωρήσειν, τῶν δὲ πλοίων ἀσφαλῶς κυριεύσειν οὐ προ- 13 15 χωρούσης δὲ τῆς ἐλπίδος, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀμυνομένων γενναίως καὶ τοῦ τόπου πολλάς ἔχοντος καὶ παντοδαπάς δυσχρηστίας, όλίγα τῶν τὰς ἀγορὰς ἐχόντων πλοίων ἀπο-65 σπάσαντες ἀπέπλευσαν πρός τινα ποταμόν, ἐν ὧ καθορμισθέντες ἐπετήρουν τὸν ἀνάπλουν αὐτῶν.

20 'O δ' ἐν ταῖς Συρακούσαις ὑπολειφθεὶς στρατηγός, 54 ἐπεὶ τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀπετέλεσεν, κάμψας τὸν Πάχυνον ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν ὡς ἐπὶ τὸ Διλύβαιον, οὐδὲν εἰδὼς τῶν περὶ τοὺς προπλέοντας συμβεβηκότων. ὁ δὲ 2 τῶν Καρχηδονίων ναύαρχος, σημηνάντων τῶν σκοπῶν αὐτῷ
25 πάλιν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑπεναντίων, ἀναχθεὶς ἔπλει μετὰ σπουδῆς, βουλόμενος αὐτοῖς ὡς πλεῖστον ἀπέχουσι τῶν οἰκείων νεῶν συμβαλεῖν. ὁ δ' Ἰούνιος κατιδὼν ἐκ 8 πολλοῦ τὸν στόλον τὸν τῶν Καρχηδονίων καὶ τὸ πλῆθος τῶν σκαφῶν, οὕτε συμβαλεῖν τολμῶν οὕτ' ἐκφυγεῖν ἔτι
30 δυνατὸς ῶν διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι τοὺς πολεμίους, ἐγκλί-

^{3.} προσπλεῖν ABE (πρὸς τὸ πλεῖν D), corr. C 5. ἀξιόχρεως A^2 (vel A^r) ex ἀξιόχρεω» 6. καθώρμισαν AR, corr. BW (conf. praef. ad 1, 36, 8) 7. δὲ AR προσβολὰς DE et apud Suid. v. σάλος codex E infimi ordinis 8. ποιησάμενος A 20. ὑποληφθείς A 21. ἀπετέλεσε R^s , ἐπετέλεσε Gro 30. ἐκκλίνας Hu (vide praef. ad 1, 19, 2)

νας είς τόπους τραχεῖς καὶ κατὰ πάντα τρόπον ἐπισφα-4 λείς καθωρμίσθη, κρίνων αίρετώτερον υπάρχειν ο τι δέοι παθεῖν μᾶλλον η τοῖς πολεμίοις αὖτανδρον τὸ σφέτερον 5 στρατόπεδον υποχείριον ποιησαι. συνιδών δέ και το περί τούτου γεγονός δ των Καργηδονίων ναύαρχος το μέν πα- 5 ραβάλλεσθαι καὶ προσάγειν τοιούτοις τόποις ἀπεδοκίμασε, λαβών δ' ἄχραν τινὰ καὶ προσορμισθείς ταύτη μεταξύ των στόλων έτήρει, και προσείχε τον νοῦν αμφοτέροις. β έπιγενομένου δε χειμώνος και περιστάσεως προφαινομένης έκ τοῦ πελάγους όλοσγερεστέρας, οἱ μὲν τῶν Καργηδονίων 10 κυβερνήται διά τε την των τόπων καὶ την τοῦ πράγματος έμπειρίαν προορώμενοι τὸ μέλλον καὶ προλέγοντες τὸ συμβησόμενον ξπεισαν τὸν Καρθάλωνα φυγείν τὸν χειμῶνα 7 καὶ κάμψαι τὴν ἄκραν τοῦ Παχύνου. πεισθέντος δὲ νουνεχῶς οὖτοι μὲν πολλὰ μοχθήσαντες καὶ μόλις ὑπεράραν- 15 8 τες την άκραν εν άσφαλει καθωρμίσθησαν, οί δε των Ρωμαίων στόλοι τοῦ χειμῶνος ἐπιγενομένου καὶ τῶν τόπων είς τέλος υπαργόντων αλιμένων ούτως διεφθάρησαν ώστε μηδε των ναυαγίων μηδεν γενέσθαι χρήσιμον, άλλ' άμφοτέρους αὐτοῖς ἄρδην καὶ παραλόγως ἀχρειωθῆναι. Τούτου δὲ συμβάντος τὰ μὲν τῶν Καρχηδονίων αὖθις 66 55 2 ανέχυψε και πάλιν ἐπιρρεπεστέρας είχε τὰς ἐλπίδας, οἱ δὲ 'Ρωμαΐοι, πρότερον μεν έπι ποσον ητυχηκότες τότε δ' όλοσχερώς, εκ μεν της θαλάττης εξέβησαν, των δ' υπαίθρων έπεκράτουν Καρχηδόνιοι δὲ τῆς μὲν θαλάττης έκυρίευον, 25 3 τῆς δὲ γῆς οὐχ ὅλως ἀπήλπιζον. μετὰ δὲ ταῦτα πάντες έπι μέν τοις όλοις έσχετλίαζον, οι τ' έν τῆ Ῥώμη και τὰ

5. τοῦτον Ur 151 , τούτους Rei 34 γεγονώς A 7. δὲ R°
18. ώς Suid. ν. χρήσιμον 19. μηδὲ Β° C Suid., μη δὲ Α, μηδενὶ DE γίνεσθαι Suid. 20. αὐτοὺς AR et Suid., corr. Sca 22. ἐπιχυδεστέρας Herwerdenus Mnemos. N. S. II 76 27. οἱ δ' Α, οἱ δὲ R°, οἷ τε Rei 35

περί τὸ Διλύβαιον στρατόπεδα, διὰ τὰ προειρημένα συμ4 πτώματα τῆς γε μὴν προθέσεως οὐκ ἀφίσταντο τῆς κατὰ
τὴν πολιορκίαν, ἀλλ οἱ μὲν ἐχορήγουν κατὰ γῆν ἀπροφα5 σίστως, οἱ δὲ προσεκαρτέρουν ταύτη κατὰ τὸ δυνατόν. ὁ

66, 12]

δ Ιούνιος άναχομισθείς έπι το στρατόπεδον έχ τῆς ναυαγίας καὶ περιπαθής ων έγένετο πρός τὸ καινοτομμήσαί τι καὶ πράξαι τῶν δεόντων, σπουδάζων ἀναμαγέσασθαι τὴν γεγενημένην περιπέτειαν. διὸ καὶ βραχείας αὐτῷ παραπε- 6 5 σούσης άφορμῆς καταλαμβάνει πραξικοπήσας τὸν Ερυκα καὶ γίνεται τοῦ τε τῆς Αφροδίτης ἱεροῦ καὶ τῆς πόλεως έγκρατής. δ δ' Έρυξ έστι μέν δρος παρά θάλατταν τῆς 7 Σικελίας εν τη παρά την Ιταλίαν κειμένη πλευρά, μεταξύ Δρεπάνων καὶ Πανόρμου, μᾶλλον δ' ὅμορον καὶ συνάπτον 10 ποὸς τὰ Δρέπανα, μεγέθει δὲ παρὰ πολύ διαφέρον τῶν κατά την Σικελίαν δρών πλην της Αίτνης τούτου δ' έπ' 8 αὐτῆς μέν τῆς κορυφῆς, οὕσης ἐπιπέδου, κεῖται τὸ τῆς Αφροδίτης της Έρυκίνης ໂερόν, ὅπερ δμολογουμένως ἐπιφανέστατόν έστι τῷ τε πλούτψ καὶ τῆ λοιπῆ προστασία 15 των κατά την Σικελίαν ίερων ή δὲ πόλις ὑπ' αὐτην την 9 κορυφήν τέτακται, πάνυ μακράν έχουσα καὶ προσάντη πανταχόθεν την ανάβασιν. Επί τε δή την κορυφήν Επιστήσας 10 φυλακήν, δμοίως δε κάπι την άπο Δρεπάνων πρόσβασιν. έτήρει φιλοτίμως αμφοτέρους τούς τόπους, και μαλλον 20 έτι τὸν τῆς ἀναβολῆς, πεπεισμένος οὕτως καὶ τὴν πόλιν άσφαλώς και τὸ σύμπαν όρος ὑφ' αὐτὸν Εξειν.

67 Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι μετὰ ταῦτα στρατηγὸν καταστή- 56 σαντες αὐτῶν Αμίλκαν τὸν Βάρκαν ἐπικαλούμενον, τούτῷ τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεχείρισαν δς παραλαβῶν τὰς ναυ- 2 25 τικὰς δυνάμεις ὥρμησεν πορθήσων τὴν Ἰταλίαν. ἔτος δ' a. u. ἦν ὀκτωκαιδέκατον τῷ πολέμῳ. κατασύρας δὲ τὴν Λοκρίδα 3 καὶ τὴν Βρεττιανὴν χώραν, ἀποπλέων ἐντεῦθεν κατῆρε παντὶ τῷ στόλῳ πρὸς τὴν Πανορμῖτιν, καὶ καταλαμβάνει τὸν ἐπὶ ταῖς Εἰρκταῖς λεγόμενον τόπον, δς κεῖται μὲν

^{1.} δὲ R³ 2. τὸ A¹R³, τῷ A² 7. δὲ AR 9. ὅμορον Gro pro ὀχυρὸν 11. αἴτνης margo CDE, ἐμτης (sine spir.) Α, ἔκτης DE, ἔκτης Β, .. τῆς C 13. ἐρυκινῆς AR 16. τέταται coni. Di 53 (sed conf. 4, 65, 10) 18. κάπι coni. Βε (καὶ ἐπὶ Sch) pro καὶ ἀπὸ Sch pro ἐπὶ 20. ἔτι coni. Sch pro ἐπὶ post ἀναβολῆς add. ἐτρέπετο καιρὸν A¹ in marg. BC 24. τὰ om. A¹, add. A²R ἐνεχείρησαν A¹, corr. A² 25. ὥρμησε R³ 29. τοῖς εἰρκτοῖς A¹(DE), τῆς εἰρκτῆς A¹(B) C, corr. Hu

[67, 9

Έρυκος καὶ Πανόρμου μεταξύ πρὸς θαλάττη, πολύ δέ τι τῶν ἄλλων δοκεῖ διαφέρειν τόπων ἐπιτηδειότητι πρὸς 4 ἀσφάλειαν στρατοπέδων και χρονισμόν. ἔστι γὰρ ὄρος περίτομον, έξανεστηκός έκ της περικειμένης χώρας είς ύψος ίχανόν, τούτου δ' ή περίμετρος της ανω στεφάνης ού 5 λείπει τῶν ξιατὸν σταδίων, ὑφ' ἦς ὁ περιεχόμενος τόπος εύβοτος ύπάρχει καὶ γεωργήσιμος, πρὸς μὲν τὰς πελαγίους πνοιάς εὐφυῶς κείμενος, θανασίμων δὲ θηρίων εἰς τέλος 5 άμοιρος. περιέχεται δε κρημνοῖς ἀπροσίτοις έκ τε τοῦ κατὰ θάλατταν μέρους καὶ τοῦ παρὰ τὴν μεσόγαιαν παρή- 10 κοντος τὰ δὲ μεταξύ τούτων ἐστίν ὀλίγης καὶ βραχείας 6 δεόμενα κατασκευής. Εχει δ' εν αύτῷ καὶ μαστόν, δς αμα μεν απροπόλεως αμα δε σκοπης εύφυους λαμβάνει τάξιν 7 κατὰ τῆς ὑποκειμένης χώρας. κρατεῖ δὲ καὶ λιμένος εὐκαίρου πρός τὸν ἀπὸ Δρεπάνων καὶ Διλυβαίου δρόμον 15 έπὶ τὴν Ἰταλίαν, ἐν ῷ πλῆθος ὕδατος ἄφθονον ὑπάργει. 8 προσόδους δὲ τὰς πάσας ἔχει τριττὰς δυσχερείς, δύο μὲν 9 ἀπὸ τῆς χώρας μίαν δ' ἀπὸ τῆς θαλάττης. ἐν ῷ καταστρατοπεδεύσας παραβόλως Αμίλκας ώς αν μήτε πόλεως ολκείας μήτ' άλλης έλπίδος μηδεμιας αντεχόμενος, είς μέ- 20 σους δὲ τοὺς πολεμίους ξαυτὸν δεδωκώς, ὅμως οὐ μικροὺς οὐδὲ τοὺς τυχόντας Ῥωμαίοις ἀγῶνας καὶ κινδύνους παρε-10 σκεύασεν. πρώτον μεν γαρ εντεύθεν δρμώμενος κατά θά- 68 λατταν τὴν παραλίαν τῆς Ἰταλίας ἐπόρθει μέχρι τῆς Κυ-11 μαίων χώρας, δεύτερον δὲ κατὰ γῆν παραστρατοπεδευσάν- 25 των αὐτῷ Ῥωμαίων πρὸ τῆς Πανορμιτῶν πόλεως ἐν ἴσως πέντε σταδίοις πολλούς και ποικίλους άγωνας συνεστήσατο κατά γῆν σχεδόν ἐπὶ τρεῖς ἐνιαυτούς. περὶ ὧν οὐχ

^{3.} ἐγχρονισμόν Rei 36 5. δὲ ἡ Α 7. εὔβοτος Ca pro εὔβατος γεωργίσιμος Α 8. πνοιας (sine acc.) Α(DE), πνοὰς C, ἀντιπνοίας B θηρασίμων Α, οὕτως θανασίμων \mathbf{A}^{r} in marg. 11. ἐστιν (sine acc.) Α όλίγης \mathbf{A}^{2} ex όλίγης 12. δὲ ἐν αὐτῶι Α 17. προσόδους $\mathbf{A}^{1}\mathbf{R}$, προόδους $\mathbf{A}^{2}\mathbf{B}$ τρεῖς|τὰς $\mathbf{A}(\mathbf{R})$, τριττὰς corr. Be 18. δὲ Α 22. ὁωμαίους \mathbf{A}^{1} , corr. \mathbf{A}^{2} ἀγῶνας ὁωμαίοις, omissis καὶ κινδύνους, C 25. παραστρατοπεδευσαντων Re, παραστρατοπεδεύσας τῶν $\mathbf{A}^{2}\mathbf{B}$ 0, στρατοπεδεύσας τῶν DE 26. αὐτῶν CDE πρὸ $\mathbf{A}^{2}\mathbf{E}\mathbf{E}$ 1 καρὸς ἴσω $\mathbf{A}(\mathbf{R})$, corr. Re 28. inc. \mathbf{M} 1. Ότι φησὶν ὁ πολύβιος περί

οξόν τε διὰ τῆς γραφῆς τὸν κατὰ μέρος ἀποδοῦναι λόγον: καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν διαφερόντων πυκτῶν καὶ ταῖς γεν- 57 ναιότησι καλ ταῖς εὐεξίαις, ὅταν εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ στεφάνου συγκαταστάντες καιρον διαμάχωνται πληγήν έπλ 5 πληγη τιθέντες άδιαπαύστως, λόγον μεν η πρόνοιαν έχειν ύπερ εκάστης επιβολής και πληγής ούτε τοις άγωνιζομένοις ούτε τοῖς θεωμένοις ἐστὶ δυνατόν, ἐκ δὲ τῆς καθόλου 2 των ανδρων ένεργείας και της έκατέρου φιλοτιμίας έστι καὶ τῆς ἐμπειρίας αὐτῶν καὶ τῆς δυνάμεως πρὸς δὲ καὶ 10 τῆς εὐψυχίας ἱκανὴν ἔννοιαν λαβεῖν, οὕτως δὲ καὶ περὶ τῶν νῦν λεγομένων στρατηγῶν. τὰς μὲν γὰρ αἰτίας ἢ τοὺς 3 τρόπους δι' ών αν' έκαστην ημέραν εποιούντο κατ' αλλήλων ένέδρας άντενέδρας έπιθέσεις προσβολάς, οὖτ' αν δ γράφων έξαριθμούμενος έφικοιτο, τοῖς τ' ἀκούουσιν ἀπέ-15 ραντος άμα δ' άνωφελης αν έκ της άναγνώσεως κρίνοιτο γρεία εκ δε της καθολικής αποφάσεως περί αὐτῶν καί 4 τοῦ τέλους τῆς φιλοτιμίας μᾶλλον ἄν τις εἰς ἔννοιαν ἔλθοι τῶν προειρημένων. οὖτε γὰρ τῶν ἐξ ἱστορίας στρα- 5 τηγημάτων οὖτε τῶν ἐκ τοῦ καιροῦ καὶ τῆς ὑποκειμένης 20 περιστάσεως ἐπινοημάτων οὖτε τῶν εἰς παράβολον καὶ βίαιον άνηκόντων τόλμαν οὐδὲν παρελείφθη πρίσιν γε μήν 6 δλοσχερή γενέσθαι δια πλείους αίτιας ούχ ολόν τ' ήν αί τε γαρ δυνάμεις αμφοτέρων ήσαν ξφαμιλλοι, τα τε κατά τοὺς χάρακας δμοίως ἀπρόσιτα διὰ τὴν ὀχυρότητα, τό τε 69 διάστημα τῶν στρατοπέδων βραχὺ παντελῶς. ὅπερ αἰτιον 7 ἦν μάλιστα τοῦ τὰς μὲν κατὰ μέρος συμπτώσεις ἀπαύστους γίνεσθαι καθ' ήμέραν, όλοσχερές δὲ συντελεῖσθαι μηδέν, τούτους γάρ αὐτοὺς ἀεὶ συνέβαινε διαφθείρεσθαι 8 κατὰ τὰς συμπλοκάς, τοὺς ἐν χειρῶν νόμω περιπεσόντας.

τινων ὑποθέσεων τῶν ἀμίλχου τοῦ βάρχα, περὶ ὧν cet. 1. τῶν C
3. ἐξουσίαις Μ 4. συν καταστάντες Α 7. θεωμένοις Rei 37
pro θεωρουμένοις 8. ἔστι Ca (ἔτι δὲ Rei 37) pro ἔτι 10. δὴ MDE
11. στρατευμάτων coni. Gro, στρατοπέδων Sch 12. ἀνὰ ΑΜΚ
15. γίγνοιτο (sic) coni. Di 53 20. παραβολὴν DE 24. ἐχυρότητα C 29. πεσόντας Rei 39, idem edidit Heysius ex Didotiana, puto, non ex codice

οί δ' άπαξ εγκλίναντες εύθέως εκτός τοῦ δεινοῦ πάντες ήσαν ὑπό ταῖς αὐτῶν ἀσφαλείαις, καὶ πάλιν εκ μεταβολῆς εκινδύνευον.

Οὐ μὴν ἀλλ' ώσπερ ἀγαθὸς βραβευτής ή τύχη μετα- α. u. 58 βιβάσασα παραβόλως αὐτοὺς ἐκ τοῦ προειρημένου τόπου 510 καὶ τοῦ προϋπάρχοντος άθλήματος εἰς παραβολώτερον 2 αγώνισμα καὶ τόπον ἐλάττω συνέκλεισεν. ὁ γὰρ Αμίλκας, τῶν Ῥωμαίων τὸν Ἐρυκα τηρούντων ἐπί τε τῆς κορυφῆς και παρά την δίζαν, καθάπερ είπομεν, κατελάβετο την πόλιν τῶν Ἐρυκίνων, ἥτις ἦν μεταξὺ τῆς τε κορυφῆς καὶ 10 3 των πρός τη φίζη στρατοπεδευσάντων. Εξ οὖ συνέβαινε παραβόλως μεν υπομένειν και διακινδυνεύειν πολιορχουμένους τοὺς τὴν κορυφὴν κατέχοντας τῶν Ῥωμαίων, ἀπίστως δὲ τοὺς Καρχηδονίους ἀντέχειν τῶν τε πολεμίων πανταχόθεν προσκειμένων και των γορηγιών οὐ δαδίως αὐ- 15 τοῖς παρακομιζομένων ώς ἂν τῆς θαλάττης καθ' Ενα τόπον 4 καὶ μίαν πρόσοδον ἀντεχομένοις. οὐ μὴν ἀλλὰ πάλιν ἐνταῦθα πάσαις μεν άμφότεροι ταῖς πολιορκητικαῖς έπινοίαις καὶ βίαις χρησάμενοι κατ' άλλήλων, πᾶν δὲ γένος ένδείας άνασχόμενοι, πάσης δ' έπιθέσεως καὶ μάχης πείραν 20 5 λαβόντες, τέλος οὐχ ώς Φάβιός φησιν, ἐξαδυνατοῦντες καὶ περικακούντες, άλλ' ώς αν άπαθεῖς και άήττητοι τινες 6 ανδρες ίερον ἐποίησαν τον στέφανον πρότερον γαρ η ' κείνους άλλήλων έπικρατησαι, καίπερ δύ' έτη πάλιν έν τούτω τῷ τόπω διαγωνισαμένους, δι' ἄλλου τρόπου συνέβη 25 λαβεῖν τὸν πόλεμον τὴν κρίσιν.

Τὰ μὲν οὖν περὶ τὸν Ἔρυκα καὶ τὰς πεζικὰς δυνάμεις τοιαύτην ἔσχε διάθεσιν, τὰ δὲ πολιτεύματ ἦν ἀμφοτέρων παραπλήσια τοῖς ψυχομαχοῦσι τῶν εὐγενῶν ὀρνίθων. 70 8 ἐκεῖνοί τε γὰρ πολλάκις ἀπολωλεκότες τὰς πτέρυγας διὰ 30 τὴν ἀδυναμίαν, αὐτῆ δὲ τῆ ψυχῆ μένοντες, ἐκβάλλουσι τὰς

^{7.} συνέκλεισεν: des. M 10. ἐρυκινῶν AR 11. πρὸ B τῆς ρίζης AR, corr. C 23. ἐποίησαν τὸν Βο pro ἐποιήσαντο 23. 24. ἢ κείνους idem pro ἐκείνους 24. δύο AR 28. πολιτεύματα AR 31. ἐκκάμνουσι Herwerdenus Mnemos. N. S. I 180 coll. Thucyd. 2, 51, 3 (sed hic locus alienus est ab ea sententia quam Polybius declarat)

70, 4] πληγάς, ξως αν αυτομάτως ποτέ περιπεσόντες αυτοίς καιρίως αλλήλων διαδράξωνται κάπειτα τούτου γενομένου συμβή τὸν ετερον αὐτῶν προπεσεῖν οί τε Ῥωμαῖοι καὶ 9 Καρχηδόνιοι κάμνοντες ήδη τοῖς πόνοις διὰ τὴν συνέχειαν 5 των κινδύνων είς τέλος απήλγουν, τήν τε δύναμιν παρελέλυντο και παρείντο διά τάς πολυχρονίους είσφοράς καί δαπάνας. δμοίως δὲ Ρωμαῖοι ψυχομαχοῦντες, καίπερ ἔτη 59 α. υ. σχεδον ήδη πέντε των κατά θάλατταν πραγμάτων δλοσχεοῶς ἀφεστηχότες διά τε τὰς περιπετείας καὶ διὰ τὸ πεπεῖ-10 σθαι δι' αὐτῶν τῶν πεζικῶν δυνάμεων κρινεῖν τὸν πόλεμον, τότε συνορώντες οὐ προχωροῦν αύτοῖς τοὐργον κατά 2 τοὺς ἐκλογισμούς, καὶ μάλιστα διὰ τὴν τόλμαν τοῦ τῶν Καρχηδονίων ήγεμόνος, έκριναν τὸ τρίτον ἀντιποιήσασθαι των εν ταις ναυτικαις δυνάμεσιν ελπίδων, υπολαμβάνοντες 3 15 διὰ τῆς ἐπινοίας ταύτης, εἰ καιρίως ἄψαιντο τῆς ἐπιβολῆς, μόνως ᾶν ούτως πέρας ἐπιθεῖναι τῷ πολέμφ συμφέρον. δ καὶ τέλος ἐποίησαν. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἐξεχώρησαν τῆς 4 θαλάττης είξαντες τοῖς ἐχ τῆς τύχης συμπτώμασιν, τὸ δὲ δεύτερον έλαττωθέντες τη περί τὰ Δρέπανα ναυμαχία τότε 5 20 δέ τρίτην ἐποιοῦντο ταύτην τὴν ἐπιβολήν, δί ἦς νικήσαντες καὶ τὰ περὶ τὸν Έρυκα στρατόπεδα τῶν Καρχηδονίων ἀποκλείσαντες τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας τέλος ἐπέθηκαν τοῖς όλοις. ἦν δὲ τῆς ἐπιβολῆς τὸ πλεῖον ψυχομαχία. 6 χορηγία μέν γάρ ούχ ύπῆρχε πρός τὴν πρόθεσιν έν τοῖς 25 κοινοῖς οὐ μὴν ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν προεστώτων ἀνδρῶν είς τὰ κοινὰ φιλοτιμίαν καὶ γενναιότητα προσευρέθη [ή] πρός την συντέλειαν. κατά γάρ τὰς τῶν βίων εὐκαιρίας 7 καθ' ένα και δύο και τρεῖς ὑφίσταντο παρέξειν πεντήρη

^{1.} αυτοῖς AR, αὖθις coni. Sch καιρίως Hauptius Hermes VII (1873) p. 372, καὶ ὁαιδίως A(R) 7. ὅμως Ca 8. ἤδη πέντε idem, ἢ δεκαπέντε AR, ἢ ιε΄ Suid. v. ψυχομαχοῦντες 9. διὰ τὸ Rei 40 pro δι᾽ αὐτὸ τὸ 10. κρίνειν AR, accentum corr. Na 344 (conf. Hu Fleckeiseni annal. 1858 p. 814s.) 11. οὐ om. A¹, add. A² super vs. τὸ ἔργον AR, corr. Βεπ (conf. Philol. XIV 313) 15. ἐπιβουλῆς DE, item vs. 23 18. συμπτώμασι R³ 23. δὲ καὶ τῆς ὕστερον ἐπιβολῆς Suid. l. c. πλεῖον ABC Suid., πλεῖστον DE 26. ἡ om. Re, del. Βεπ, τὰ coni. Bentenus observ. crit. p. 12

κατηρτισμένην, εφ' ῷ τὴν δαπάνην κομιοῦνται κατὰ λόγον 8 τῶν πραγμάτων προχωρησάντων. τῷ δὲ τοιούτω τρόπω 71 ταχέως έτοιμασθέντων διακοσίων πλοίων πεντηρικών, ών ξποιήσαντο τὴν ναυπηγίαν πρὸς [παράδειγμα] τὴν τοῦ [Poδίου ναῦν, μετὰ ταῦτα στρατηγὸν καταστήσαντες Γάιον α. u. 9 Αυτάτιον έξέπεμψαν άρχομένης τῆς θερείας δς καὶ πα- 512 ραδόξως ἐπιφανεὶς τοῖς κατὰ τὴν Σικελίαν τόποις τόν τε περί τὰ Δρέπανα λιμένα κατέσχε καὶ τοὺς περὶ τὸ Διλύβαιον δομους, παντός άνακεχωρηκότος είς την οἰκείαν τοῦ 10 των Καρχηδονίων ναυτικού. συστησάμενος δὲ περὶ τὴν 10 έν τοις Δρεπάνοις πόλιν έργα, και τάλλα πρός την πολιορχίαν παρασχευασάμενος, άμα μεν ταύτη προσεχαρτέρει 11 τὰ δυνατὰ ποιῶν, ἄμα δὲ προορώμενος τὴν παρουσίαν τοῦ Καρχηδονίων στόλου καὶ μνημονεύων τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως, ότι μόνως δύναται διά τοῦ κατά θάλατταν 15 κινδύνου κρίσεως τὰ ὅλα τυχεῖν, οὐκ ἀχρεῖον οὐδ' ἀργὸν 12 εία γίνεσθαι τὸν χρόνον, ἀλλ' ἀν' ξκάστην ἡμέραν ἀναπείρας και μελέτας ποιών τοις πληρώμασιν οίκείως τῆς ἐπιβολῆς, τῆ τε λοιπῆ τῆ κατὰ τὴν δίαιταν ἐπιμελεία προσκαρτερών, άθλητας απετέλεσεν πρός το προκείμενον έν 20 πάνυ βραχεῖ χρόνω τοὺς ναύτας.

60 Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, παρὰ τὴν ὑπόνοιαν προσπεσόντος αὐτοῖς τοῦ πεπλευκέναι στόλω τοὺς Ῥωμαίους καὶ πάλιν ἀντιποιεῖσθαι τῆς θαλάττης, παραυτίκα κατήρτιζον 2 τὰς ναῦς, καὶ πληρώσαντες σίτου καὶ τῶν ἄλλων ἐπίτη- 25 δείων ἐξέπεμπον τὸν στόλον, βουλόμενοι μηδὲν ἐλλείπειν 3 τὰ περὶ τὸν Ἐρυκα στρατόπεδα τῶν ἀναγκαίων. κατέστησαν δὲ καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως "Αννωνα ος ἀναχθεὶς καὶ κατάρας ἐπὶ τὴν Ἱερὰν καλουμένην νῆσον ἔσπευδε τοὺς πολεμίους λαθὼν διακομισθῆναι πρὸς τὸν 30 Ἐρυκα καὶ τὰς μὲν ἀγορὰς ἀποθέσθαι καὶ κουφίσαι τὰς

^{1.} ἀναχομιοῦνται Bentenus l. c. 3. ταχέως Gro pro τάξεως 4. παράδειγμα seclusit Bothius Polybian. p. 12 (conf. Polyb. 1, 20, 15) 6. αὐτάτιον AR, corr. Ur 151 $^{\rm b}$ θερίας A 9. δρμους (sine acc.) A^2 ex δρους 10. τὴν A^2 ex τῆς 17. γενέσθαι D^2 Ε 20. ἀπετέλεσεν A^2 , ἀπετέλεσεν A^3 , ἀπετέλεσεν A^3 . 22. προσπεσόντες A

71, 31]

ναῦς, προσλαβών δ' ἐπιβάτας ἐκ τῶν μισθοφόρων τοὺς ξαιτηδείους, και Βάρκαν μετ' αὐτῶν, οὕτως συμμίσγειν 72 τοῖς ὑπεναντίοις. ὁ δὲ Δυτάτιος συνείς τὴν παρουσίαν 4 των περί τὸν "Αννωνα καὶ συλλογισάμενος τὴν ἐπίνοιαν 5 αὐτῶν, ἀναλαβών ἀπὸ τοῦ πεζοῦ στρατεύματος τοὺς ἀρίστους ἄνδρας ἔπλευσε πρὸς τὴν Αίγουσσαν νῆσον τὴν πρὸ τοῦ Διλυβαίου κειμένην, κάνταῦθα παρακαλέσας τὰ πρέ- 5 ποντα τῷ καιρῷ τὰς δυνάμεις διεσάφει τοῖς κυβερνήταις ώς ἐσομένης εἰς τὴν αὔριον ναυμαχίας. ὑπὸ δὲ τὴν ἑωθι- 6 10 νήν, ήδη της ημέρας υποφαινούσης, δρών τοῖς μὲν ἐναντίοις φορον άνεμον καταρρέοντα και λαμπρόν, σφίσι δὲ δυσχερή γινόμενον τον αναπλουν πρός αντίον το πνεύμα κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάττης, τὸ μὲν πρῶτον διηπόρει τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι, συλλογιζόμενος δ' 7 15 ως έαν μεν παραβάλληται χειμωνος όντος, προς Αννωνα ποιήσεται τὸν ἀγῶνα καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις καὶ πρὸς ἔτι γέμοντα τὰ σκάφη, ἐὰν δὲ τηρῶν εὐδίαν 8 καὶ καταμέλλων ἐάση διᾶραι καὶ συμμίξαι τοῖς στρατοπέδοις τούς πολεμίους, πρός τε τὰς ναῦς εὐκινήτους καὶ 20 κεκουφισμένας άγωνιεῖται πρός τε τοὺς άρίστους ἄνδρας τῶν ἐκ τοῦ πεζοῦ στρατευμάτων, τὸ δὲ μέγιστον πρὸς τὴν Αμίλκου τόλμαν, ής ουδέν ήν τότε φοβερώτερον : διόπερ 9 έκρινε μή παρείναι τον ένεστωτα καιρόν, συνιδών δε τάς των πολεμίων ναυς ιστιοδρομούσας ανήγετο μετα σπουδής. 25 τῶν δὲ πληρωμάτων εὐχερῶς ἀναφερόντων τὸν κλύδωνα 10 ταῖς εὐεξίαις, ταχέως ἐπὶ μίαν ἐκτείνας ναῦν ἀντίπρωρρον κατέστησε τοῖς πολεμίοις τὸν στόλον. οἱ δὲ Καργηδόνιοι 61 κατιδόντες τὸν διάπλουν αὐτῶν προκατέγοντας τοὺς Ρωμαίους, καθελόμενοι τους ίστους και παρακαλέσαντες κατά 30 ναῦν σφᾶς αὐτοὺς συνέβαλλον τοῖς ὑπεναντίοις. τῆς δ' 2 έκατέρων παρασκευής την έναντίαν έχούσης διάθεσιν τή

^{3.} αὐτάτιος AR, οὐτάτιος C παροῦσαν A 6. αἰγουσαν AR 11. καταπνέοντα Suid. ν. φορός 14. δὲ R^s 18. καταμέλλων Sch pro καταμελῶν διάραι A συμμίξαι R^s 24. ἰστιοδρομούσας A 26. ἀντίπρωφον R^s 30. συνέβαλλον A, συνέβαλον R vulgo (conf. praef. ad 1, 19, 8)

περί τὰ Δρέπανα γενομένη ναυμαχία, καὶ τὸ τέλος έκά-3 τερον της μάχης είκότως έναντίον απέβη. 'Ρωμαΐοι μέν γὰρ τήν τε ναυπηγίαν μετειλήφεσαν, καὶ τὰ βάρη πάντα γωρίς τῶν πρὸς τὴν ναυμαχίαν ἐπιτηδείων ἐξετέθειντο, 78 τά τε πληρώματα συγκεκροτημένα διαφέρουσαν αὐτοῖς τὴν 5 χρείαν παρείχετο, τούς τ' ἐπιβάτας κατ' ἐκλογὴν ἄνδρας 4 απαραχωρήτους έκ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων είγον. περί δὲ τοὺς Καρχηδονίους τάναντία τούτοις ὑπῆρχεν αί μὲν γαρ νηες γέμουσαι δυσχρήστως διέκειντο πρός τον κίνδυνον, τὰ δὲ πληρώματα τελέως ἦν ἀνάσχητα καὶ πρὸς και- 10 ρὸν ἐμβεβλημένα, τὰ δ' ἐπιβατικὰ νεοσύλλογα καὶ πρωτό-5 πειρα πάσης κακοπαθείας καὶ παντός δεινοῦ. διὰ γὰρ τὸ μηδέποτ' αν έτι τους 'Ρωμαίους έλπίσαι της θαλάττης άντιποιήσασθαι καταφρονήσαντες ώλιγώρουν τῶν ναυτι-6 κῶν δυνάμεων. τοιγαροῦν ἄμα τῷ συμβαλεῖν κατὰ πολλὰ 15 μέρη της μάχης έλαττούμενοι ταχέως έλείφθησαν, καὶ πεντήχοντα μέν αὐτῶν ναῦς κατέδυσαν, ξβδομήχοντα δ' ξάλω-7 σαν αὖτανδροι. τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενον τοὺς ίστους και κατουρώσαν αυθις άπεχώρει πρός την Ίεραν νησον, εὐτυχῶς καὶ παραδόξως ἐκ μεταβολης αὐτοῖς πρὸς 20 τὸν δέοντα καιρὸν τοῦ πνεύματος συνεργήσαντος. Ο μέν οὖν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀποπλεύσας πρὸς

τὸ Διλύβαιον καὶ τὰ στρατόπεδα, περὶ τὴν τῶν αἰχμαλώτων πλοίων καὶ τῶν σωμάτων οἰκονομίαν ἐγίνετο μεγάλην οὖσαν· οὖ γὰρ πολὺ τῶν μυρίων ἔλειπε σωμάτων τὰ ληφ- 25 62 θέντα ζωγρία κατὰ τὸν κίνδυνον· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, προσπεσούσης αὐτοῖς ἀπροσδοκήτως τῆς ἥττης, ταῖς μὲν δρ-2 μαῖς καὶ ταῖς φιλοτιμίαις ἀκμὴν ἕτοιμοι πολεμεῖν ἦσαν, τοῖς δὲ λογισμοῖς ἐξηπόρουν. οὖτε γὰρ χορηγεῖν ἔτι ταῖς ἐν τῆ Σικελία δυνάμεσιν οἶοί τ᾽ ἦσαν, κρατούντων τῆς θα- 30 λάττης τῶν ὑπεναντίων· ἀπογνόντες δὲ ταύτας καὶ προδό-

^{1.} ἐκατέροις coni. Sch 3. μετειλήφεσαν idem pro κατειλήφεσαν 4. ἐξετέθειντο Be pro ἐξετίθεντο 16. ἐλείφθησαν Sca pro ἐλήφθησαν 18. ἐπαράμενοι C (cum reliquis consentit Suid. v. κατουρώσαν) 19. ἰστοὺς A 20. ἐκ add. Re 25. ἔλιπε BDE 26. ζωγρια (sine acc.) A, ζωγρεία R

73, 291

L

ται τρόπον τινά γενόμενοι, ποίαις γερσίν η ποίοις ήγεμόσιν πολεμήσειαν ούκ είχον. διόπες όξέως διαπεμψάμενοι πρός 3 τὸν Βάρκαν ἐπέτρεψαν ἐκείνω περί τῶν ὅλων. ὁ δὲ καὶ λίαν ἐποίησεν ἔργον ἡγεμόνος ἀγαθοῦ καὶ φρονίμου. μέχρι 4 74 μεν γάρ εκ των κατά λόγον ήν τις έλπις έν τοῖς ὑποκειμένοις, ουδέν των παραβόλων η δεινών δοκούντων είναι παρέλιπεν, άλλὰ πάσας τὰς τοῦ νικᾶν ἐν τῷ πολεμεῖν έλπίδας, εί και τις άλλος ήγεμόνων, έξήλεγξεν έπειδή δὲ 5 περιέστη τὰ πράγματα καὶ τῶν κατὰ λόγον οὐδὲν ἔτι κατ-10 ελείπετο πρός τὸ σώζειν τοὺς ὑποταττομένους, πάνυ νουνεχώς και πραγματικώς είξας τοις παρούσιν ύπερ σπονδων και διαλύσεων έξαπέστελλε πρεσβευτάς. τοῦ γὰρ αὐτοῦ 6 νομιστέον ήγεμόνος είναι τὸ δύνασθαι βλέπειν τόν τε τοῦ νικαν, δμοίως δὲ καὶ τὸν τοῦ λείπεσθαι καιρόν. τοῦ δὲ 7 15 Αυτατίου προθύμως δεξαμένου τὰ παρακαλούμενα διὰ τὸ συνειδέναι τοῖς σφετέροις πράγμασι τετρυμένοις καὶ κάμνουσιν ήδη τῶ πολέμω, συνέβη τέλος ἐπιθεῖναι τῆ διαφορά τοιούτων τινών συνθηκών διαγραφεισών. "ἐπὶ τοῖσδε 8 φιλίαν είναι Καργηδονίοις και 'Ρωμαίοις, έαν και τῷ δήμω 20 των Ρωμαίων συνδοκή. Εκχωρείν Σικελίας άπάσης Καρχηδονίους, και μη πολεμείν Ίέρωνι μηδ' ἐπιφέρειν ὅπλα Συρακοσίοις μηδὲ τῶν Συρακοσίων συμμάχοις. ἀποδοῦ- 9 ναι Καρχηδονίους Ένωμαίοις χωρίς λύτρων απαντας τούς αίχμαλώτους. άργυρίου κατενεγκεῖν Καρχηδονίους Ῥωμαίοις 25 ἐν ἔτεσιν εἴχοσι δισγίλια καὶ διακόσια τάλαντα Εὐβοϊκά." α, μ. τούτων δ' έπανενεχθέντων είς την Ρώμην ου προσεδέξατο 68 513 τὰς συνθήκας δ δημος, ἀλλ' ἐξαπέστειλεν ἄνδρας δέκα τοὺς

^{1.} ἡγεμόσι R° 2. πολεμήσειν AR, πολεμήσαιεν Ca, πολεμῶσιν Be, corr. Re (conf. 1, 70, 5) 3. τῶν om. AR, add. C 5. κατὰ λόγον A² ex καταλόγων 7. παρέλειπεν A, hoc et παρέλιπεν per dittogr. C τὰς om. DE ante ἐλπίδας add. τὰς AB 9. κατελείπετο Re*. κατέλειπεν τῶν A(C), κατέλιπε τῶν B°DE 10. σώζειν A°R° 12. Ὅτι τοῦ αὐτοῦ — 14. καιρόν habet M 12. 13. ἀγαθοῦ γὰρ εἶναι νομιστέον ἡγεμόνος Bentenus observ. crit. p. 12 s. 13. ἡγεμόνος εἶναι Ημ Philol. ΧΙΥ 312, εἶναι ἡγεμόνος AR, ἡγεμόνος, deleto εἶναι, Di praef. vol. IV p. vi 15. αὐτατίου AR 16. συνειδέναι A*BC, συνιδέναι A¹DE τετρυμένοις D, τετρυμμένοις AR 25. χίλια Na 249 s.

2 ἐπισκεψομένους ὑπὲς τῶν πραγμάτων οι καὶ παραγενόμενοι τῶν μὲν ὅλων οὐδὲν ἔτι μετέθηκαν, βραχέα δὲ προσ-3 επέτειναν τοὺς Καρχηδονίους τόν τε γὰς χρόνον τῶν φόρων ἐπὸίησαν ῆμισυν, χίλια τάλαντα προσθέντες, τῶν τε νήσων ἐκχωρεῖν Καρχηδονίους προσεπέταξαν, ὅσαι μεταξὺ 5

της Ιταλίας κείνται και της Σικελίας. Ο μέν οὖν Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις συστάς περί Σιχελίας πόλεμος έπὶ τοιούτοις καὶ τοιοῦτον ἔσχε τὸ τέλος 75 έτη πολεμηθείς είκοσι καὶ τέτταρα συνεχώς, πόλεμος ὧν ήμεῖς ἴσμεν ἀχοῆ μαθόντες πολυχρονιώτατος καὶ συνεχέ- 10 5 στατος και μέγιστος, εν ώ χωρίς τῶν λοιπῶν ἀγώνων καί παρασκευών, καθάπερ είπομεν ανώτερον, άπαξ μεν οί συνάμφω πλείοσιν η πενταχοσίοις, πάλιν δε μιχρώ λείπουσιν έπτακοσίοις σκάφεσι πεντηρικοῖς έναυμάγησαν πρὸς άλλή-6 λους. ἀπέβαλόν γε μὴν Ψωμαῖοι μὲν ἐν τῷ πολέμω τούτω 15 πεντήρεις μετά των έν ταῖς ναυαγίαις διαφθαρεισων εἰς 7 έπτακοσίας, Καρχηδόνιοι δ' εἰς πεντακοσίας. ώστε τοὺς θαυμάζοντας τὰς Αντιγόνου καὶ Πτολεμαίου καὶ Δημητρίου ναυμαχίας και τους στόλους είκότως αν περί τούτων ίστορήσαντας έκπεπληγθαι την ύπερβολην των πράξεων. 20 8 εί δέ τις βουληθείη συλλογίσασθαι την διαφοράν των πεντηρικών πλοίων πρός τὰς τριήρεις, αίς οί τε Πέρσαι πρός τοὺς Έλληνας καὶ πάλιν Αθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι πρὸς άλλήλους έναυμάχουν, οὐδ' αν καθόλου δυνηθείη τηλικαύ-9 τας δυνάμεις εύρεῖν ἐν θαλάττη διηγωνισμένας. ἐξ ὧν 25 δηλον τὸ προτεθέν ημίν έξ ἀρχης, ώς οὐ τύχη Ρωμαΐοι, καθάπερ ένιοι δοκοῦσιν τῶν Ελλήνων, οὐδ' αὐτομάτως, άλλα και λίαν εικότως, έν τοιούτοις και τηλικούτοις πράγμασιν ένασκήσαντες, ου μόνον έπεβάλοντο τῆ τῶν ὅλων ήγεμονία καὶ δυναστεία τολμηρώς, άλλὰ καὶ καθίκοντο 30 64 της προθέσεως. και τί δή ποτ' έστι τὸ αίτιον, απορήσαι τις άν, ότι κεκρατηκότες των όλων και πολλαπλασίαν έχον-

^{2.} μεθήχαν Na 234 3. τοῖς Καρχηδονίοις Sca 4. ἡμισυν idem pro ἢ μεῖον 9. δν C 17. δὲ AR 27. δοκοῦσι R⁵ 30. ἡγεμονείαι A

τες ύπεροχήν νῦν η πρόσθεν οὖτ' αν πληρώσαι τοσαύτας ναῦς οὖτ' ἀναπλεῦσαι τηλικούτοις στόλοις δυνηθεῖεν; οὐ 2 μην άλλα περί μεν ταύτης της απορίας σαφώς έξέσται τας αίτιας κατανοείν, όταν έπι την έξηγησιν αυτών της πολι-5 τείας έλθωμεν, ύπερ ής ούθ' ήμιν έν παρέργω δητέον ούτε τοῖς ἀκούουσιν ἀργῶς προσεκτέον τὸ μὲν γὰρ θέαμα 3 καλόν, σχεδον δ' ώς έπος είπειν άγνωστον έως του νυν χάριν τῶν περὶ αὐτῆς συγγεγραφότων οί μεν γὰρ ἡγνοή- 4 κασιν, οί δ' άσαφη και τελέως άνωφελη πεποίηνται την 76 έξήγησιν. πλην έν γε τῷ προειρημένω πολέμω τὰς μὲν 5 των πολιτευμάτων άμφοτέρων προαιρέσεις έφαμίλλους εύροι τις αν γεγενημένας, ου μόνον ταις επιβολαις άλλα καὶ ταῖς μεγαλοψυχίαις, μάλιστα δὲ τῆ περὶ τῶν πρωτείων φιλοτιμία, τούς γε μὴν ἄνδρας οὐ μικρῷ πολλῷ δὲ 6 15 γενναιοτέρους έν παντί 'Ρωμαίους' ήγεμόνα δε καί γνώμη καὶ τόλμη θετέον ἄριστον 'Αμίλκαν τῶν τότε γεγονέναι, τὸν Βάρκαν ἐπικαλούμενον, πατέρα δὲ κατὰ φύσιν Αννίβου τοῦ μετὰ ταῦτα πολεμήσαντος 'Ρωμαίοις.

Μετὰ δὲ τὰς διαλύσεις ταύτας ἴδιόν τι καὶ παραπλή- 65
20 σιον ἀμφοτέροις συνέβη παθεῖν ἐξεδέξατο γὰρ πόλεμος 2 ἐμφύλιος Ῥωμαίους μὲν ὁ πρὸς τοὺς Φαλίσκους καλουμένους, δν ταχέως καὶ συμφερόντως ἐπετέλεσαν, ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἐγκρατεῖς γενόμενοι τῆς πόλεως αὐτῶν, Καρχηδο- 3 νίους δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν οὐ μικρὸς οὐδ' εὐκατα25 φρόνητος ὁ πρὸς τοὺς ξένους καὶ τοὺς Νομάδας καὶ τοὺς ἄμα τούτοις ἀποστάντας Λίβυας, ἐν ῷ πολλοὺς καὶ μεγά- 4 λους ὑπομείναντες φόβους τέλος οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς χώρας ἐκινδύνευσαν ἀλλὰ καὶ περὶ σφῶν αὐτῶν καὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους. ἐπὶ δὲ τὸν πόλεμον τοῦτον ἐπιστῆσαι 5
30 μὲν ἄξιον διὰ πλείους αἰτίας, ἐπὶ κεφαλαίου δὲ καὶ διὰ βραχέων αὐτοῦ ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν κατὰ τὴν ἐξ ἀρχης πρόθεσιν. τόν τε γὰρ παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγόμενον 6

^{6.} ὀρθῶς DE, νωθρῶς Sca 14. πολλῶι A^2 ex πολλῶν 21. καλούμενος DE Na 357 27. φόβους] conf. praef. 29. ἐπὶ A^2 G^3 , ἐπεὶ A^1 R 30. δὲ] δὲ δεῖ coni. Hu

Polybius I.

ἄσπονδον πόλεμον, τίνα φύσιν ἔχει καὶ διάθεσιν, μάλιστ τον τις ἔκ τῶν τότε γεγονότων ἔπιγνοίη, τούς τε χρωμένους μισθοφορικαῖς δυνάμεσι τίνα δεῖ προορᾶσθαι καὶ φυλάττεσθαι μακρόθεν, ἐναργέστατ αν ἐκ τῆς τότε περιστάσεως συνθεωρήσειεν, πρὸς δὲ τούτοις τὶ διαφέρει καὶ κατὰ 5 πόσον ἤθη σύμμικτα καὶ βάρβαρα τῶν ἐν παιδείαις καὶ 8 νόμοις καὶ πολιτικοῖς ἔθεσιν ἐκτεθραμμένων τὸ δὲ μέγιστον, τὰς αἰτίας ἐκ τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς καιροῖς πεπραγμένων κατανοήσειεν, δι' ας ὁ κατ' Αννίβαν συνέστη 9 Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις πόλεμος, ὑπὲρ οὖ, διὰ τὸ μὴ 77 μόνον παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς πεπολεμηκόσιν ἔτι νῦν ἀμφισβητεῖσθαι τὰς αἰτίας, χρήσιμόν ἐστι τὴν ἀληθινωτάτην παραστῆσαι διάληψιν τοῖς φιλομοθοῦσιν.

Ώς γὰρ Θᾶττον ἐπιτελεσθεισῶν τῶν προειρημένων 15 66 διαλύσεων αποκατέστησε τας περί τον Έρυκα δυνάμεις είς τὸ Λιλύβαιον ὁ Βάρχας, εὐθέως αὐτὸς μὲν ἀπέθετο τὴν άρχήν, δ δ' έπὶ τῆς πόλεως στρατηγὸς Γέσκων ἐγίνετο 2 περί τὸ περαιοῦν τοὺς στρατιώτας εἰς τὴν Διβύην. προϊδόμενος δὲ τὸ μέλλον, ἐμφρόνως ἐνεβίβαζε κατὰ μέρη διαι- 20 3 ρών αὐτοὺς καὶ διαλείμματα ποιών τῆς ἐξαποστολῆς, βουλόμενος αναστροφήν διδόναι τοῖς Καρχηδονίοις εἰς τὸ τοὺς καταπλεύσαντας καὶ μισθοδοτηθέντας τὰ προσοφειλόμενα των οψωνίων φθάνειν απαλλαττομένους έκ της Καρχηδόνος εἰς τὴν οἰκείαν πρὶν ἢ τοὺς έξῆς περαιουμένους 25 4 έπικαταλαβείν. δ μέν ούν Γέσκων έχόμενος ταύτης τῆς 5 έννοιας ούτως έχειριζε τὰ κατὰ τὴν έξαποστολήν οί δὲ Καρχηδόνιοι τὰ μὲν οὐκ εὐπορούμενοι γρημάτων διὰ τὰς προγεγενημένας δαπάνας, τὰ δὲ καὶ πεπεισμένοι παραιτήσεσθαι τούς μισθοφόρους μέρος τι τῶν προσοφειλομένων 30 οψωνίων, έαν και συναθροίσωσι και δέξωνται πάντας είς

^{1.} μάλιστ' ἄν Βε pro μάλιστά 4. ἐναργέστατα Α 6. ἔθνη coni. Sch in lexico Polyb. p. 180 7. ἤθεσιν DE 9. κατανοήσειε Re. κατανοήσεις editio princ. 16. τὰς Ατ ex τὰ 18. γε|σχών Α, γέσχων DE 26. γέσχων AR 27. ἐχείριζε τὰ Sch pro ἐχειρίζετο 28. οὐχ ἀπορούμενοι AB, ἀπορούμενοι DE, corr. G

77, 23] την Καρχηδόνα, παρακατείχον ξιεί τούς καταπλέοντας διά ταύτην την έλπίδα και συνείχον έν τη πόλει. γινομένων 6 δὲ πλειόνων άδικημάτων καὶ νύκτως καὶ μεθ' ἡμέραν, τὸ μὲν πρῶτον ὑπιδόμενοι τὸν ὄγλον καὶ τὴν συμβαί-5 νουσαν αχρασίαν ήξίωσαν τοὺς ήγεμόνας, εως αν ετοιμασθη μέν τὰ κατὰ τὰς σιταρχίας αὐτοῖς, προσδέξωνται δὲ τούς απολειπομένους, αναχωρήσαι πάντας είς τινα πόλιν την προσαγορευομένην Σίκκαν, λαβόντας είς τὰ κατεπείγοντα χρυσούν έκαστον. προθύμως δὲ συνυπακουσάντων 7 10 πρός την έξοδον, και βουλομένων αὐτοῦ καταλιπεῖν τὰς 78 άποσκευάς, καθάπες και τὸν πρώτον χρόνον ύπῆρχον, ώς θάττον έσομένης της έπανόδου πρός τούς όψωνιασμούς, άγωνιῶντες οἱ Καρχηδόνιοι μή ποτε διὰ χρόνου παραγε- 8 γονότες, και τινές μέν τέκνων ένιοι δε και γυναικών ίμεί-15 ροντες, οί μεν ούχ εχπορευθώσι τὸ παράπαν, οί δ' έχπορευθέντες αὖθις ἀνακάμπτωσι πρὸς ταῦτα, καὶ τῷ τοιούτω τρόπω μηδεν ήττον άδικημα γίνηται κατά την πόλιν, ταῦτα 9 προορώμενοι μετά πολλής άπεχθείας οὐδαμῶς βουλομένους τους ανθρώπους ηνάγκασαν τας αποσκευάς μεθ' αύτων 20 ἀπαγαγεῖν. οἱ δὲ μισθοφόροι συναναχθέντες εἰς τὴν Σίκ- 10 καν καὶ διὰ πολλοῦ χρόνου τετευχότες ανέσεως καὶ σχολῆς, όπερ αφυέστατον υπάρχει ξενικαῖς δυνάμεσι καὶ σχεδὸν ώς είπειν άρχηγον και μόνον αίτιον γίνεται στάσεως, διηγον άδεως. άμα δὲ δαθυμοῦντες, τινὲς μὲν αὐτῶν έξε- 11 25 λογίζοντο τὰ προσοφειλόμενα σφίσι τῶν ὀψωνίων ἐπὶ τὸ πλείον, και συγκεφαλαιούμενοι πολλαπλάσια των καθηκόντων ταῦτ' ἔφασαν δεῖν ἀπαιτεῖν τοὺς Καρχηδονίους.

πάντες δ' ἀναμιμνησχόμενοι τῶν ἐπαγγελιῶν ὧν οἱ στρα- 12 τηγοὶ κατὰ τοὺς ἐπισφαλεῖς τῶν καιρῶν παρακαλοῦντες 30 σφᾶς ἐπεποίηντο, μεγάλας εἶχον ἐλπίδας καὶ μεγάλην

^{4.} ὑπιδόμενος Α 6. σιταρχίας Sch pro ἐπαρχίας 8. σικκαν (sine acc.) Α 10. καταλειπεῖν Α 11. πρώτον) πρὸ τοῦ Gro 15. δὲ R³ 17. ἀδικήματα coni. Βε 19. ἐαντῶν R³ 20. ἐπαγαγεῖν DΕ συναχθέντες DΕ σικ*αν (sine acc.) Α, σικελίαν BDΕ¹, corr. CE² 23. αἰτιον seclusit Βε (sed conf. 1, 81, 10; 2, 21, 8; 2, 38, 9 Kaelker. de eloc. Polyb. p. 272) 24. ῥαθνμοῦντες R³

προσδοκίαν της έσομένης περί αὐτοὺς ἐπανορθώσεως. 67 διόπερ άμα τῷ συλλεχθηναι πάντας εἰς τὴν Σίκκαν, καὶ παραγενόμενον 'Αννωνα τὸν ὑπάρχοντα στρατηγὸν ἐν τῆ Διβύη τότε τῶν Καργηδονίων μὴ οἰον τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς ξπαγγελίας ξιπληφούν, άλλὰ τοὐναντίον, λέγοντα τὸ βάρος 5 των φόρων και την καθόλου στενοχωρίαν της πόλεως, έγχειρείν παραιτείσθαι μέρος τι τῶν ἐξ ὁμολόγου προσο-2 φειλομένων όψωνίων, εύθέως διαφορά και στάσις έγεννᾶτο καὶ συνδρομαὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο, ποτὲ μὲν κατὰ γένη 3 ποτὲ δ' δμοῦ πάντων. ώς δ' αν μήθ' δμοεθνῶν μήθ' 10 δμογλώττων υπαρχόντων, ήν αμιξίας και θορύβου και τῆς 4 λεγομένης τύρβης πληρες τὸ στρατόπεδον. Καρχηδόνιοι γάρ ἀεὶ χρώμενοι ποικίλαις καὶ μισθοφορικαῖς δυνάμεσιν, 79 πρός μέν το μη ταγέως συμφρονήσαντας απειθείν μηδέ δυσκαταπλήκτους είναι τοῖς ἡγουμένοις ὀρθῶς στοχάζον- 15 5 ται ποιούντες έκ πολλών γενών την δύναμιν, πρός δὲ τὸ γενομένης δργης η διαβολής η στάσεως διδάξαι καὶ πράῦναι καὶ μεταθείναι τοὺς ήγνοηκότας δλοσχερώς ἀστοχοῦ-6 σιν ου γάρ οίον άνθρωπίνη χρησθαι κακία συμβαίνει τάς τοιαύτας δυνάμεις, όταν άπαξ είς όργην και διαβολήν έμ- 20 πέσωσι πρός τινας, άλλ' ἀποθηριοῦσθαι τὸ τελευταῖον 7 καλ παραστατικήν λαμβάνειν διάθεσιν. δ καλ τότε συνέβη γενέσθαι περί αὐτούς ήσαν γὰρ οἱ μὲν Ἰβηρες οἱ δὲ Κελτοί, τινές δὲ Διγυστίνοι καὶ Βαλιαρείς, οὐκ ολίγοι δὲ μιξέλληνες, ών οί πλείους αὐτόμολοι καὶ δοῦλοι τὸ δὲ 25 8 μέγιστον μέρος αὐτῶν ἦν Δίβυες. διόπερ οὖτ' ἐκκλησιάσαι συναθροίσαντα πάντας όμοῦ δυνατὸν ήν, οὖτ' ἄλλην 9 οὐδεμίαν εύρέσθαι πρὸς τοῦτο μηχανήν. πῶς γὰρ οἰόν τε ; τὸν μὲν γὰρ στρατηγὸν εἰδέναι τὰς ξκάστων διαλέκτους άδύνατον διά πλειόνων δ' ξομηνέων ξακλησιάζειν, άμα 30 τετράκις και πεντάκις περί ταυτοῦ λέγοντα πράγματος, 10 σχεδόν ώς είπειν έτι τοῦ πρόσθεν άδυνατώτερον. λοιπόν

^{2.} σύπκαν et σίκκαν A per dittogr. 13. δυνάμεσι R* 24. λυγιστινοι (sine acc.) A 28. 29. οἶόν τε seclusit Βε 29. ἐκάστου C 30. δὲ R* 31. λέγοντα Ur 151b pro λέγοντας

79, 21] ἦν διὰ τῶν ἡγεμόνων ποιεῖσθαι τὰς ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις δπερ έπειρατό τε συνεχώς ποιείν δ "Αννων, ακμήν 11 δὲ καὶ τούτους συνέβαινεν ἃ μὲν οὐκ αἰσθάνεσθαι τῶν λεγομένων, ἃ δὲ καὶ συναινέσαντας ἐνίστε τῷ στρατηγῷ 5 τάναντία πρὸς τοὺς πολλοὺς ἀναγγέλλειν, τοὺς μὲν δί άγνοιαν τοὺς δὲ διὰ κακίαν ἐξ ὧν ἦν ἀσαφείας ἀπιστίας άμιξίας άπαντα πλήρη. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις ὤοντο καὶ 12 τούς Καρχηδονίους ἐπίτηδες τούς μὲν εἰδότας στρατηγούς τάς γεγενημένας γρείας κατά Σικελίαν έξ αὐτῶν καὶ πε-10 ποιημένους σφίσι τὰς ἐπαγγελίας οὐκ ἐξαποστέλλειν ώς αὐτούς, τὸν δὲ μηδενὶ τούτων παρηκολουθηκότα τοῦτον έκπεπομφέναι, τέλος δ' οὖν ἀπαξιώσαντες μὲν τὸν Αν- 13 νωνα, διαπιστήσαντες δὲ τοῖς κατὰ μέρος ἡγεμόσιν, έξορ-80 γισθέντες δὲ πρὸς τοὺς Καρχηδονίους ώρμησαν πρὸς τὴν 15 πόλιν, καὶ κατεστρατοπέδευσαν ἀπέχοντες ώς ἂν έκατὸν καὶ είκοσι στάδια τῆς Καρχηδόνος, ἐπὶ τῷ καλουμένω Τύνητι, πλείους όντες των δισμυρίων.

Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τότε πρὸ ὀφθαλμῶν ἐλάμβανον 68 τὴν αὐτῶν ἄγνοιαν ὅτ' ἦν οὐδὲν ὄφελος. μεγάλα μὲν γὰρ 2 20 ῆμαρτον εἰς ἕνα τόπον ἀθροΙσαντες τοσοῦτο πλῆθος μισθοφόρων, ἔχοντες οὐδεμίαν ἐλπίδα πολεμικῆς χρείας ἐν ταῖς πολιτικαῖς δυνάμεσι' τούτου δὲ μεῖζον ἔτι προέμενοι β τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας καὶ σὺν τούτοις τὰς ἀποσκευάς, οἶς ἐξῆν ὁμήροις χρησαμένους ἀσφαλέστερον μὲν αὐτοὺς 25 βουλεύσασθαι περὶ τῶν ὑποπιπτόντων, εὐπειθεστέροις δ' ἐκείνοις χρῆσθαι πρὸς τὸ παρακαλούμενον. οὐ μὴν ἀλλὰ 4 καὶ καταπλαγέντες τὴν στρατοπεδείαν πῶν ὑπέμενον, σπουδάζοντες ἐξιλάσασθαι τὴν ὀργὴν αὐτῶν' καὶ τάς τε δ τῶν ἐπιτηδείων ἀγορὰς ἐκπέμποντες δαψιλεῖς ἐπώλουν 30 καθως ἐκεῖνοι βούλοιντο καὶ τάττοιεν τὰς τιμάς, τῶν τε τῆς γερουσίας ἀεί τινας ἐξαπέστελλον πρέσβεις, ὑπισχνούμενοι ποιήσειν πῶν ὅ τι ποτ' ἀν αὐτοὺς ἀξιώσαιεν, εἰ

^{2.} τε] γε Ca, τότε Sch 4. συναιμέσαντας A 5. ἀπαγγέλλειν Ε' 7. πλήρης A', corr. A² 9. αὐτῶν Be (conf. praef. ad 1, 85, 6) 25. εὐπειθέστερον D 27. καὶ seclusit Be 32. ἀν del. Di 54 εἰ del. Sca

6 κατὰ δύναμιν. ἦν δὲ πολὺ τὸ καθ' ξκάστην ἡμέραν παρὰ τοῖς μισθοφόροις ἐπινοούμενον, ἄτε δὴ κατατεθαρρηκότων μὲν καὶ συντεθεωρηκότων τὴν κατάπληξιν καὶ πτοίαν τῶν Ταρχηδονίων, πεφρονηματισμένων δὲ καὶ πεπεισμένων

διά τοὺς προγεγονότας αὐτοῖς ἐν Σικελία πρὸς τὰ Ῥωμαϊκὰ 5 στρατόπεδα κινδύνους μὴ οἶον Καρχηδονίους ἀντοφθαλμῆσαί ποτ' ἂν ποὸς ἀντοὺς ἐν τοῖς ὁπλοις, ἀλλὰ μηδὲ τῶν

σαί ποτ' αν πρὸς αὐτοὺς ἐν τοῖς ὅπλοις, ἀλλὰ μηδὲ τῶν 8 λοιπῶν ἀνθρώπων μηδένα ἑράδίως. διόπερ ἅμα τῷ συγγωρῆσαι τὰ περὶ τῶν ὀψωνίων αὐτοῖς τοὺς Καργηδονίους

εὐθέως ἐπέβαινον καὶ τῶν τεθνεώτων ἵππων ἀπήτουν τὰς 10 9 ἀξίας. προσδεξαμένων δὲ καὶ τοῦτο, πάλιν τῆς προσοφειλομένης σιτομετρίας ἐκ πλείονος γρόνου τὴν μεγίστην

φειλομενης σιτομετρίας εχ πλείονος χρόνου την μεγιοτην γεγονυΐαν έν τῷ πολέμω τιμὴν ἔφασκον αύτοὺς δεῖν κο-10 μίζεσθαι. καθόλου δ' ἀεί τι καινὸν προσεξεύρισκον, εἰς

10 μιζεσσαι. κασολού ο αει τι καινον προσεζευρισκον, εις αδύνατον εκβάλλοντες την διάλυσιν, διὰ τὸ πολλούς κα- 81

2 11 χέκτας καὶ στασιώδεις ἐν αὐτοῖς ὑπάρχειν. οὐ μὴν ἀλλὰ πᾶν τὸ δυνατὸν ὑπισχνουμένων τῶν Καρχηδονίων, κατένευσαν ἐπιτρέψειν περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἑνὶ τῶν ἐν

12 Σικελία γεγονότων στρατηγών. πρός μεν οὖν Αμίλκαν τὸν Βάρκαν, μεθ' οὖ συγκεκινδυνεύκεσαν ἐν τῆ Σικελία, 20 δυσκερώς εἶχον, δοκοῦντες οὐχ ἥκιστα δι' ἐκεῖνον ὀλιγω-

ρεῖσθαι τῷ μήτε πρεσβεύειν πρὸς αὐτοὺς τήν τε στρα-13 τηγίαν έχουσίως δοχεῖν ἀποτεθεῖσθαι· πρὸς δὲ Γέσχωνα

13 τηγιαν εκουσιως σοκειν αποτεστισσαι· προς σε 1 εσκωνα πάνυ διέκειντο φιλανθρώπως, δς έγεγόνει μὲν ἐν Σικελία στρατηγός, ἐπεποίητο δ' αὐτῶν πρόνοιαν τὴν ἐνδεχομένην 25 ἔν τε τοῖς ἄλλοις καὶ μάλιστα περὶ τὴν ἀνακομιδήν. διό-

69 περ ἐπέτρεψαν τούτφ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων δς παραγενόμενος κατὰ βάλατταν μετὰ τῶν χρημάτων καὶ προσπλεύσας πρὸς τὸν Τύνητα, τὸ μὲν πρῶτον λαμβάνων τοὺς ἡγεμόνας, μετὰ δὲ ταῦτα συναθροίζων κατὰ γένη τοὺς 30

2 πολλούς, ἃ μὲν ἐπετίμα περὶ τῶν γεγονότων, ἃ δὲ διδάσκειν ἐπειρᾶτο περὶ τῶν παρόντων, τὸ δὲ πλεῖον παρε-

^{14.} δὲ AR ἀεί τι καινὸν Ca (ἕν τι ἀεί καινὸν Sch) praeeunte Perotto, ἐν | τινι καινῶν A, ἔν τινι καινῶν C²DE, ἔν τινι καινὸν BC¹ (videtur altius vitium latere) 23. γεσκωνα (sine acc.) A

81, 191 κάλει πρός τὸ μέλλον, ἀξιῶν αὐτοὺς εὖνους ὑπάρχειν τοῖς έξ άρχης μισθοδόταις. τέλος δ' ώρμησε πρός τὸ διαλύειν 3 τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, κατὰ γένη ποιούμενος την μισθοδοσίαν. ην δέ τις Καμπανός ηθτομοληκώς παρά 4 5 τῶν Ῥωμαίων δοῦλος, ἔχων σωματικὴν δύναμιν καὶ τόλμαν έν τοῖς πολεμικοῖς παράβολον, ὄνομα Σπένδιος. οὖτος 5 εὐλαβούμενος μη παραγενόμενος αὐτὸν ὁ δεσπότης χομίσηται καὶ κατὰ τοὺς Ῥωμαίων νόμους αἰκισθεὶς διαφθαρή, παν ετόλμα και λέγειν και πράττειν, σπουδάζων διακόψαι 10 τὰς διαλύσεις τὰς πρὸς Καρχηδονίους. ἅμα δὲ τούτω καὶ 6 Δίβυς τις Μάθως, δς ην μεν ελεύθερος και των συνεστρατευμένων, πλείστα δὲ κεκινηκώς κατὰ τὰς προειρημένας ταραχάς. άγωνιῶν οὖν μὴ τίση καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν λοιπῶν δίκην, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐγένετο γνώμης τοῖς πεοὶ τὸν Σπέν-15 διον, καὶ λαμβάνων τοὺς Λίβυας ὑπεδείκνυε διότι μετὰ 7 τὸν ὀψωνιασμὸν χωρισθέντων τῶν ἄλλων γενῶν εἰς τὰς 82 πατρίδας απερείσονται και την ύπερ εκείνων δργην είς αὐτοὺς οἱ Καρχηδόνιοι, καὶ βουλήσονται διὰ τῆς εἰς σφᾶς τιμωρίας άπαντας καταπλήξασθαι τούς έν τη Λιβύη. ταγύ 8 20 δὲ προσανασεισθέντες οἱ πολλοὶ τοῖς τοιούτοις λόγοις, χαὶ λαμβανόμενοι βραχείας άφορμης έκ του τον Γέσκωνα τά μέν οψώνια διαλύειν τὰς δὲ τιμὰς τοῦ τε σίτου καὶ τῶν ίππων ύπερτιθεσθαι, συνέτρεχον εύθέως είς εκκλησίαν, καὶ τοῦ μὲν Σπενδίου καὶ τοῦ Μάθω διαβαλλόντων καὶ 9 25 κατηγορούντων τοῦ τε Γέσκωνος καὶ τῶν Καργηδονίων ήχουον, και προσείχον ἐπιμελῶς τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις. εί δέ τις έτερος προπορευθείη συμβουλεύσων, οὐδ' αὐτὸ 10 τοῦτο περιμείναντες ξως τοῦ γνῶναι πότερον ἀντερῶν ή συνηγορήσων πάρεστι τοις περί τον Σπένδιον, παραχρημα 30 βάλλοντες τοῖς λίθοις ἀπέκτεινον. καὶ πολλοὺς δὴ τῷ 11 τοιούτω τρόπω κατά τὰς συνδρομάς, καὶ τῶν ἡγεμόνων

^{2.} δὲ ώρμησε Rei 58 pro διώρμησε 20. προσαναπεισθέντες Na 355 21. 22. τὰ μὲν A² in rasura 27. προπορευθείη coni. Sch pro προσπορευθείη coll. 1, 88, 8 et 9; 4, 22, 9; 6, 21, 3; 11, 27, 7 29. περί Sca pro παρὰ 30. ἀπέπτεννον Α, ἀπέπτενον BDE, corr. C

12 καὶ τῶν ἰδιωτῶν, διέφθειρον. καὶ μόνον τὸ ἑῆμα τοῦτο χοινή συνίεσαν, τὸ βάλλε, διὰ τὸ συνεχῶς αὐτὸ πράττειν. μάλιστα δὲ τοῦτ' ἐποίουν ὁπότε μεθυσθέντες ἀπὸ τῶν 13 αρίστων συνδράμοιεν. διόπερ ότε τις άρξαιτο βάλλε λέγειν. ούτως έγίνετο πανταχόθεν άμα και ταχέως ώστε μηδένα 5 14 δύνασθαι διαφυγείν τῶν ἄπαξ προσελθόντων, πλην οὐδενός έτι τολμώντος συμβουλεύειν διά ταύτην την αίτίαν. 70 κατέστησαν αύτῶν στρατηγούς Μάθω καὶ Σπένδιον. ὁ δὲ Γέσκων ξώρα μεν την όλην ακαταστασίαν και ταραγήν, περί πλείστου δὲ ποιούμενος τὸ τῆ πατρίδι συμφέρον, καὶ 10 θεωρών ότι τούτων αποθηριωθέντων κινδυνεύουσι προ-2 φανώς οἱ Καρχηδόνιοι τοῖς ὅλοις πράγμασι, παρεβάλλετο καὶ προσεκαρτέρει, ποτὲ μὲν τοὺς προεστώτας αὐτών εἰς τας γείρας λαμβάνων, ποτέ δέ κατα γένη συναθροίζων καί 3 παρακαλών. οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν Λιβύων οὐδέπω κεκομι- 15 σμένων τὰς σιταρχίας, ολομένων δὲ δεῖν ἀποδεδόσθαι σφίσι καὶ προσιόντων θρασέως, βουλόμενος ὁ Γέσκων ἐπι- 83 πληξαι την προπέτειαν αὐτῶν Μάθω τὸν στρατηγὸν ἀπαι-4 τεῖν ἐκέλευεν. οἱ δ' ἐπὶ τοσοῦτον διωργίσθησαν ώστ' ούδὲ τὸν τυχόντα χρόνον ἀναστροφὴν δόντες ώρμησαν τὸ 20 μέν πρώτον ἐπὶ τὸ διαρπάζειν τὰ πρόχειρα τῶν χρημάτων, μετὰ δὲ ταῦτα συλλαμβάνειν τόν τε Γέσκωνα καὶ τοὺς 5 μετ' αὐτοῦ Καρχηδονίους. οἱ δὲ περὶ τὸν Μάθω καὶ τὸν Σπένδιον ὑπολαμβάνοντες τάχιστ' ἂν οὕτως ἐκκαυθῆναι τὸν πόλεμον, εἶ παράνομόν τι πράξειαν καὶ παράσπον- 25 δον, συνήργουν ταῖς τῶν ὄχλων ἀπονοίαις, καὶ τὴν μὲν άποσκευήν των Καρχηδονίων άμα τοῖς χρήμασι διήρπαζον, τὸν δὲ Γέσκωνα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δήσαντες ὑβριστικῷς 6 είς συλακήν παρεδίδοσαν. και τὸ λοιπὸν ἐπολέμουν ήδη φανερώς πρός τοὺς Καρχηδονίους, συνωμοσίας ἀσεβεῖς καὶ 30 παρά τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη ποιησάμενοι.

^{2.} συνήεσαν A 5. έγίνετο A^2 ex έγένετο, ut videtur μηδένα coni. Sch pro μη 6. τὸν C προσελθόντων ABDE (scil. ad globos seditiosorum: et conf. προσιόντων 1, 70, 3, προσελθών 2, 50, 11), προσελθόντα C, προελθόντων coni. Sch 16. σιταρχίας DE Di (conf. ad p. 67, 25) 18. ἀπαιτεῖν] vide praef. 31. ἔθη Be pro ήθη

83, 16]

Ο μεν οὖν πρὸς τοὺς ξένους καὶ Λιβυκὸς ἐπικληθεὶς 7 a. u. 514 πόλεμος διὰ ταῦτα καὶ τοιαύτην ἔλαβε τὴν ἀρχήν, οἱ δὲ 8 περί τὸν Μάθω συντελεσάμενοι τὰ προειρημένα παραυτίκα μεν εξαπέστελλον πρέσβεις επί τὰς κατά τὴν Διβύην 5 πόλεις, παρακαλούντες έπι την έλευθερίαν και δεόμενοι σφίσιν βοηθείν καὶ συνεπιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων μετά δὲ ταῦτα πάντων σχεδὸν τῶν κατά τὴν Διβύην έτοι- 9 μως συνυπακουσάντων αυτοῖς πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν Καργηδονίων ἀπόστασιν, καὶ τάς τε χορηγίας καὶ τὰς βοηθείας 10 προθύμως έξαποστελλόντων, διελόντες σφας πολιορχείν ένεχείρησαν οί μεν την Ιτύκην οί δε τους Ιππακρίτας, διά τὸ ταύτας τὰς πόλεις μὴ βούλεσθαι μετασχεῖν αὐτοῖς τῆς αποστάσεως. Καρχηδόνιοι δὲ τοὺς μὲν κατ' ἰδίαν βίους 71 άει διεξαγαγόντες από των έχ της χώρας γεννημάτων, τὰς 15 δὲ κοινάς παρασκευάς καὶ χορηγίας άθροίζοντες ἐκ τῶν κατά την Λιβύην προσόδων, έτι δὲ πολεμεῖν είθισμένοι ξενικαῖς δυνάμεσι, τότε πάντων άμα τούτων οὐ μόνον έστε- 2 οημένοι παραλόγως, άλλὰ καὶ καθ' αύτῶν δρῶντες Εκαστα των προειρημένων έπιστρέφοντα, τελέως έν μεγάλη δυσθυ-84 μία καὶ δυσελπιστία καθέστασαν άτε παρά τὴν προσδοκίαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων ἀποβεβηκότων. τετρυμένοι 3 γαο έν τῷ πεοί Σικελίας πολέμω συνεχῶς ήλπιζον ἐπιτελεσθεισών τών διαλύσεων άναπνοῆς τινος τεύξεσθαι καλ καταστάσεως εὐδοκουμένης, συνέβαινε δ' αὐτοῖς τάναντία 4 25 μείζονος γαρ ενίστατο πολέμου καταργή καὶ φοβερωτέρου. πρόσθεν μεν γαρ υπερ Σικελίας ήμφισβήτουν Ψωμαίοις, 5 τότε δὲ περὶ σφῶν αὐτῶν καὶ τῆς πατρίδος ἔμελλον κινδυνεύσειν, πόλεμον ἀναλαμβάνοντες ἐμφύλιον. πρὸς δὲ 6 τούτοις οὐχ ὅπλων πληθος, οὐ ναυτική δύναμις, οὐ πλοίων 90 κατασκευή παρ' αυτοῖς ἦν ώς αν τοσαύταις ναυμαχίαις περιπεπτωκότων. και μήν ούδε χορηγιών διάθεσις, ούδε

^{4.} τὰς Α² ex τὴν 6. σφίσι R³ 11. ἱππαρχιτας (sine acc.) Α
14. διεξάγοντες Βentenus observ. crit. p. 13 s. γενημάτων Α
15. άθροίζοντες Α 20. χατέστασαν C 21. τετουμμένοι ABCE
27. χινδυνεύειν DE 28. δὲ Α² ex •ὲ, τε coni. Hu

φίλων οὐδὲ συμμάχων τῶν βοηθησόντων ἔξωθεν ἐλπὶς οὐδ' η ήτισοῦν ὑπῆρχεν. διὸ καὶ τότε σαφῶς ἔγνωσαν ἡλίκην ἔχει διαφοράν ξενικός καὶ διαπόντιος πόλεμος έμφυλίου στά-8 σεως καὶ ταραχῆς. οὐχ ἥκιστα δ' αὐτοὶ σφίσι τῶν τοι-72 ούτων καὶ τηλικούτων κακῶν ἐγεγόνεισαν αἴτιοι κατὰ γὰρ 5 τὸν προγεγονότα πόλεμον εὐλόγους ἀφορμὰς ἔχειν ὑπολαμβάνοντες πικρώς ἐπεστάτησαν τῶν κατὰ τὴν Διβύην 2 ανθρώπων, παραιρούμενοι μέν των άλλων πάντων των καρπών τοὺς ἡμίσεις, διπλασίους δὲ ταῖς πόλεσι τοὺς φόρους η πρίν ἐπιτάττοντες, συγγνώμην δὲ τοῖς ἀπόροις 10 ή συμπεριφοράν ουδ' ήντινουν έπ' ουδενί των πραττο-3 μένων διδόντες, θαυμάζοντες δὲ καὶ τιμῶντες τῶν γε στρατηγών οὐ τοὺς πράως καὶ φιλανθρώπως τῷ πλήθει χρωμένους, άλλα τους αυτοῖς μεν ετοιμάζοντας πλείστας χορηγίας καὶ ἐπισκευὰς τοῖς δὲ κατὰ τὴν χώραν πικρότατα 15 4 χρωμένους, ών είς ην Αννων. τοιγαρούν οί μεν ανδρες ούχ οξον παρακλήσεως πρός την απόστασιν άλλ' άγγέλου μόνον 5 έδεήθησαν αί δε γυναϊκες αί τον προ τοῦ χρόνον ἀπαγομένους περιορώσαι τούς σφετέρους άνδρας καί γονεῖς πρὸς τας είσφορας, τότε συνομνύουσαι κατα πόλεις έφ' ῷ μηδὲν 20 κρύψειν τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς, ἀφαιρούμεναι τὸν κόσμον 85 6 είσεφερον απροφασίστως είς τούς όψωνιασμούς, και τοιαύτην παρεσκεύασαν ευπορίαν τοῖς περί τὸν Μάθω καὶ Σπένδιον ώστε μη μόνον διαλύσαι τα προσοφειλόμενα των όψωνίων τοῖς μισθοφόροις κατὰ τὰς ἐπαγγελίας ἃς ἐποιήσαντο 25 πρός την απόστασιν, αλλά και πρός το συνεχές ευπορησαι 7 χορηγίας. ούτως οὐδέποτε δεῖ πρὸς τὸ παρὸν μόνον, ἔτι δὲ μᾶλλον πρὸς τὸ μέλλον ἀποβλέπειν ἀεὶ τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους. 73

Οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ ἐν τοιούτοις κακοῖς ὄντες οἱ Καρ- 30

^{1.} βοηθησάντων AB 1. 2. οὐ δή τις οὖν A 2. ὑπῆρχε R³ 4. αὐτοῖς ABC, corr. DE 7: ἐπέστησαν DE 8. τῶν post πάντων om. DE 9. post δὲ add. ἐν C 10. ἀπείροις AR, corr. C 12. γε Hu pro τε (conf. praef.) 13. πράως AR 14. αὐτοὺς AB 25. κατὰ] καὶ C 27. Ὅτι οὐδέποτε — βουλευομένους habet M 28. ἀεὶ τοὺς Μ³ (conf. ad p. 73, 29) Rεί 60, δεῖ τοὺς AR

85, 11] χηδόνιοι, προστησάμενοι τὸν Αννωνα στρατηγὸν διὰ τὸ δοκείν τούτον καὶ πρότερον αὐτοῖς τὰ κατὰ τὴν Έκατοντάπυλον της Λιβύης καταστρέψασθαι, συνήθροιζον μέν μισθοφόρους, καθώπλιζον δὲ τοὺς ἐν ταῖς ἡλικίαις τῶν πο-5 λιτῶν, ἐγύμναζον δὲ καὶ συνέταττον τοὺς πολιτικοὺς ἱππεῖς, 2 παρεσκεύαζον δε και τὰ περιλιπη τῶν πλοίων, τριήρεις καὶ πεντηκοντόρους καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἀκατίων. οἱ δὲ 3 περί τὸν Μάθω, παραγενομένων αὐτοῖς εἰς ἐπτὰ μυριάδας Λιβύων, ἐπιδιελόντες τούτους ἀσφαλῶς ἐπολιόρκουν 10 τοὺς Ἰτυκαίους καὶ τοὺς Ἱππακρίτας, βεβαίως δὲ τὴν ἐν τῶ Τύνητι στρατοπεδείαν κατεῖχον, ἀποκεκλείκεσαν δὲ τοὺς Καρχηδονίους ἁπάσης τῆς ἐκτὸς Διβύης. ἡ γὰρ Καρχηδών 4 αὐτὴ μὲν ἐν κόλπφ κεῖται, προτείνουσα καὶ χερρονησίζουσα τῆ θέσει, τὸ μὲν τῆ θαλάττη τὸ δέ τι καὶ λίμνη περιεγο-15 μένη κατά τὸ πλείστον ὁ δὲ συνάπτων ἰσθμὸς αὐτὴν τῆ 5 Διβύη τὸ πλάτος ώς εἴκοσι καὶ πέντε σταδίων ἐστίν, τούτου δ' έπλ μεν του πρός τὸ πέλαγος νεύοντος μέρους οὐ μακράν ή τῶν Ἰτυκαίων κεῖται πόλις, ἐπὶ δὲ θατέρου παρά την λίμνην δ Τύνης. ἐφ' ὧν ξκατέρων τότε στρατοπεδεύ- 6 20 σαντες οἱ μισθοφόροι, καὶ διακλείσαντες ἀπὸ τῆς χώρας τοὺς Καρχηδονίους, λοιπὸν ἐπεβούλευον αὐτῆ τῆ πόλει, 7 καὶ ποτὲ μὲν ἡμέρας ποτὲ δὲ καὶ νύκτωρ παραγινόμενοι 86 πρός τὸ τεῖχος εἰς φόβους καὶ θορύβους ὁλοσχερεῖς ἐνέβαλλον τοὺς ἔνδον. "Αννων δὲ περί μὲν τὰς παρασκευὰς 74 25 ἐνδεχομένως ἐγίνετο καὶ γὰρ ἦν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος εὐφυής : έξορμήσας δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως Έτερος ἦν : καὶ γὰρ 2 τοῖς καιροῖς ἀστόχως ἐχρῆτο καὶ τοῖς ὅλοις πράγμασιν άπείρως καὶ νωθρώς. διὸ καὶ τὸ μὲν πρώτον εἰς Ἰτύκην 3 παραβοηθήσας τοῖς πολιορχουμένοις καὶ καταπληξάμενος

^{2.} Έκατόμπυλον suadet Di 39 et 54 5. ὅππους AR, corr. Sch coll. 1, 75, 2 6. κατεσκεύαζον Na 258 περιλειπῆ AR, corr. B 9. μὲν post ἀσφαλῶς add. Βε (sed conf. praef. ad 3, 109, 1, δ) 12. ἡ•γὰρ A 13. αὐτη AR, corr. Rei 60 χερ|ρονησιτοῦσα A(R), corr. Ur 151^b 14. μέν τι θαλάττη DE περιεχομένηι A, sed extremum ι del. prima m. 16. ἐστὶ R³ 18. Ἰτυκαίων] ἰτύκη ἐν ἡι κάτων ἑαυτὸν ἀνεῖλεν: manus antiqua ad marg. codicis A adscripsit 22. παραγενόμενοι Β³ DE 24. ἔνδον] ἀνδρας DE

[86, 8 τούς ύπεναντίους τῷ πλήθει τῶν θηρίων (εἶχεν γὰρ οὐκ έλάττους έχατὸν έλεφάντων) καὶ μετὰ ταῦτα λαβών προτερήματος άρχην όλοσχεροῦς ούτως έχρησατο κακώς ώστε 4 κινδυνεύσαι προσαπολέσαι καὶ τοὺς πολιορκουμένους. κομίσας γὰρ ἐκ τῆς πόλεως τοὺς καταπέλτας καὶ τὰ βέλη ὁ καὶ συλλήβδην άπάσας τὰς πρὸς τὴν πολιορκίαν παρασκευάς, και στρατοπεδεύσας πρὸ τῆς πόλεως, ἐνεχείρησε 5 προσβάλλειν πρὸς τὸν τῶν ὑπεναντίων χάρακα. τῶν δὲ θηρίων βιασαμένων είς την παρεμβολήν, οὐ δυνάμενοι τὸ βάρος οὐδὲ τὴν ἔφοδον οἱ πολέμιοι μεῖναι πάντες ἔξέπεσον 10 6 έχ τῆς στρατοπεδείας, καὶ πολλοί μὲν αὐτῶν ἀπέθανον τρωθέντες ύπὸ τῶν θηρίων, τὸ δὲ διασωζόμενον μέρος πρός τινα λόφον έρυμνον και σύμφυτον έμενεν πιστεύον 7 ταζς έξ αὐτῶν τῶν τόπων ἀσφαλείαις. δ δ' "Αννων είθισμένος Νομάσι καὶ Λίβυσι πολεμεῖν, οίτινες ὅταν ἅπαξ 15 έγκλινωσι ποιούνται την φυγην έπι δύ' ήμέρας και τρεῖς έκτοπίζοντες αυτούς, υπολαβών και τότε πέρας έχειν τοῦ 8 πολέμου καὶ νενικηκέναι τοῖς ὅλοις, τῶν μὲν στρατιωτῶν ωλιγώρησε και καθόλου τῆς παρεμβολῆς, αὐτὸς δ' εἰσελθών είς την πόλιν έγίνετο περί την τοῦ σώματος θερα- 20 9 πείαν. οἱ δὲ συμπεφευγότες τῶν μισθοφόρων εἰς τὸν λόφον σύντροφοι μέν γεγονότες της Βάρκα τόλμης, συνήθεις δ' έκ τῶν κατὰ Σικελίαν ἀγώνων πολλάκις τῆς αὐτῆς ἡμέρας ποτε μεν υποχωρείν ποτε δε πάλιν εχ μεταβολής εν-10 γειρείν τοίς πολεμίοις, καὶ τότε συνιδόντες τὸν μέν στρα- 25 τηγον ἀπηλλαγμένον είς την πόλιν τους δὲ πολλους διὰ 87 τὸ προτέρημα δαθυμοῦντας καὶ διαρρέοντας ἐκ τῆς στρα-11 τοπεδείας, συστραφέντες έπιτίθενται τῷ χάρακι, καὶ πολλούς μέν αὐτῶν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἡνάγκασαν 12 φυγεῖν αἰσχρῶς ὑπὸ τὰ τείχη καὶ τὰς πύλας, ἐκυρίευσαν 30 δὲ τῆς ἀποσκευῆς ἁπάσης καὶ τῆς τῶν πολιορκουμένων

^{1.} εἶχε R* 7. πρὸς τῷ πόλει C 10. μεῖναι] μίξαι CD(E)
12. διασωζόμενον AR 13. ἔμενε R* πιστεύων A 16. δύο AR
. 17. 18. τοὺς πολεμίους AR, τὸν πόλεμον Rei 60, corr. Campius Philol.
II 343 18. στρατειών D, στρατιών E 25. συνειδότες C 27. ῥαθυμοῦντας R*

87, 71

παρασκευής, ην "Αννων πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκκομίσας ἐκ τῆς πόλεως ἐποίησε τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριον. οὐ μόνον δὲ 13 περὶ τοῦτον τὸν καιρὸν οὕτως ἀνεστράφη νωθρῶς, ἀλλὰ καὶ μετ ὀλίγας ἡμέρας περὶ τὴν καλουμένην Γόρζαν ἀντιστρατοπεδευσάντων αὐτῷ τῶν πολεμίων λαβῶν καιροὺς δὶς μὲν ἐκ παρατάξεως εἰς τὸ νικᾶν δὶς δ' ἐξ ἐπιθέσεως, ἄτε 14 μεταστρατοπεδευόντων σύνεγγυς αὐτῷ τῶν ὑπεναντίων, ἀμφοτέρους δοκεῖ τούτους εἰκῆ καὶ παραλόγως προέσθαι.

Διόπερ οί Καρχηδόνιοι, θεωροῦντες αὐτὸν κακῶς χει- 75 a. u. 515 ρίζοντα τὰς πράξεις, ${m A}$ μίλκαν τὸν ἐπικαλούμενον ${m B}$ άρκαν αύθις προεστήσαντο, καὶ τοῦτον ἐξέπεμπον εἰς τὸν ἐνε- 2 στῶτα πόλεμον στρατηγὸν δόντες ξβδομήκοντα μὲν ἐλέφαντας και τους έπισυνηγμένους των μισθοφόρων και τους ηύτομοληχότας από των πολεμίων, αμα δὲ τούτοις πολι-15 τιχούς ίππεῖς καὶ πεζούς, ώστε τοὺς σύμπαντας εἰς μυρίους υπάρχειν δς κατά την πρώτην ευθέως έξοδον κατα- 3 πληξάμενος τῷ παραδόξψ τῆς ἐπιβολῆς ήττησε μὲν τὰς ψυχὰς τῶν ὑπεναντίων, ἔλυσε δὲ τὴν τῆς Ἰτύκης πολιορκίαν, εφάνη δ' άξιος των προγεγονότων έργων και της πα-20 ρὰ τῷ πλήθει προσδοκίας. τὸ δὲ πραγθὲν ἦν ὑπ' αὐτοῦ 4 περί την χρείαν ταύτην τοιοῦτον. τῶν γεωλόφων τῶν ἐπιζευγνύντων τὸν αὐχένα τὸν συνάπτοντα τὴν Καρχηδόνα πρός την Λιβύην όντων δυσβάτων καὶ χειροποιήτους έχόντων διεκβολάς έπὶ τὴν χώραν, συνέβαινε τοὺς περὶ τὸν 25 Μάθω πάντας τοὺς διὰ τῶν προειρημένων λόφων εὐκαίρως κειμένους τόπους φυλακαῖς διειληφέναι, πρὸς δὲ τού- 5 88 τοις τοῦ προσαγορευομένου Μακάρα ποταμοῦ διείργοντος

^{6.} εἰς τὸ] πρὸς C εἰς τὸ νικᾶν cet.] conf. praef. δὲ Α ατε Ca pro ὅτε 7. μεταστρατοπεδενόντων Hu (καὶ στρατοπεδενόντων Ca) pro μὲν στρατοπεδενόντων πρόεσθαι A 14. πολεμικοὺς GE 21. τῶν γεωλόφων — 27. τοῦ προσαγορενομένου in F extremo folio 2 et ineunte folio 4 add. manus recentior: conf. ad p. 10, 9 (codicis folium 3 alienum est a Polybii contextu) 21. γεωλόφων Λ^2 (vel Λ^2) ex γεο|λόφων 23. χειροποιητοὺς Λ 27. inc. F fol. 4°: τοῦ προσαγορενομένου (duo igitur haec verba et manu recentiore — vide priorem adnot. — et ipsa manu antiqua in codice scripta sunt) μάκαρα Λ FB, μάκαρος CDE, βουκάρα Suid. h. v. et v. τενάγη

κατά τινας τόπους παμαπλησίως την έπι την χώραν τοῖς έκ της πόλεως έξοδον και διά τὸ πληθος τοῦ δεύματος άβάτου κατά τὸ πλείστον ὑπάρχοντος, μιᾶς δ' οὖσης ἐπ' αὐτῷ γεφύρας, καὶ ταύτην τηρεῖν τὴν δίοδον ἀσφαλῶς, 🗸 6 πόλιν ἐπ' αὐτῆς ψκοδομηκότας. ἐξ ὧν συνέβαινε τοὺς 5 Καρχηδονίους μη οίον στρατοπέδω της χώρας ἐπιβαίνειν, άλλα μηδε τους κατ' ίδιαν θέλοντας διαπεσείν δαδίως αν 7 δύνασθαι λαθείν τοὺς ὑπεναντίους. εἰς ἃ βλέπων 'Αμίλκας, καὶ παντὸς πράγματος καὶ καιροῦ πεῖραν λαμβάνων διά τὸ δυσχρηστεῖν περὶ τὴν ἔξοδον, διενοήθη τι τοιοῦτον. 10 8 τοῦ προειρημένου ποταμοῦ κατά τὴν εἰς θάλατταν ἐκβολὴν συνθεωρήσας κατά τινας ανέμων στάσεις αποθινούμενον τὸ στόμα καὶ τεναγώδη γινομένην τὴν παρ' αὐτὸ τὸ στόμα πάροδον, ποιήσας εὐτρεπῆ τῷ στρατοπέδω τὰ πρὸς τὴν έξοδον και κρύπτων εν αύτω την επιβολην ετήρει το προ- 15 9 ειρημένον σύμπτωμα. παραπεσόντος δὲ τοῦ καιροῦ, νυκτὸς έξορμήσας έλαθε πάντας αμα τῷ φωτὶ τὸν προει-10 ρημένον τόπον διαβιβάσας την δύναμιν, παραδόξου δὲ τοῦ πράγματος φανέντος καὶ τοῖς ἐν τῆ πόλει καὶ τοῖς ύπεναντίοις, δ μεν Αμίλκας προηγεν διά τοῦ πεδίου ποιού- 20 76 μενος την πορείαν έπι τους την γέφυραν φυλάττοντας, οί δὲ περὶ τὸν Σπένδιον συνέντες τὸ γεγονὸς ἀπήντων εἰς τὸ πεδίον και παρεβοήθουν άλλήλοις, οί μεν έκ της περί την γέφυραν πόλεως όντες οὐκ ἐλάττους μυρίων, οἱ δ' ἀπὸ τῆς 2 Ιτύκης ύπερ τους μυρίους και πεντακισχιλίους. έπει δ' είς 25 συνάπτον ήπον άλλήλοις, νομίσαντες έν μέσω τοὺς Καργηδονίους ἀπειληφέναι σπουδή παρηγγύων ἅμα παρακαλοῦν-3 τες σφας αὐτούς, καὶ συνηπτον τοῖς πολεμίοις. ὁ δ' Αμίλκας ήγε μέν την πορείαν πρώτους έχων τους ελέφαντας.

^{1.} τρόπους \mathbf{F} 4. αὐτῶ \mathbf{A}^2 ex αὐτῶν, ut videtur 8. βλέπον \mathbf{F} 9. πειραν (sine acc.) \mathbf{A} 10. διενοήθη τι τοιοῦτον] ἐπίνοια στρατηγοῦ add. \mathbf{F} in marg. τι] τὸ CDE 13. παρ' αὐτῷ τὸ στόμα \mathbf{E} (et \mathbf{D} , ut videtur), παρ' αὐτῷ τῷ στόματι \mathbf{C} , παρὰ τὸ στόμα Suid. v. τενάγη 14. εὐπρεπῆ $\mathbf{A}\mathbf{F}\mathbf{D}\mathbf{E}$ (\mathbf{B} incertus), corr. \mathbf{C} 17. ἔλαθεν \mathbf{F} 20. προῆγεν \mathbf{A} , προήγεν \mathbf{F} , προῆγε \mathbf{R}^* 22. γεγωνὸς \mathbf{F} 24. ἑλλάττους \mathbf{F} 25. 26. εἰς τὸ συνάπτειν \mathbf{C}

88, 31]

έπὶ δὲ τούτοις τοὺς ίππεῖς καὶ τοὺς εὐζώνους, τελευταῖα δὲ τὰ βαρέα τῶν ὅπλων κατιδών δὲ προχειρότερον ἐπιφε- 4 89 ρομένους τούς υπεναντίους αναστρέφειν παρήγγειλε πασι τοῖς ξαυτοῦ, καὶ τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς πρωτοπορείας ἀναστρέ- 5 5 ψαντας σπουδή ποιείσθαι την αποχώρησιν εκέλευσε, τούς δ' ἐπὶ τῆς οὐραγίας ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντας ἐξ ἐπιστροφῆς περισπών εξέταττε πρός την τών πολεμίων επιφάνειαν. οί δὲ Λίβυες καὶ μισθοφόροι νομίσαντες αὐτοὺς καταπε- 6 πληγμένους φυγείν, λύσαντες την τάξιν ἐπέκειντο καὶ συνη-10 πτον είς τὰς χείρας έρρωμένως. ἅμα δὲ τῷ τοὺς ἱππεῖς 7 συνεγγίσαντας τοῖς παρατεταγμένοις ἐκ μεταβολῆς ὑποστῆναι, την δε λοιπην δύναμιν επάγειν, εκπλαγείς γινόμενοι διὰ τὸ παράδοξον οἱ Λίβυες ἐγκλίναντες εὐθέως ἔφευγον ώς αν είχη και σποράδην έπικείμενοι. λοιπόν οί μέν τοις 8 15 κατόπιν ξπιφερομένοις περιπίπτοντες ξσφάλλοντο καὶ διέ- 🗸 φθειρον αύτούς τε καὶ τοὺς οἰκείους, οἱ δὲ πλείους συνεπατήθησαν έκ χειρός των ίππέων έπικειμένων αὐτοῖς καὶ των θηρίων. ἀπώλοντο μέν οὖν εἰς έξακισχιλίους των 9 Διβύων και των ξένων, ξάλωσαν δε περί δισχιλίους οί 20 δὲ λοιποὶ διέφυγον, οἱ μὲν εἰς τὴν πρὸς τῆ γεφύρα πόλιν οί δ' ἐπὶ τὴν πρὸς τῆ Ἰτύκη παρεμβολήν. ᾿Αμίλκας δὲ 10 ποιήσας τὸ προτέρημα τὸν προειρημένον τρόπον είπετο κατὰ πόδας τοῖς πολεμίοις, και τὴν μὲν ἐπὶ τῆς γεφύρας πόλιν έξ εφόδου κατέσχεν, προεμένων καὶ φευγόντων είς 25 τὸν Τύνητα τῶν ἐν αὐτῆ πολεμίων, τὴν δὲ λοιπὴν χώραν ξπιπορευόμενος τὰς μὲν προσήγετο, πλείστας δὲ κατὰ κράτος έξήρει. τοῖς δὲ Καρχηδονίοις βραχύ τι θάρσους ένεις- 11 γάσατο καὶ τόλμης, ἐπὶ ποσὸν αὐτοὺς ἀπαλλάξας τῆς προγεγενημένης δυσελπιστίας.

^{4.} πρωτοπορίας AR, corr. D 5. σπουδῆν A^1 , σπουδῆν F, σπουδῆν $A^2(R)$ 6. ἀρουγίας F^1 , ὀρουγίας F^2 10. δὲ τὸ F 12. γενόμενοι B Suid. v. ἐκπλαγεῖς 13. ἐκκλίναντες F Suid. 15. ἐπιπίπτοντες G 20. γεφύρα A, γέφυρας F 21. δὲ ἐπὶ R^a πρὸ τῆς Ἰτύκης Hu (conf. 1, 60, 4; 3, 80, 1; 15, 2, 7, Krebsium Prπρος. b. Polyb. p. 114), πρὸς Ἰτύκη, deleto τῆ, BW praef. 80 s. παρεμβολήν: des. F 24. κατέσγε R^a

Ο δὲ Μάθως αὐτὸς μὲν ἐπὶ τῆς τῶν Ἱππακριτῶν πολιορκίας ἐπέμενεν, τοῖς δὲ περί τὸν Αὐτάριτον τὸν τῶν Γαλατών ήγεμόνα και Σπένδιον έχεσθαι τών ύπεναντίων 2 συνεβούλευε, τὰ μὲν πεδία φεύγοντας διὰ τὸ πληθος τῶν παρά τοῖς ὑπεναντίοις ἱππέων καὶ θηρίων, ταῖς δ' ὑπω- 5 ρείαις άντιπαράγοντας καὶ συνεπιτιθεμένους κατὰ τὰς ὑπο-3 πιπτούσας αεί δυσχερείας. αμα δέ ταῖς ἐπινοίαις ταύταις 90 καὶ πρὸς τοὺς Νομάδας καὶ τοὺς Δίβυας ἐξέπεμπε, δεόμενος βοηθείν σφίσι καὶ μὴ καταπροϊεσθαι τοὺς ὑπὲρ τῆς 4 έλευθερίας καιρούς. δ δὲ Σπένδιος προσλαβών ἐκ τοῦ 10 Τύνητος ἀφ' ξκάστου τῶν γενῶν τοὺς πάντας εἰς ξξακισχιλίους προήγε, ταϊς ύπωρείαις άντιπαράγων τοῖς Καρχηδονίοις, έχων αμα τοῖς προειρημένοις καὶ τοὺς μετ' Αὐτα-5 ρίτου Γαλάτας, όντας είς δισχιλίους το γαρ λοιπον μέρος αὐτῶν τοῦ κατ' ἀρχὰς συστήματος ηὐτομολήκει πρὸς τοὺς 15 6 Ρωμαίους έν ταῖς περί τὸν Έρυκα στρατοπεδείαις. τοῦ δ' 'Αμίλχου παρεμβεβληχότος έν τινι πεδίω πανταγόθεν ὄρεσι περιεχομένω, συνέβη τὰς παρὰ τῶν Νομάδων καὶ Λιβύων βοηθείας είς τὸν καιρὸν τοῦτον συνάψαι τοῖς περί τ τον Σπένδιον. γενομένης δὲ τοῖς Καρχηδονίοις τῆς μὲν 20 των Λιβύων έπιστρατοπεδείας αἰφνιδίου καὶ κατά πρόσωπον, της δὲ τῶν Νομάδων ἀπ' οὐρᾶς, της δὲ περὶ τὸν Σπένδιον έκ πλαγίου, μεγάλην αυτοῖς ἀπορίαν συνέβη 78 περιστήναι και δυσέκφευκτον, κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον Ναραύας, ος ην μεν Νομάς των ενδοξοτάτων είς, ην δε 25 καὶ πλήρης δρμης πολεμικής, οὖτος ἀεὶ μὲν οἰκείως διέκειτο πρός τους Καρχηδονίους πατρικήν έχων σύστασιν, τότε δὲ μᾶλλον παρωρμήθη διὰ τὴν Αμίλκου τοῦ στρα-

^{1.} Μάθως Sca pro μάθων 2. Λυτάριον Gro 5. δὲ \mathbf{R}^s ὑπωροίαις \mathbf{A} editio princ. 7. δυσχωρίας $\mathbf{C}a$ 8. δεόμενον \mathbf{A} 12. ὑπωροίαις \mathbf{A} editio princ. 13. μετ' αὐτ' ἀρίστους \mathbf{A}^1 (corr. \mathbf{A}^2), μετ' αὐρότουν $\mathbf{D}\mathbf{E}$ 16. inc. \mathbf{F} fol. 5°: τοῦ δ' Αμίλκου, adscripto ad marginem titulo περὶ γαναράσου νομάδος 21. ἐφνιδίου \mathbf{F} 22. περὶ τῶν περὶ coni. $\mathbf{B}e$ 25. ναραύασος ἢν $\mathbf{A}\mathbf{R}$, ναραύασος ἢν \mathbf{F} , corr. Gro εἰς] εις (sine acc. et spir.) \mathbf{A} , εἰς \mathbf{F} $\mathring{\gamma}$ ν \mathbf{R}^s , om. $\mathbf{A}\mathbf{F}$ (sed in \mathbf{A} extremo versu spatium duarum fere litterarum relictum), ἔφν coni. Hu 26. βασιλιαῆς $\mathbf{C}\mathbf{D}\mathbf{E}$ 28. καὶ ante μᾶλλον add. Kaelkerus de eloc. Polyb. p. 286 στατηγοῦ \mathbf{F}

90, 23] τηγοῦ καταξίωσιν. διὸ καὶ νομίσας ἔχειν εὐφυῆ καιρὸν 2 ποὸς ἔντευξιν αὐτῶ καὶ σύστασιν ἦκεν εἰς τὴν στρατοπεδείαν, έχων περί αύτον Νομάδας είς έκατόν, καὶ συνεν- 3 γίσας τῷ χάραχι τολμηρῶς ἔμενε κατασείων τῆ χειρί. τοῦ 4 5 δ' Αμίλκου θαυμάσαντος την ξπιβολην καὶ προπέμψαντός τινα τῶν ἱππέων, εἰς λόγους ἔφη βούλεσθαι συνελθεῖν τῷ στρατηγῷ. διαποροῦντος δ' ἀκμὴν καὶ διαπιστοῦντος 5 τοῦ τῶν Καρχηδονίων ἡγεμόνος, παραδούς ὁ Ναραύας τὸν ίππον και τὰς λόγχας τοῖς μεθ' αὐτοῦ παρῆν ἄνοπλος 10 εὐθαρσῶς εἰς τὴν παρεμβολήν. οἱ δὲ τὰ μὲν ἐθαύμαζον 6 91 τὰ δὲ κατεπλήττοντο τὴν τόλμαν όμως δὲ προσεδέξαντο καὶ συνηλθον εἰς τὰς χεῖρας. ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς λόγους 7 έση πασι μεν Καρχηδονίοις εύνοειν, μάλιστα δ' επιθυμείν Βάρκα γενέσθαι φίλος διὸ καὶ νῦν παρείναι συσταθησό-15 μενος αὐτῷ καὶ κοινωνήσων ἀδόλως παντὸς ἔργου καὶ πάσης ἐπιβολῆς. 'Αμίλκας δὲ ταῦτ' ἀκούσας ούτως ήσθη 8 μεγάλως ἐπί τε τῷ κατὰ τὴν παρουσίαν θάρσει καὶ τῆ κατά την έντευξιν άπλότητι του νεανίσκου, ώς ου μόνον εύδόκησε κοινωνόν αύτον προσλαβέσθαι τῶν πράξεων. 20 αλλά και την θυγατέρα δώσειν έπηγγείλατο μεθ' δρχου. διαφυλάξαντος αὐτοῦ τὴν πρὸς Καρχηδονίους πίστιν. γε- 9 νομένων δὲ τῶν ὁμολογιῶν ὁ μὲν Ναραύας ἦκε τοὺς ὑφ' αύτὸν τεταγμένους ἔχων Νομάδας, ὅντας εἰς δισχιλίους, ὁ 10 δ' Αμίλκας προσγενομένης αὐτῷ τῆς γειρὸς ταύτης παρε-25 τάξατο τοῖς πολεμίοις. οἱ δὲ περὶ τὸν Σπένδιον συνάψαντες έπὶ ταὐτὸ τοῖς Λίβυσι καὶ καταβάντες εἰς τὸ πεδίον συνέβαλλον τοῖς Καρχηδονίοις. γενομένης δὲ μάχης ἰσχυρᾶς 11 ένίκων οί περί τὸν Αμίλκαν, καλώς μέν των θηρίων άγωνισαμένων, ἐπιφανεστάτην δὲ τοῦ Ναραύα παρασχομένου 30 χρείαν. δ μεν ουν Αυτάριτος και Σπένδιος διέφυγον, των 12

^{2.} αὐτῷ Βε pro αὐτῶν ἢτε πρὸς CDE 5. δ' om. FB° CE ἐπιβουλὴν καὶ προσπέμψαντός F 8. ναραύασος AFR 9. ἑαυτοῦ Β° DE 15. κοινωνήσον F 16. ἐπιβουλῆς F ταῦτα AFR 19. εὐδόκησε Βε pro εὐδοκῆσαι 22. ναραύασος CDE, ἀραύας F 26. λίβυσιν F 27. συνέβαλλον AFDE, συνέβαλον Β° C vulgo (conf. praef. ad 1, 19, 8) 28. ἐνίκον F 29. ναραυάσου CDE (posthac omnes recte ναραύα etc.) παρεχομένου CD 30. αὐτάριος D, item infra Polybius I. 7

δὲ λοιπῶν ἔπεσον μὲν εἰς μυρίους ἑάλωσαν δ' εἰς τετρα
18 κισχιλίους. ἐπιτελεσθέντος δὲ τοῦ κατορθώματος Αμίλκας τοῖς μὲν βουλομένοις τῶν αἰχμαλώτων μεθ' ἑαυτοῦ συστρατεύειν ἐξουσίαν ἔδωκε καὶ καθώπλιζε τοῖς ἀπὸ τῶν πολε
14 μίων σκύλοις, τοὺς δὲ μὴ βουλομένους ἀθροίσας παρεκάλει, 5 φάσκων ἕως μὲν τοῦ νῦν συγγνώμην αὐτοῖς ἔχειν τῶν ἡμαρτημένων, διὸ καὶ συγχωρεῖν τρέπεσθαι κατὰ τὰς ἰδίας ὁρτημένων, διὸ καὶ συγχωρεῖν τρέπεσθαι κατὰ τὰς ἰδίας ὁρτημένων, διὸ καὶ συγχωρεῖν προαιρῆται μετὰ δὲ ταῦτα διηπειλήσατο μηθένα φέρειν ὅπλον πολέμιον κατ' αὐτῶν, ως ἐὰν άλῷ τις, ἀπαραιτήτου τευξόμενον τιμωρίας.

16 Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς οἱ τὴν Σαρδόνα [τὴν νῆσον] παρασφυλάττοντες τῶν μισθοφόρων. ἔπλώσαντες

νῆσον] παραφυλάττοντες τῶν μισθοφόρων, ζηλώσαντες τοὺς περὶ τὸν Μάθω καὶ Σπένδιον, ἐπιτίθενται τοῖς ἐν 92 τῆ νήσω Καρχηδονίοις. καὶ τὸν μὲν τότε παρὰ αὐτοῖς ὄντα βοήθαρχον Βώσταρον συγκλείσαντες εἰς τὴν ἀκρόπολιν 15 μετὰ τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν ἀπέκτειναν αὐθις δὲ τῶν Καρχηδονίων στρατηγὸν ἐξαποστειλάντων μετὰ δυνάμεως "Αννωνα, κἄπειτα καὶ τούτων τῶν δυνάμεων ἐγκαταλιπουσῶν τὸν Μννωνα καὶ μεταθεμένων πρὸς σφᾶς, γενόμενοι ζωγρία κύριοι τοῦ προειρημένου παραυτίκα τοῦτον μὲν ἀνεσταύρω 20 σαν, μετὰ δὲ ταῦτα παρηλλαγμένας ἐπινοοῦντες τιμωρίας πάντας τοὺς ἐν τῆ νήσω Καρχηδονίους στρεβλοῦντες ἀπέτους εἶχον ἐγκρατῶς τὴν νῆσον, ἕως οὖ στασιάσαντες πρὸς τοὺς Σαρδονίους ἐξέπεσον ὑπὰ ἐκείνων εἰς τὴν Ἰταλίαν. 25 Ἡ μὲν οὖν Σαρδω τοῦτον τὸν τρόπον ἀπηλλοτριώθη

Καρχηδονίων, νήσος και τῷ μεγέθει και τῆ πολυανθρωπία

^{1.} δὲ AFR 2. κατωρθόματος \mathbf{F} 3. μὲν] μὲν οὖν \mathbf{C} , om. DE 4. καὶ om. \mathbf{F} καθόπλιζε (sic) \mathbf{F} 5. βουλομένου * ἀθούσας \mathbf{F} 6. αὐτοὺς \mathbf{F} 10. ἀπαρετήτου \mathbf{F} τευξόμενον Rei 64 pro τευξόμενος τιμωρίας: des. \mathbf{F} 8. οἱ Hertleinius Conjecturen zu griech. Prosaikern III, progr. Wertheim. 1873, p. 3 11. την νησον] νησον editio princ., seclusit Be auctore Sch 18. ἐγκαταλειπουσών AR, corr. Be 19. ζωγρία Suid. h. v., ζωγρία A, ζωγρεία $\mathbf{R}^{\mathbf{e}}$ 21. παρηλλαγμένας \mathbf{C} α pro παραλελειμμένας 23. τὰς om. AB 24. οὖ delendum esse censet Di 54 25. σαρδωνίους \mathbf{C} et codices Stephani Byz. 26. σαρδω (sine acc.) Α ἀπηλλοτριώθη τὸν τρόπον \mathbf{B} , τὸν τρόπον ηλλοτριώθη CDE 27. Καρησδονίων coni. Sch, καρχηδόνος ὧν AB et margo \mathbf{E} , καρχηδόνος οὖσα CDE

1

92, 16]

καὶ τοῖς γεννήμασι διαφέρουσα τῷ δὲ πολλοὺς καὶ πολὺν 7 ύπερ αὐτῆς πεποιῆσθαι λόγον οὐκ ἀναγκαῖον ἡγούμεθ' είναι ταυτολογείν ύπερ των δμολογουμένων. Μάθως δε 8 καὶ Σπένδιος, άμα δὲ τούτοις Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης, ὑπι-5 δόμενοι την Αμίλκου φιλανθρωπίαν είς τους αίχμαλώτους, καὶ φοβηθέντες μὴ τῷ τοιούτω τρόπω ψυχαγωγηθέντες δρμήσωσι πρός την υποδεικνυμένην ασφαλειαν οί τε Δίβυες και τὸ τῶν μισθοφόρων πληθος, έβουλεύοντο πῶς αν καινοτομήσαντές τι των πρός ασέβειαν είς τέλος απο-10 θηριώσαιεν τὰ πλήθη πρὸς τοὺς Καρχηδονίους. ἔδοξεν 9 οὖν αὐτοῖς συναθροῖσαι τοὺς πολλούς. γενομένου δὲ τούτου γραμματοφόρον είσηγαγον ώς απεσταλμένον υπό των έκ της Σαρδόνος αίρετιστών. ή δ' έπιστολή διεσάφει τόν 10 τε Γέσκωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάντας, οῦς παρεσπόν-15 δησαν εν τῷ Τύνητι καθάπερ ἐπάνω προεῖπον, φυλάττειν έπιμελώς ώς πραττόντων τινών έκ του στρατοπέδου τοις 93 Καρχηδονίοις ύπερ της τούτων σωτηρίας. λαβόμενος δε 11 της αφορμής ταύτης δ Σπένδιος πρώτον μεν παρεκάλει μη πιστεύειν την υπό του στρατηγού του των Καρχηδο-20 νίων γεγενημένην φιλανθρωπίαν πρός τούς αίχμαλώτους: ού γὰρ σῶσαι προαιρούμενον αὐτὸν ταῦτα βεβουλεῦσθαι 12 περί των άλόντων, άλλα δια της έχείνων αφέσεως ήμων έγκρατη γενέσθαι σπουδάζοντα πρός τὸ μή τινάς άλλὰ πάντας ήμᾶς ἄμα τιμωρήσασθαι πιστεύσαντας αὐτῷ. πρὸς 13 25 δε τούτοις φυλάττεσθαι παρήνει, μη προέμενοι τούς περί τὸν Γέσκωνα καταφρονηθώσι μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, μεγάλα δὲ βλάψωσι τὰς ἰδίας πράξεις, ἄνδρα τοιοῦτον καὶ στρατηγον άγαθον ξάσαντες διαφυγείν, δν είκος έχθρον αύτοις έσεσθαι φοβερώτατον. έτι δὲ ταῦτα λέγοντος αὐ- 14 30 τοῦ παρῆν άλλος γραμματοφόρος ώς ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ Τύνητος απεσταλμένος, παραπλήσια τοῖς ἐκ τῆς Σαρδόνος

^{1.} γενήμασι Α 13. τῆς om. C 19. τῆν Α¹, τῆ Α², τῆ R vulgo (conf. praef. ad 1, 72, 3) τοῦ ante τῶν om. DE 20. γεγενημένη φιλανθοωπία Α, γεγενημένη φιλανθοωπία R, corr. Hu 25. προέμενοι Ca pro προεμένους 28. 29. αὐτοῖς ἔσεσθαι ἐχθρον DE

80 διασαφων. ἐφ' ὃν Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλών μίαν έφη σωτηρίαν είναι τοῖς ξαυτῶν πράγμασι τὸ πάσας ἀπο-2 γνώναι τὰς ἐν Καρχηδονίοις ἐλπίδας εως δ' αν ἀντέχηταί τις της έχεινων φιλανθοωπίας, ού δυνατόν αύτοις άλη-3 θινον γενέσθαι τον τοιούτον σύμμαχον. διόπερ ήξίου 5 τούτοις πιστεύειν, τούτοις απούειν, τοῖς τοιούτοις προσέγειν τὸν νοῦν, οίτινες αν ἀεί τι τῶν ἀπεγθεστάτων καὶ πικροτάτων είσαγγέλλωσι κατά Καρχηδονίων τοὺς δ' έναντία τούτοις λέγοντας προδότας και πολεμίους ήγεισθαι 4 παρήνει. ταῦτα δ' εἰπών συνεβούλευε τόν τε Γέσκωνα 10 καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συλληφθέντας καὶ τοὺς ὕστερον γενομένους αίγμαλώτους τῶν Καρχηδονίων αίκισαμένους ἀπο-5 κτείναι. πρακτικώτατος δ' ήν οὖτος έν ταῖς συμβουλίαις 6 διὰ τὸ πολλούς τὴν φωνὴν αὐτοῦ συνιέναι πάλαι γὰρ στρατευόμενος ήδει διαλέγεσθαι φοινικιστί, ταύτη δέ πως 15 οί πλειστοι συνεσαίνοντο τη διαλέκτω διά τὸ μήκος της Τ προγεγενημένης στρατείας. διόπερ ἐπαινέσαντος αὐτὸν δμοθυμαδον του πλήθους ούτος μέν εύδοκιμών άνεχώρη- 94 8 σεν, πολλών δὲ προπορευομένων ἀφ' ἐκάστου γένους ἄμα, καλ βουλομένων αὐτὴν παραιτεῖσθαι τὴν αἰκίαν διὰ τὰς 20 γεγενημένας έκ τοῦ Γέσκωνος εἰς αὐτοὺς εὐεργεσίας, οὕτε μην των λεγομένων ούθεν ην συνετον ώς αν άμα πολλων, έκάστου δὲ κατὰ τὴν ἰδίαν διάλεκτον συμβουλεύοντος: 9 έπει δε και παρεγυμνώθη διότι την τιμωρίαν παραιτοῦνται καί τις έκ τῶν καθημένων είπεν βάλλε, πάντας ἄμα 25 10 κατέλευσαν τούς προπορευθέντας. καλ τούτους μέν ώσπερ 11 ύπο θηρίων διεφθαρμένους έξέφερον οί προσήκοντες τούς δὲ περί τὸν Γέσκωνα λαβόντες, ὄντας εἰς ξπτακοσίους, ήγον έκ τοῦ χάρακος οἱ περὶ τὸν Σπένδιον, καὶ προαγαγόντες βραχύ πρὸ τῆς στρατοπεδείας πρῶτον μὲν ἀπέχο- 30

^{1.} ἐφ' οἶς Re 6. τούτους ἀκούειν C², τούτων ἀκούειν Herwerdenus Mnemos. N. S. II (1874) p. 76 7. ἀν add. Sch 8. εἰσαγγέλωσι ΑR, εἰσαγγέλλουσι D 10. post εἰπών add. παρώνει καὶ CDE 17. προγεγραμμένης DE ἐπαινέσαντος Α² ex ἐπαινέσαντες 22. μὴν] μὰ Δία coni. Βε 24. ἐπεὶ δὲ Sch pro ἐπειδὴ 25. εἰπεν ΑR, εἰπεν ὅτι C vulgo (ὅτι om. Di coll. 1, 69, 13) 29. προσαγαγόντες C

94, 14]

πτον τὰς χεῖρας, ποιούμενοι τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ Γέσκωνος, 12 ον βραχεί χρόνω πρότερον έκ πάντων Καρχηδονίων προκρίναντες ανέδειξαν μέν εὐεργέτην αύτων ἐπέτρεψαν δὲ περί των άμφισβητουμένων έπειδή δὲ τὰς χεῖρας ἀπέκο- 13 5 ψαν, ήκρωτηρίαζον τοὺς ταλαιπώρους, κολοβώσαντες δὲ καὶ συντρίψαντες τὰ σκέλη ἔτι ζῶντας ἔρριψαν είς τινα τάφρον.

Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τοῦ δυστυχήματος αὐτοῖς ἀναγγελ- 81 θέντος ποιείν μεν οὐδεν είχον, εσχετλίαζον δε και περι-10 παθείς γινόμενοι τῆ συμφορᾶ πρὸς μὲν 'Αμίλκαν καὶ τὸν έτερον των στρατηγών "Αννωνα πρεσβευτάς έξέπεμπον, δεόμενοι βοηθείν και τιμωρείν τοίς ήτυχηκόσι, πρός δέ 2 τοὺς ἦσεβηχότας χήρυχας ἔξαπέστελλον περὶ τῆς τῶν νεκρών αναιρέσεως. οί δ' οὐτ' ἔδοσαν, προειπόν τε τοις 3 15 παρούσιν μήτε κήρυκα πέμπειν πρὸς σφᾶς μήτε πρεσβεντήν, ώς τῆς αὐτῆς κολάσεως ὑπομενούσης τοὺς παραγενομένους ής νῦν Γέσκων τέτευχε. πρὸς δὲ τὸ λοιπὸν έδο- 4 γματοποίησαν καὶ παρήνεσαν αύτοις, δν μεν αν λάβωσιν 95 Καρχηδονίων, τιμωρησαμένους αποκτείνειν, ον δ' αν των 20 συμμαγούντων αυτοῖς, ἀποκόψαντας τὰς γεῖρας αὐθις εἰς Καρχηδόν αποπέμπειν δ δή και διετέλεσαν επιμελώς ποιούντες. διόπερ είς ταύτα βλέπων ούκ άν τις είπεῖν 5 οκνήσειεν ώς οὐ μόνον τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων καί τινα τῶν ἐν αὐτοῖς γεννωμένων έλκῶν καὶ φυμάτων ἀπο-25 θηριοῦσθαι συμβαίνει καὶ τελέως ἀβοήθητα γίνεσθαι, πολύ δὲ μάλιστα τὰς ψυχάς. ἐπί τε γὰρ τῶν ἑλκῶν, ἐὰν 6 μέν θεραπείαν τοῖς τοιούτοις προσάγη τις, ὑπ' αὐτῆς

^{2.} δν om. AR, add. CE² post πάντων add. τῶν DE 3. ἀνέσειξαν * μὲν A 6. τὰ σκέλη del. ΒW praef. 126 ἔτι propter hiatum del. Βεπ (conferre licet ἀνέθεσαν ζῶντα 1, 86, 6; at ἔτι ζῶν redit 3, 6, 5) 10. γενόμενοι Βε 14. οὕτε AR 15. παροῦσι R³ 18. αυτοῖς (sine spir.) Α¹, ἐαυτοῖς Α²R inc. M: Ὅτι οἱ μισθοφόροι ἀπεχθῶς διακείμενοι πρὸς καρχηθονίους ἐδογματοποίησαν ὧν μὲν ἂν cet. δν Α²R, ὁ Α¹, ὧν Μ λάβωσι Μ³R³ 20. ἀποκόψαντα ΑΜ 21. καρχηδονία AMR, καρχηθονίους C 21, 22. δ δὴ — ποιοῦντες om. Μ 22. inc. F fol. 6²: οὐκ ἀν τις cet., ὄρα σύνεσιν in marg. add. idem 24. γεννόμενον F 27. θεραπεῖαν (voluit θεραπείαν) Rεi 69 pro θεραπείας

ένίστε ταύτης έρεθιζόμενα θᾶττον ποιείται την νομήν, έαν δε πάλιν άφη, κατα την έξ αυτών φύσιν φθείροντα τὸ συνεχὲς οὐκ ἴσχει παῦλαν, ἕως αν ἀφανίση τὸ ὑποκεί-7 μενον· ταῖς τε ψυχαῖς παραπλησίως τοιαῦται πολλάκις έπιφύονται μελανίαι καὶ σηπεδόνες ώστε μηδὲν ἀσεβέστε- 5 8 ρον άνθρώπου μηδ' ωμότερον άποτελεῖσθαι τῶν ζώων. οἶς έὰν μὲν συγγνώμην τινὰ προσάγης καὶ φιλανθρωπίαν, έπιβουλήν καὶ παραλογισμὸν ήγούμενοι τὸ συμβαῖνον ἀπιστότεροι καὶ δυσμενέστεροι γίνονται πρὸς τοὺς φιλανθρω-9 ποῦντας ἐὰν δ' ἀντιτιμωρῆ, διαμιλλώμενοι τοῖς θυμοῖς 10 ούκ έστι τι των απειρημένων η δεινών δποίον ούκ αναδέχονται, σὺν καλῷ τιθέμενοι τὴν τοιαύτην τόλμαν τέλος δ' αποθηριωθέντες εξέστησαν της ανθρωπίνης φύσεως. 10 της δε διαθέσεως άρχηγον μεν και μεγίστην μερίδα νομιστέον έθη μοχθηρά και τροφήν έκ παίδων κακήν, συνεργά 15 δὲ καὶ πλείω, μέγιστα δὲ τῶν συνεργῶν τὰς ἀεὶ τῶν 11 προεστώτων ύβρεις καὶ πλεονεξίας. ἃ δὴ τότε συνέβαινε καὶ περὶ μὲν τὸ σύστημα τῶν μισθοφόρων, ἔτι δὲ μᾶλλον περί τοὺς ήγεμόνας αὐτῶν ὑπάρχειν.

^{1.} ἐρεθιζόμενα AR, idem in F superscripsit manus rec., ἐθεριζόμενα F¹ 2. τὴν ἑαντῶν Rei 70 χύσιν Hu praeeunte Campio, qui ἔχχυσιν coniecit Philol. II 340 3. ἀρανήσει F 4. ταῖς τε] τό τε AF 6. μηδὲ R³ ζώιων AF, ζώων M³ R³ 10. ἐἀν] ἐ∗ἀν (etaso ν) F δὲ AMFR διαμιλούμενοι F, διαμιλλώμενος CDE 11. οὐχ ἔστη F (saepissime in hoc codice litterae η et ι inter se commutatae sunt) δεινὸν F 15. στροφήν Α¹DE¹, τροφήν ΑτCE² (et reliqui ex sil.) 16. καὶ τὰ πλείω CDE δὲ Α² in ras. 17. συνέβαινε: des. F, in margine καλῶς σύνοιδας add. idem 17. 18. ἃ δὴ καὶ τότε συνέβαινε περί coni. Hu 18. μὲν] πᾶν Βε, μὲν post συνέβαινε transponit Di 19. ὑπάρχειν: des. M 22. ἀθροισθέντων Α 24. διέφθειρε R³ ζωγρία Α, ζωγρεία R³ 25. ἐπαναχθέντας Di coll. 8, 26, 3

δοκούντων δὲ τῶν Καρχηδονίων ἐπικυδεστέρας ἐλπίδας 3 έχειν ήδη κατά τὸν πόλεμον, γίνεταί τις δλοσχερής καὶ παράδοξος περί αὐτοὺς παλίρροια τῶν πραγμάτων. τε γάρ στρατηγοί συνελθόντες έπι ταυτό διεστασίασαν 5 προς σφας έπι τοσούτον ώστε μή μόνον τούς κατά των έχθοῶν παραλείπειν καιρούς, άλλὰ καὶ κατὰ σφῶν αὐτῶν πολλάς άφορμάς διδόναι τοῖς ὑπεναντίοις διὰ τὴν πρὸς άλλήλους φιλονεικίαν ά δή καὶ συνέντες οἱ Καρχηδόνιοι 5 τῷ μὲν ένὶ τῶν στρατηγῶν ἀπαλλάττεσθαι προσέταξαν, 10 τῷ δ' ἐτέρω μένειν, δν ἀν αί δυνάμεις προχρίνωσιν. ἄμα 6 δὲ τούτοις καὶ τὰς παρακομιζομένας ἀγορὰς ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς καλουμένων Ἐμπορίων, ἐφ' αἰς εἶχον τὰς μεγίστας έλπίδας περί τε τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, διαφθαρήναι συνέβη κατά θάλατταν δλοσχερώς ύπὸ χει-15 μῶνος. τὰ δὲ κατὰ τὴν Σαρδόνα, καθάπερ ἐπάνω προεῖ- 7 πον, ετύγχανεν απηλλοτριωμένα, μεγάλας αὐτοῖς αἰεί ποτε χρείας παρεχομένης τῆς νήσου ταύτης κατὰ τὰς περιστάσεις. τὸ δὲ μέγιστον, ἡ τῶν Ἱππακριτῶν καὶ τῶν Ἰτυκαίων 8 απέστη πόλις, αίτινες ετύγγανον μόναι τῶν κατὰ τὴν Δι-20 βύην οὐ μόνον τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον ἀναδεδεγμέναι γενναίως. άλλα και τους κατ' Αγαθοκλέα καιρούς και την Ψωμαίων ἔφοδον εὐγενῶς ὑπομεμενηχυῖαι, καὶ συλλήβδην οὐδέποτε βεβουλευμέναι Καρχηδονίοις οὐδὲν ὑπεναντίον. τότε δέ, χωρίς τῆς ἀλόγου πρὸς τοὺς Λίβυας ἀποστάσεως, 9 25 καὶ διὰ τῆς μεταθέσεως εὐθέως τούτοις μὲν τὴν μεγίστην οίκειότητα και πίστιν έναπεδείξαντο, πρός δὲ τοὺς Καρχηδονίους ἀπαραίτητον ὀργὴν ἐνεστήσαντο καὶ μῖσος τοὺς 10 97 μεν γάρ παραβεβοηθηκότας αύτοῖς παρ' έκεινων, όντας είς πενταχοσίους, και τὸν ἡγεμόνα τούτων ἀποκτείναντες 30 απαντας έρριψαν κατά τοῦ τείχους, τὴν δὲ πόλιν ἐνεχείρισαν τοῖς Λίβυσι, τοῖς γε μὴν Καρχηδονίοις οὐδὲ θάψαι

^{3.} παλλίοροια A, sed alterum λ expunctum 4. ἐπιτοαυτὸ A (R), corr. Ben (conf. Hu Philol. XIV 296 s. 313) 6. παραλειπεῖν Α, παραλιπεῖν R vulgo, corr. Bentenus observ. crit. p. 16 12. ἐμποριῶν AB, corr. DE, Ἐμπορείων vulgo ex C ante Di 16. αἰεί AB, ἀεὶ R^s 20. ἀναδεχόμεναι D 28. ἐκείνοις C 30. ἐνεχείρησαν AB^s

11 συνεγώρησαν τοὺς ἢτυχηκότας αἰτουμένοις. τούτων δὲ συμβαινόντων οί μεν περί τον Μάθω και Σπένδιον έπαρθέντες τοις συμβεβηκόσιν πολιορκείν ένεχείρησαν αὐτὴν τὴν

12 Καρχηδόνα, Βάρκας δὲ παραλαβών 'Αννίβαν τὸν στρατηγόν τοῦτον γὰρ ἐξαπέστειλαν οἱ πολῖται πρὸς τὰς δυνάμεις, 5 έπει τον "Αννωνα το στρατόπεδον έκρινε δείν απαλλάττεσθαι κατά την ύπο των Καρχηδονίων αὐτοῖς δοθεῖσαν έπιτροπήν περί τὰς γενομένας τῶν στρατηγῶν στάσεις πρὸς

13 αλλήλους διόπερ Αμίλκας έχων τοῦτόν τε καὶ Ναραύαν έπήει την χώραν, διακλείων τὰς χορηγίας τοῖς περὶ τὸν 10 Μάθω και Σπένδιον, μεγίστην αὐτῷ παρεχομένου χρείαν περί τε ταῦτα καὶ τάλλα Ναραύα τοῦ Νομάδος.

Τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς ὑπαίθρους δυνάμεις ἐν τούτοις 88 ήν, οί δὲ Καρχηδόνιοι περικλειόμενοι πανταχόθεν ήναγ-2 κάζοντο καταφεύγειν έπὶ τὰς συμμαχίδας πόλεις. ὁ δ' 15 Ίέρων ἀεὶ μέν ποτε κατὰ τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον μεγάλην ἐποιεῖτο σπουδήν εἰς πᾶν τὸ παρακαλούμενον ὑπ' αὐ-3 των, τότε δὲ καὶ μᾶλλον ἐφιλοτιμεῖτο, πεπεισμένος συμφέρειν ξαυτῷ καὶ πρὸς τὴν ἐν Σικελία δυναστείαν καὶ πρὸς την Ρωμαίων φιλίαν το σώζεσθαι Καργηδονίους, ίνα μή 20 παντάπασιν έξη τὸ προτεθέν ακονιτί συντελείσθαι τοῖς 4 Ισχύουσι, πάνυ φρονίμως καὶ νουνεχῶς λογιζόμενος οὐδέποτε γάρ χρη τὰ τοιαῦτα παρορᾶν, οὐδὲ τηλικαύτην οὐδενὶ

συγκατασκευάζειν δυναστείαν πρός ην οὐδὲ περὶ τῶν δμο-5 λογουμένων έξέσται δικαίων άμφισβητείν. οὐ μὴν άλλά καὶ 98

^{8.} παρὰ coni. Sch 9. ναρανώτου Α', ναρανώτου Α' 3. συμβεβηχόσι Rs 5. πολίται Α 3. συμβεβηχόσι R⁵ ἐπεχείρησαν C 5. πολίται A 6. ἐπὶ τὸν A 8. παρὰ coni. Sch 9. ναραναν (sine acc.) A 12. ναρανά τοῦ A^{*}R, ναρανάτον A^{*}, ναρανάτον τοῦ C 15. ἐπὶ τὰς ἱέρων, omissis reliquis, A^{*} continuo versu; sub τὰς A^{*} add. συμμαχίδας πόλεις ἱ ἔπιστὰς δὲ; eadem leguntur in R, nisi quod pro ἐπιστὰς δὲ C habet ἐπὶ τάσδε, pro quibus ὁ δ΄ coniectura, non propter auctoritatem codicis F, quae nulla est initio eclogae, scripsit Hu (ἐπὶ τὰς συμμαχίδων πόλεων ἐλπίδας. Ἱέρων δ΄ ἀεὶ cet. ΒΨ) 16. 17. inc. F iol. 6^{*}: ὁ δὲ ἱερ μεγάλην μὲν ἐποιεῖτο cet. 17. ὑπὶ αὐτῶν] ὑπὸ τῶν καρχηδονίων F 20. σώζεσθαι FR 21. εξη (sine spir. et acc.) Α, ἔξη F ἀχονητὶ AFR, corr. Re 22. ἰσχύουσιν F Be inc. Μ: Ὁτι ἱέρων ὁ συραχουσίων βασιλεὺς καρχηδονίοις κατὰ [τον πόλεμον τῶν μισθο]φόρων ἐβοήθει πάνυ φρονίμως cet. 25. ἀμφισβητεῖν: des. ΜΕ

98. 21 Ψωμαΐοι τηρούντες τὰ κατὰ τὰς συνθήκας δίκαια προθυμίας οὐδὲν ἀπέλειπον. ἐν ἀρχαῖς μὲν γὰρ ἐγένετό τις 6 άμφισβήτησις έξ άμφοιν διά τινας τοιαύτας αίτίας. τῶν 7 Καργηδονίων τοὺς πλέοντας ἐξ Ἰταλίας εἰς Διβύην καὶ 5 χορηγούντας τοῖς πολεμίοις καταγόντων ώς αύτούς, καὶ σχεδον άθροισθέντων τούτων είς την φυλακην είς τούς πεντακοσίους, ήγανάκτησαν οί Ύωμαζοι. μετά δὲ ταῦτα 8 διαπρεσβευσάμενοι καὶ κομισάμενοι διὰ λόγου πάντας, ἐπὶ τοσούτον εὐδόκησαν ώστε παραγρημα τοῖς Καργηδονίοις 10 αντιδωρήσασθαι τοὺς ὑπολειπομένους παρ' αὐτοῖς αἰχμαλώτους έκ τοῦ περί Σικελίαν πολέμου. ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ 9 καιρού πρός έκαστα τών παρακαλουμένων έτοίμως καί φιλανθρώπως ύπήκουον. διὸ καὶ πρὸς μὲν τοὺς Καρχη- 10 δονίους ἐπέτρεψαν τοῖς ἐμπόροις ἐξαγαγεῖν αἰεὶ τὸ κατε-15 πείγον, πρὸς δὲ τοὺς πολεμίους ἐκώλυσαν, μετὰ δὲ ταῦτα 11 των μεν εν τη Σαρδόνι μισθοφόρων, καθ' ον καιρον από των Καρχηδονίων απέστησαν, επισπωμένων αὐτοὺς έπὶ την νησον ούχ υπήκουσαν, των δ' Ιτυκαίων έγχειριζόντων σφας ου προσεδέξαντο, τηρούντες τὰ κατὰ τὰς συνθήκας 20 δίχαια.

Καρχηδόνιοι μὲν οὖν τῆς παρὰ τῶν προειρημένων φι- 12 λων τυγχάνοντες ἐπικουρίας ὑπέμενον τὴν πολιορκίαν, τοῖς 84 σ.υ. δὲ περὶ τὸν Μάθω καὶ Σπένδιον οὐχ ἦττον πολιορκεῖθθαι συνέβαινεν ἢ πολιορκεῖν· εἰς τοιαύτην γὰρ αὐτοὺς οἱ περὶ 2 25 τὸν ᾿Αμίλκαν ἔνδειαν καθίστασαν τῶν ἐπιτηδείων ῶστ ἀναγκασθῆναι τέλος αὐτοὺς διαλῦσαι τὴν πολιορκίαν. μετὰ 3 δέ τινα χρόνον ἀθροίσαντες τῶν τε μισθοφόρων τοὺς ἀρίστους καὶ Λιβύων, τοὺς ἄπαντας εἰς πεντακισμυρίους, μεθ' ὧν ἦν καὶ Ζάρζας ὁ Λίβυς ἔχων τοὺς ὑφ' αὐτὸν τατ- 50 τομένους, ῶρμησαν αὖθις ἀντιπαράγειν ἐν τοῖς ὑπαίθροις καὶ τηρεῖν τοὺς περὶ τὸν ᾿Αμίλκαν. τῶν μὲν οὖν πεδινῶν 4 99 τόπων ἀπείχοντο, καταπεπληγμένοι τὰ θηρία καὶ τοὺς περὶ

^{2.} ἀπέλιπον BC¹D 14. ἀεὶ vulgo invitis AR 21. τῆς A¹ ex τ*ς 25. καθέστασαν DE 29. ζάρζας editio princ., ζάρζας vel ζάρξας \mathbf{E}^2 marg., ζαίζας ABDE, ζάζας \mathbf{C} ; conf. 1, 85, 2 31. περὶ Rei 72 pro ἐπὶ

τὸν Ναραύαν ἱππεῖς, τοὺς δ' ὀρεινοὺς καὶ στενοὺς ἐπει-5 ρώντο προχαταλαμβάνειν. Εν οίς καιροίς συνέβη ταίς μεν έπιβολαίς και τόλμαις μηδέν αὐτούς λείπεσθαι τῶν ὑπε-6 ναντίων, διὰ δὲ τὴν ἀπειρίαν πολλάκις ἐλαττοῦσθαι. τότε γαρ ήν, ως ἔοικε, συνιδεῖν ἐπ' αὐτῆς τῆς άληθείας πηλί- 5 κην έχει διαφοράν έμπειρία μεθοδική και στρατηγική 7 δύναμις ἀπειρίας καὶ τριβῆς ἀλόγου στρατιωτικῆς. πολλούς μέν γάρ αὐτῶν ἐν ταῖς κατὰ μέρος χρείαις ἀποτεμνόμενος και συγκλείων ώσπερ άγαθός πεττευτής άμαχεί 8 διέφθειρε, πολλούς δ' εν τοῖς δλοσχερέσι κινδύνοις τοὺς 10 μέν είς ενέδρας άνυπονοήτους επαγόμενος άνήρει, τοῖς δ' ανελπίστως καὶ παραδόξως ποτὲ μὲν μεθ' ἡμέραν ποτὲ δὲ νύκτωο ἐπιφαινόμενος ἐξέπληττεν ὧν ὅσους λάβοι ζωγρία, 9 πάντας παρέβαλλε τοις θηρίοις. τέλος δ' ἐπιστρατοπεδεύσας αὐτοῖς ἀνυπονοήτως ἐν τόποις ἀφυέσι μὲν πρὸς 15 την έκείνων χρείαν εύφυέσι δὲ πρὸς την ξαυτοῦ δύναμιν, είς τοῦτ' ήγαγε περιστάσεως ώστε μήτε διακινδυνεύειν τολμώντας μήτ' ἀποδράναι δυναμένους διὰ τὸ τάφρω καὶ χάρακι περιειληφθαι πανταχόθεν, τέλος ὑπὸ τῆς λιμοῦ 10 συναγομένους ἐσθίειν ἀλλήλων ἀναγκασθῆναι, τοῦ δαιμο- 20 νίου την οἰκείαν ἀμοιβήν αὐτοῖς ἐπιφέροντος τῆ πρὸς τοὺς 11 πέλας ἀσεβεία καὶ παρανομία. πρὸς μὲν γὰρ τὸν κίνδυνον ούκ ετόλμων εξιέναι, προδήλου τῆς ήττης καὶ τῆς τιμωρίας τοῖς άλισκομένοις ὑπαρχούσης περί δὲ διαλύσεως οὐδ' ύπενόουν ποιείσθαι μνήμην, συνειδότες σφίσι τὰ πεπραγ- 25 12 μένα. προσανέχοντες δ' ἀεὶ ταῖς ἐκ τοῦ Τύνητος βοηθείαις δια τας των ήγουμένων έπαγγελίας παν υπέμενον ποιείν

^{1.} ναραναν (sine acc.) A 4. inc. F fol. 6^{v} : τότε γὰρ $\tilde{\eta}$ ν, adscripto ad marginem titulo περὶ ἀμίλκον τοῦ βάρκα 6. στρατηγική AFB, πρακτική CDE 7. ἀλόγου ante καὶ τριβής transponit Goetzelerus de Polybi eloc. p. 33, idem suo loco servat et καὶ ante στρατιωτικής add. Be 9. ἀμαχεὶ Rei 75 pro ἄμα καὶ ('Αμίλκας coni. Kaelkerus de eloc. Polyb. p. 268: sed vide Schenkelium Jahresbericht etc. XII (1884), vol. 38, p. 236) 10. δ' ὡς ἐν DE 12. καθ' CDE 13. ἐξέπλητ|ττεν (sic) Α ζωγρία ΑΕ, ζωγρεία \mathbb{R}^s 14. παρέβαλλε \mathbb{R} , παρέβαλε ΑΕR 19. τῆς \mathbb{R}^s \mathbb{R}^s 14. παρέβαλλε \mathbb{R} , παρέβαλε ΑΕR 24. οὖσης \mathbb{C} 26. ταῖς om. CDE

κατὰ σφῶν αὐτῶν./ ἐπεὶ δὲ κατεχρήσαντο μὲν ἀσεβῶς τοὺς 85 αλχμαλώτους, τροφη ταύτη χρώμενοι, κατεχρήσαντο δὲ τὰ δουλικά τῶν σωμάτων, ἐβοήθει δ' ἐκ τοῦ Τύνητος οὐδείς. 100 τότε προδήλου τῆς αἰκίας διὰ τὴν περικάκησιν ἐκ τῶν πολ- 2 5 λών τοῖς ἡγεμόσιν ὑπαρχούσης ἔκριναν οἱ περὶ τὸν Αὐτάριτον και Ζάρζαν και Σπένδιον έγγειρίζειν έαυτούς τοῖς πολεμίοις και διαλαλείν περί διαλύσεως Αμίλκα. πέμψαν- 3 τες οὖν κήρυκα καὶ λαβόντες συγχώρημα περὶ πρεσβείας ήκον, όντες δέκα, πρός τους Καρχηδονίους πρός ους Αμίλ- 4 10 κας δμολογίας ἐποιήσατο τοιαύτας, ἐξεῖναι Καρχηδονίοις έκλέξασθαι τῶν πολεμίων, οὺς ἂν αὐτοὶ βούλωνται, δέκα, τοὺς δὲ λοιποὺς ἀφιέναι μετὰ χιτῶνος. γενομένων δὲ 5 τούτων εύθέως Αμίλκας έφη τούς παρόντας εκλέγεσθαι κατά τὰς δμολογίας. τῶν μὲν οὖν περὶ τὸν Αὐτάριτον 15 και Σπένδιον και των άλλων των επιφανεστάτων ήγεμόνων τοῦτον τὸν τρόπον ἐκυρίευσαν οἱ Καρχηδόνιοι τῶν 6 δὲ Διβύων, ἐπεὶ τὴν σύλληψιν ήσθοντο τῶν ἡγεμόνων, νομισάντων αὐτοὺς παρεσπονδῆσθαι διὰ τὸ τὰς συνθήκας άγνοεῖν, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δρμησάντων ἐπὶ τὰ 20 ὅπλα, περιστήσας αὐτοῖς Αμίλκας τά τε θηρία καὶ τὴν 7 λοιπήν δύναμιν άπαντας διέφθειρε, πλείους όντας των τετρακισμυρίων, περί τὸν τόπον τὸν Πρίονα καλούμενον, ον συμβαίνει δια την δμοιότητα του σχήματος πρός τὸ νῦν εἰρημένον ὄργανον ταύτης τετευχέναι τῆς προσηγορίας. 25

Πράξας δὲ τὰ προδεδηλωμένα τοῖς μὲν Καρχηδονίοις 86 αίθις έλπίδα παρέστησε μεγάλην πρός τὸ βέλτιον, καίπερ άπεγνωκόσιν ήδη την σωτηρίαν, αὐτὸς δὲ μετὰ Ναραύα καὶ μετ' Αννίβου τὴν χώραν ἐπήει καὶ τὰς πόλεις. προσ- 2 χωρούντων δὲ καὶ μετατιθεμένων πρὸς αὐτοὺς τῶν Διβύων

^{2.} τούτοις C 4. αλτίας A¹, corr. A² 5. αὐ|τόριτον A 6. ζά*οζαν A² (e ζαίρζαν, ut videtur), ζάρξαν DE 9. ἡκον ὄντες δέκα Rei 76 pro ἡκοντες δὲ καὶ 11. ἐκδέξασθαι AR, corr. CΕ² βούλονται A 13. ἐκλέξεσθαι Na 344 17. ἐπὶ A, ἐπειδὴ D 18. αὐτοὺς] vide praef. παρασπονδεῖσθαι D 25. πρᾶξαι A¹, corr. A² (vel A') 26. αὐθις Re pro ἀρθεὶς 27. ἀπεγνωκότας C να|ραύα** καὶ, erasis κα, A 28. προχωρούντων ACDE, corr. Re

διὰ τὸ γεγονὸς εὐτύχημα, ποιησάμενοι τὰς πλείστας πόλεις ύφ' ξαυτούς ήκον ξπὶ τὸν Τύνητα καὶ πολιορκεῖν ξνεχείρη-3 σαν τους περί τὸν Μάθω. κατὰ μὲν οὖν τὴν ἀπὸ Καρχηδόνος πλευράν προσεστρατοπέδευσεν Αννίβας, κατά δέ 4 την απέναντι ταύτης Αμίλκας. μετά δὲ ταῦτα προσαγα- 101 γόντες πρός τὰ τείχη τοὺς περί τὸν Σπένδιον αίχμαλώ-5 τους έσταύρωσαν έπιφανώς. οί δὲ περί τὸν Μάθω κατανοήσαντες τὸν Αννίβαν δαθύμως καὶ κατατεθαρρηκότως άναστρεφόμενον, έπιθέμενοι τῷ χάρακι πολλούς μέν τῶν Καργηδονίων απέκτειναν, πάντας δ' έξέβαλον έκ της στρα- 10 τοπεδείας, έχυρίευσαν δὲ καὶ τῆς ἀποσκευῆς ἁπάσης, ἔλα-6 βον δὲ καὶ τὸν στρατηγὸν Αννίβαν ζωγρία. τοῦτον μὲν οὖν παραχρημα πρὸς τὸν τοῦ Σπενδίου σταυρὸν ἀγαγόντες και τιμωρησάμενοι πικρώς έκεινον μέν καθείλον, τοῦτον δ' ανέθεσαν ζώντα, καὶ περικατέσφαξαν τριάκοντα 15 των Καργηδονίων τους επιφανεστάτους περί το του Σπεν-7 δίου σώμα, της τύχης ώσπες ἐπίτηδες ἐκ παραθέσεως αμφοτέροις εναλλάξ διδούσης άφορμας είς ύπερβολην της 8 κατ' άλλήλων τιμωρίας. δ δὲ Βάρκας όψὲ μὲν συνηκε τὴν ἐπίθεσιν τῶν ἐκ τῆς πόλεως διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν 20 στρατοπέδων, οὐδὲ μὴν συνεὶς οὐδ' οὕτως κατετάχει πρὸς 9 την βοήθειαν δια τας μεταξύ δυσχωρίας. διόπερ αναζεύξας ἀπὸ τοῦ Τύνητος καὶ παρελθών ἐπὶ τὸν Μακάραν ποταμόν κατεστρατοπέδευσε πρός τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆ θαλάττη.

87 Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι παραδόξου τῆς περιπετείας αὐτοῖς φανείσης δυσθύμως καὶ δυσελπίστως εἶχον πάλιν ἄρτι γὰρ ἀναθαρροῦντες ταῖς ψυχαῖς παρὰ πόδας ἔπιπτον αὖ-2 θις ταῖς ἐλπίσιν. οὐ μὴν ἀφίσταντο τοῦ ποιεῖν τὰ πρὸς 3 τὴν σωτηρίαν. διὸ καὶ τριάκοντα μὲν τῆς γερουσίας προ-30

^{1.} ποιησάμενοι A² ex ποιησάμενος, ut videtur 2. αὐτοὺς B τὴν CE 4. προεστρατοπέδευσεν AR, corr. Sch 8. ὁαθύμως AR 12. ζωγρία A, ζωγρεία R³ 17. inc. M: Πάλιν ἡττήθη νικήσας ἀννίβας ὑπὸ τῶν μισθοφόρων τῆς τύχης cet. 18. ἀφορμῆς A¹ (corr. A¹), ἀφορμῆν M 19. τιμωρίας: des. M 20. ἀπόστασιν] ἀπόθεσιν B 21. κατέχει Ε, κατέχειν D, κατέθει C 23. μάκαραν ADE, μάκαρα B³ C 26. αὐτοῖς] οὕτω C 28. γὰρ] δὲ CDE

101, 27]

χειρισάμενοι, καὶ μετὰ τούτων τὸν πρότερον μὲν ἀπελθόντα στρατηγον Άγγωνα, σύν δε τούτοις τούς υπολοίπους των έν ταις ήλικίαις καθοπλίσαντες, οίον έσχάτην τρέχοντες ταύτην, έξαπέστελλον πρός τὸν Βάρκαν, έντει- 4 102 λάμενοι πολλά τοῖς τῆς γερουσίας κατὰ πάντα τρόπον διαλύσαι τοὺς στρατηγοὺς ἐκ τῆς προγεγενημένης διαφορᾶς καὶ συμφρονεῖν σφᾶς ἀναγκάσαι βλέψαντας εἰς τὰ παρόντα των πραγμάτων. ὧν πολλούς καὶ ποικίλους διαθεμένων 5 λόγους, ἐπειδὴ συνήγαγον δμόσε τοὺς στρατηγούς, ἡναγ-10 κάσθησαν συγχωρείν καὶ πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις οί περί τὸν "Αννωνα καὶ τὸν Βάρκαν, καὶ τὸ λοιπὸν ήδη 6 συμφρονήσαντες μιζ γνώμη πάντα κατά νοῦν ἔπραττον τοῖς Καρχηδονίοις, ώστε τοὺς περὶ τὸν Μάθω δυσχρη- 7 στουμένους εν τοῖς κατὰ μέρος κινδύνοις (πολλούς γὰρ 15 ἐποιήσαντο περί τε τὴν Λέπτιν προσαγορευομένην καί τινας των άλλων πόλεων) τέλος ἐπὶ τὸ διὰ μάχης κρίνειν δρμησαι τὰ πράγματα, προθύμως ἐχόντων πρὸς τοῦτο τὸ μέρος καὶ τῶν Καρχηδονίων. διόπερ ἀμφότεροι τοῦτο 8 προθέμενοι παρεκάλουν μέν πάντας τούς συμμάχους πρός 20 τὸν κίνδυνον, συνῆγον δὲ τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων ώς αν μέλλοντες έκκυβεύειν υπέρ των όλων. έπειδή δ' 9 έκατέροις ήν τὰ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ἕτοιμα, παραταξάμενοι συνέβαλλον άλλήλοις έξ δμολόγου. γενομένου δὲ 10 τοῦ νικήματος κατά τοὺς Καρχηδονίους οἱ μὲν πλεῖστοι 25 των Λιβύων εν αὐτῷ τῷ κινδύνω διεφθάρησαν, οί δὲ πρός τινα πόλιν συμφυγόντες μετ' οὐ πολύ παρέδοσαν ξαυτούς, δ δὲ Μάθως ὑποχείριος ἐγένετο τοῖς ἐχθροῖς ζωγεία.

Τὰ μὲν οὖν ἄλλα μέρη τῆς Λιβύης μετὰ τὴν μάχην 88

^{2.} post ἀπελθόντα unus archetypi versus excidisse videtur (conf. Hu Fleckeiseni annal. 1867 p. 293 s., quaest. II 7 ss.); τότε δὲ πάλιν παρακληθέντα add. Rei 78 9. συνήγαγεν Α 10. οὶ add. Re 11. ἄννωνα Α² ex ἄνν***να 15. λεπτιν (sine acc.) Α², λεπτήν Α¹DΕ, λέπτην Β°C 21. ἐκκυβεύειν ὑπὲρ τῶν ὅλων] conf. 2, 63, 2 cum adnot. 23. συνέβαλλον ADE Sch, συνέβαλον Β°C vulgo (conf. praef. ad. 1, 19, 8) 28. ζωγρία Α¹, ζωγρεία Α²(R) 29. inc. Μ: Ὅτι πᾶσαι αἱ πόλεις τῆς λιβύης cet.

2 εὐθέως ὑπήκουσε τοῖς Καρχηδονίοις ἡ δὲ τῶν Ἱππακριτῶν καὶ τῶν Ἱτυκαίων πόλις ἔμενον, οὐδεμίαν ἀφορμὴν ἔχουσαι πρὸς διάλυσιν διὰ τὸ μὴ καταλείπεσθαι σφίσι τόπον ἐλέους μηδὲ συγγνώμης κατὰ τὰς πρώτας ἐπι3 βολάς. οὕτως καὶ κατὰ ταύτας τὰς ἁμαρτίας μεγάλην 5 ἔχει διαφορὰν ἡ μετριότης καὶ τὸ μηδὲν ἀνήκεστον ἐπι4 τηδεύειν ἑκουσίως. οὐ μὴν ἀλλὰ παραστρατοπεδεύσαντες ἡ μὲν ᾿Αννων ἡ δὲ Βάρκας ταχέως ἡνάγκασαν αὐτοὺς 108 ὁμολογίας ποιήσασθαι καὶ διαλύσεις εὐδοκουμένας Καρχηδονίοις.

Ο μεν οὖν Λιβυκός πόλεμος εἰς τοιαύτην ἀγαγών περίστασιν Καργηδονίους τοιούτον έσγε τὸ τέλος, ωστε μη μόνον κυριεύσαι πάλιν της Λιβύης τους Καρχηδονίους, άλλα και τους αίτιους της αποστάσεως τιμωρή-6 σασθαι καταξίως το γάρ πέρας, άγαγόντες οι νέοι τον 15 θρίαμβον διὰ τῆς πόλεως πᾶσαν αίκίαν ἐπεδείξαντο τοῖς 7 περί τὸν Μάθω. τρία μὲν οὖν ἔτη καὶ τέτταράς που μηνας ἐπολέμησαν οἱ μισθοφόροι πρὸς τοὺς Καρχηδονίους πόλεμον, ών ήμεις ίσμεν ακοή μαθόντες, πολύ τι 8 τούς άλλους ωμότητι και παρανομία διενηνοχότα. 'Ρω- 20 μαῖοι δὲ κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Σαρδόνος αὐτομολησάντων μισθοφόρων πρὸς σφᾶς ἐχκληθέν-9 τες επεβάλοντο πλείν επί την προειρημένην νήσον. των δὲ Καρχηδονίων ἀγανακτούντων ώς αὐτοῖς καθηκούσης μαλλον της των Σαρδώων δυναστείας, και παρασκευαζο- 25 μένων μεταπορεύεσθαι τους αποστήσαντας αυτών την 10 νησον, λαβόμενοι της άφορμης ταύτης οί Υωμαΐοι πόλεμον έψηφίσαντο πρός τούς Καρχηδονίους, φάσκοντες αὐτούς ούκ έπι Σαρδονίους άλλ' έπι σφας ποιεισθαι την

^{2.} τῶν om. Μ ἔμενεν ΑDΕ οὐ Ιδὲμίαν Α² ex οὐ Ιδ∗μίαν 3. ἔχουσα D καταλιπέσθαι coni. Βε 4. ἐλέου Di (at vide thesaur. Steph. h. v.) 5. inc. F in marg. folii 6 $^{\circ}$: οὕτως καὶ κατὰ 7. ἑκουσίως: des. FM 8. $\mathring{\eta} - \mathring{\eta}$ A, τῷ - τῷ C 19. ὧν Ca pro δν 20. τοὺς ἀλλους seclusit Be, τῶν ἄλλων Re, παρὰ τοὺς ἀλλους coni. Hu quaest. I 12; sed defenditur simplex accusativus locis simillimis Diodori 2, 5, 1; 11, 67, 2; 21, 17, 3 ἐνηνοχότα AR, corr. Ca (an Re?) 23. ἐπεβάλλοντο A (conf. praef. ad 3, 54, 8) 29. ἀλλὰ AR

103, 23]

παρασκευήν. οί δὲ παραδόξως διαπεφευγότες τὸν προ- 11 ειρημένον πόλεμον, κατὰ πάντα τρόπον ἀφυῶς διακείμενοι κατὰ τὸ παρὸν πρὸς τὸ πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀπέχθειαν, εἴξαντες τοῖς καιροῖς οὐ μό- 12 τον ἀπέστησαν τῆς Σαρδόνος, ἀλλὰ καὶ χίλια τάλαντα καὶ διακόσια προσέθηκαν τοῖς Ῥωμαίοις ἐφ' ῷ μὴ κατὰ τὸ παρὸν ἀναδέξασθαι τὸν πόλεμον.

Ταῦτα μὲν οῦτως ἐπράχθη.

^{2.} κατὰ] καὶ coni, Hu 8. in fine libri πολυβίου | ἱστοριῶν α΄ add. Α

полувіоу

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Β.

Έν μεν τη προ ταύτης βύβλω διεσαφήσαμεν πότε Έωμαῖοι συστησάμενοι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν τοῖς ἐκτὸς ἐγχειρείν ήρξαντο πράγμασιν, έπι δε τδύτοις πῶς εἰς Σιχελίαν 5 διέβησαν καὶ δι' ας αίτιας τὸν περὶ τῆς προειρημένης 2 νήσου συνεστήσαντο πόλεμον πρὸς Καρχηδονίους, μετὰ δὲ ταῦτα πότε πρῶτον συνίστασθαι ναυτικάς ἤρξαντο δυγάμεις, καὶ τὰ συμβάντα κατὰ τὸν πόλεμον έκατέροις ξως τοῦ τέλους, ἐν ῷ Καρχηδόνιοι μὲν ἐξεχώρησαν πάσης Σι- 10 κελίας, 'Ρωμαΐοι δ' ἐπεκράτησαν τῆς όλης νήσου πλην τῶν 3 ύφ΄ Ίέρωνα ταττομένων μερών. έξης δὲ τούτοις ἐπεβαλόμεθα λέγειν πῶς στασιάσαντες οί μισθοφόροι πρὸς τοὺς Καρχηδονίους τὸν προσαγορευθέντα Λιβυκὸν πόλεμον ἐξέκαυσαν, καὶ τὰ συμβάντα κατὰ τοῦτον ἀσεβήματα μέγρι 15 τίνος προύβη, καὶ τίνα διέξοδον ἔλαβεν τὰ παράλογα τῶν έργων έως τοῦ τέλους καὶ τῆς Καρχηδονίων ἐπικρατείας. 4 νυνὶ δὲ τὰ συνεχῆ τούτοις πειρασόμεθα δηλοῦν, κεφαλαιωδως εκάστων επιψαύοντες κατά την εξ άρχης πρόθεσιν. Καρχηδόνιοι γὰρ ώς θᾶττον κατεστήσαντο τὰ κατὰ 20 την Λιβύην, εύθέως Αμίλκαν έξαπέστελλον, δυνάμεις συ-

6 στήσαντες, είς τοὺς κατὰ τὴν Ἰβηρίαν τόπους. ὁ δ' ἀνα-

^{1. 2.} ΠΟΛΥΒΙΟΥ | ΛΟΓΟΟ $\overline{\ B}$ A(B), πολυβίου ἱστοριῶν β΄ C, πολυβίου ἱστοριῶν λόγος β΄ DE (ut videtur) 3. inc. M: ${}^{\sigma}$ Οτι ἐν τῷ πρώτη βύβλφ, φησὶν ὁ πολύβιος, διεσαφήσαμεν cet. βύβλωι AM, βίβλφ R° 1. Καρχηδονίους: des. M extremo folio (proxima duo folia deperdita sunt) 10. τοῦ om. CDE 12. ἱερῶν A° , ἱέρωνι A° R, corr. Hu ἐπεβαλόμεθα Ca pro ἐπεβαλλόμεθα (conf. praef. ad 3, 54, 8) 16. ἔλαβε R°

105, 1]

105 λαβών τὰ στρατόπεδα καὶ τὸν υἱὸν Αννίβαν, ὄντα τότε κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐτῶν ἐννέα, καὶ διαβὰς κατὰ τὰς Ἡρακλέους στήλας ἀνεκτᾶτο τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πράγματα τοῖς Καρχηδονίοις. διατρίψας δ' ἐν τοῖς τόποις τούτοις το 517 ἔτη σχεδὸν ἐννέα, καὶ πολλοὺς μὲν πολέμῳ πολλοὺς δὲ πειθοῖ ποιήσας Ἰβήρων ὑπηκόους Καρχηδόνι, κατέστρεψε τὸν βίον ἀξίως τῶν προγεγενημένων πράξεων πρὸς γὰρ 8 τοὺς ἀνδρωδεστάτους καὶ μεγίστην δύναμιν ἔχοντας παραπατόμενος, καὶ χρώμενος τολμηρῶς καὶ παραβόλως ἑαυτῷ 10 κατὰ τὸν τοῦ κινδύνου καιρόν, ἐρρωμένως τὸν βίον μετήλλαξεν. τὴν δὲ στρατηγίαν οἱ Καρχηδόνιοι παρέδοσαν Ασ- 9 δρούβα τῷ κείνου κηδεστῆ καὶ τριηράρχῳ.

Κατά δὲ τοὺς καιροὺς τούτους Ῥωμαῖοι τὴν πρώτην 2 διάβασιν είς την Ἰλλυρίδα καὶ ταῦτα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης 15 ἐπεβάλοντο ποιεῖσθαι μετὰ δυνάμεως απερ οὐ παρέργως 2 άλλα μετ' επιστάσεως θεωρητέον τοῖς βουλομένοις άληα. υ. θινῶς τήν τε πρόθεσιν την ημετέραν συνθεάσασθαι καὶ α. ν. 523 την αύξησιν και κατασκευην της Ρωμαίων δυναστείας. έγ- 3 νωσαν δὲ διαβαίνειν διά τινας τοιαύτας αἰτίας. "Αγρων 4 20 δ τῶν Ἰλλυριῶν βασιλεὺς ἦν μὲν υίὸς Πλευράτου, δύναμιν δὲ πεζήν καὶ ναυτικήν μεγίστην ἔσχε τῶν πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότων εν Ίλλυριοῖς. οὖτος ὑπὸ Δημητρίου τοῦ 5 Φιλίππου πατρός πεισθείς χρήμασιν ύπέσχετο βοηθήσειν Μεδιωνίοις ὑπ' Αἰτωλῶν πολιορχουμένοις. Αἰτωλοί γὰρ 6 25 οὐδαμῶς δυνάμενοι πεῖσαι Μεδιωνίους μετέχειν σφίσι τῆς αὐτῆς πολιτείας ἐπεβάλοντο κατὰ κράτος ἑλεῖν αὐτούς. στρατεύσαντες οὖν πανδημεί καὶ περιστρατοπεδεύσαντες 7 αὐτῶν τὴν πόλιν κατὰ τὸ συνεχές ἐπολιόρχουν, πᾶσαν βίαν προσφέροντες καὶ μηχανήν. συνάψαντος δὲ τοῦ χρό- 8

^{2.} ήρακλείους CDE (conf. praef.) 12. 'κείνου Α, ἐκείνου R° 15. ἐκεβάλοντο Β° Re, ἐπεβάλλοντο ΑR (conf. praef. ad 3, 54, 8) 16. μετὰ Α ἐπιστασίας C 19. δὲ om. Α¹, add. Α² in marg. 21. πεζήν Α, πεζικὴν C εἶχε Hu Fleckeiseni annal. 1858 p. 819 22. ἰλλυοίοις Α (sed idem paulo ante recte ἰλλυριῶν et infra ἰλλυριοὶ cet.) 24. μειδιωνίοις ΑΒDΕ, μυδιωνίοις C (idem sic infra) 25. μειδιωνίους ΑR 26. αὐτῶν C ἔχειν ΑR, corr. C 29. συνάψαντες Α¹, corr. Α²

νου των άρχαιρεσίων και δέον στρατηγόν έτερον αίρεισθαι, καὶ τῶν πολιορκουμένων ήδη κακῶς διακειμένων καὶ δοκούντων αν' έκαστην ημέραν ενδώσειν εαυτούς, δ προ- 106 υπάρχων στρατηγός προσφέρει λόγον τοῖς Αἰτωλοῖς, φά-9 σχων, έπειδή τὰς κακοπαθείας καὶ τοὺς κινδύνους αὐτὸς 5 αναδέδεκται τοὺς κατά την πολιοφκίαν, δίκαιον είναι καὶ την οἰχονομίαν τῶν λαφύρων, ἐπὰν κρατήσωσι, καὶ την 10 ἐπιγραφὴν τῶν ὅπλων ἑαυτῷ συγχωρεῖσθαι. τινῶν δέ, καὶ μάλιστα τῶν προϊόντων πρὸς τὴν ἀρχήν, ἀμφισβητούντων πρός τὰ λεγόμενα καὶ παρακαλούντων τὰ πλήθη 10 μη προδιαλαμβάνειν άλλ' εν άκεραίω εάν, ώ ποτ' αν ή 11 τύχη βουληθή περιθείναι τοῦτον τὸν στέφανον, ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς, δς αν ἐπικατασταθεὶς στρατηγὸς κρατήση τῆς πόλεως, κοινήν ποιείν τῷ προϋπάρχοντι καὶ τὴν οἰκονο-8 μίαν τῶν λαφύρων καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ὅπλων. δε- 15 δογμένων δὲ τούτων, καὶ δέον τῖ κατὰ πόδας ἡμέρα γενέσθαι την αίρεσιν και την παράληψιν της άρχης καθάπερ έθος έστιν Αιτωλοίς, προσπλέουσιν της νυκτός έκατὸν λέμβοι πρός την Μεδιωνίαν κατά τούς έγγιστα τόπους 2 τῆς πόλεως, ἐφ᾽ ὧν ἦσαν Ἰλλυριοὶ πεντακισχίλιοι. καθ- 20 ορμισθέντες δε και της ημέρας επιγενομένης ενεργον και λαθραίαν ποιησάμενοι την απόβασιν, και χρησάμενοι τη παρ' αὐτοῖς είθισμένη τάξει, προῆγον κατά σπείρας ἐπὶ 3 την των Αιτωλων στρατοπεδείαν. οι δ' Αιτωλοί συνέντες τὸ γινόμενον ἐπὶ μὲν τῷ παραδόξω καὶ τῆ τόλμη τῷν 25 Ίλλυριῶν ἦσαν ἐκπλαγεῖς, πεφρονηματισμένοι δ' ἐκ πολλοῦ γρόνου καὶ καταπιστεύσαντες ταῖς ίδίαις δυνάμεσιν 4 κατὰ ποσὸν εὐθαρσῶς εἶχον. τὸ μὲν οὖν πολὺ μέρος τῶν δπλιτών καὶ τών ίππέων αὐτοῦ πρὸ τῆς στρατοπεδείας

^{1.} ἀρχαιρεσιῶν Β°C αἰρεῖσθαι Α 3. ἀνὰ ΑR 9. προσιόντων Sca (út 2, 4, 2 προσπορενομένων Gro), probat Campius progr. Ruppin. 1849 p. 4 coll. 10, 4, 1 et 2 ἀρχὴν idem pro αὐτην 11. ἀλλ ἀκέραιον ἐᾶν Βεπ, ἀλλ' ἐᾶν ἀκέραιον Hu (scilicet ἐᾶν pro vitioso ἐν in margine adscriptum postea alienum in locum migrasse videtur) ἀκερέω Α ὁπότ' ἄν Α(R), corr. Re 13. στρατηγὸς om. CDE 18. προσπλέονσι R° 19. μειδιωνίαν ΑR 25. γινομενον (sine acc.) Α¹, γενομενον Α²(R) 27. δυνάμεσι R° 28. τὸ add. Ur 152²

106, 28]

έν τοῖς ἐπιπέδοις παρενέβαλλον, μέρει δέ τινι τῆς ἵππου καὶ τοῖς εὐζώνοις τοὺς ὑπερδεξίους καὶ πρὸ τοῦ χάρακος εύφυῶς κειμένους τόπους προκατελάμβανον. οἱ δ' Ιλλυ- 5 ριοί τούς μέν έλαφρούς έξ έφόδου προσπεσόντες τῷ τε 107 πλήθει καὶ τῷ βάρει τῆς συντάξεως ἐξέωσαν, τοὺς δὲ μετὰ τούτων ίππεῖς συγκινδυνεύοντας ἡνάγκασαν ἀποχωρῆσαι πρός τὰ βαρέα τῶν ὅπλων. λοιπὸν ἐξ ὑπερδεξίου ποιού- 6 μενοι την έφοδον έπλ τους έν τῷ πεδίω τεταγμένους ταγέως ετρέψαντο, συνεπιθεμένων τοῖς Αἰτωλοῖς αμα καὶ 10 των Μεδιωνίων έκ της πόλεως. και πολλούς μέν αὐτων 7 απέκτειναν, έτι δὲ πλείους αίχμαλώτους έλαβον, τῶν δ' επλων και της αποσκευης έγένοντο πάσης έγκρατείς. οί 8 μέν οὖν Ἰλλυριοὶ πράξαντες το συνταχθέν ὑπὸ τοῦ βασιλέως, και διακομίσαντες την αποσκευήν και την άλλην 15 ωφέλειαν έπὶ τοὺς λέμβους, εὐθέως ἀνίγοντο ποιούμενοι τὸν πλοῦν εἰς τὴν οἰκείαν οἱ δὲ Μεδιώνιοι τετευχότες 4 άνελπίστου σωτηρίας, άθροισθέντες είς την έκκλησίαν έβουλεύοντο περί τε τῶν ἄλλων καὶ περὶ τῆς τῶν ὅπλων ἐπιγραφης. Εδοξεν οθν αυτοίς κοινήν ποιήσειν την επιγραφήν 2 20 ἀπό τε τοῦ τὴν ἀρχὴν τῶν Αἰτωλῶν ἔχοντος καὶ τῶν εἰς τὸ μέλλον προπορευομένων κατὰ τὸ τῶν Αἰτωλῶν δόγμα, της τύγης ώσπερ έπιτηδες και τοις άλλοις ανθρώποις έπι 3 των εκείνοις συμβαινόντων ενδεικνυμένης την αυτής δύναμιν α γαρ υπό των έχθρων αυτοί προσεδόκων όσον 4 25 ήδη πείσεσθαι, ταῦτα πράττειν αὐτοῖς ἐκείνοις παρέδωκεν έν πάνυ βραχεῖ χρόνω κατὰ τῶν πολεμίων. Αἰτωλοὶ δὲ 5 τη παραδόξω χρησάμενοι συμφορά πάντας εδίδαξαν μηδέποτε βουλεύεσθαι περί τοῦ μέλλοντος ώς ήδη γεγονότος, μηδε προκατελπίζειν βεβαιουμένους ύπερ ών ακμήν ένδε-30 χόμενόν έστιν άλλως γενέσθαι, νέμειν δε μερίδα τῷ παραδόξω, πανταχή μεν ανθρώπους όντας, μάλιστα δ' έν τοίς πολεμιχοίς.

^{1.} παρενέβαλον Β°C 3. δè AR 11. τῶν δè R° 18. περί (post καί) om. C 19. ποιῆσαι Di 21. προσπορευομένων Gro 26. Αἰτωλοί — 32. πολεμικοῖς habet F in marg. folii 7° 29. βεβαιουμένους] fortasse βεβαιουμένως scripsit Polybius' Sch in lexico αγμέσου

Ο δε βασιλεύς Αγρων, επεί κατέπλευσαν οἱ λέμβοι, διαχούσας των ήγεμόνων τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον καὶ περιχαρής γενόμενος έπὶ τῷ δοκεῖν Αἰτωλούς τοὺς μέγιστον έχοντας τὸ φρόνημα νενικηκέναι, πρὸς μέθας καί τινας τοιαύτας άλλας εύωχίας τραπείς ενέπεσεν είς πλευρίτιν, 5 7 έχ δὲ ταύτης ἐν ὀλίγαις ἡμέραις μετήλλαξε τὸν βίον. τὴν δὲ βασιλείαν ή γυνη Τεύτα διαδεξαμένη τὸν κατὰ μέρος 108 χειρισμόν τῶν πραγμάτων ἐποιεῖτο διὰ τῆς τῶν φίλων 8 πίστεως. χρωμένη δὲ λογισμοῖς γυναικείοις καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ γεγονὸς εὐτύχημα μόνον ἀποβλέπουσα, τῶν δ' ἐκτὸς 10 ούδεν περισκεπτομένη, πρώτον μεν συνεχώρησε τοίς κατ' 9 ίδιαν πλέουσι ληίζεσθαι τους εντυγγάνοντας, δεύτερον δ' άθροίσασα στόλον καὶ δύναμιν οὐκ ἐλάττω τῆς πρότερον εξέπεμψε. πασαν αποδείξασα πολεμίαν τοῖς ήγουμένοις. 524 5 οί δ' έξαποσταλέντες την μεν πρώτην επιβολην έσχον επί 15 την Ήλειαν και την Μεσσηνίαν. ταύτας γάρ άει τάς χώ-2 ρας Ίλλυριοί πορθούντες διετέλουν διὰ γὰρ τὸ μῆχος τῆς παραλίας, καὶ διὰ τὸ μεσογαίους εἶναι τὰς δυναστευούσας έν αὐταῖς πόλεις, μακραί καὶ βραδεῖαι λίαν ἐγίνοντο τοῖς προειρημένοις αί παραβοήθειαι πρός τὰς ἀποβάσεις τῶν 20 Ίλλυριών, όθεν άδεως ἐπέτρεχον καὶ κατέσυρον ἀεὶ ταύτας 8 τὰς χώρας. οὐ μὴν ἀλλὰ τότε γενόμενοι τῆς Ἡπείρου 4 κατὰ Φοινίκην προσέσχον ἐπισιτισμοῦ χάριν. συμμίξαντες δὲ τῶν Γαλατῶν τισιν, οδ μισθοφοροῦντες παρὰ τοῖς Ήπειρώταις διέτριβον εν τη Φοινίκη, τὸ πληθος όντες 25 είς οκτακοσίους, και κοινολογηθέντες τούτοις περί προδοσίας τῆς πόλεως, ἐξέβησαν συγκαταθεμένων σφίσι τῶν προειρημένων, και της πόλεως έξ εφόδου και των εν αυτή κύριοι κατέστησαν, συνεργησάντων έσωθεν αὐτοῖς τῶν Γα-

^{4-6.} haec in brevius contracta citat Athenaeus 10 p. 440° 5. πλευρίτιν Α 7. τεῦτα ADE Sch et hoc loco et reliquis, τεὐτα B°C (item infra) 12. λήζεσθαι Di 14. post πᾶσαν add, γῆν Be (conf. 30, 11, 2) 15. δὲ ΑΚ ἔσχον Α² εκ ἔιχον 16. τὴν (post καὶ) om. C 19. μικραὶ Α¹CDE, corr. Α²Β βραδεῖαι Gro pro βραχεῖαι ἐγένοντο BDE 20. αἱ παρ' αὐτῶν βοήθειαι C 22. post ἀλλὰ add. καὶ CDE

۳

108, 24]

λατών. οἱ δ' Ἡπειρῶται πυθόμενοι τὸ γεγονὸς ἐβοήθουν 5 πανδημεί μετά σπουδής παραγενόμενοι δέ πρός την Φοιγίχην καὶ προβαλόμενοι τὸν παρὰ τῖ πόλει δέοντα ποταμον έστρατοπέδευσαν, της έπ' αυτώ γεφύρας άνασπάσαν-5 τες τὰς σανίδας ἀσφαλείας χάριν. προσαγγελθέντος δ' 6 αὐτοῖς Σκερδιλαϊδαν ἔχοντα πεντακισχιλίους Ἰλλυριούς παραγίνεσθαι κατά γην διά των παρ' Αντιγόνειαν στενών, 109 μερίσαντες αύτῶν τινας έξαπέστειλαν παραφυλάξοντας τὴν Αντιγόνειαν, αὐτοὶ δὲ τά τε λοιπὰ φαθύμως διῆγον, ἀπο-10 λαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνέδην, τῶν τε κατὰ τὰς φυλακάς καὶ προκοιτίας ώλιγώρουν. οί δ' Ίλλυριοὶ συνέντες 7 τὸν μερισμὸν αὐτῶν καὶ τὴν λοιπὴν δαθυμίαν ἐκπορεύονται νυκτός, καὶ τῆ γεφύρα σανίδας ἐπιβαλόντες τόν τε ποταμον ασφαλώς διέβησαν, και λαβόντες όχυρον τόπον 15 ξμειναν τὸ λοιπὸν μέρος τῆς νυκτός. ἐπιγενομένης δὲ τῆς 8 ήμέρας καὶ παραταξαμένων άμφοτέρων πρὸ τῆς πόλεως συνέβη λειφθήναι τοὺς Ἡπειρώτας, καὶ πολλοὺς μὲν αὐτων πεσείν, έτι δε πλείους άλωναι, τούς δε λοιπούς διαφυγείν ώς ἐπ' 'Ατιντάνων.

Οδτοι μέν οὖν τοιούτοις περιπεσόντες ἀτυχήμασι, καὶ 6 πάσας ἀπολέσαντες τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, ἐπρέσβευον πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ τὸ τῶν Αχαιῶν ἔθνος, δεόμενοι μεθ' ἱκετηρίας σφίσι βοηθεῖν· οἱ δὲ κατελεήσαντες τὰς 2 συμφορὰς αὐτῶν ὑπήκουσαν, καὶ μετὰ ταῦτα παραβοη-25 θοῦντες ἦκον εἰς Ἑλίκρανον. οἱ δὲ τὴν Φοινίκην κατα-3 σχόντες τὸ μὲν πρῶτον, παραγενόμενοι μετὰ Σκερδιλαΐδου πρὸς τὸ χωρίον, παρεστρατοπέδευσαν τοῖς βεβοηθηκόσι βουλόμενοι συμβαλεῖν· δυσχρηστούμενοι δὲ διὰ τὰς δυσχω-4 ρίας τῶν τόπων, ἄμα δὲ καὶ προσπεσόντων παρὰ τῆς

^{3.} προβαλόμενοι Be pro προβαλλόμενοι τὴν πόλιν Bentenus observ. crit. in Polyb. p. 16 s. 6. κερδί $|\delta$ ελον Α, σκερδίδελον Β, σκερδιλάϊδος A^r in marg. DE^1 , σκερδιλαί 0 C, σκερδιλάϊδα E^2 8. παραφυλάξαντας Α 9. ἀντιγονείαν Α $\dot{\phi}$ αθύμως R^s 10. ἀναίδην ABD 12. $\dot{\phi}$ αθυμίαν R^s 17. ληφθήναι AR, cort. C 19. ἐπὶ AR ἀτιντανων (sine acc.) Α 23. καθ CDE 24. μετὰ σπουδής Rei 82, παρ αὐτὰ Sch 25. ἐλίκρανον C 28. βουλομένοις CDE

Τεύτας γραμμάτων δι' ών ψετο δείν αὐτοὺς τὴν ταχίστην είς οίχον άναγωρείν διά τὸ τινάς τῶν Ίλλυριῶν ἀφεστη-5 κέναι πρὸς τοὺς Δαρδανεῖς, οὕτω λεηλατήσαντες τὴν Ήπει-6 ρον άνοχὰς ἐποιήσαντο πρὸς τοὺς Ἡπειρώτας, ἐν αἰς τὰ μεν ελεύθερα σώματα και την πόλιν απολυτρώσαντες αυ- 5 τοῖς, τὰ δὲ δουλικὰ καὶ τὴν λοιπὴν σκευὴν ἀναλαβόντες είς τοὺς λέμβους, οἱ μὲν ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ περὶ τὸν Σκερδιλαϊδαν πεζη πάλιν ανεχώρησαν δια των παρα την Αν-7 τιγόνειαν στενών, οὐ μικράν οὐδὲ τὴν τυγοῦσαν κατάπληξιν καὶ φόβον ἐνεργασάμενοι τοῖς τὰς παραλίας οἰκοῦσι 10 8 των Έλλήνων έκαστοι γάρ θεωρούντες την διυρωτάτην 110 αμα και δυνατωτάτην πόλιν των έν τη Ήπείρω παραλόγως ούτως έξηνδραποδισμένην ούκετι περί τῶν ἀπὸ τῆς χώρας ήγωνίων καθάπερ έν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, ἀλλὰ περί σφων αὐτων καὶ των πόλεων. 15

9 Οἱ δ' Ἡπειρῶται παραδόξως διασεσωσμένοι τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ πειράζειν ἀμύνεσθαι τοὺς ἠδικηκότας ἢ χάριν ἀποδιδόναι τοῖς βοηθήσασιν ὥστε τοὐναντίον διαπρεσβευσάμενοι πρὸς τὴν Τεύταν συμμαχίαν ἔθεντο μετ' ᾿Ακαρνά-10 νων πρὸς τοὺς Ἰλλυριούς, καθ' ἢν ἐκείνοις μὲν κατὰ τοὺς 20 ἑξῆς καιροὺς συνήργουν, τοῖς δ' ᾿Αχαιοῖς καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς 11 ἀντέπραττον. ἐξ ὧν ἐγένοντο καταφανεῖς ἀκρίτως μὲν κεχρημένοι τότε τοῖς εὐεργέταις, ἀφρόνως δ' ἐξ ἀρχῆς βεβουγλυμένοι περὶ τῶν καθ' αὐτοὺς πραγμάτων. τὸ μὲν γὰρ ἀνθρώπους ὅντας παραλόγως περιπεσεῖν τινὶ τῶν δεινῶν 25 οὐ τῶν παθόντων, τῆς τύχης δὲ καὶ τῶν πραξάντων ἐστὶν 2 ἔγκλημα, τὸ δ' ἀκρίτως καὶ προφανῶς περιβαλεῖν αὐτοὺς ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς ὁμολογούμενόν ἐστι τῶν πασχόν-

^{7.} σχερδίλαιδον A, σχερδίλαίδον BDE, corr. C 8. τὴν om. G (conf. p. 117, 7) ἀντιγονείαν A 10. ἐνεργησάμενοι AR, corr. H. Stephanus v. ἐνεργέω 12. τῷ propter hiatum del. BW praef. 80 s. coll. 18, 1, 14; 18, 3, 9; 18, 23, 4 18. βοηθήσουσιν D 19. μετὰ-χαρνανων A, μετὰ ἀχαρνάνων $\mathbf{R}^{\mathbf{s}}$ 20. τους (post πρὸς) om. G 21. συνηγόρουν CDE 22. ἀχαρίστως Madvigius adversar. crit. I 481 24. inc. F fol. 7 · πολυβίου ἐχ τοῦ β λόγου τὸ μὲν γὰρ cet. (sed praepositio ἐχ erasa) 25. τινὶ $\mathbf{A}^{\mathbf{r}}\mathbf{B}$, τινῶν $\mathbf{A}^{\mathbf{r}}\mathbf{F}\mathbf{D}\mathbf{E}$, τισὶ \mathbf{G} 28. παρασσγόντων \mathbf{B}

110, 19] των άμάρτημα. διὸ καὶ τοῖς μὲν ἐκ τύχης πταίουσιν ἔλεος 3 έπεται μετά συγγνώμης καὶ ἐπικουρία, τοῖς δὲ διὰ τὴν αύτων άβουλίαν όνειδος καὶ ἐπιτίμησις συνεξακολουθεῖ παρὰ τοις εὖ φρονοῦσιν. ἃ δὴ καὶ τότε παρὰ τῶν Ἑλλήνων εἰ- 4 5 κότως αν τοῖς Ἡπειρώταις ἀπηντήθη. πρῶτον γὰρ τίς 5 ούκ αν την κοινην περί Γαλατων φήμην υπιδόμενος εύλαβηθείη τούτοις έγχειρίσαι πόλιν εὐδαίμονα καὶ πολλάς αφορμάς έχουσαν είς παρασπόνδησιν; δεύτερον τίς οὐκ αν 6 έφυλάξατο τὴν αὐτοῦ τοῦ συστήματος ἐκείνου προαίρεσιν; 10 οί γε την μεν άρχην εξέπεσον έχ της ίδιας συνδραμόντων έπ' αὐτοὺς τῶν ὁμοεθνῶν διὰ τὸ παρασπονδῆσαι τοὺς αύτων οἰκείους καὶ συγγενεῖς ὑποδεξαμένων γε μὴν αὐτοὺς 7 Καρχηδονίων διά τὸ κατεπείγεσθαι πολέμω, τὸ μὲν πρῶτον γενομένης τινός αντιρρήσεως τοῖς στρατιώταις πρός 111 τούς στρατηγούς ύπερ όψωνίων εξ αὐτῆς ἐπεβάλοντο διαρπάζειν την των Ακραγαντίνων πόλιν, φυλακής χάριν είσαχθέντες είς αὐτήν, όντες τότε πλείους τῶν τρισχιλίων. μετά δὲ ταῦτα παρεισαγαγόντων αὐτοὺς πάλιν εἰς Ἐρυκα 8 τῆς αὐτῆς χρείας ἕνεκεν, πολιορκούντων τὴν πόλιν Ῥω-20 μαίων, ἐπεχείρησαν μεν καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς συμπολιορχουμένους προδοῦναι, τῆς δὲ πράξεως ταύτης ἀπο- 9 τυχόντες ηὐτομόλησαν πρὸς τοὺς πολεμίους, παρ' οἶς πιστευθέντες πάλιν ἐσύλησαν τὸ τῆς Αφροδίτης τῆς Έρυκίνης ίερόν. διὸ σαφώς ἐπεγνωκότες Ῥωμαῖοι τὴν ἀσέ- 10 25 βειαν αὐτῶν, αμα τῷ διαλύσασθαι τὸν πρὸς Καρχηδονίους πόλεμον οὐδὲν ἐποιήσαντο προυργιαίτερον τοῦ παροπλίσαντας αὐτοὺς ἐμβαλεῖν εἰς πλοῖα καὶ τῆς Ἰταλίας πάσης έξορίστους καταστήσαι. οθς Ήπειρώται τής δημοκρατίας 11 καὶ τῶν νόμων φύλακας ποιησάμενοι, καὶ τὴν εὐδαιμονε-30 στάτην πόλιν έγχειρίσαντες, πῶς οὐκ αν εἰκότως φανείησαν αὐτοὶ τῶν συμπτωμάτων αύτοῖς αἴτιοι γεγονότες;

^{1.} ἔλεως F 2. τοὺς δὲ F 4. φρονοῦσιν: des. F α τε δὴ D 5. αν del. Herwerdenus Mnemos. N. S. II 76 6. ὑπειδόμενος A 7. ἐγχειρῆσαι AB 15. ἐπεβάλοντο Sca pro ὑπεβάλοντο 17. χιλίων CDE 26. παροπλίσαντας] conf. praef. ad 2, 18, 6 28. δημοκρατείας AE 30. ἐγχειρῆσαντες AR, corr. G 31. αὐτοὶ Rei 85 pro οὐτοι

Περί μεν οὖν τῆς Ἡπειρωτῶν ἀγνοίας, καὶ περί τοῦ μηδέποτε δείν τους ευ φρονούντας Ισχυροτέραν εισάγεσθαι φυλακήν, άλλως τε καὶ βαρβάρων, ἐπὶ τοσοῦτον ἔκρινον 8 ποιήσασθαι μνήμην· οί δ' Ίλλυριοί και κατά τους άνωτέρω μεν χρόνους συνεχώς ηδίκουν τους πλοϊζομένους απ' 5 2 Ιταλίας, καθ' ούς δὲ καιρούς περί τὴν Φοινίκην διέτριβον, καὶ πλείους ἀπὸ τοῦ στόλου χωριζόμενοι πολλοίς των Ιταλικών έμπόρων έσθ' ους μεν εσύλησαν ους δ' απέσφαξαν, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ ζωγρία τῶν ἁλισκομένων ἀνῆγον. 3 οί δὲ Ψωμαΐοι παρακούοντες τὸν πρὸ τοῦ γρόνον τῶν ἐγ- 10 καλούντων τοῖς Ἰλλυριοῖς, τότε καὶ πλειόνων ἐπελθόντων έπὶ τὴν σύγκλητον κατέστησαν πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ἰλλυρίδα, τοὺς ἐπίσκεψιν ποιησομένους περὶ τῶν προειρημέ-4 νων, Γάιον καὶ Λεύκιον Κορογκανίους. ή δὲ Τεύτα, καταπλευσάντων πρός αὐτὴν τῶν ἐκ τῆς Ἡπείρου λέμβων, 15 καταπλαγείσα τὸ πληθος καὶ τὸ κάλλος της ἀγομένης κα- 112 τασκευής (πολύ γαρ ή Φοινίκη διέφερε τότε των κατά την Ήπειρον πόλεων εὐδαιμονία) διπλασίως ἐπερρώσθη πρὸς 5 την κατά των Έλληνων άδικίαν. οὐ μην άλλα τότε μέν έπέσχεν διὰ τὰς έγχωρίους ταραχάς, καταστησαμένη δὲ τα- 20 γέως τὰ κατὰ τοὺς ἀποστάντας Ἰλλυριοὺς ἐπολιόρκει τὴν 6 Ισσαν διά τὸ ταύτην ἔτι μόνην ἀπειθεῖν αὐτῆ. κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον κατέπλευσαν οί τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις, και δοθέντος αὐτοῖς καιροῦ πρὸς ἔντευξιν διελέγοντο περί 7 τῶν εἰς αὐτοὺς γεγονότων ἀδικημάτων. ἡ δὲ Τεύτα καθ- 25 όλου μέν παρ' όλην την κοινολογίαν άγερώχως και λίαν 8 υπερηφάνως αὐτῶν διήκουεν, καταπαυσάντων δὲ τὸν λόγον κοινή μεν έφη πειράσθαι φροντίζειν ίνα μηδεν άδίκημα γίνηται 'Ρωμαίοις έξ 'Ιλλυριών, ίδια γε μην οὐ νό-

^{3.} ἔχρινα C 4. inc. N fol. 35 τ: τοι δί λλυριοί κατα τοὺς ἀνωτέρω χρόνους cet. δὲ Α 8. ἔσθ οὺς Ηυ, εὐθὺς ΑRN, οὺς C (conf. praef.) 9. ζωγρια N, ζωγρεία Α(R) ἀπῆγον Sca 14. τεῦτα ΑDEN, item infra (conf. ad p. 116, 7) 17. τότε διέφερε N 20. ἐπέσχε Rº N 22. διὰ τὸ — αὐτῖ οm. N 25. δὲ ταῦτα N 27. διήκουσεν N 28. inc. F in marg. folii 7 τ: κοινῆι μὲν cet., praemisso titulo τεῦτα πειράσεσθαι Rei 92 29. γίνηται Α(R)N, γένηται F γε AR, δὲ F

112, 15] μιμον είναι τοῖς βασιλεῦσι κωλύειν Ἰλλυριοῖς τὰς κατὰ θάλατταν ώφελείας. δ δε νεώτερος τῶν πρεσβευτῶν δυσ- 9 χεράνας έπὶ τοῖς εἰρημένοις ἐχρήσατο παρρησία καθηκούση μέν, οὐδαμῶς δὲ πρὸς καιρόν. εἶπεν γὰρ ὅτι Ῥω- 10 5 μαίοις μέν, ὦ Τεύτα, κάλλιστον ἔθος ἐστὶ τὰ κατ' ἰδίαν άδικήματα κοινή μεταπορεύεσθαι καλ βοηθείν τοίς άδικουμένοις πειρασόμεθα δή θεοῦ βουλομένου, ἔφησε, τα- 11 χέως αναγκάσαι σε τα βασιλικά νόμιμα διορθώσασθαι πρὸς Ἰλλυριούς. ἡ δὲ γυναικοθύμως καὶ ἀλογίστως δεξα- 12 10 μένη την παρρησίαν, έπὶ τοσούτον έξωργίσθη πρός τὸ δηθεν ως δλιγωρήσασα των παρ' άνθρωποις ωρισμένων δικαίων αποπλέουσιν αυτοῖς ἐπαποστεῖλαί τινας τὸν παρρησιασάμενον τῶν πρέσβεων ἀποκτεῖναι. προσπεσόντος 13 δὲ τοῦ γεγονότος εἰς τὴν Ῥώμην, διοργισθέντες ἐπὶ τῆ 15 παρανομία της γυναικός εύθέως περί παρασκευήν έγίνοντο καὶ στρατόπεδα κατέγραφον καὶ στόλον συνήθροιζον.

118 Η δὲ Τεύτα τῆς ὧρας ἐπιγενομένης ἐπισκευάσασα 9
a. u. δεμβους πλείους τῶν πρότερον ἐξαπέστειλε πάλιν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους ὧν οἱ μὲν διὰ πόρου τὸν πλοῦν 2
20 ἐπὶ τὴν Κέρκυραν ἐποιοῦντο, μέρος δέ τι προσέσχε τὸν τῶν Ἐπιδαμνίων λιμένα, λόγω μὲν ὑδρείας καὶ ἐπισιτισμοῦ χάριν, ἔργω δ' ἐπιβουλῆς καὶ πράξεως ἐπὶ τὴν πόλιν. τῶν δ' Ἐπιδαμνίων ἀκάκως ἅμα καὶ ἑρφθύμως αὐτοὺς 8 παραδεξαμένων, εἰσελθόντες ἐν αὐτοῖς τοῖς περιζώμασιν 25 ὡς ὑδρευσόμενοι, μαχαίρας ἔχοντες ἐν τοῖς κεραμίοις, οὕτως κατασφάξαντες τοὺς φυλάττοντας τὴν πύλην ταχέως ἐγκρα-

^{1.} Ἰλλυριοὺς τῆς vulgo ante Be ex C 2. ἀφελείας: des. F 4. εἶπε R³N inc. F in marg. folii 7^{T} ὁωμαίοις μὲν cet., praemisso titulo πρεσβευταί 5. τεῦτα AFDEN 7. δὴ A¹N, δὲ A²FR ἔφησε Hu, ἐφε . . . | A(D¹E¹), ἐφετῶς καὶ CD²E², om. FN, σφόδρα καὶ BW praef. 40 8. σε om. DE 9. πρὸς ἰλλυρριούς: des. F 11. ως] καὶ ώς DE, ώς καὶ Sca 13. πρέσβεων A¹RN, Γθ πρεσβευτῶν A² in marg., πρεσβευτῶν B 16. συνήθροιζον: des. N 20. post προσέσχε add. πρὸς Be (sed conf. Krebsium Zur Rection der Casus, progr. Ratisbon. 1885, p. 20) 21. 22. λόγφ μὲν — ἐπὶ τὴν πόλιν citantur in Etymologico Vindobonensi p. 119, 11 ed. Nauck., ubi omissum est χάριν 23. ἀκάκως Perottus pro κακῶς ὁαθόμως R³ 24. εἰσελθόντες Ur 152b pro εἰσελθόντων 25. οῦτω Rei 93, οὖτοι AR

4 τεῖς ἐγένοντο τοῦ πυλῶνος. ἐπιγενομένης δὲ κατὰ τὸ συντεταγμένον ένεργως της από των πλοίων βοηθείας, παραδεξάμενοι τούτους δαδίως κατείχον τὰ πλείστα τῶν τει-5 χων. των δ' έκ τῆς πόλεως ἀπαρασκεύως μὲν διὰ τὸ παράδοξον έκθύμως δε βοηθούντων και διαγωνιζομένων, συν- 5 έβη τοὺς Ἰλλυριοὺς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀντιποιησαμένους 6 τέλος εκπεσείν εκ της πόλεως. Επιδάμνιοι μεν οὖν εν ταύτη τῆ πράξει διὰ μέν τὴν ὀλιγωρίαν ἐκινδύνευσαν ἀποβαλεῖν τὴν πατρίδα, διὰ δὲ τὴν εύψυχίαν ἀβλαβῶς 7 ἐπαιδεύθησαν πρὸς τὸ μέλλον τῶν δ' Ἰλλυριῶν οἱ προε- 10 στώτες κατά σπουδήν άναχθέντες καί συνάψαντες τοῖς προπλέουσι κατῆραν είς την Κέρκυραν, καὶ ποιησάμενοι καταπληκτικήν την απόβασιν ένεχείρησαν πολιορκείν την 8 πόλιν. ὧν συμβαινόντων οἱ Κερχυραῖοι δυσχρηστούμενοι καὶ δυσελπίστως διακείμενοι τοῖς ὅλοις ἐπρεσβεύοντο πρός 15 τε τοὺς Αχαιοὺς καὶ τοὺς Αἰτωλούς, αμα δὲ τούτοις Απολλωνιαται καὶ Ἐπιδάμνιοι, δεόμενοι σφίσι βοηθεῖν κατά σπουδήν και μή περιιδείν σφᾶς αὐτοὺς ἀναστάτους γενο-9 μένους ὑπὸ τῶν Ἰλλυριῶν. οἱ δὲ διακούσαντες τῶν πρέσβεων καὶ προσδεξάμενοι τοὺς λόγους ἐπλήρωσαν κοινῆ 20 τάς τῶν Αχαιῶν δέκα ναῦς καταφράκτους, καταρτίσαντες δ' εν ολίγαις ημέραις έπλεον επί της Κερχύρας, ελπίζον- 114 10 τες λύσειν την πολιοραίαν. οί δ' Ίλλυριοί συμπαραλαβόντες Ακαρνάνων ναῦς κατὰ τὴν συμμαγίαν, οὖσας ἑπτὰ καταφράκτους, άνταναγθέντες συνέβαλλον τοῖς τῶν Αγαιῶν 25 2 σκάφεσιν περί τους καλουμένους Παξούς, οί μεν ουν Ακαρνάγες καὶ τῶν Αγαϊκῶν νεῶν αἱ κατὰ τούτους τανθεῖσαι πάρισον ξποίουν τὸν ἀγῶνα καὶ διέμενον ἀκέραιοι κατὰ τας συμπλοκάς, πλην των είς αυτούς τούς ἄνδρας γινο-

^{2.} ἐνεργοῦ coni. Sch 3. τοίχων A¹, corr. A² 7. ἐκ om. D
12. προπλέουσι Ca pro προσπλέουσι 16. ἀπωλλωνί|ατε A¹, ἀπωλλωνι|ατο Α² 17. δεόμενοι om. CDE 18. αὐτοὺς delendum esse censet Di 48 γινομένους Hertleinius Fleckeiseni annal. 1877 p. 34
22. τὰς|κερκύρας AR, τὴν κέρκυραν C, corr. Sch 24. ἀκαρνανῶν A 25. συνέβαλλον A Sch, συνέβαλον R vulgo (conf. praef. ad 1, 19, 8) 26. σκάφεσι R³ Παξούς| παξούς νησίδες είσι δύο add. A² in marg. (similiter E) ἀκαρνάνες ACE 28. ἐποίουν τὸν Hu

μένων τραυμάτων. οί δ' Ίλλυριοί ζεύξαντες τοὺς παρ' 3 αύτων λέμβους ανά τέτταρας συνεπλέχοντο τοῖς πολεμίοις, καὶ τῶν μὲν ἰδίων ωλιγώρουν, καὶ παραβάλλοντες πλαγίους συνήργουν ταϊς έμβολαῖς τῶν ὑπεναντίως ότε δὲ 4 5 τοώσαντα και δεθέντα κατά τὰς ἐμβολὰς δυσχηστοίη τὰ των αντιπάλων σκάφη, προσκρεμαμένων αυτοις περί τους έμβόλους των έζευγμένων λέμβων, τότ' έπιπηδωντες έπλ τὰ καταστρώματα τῶν Αχαϊκῶν νεῶν κατεκράτουν διὰ τὸ πληθος τῶν ἐπιβατῶν. καὶ τούτω τῷ τρόπω τεττάρων 5 10 μεν πλοίων εχυρίευσαν τετρηρικών, μίαν δε πεντήρη σύν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν ἐβύθισαν, ἐφ' ἦς ἔπλει Μάργος ὁ Καρυνεύς, ἀνὴρ πάντα τὰ δίκαια τῷ κοινῷ τῶν Αχαιῶν πολιτεύματι πεποιηκώς μέχρι της καταστροφής. οί δὲ 6 πρός τους Ακαρνανας διαγωνιζόμενοι συνιδόντες το κατά 15 τοὺς Ἰλλυριοὺς προτέρημα καὶ πιστεύοντες τῷ ταχυναυτεῖν, έπουρώσαντες ασφαλώς την αποχώρησιν είς την οίκειαν ξποιήσαντο. τὸ δὲ τῶν Ἰλλυριῶν πληθος φρονηματισθέν 7 έπὶ τῷ προτερήματι λοιπὸν ήδη ραδίως έχρήσατο τῆ πολιορχία και τεθαρρηκότως. οι δε Κερχυραΐοι δυσελπιστή- 8 20 σαντες τοῖς ὅλοις ἐκ τῶν συμβεβηκότων, βραχὺν ἔτι χρόνον ύπομείναντες την πολιορχίαν συνέθεντο τοῖς Ἰλλυριοῖς, 115 καὶ παρεδέξαντο φρουράν καὶ μετά τῆς φρουρᾶς Δημήτριον τὸν Φάριον. τούτων δὲ πραχθέντων εὐθέως οἱ τῶν 9 Ίλλυριῶν προεστῶτες ἀνήγοντο, καὶ κατάραντες εἰς τὴν 25 Ἐπίδαμνον ταύτην πάλιν ἐπεβάλοντο πολιορκεῖν τὴν πόλιν.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς τῶν τὰς ὑπάτους ἀρχὰς 11 ἐχόντων Γναῖος μὲν Φουλούιος ἔξέπλει ναυσὶ διακοσίαις

ρτο ἐποιοῦντο 2. αὐτῶν Α¹, αὐτοῖς Α² (vel A²) R 4. συνήντων ταῖς ἐμβολαῖς vel συνήστων τοῖς ἐμβόλοις Campius progr. Ruppin. 1849 p. 5 5. τρώσαντα] προσεγγίσαντα C δυσχρηστοίη Ηυ, δυσχρήστων Α, ἐδυσχρήστουν Κ, δυσχρήστως διέκειτο πρὸς τὸ παρὸν ΒΨ 6. προσκεκραμμένων Α 9. τόπωι Α, corr. Κ 11. μάρκος ΑΚ, μάργου iddem infra cap. 41, 14, unde Μάργος h. l. restiuit Brandstaeterus progr. Dantisc. 1843 p. 3 12. Κερυνεύς vulgo post Sch 14. ἀκαρνάνας Α 15. τὸ ΑΚ, corr. C 19. δυσελπίσαντες CDE 20. ὅτι ΑΚ, corr. C 27. γνάῖος ΑΒ, γάῖος CDE, item p. 124, 3 Φόλουιος Dittenbergerus Hermes VI 285

[115, 7 έχ τῆς Ῥώμης, Αὖλος δὲ Ποστούμιος τὰς πεζικὰς ἔχων 2 δυνάμεις εξώρμα. την μεν οὖν πρώτην επιβολην έσχε πλείν δ Γναίος έπι της Κερχύρας, υπολαμβάνων έτι κατα-3 λήψεσθαι την πολιορχίαν ἄχριτον ύστερήσας δὲ τῶν χαιοῶν ὅμως ἐπὶ τὴν νῆσον ἔπλει, βουλόμενος αμα μὲν ἐπι- 5 γνώναι σαφώς τὰ γεγονότα περί τὴν πόλιν, αμα δὲ πεῖραν 4 λαβείν τῶν παρὰ τοῦ Δημητρίου προσαγγελλομένων. ὁ γὰρ Δημήτριος εν διαβολαίς ών και φοβούμενος την Τεύταν ξπέμπετο πρός τους 'Ρωμαίους, ξπαγγελλόμενος τήν τε πόλιν έγγειριεῖν καὶ τὰ λοιπὰ πράγματα παραδώσειν ὧν ἦν 15 5 αὐτὸς κύριος. οἱ δὲ Κερκυραῖοι τὴν παρουσίαν τῶν Ῥωμαίων ασμένως ιδόντες την τε φρουραν παρέδοσαν των Ιλλυριῶν μετὰ τῆς τοῦ Δημητρίου γνώμης, αὐτοί τε σφᾶς δμοθυμαδον έδωκαν παρακληθέντες είς την των Ρωμαίων πίστιν, μίαν ταύτην ὑπολαβόντες ἀσφάλειαν αὑτοῖς ὑπάρ- 15 γειν είς τὸν μέλλοντα γρόνον πρὸς τὴν Ἰλλυριῶν παρανο-6 μίαν. 'Ρωμαΐοι δὲ προσδεξάμενοι τοὺς Κερχυραίους εἰς τὴν φιλίαν έπλεον έπὶ τῆς Απολλωνίας, έγοντες εἰς τὰ κατά-7 λοιπα τῶν πραγμάτων ἡγεμόνα τὸν Δημήτριον. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ Ποστούμιος τὰς πεζικὰς διεβίβαζε 20 δυνάμεις έκ τοῦ Βρεντεσίου, πεζούς μέν εἰς δισμυρίους 8 ίππεῖς δὲ περὶ δισγιλίους. ἄμα δὲ τῷ προσέγειν έχατέρας δμοῦ τὰς δυνάμεις πρὸς τὴν Απολλωνίαν δμοίως καὶ τούτων αποδεξαμένων και δόντων ξαυτούς είς την ξπιτροπήν. παραχρημα πάλιν ἀνήχθησαν, ἀκούοντες πολιορκείσθαι τὴν 25 9 Έπιδαμνον. οἱ δ' Ἰλλυριοὶ συνέντες τὴν ἔφοδον τῶν Ῥω- 116 μαίων, οὐδενὶ κόσμω λύσαντες τὴν πολιορκίαν ἔφυγον. 10 'Ρωμαΐοι δέ και τους Έπιδαμνίους παραλαβόντες είς την

^{1.} αΰλος (sic) A (de praenomine $A\tilde{v}$ λος pro Λεύχιος conf. indicem v. Postumius: ne forte Άλβινος conjicias, obstat scriptoris usus in nominibus Romanis transscribendis) Ποστόμιος Dittenbergerus l. c. 2. πρώτην] πρὸς |την A^1 , προτην A^2 3. πλεΐν Re pro πλεΐον A. τὸν καιρὸν AR, corr. G^2 (conf. Philol. XIV 303 s.) 6. τὰ γεγονότα σαφῶς G 9. ἔπεμμε GDE, διεπέμπετο Be, ἐπέπεμπτο Na 234, ἀνεπέμπετο coni. Hu ἀπαγγελλόμενος CDE 16. τῶν ante Ἰλλυριῶν vulgo additum ex G 21. βρεντησίου G0, in marg. βρεντέσιον πολις add. G0 22. προσελθεῖν G0 28. ὁωμαίοι G0 ex ὁωμαίου

116, 4] πίστιν προήγον είς τοὺς εἴσω τόπους τῆς Ἰλλυρίδος, ἄμα καταστρεφόμενοι τοὺς Αρδιαίους. συμμιξάντων δὲ πρε- 11 σβευτών αὐτοῖς καὶ πλειόνων, ὧν οἱ παρὰ τῶν Παρθεινῶν ήκον επιτρέποντες τὰ καθ' αύτούς, δεξάμενοι τούτους είς 5 την φιλίαν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς παρὰ τῶν Ατιντάνων προσεληλυθότας, προήγον ώς έπι την Ισσαν διά τὸ και ταύτην ὑπὸ τῶν Ἰλλυριῶν πολιορχεῖσθαι τὴν πόλιν. ἀφι- 12 κόμενοι δὲ καὶ λύσαντες τὴν πολιορκίαν προσεδέξαντο καὶ τοὺς Ἰσσαίους εἰς τὴν ἑαυτῶν πίστιν. εἶλον δὲ καὶ πό- 13 10 λεις τινάς Ίλλυρίδας έν τῷ παράπλω κατὰ κράτος, έν αίς περί Νουτρίαν οὐ μόνον τῶν στρατιωτῶν ἀπέβαλον πολλούς άλλα και των χιλιάρχων τινάς και τον ταμίαν. έκυ- 14 ρίευσαν δὲ καὶ λέμβων εἴκοσι τῶν ἀποκομιζόντων τὴν ἐκ τῆς χώρας ὦφέλειαν. τῶν δὲ πολιορχούντων τὴν Ἰσσαν 15 15 οἱ μὲν ἐν τῆ Φάρω διὰ τὸν Δημήτριον ἀβλαβεῖς ἔμειναν, οί δ' άλλοι πάντες έφυγον είς τον Αρβωνα σκεδασθέντες. ή δὲ Τεύτα πάνυ μετ' ολίγων εἰς τὸν Ῥίζονα διεσώθη, 16 πολισμάτιον εὖ πρὸς ὀχυρότητα κατεσκευασμένον, ἀνακεχωρηκός μεν από της θαλάττης, επ' αὐτῷ δὲ κείμενον τῷ 20 Γίζονι ποταμώ. ταῦτα δὲ πράξαντες, καὶ τῷ Δημητρίω 17 τούς πλείστους υποτάξαντες των Ιλλυριών και μεγάλην αὐτῷ περιθέντες δυναστείαν, ἀνεχώρησαν εἰς τὴν Ἐπίδαμνον άμα τῷ στόλῳ καὶ τῆ πεζικῆ δυνάμει.
α. u.

α. u. Γναΐος μεν οὖν Φουλούιος εἶς τὰν Ῥώμην ἀπέπλευσεν, 12 25 τὸ πλεῖον ἔχων μέρος τῆς τε ναυτικῆς καὶ πεζικῆς στρατιᾶς. ὁ δὲ Ποστούμιος ὑπολειπόμενος τετταράκοντα σκάφη, 2 καὶ στρατόπεδον ἐκ τῶν περικειμένων πόλεων ἀθροίσας, 117 παρεχείμαζε, συνεφεδρεύων τῷ τε τῶν Αρδιαίων ἔθνει καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς δεδωκόσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν πίστιν. ὑπὸ 3

^{2.} τοὺς σαρδιαίους AR 3. ὧν οἱ Sch, οἱ AR, οἱ Be Παρθηνῶν Be ex Steph. Byz. (ubi Παρθίνων commendat Meinekius), Παρθίνων Di 11. ἀπέβαλλον ADE 12. τῶν ταμίαν Α, τῶν ταμιῶν Β 16. ἀρβῶνα edit. princ. cum Steph. Byz., Narbonem Perottus, Νάρωνα Sch 21. πλείους C 24. γνάιος AB, γαίος CDE φουλουείος Α (super ος accentus gravis erasus est) ἀπέπλευσε R° 25. ναυτικῆς καὶ τῆς πεζικῆς DE, πεζικῆς καὶ ναυτικῆς C 26. ὑπολειπόμενος et ὑπολιπόμενος C per dittogr.

δὲ τὴν ἐαρινὴν ώραν ἡ Τεύτα διαπρεσβευσαμένη πρὸς τοὺς Ρωμαίους ποιείται συνθήκας, έν αίς εὐδόκησε φόρους τε τούς διαταχθέντας οἴσειν, πάσης τ' ἀναχωρήσειν τῆς Ἰλλυρίδος πλην όλίγων τόπων, καὶ τὸ συνέχον, δ μάλιστα πρὸς τοὺς Έλληνας διέτεινε, μὴ πλεύσειν πλέον ἢ δυσὶ λέμβοις 5 4 έξω τοῦ Λίσσου, καὶ τούτοις ἀνόπλοις. ὧν συντελεσθέντων δ Ποστούμιος μετά ταῦτα πρεσβευτάς έξαπέστειλε πρός τε τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ τὸ τῶν Αχαιῶν ἔθνος, οἱ καὶ παραγενόμενοι πρώτον μέν ἀπελογίσαντο τὰς αίτίας τοῦ πολέμου καὶ τῆς διαβάσεως, έξῆς δὲ τούτοις τὰ πεπραγμένα 10 διεξηλθον και τὰς συνθήκας παρανέγνωσαν ἃς ἐπεποίηντο 5 προς τους Ίλλυριούς. τυχόντες δὲ παρ' έκατέρου τῶν ἐθνων της καθηκούσης φιλανθρωπίας αὐθις ἀπέπλευσαν είς την Κέρχυραν, ίκανοῦ τινος ἀπολελυκότες φόβου τοὺς 6 Έλληνας διὰ τὰς προειρημένας συνθήκας οὐ γὰρ τισίν 15 άλλα πασι τότε χοινούς έχθρούς είναι συνέβαινε τούς Ίλλυριούς.

Τ΄ Ἡ μὲν οὖν πρώτη διάβασις Ῥωμαίων μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν Ἰλλυρίδα καὶ ταῦτα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ἔτι δ' ἐπιπλοκὴ μετὰ πρεσβείας εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τό- 20 8 πους τοιάδε καὶ διὰ ταύτας ἐγένετο τὰς αἰτίας. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς καταρχῆς Ῥωμαῖοι μὲν εὐθέως ἄλλους πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλαν πρὸς Κορινθίους καὶ πρὸς ᾿Αθηναίους, ὅτε δὴ καὶ Κορίνθιοι πρῶτον ἀπεδέξαντο μετέχειν Ῥωμαίους τοῦ τῶν Ἰσθμίων ἀγῶνος.

18 'Ασδρούβας δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους (ἐν γὰρ τούτοις ἀπελίπομεν τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν) νουνεχῶς καὶ πραγματικῶς χειρίζων τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔν τε τοῖς ὅλοις μεγάλην ἐποιεῖτο προκοπήν, τήν τε παρὰ μέν τισι Καρχηδόνα παρὰ δέ τισι Καινὴν πόλιν προσαγορευομένην κα- 80

^{3.} $\tau \in AR$ 5. $\varkappa \alpha l$ ante $\mu \dot{\eta}$ add. C 9. $\dot{\alpha} \pi \epsilon \lambda o \gamma \dot{\eta} \sigma \alpha \nu \tau o$ CDE 11. $\pi \alpha o \epsilon \nu \dot{\epsilon} \gamma \nu \omega \sigma \alpha \nu$ C, $\pi \alpha o \dot{\epsilon} \gamma \nu \omega \sigma \alpha \nu$ DE $\dot{\epsilon} \pi o \iota \dot{\eta} \sigma \alpha \nu \tau o$ CDE 14. post $\dot{\epsilon} \varkappa \alpha \nu o \nu$ expunxit $\lambda o \iota \dot{\eta} \dot{\sigma} \nu$ A 2 21. $\tau o \iota \dot{\alpha} \dot{\delta} \varepsilon \varkappa \alpha l$ om. C 23. $\pi o \dot{\phi} \dot{\varsigma}$ (post $\varkappa \alpha l$) om. C 27. $\dot{\alpha} \pi \varepsilon \lambda \varepsilon l \pi o \mu \varepsilon \nu$ A 29. $N \dot{\epsilon} \alpha \nu$ ante $K \alpha o \chi \eta \dot{\sigma} \dot{\sigma} \nu$ Coh in adnot. ad 3, 39, 6 (sed conf. BW praef. 36, Fleckeiseni annal. 1884 p. 113)

118 τασκευάσας οὐ μικρὰ μεγάλα δὲ συνεβάλλετο Καρχηδονίοις είς πραγμάτων λόγον, καὶ μάλιστα διὰ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ 2 τόπου πρός τε τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πράγματα καὶ πρὸς τὰ κατὰ τὴν Διβύην περί ής ήμεῖς εὐφυέστερον καιρὸν 5 λαβόντες υποδείξομεν την θέσιν αυτής και την γρείαν, ην αμφοτέραις δύναται παρέχεσθαι ταῖς εἰρημέναις χώραις. δν και θεωρούντες Ρωμαΐοι μείζω και φοβερωτέραν 3 ήδη συνιστάμενον δυναστείαν, ώρμησαν έπι το πολυπραγμονείν τὰ κατὰ τὴν Ιβηρίαν. εύρόντες δὲ σφᾶς ἐπικεκοι- 4 10 μημένους εν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις καὶ προειμένους εἰς τὸ μεγάλην χείρα κατασκευάσασθαι Καρχηδονίους, άνατρέχειν ἐπειρῶντο κατὰ δύναμιν. αὐτόθεν μὲν οὖν ἐπι- 5 τάττειν η πολεμείν ου κατετόλμων τοίς Καρχηδονίοις δια τὸ τὸν ἀπὸ τῶν Κελτῶν φόβον ἐπικρέμασθαι τοῖς σφε-15 τέροις πράγμασιν καλ μόνον οὐ καθ' ξκάστην ημέραν προσδοκάν την έφοδον αὐτῶν καταψήσαντες δὲ καὶ πραΰ- 6 ναντες τὸν Ασδρούβαν, ούτως ἔκριναν ἐγχειρεῖν τοῖς Κελτοῖς καὶ διακινδυνεύειν πρὸς αὐτούς, οὐδέποτ' αν ὑπολαμβάνοντες ούχ οξον δυναστεῦσαι τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν 20 αλλ' οὐδ' ἀσφαλῶς οἰκῆσαι τὴν ξαυτῶν πατρίδα, τούτους έχοντες έφέδρους τοὺς ἄνδρας. διόπερ ἄμα τῷ διαπρεσ- 7 βευσάμενοι πρός τὸν Ασδρούβαν ποιήσασθαι συνθήκας, έν αίς την μέν άλλην Ίβηρίαν παρεσιώπων, τον δε καλούμενον Ίβηρα ποταμον ούκ έδει Καρχηδονίους έπὶ πολέμω 25 διαβαίνειν, εὐθέως ἐξήνεγκαν τὸν πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν Κελτούς πόλεμον. ύπερ ών δοκεί μοι χρήσιμον είναι 14 κεφαλαιώδη μέν ποιήσασθαι την έξηγησιν, ίνα το της προκατασκευῆς οἰκεῖον συσσώσωμεν κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν, άναδραμεῖν δὲ τοῖς χρόνοις ἐπὶ τὴν άρχήν, ἐξ ὅτου

^{1.} μακραν (sine acc.) A(B), σμακρά D 8. συνισταμενον (sine acc.) A^2 ex συνισταμεν••; ergo forsitan fuerit $\dot{\phi}$ — συνισταμένην. 10. προϊμένους AR, προϊεμένους C, corr. Gro 13. οὐ κατετόλμων A^1 (conf. 4, 7, 4), οὐα ἐτόλμων A^2 R vulgo (οὐα ἀπετόλμων Hu in edit. I) 15. πραγμασι R• 16. κατακύψαντες D 18. ὑπολαμβάνοντας AB 23. ἰκετηρίαν B 28. συσσώσωμεν Ernestus (συνανασώσωμεν Ernestus Ernestus (συνανασώσωμεν Ernestus Ernestus

2 κατέσχον οί προειρημένοι τὴν χώραν ἡγοῦμαι γὰρ τὴν περὶ αὐτῶν ἱστορίαν οὐ μόνον ἀξίαν εἶναι γνώσεως καὶ μνήμης, ἀλλὰ καὶ τελέως ἀναγκαίαν χάριν τοῦ μαθεῖν τίσι 119 μετὰ ταῦτα πιστεύσας ἀνδράσι καὶ τόποις Αννίβας ἐπε
δ βάλετο καταλύειν τὴν Ῥωμαίων δυναστείαν. πρῶτον δὲ 5 περὶ τῆς χώρας ὁητέον, ποία τίς ἐστιν καὶ πῶς κεῖται πρὸς τὴν ἄλλην Ἰταλίαν οὕτως γὰρ ἔσται καὶ τὰ περὶ τὰς πρά-ξεις διαφέροντα κατανοεῖν βέλτιον, ὑπογραφέντων τῶν περί τε τοὺς τόπους καὶ τὴν χώραν ἰδιωμάτων.

Τῆς δὴ συμπάσης Ἰταλίας τῷ σχήματι τριγωνοειδοῦς 10 ύπαρχούσης, την μεν μίαν δρίζει πλευράν αὐτῆς, την πρὸς τὰς ἀνατολὰς κεκλιμένην, ὅ τ' Ἰόνιος πόρος καὶ κατὰ τὸ συνεχές δ κατά τὸν Αδρίαν κόλπος, τὴν δὲ πρὸς μεσημβρίαν καὶ δυσμάς τετραμμένην τὸ Σικελικὸν καὶ Τυρρηνι-5 κὸν πέλαγος. αὖται δ' αἱ πλευραὶ συμπίπτουσαι πρὸς 15 άλλήλας κορυφήν ποιούσι τού τριγώνου τὸ προκείμενον απρωτήριον τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν μεσημβρίαν, ὁ προσαγο*φεύεται μὲν Κόκυνθος, διαιφεῖ δὲ τὸν Ἰόνιον πόρον καὶ* 6 τὸ Σικελικὸν πέλαγος. τὴν δὲ λοιπὴν τὴν παρά τε τὰς άρχτους καὶ τὴν μεσόγαιαν παρατείνουσαν ὁρίζει κατὰ τὸ 20 συνεγές ή των "Αλπεων παρώρεια, λαμβάνουσα την μέν άρχην από Μασσαλίας και των ύπερ το Σαρδώον πέλαγος τόπων, παρήκουσα δὲ συνεχῶς μέχρι πρὸς τὸν τοῦ παντὸς Αδρίου μυγόν, πλην βραγέος δ προκαταλήγουσα λείπει τοῦ 7 μὴ συνάπτειν αὐτῷ. παρὰ δὲ τὴν προειρημένην παρώ- 25 **φειαν, ην δεῖ νοεῖν ώσανεὶ βάσιν τοῦ τριγώνου, παρὰ ταύ**την από μεσημβρίας υπόκειται πεδία τῆς συμπάσης Ίταλίας τελευταΐα πρός τὰς ἄρχτους, ὑπὲρ ὧν ὁ νῦν δὴ λόγος.

^{1.} κατέσχον A^2 ex κ•τέσχον 6. ποία om. C έστι R^a 8. κατανοεῖν A^1 , κατά τὸ νοεῖν A^2R βέλτιον Sca pro βελτίονα 10. inc. F fol. 7^c : τῆς δὴ συμπάσης cet., adscripto ad marginem titulo οἰα ἡ ἰταλία πάσης GDE τριγονοειθοῦς F 12. τὰς om. R (non AF) 14. τυρηνικὸν F 17. ἀκροτήριον F εἰς] πρὸς D 18. διερεῖται F 19. τὰς] τοὺς B 20. μεσογαίαν DE, μεσόγαιον editio princ., μεσόγειαν Di (et sic idem infra) 22. μασαλίας A^1 , corr. A^2 (conf. praef. ad 2, 32, 1) 24. βραχέως F τοῦ] τὸ coni. Di 52 26. ἥν] ἡν F δεῖ B^a C, δὴ AF, δὴ καὶ E, δεῖ καὶ D

119, 27] άρετη καὶ μεγέθει διαφέροντα τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην, δσα πέπτωχεν ύπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν. ἔστι δὲ τὸ μὲν 8 όλον εἶδος καὶ τῆς ταῦτα τὰ πεδία περιγραφούσης γραμμῆς τριγωνοειδές, τούτου δὲ τοῦ σγήματος τὴν μὲν χορυ-5 φην η τε των Απεννίνων καλουμένων όρων και των Αλ-120 πεινών σύμπτωσις οὐ μακρὸν ἀπὸ τοῦ Σαρδώου πελάγους ύπερ Μασσαλίας ἀποτελεῖ, τῶν δὲ πλευρῶν παρὰ μέν τὴν 9 άπὸ τῶν ἄρχτων, ὡς ἐπάνω προεῖπον, τὰς Αλπεις αὐτὰς έπὶ δισχιλίους καὶ διακοσίους σταδίους παρήκειν συμβαί-10 νει, παρά δὲ τὴν ἀπὸ μεσημβρίας τὸν Απεννίνον ἐπὶ τρισ- 10 γιλίους έξακοσίους. βάσεώς γε μὴν τάξιν λαμβάνει τοῦ 11 παντός σχήματος ή παραλία τοῦ κατὰ τὸν Αδρίαν κόλπου. τὸ δὲ μέγεθος τῆς βάσεως ἐστιν, ἀπὸ πόλεως Σήνης εως έπι τὸν μυχόν, ὑπὲρ τοὺς δισχιλίους σταδίους και πεντα-15 χοσίους, ώστε την πασαν περίμετρον των προειρημένων 12 πεδίων μὴ πολὺ λείπειν τῶν μυρίων σταδίων. περί γε 15 μὴν τῆς ἀρετῆς οὐδ' εἰπεῖν ῥάδιον. σίτου τε γὰρ τοσαύτην ἀφθονίαν ὑπάρχειν συμβαίνει κατὰ τοὺς τόπους ώστ' έν τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς πολλάκις τεττάρων ὀβολών εἶναι 10 τῶν πυρῶν τὸν Σικελικὸν μέδιμνον, τῶν δὲ κριθῶν δυεῖν, τοῦ δ' οἴνου τὸν μετρητὴν ἰσόκριθον. ἐλύμου γε μὴν καὶ 2 κέγχρου τελέως ὑπερβάλλουσα δαψίλεια γίνεται παρ' αὐτοῖς τὸ δὲ τῶν βαλάνων πληθος τὸ γινόμενον ἐκ τῶν κατά διάστημα δρυμών έν τοῖς πεδίοις έκ τούτων ἄν τις

25 μάλιστα τεχμήραιτο πλείστων γὰρ ὑιχῶν ἱερείων χοπτο- χ μένων ἐν Ἰταλία διά τε τὰς εἰς τοὺς ἰδίους βίους χαὶ τὰς εἰς τὰ στρατόπεδα παραθέσεις, τὴν ὁλοσχερεστάτην χορη-

^{2.} ἔστὶ ἔτι F 4. τριγονοειδές F 5. ἀλπεινῶν] ἀλλπίνων Di 40 6. σαρδονίου C 7. Μασσαλίας] conf. praef. ad 2, 32, 1 8. αὐτὰς Rei 108 pro αὐτῶν 9. παρεῖκειν F 10. ἀπεινινον (sine acc.) Α, απεινινον (sine spir. et acc.) F, ἀπέννινον BD, ἀπένινον C, ἀπέννιον E, corr. Di 40 13. σηνης (sine acc.) Α, σηνῆς F ἔως Ημ Fleckeiseni annal. 1858 p. 815 pro ὡς 18. τούτους ante τοὺς add. Na 126 (sed conf. 3, 9, 4; 4, 40, 1; 4, 41, 2; 31, 11, 2, Kaelker. de eloc. Polyb. p. 276) 19. τετάρων F 20. τὸν πυρῶν F δυεῖν ΑF, δυοῖν Rs vulgo 21. μετρητην (sine acc.) Α, μετριτὴν F 22. δαψιλία F 26. διάτε Fr, διὰ τὸ ΑF¹ R τὰς εἰς τοὺς lς τοὺς C, τοὺς D, τὰς E

γίαν ἐκ τούτων συμβαίνει τῶν πεδίων αὐτοῖς ὑπάρχειν.
4 περὶ δὲ τῆς κατὰ μέρος εὐωνίας καὶ δαψιλείας τῶν πρὸς τὴν τροφὴν ἀνηκόντων οὕτως ἄν τις ἀκριβέστατα κατα5 νοήσειεν ποιοῦνται γὰρ τὰς καταλύσεις οἱ διοδεύοντες τὴν χώραν ἐν τοῖς πανδοκείοις οὐ συμφωνοῦντες περὶ τῶν 5 κατὰ μέρος ἐπιτηδείων, ἀλλ ἐρωτῶντες πόσου τὸν ἄνδρα
6 δέχεται ὡς μὲν οὖν ἐπὶ τὸ πολὺ παρίενται τοὺς καταλύτας οἱ πανδοκεῖς, ὡς ἱκανὰ πάντ ἔχειν τὰ πρὸς τὴν χρείαν, ἡμιασσαρίου (τοῦτο δ ἔστι τέταρτον μέρος ὀβολοῦ), σπα- 121
7 νίως δὲ τοῦθ ὑπερβαίνουσι. τό γε μὴν πλῆθος τῶν ἀν- 10 δρῶν καὶ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος τῶν σωμάτων, ἔτι δὲ τὴν ἐν τοῖς πολέμοις τόλμαν ἐξ αὐτῶν τῶν πράξεων σαφῶς ἔσται καταμαθεῖν.

Τῶν δ' "Αλπεων έκατέρας τῆς πλευρᾶς, τῆς ἐπὶ τὸν 'Ροδανὸν ποταμὸν καὶ τῆς ἐπὶ τὰ προειρημένα πεδία νευού- 15 σης, τοὺς βουνώδεις καὶ γεώδεις τόπους κατοικοῦσι τοὺς μὲν ἐπὶ τὸν 'Ροδανὸν καὶ τὰς ἄρκτους ἐστραμμένους Γαλάται Τρανσαλπίνοι προσαγορευόμενοι, τοὺς δ' ἐπὶ τὰ πεδία Ταυρίσκοι καὶ "Άγωνες καὶ πλείω γένη βαρβάρων ἕτερα.

9 Τρανσαλπίνοι γε μὴν οὖ διὰ τὴν τοῦ γένους ἀλλὰ διὰ τὴν 20 τοῦ τόπου διαφορὰν προσαγορεύονται τὸ γὰρ τρὰνς ἐξερμηνευόμενόν ἐστι πέραν, διὸ τοὺς ἐπέκεινα τῶν "Αλπεων

10 Τρανσαλπίνους καλοῦσι. τὰ δ' ἄκρα διά τε τὴν τραχύτητα καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἐπιμενούσης ἀεὶ χιόνος ἀοίκητα 16 τελέως ἐστίν. τὸν δ' Απεννῖνον ἀπὸ μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς 25 ὑπὲο Μασσαλίαν καὶ τῆς ποὸς τὰς "Αλπεις συμπτώσειος

ύπεο Μασσαλίαν καὶ τῆς πρὸς τὰς ᾿Αλπεις συμπτώσεως Αιγυστινοι κατοικοῦσιν, καὶ τὴν ἐπὶ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος

^{1.} συμβαίνειν ABC, συμβαῖνειν F 2. δαψιλίας F 5. πανδοχείοις AFR, corr. Di (error facile nasci potuit e δέχεται vs. 7) 7. παριέναι F 8. πανδοχείς C 9. τοῦτο — ὀβολοῦ in suspicionem vocat Di 37 δέ ἐστι Α, δέ ἐστιν F 11. καὶ τὸ κάλλος C 16. γαιώδεις ACE, corr. FBD 18. Τρανσαλπίνοι Di 40 pro τρανσάλπινοι 19. Εύγανες vel Εύγανεῖς coni. Sch 20. τρανσάλπινοι AFRs 21. τράνς Α, στράνς F, τρᾶνς vulgo 22. ἐστιν F 25. τελέως Rei 109 pro τέως τὸν δ΄ ἀπεννινον (sine acc.) A(B), τῶν δ΄ ἀπεννίνων F, τὸ δ΄ ἀπέννινον CDE 26. Μασσαλίαν] conf. praef. ad 2, 32, 1 27. λυγιστινοί (sine acc.) A(R), λυγιστινοί F, λιγιστινοί C, Λιγνστινοί Re κατοικοῦσιν A¹F, κατοικοῦσι A¹R

121, 201 αὐτοῦ πλευράν κεκλιμένην καὶ τὴν ἐπὶ τὰ πεδία, παρὰ 2 θάλατταν μέν μέχρι πόλεως Πίσης, η πρώτη κείται τῆς Τυροηνίας ώς πρός τὰς δυσμάς, κατὰ δὲ τὴν μεσόγαιον έως της Αρρητίνων χώρας έξης δὲ Τυρρηνοί. τούτοις δὲ 3 5 συνεχεῖς ξκάτερον τὸ κλίμα νέμονται τῶν προειρημένων ορων "Ομβροι. λοιπον ο μεν Απεννίνος απέχων της κατά 4 τὸν Αδρίαν θαλάττης σταδίους ώσανεὶ πεντακοσίους, άπολείπει τὰ πεδία δεξιὸς ἀπονεύων, καὶ διὰ μέσης τῆς λοιπῆς Ἰταλίας διήχων εἰς τὸ Σιχελιχὸν κατατείνει πέλαγος: 122 τὸ δ' ἀπολειπόμενον μέρος πεδινὸν τῆς πλευρᾶς ἐπὶ θά- 5 λατταν καὶ πόλιν καθήκει Σήνην. δ δὲ Πάδος ποταμός, 6 ύπο δε των ποιητων Ήριδανος θουλούμενος, έχει μεν τάς πηγάς ἀπὸ τῶν "Αλπεων ώς πρὸς τὴν κορυφὴν μᾶλλον τοῦ προειρημένου σχήματος, καταφέρεται δ' εἰς τὰ πεδία 15 ποιούμενος την δύσιν ώς έπὶ μεσημβρίαν. ἀφικόμενος δ' 7 είς τοὺς ἐπιπέδους τόπους, ἐκκλίνας τῷ ὁεύματι πρὸς ἕω φέρεται δι' αὐτῶν, ποιεῖ δὲ τὴν ἐκβολὴν δυσὶ στόμασιν είς τους κατά τὸν Αδρίαν τόπους τὸ δὲ πλεῖον ἀποτέμνεται μέρος τῆς πεδιάδος χώρας εἰς τὰς "Αλπεις καὶ 20 τὸν Αδριατικὸν μυχόν. ἄγει δὲ πληθος ὕδατος οὐδενὸς 8 έλαττον τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ποταμῶν διὰ τὸ τὰς δύσεις τὰς ἐπὶ τὰ πεδία νευούσας ἀπό τε τῶν Αλπεων καὶ τῶν 'Απεννίνων ὀρῶν εἰς τοῦτον ἐμπίπτειν ἁπάσας καὶ πανταχόθεν. μεγίστω δὲ καὶ καλλίστω ξεύματι φέρεται περί 9 25 χυνὸς ἐπιτολήν, αὐξόμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀνατηκομένων γιόνων έν τοῖς προειρημένοις ὄρεσιν. ἀναπλεῖται 10 δ' έχ θαλάττης κατά τὸ στόμα τὸ καλούμενον Όλανα σχεδὸν ἐπὶ δισχιλίους σταδίους. τὴν μὲν γὰρ πρώτην ἐκ τῶν 11 πηγών έχει δύσιν άπλην, σχίζεται δ' είς δύο μέρη κατά

^{1.} πλευρὰν αὐτοῦ C 3. μεσόγαιαν C (conf. Fleckeiseni annal. 1858 p. 815 s.) 5. κλιμα (sine acc.) A^2 ex κλ \bullet •μα 6. ὄμβροι A^1BCE^1 , ὄσομβροι et $\tilde{\tau}$ super ὅ A^2 in marg., ἴσομβροι FDE^2 άπεννίνος $A^{\bar{\tau}}$, ἀπέννινος $A^{\bar{\tau}}$ 8. λυπῆς $A^{\bar{\tau}}$ 9. διῆκον $A^{\bar{\tau}}$ 11. σήναν $A^{\bar{\tau}}$ AFR, corr. Sch 12. ἡριδανὸς $A^{\bar{\tau}}$ 14. καταφέρετε $A^{\bar{\tau}}$ 15. δὲ $A^{\bar{\tau}}$ 16. $A^{\bar{\tau}}$ 17. ποιεῖται $A^{\bar{\tau}}$ 18. τόπους $A^{\bar{\tau}}$ 19. μέρος μέρος $A^{\bar{\tau}}$ 21. ἦττον $A^{\bar{\tau}}$ 27. δλανα $A^{\bar{\tau}}$ 3. δλανα $A^{\bar{\tau}}$ 4. δλανα $A^{\bar{\tau}}$ 4. δλανα $A^{\bar{\tau}}$ 4. δλανα $A^{\bar{\tau}}$ 4. δλανα $A^{\bar{\tau}}$ 5. δλανα $A^{\bar{\tau}}$ 6. διανα $A^{\bar{\tau}}$ 6. διανα

τούς προσαγορευομένους Τριγαβόλους τούτων δὲ τὸ μὲν έτερον στόμα προσονομάζεται Παδόα, τὸ δ' έτερον Όλανα. 12 κείται δ' έπλ τούτω λιμήν οὐδενὸς τῶν κατὰ τὸν Αδρίαν ήττω παρεχόμενος άσφάλειαν τοῖς ἐν αὐτῷ καθορμίζομένοις. παρά γε μὴν τοῖς ἐγχωρίοις ὁ ποταμὸς προσαγο- 5 13 ρεύεται Βόδεγκος. τάλλα δὲ τὰ περὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον ίστορούμενα παρά τοις Έλλησι, λέγω δή τὰ περί Φαέθοντα και την έκείνου πτωσιν, έτι δε τα δάκρυα των αίγειρων καὶ τοὺς μελανείμονας τοὺς περὶ τὸν ποταμὸν οἰκοῦντας, ούς φασι τὰς ἐσθῆτας εἰσέτι νῦν φορεῖν τοι- 10 14 αύτας ἀπὸ τοῦ κατὰ Φαέθοντα πένθους, καὶ πᾶσαν δὴ την τραγικήν και ταύτη προσεοικυίαν ύλην έπι μέν τοῦ παρόντος ὑπερθησόμεθα διὰ τὸ μὴ λίαν καθήκειν τῷ τῆς 123 προκατασκευής γένει την περί των τοιούτων ακριβολογίαν, 15 μεταλαβόντες δὲ καιρὸν άρμόττοντα ποιησόμεθα τὴν καθ- 15 ήχουσαν μνήμην, καὶ μάλιστα διὰ τὴν Τιμαίου περὶ τοὺς προειρημένους τόπους άγνοιαν. Πλην ταῦτά γε τὰ πεδία τὸ παλαιὸν ἐνέμοντο Τυρρη-17 νοί, καθ' ους χρόνους και τὰ Φλέγραιά ποτε καλούμενα τὰ περὶ Καπύην καὶ Νώλην, ἃ δὴ καὶ διὰ τὸ πολλοῖς ἐμ- 20 ποδών είναι καὶ γνωρίζεσθαι μεγάλην ἐπ' ἀρετῆ δόξαν εί-

νοί, καθ' οῦς χρόνους καὶ τὰ Φλέγραιά ποτε καλούμενα τὰ περὶ Καπύην καὶ Νώλην, ἃ δὴ καὶ διὰ τὸ πολλοῖς ἐμ- 20 ποδὼν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι μεγάλην ἐπ' ἀρετῷ δόξαν εἴ-2 ληφεν. διὸ καὶ τοὺς ἱστοροῦντας τὰς Τυρρηνῶν δυναστείας οὐ χρὴ ποιεῖσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τὴν νῦν κατεχομένην ὑπ' αὐτῶν χώραν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ προειρημένα πεδία καὶ τὰς 3 ἐκ τούτων τῶν τόπων ἀφορμάς. οἰς ἐπιμιγνύμενοι κατὰ 25 τὴν παράθεσιν Κελτοί, καὶ περὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας ὀφθαλμιάσαντες, ἐκ μικρᾶς προφάσεως μεγάλῃ στρατιῷ παραδόξως ἐπελθόντες ἐξέβαλον ἐκ τῆς περὶ τὸν Πάδον 4 χώρας Τυρρηνοὺς καὶ κατέσχον αὐτοὶ τὰ πεδία. τὰ μὲν

^{1.} τριγοβολοὺς \mathbf{F} 2. Παδόσα Cluverus Ital. 396. Παδοῦσα Cellarius notit. ord. ant. tom. l 696 ὅλανα $\mathbf{A}\mathbf{B}^{\bullet}\mathbf{F}$, ὅλανα \mathbf{R}^{\bullet} 6. βό $^{\bullet}$ δεγνος \mathbf{F} τὰ om. $\mathbf{A}\mathbf{F}$ 7. ἕλλησιν \mathbf{F} 10. εἰς ἔτι \mathbf{A} , ἐς ἔτι \mathbf{F} , ἐσέτι $\mathbf{B}\mathbf{D}$ 19. φλέγραια ποτὲ \mathbf{A} , βλέγραια ποτὲ \mathbf{F} 20. Νώλην. ἃ τὴ Rei 111, νωληνάδην $\mathbf{A}\mathbf{R}$, νώλην αδην \mathbf{F} , sed αδην expunxit prima m. 21. εἶληφέναι $\mathbf{A}\mathbf{F}\mathbf{R}$ πυρρηνών \mathbf{F} 25. τὰς ante ἀφορμὰς add. $\mathbf{A}\mathbf{F}\mathbf{E}$ 27. στρατεια (sine acc.) \mathbf{A} , στρατεια \mathbf{F} 28. ἐξέβαλλον $\mathbf{A}\mathbf{F}$ 29. τυρρηνούς (sine acc.) \mathbf{A}

123, 18]

οὖν πρῶτα καὶ περὶ τὰς ἀνατολὰς τοῦ Πάδου κείμενα Λάοι καὶ Λεβέκιοι, μετὰ δὲ τούτους Ἰνσομβρες κατψκησαν, δ μέγιστον ἔθνος ἦν αὐτῶν εξῆς δὲ τούτοις παρὰ τὸκ ποταμὸν Γονομάνοι. τὰ δὲ πρὸς τὸν ᾿Αδρίαν ἤδη προσή- 5 κοντα γένος ἄλλο πάνυ παλαιὸν διακατέσχεν προσαγορεύονται δ' Οὐένετοι, τοῖς μὲν ἔθεσι καὶ τῷ κόσμῳ βραχὺ διαφέροντες Κελτῶν, γλώττη δ' ἀλλοία χρώμενοι περὶ ὧν 6 οἱ τραγῳδιογράφοι πολύν τινα πεποίηνται λόγον καὶ πολλην διατέθεινται τερατείαν. τὰ δὲ πέραν τοῦ Πάδου, τὰ 7 περὶ τὸν ᾿Απεννῖνον, πρῶτοι μὲν Ἅναρες, μετὰ δὲ τούτους Βοῖοι κατψκησαν, ἔξῆς δὲ τούτων ὡς πρὸς τὸν ᾿Αδρίαν Δίγγωνες, τὰ δὲ τελευταῖα πρὸς θαλάττη Σήνωνες.

Τὰ μὲν οὖν ἐπιφανέστατα τῶν κατασχόντων τοὺς προ- 8
124 ειρημένους τόπους ἐθνῶν ταῦθ' ὑπῆρχεν, ῷκουν δὲ κατὰ 9
15 κώμας ἀτειχίστους, τῆς λοιπῆς κατασκευῆς ἄμοιροι καθεστῶτες διὰ γὰρ τὸ στιβαδοκοιτεῖν καὶ κρεαφαγεῖν, ἔτι 10
δὲ μηδὲν ἄλλο πλὴν τὰ πολεμικὰ καὶ τὰ κατὰ γεωργίαν ἀσκεῖν, ἁπλοῦς εἶχον τοὺς βίους, οὕτ' ἐπιστήμης ἄλλης οὕτε τέχνης παρ' αὐτοῖς τὸ παράπαν γινωσκομένης. ὕπαρ- 11
20 ξίς γε μὴν ἑκάστοις ἦν θρέμματα καὶ χρυσὸς διὰ τὸ μόνα ταῦτα κατὰ τὰς περιστάσεις ἑρδίως δύνασθαι πανταχῆ περιαγαγεῖν καὶ μεθιστάναι κατὰ τὰς αὐτῶν προαιρέσεις. περὶ δὲ τὰς ἑταιρείας μεγίστην σπουδὴν ἐποιοῦντο διὰ 12
τὸ καὶ φοβερώτατον καὶ δυνατώτατον εἶναι παρ' αὐτοῖς
25 τοῦτον δς ᾶν πλείστους ἔχειν δοκῆ τοὺς θεραπεύοντας καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ.

Τὰς μὲν οὖν ἀρχὰς οὐ μόνον τῆς χώρας ἐπεκράτουν, 18

^{1.} Δαῖοι Cluverus 231 2. ἐνσοβρες AFR, ἔσομβρες C vulgo 4. τονομανοι (sine acc.) Α, τὸνομανοι (sic) F, τονομάνοι R, corr. Sch, Κενομάνοι Ca 5. πάνοι F 6. δὲ AFR Οὐένετοι] in marg. adscripsit οὐένετοι. ἑξ οῦ βένετοι Α², οὐενετοι ἐξ οῦ βένετοι F βραχεῖ AR, βραχεῖ F, corr. D 9. διατέθεινται coni. Βε pro διατίθενται 10. ἀπεντίνον Α, ἀπεννίνον F, ἀπέννινον Rs ἀνανες AR, ἀνωνες D, corr. Th. Mommsenus histor. Rom. I 372. 376 edit. I (p. 552. 556 ed. VI) 11. βοιοι (sine acc.) AF, βοίοι C (βίοι DE), Βοιοί Gro ἑξῆςὶ ἐξ ἦς F (sic reliquis quoque locis) 12. Δίγγωνες Cluverus 271, αίγωνες AR, αίγονες F 14. ὑπῆρχεν: des. F 16. πρεωφαγεῖν CDE 22. περιάγειν coni. Βε

άλλα και των σύνεγγυς πολλούς ύπηκόους ἐπεποίηντο, τῆ 2 τόλμη καταπεπληγμένοι μετά δέ τινα χρόνον μάχη νική- α. υ. σαντες 'Ρωμαίους και τους μετά τούτων παραταξαμένους, έπόμενοι τοῖς φεύγουσι τρισί τῆς μάχης ἡμέραις ὕστερον 3 κατέσχον αὐτὴν τὴν Ῥώμην πλὴν τοῦ Καπετωλίου. γενο- 5 μένου δ' αντισπάσματος και των Ουενέτων εμβαλόντων είς την χώραν αὐτῶν, τότε μέν ποιησάμενοι συνθήκας πρός 'Ρωμαίους και την πόλιν αποδόντες επανηλθον είς την 4 οἰκείαν, μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς ἐμφυλίοις συνείχοντο πολέμοις. ένιοι δὲ καὶ τῶν τὰς Αλπεις κατοικούντων δρμάς ἐποι- 10 ούντο και συνηθροίζοντο πολλάκις έπ' αυτούς, θεωρούντες έκ παραθέσεως την παραγεγενημένην αυτοίς ευδαιμο-5 νίαν. ἐν ῷ καιρῷ Ῥωμαῖοι τήν τε σφετέραν δύναμιν ἀνέλαβον και τὰ κατὰ τοὺς Λατίνους αὖθις πράγματα συνε-6 στήσαντο, παραγενομένων δὲ πάλιν τῶν Κελτῶν εἰς " 4λβαν 15 στρατεύματι μεγάλω μετά την της πόλεως κατάληψιν έτει τριακοστώ, τότε μεν ουκ ετόλμησαν άντεξαγαγείν Ρωμαίοι α. υ. τὰ στρατόπεδα διὰ τὸ παραδόξου γενομένης τῆς ἐφόδου 393 προκαταληφθήναι και μή καταταχήσαι τὰς τῶν συμμάχων 7 άθροίσαντας δυνάμεις αυθις δ' έξ ξπιβολής ξτέρας έτει 20 δωδεκάτω μετά μεγάλης στρατιᾶς ἐπιπορευομένων προαι- 125 σθόμενοι καὶ συναγείραντες τοὺς συμμάχους μετὰ πολλῆς α. μ. προθυμίας απήγτων, σπεύδοντες συμβαλείν και διακινδυ-8 νεῦσαι περί τῶν όλων. οἱ δὲ Γαλάται καταπλαγέντες τὴν ἔφοδον αὐτῶν καὶ διαστασιάσαντες πρὸς σφᾶς νυκτὸς 25 έπιγενομένης φυγή παραπλησίαν έποιήσαντο την αποχώ-9 ρησιν είς την οίκείαν. ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ φόβου τριακαίδεκα μεν έτη την ήσυχιαν έσχον, μετά δε ταῦτα συνορῶντες αὐ- α. υ. ξανομένην την 'Ρωμαίων δύναμιν ελοήνην εποιήσαντο καλ 426 19 συνθήκας. Εν αίς έτη τριάκοντα μείναντες Εμπεδώς, αὖ- 30

^{12.} προσγεγενημένην Rei 117, περιγεγενημένην coni. Sch 20. ἀθροΙσαντες Be (sed conf. praef.) 21. στρατείας AB 22. συναγεΙροντες AR, corr. B 27. τρισκαίδεκα C, τρία και εἴκοσι coni. Sch, ἐκκαίδεκα Matzatius chronol. Rom. I 89 (conf. praef.) 28. συνορῶντων A¹, corr. A² 30. post ἔτη add. τρία και vel τέσσαρα και Seeckius Hermes XIV 155

125, 11]

θις γενομένου κινήματος έκ των Τρανασαλπίνων δείσαντες μη πόλεμος αὐτοῖς ἐγερθη βαρύς, ἀπὸ μὲν αὑτῶν ἔτρεψαν τας δρμάς των έξανισταμένων δωροφορούντες και προτιθέμενοι την συγγένειαν, έπι δε 'Ρωμαίους παρώξυναν και 5 μετέσχον αὐτοῖς τῆς στρατείας, ἐν ἢ τὴν ἔφοδον ποιησά- 2 α, υ. μενοι διά Τυρρηνίας δμού συστρατευσαμένων σφίσι Τυροηνών, καὶ περιβαλόμενοι λείας πληθος, έκ μέν της 'Ρωμαίων ἐπαρχίας ἀσφαλῶς ἐπανῆλθον, εἰς δὲ τὴν οἰκείαν 3 αφικόμενοι καλ στασιάσαντες περλ την των είλημμένων 10 πλεονεξίαν της τε λείας καὶ της αυτών δυνάμεως τὸ πλεῖστον μέρος διέφθειραν, τοῦτο δὲ σύνηθές ἐστι Γαλάταις 4 πράττειν, ἐπειδὰν σφετερίσωνταί τι τῶν πέλας, καὶ μάλιστα διὰ τὰς ἀλόγους οἶνοφλυγίας καὶ πλησμονάς. μετὰ 5 $^{a.~u.}_{458}$ δὲ ταῦτα πάλιν ἔτει τετάρτ $_{w}$ συμφρονήσαντες $^{\omega}$ μα $_{w}$ Δαυ-15 νίται καὶ Γαλάται παρετάξαντο Ρωμαίοις έν τη Καμερτίων χώρα, καὶ πολλούς αὐτῶν ἐν τῷ κινδύνω διέφθειραν. έν ῷ καιρῷ προσφιλονεικήσαντες πρὸς τὸ γεγονὸς ἐλάτ- 6 τωμ' αὐτοῖς Ῥωμαῖοι μετ' όλίγας ἡμέρας ἐξῆλθον, καὶ συμβαλόντες πᾶσι τοῖς στρατοπέδοις ἐν τῆ τῶν Σεντινα-20 τῶν χώρα πρὸς τοὺς προειρημένους τοὺς μὲν πλείστους άπέκτειναν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἡνάγκασαν προτροπάδην ξκά-126 στους είς την οίχειαν φυγείν. διαγενομένων δε πάλιν έτων 7 α. μ. δέκα παρεγένοντο Γαλάται μετά μεγάλης στρατιᾶς πολιορκήσοντες την Αρρητίνων πόλιν, Έωμαῖοι δὲ παραβοηθή- 8 25 σαντες καὶ συμβαλόντες πρὸ τῆς πόλεως ἡττήθησαν. ἐν δὲ τῆ μάχη ταύτη Δευκίου τοῦ στρατηγοῦ τελευτήσαντος Μάνιον ἐπικατέστησαν τὸν Κόριον, οὖ πρεσβευτὰς ἐκ- 9 πέμψαντος εἰς Γαλατίαν ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων παρασπονδήσαντες έπανείλοντο τους πρέσβεις. των δὲ Ψωμαίων 10 30 ύπὸ τὸν θυμὸν ἐκ γειρὸς ἐπιστρατευσαμένων, ἀπαντήσαν-

^{1.} τρανσαλπινων (sine acc.) $\mathbf A$ 3. δορυφοροῦντες $\mathbf A \mathbf R$, corr. He in marg. 5. αὐτοὶ coni. Hu (vide praef.) στρατίας $\mathbf A \mathbf R$ 7. περιβαλλόμενοι $\mathbf A \mathbf B \mathbf D$ 9. ήλημμένων $\mathbf A$ 17. 18. έλαττωμα τοῖς ἡωμαίοις $\mathbf A \mathbf R$, corr. Ca et Ben 19. σεντινατων (sine acc.) $\mathbf A$ 22. διαφυγεῖν $\mathbf C$ 23. στρατείας $\mathbf A$ 30. των θυμών $\mathbf D \mathbf i$ 55.

11 τες συνέβαλλον οί Σήνωνες καλούμενοι Γαλάται. 'Ρωμαΐοι δ' έκ παρατάξεως κρατήσαντες αὐτῶν τοὺς μέν πλείστους απέχτειναν τους δε λοιπους εξέβαλον, της δε χώρας εγέ-12 νοντο πάσης έγκρατείς, είς ην καὶ πρώτην της Γαλατίας αποικίαν έστειλαν την Σήνην προσαγορευομένην πόλιν, 5 δμώνυμον οὖσαν τοῖς πρότερον αὐτὴν κατοικοῦσι Γαλάταις. 13 ίπερ τζ άρτιως διεσαφήσαμεν, φάσκοντες αὐτὴν παρά τὸν Αδρίαν έπὶ τῷ πέρατι κεῖσθαι τῶν περὶ τὸν Πάδον πε-20 δίων. οἱ δὲ Βοῖοι θεωροῦντες ἐκπεπτωκότας τοὺς Σήνωνας, καὶ δείσαντες περὶ σφῶν καὶ τῆς χώρας μὴ πάθωσι 10 τὸ παραπλήσιον, έξεστράτευσαν πανδημεί παρακαλέσαντες 2 Τυρρηγούς, άθροισθέντες δὲ περὶ τὴν 'Οάδμονα προσα-3 γορευομένην λίμνην παρετάξαντο Ένωμαίοις. Εν δε τη μάχη ταύτη Τυροηγών μέν οἱ πλεῖστοι κατεκόπησαν, των δὲ 4 Βοίων τελέως ολίγοι διέφυγον. οὐ μὴν ἀλλὰ τῷ κατὰ α. υ. πόδας ένιαυτῷ συμφρονήσαντες αὖθις οἱ προειρημένοι, καὶ τοὺς ἄρτι τῶν νέων ἡβῶντας καθοπλίσαντες, 5 παρετάξαντο πρὸς 'Ρωμαίους, ήττηθέντες δ' όλοσχερώς τῆ μάνη μόλις είξαν ταις ψυγαίς, και διαπρεσβευσάμενοι περί σπονδών καὶ διαλύσεων συνθήκας έθεντο πρὸς Ρωμαίους. 20 6 ταῦτα δὲ συνέβαινεν γίνεσθαι τῷ τρίτψ πρότερον ἔτει τῆς Πύρρου διαβάσεως είς την Ιταλίαν, πέμπτω δὲ τῆς Γαλα-Τ των περί Δελφούς διαφθοράς εν γάρ τούτοις ή τύχη τοῖς καιροίς ώσανει λοιμικήν τινα πολέμου διάθεσιν ἐπέστησε 8 πᾶσι Γαλάταις. ἐχ δὲ τῶν προειρημένων ἀγώνων δύο τὰ 127 κάλλιστα συνεκύρησε Ρωμαίοις του γάρ κατακόπτεσθαι συνήθειαν έσχηκότες ύπο Γαλατών οὐδὲν ήδύναντο δεινότερον ίδειν οὐδὲ προσδοχήσαι τῶν αὐτοῖς ἤδη πεπραγμέ-9 νων, έξ ών πρός τε Πύρρον άθληται τέλειοι γεγονότες 10 τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων συγκατέστησαν, τήν τε Γαλατῶν 30 τόλμαν έν καιρώ καταπληξάμενοι λοιπον άπερισπάστως

^{1.} συνέβαλλον ADE Sch., συνέβαλον B°C vulgo (conf. praef. ad 1, 19, 8) 4. γαλατείας Α 9. βοιοι (sine acc.) Α, βοίοι C, βοιοι DE 15. βοιῶν Α 17. ἄρτι τῶν] τῶν ἄρτι D, τῶν ἄρτι τῶν Ε 19. εἶζαν Α 21. συνέβαινε R° 30. τε] τε τῶν DE

127, 8]

τὸ μὲν πρῶτον πρὸς Πύρρον περὶ τῆς Ἰταλίας ἐπολέμουν, μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς Καρχηδονίους ὑπὲρ τῆς Σικελιωτῶν ἀρχῆς διηγωνίζοντο.

Γαλάται δ' έχ των προειρημένων έλαττωμάτων έτη 21 5 μεν πέντε και τετταράκοντα την ήσυχιαν έσχον, ειρήνην άγοντες πρός 'Ρωμαίους' έπει δ' οί μεν αυτόπται γεγονό- 2 τες των δεινών έκ του ζην έξεγώρησαν διά τὸν γρόνον. έπεγένοντο δε νέοι θυμοῦ μεν άλογίστου πλήρεις, ἄπειροι δὲ καὶ ἀόρατοι παντὸς κακοῦ καὶ πάσης περιστάσεως, αὖ- 3 α. ν. θις ήρξαντο τὰ καθεστώτα κινεῖν, δ φύσιν έχει γίνεσθαι, καὶ τραχύνεσθαι μέν έκ των τυχόντων πρὸς 'Ρωμαίους, ἐπισπᾶσθαι δὲ τοὺς ἐκ τῶν Αλπεων Γαλάτας. τὸ μὲν 4. οὖν πρώτον χωρίς τοῦ πλήθους δι' αὐτών τῶν ἡγουμένων έν ἀπορρήτοις ἐπράττετο τὰ προειρημένα διὸ καὶ παρα- 5 15 γενομένων των Τρανσαλπίνων ξως Αριμίνου μετά δυνάμεως διαπιστήσαντα τὰ πλήθη τῶν Βοίων, καὶ στασιάσαντα πρός τε τοὺς ξαυτῶν προεστῶτας καὶ πρὸς τοὺς παραγεγονότας, ἀνειλον μέν τοὺς ίδιους βασιλείς Ατιν καὶ Γάλατον, κατέκοψαν δ' άλλήλους συμβαλόντες έκ παρατά-20 ξεων ότε δή και Ρωμαΐοι κατάφοβοι γενόμενοι την έφο- 6 δον έξηλθον μετά στρατοπέδου συνέντες δε την αύθαίρετον καταφθοράν τῶν Γαλατῶν αὖθις ἀνεχώρησαν εἰς την οίκειαν. μετά δὲ τοῦτον τὸν φάβον ἔτει πέμπτω, 7 α. μ. Μάρκου Λεπέδου στρατηγούντος, κατεκληρούγησαν εν Γαλατία 'Ρωμαΐοι την Πικεντίνην προσαγορευομένην χώραν, έξ ής νικήσαντες έξέβαλον τους Σήνωνας προσαγορευο-128 μένους Γαλάτας, Γαΐου Φλαμινίου ταύτην την δημαγωγίαν 8 είσηγησαμένου καὶ πολιτείαν, ην δη καὶ Ρωμαίοις ώς ἔπος είπειν φατέον άρχηγον μεν γενέσθαι της έπι το χείρον

30 τοῦ δήμου διαστροφής, αίτίαν δὲ καὶ τοῦ μετὰ ταῦτα πο-

^{2.} τῆς] τῆς τῶν C 4. δὲ ἐχ Ur 152 b pro δὲ καὶ 15. τρανσαλπινων (sine acc.) Α ἀριμηνου (sine acc.) Α (R) 16. βοιῶν Α 18. ἄτυν C 19. γαλατον (sine acc.) Α παρατάξεως C (ex cap. 19, 11) 24. λεπίδου R* (Δεπέδου ex A restituit Dittenbergerus Hermes VI [1872] p. 135, et conf. Di Fleckeiseni annal. 1869 p. 126) 27. φλαμωνίου ΑR, corr. C 28. ἦν δὲ καὶ ΑR, corr. Ca et Sch 29. ἀρχὴν DE

9 λέμου συστάντος αὐτοῖς πρὸς τοὺς προειρημένους. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν Γαλατῶν ὑπεδύοντο τὴν πρᾶξιν, μάλιστα δ' οί Βοῖοι διὰ τὸ συντερμονεῖν τῆ τῶν Ῥωμαίων χώρα, νομίσαντες ούχ ύπερ ήγεμονίας έτι και δυναστείας Ρωμαίους τὸν πρὸς αὐτοὺς ποιήσασθαι πόλεμον, ἀλλ' ὑπὲρ 5 22 δλοσγερούς έξαναστάσεως και καταφθοράς. διόπερ εὐθέως τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν, τό τε τῶν Ἰνσόμβρων καὶ Βοίων, α. u. συμφρονήσαντα διεπέμποντο πρός τούς κατά τάς "Αλπεις 523 καὶ περὶ τὸν Ῥοδανὸν ποταμὸν κατοικοῦντας Γαλάτας. προσαγορευομένους δὲ διὰ τὸ μισθοῦ στρατεύειν Γαισά- 10 2 τους ή γαρ λέξις αύτη τοῦτο σημαίνει χυρίως. ὧν τοῖς βασιλεύσι Κογκολιτάνω καὶ Ανηροέστω παραυτίκα μέν γουσίου προτείναντες πληθος, είς το μέλλον δ' υποδεικνύντες τὸ μέγεθος τῆς Ρωμαίων εὐδαιμονίας καὶ τὸ πλῆθος τῶν ύπαρξόντων αὐτοῖς ἀγαθῶν ἐὰν κρατήσωσι, προετρέποντο 15 3 και παρώξυνον πρός την έπι Ρωμαίους στρατείαν. ραδίως δ' ἔπεισαν, αμα τοῖς προειρημένοις διδόντες μὲν τὰ πιστὰ περί τῆς αύτῶν συμμαχίας, ἀναμιμνήσκοντες δὲ τῆς τῶν 4 ιδίων προγόνων πράξεως αὐτούς, ἐν ἡ κεῖνοι στρατεύσαντες οὐ μόνον ἐνίκησαν μαχόμενοι Ῥωμαίους, ἀλλὰ καὶ μετὰ 20 5 την μάχην έξ εφόδου κατέσχον αύτην την Ρώμην, γενόμενοι δὲ καὶ τῶν ὑπαργόντων ἀπάντων ἔγκρατεῖς καὶ τῆς πόλεως αὐτῆς έπτὰ μῆνας πυριεύσαντες, τέλος έθελοντί καὶ μετὰ χάριτος παραδόντες την πόλιν, άθραυστοι και άσινεις έγον-6 τες την ωφέλειαν είς την οίκειαν επανηλθον. ων ακούον- 25 τες οί περί αὐτοὺς ἡγεμόνες ούτω παρωρμήθησαν ἐπὶ τὴν στρατείαν ώστε μηδέποτε μήτε πλείους μήτ' ένδοξοτέρους 129 μήτε μαγιμωτέρους άνδρας έξελθεῖν ἐχ τούτων τῶν τόπων

^{2.} τάξιν D 3. βοτοι ACD, βοτοι E 4. ἡγεμονείας AR, corr. E ἡωμαίων C 5. ποιήσεσθαι Campius Polybios Geschichten übersetzt etc., vol. II, Stutgartiae 1861, p. 166 (sed conf. Hu quaest. I 24) 6. καταφοράς D 7. ἰσόμβρων AR βοιων (sine acc.) A 9. περί οm. C 12. duo nomina propria accentibus carent in A 13. προτείναντες in A sic exaratum, ut ο simile sit ω; ergo forsitan olim fuerit προύτειναν δὲ C, om. AR 15. ὑπαρξόντων Re* pro ὑπαρξάντων 19. κεῖνοι A, ἐκεῖνοι R³ 23. ἐθελοντὶ formam ἐθελοντὴν reliquis locis praetulit Polybius (vide praef.)

129, 3]

τῆς Γαλατίας. κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους 'Ρωμαῖοι, 7 τὰ μὲν ἀχούοντες τὰ δὲ καταμαντευόμενοι τὸ μέλλον, εἰς φόβους ἐνέπιπτον συνεχεῖς καὶ ταραχὰς ἐπὶ τοσοῦτον ώστε 8 ποτε μεν στρατόπεδα καταγράφειν και σίτου και τῶν ἐπι-5 τηδείων ποιείσθαι παρασκευάς, ποτε δε και τας δυνάμεις έξάγειν έπὶ τοὺς ὅρους ὡς ἤδη παρόντων εἰς τὴν χώραν των πολεμίων, οὐδέπω κεκινηκότων έκ τῆς οἰκείας των Κελτων. οὐκ ἐλάχιστα δὲ συνήργησεν καὶ Καρχηδονίοις τοῦτο 9 τὸ κίνημα πρὸς τὸ κατασκευάσασθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν 10 ἀσφαλῶς ' Ρωμαΐοι γάρ, ώς καὶ πρόσθεν ήμιν είρηται, 10 κρίνοντες άναγκαιότερα ταῦτα διὰ τὸ πρὸς ταῖς πλευραῖς αὐτῶν ὑπάρχειν, παρορᾶν ἡναγκάζοντο τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, σπουδάζοντες πρότερον έν καλώ θέσθαι τὰ κατά τοὺς Κελτούς. διόπερ ἀσφαλισάμενοι τὰ πρὸς τοὺς Καρ- 11 15 χηδονίους διὰ τῶν πρὸς τὸν Ασδρούβαν ὁμολογιῶν, ὑπὲρ ών ἄρτι δεδηλώκαμεν, ενεχείρησαν δμοθυμαδον εν τούτοις τοῖς καιροῖς πρὸς τοὺς κατὰ Κελτοὺς πολέμους, νομίζοντες συμφέρειν σφίσι τὸ διακριθηναι πρὸς τούτους.

Οἱ δὲ Γαισάται Γαλάται συστησάμενοι δύναμιν πολυ- 28 20 τελῆ καὶ βαρεῖαν, ἦκον ὑπεράραντες τὰς Ἦλπεις εἰς τὸν α. υ. Πάδον ποταμόν, ἔτει μετὰ τὴν τῆς χώρας διάδοσιν ὀγδόφ. 529 τὸ μὲν οὖν τῶν Ἰνσόμβρων καὶ Βοίων γένος ἔμεινε γεν- 2 ναίως ἐν ταῖς ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολαῖς, οἱ δ' Οὐένετοι καὶ Γονομάνοι διαπρεσβευσαμένων Ῥωμαίων τούτοις εἴλοντο συμ- 25 μαχεῖν διὸ καὶ μέρος τι τῆς δυνάμεως καταλιπεῖν ἡναγ- 3 κάσθησαν οἱ βασιλεῖς τῶν Κελτῶν φυλακῆς χάριν τῆς χώρας πρὸς τὸν ἀπὸ τούτων φόβον. αὐτοὶ δ' ἔξάραντες παντὶ 4 τῷ στρατεύματι κατατεθαρρηκότως ὥρμησαν, ποιούμενοι τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ Τυρρηνίας, ἔχοντες πεζοὺς μὲν εἰς

^{1.} γαλατείας A 8. συνήργησε R^s 9. νίκημα AR, corr. C 15. τῶν A^2 ex τὸν 16. ἐχώρησαν coni. Be 17. τοὺς κατὰ Κελτοὺς πολέμους Hu, τοὺς (τὰ C) κατὰ τοὺς πολεμίους AR (conf. praef.) 19. Γαλάται seclusit Be, defendit Hu quaest. I 5 21. ἔτει] γαλατα*δ ἔτει A^1 , γαλαται δ ἔτει $A^2(R)$, corr. Sch 22. ἰσόμβρων AR βοιῶν A 23. δὲ AR γονομανοὶ Ur 153*, σομανοι (sine acc.) A, σομανοὶ R 25. καταλειπεῖν A

πενταχισμυρίους, ίππεῖς δὲ καὶ συνωρίδας εἰς δισμυρίους. 130 5 'Ρωμαΐοι δ' ώς θάττον ήκουσαν τοὺς Κελτοὺς ὑπερβεβληκέναι τὰς Αλπεις, Λεύκιον μεν Αλμίλιον υπατον μετά δυνάμεως έξαπέστειλαν ώς έπ' Αριμίνου, τηρήσοντα ταύτη των έναντίων την έφοδον, ένα δε των έξαπελέκεων είς 5 6 Τυρρηνίαν · δ μέν γὰρ Ετερος τῶν ὑπάτων Γάιος Ατίλιος προεξεληλυθώς έτυχεν είς Σαρδόνα μετά τῶν στρατοπέδων, 7 οί δ' εν τη 'Ρώμη πάντες περιδεείς ήσαν, μέγαν καί φοβερον αύτοις ύπολαμβάνοντες έπιφέρεσθαι κίνδυνον. έπασχον δὲ τοῦτ' εἰκότως, ἔτι περὶ Γαλατῶν ἐγκαθημένου 10 8 ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ φόβου. διὸ καὶ πρὸς ταύτην άναφέροντες την έννοιαν τα μεν συνήθροιζον τα δὲ κατέγραφον στρατόπεδα, τοῖς δ' ετοίμοις εἶναι παρήγ-9 γελλον τῶν συμμάχων. καθόλου δὲ τοῖς ὑποτεταγμένοις άναφέρειν επέταξαν άπογραφάς των εν ταῖς ἡλικίαις, σπου- 15 δάζοντες είδεναι τὸ σύμπαν πληθος της υπαρχούσης αὐ-11 τοις δυνάμεως. σίτου δὲ καὶ βελών καὶ τῆς ἄλλης ἐπιτηδειότητος πρός πόλεμον τηλικαύτην ἐποιήσαντο κατασκευήν 12 ήλιχην οὐδείς πω μνημονεύει πρότερον. συνηργεῖτο δ' 13 αύτοῖς πάντα καὶ πανταχόθεν ετοίμως καταπεπληγμένοι 20 νὰο οί τὴν Ἰταλίαν οἰχοῦντες τὴν τῶν Γαλατῶν ἔφοδον, ουκέτι Ρωμαίοις ήγουντο συμμαχείν ούδε περί της τούτων ήγεμονίας γίνεσθαι τὸν πόλεμον, άλλὰ περί σφῶν ἐνόμιζον ξχαστοι και τῆς ίδίας πόλεως και γώρας ἐπιφέρεσθαι 14 τὸν κίνδυνον, διόπερ έτοίμως τοῖς παραγγελλομένοις 25 ύπήχουον.

24 "Ινα δὲ συμφανὲς ἐπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων ἡλίχοις Αννίβας ἐτόλμησε πράγμασιν ἐπιθέσθαι μετὰ ταῦτα,

^{1.} δυσμυρίας AB 4. ἐπαριμήνου A(R), corr. D³ 5. ἑξαπελέκεων Sch (πελεκυφόρων C) pro πελέκεων 7. σαρδώνα AR, corr. C 11. 12. πρὸς ταῦτ 'coni. Hu 17. post δυνάμεως vulgo ex uno C addita μετὰ μὲν δή τῶν ὑπάτων ἐξεληλυθέναι τὸ πλεῖστον ἐσπούδαζον καὶ ἄριστον τῆς δυνάμεως: omisit Perottus, delenda esse demonstravit Di 6 (prior pars glossematis repetita est e cap. 24, 3: Hu) 18. κατασκευήν ABC² DE, παρασκευήν C¹ vulgo (conf. ad p. 25, 15) 19. μνημονεύεται (qualem nemo unquam fecisse dicitur) Rei 128; conf. 32, 15, 12 27. ἐπ' Βε pro ὑπ' 28. μετὰ δὲ ταῦτα AR Suid. v. παραβόλως, δὲ

131, 1]

181 καὶ πρὸς ἡλίκην δυναστείαν παραβόλως ἀντοφθαλμήσας έπὶ τοσοῦτο καθίκετο τῆς προθέσεως ώστε τοῖς μεγίστοις συμπτώμασι περιβάλλειν Ψωμαίους, δητέον αν είη την 2 παρασκευήν και τὸ πληθος της υπαρχούσης αὐτοῖς τότε 5 δυνάμεως. μετὰ μὲν δὴ τῶν ὑπάτων ἐξεληλύθει τέτταρα 3 στρατόπεδα 'Ρωμαϊκά, πεντάκις μεν χιλίους και διακοσίους πεζούς ίππεις δὲ τριακοσίους ἔχον ἕκαστον· σύμμαχοι δὲ 4 μεθ' έκατέρων ήσαν οί συνάμφω πεζοί μεν τρισμύριοι. δισχίλιοι δ' ίππεῖς. τῶν δ' ἐκ τοῦ καιροῦ προσβοηθησάν- 5 10 των είς την Ρώμην Σαβίνων και Τυρρηνών ίππεις μέν ήσαν είς τετρακισχιλίους, πεζοί δε πλείους τῶν πεντακισμυρίων. τούτους μεν άθροίσαντες ώς επι Τυρρηνίας 6 προεκάθισαν, έξαπέλεκυν αὐτοῖς ήγεμόνα συστήσαντες οί 7 δὲ τὸν ᾿Απεννῖνον κατοικοῦντες ᾿Ομβροι καὶ Σαρσινάτοι 15 συνήχθησαν είς δισμυρίους, μετά δὲ τούτων Οὐένετοι καὶ Γονομάνοι δισμύριοι τούτους δ' έταξαν έπλ των όρων 8 τῆς Γαλατίας, τ'ν' ἐμβαλόντες εἰς τὴν τῶν Βοίων χώραν άντιπερισπῶσι τοὺς ἐξεληλυθότας. τὰ μὲν οὖν προκαθήμενα στρατόπεδα τῆς χώρας ταῦτ' ἦν' ἐν δὲ τῆ Ῥώμη 9 20 διέτριβον ήτοιμασμένοι χάριν των συμβαινόντων έν τοῖς πολέμοις, έφεδρείας έγοντες τάξιν, 'Ρωμαίων μέν αὐτῶν πεζοί δισμύριοι, μετά δὲ τούτων ίππεῖς χίλιοι καὶ πενταχόσιοι, τῶν δὲ συμμάχων πεζοὶ μὲν τρισμύριοι δισχίλιοι δ' ίππεῖς καταγραφαὶ δ' ἀνηνέχθησαν Λατίνων μέν 10 25 οκτακισμύριοι πεζοί πεντακισχίλιοι δ' ίππεις, Σαυνιτών δὲ πεζοὶ μὲν έπτακισμύριοι, μετὰ δὲ τούτων ἱππεῖς έπτακισχίλιοι, καὶ μὴν Ἰαπύγων καὶ Μεσσαπίων συνάμφω πε- 11

del. Rei 128 (verbis μετὰ ταῦτα ea tempora Polybius designavit, de quibus in sequentibus scripturus erat: conf. ἐν τοῖς ἑξῆς σαφέστερον ἐκποιήσει κατανοεῖν 2, 24, 17) 1. καὶ οm. Suid. ἀντοφθαλμήσας ΑR Suid., ἀντοφθαλμίσας Ε 2. τοσοῦτον R° 3. περιβάλλει ΑΒ ἄν εἶη Sch pro εἶναι 5. ἄμα μὲν οὖν τοῖς ὑπάτοις ὑ 7. πεζικοὺς ΑR. corr. C 14. ἀπεννῖνον ΑΕ, ἀπέννινον D, ἀπενίνον C ὄμβροι ὑΓ 153° pro σόμβροι Σαρσινάται Cellarius notit. orb. ant. tom. I 742 16. ὁρῶν Α, ὀρῶν R°, corr. Ca et Sch 17. ἵν β, ἄν Α, ως ἄν CDE βοιῶν ΑR 19. ταῦτα ΑR, τοσαῦτα Rei 129 24. δὲ R° 27. μεσαπύγων C πεζοὶ C

ζων μέν πέντε μυριάδες ίππεῖς δὲ μύριοι σὺν έξακισχι-12 λίοις. Λευχανών δὲ πεζοὶ μὲν τρισμύριοι τρισχίλιοι δ' ίππεις, Μάρσων δὲ καὶ Μαρρουκίνων καὶ Φερεντάνων. 132 έτι δ' Οὖεστίνων πεζοί μεν δισμύριοι τετρακισχίλιοι δ' 13 ίππεῖς. ἔτι γε μὴν καὶ ἐν Σικελία καὶ Τάραντι στρατό- 5 πεδα δύο παρεφήδρευεν, ών έκατερον ήν ανα τετρακισχι-14 λίους καὶ διακοσίους πεζούς, ἱππεῖς δὲ διακοσίους. 'Ρωμαίων δε και Καμπανών ή πληθύς πεζών μεν είς είκοσι καὶ πέντε κατελέχθησαν μυριάδες, ίππέων δ' ἐπὶ ταῖς 15 δύο μυριάσιν ἐπῆσαν ἔτι τρεῖς χιλιάδες. ὥστ' εἶναι τὸ 10 [κεφάλαιον των μέν προκαθημένων της 'Ρώμης δυνάμεων πεζοί μεν ύπερ πεντεχαίδεχα μυριάδες, ίππεῖς δε πρός 16 έξακισχιλίους, τὸ δὲ] σύμπαν πληθος τῶν δυναμένων ὅπλα

βαστάζειν, αὐτῶν τε Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων, πεζῶν ύπερ τὰς εβδομήκοντα μυριάδας, ίππεων δ' εἰς έπτὰ μυ- 15 17 ριάδας έφ' ους Αννίβας ελάττους έχων δισμυρίων επέβαλεν είς την Ιταλίαν.

Περί μεν οὖν τούτων εν τοῖς έξης σαφέστερον έκποι-25 ήσει κατανοείν οί δε Κελτοί κατάραντες είς την Τυρρηνίαν ἐπεπορεύοντο τὴν χώραν πορθοῦντες ἀδεῶς, οὐδε- 20 νὸς δ' αὐτοῖς ἀντιταττομένου τέλος ἐπ' αὐτὴν ὥρμησαν 2 την 'Ρώμην. ήδη δ' αὐτῶν περὶ πόλιν ὄντων ή καλεῖται μεν Κλούσιον, απέχει δ' ήμερων τριών δδον από της Ρώμης, προσαγγέλλεται διότι κατόπιν αὐτοῖς ἕπονται καὶ συνάπτουσιν αί προκαθήμεναι των Ρωμαίων εν τη Τυρρηνία 25 3 δυνάμεις. οί δ' ακούσαντες έξ ύποστροφης απήντων, σπεύ-

^{2.} λευχανων (sine acc.) Α, λευχανών Rs, λευχάνοι Ε 2. λευκανων (sine acc.) Α, λευκανῶν R^s , λευκάνοι E 3. μαρρουκινων (sine acc.) Α, μαρουκίνων C Φρεντανῶν Sch ex 3, 88, 3 (conf. Di 39) 4. ἔτι δὲ AR 5. γε D, δὲ AR 9. δὲ R^s 10. εἶναι] ην coni. Be 11—13. glossema indicavit Hu Fleckeiseni annal. 1867 D, 303 s., cuius prima verba repetita sunt e cap. 24, 8; reliqua esse debuerunt πεζῶν μὲν ὑπὲρ πεντεκαίδεκα μυριάδας, ἱππεῖς δ ὑπὲρ ἑπτακισχιλίους (vel ἱππεῖς δὲ σ΄ πρὸς ἑπτακισχιλίοις) 13. δυνάμεων A^1R , corr. A^TE 14. μὲν post πεζῶν vulgo additum ex C (conf. praef. ad 3, 109, 1, δ) 15. ἑπτὰ μυριάδες error typothetae in edit. Sch, propagatus a Be et Di δὲ R^s 16. ἐπέραλλεν A 19. inc. F fol. 10^r : οἱ δὲ κελτοὶ cet., sdscripto ad marginem titulo πόλεμος φωμαίων καὶ εκλτῶν ἐν καλουσίω πόλει 23. καὶλουσίου A (FR), corr. Caκελτών εν καλουσίω πόλει 23. κα λούσιον A (FR), corr. Ca

132, 25]

δοντες τούτοις συμβαλείν. έγγίσαντες δ' άλλήλοις ήδη περί 4 δυσμάς ήλίου, τότε μὲν ἐν συμμέτρω διαστήματι καταστρατοπεδεύσαντες ηὐλίσθησαν άμφότεροι τῆς δὲ νυκτὸς ἐπι- 5 γενομένης πῦρ ἀνακαύσαντες οἱ Κελτοὶ τοὺς μὲν ἱππεῖς 5 ἀπέλιπον, συντάξαντες ἅμα τῷ φωτὶ συμφανεῖς γενομένους 133 τοῖς πολεμίοις ὑποχωρεῖν κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον, αὐτοὶ 6 δε λαθραίαν ποιησάμενοι την αποχώρησιν ώς επί πόλιν Φαισόλαν αὐτοῦ παρενέβαλον, πρόθεσιν ἔχοντες αμα μὲν έκδέχεσθαι τοὺς ξαυτών ίππεῖς, αμα δὲ παραδόξως ἐνο-10 χλησαι την των ύπεναντίων έφοδον. οί δε Ένμαῖοι της 7 ημέρας επιγενομένης συνιδόντες τους ίππεις αυτούς και νομίσαντες τοὺς Κελτοὺς ἀποδεδρακέναι, κατὰ σπουδήν ήχολούθουν τοῖς ἱππεῦσιν κατὰ τὴν ἐκείνων ἀποχώρησιν. άμα δὲ τῷ συνεγγίζειν τοῖς πολεμίοις διαναστάντων τῶν 8 15 Κελτών και συμπεσόντων αυτοίς ην άγων τας άρχας έξ άμφοῖν βίαιος. τέλος δὲ καθυπερεγόντων τῶν Κελτῶν τῆ 9 τόλμη καὶ τῷ πλήθει συνέβη διαφθαρηναι μὲν τῶν Ῥωμαίων ούκ ελάττους έξακισχιλίων, τους δε λοιπούς φεύγειν. ών οι πλείους πρός τινα τόπον έρυμνὸν ἀποχωρήσαντες 20 έμενον. ους τὸ μὲν πρώτον οἱ Κελτοὶ πολιορκεῖν ἐπεβά- 10 λοντο κακώς δ' ἀπαλλάττοντες έκ της προγεγενημένης έν τῆ νυκτὶ πορείας καὶ κακοπαθείας καὶ ταλαιπωρίας ώρμησαν πρός ανάπαυσιν και θεραπείαν, φυλακήν απολιπόντες των ίδιων ίππέων περί τὸν λόφον, πρόθεσιν έχον- 11 25 τες κατά τὴν ἐπιοῦσαν πολιορκεῖν τοὺς συμπεφευγότας, ξάν μη παραδώσιν ξαυτούς ξχουσίως. κατά δὲ τὸν και- 26 οὸν τοῦτον Λεύκιος Αλμίλιος ὁ προκαθήμενος ἐπλ τῶν κατὰ τὸν Αδρίαν τόπων, ἀκούσας τοὺς Κελτοὺς διὰ Τυροηνίας εμβεβληχότας συνεγγίζειν τη Γωμη, παρην βοηθών 30 και κατά σπουδήν εύτυχῶς εἰς δέοντα καιρόν. καταστρα- 2

^{4.} πυρὰ Rei 132 (conf. tamen Philol. XIV 316) 5. ἀπέλειπον AFB ἄμα τῷ] ἄματο F 8. φαίσολα AR, φαΐσολα F, corr. Ben αὐτοῦ Ca pro αὐτοὶ 13. ηχουλούθουν F ἰππεῦσιν AF, ἰππεῦσι R 14. ἄμα δὲ τὸ F 17. τῷ] τὸ F 21. ἀπαλλάτοντες F 22. νυχτή F κακοπαθίας A 23. ἀπολειπόντες (sic) F 25. τοὺς] αυτοὺς (sine spir.) F 29. τῷ B, τε τῆι AF(C), τῷ τε DE βοηθὸν F 30. καὶ ut post σπουδὴν ponatur suadet Sch, del. Hertleinius Fleck-

τοπεδεύσαντος δ' αὐτοῦ σύνεγγυς τῶν πολεμίων, κατιδόντες τὰ πυρὰ καὶ νοήσαντες τὸ γεγονὸς οἱ συμπεφευγότες έπλ τὸν λόφον, ταχέως ἀναθαρρήσαντες ἐξαπέστειλαν αύτῶν τινας τῆς νυχτὸς ἀνόπλους διὰ τῆς ύλης ἀναγγελοῦν-3 τας τῷ στρατηγῷ τὸ συμβεβηχός. ὁ δὲ διαχούσας, χαὶ 5 θεωρών οὐδε διαβούλιον αύτώ καταλειπόμενον ύπερ των ένεστώτων, τοῖς μὲν χιλιάρχοις ἅμα τῷ φωτὶ παρήγγειλε τοὺς πεζοὺς ἐξάγειν, αὐτὸς δὲ τοὺς ἱππεῖς ἀναλαβών καθηγείτο της δυνάμεως, ποιούμενος την πορείαν έπλ τον 134 4 προειρημένον βουνόν. οἱ δὲ τῶν Γαλατῶν ἡγεμόνες ἀφο- 10 ρώντες τὰ πυρὰ τῆς νυκτὸς καὶ συλλογιζόμενοι τὴν παρ-5 ουσίαν τῶν πολεμίων συνήδρευον. οἶς Ανηροέστης δ βασιλεύς γνώμην είσέφερε λέγων ότι δεῖ τοσαύτης λείας έγκρατεῖς γεγονότας - ἦν γάρ, ὡς ἔοικε, καὶ τὸ τῶν σωμάτων καὶ θρεμμάτων πληθος, ἔτι δὲ τῆς ἀποσκευῆς ής 15 6 είχον, αμύθητον διόπερ έφη δεῖν μη κινδυνεύειν έτι μηδὲ παραβάλλεσθαι τοῖς όλοις, άλλ' εἰς τὴν οἰχείαν άδεῶς έπανάγειν, ταυτα δ' άποσκευασαμένους καὶ γενομένους εὐ-΄ ζώνους αὖθις ἐγχειρεῖν ὁλοσχερῶς, ἐὰν δοκῆ, τοῖς Ῥωμαίων 7 πράγμασιν. δόξαντος δὲ σφίσι κατὰ τὴν Ανηροέστου γνώ- 20 μην χρήσασθαι τοῖς παροῦσιν, οὖτοι μὲν τῆς νυκτὸς ταῦτα βουλευσάμενοι, πρό φωτός αναζεύξαντες προηγον παρά 8 θάλατταν διὰ τῆς Τυρρηνῶν χώρας δ δὲ Λεύκιος ἀναλαβων έχ τοῦ βουνοῦ τὸ διασωζόμενον τοῦ στρατοπέδου μέρος άμα ταῖς ίδίαις δυνάμεσι τὸ μὲν διαχινδυνεύειν ἐχ πα- 25 ρατάξεως οὐδαμῶς ἔχρινε συμφέρειν, ἐπιτηρεῖν δὲ μᾶλλον καιρούς καὶ τόπους εὐφυεῖς ἐπόμενος, ἐάν πού τι βλάψαι τοὺς πολεμίους ἢ τῆς λείας ἀποσπάσαι δυνηθῆ.

27 Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους ἐκ Σαρδόνος μετὰ τῶν στρατοπέδων Γάιος Ατίλιος ὕπατος εἰς Πίσας καταπε- 30

eiseni annal. 1877 p. 33 s. 6. Θεορών \mathbf{F} καταλειπώμενον \mathbf{F} 12. συνηγόρενον \mathbf{C} εν ante οἶς add. Bentenus observ. crit. p. 19 16. δεῖν μὴ AFB, μὴ δεῖν \mathbf{C} (μὴ om. DE) 18. δ' om. B 20. δόξαντες AFBDE¹, corr. \mathbf{C} κατα] κατατα (sine acc.) \mathbf{F} ἀροέστον ABCE, ἀορεστον (sine acc.) \mathbf{F} 21. ταύτης \mathbf{B} 22. ἀνέζευξαν καί \mathbf{C} 24. διασωζόμενον AFR 30. πύσας AFR, corr. \mathbf{D}^2

134, 23] πλευκώς προηγε μετά της δυνάμεως είς Ρώμην, εναντίαν ποιούμενος τοῖς πολεμίοις τὴν πορείαν. ἤδη δὲ περὶ Τε- 2 λαμώνα τῆς Τυροηνίας τῶν Κελτῶν ὑπαργόντων, οἱ προνομεύοντες έξ αὐτῶν ἐμπεσόντες εἰς τοὺς παρὰ τοῦ Γαΐου 5 προπορευομένους ξάλωσαν, καὶ τά τε προγεγονότα διεσά- 3 φουν αναχρινόμενοι τῷ στρατηγῷ καὶ τὴν παρουσίαν άμφοτέρων των στρατοπέδων ανήγγελλον, σημαίνοντες διότι τελείως σύνεγγύς είσιν οί Κελτοί και τούτων κατόπιν οί 135 περί τὸν Λεύκιον. ὁ δὲ τὰ μὲν ξενισθείς ἐπί τοῖς προσ- 4 10 πίπτουσι, τὰ δ' εὖελπις γενόμενος ἐπὶ τῷ δοχεῖν μέσους κατά πορείαν ἀπειληφέναι τοὺς Κελτούς, τοῖς μὲν γιλιάργοις παρήγγειλε τάττειν τὰ στρατόπεδα καὶ βάδην εἰς τούμπροσθεν προάγειν, καθ' όσον αν οί τόποι προσδέγωνται την μετωπηδόν έφοδον αυτός δε συνθεωρήσας 5 15 εύκαιρως λόφον κείμενον ύπερ την δδόν, ύφ' δν έδει παο απορευθήναι τους Κελτούς, αναλαβών τους ίππεῖς ώρμησε σπεύδων προκαταλαβέσθαι την ακρολοφίαν και πρώτος κατάρξαι τοῦ κινδύνου, πεπεισμένος τῆς ἐπιγραφῆς τῶν έκβαινόντων πλείστον ούτω κληρονομήσειν. οί δὲ Κελτοί 6 20 τὸ μὲν πρώτον τὴν παρουσίαν τών περὶ τὸν Ατίλιον άγνοοῦντες, ἐκ δὲ τοῦ συμβαίνοντος ὑπολαμβάνοντες τοὺς περί τὸν Αἰμίλιον περιπεπορεῦσθαι τὴν νύκτα τοῖς ἱππεῦσι καὶ προκαταλαμβάνεσθαι τοὺς τόπους, εὐθέως ἐξαπέστελλον τοὺς παρ' αὐτῶν ἱππεῖς καί τινας τῶν εὐζώνων 25 αντιποιησομένους των κατά τον βουνον τόπων, ταχύ δὲ 7

συνέντες την τοῦ Γαΐου παρουσίαν ἔκ τινος τῶν ἀχθέντων αίγμαλώτων σπουδη παρενέβαλον τοὺς πεζούς, ποιούμε-

^{1.} προσήγε AR, προσήγε F, corr. Ca 5. προπορευσαμένους AFR, corr. C (error ortus esse videtur ex archetypi scriptura προπορευωμένους), προπεπορευμένους coni. Di Fleckeiseni annal. 1869 p. 117 7. απήγγελλον BDE 8. τελείως AFR, τελέως Be (conf. 3, 83, 1) 9. λούχιον AFR, corr. C 10. τ $\bar{\phi}$] τ $\bar{\phi}$ F 11. χατάπορίαν A, κατ' απρρίαν B, κατά πορίαν F 14. μετωπιδών F 15. εὐχέρως F $\bar{\phi}$ ν] $\bar{\phi}$ ν F 17. προκαταλαβέσθαι A² incertum utrum ex περικαπορευεσθαι (sine acc.) A, περιπορεύεσθαι FBDE, corr. C 24. κέτινας F 27. παρενέβαλον AC, παρενέβαλλον FDE

νοι την έχταξιν αμα πρός έχατέραν την επιφάνειαν, χαλ 8 την ἀπ' οὐρᾶς καὶ την κατὰ πρόσωπον οῦς μὲν γὰρ ἤδεσαν έπομένους αύτοῖς, ους δὲ κατὰ τὸ στόμα προσεδόκων απαντήσειν, έχ τε των προσαγγελλομένων τεχμαιρόμενοι 28 καὶ τῶν κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν συμβαινόντων. οἱ δὲ π ερὶ 5τὸν Αἰμίλιον ἀχηχοότες μὲν τὸν εἰς τὰς Πίσας κατάπλουν των στρατοπέδων, ούπω δὲ προσδοχωντες αὐτὰ συνεγγίζειν, τότε σαφώς έκ τοῦ περί τὸν λόφον ἀγώνος ἔγνωσαν διότι τελέως έγγις είναι συμβαίνει τὰς οἰχείας αὐτῶν δυνάμεις. 2 διὸ καὶ τοὺς μὲν ἱππεῖς παραυτίκα βοηθήσοντας ἐξαπέ- 10 στελλον τοῖς ἐν τῷ λόφω διαγωνιζομένοις, αὐτοὶ δὲ κατὰ τας είθισμένας τάξεις διακοσμήσαντες τούς πεζούς προη-3 γον έπὶ τοὺς ὑπεναντίους. οἱ δὲ Κελτοὶ τοὺς μὲν ἐκ τῶν 136 "Αλπεων Γαισάτους προσαγορευομένους ἔταξαν πρὸς τὴν άπ' οὐρᾶς ἐπιφάνειαν, ἢ προσεδόκων τοὺς περὶ τὸν Αἰμί- 15 4 λιον, ἐπὶ δὲ τούτοις τοὺς Ἰνσομβρας πρὸς δὲ τὴν κατὰ πρόσωπον τοὺς Ταυρίσκους καὶ τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Πάδου κατοικοῦντας Βοίους παρενέβαλον, τὴν ἐναντίαν μὲν στάσιν έχοντας τοῖς προειρημένοις, βλέποντας δὲ πρὸς τὴν τῶν 5 τοῦ Γαΐου στρατοπέδων ἔφοδον. τὰς δ' ἁμάξας καὶ συν- 20 ωρίδας έχτος έχατέρου τοῦ κέρατος παρέστησαν, τὴν δὲ λείαν είς τι τῶν παρακειμένων ὀρῶν φυλακὴν περιστήσαν-6 τες ήθροιζον, γενομένης δ' άμφιστόμου της των Κελτων δυνάμεως οὐ μόνον καταπληκτικήν άλλα καὶ πρακτικήν 7 είναι συνέβαινε την τάξιν. οί μεν οὖν Ίνσομβρες καὶ Βοῖοι 25 τὰς ἀναξυρίδας ἔχοντες καὶ τοὺς εὐπετεῖς τῶν σάγων περὶ 8 αύτους εξέταξαν οί δε Γαισάται διά τε την φιλοδοξίαν καὶ τὸ θάρσος ταῦτ' ἀπορρίψαντες γυμνοί μετ' αὐτῶν τῶν οπλων πρώτοι της δυνάμεως κατέστησαν, υπολαβόντες ου-

^{3.} τὸ om. DE προσεδώκων F 6. ἀκηκοώτες F πίσας AFR, πύσας D¹ (conf. ad p. 144, 30) 10. βοηθήσοντας FR, βοηθήσαντας A 11. τῷ] τὸ F 12. παρατάξεις διακοσμίσαντες F 15. προσεδόκουν F 16. ἴσομβρας AFR 18. βοιους (sine acc.) A παρενέβαλλον AFDE 25. ἴσομβρες AFR βοιοι (sine acc.) A 26. σᾶγων A (i. e. σαγων sine accntu, addita tamen nota nominis proprii), σαγῶν FR libri Suidae v. ἔφαμμα 27. ἐξέταζον libri Polybii et Suidae, corr. Sch (ἐξέταττον Ernestus)

136, 181

τως έσεσθαι πρακτικώτατοι διά τό τινας τῶν τόπων βατώδεις ὄντας έμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι καὶ παραποδίζειν την των δπλων χρείαν. τὸ μέν οὖν πρώτον αὐτὸς δ κατά 9 τον λόφον ενειστήμει κίνδυνος, απασιν ων σύνοπτος ώς 5 αν αμα τοσούτου πλήθους ίππέων αφ' έκαστου των στρατοπέδων ἀναμίξ ἀλλήλοις συμπεπτωκότος. ἐν δὲ τούτω 10 τῷ καιρῷ συνέβη Γάιον μεν τον υπατον παραβόλως άγωνιζόμενον έν χειρών νόμω τελευτήσαι τον βίον, την δέ κεφαλήν αὐτοῦ πρὸς τοὺς βασιλέας ἐπανενεχθηναι τῶν Κελ-10 των, τούς δὲ των Ρωμαίων ίππεῖς κινδυνεύσαντας έρρωμένως τέλος ἐπικρατῆσαι τοῦ τόπου καὶ τῶν ὑπεναντίων. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν πεζικῶν στρατοπέδων ἤδη σύνεγγυς 11 όντων αλλήλοις, ίδιον ήν και θαυμαστόν το συμβαίνον ού 187 μόνον τοῖς ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τότε παροῦσιν, ἀλλὰ καὶ 15 τοῖς ποτὲ μετὰ ταῦτα δυναμένοις ὑπὸ τὴν ὄψιν λαμβάνειν έκ των λεγομένων τὸ γεγονός. πρώτον μέν γάρ έκ 29 τριῶν στρατοπέδων τῆς μάχης συνισταμένης, δῆλον ώς ξένην καὶ παρηλλαγμένην είκὸς καὶ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν χρείαν φαίνεσθαι τοῦ συντεταγμένου δεύτερον δὲ πῶς οὐκ 2 20 αν ἀπορήσαι τις καὶ νῦν καὶ τότε παρ' αὐτὸν ὧν τὸν καιρον πότερον οί Κελτοι την έπισφαλεστάτην είγον χώραν, έξ άμφοῖν τοῖν μεροῖν άμα τῶν πολεμίων ἐπαγόντων αὐτοῖς, ἢ τοὐναντίον τὴν ἐπιτευκτικωτάτην, ἅμα μὲν ἀγω- 3 νιζόμενοι πρὸς αμφοτέρους, αμα δὲ τὴν ἀφ' ἐκατέρων 25 ασφάλειαν έκ των όπισθεν αύτοῖς παρασκευάζοντες, τὸ δε μέγιστον, αποκεκλειμένης πάσης της είς τουπισθεν άγαγωρήσεως καὶ τῆς ἐν τῷ λείπεσθαι σωτηρίας ἡ γὰρ 4 τῆς ἀμφιστόμου τάξεως ίδιότης τοιαύτην ἔχει τὴν χρείαν. τούς γε μην Ρωμαίους τὰ μεν εὐθαρσεῖς ἐποίει τὸ μέσους 5

^{1.} πρακτικώτεροι libri plerique Suidae τόπον F 9. επανενεχθηναι $B^a(?)$ Re, επανανεχθηναι AF, επαναχθηναι CDE 13. και σαναστόν ην DE 18. είκως F 20. απορησαι (sine acc.) A, απορησαί CDE 23. επιτευπτικοτάτην F 24. ε|φέκατέρουν A(R), εφέκατέρους F, corr. C^2 26. αποκεκλιμένης AFR, αποκεκλεισμένης C, corr. Di τοῦπισθεν CF0 pro τοῦμπροσθεν 27. τῷ] το (sine acc.) F28. την extremo folio 12 scriptum in F, idem repetitum ineunte folio 13 29. εποίη F

καὶ πάντοθεν περιειληφέναι τοὺς πολεμίους, τὰ δὲ πάλιν δ κόσμος αὐτοὺς καὶ θόρυβος ἐξέπληττε τῆς τῶν Κελτῶν 6 δυνάμεως. άναριθμητον μέν γάρ ήν τὸ τῶν βυκανητῶν καὶ σαλπιγκτῶν πλῆθος, οἶς αμα τοῦ παντὸς στρατοπέδου συμπαιανίζοντος τηλικαύτην καὶ τοιαύτην συνέβαινε γίνε- 5 σθαι πραυγήν ώστε μή μόνον τὰς σάλπιγγας καὶ τὰς δυνάμεις άλλα και τους παρακειμένους τόπους συνηχούντας 7 έξ αύτῶν δοκεῖν προϊεσθαι φωνήν εκπληκτική δ' ἦν καὶ των γυμνων προεστώτων ανδρών ή τ' έπιφάνεια και κίνησις ώς αν διαφερόντων ταῖς άκμαῖς καὶ τοῖς εἰδεσι. 10 8 πάντες δ' οἱ τὰς πρώτας κατέχοντες σπείρας χουσοῖς μα-9 γιάχαις καὶ περιχείροις ήσαν κατακεκοσμημένοι. πρὸς ἃ βλέποντες οί Ύωμαιοι τὰ μὲν ἐξεπλήττοντο, τὰ δ' ὑπὸ τῆς τοῦ λυσιτελοῦς έλπίδος ἀγόμενοι διπλασίως παρωξύνον-30 το πρός τὸν κίνδυνον. πλην αμα τῶ τοὺς ἀκοντιστὰς προ- 15 ελθόντας έκ τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων κατὰ τὸν ἐθισμὸν 138 είσαχοντίζειν ένεργοῖς καὶ πυχνοῖς τοῖς βέλεσιν, τοῖς μέν οπίσω των Κελτων πολλήν εύχρηστίαν οί σάγοι μετά των 2 αναξυρίδων παρείχον, τοῖς δὲ γυμνοῖς προεστῶσι παρὰ τὴν προσδοκίαν τοῦ πράγματος συμβαίνοντος τάναντία πολλήν 20 3 άπορίαν καὶ δυσχρηστίαν παρείχε τὸ γινόμενον οὐ γὰρ δυναμένου τοῦ Γαλατικοῦ θυρεοῦ τὸν ἄνδρα περισκέπειν, όσω γυμνά και μείζω τὰ σώματ' ήν, τοσούτω συνέβαινε 4 μᾶλλον τὰ βέλη πίπτειν ἔνδον. τέλος δ' οὐ δυνάμενοι μεν αμύνασθαι τούς είσακοντίζοντας δια την απόστασιν 25 και τὸ πληθος τῶν πιπτόντων βελῶν, περικακοῦντες δὲ καὶ δυσχοηστούμενοι τοῖς παροῦσιν, οἱ μὲν εἰς τοὺς πολεμίους ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἀλογιστίας εἰκῆ προσπίπτοντες καὶ διδόντες σφας αὐτοὺς έκουσίως ἀπέθνησκον.

^{3.} βυχανητών AFR (βυχανιτών C), ἰβυκανητών Suid. hoc verbo et v. ἰβὐκινον, corr. Sch 4. πλήθι F 5. παιανίζοντος Suid. γενέσθαι CDE 9. τε AFR 11. πειρας (sine acc.) A, πείρας F, πείρας R, corr. \mathbf{C}^2 μανιάκαις AFR Suid. h. v., μανιάκοις \mathbf{C} 14. παροξύνοντο F 15. τῷ] τὸ F 17. βέλεσι \mathbf{R}^s 18. οἱ σάγοι \mathbf{E} εἰσάγοι A, εἰ σάγοι F 20. συμβαίνοντος $\mathbf{A}^1\mathbf{R}$, συμβαίνοντες $\mathbf{A}^2\mathbf{F}$ 23. σώματα $\mathbf{A}^1\mathbf{F}\mathbf{R}$, corr. \mathbf{A}^2 25. ἀκοντίζοντας \mathbf{C} 28. προπίπτοντες Rei 134

138, 151 οί δ' είς τοὺς φίλους ἀναχωροῦντες ἐπὶ πόδα καὶ προδήλως ἀποδειλιῶντες διέστρεφον τοὺς κατόπιν. τὸ μὲν οὖν 5 τῶν Γαισάτων φρόνημα παρὰ τοῖς ἀχοντισταῖς τούτω τῶ τρόπω κατελύθη, τὸ δὲ τῶν Ἰνσόμβρων καὶ Βοίων ἔτι δὲ 6 5 Ταυρίσκων πληθος, αμα τῷ τοὺς Γωμαίους δεξαμένους τοὺς ξαυτών ἀκοντιστὰς προσβάλλειν σφίσι τὰς σπείρας, συμπεσόν τοῖς πολεμίοις ἐκ χειρὸς ἐποίει μάχην ἐχυράν. διαχοπτόμενοι γὰς ἔμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς, αὐτῷ 7 τούτω καὶ καθόλου καὶ κατ' ἄνδρα λειπόμενοι, ταῖς τῶν 10 ὅπλων κατασκευαίς. οί μέν οὖν θυρεοί πρὸς ἀσφάλειαν, 8 αί δὲ μάχαιραι πρὸς πρᾶξιν μεγάλην διαφοράν * * * έχειν, την δε Γαλατικήν καταφοράν έχειν μόνον. έπει δ' έξ 9 ύπερδεξίων και κατά κέρας οι των Ρωμαίων ίππεῖς έμβαλόντες ἀπὸ τοῦ λόφου προσέφερον τὰς χεῖρας ἐρρωμέ-139 νως, τόθ' οἱ μὲν πεζοὶ τῶν Κελτῶν ἐν αὐτῷ τῷ τῆς παρατάξεως τόπφ κατεκόπησαν, οί δ' ίππεῖς πρὸς φυγὴν ωρμησαν. απέθανον μέν οὖν των Κελτων εἰς τετρακισμυ- 81 ρίους, ξάλωσαν δ' οὐκ ξλάττους μυρίων, εν οίς καὶ τῶν βασιλέων Κογκολιτάνος. δ δ' έτερος αὐτῶν 'Ανηρόεστος, 2 20 είς τινα τόπον συμφυγών μετ' όλίγων, προσήνεγκε τὰς γείρας αύτῷ καὶ τοῖς ἀναγκαίοις. ὁ δὲ στρατηγός τῶν 3 'Ρωμαίων τὰ μὲν σαῦλα συναθροίσας εἰς τὴν 'Ρώμην ἀπέστειλε, την δε λείαν απέδωκε τοῖς προσήκουσιν. αὐτὸς 4 δ' άναλαβών τὰ στρατόπεδα καὶ διελθών παρ' αὐτὴν τὴν 25 Λιγυστικήν είς την των Βοίων ένέβαλε γώραν. πληρώσας

^{2.} ἀποδειλιόντες F 3. γαισάτων ADE, γεσάτων F, γαισατών B°C 4. ἰσόμβρων AFR βοιων (sine acc.) Α, βοιών F 7. ἐπομεῖτο coni. Βε ἐχυρὰν Α¹, ἰσχυρὰν Α²FR 8. καὶ antε διακοπτόμενοι add. C γὰρ ἔμενον Βε pro παρέμενον αυτω (sine spir. et acc.) Α, αὐτῶν F 11. lacunam coll. 2, 33, 5; 3, 114, 28s.; 6, 23 sic explet Sch: ἔχουσι Ἡρωμαίοις διὰ τὸ τούτων μὲν τὸν θυρεὸν ὅλον τὸ σῶμα σκέπειν, τὸν δὲ Γαλατικὸν βραχύτερον είναι, καὶ διὰ τὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν μὲν (immo καὶ τὴν μὲν Ῥωμ.) μάχαιραν καὶ τὸ κέντημα διάφορον καὶ καταφορὰν ἐξ άμφοῖν τοῦν μεροῖν βίαιον] ἔχειν cet. 13. ὑπερδεξίων Α¹, ὑπερδεξίον Α²FR (conf. praef.) καὶ om. F 21. αὐτω Α⁻ ex αὐτω∗, αὐτῶν FDE 22. συναθρύσας F .25. λυγιστικὴν Α, λυγιστικῆν F βοιων (sine acc.) Α, βοιωτῶν F ἐνέραλλε ΑFE

[139, 12

δὲ τὰς δρμὰς τῶν στρατοπέδων τῆς ὡφελείας, ἐν ὁλίγαις 5 ἡμέραις ἦκεν μετὰ τῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ τὸ μὲν Καπετώλιον ἐκόσμησε ταῖς τε σημαίαις καὶ τοῖς μανιάκαις (τοῦτο δ' ἐστὶ χρυσοῦν ψέλλιον, ὁ φοροῦσι περὶ 6 τὸν τράχηλον οἱ Γαλάται), τοῖς δὲ λοιποῖς σκύλοις καὶ 5 τοῖς αἰχμαλώτοις πρὸς τὴν εἴσοδον ἐχρήσατο τὴν ἑαυτοῦ καὶ πρὸς τὴν τοῦ θριάμβου διακόσμησιν./

Ή μὲν οὖν βαρυτάτη τῶν Κελτῶν ἔφοδος οΰτω καὶ τούτω τῷ τρόπω διεφθάρη, πᾶσι μὲν Ἰταλιώταις, μάλιστα δὲ Ῥωμαίοις μέγαν καὶ φοβερὸν ἐπικρεμάσασα κίνδυ- 10 8 νον άπὸ δὲ τοῦ κατορθώματος τούτου κατελπίσαντες Ψωμαῖοι δυνήσεσθαι τοὺς Κελτοὺς ἐκ τῶν τόπων τῶν περὶ τὸν Πάδον δλοσχερῶς ἐκβαλεῖν, τούς τε μετὰ ταῦτα κατασταθέντας ὑπάτους Κόιντον Φουλούιον καὶ Τίτον Μά- α. υ. λιον άμφοτέρους καὶ τὰς δυνάμεις μετὰ παρασκευῆς με- 530 9 γάλης έξαπέστειλαν έπὶ τοὺς Κελτούς. οὖτοι δὲ τοὺς μὲν Βοίους εξ εφόδου καταπληξάμενοι συνηνάγκασαν είς την 10 Ένωμαίων ξαυτούς δοῦναι πίστιν, τὸν δὲ λοιπὸν γρόνον τῆς στρατείας, ἐπιγενομένων ὄμβρων ἐξαισίων, ἔτι δὲ λοιμικής διαθέσεως έμπεσούσης αὐτοῖς, εἰς τέλος ἄπρακτον 20 32 είγον· μετά δὲ τούτους κατασταθέντες Πόπλιος Φούριος 140 καὶ Γάιος Φλαμίνιος αὖθις ἐνέβαλον εἰς τὴν Κελτικὴν α. u. διὰ τῆς τῶν Ανάρων χώρας, οἶς συμβαίνει μὴ μακρὰν 2 ἀπὸ Μασσαλίας ἔχειν τὴν οἴκησιν' οὓς εἰς τὴν φιλίαν προσαγαγόμενοι διέβησαν είς την των Ίνσόμβρων γην κατά 25 3 τὰς συρροίας τοῦ τ' Αδόα καὶ Πάδου ποταμοῦ. λαβόντες δὲ πληγὰς περί τε τὴν διάβασιν καὶ περὶ τὴν στρατο-

πεδείαν παραυτίκα μεν έμειναν, μετά δε ταῦτα σπεισά-

140, 9] μενοι καθ' δμολογίαν ανέλυσαν έκ των τόπων. περιελ- 4 θόντες δὲ πλείους ἡμέρας καὶ διελθόντες τὸν Κλούσιον ποταμον ήλθον είς την των Γονομάνων χώραν, και προσλαβόντες τούτους όντας συμμάχους ενέβαλον πάλιν από 5 των κατά τὰς 'Αλπεις τόπων είς τὰ των Ίνσόμβρων πεδία. καὶ τήν τε γῆν ἐδήουν καὶ τὰς κατοικίας αὐτῶν ἐξεπόρθουν. οί δὲ τῶν Ἰνσόμβρων προεστῶτες θεωροῦντες ἀμετάθετον 5 οὖσαν τὴν ἐπιβολὴν τῶν Ῥωμαίων, ἔκριναν τῆς τύχης λαβείν πείφαν και διακινδυνεύσαι πρός αυτούς δλοσχερώς. 10 συναθροίσαντες οὖν ἁπάσας τὰς δυνάμεις ἐπὶ ταὐτόν, καὶ 6 τὰς χρυσᾶς σημαίας τὰς ἀχινήτους λεγομένας χαθελόντες ἐχ τοῦ τῆς Αθηνᾶς ίεροῦ, καὶ τάλλα παρασκευασάμενοι δεόντως, μετά ταῦτα τεθαρρηκότως καὶ καταπληκτικῶς ἀντεστρατοπέδευσαν τοῖς πολεμίοις, όντες τὸ πληθος εἰς 15 πέντε μυριάδας. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὰ μὲν δρῶντες σφᾶς 7 έλάττους όντας παρά πολύ των έναντίων, έβούλοντο συνχρησθαι ταῖς τῶν συμμαχούντων αὐτοῖς Κελτῶν δυνάμεσι. τὰ δὲ συλλογισάμενοι τήν τε Γαλατικήν άθεσίαν καὶ διότι 8 πρός δμοφύλους των προσλαμβανομένων μέλλουσι ποιεί-20 σθαι τὸν κίνδυνον, εὐλαβοῦντο τοιούτοις ἀνδράσιν τοιούτου καιροῦ καὶ πράγματος κοινωνείν. τέλος δ' οὖν αὐτοὶ μὲν 9 ύπέμειναν έντὸς τοῦ ποταμοῦ, τοὺς δὲ τῶν Κελτῶν σφίσι 141 συνόντας διαβιβάσαντες είς τὸ πέραν ἀνέσπασαν τὰς ἐπὶ τοῦ δείθρου γεφύρας, αμα μεν ασφαλιζόμενοι τὰ πρὸς 10 25 έχείνους, αμα δὲ μίαν ξαυτοῖς απολείποντες ξλπίδα τῆς σωτηρίας την έν τῷ νικᾶν διὰ τὸ κατόπιν αὐτοῖς ἄβατον όντα παρακείσθαι τὸν προειρημένον ποταμόν. πράξαν- 11 τες δὲ ταῦτα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν ἦσαν.

Δοχοῦσι δ' ἐμφρόνως κεχρῆσθαι τῆ μάχη ταύτη 'Pω- 88 30 μαΐοι, τῶν χιλιάρχων ὑποδειξάντων ὡς δεὶ ποιεῖσθαι τὸν

^{1.} ὁμολογίαν | ἔλυσαν Α(R), corr. Rei 135 5.7. ἰσόμβρων ΑR 8. ἐπιβουλήν ΑR, corr. C 10. τὰς δυνάμεις add. Ur 153 4, τὰς ὑπαρχούσας ὁυνάμεις BW praef. 31. 84 11. σημείας ΑR, corr. C καθελόντες Rei 135 pro κατέχοντες 16. ὄντας | Α² ex ὄντα • | 18. τὴν τῶν Γαλατῶν Suid. v. ἀθεσία 20. ἀνδράσι R* 25. ἐλπίδα Α¹ R, ἐλπίδας Α² 26. τὴν] τῆς Β 28. τὸ CDÈ

2 αγώνα ποινή και κατ' ιδίαν έκαστους. συνεωρακότες γαρ έχ των προγεγονότων χινδύνων ότι τοῖς τε θυμοῖς χατά την πρώτην έφοδον, έως αν ακέραιον ή, φοβερώτατόν έστι 3 παν τὸ Γαλατικὸν φύλον, αι τε μάγαιραι ταις κατασκευαις, καθάπερ είρηται πρότερον, μίαν έχουσι τὴν πρώτην κατα- 5 φοράν καιρίαν, από δὲ ταύτης εὐθέως αποξυστροῦνται καμπτόμεναι κατά μῆκος καὶ κατά πλάτος ἐπὶ τοσοῦτον ωστ' έαν μη δώ τις αναστροφην τοῖς χρωμένοις έρείσαντας πρός την γην απευθύναι τω ποδί, τελέως απρακτον 4 είναι την δευτέραν πληγην αυτών, - αναδόντες ούν οί 10 γιλίαργοι τὰ τῶν τριαρίων δόρατα τῶν κατόπιν ἐφεστώτων ταῖς πρώταις σπείραις, καὶ παραγγείλαντες ἐκ μεταλήψεως τοις ξίφεσι χρησθαι, συνέβαλον έχ παρατάξεως 5 κατά πρόσωπον τοῖς Κελτοῖς. ἄμα δὲ τῷ πρὸς τὰ δόρατα ταϊς πρώταις καταφοραϊς χρωμένων τῶν Γαλατῶν ἀχρειω- 15 θηναι τὰς μαχαίρας συνδραμόντες εἰς τὰς χείρας τοὺς μὲν Κελτούς απράκτους έποίησαν αφελόμενοι την έκ διάρσεως αὐτῶν μάχην, ὅπερ ἰδιόν ἐστι Γαλατικῆς χρείας διὰ τὸ 6 μηδαμώς κέντημα τὸ ξίφος έχειν αὐτοὶ δ' οὐκ έκ καταφορᾶς άλλ' ἐχ διαλήψεως ὀρθαῖς χρώμενοι ταῖς μαχαί- 20 ραις, πρακτικού του κεντήματος περί αὐτὰς ὑπάρχοντος, τύπτοντες είς τὰ στέρνα καὶ τὰ πρόσωπα καὶ πληγὴν ἐπὶ πληγή φέροντες διέφθειραν τούς πλείστους των παρατα-7 ξαμένων διὰ τὴν τῶν χιλιάρχων πρόνοιαν. ὁ μὲν γὰρ στρα- 142 τηγός Φλαμίνιος οὐκ όρθῶς δοκεῖ κεχρῆσθαι τῷ προει- 25 ρημένω κινδύνω. παρ' αὐτὴν γὰρ τὴν ὀφρύν τοῦ ποταμοῦ ποιησάμενος τὴν ἔκταξιν διέφθειρε τὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς μάχης ίδιον, οὐχ ὑπολειπόμενος τόπον πρὸς τὴν ἐπὶ πόδα 8 ταζς σπείραις άναχώρησιν εί γάρ συνέβη βραχύ μόνον

^{1.} καὶ ante κοινῷ add. Hu Fleckeiseni annal. 1858 p. 816 ἐκάστους Sca pro ἐκάστου 7. κατὰ post καὶ om. Suid. ν. ἀποζυστροῦνται 8. ώστε ἀν ΑR, corr. ΒΨ 9. ἀπευθυναι (sine acc.) Α 10. αὐτῶν πληγήν Suid. 13. συνέβαλον] conf. praef. ad 1, 19, 8 16. συνδιαλαβόντες C (invito etiam Suida ν. δίαρσις) 20. δρθαῖς om. Suid. ν. διάληψις 22. καὶ ἐς τὰ πρόσωπα Suid. 25. χρῆσθαῖ D 28. ὑπολιπόμενος coni. Βε, in textum receperunt Di ΒΨ 29. τῆς σπείρας Β

142, 7

πιεσθήναι τῆ χώρα τοὺς ἄνδρας κατὰ τὴν μάχην, δίπτειν ἄν εἰς τὸν ποταμὸν αὐτοὺς ἔδει διὰ τὴν ἀστοχίαν τοῦ προεστῶτος. οὐ μὴν ἀλλά γε πολλῷ νικήσαντες ταῖς σφε- 9 τέραις ἀρεταῖς, καθάπερ εἶπον, καὶ παμπληθοῦς μὲν λείας 5 οὐκ ὀλίγων δὲ σκύλων κρατήσαντες ἐπανῆλθον εἰς τὴν Ῥώμην.

Τῷ δ' ἑξῆς ἔτει διαπρεσβευσαμένων τῶν Κελτῶν ὑπὲρ 84 είρήνης και παν ποιήσειν υπισχνουμένων, έσπευσαν οί κα-532 τασταθέντες ὕπατοι Μάρχος Κλαύδιος και Γναῖος Κορνή-10 λιος τοῦ μὴ συγχωρηθηναι τὴν εἰρήνην αὐτοῖς. οἱ δ' ἀπο- 2 τυχόντες, καὶ κρίναντες έξελέγξαι τὰς τελευταίας έλπίδας, αὖθις ώρμησαν έπὶ τὸ μισθοῦσθαι τῶν περὶ τὸν Ροδανὸν Γαισάτων Γαλατών είς τρισμυρίους ους παραλαβόντες είχον εν ετοίμω, και προσεδόκων την των πολεμίων έφοδον. 15 οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων στρατηγοὶ τῆς ώρας ἐπιγενομένης ἀνα- 3 λαβόντες τὰς δυνάμεις ἦγον εἰς τὴν τῶν Ἰνσόμβρων χώραν, παραγενόμενοι δε καὶ στρατοπεδεύσαντες περὶ πόλιν Αχέρ- 4 ρας, ή μεταξύ κεῖται τοῦ Πάδου καὶ τῶν Αλπεινῶν ὀρῶν, έπολιόρχουν ταύτην. οί δ' Ίνσομβρες βοηθεῖν μὲν οὐ δυ- 5 20 νάμενοι διὰ τὸ προκαταληφθηναι τοὺς εὐφυεῖς τόπους, σπεύδοντες δὲ λῦσαι τὴν πολιοραίαν τῶν Αχερρῶν, μέρος τι της δυνάμεως διαβιβάσαντες τὸν Πάδον εἰς τὴν τῶν Ανάρων χώραν επολιόρχουν τὸ προσαγορευόμενον Κλαστίδιον. προσπεσόντος δὲ τοῦ συμβαίνοντος τοῖς στρατηγοῖς, 6 143 αναλαβών τοὺς ἱππεῖς Μάρχος Κλαύδιος καὶ τῶν πεζικῶν * * ἡπείγετο σπεύδων βοηθησαι τοῖς πολιοφκουμένοις.

^{3.} πολλοί AR, πολὺ C, corr. Hu quaest. I 12 10. τοὖ] τὸ coni. Di 52 13. γαισατων γαλατων (sine acc.) A 16. ἰσόμβρων AR 17. στρατοπεδεύσαντες περί C, στρατοπεδευσαντες AR, περιστρατοπεδεύσαντες BW αχέρας CDE 19. ἴνσομβρες AE², ἴσομβρες Β³ DE¹, ἰσόμβροι C 21. λύσαι A άχερρων (sine acc.) Α, άχερων CD (et sic per unum ρ iidem constanter) 22. διεβίβασαντες (sic) Α¹, corr. Α² 23. ανδρων (sic) Α, ἄνδρων vulgo ex R, ἀνάνων Gro, ἀναμάρων Rei 140 s., corr. Mommsenus (conf. 2, 17, 7) ἐπολιόραουν τὸ R³, ἐπολιοραοῦντο Α τὸ αλαστίδιον προσαγορευόμενον C 24. προσπεσόντες Α 25. 26. καὶ τὸ πεζικὸν D, καὶ τινας τῶν πεζικών νοsius (2, 27, 6 conf. BW praef. 31), τῶν πεζικών τοὺς εὐζωνους Sch (excidisse videtur versus archetypi; conf. Hu Fleckeiseni annal. 1867 p. 292 ss., quaest. II 6 ss.)

7 οἱ δὲ Κελτοὶ πυθόμενοι τὴν παρουσίαν τῶν ὑπεναντίων, 8 λύσαντες την πολιορχίαν υπήντων χαι παρετάξαντο. των δὲ Ρωμαίων αὐτοῖς τοῖς ἱππεῦσιν ἐξ ἐφόδου τολμηρῶς σφίσι προσπεσόντων τὰς μὲν ἀρχὰς ἀντεῖχον, μετὰ δὲ ταῦτα περιισταμένων καὶ κατὰ νώτου καὶ κατὰ κέρας δυσ- 5 χρηστούμενοι τῆ μάχη τέλος ἐτράπησαν ὑπ' αὐτῶν τῶν 9 ίππέων, καὶ πολλοὶ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐμπεσόντες ὑπὸ τοῦ ξεύματος διεφθάρησαν, οἱ δὲ πλείους ὑπὸ τῶν πο-10 λεμίων κατεκόπησαν. Ελαβον δε και τας Αχέρρας οι Ρωμαῖοι, σίτου γεμούσας, ἐκχωρησάντων εἰς τὸ Μεδιόλανον 10 τῶν Γαλατῶν, ὅσπερ ἐστὶ χυριώτατος τόπος τῆς τῶν Ἰν-11 σόμβρων χώρας. οίς έχ ποδός έπακολουθήσαντος τοῦ Γναίου καὶ προσβαλόντος ἄφνω πρὸς τὸ Μεδιόλανον τὸ 12 μεν πρώτον ήσυχίαν έσχον, απολυομένου δ' αὐτοῦ πάλιν εἰς τὰς Αχέρρας ἐπεξελθόντες καὶ τῆς οὐραγίας άψάμενοι θρα- 15 σέως πολλούς μέν νεχρούς ἐποίησαν, μέρος δέ τι καὶ φυ-13 γεῖν αὐτῶν ἢνάγκασαν, ξως ὁ Γναῖος ἀνακαλεσάμενος τοὺς ἐχ τῆς πρωτοπορείας παρώρμησε στῆναι καὶ συμβαλεῖν 14 τοῖς πολεμίοις. οἱ μὲν οὖν Ῥωμαῖοι πειθαρχήσαντες τῷ στρατηγῷ διεμάχοντο πρὸς τοὺς ἐπικειμένους εὐρώστως. 20 15 οἱ δὲ Κελτοὶ διὰ τὸ παρὸν εὐτύχημα μείναντες ἐπὶ ποσὸν εύθαρσῶς, μετ' οὐ πολύ τραπέντες ἔφευγον εἰς τὰς παρωρείας. ὁ δὲ Γναῖος ἐπακολουθήσας τήν τε χώραν ἐπόρ-35 θει καὶ τὸ Μεδιόλανον εἶλε κατὰ κράτος οὖ συμβαίνοντος οί προεστώτες των Ίνσόμβρων, ἀπογνόντες τὰς τῆς 25 σωτηρίας έλπιδας, πάντα τὰ καθ' αύτοὺς ἐπέτρεψαν Ρωμαίοις.

΄ ΄Ο μὲν οὖν πρὸς τοὺς Κελτοὺς πόλεμος τοιοῦτον ἔσχε τὸ τέλος, κατὰ μὲν τὴν ἀπόνοιαν καὶ τόλμαν τῶν ἀγωνι- 144 ζομένων ἀνδρῶν, ἔτι δὲ κατὰ τὰς μάχας καὶ τὸ πλῆθος 50

^{9.} ἀχερρίας AB 10.13. μεδιολανον (sic) A 11. ἰσόμβρων AR 14. εἶχον \it{Hu} Fleckeiseni annal. 1858 p. 818 18. πρωτοπορίας A, προτοπορίας DE 22. παρωρίας A 24. μεδιολανιον (sine acc.) A 25. ἰνσόμβρων A, ἰσόμβρων $\it{R}^{\rm s}$ 26. ἐπέτρεψαν ὁωμαίοις B, ἐπέ|τρεψανοι ὁωμαίοις A, ἐπέτρεψαν εἰς μαίους coni. \it{Hu} , ἐπέτρεψαν τοῖς ὁωμαίοις \it{CDE} vulgo

144, 3] τῶν ἐν αὐταῖς ἀπολλυμένων καὶ παραταττομένων οὐδενὸς καταδεέστερος τῶν ἱστορημένων, κατὰ δὲ τὰς ἐπιβολὰς καὶ 3 την ακρισίαν τοῦ κατά μέρος χειρισμοῦ τελέως εὐκαταφρόνητος διὰ τὸ μὴ τὸ πλεῖον ἀλλὰ συλλήβδην ἄπαν τὸ 5 γινόμενον ύπὸ τῶν Γαλατῶν θυμῷ μᾶλλον ή λογισμῷ βραβεύεσθαι. περί ών ήμεις, συνθεωρήσαντες μετ' όλίγον 4 χρόνον αὐτοὺς ἐκ τῶν περὶ τὸν Πάδον πεδίων ἐξωσθέντας πλην όλίγων τόπων των ύπ' αὐτὰς τὰς "Αλπεις κειμένων. ούκ ωήθημεν δείν ούτε την έξ άρχης έφοδον αυ-10 των αμνημόνευτον παραλιπείν ούτε τας μετά ταυτα πράξεις οὖτε τὴν τελευταίαν ἐξανάστασιν, ὑπολαμβάνοντες οἰχεῖον 5 ίστορίας ὑπάρχειν τὰ τοιαῦτ' ἐπεισόδια τῆς τύχης εἰς μνήμην άγειν καὶ παράδοσιν τοῖς ἐπιγινομένοις, ἵνα μὴ τε- 6 λέως οί μεθ' ήμας ανεννόητοι τούτων υπάρχοντες έκπλήτ-15 τωνται τὰς αἰφνιδίους καὶ παραλόγους τῶν βαρβάρων ἐφόδους, άλλ' ἐπὶ ποσὸν ἐν νῷ λαμβάνοντες, ὡς ὁλιγογρόνιόν έστι και λίαν εύφθαρτον τοῖς * * τὸ φῦλον αὐτῶν, ὑπομένωσι καὶ πάσας έξελέγχωσι τὰς σφετέρας έλπίδας πρότερον η παραχωρήσαι τινος των άναγκαιων, και γάρ τοὺς 7 20 την Περσών έφοδον έπι την Έλλάδα και Γαλατών έπι Δελφούς είς μνήμην καὶ παράδοσιν ήμιν άγαγόντας οὐ μικρά μεγάλα δ' οίομαι συμβεβλησθαι πρός τους υπέρ της κοινής των Έλλήνων έλευθερίας άγωνας ούτε γάρ χορη- 8 γιῶν οὐθ' ὅπλων οὐτ' ἀνδρῶν πληθος καταπλαγεὶς ἄν 25 τις ἀποσταίη τῆς τελευταίας ἐλπίδος, τοῦ διαγωνίζεσθαι περί τῆς σφετέρας χώρας καὶ πατρίδος, λαμβάνων πρὸ ο φθαλμών το παράδοξον τών τότε γενομένων, και μνημο-

^{1.} ἀπολλυμένων καὶ παραταττομένων] conf. praef. ad 2, 41, 6
4. τὸ post μὴ om. AB 8. ὑπὸ τὰς D 9. αὐτῶν om. C 10. παραλπεῖν A²R, παραλειπεῖν A¹, καταλιπεῖν B 12. τοι αῦτ ἐπῖσον
διὰ A(R), corr. Ca 13. ἐπιγενομένοις R³ vulgo 14. τῶν τοιούτων C 16. λαβόντες CDE, λαμβάνωσιν coni. Di 14 17. |τοῖς τὸν
ψυλοναυτῶν ὑπο |μένουσι καὶ πάσας ἐξε|λέγχουσι A(Β), τοῖς τὸ ψῦλον
αὐτῶν et reliqua perinde CDE, τοῖς eiecit et coniunctivos restituit Re,
post τοῖς participium cum suo casu vel adverbio excidisse putat Hu
(conf. praef.) 21. ἀγαγόντας A² ex ἀγαγόντες 27. μνη μονεύωσος
(∞ ex α facto) A diligenter expressa dittographia μνημονεύσας et μνημονεύων quae fuit in archetypo, μνημονεύων R vulgo

νεύσας ὅσας μυριάδας καὶ τίνας τόλμας καὶ πηλίκας πα- 145 ρασκευὰς ἡ τῶν σὺν νῷ καὶ μετὰ λογισμοῦ κινδυνευόντων 9 αἰρεσις καὶ δύναμις καθεῖλεν. ὁ δ' ἀπὸ Γαλατῶν φόβος οὐ μόνον τὸ παλαιὸν ἀλλὰ καὶ καθ' ἡμᾶς ἤδη πλεονάκις 10 ἔξέπληξε τοὺς Ἑλληνας διὸ καὶ μᾶλλον ἔγωγε παρωρ- 5 μήθην ἐπὶ τὸ κεφαλαιώδη μὲν ἀνέκαθεν δὲ ποιήσασθαι τὴν ὑπὲρ τούτων ἔξήγησιν.

Ασδρούβας δ' δ τῶν Καρχηδονίων στρατηγός (ἀπὸ 533 γὰρ τούτων παρεξέβημεν τῆς ἐξηγήσεως) ἔτη χειρίσας ὀκτῶ τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἐτελεύτησε, δολοφονηθεὶς ἐν τοῖς 10 ἑαυτοῦ καταλύμασι νυκτὸς ὑπό τινος Κελτοῦ τὸ γένος ἰδίων 2 ἕνεκεν ἀδικημάτων, οὐ μικρὰν ἀλλὰ μεγάλην ποιήσας ἐπίσοσιν τοῖς Καρχηδονίοις πράγμασιν οὐχ οὕτω διὰ τῶν πολεμίων ἔργων ὡς διὰ τῆς πρὸς τοὺς δυνάστας ὁμιλίας.

3 την δὲ στρατηγίαν οἱ Καρχηδόνιοι τῶν κατὰ την Ἰβηρίαν 15 Αννίβα περιέθεσαν, ὄντι νέω, διὰ την ὑποφαινομένην ἐκ 4 τῶν πράξεων ἀγχίνοιαν αὐτοῦ καὶ τόλμαν. δς παραλαβών

την άρχην εὐθέως δηλος ήν εκ τῶν ἐπινοημάτων πόλεμον ἐξοίσων Ῥωμαίοις ο δη καὶ τέλος ἐποίησε, πάνυ βραχὺν

5 ἐπισχών χρόνον. τὰ μὲν οὖν κατὰ Καρχηδονίους καὶ Ῥω- 20 μαίους ἀπὸ τούτων ἤδη τῶν καιρῶν ἐν ὑποψίαις ἦν πρὸς

6 άλλήλους καὶ παρατριβαίς οί μὲν γὰρ ἐπεβούλευον, ἀμύνασθαι σπεύδοντες διὰ τὰς περὶ Σικελίαν ἐλαττώσεις, οί δὲ Ῥωμαΐοι διηπίστουν, θεωροῦντες αὐτῶν τὰς ἐπιβολάς.

7 ἐξ ὧν δῆλον ἦν τοῖς ὀρθῶς σκοπουμένοις ὅτι μέλλουσι 25 πολεμεῖν ἀλλήλοις οὐ μετὰ πολὺν χρόνον.

37 Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Αχαιοί καὶ Φίλιππος ὁ βασιλεύς, ἅμα τοῖς ἄλλοις συμμάχοις, συνίσταντο τὸν πρὸς Αἰτωλοὺς πόλεμον τὸν προσαγορευθέντα συμμαχικόν.

2 ήμεῖς δ' ἐπειδὴ τάς τε περὶ Σικελίαν καὶ Διβύην καὶ τὰς 30 ἑξῆς πράξεις διεξιόντες κατὰ τὸ συνεχὲς τῆς προκατασκευῆς

^{3.} δὲ AR 6. τὸ $\it Ca$ pro τὰ 12. Ενεκα $\it R^{a}$ vulgo 13. καρχη-δονίων $\it A^{2}\it R$ vulgo 15—17. Ότι ἀννίβα παρέσχον τὴν κατὰ τὴν ϊβηρίαν οἱ καρχηδόνιοι μετὰ θάνατον ἀσδρούβα νέωι ὄντι. διὰ τὴν ὑποφαινομένην ἐκ τῶν πράξεων ἀγχίνοιαν αὐτοῦ καὶ τόλμαν: $\it P$ fol. 257 $\it V$ (V fol. 103 $\it V$) 30. τὰ τε $\it DE$, τὰ $\it C$

145, 32

ήχομεν έπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ τε συμμαγικοῦ καὶ τοῦ δευτέρου 146 συστάντος μεν 'Ρωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις πολέμου, προσαγορευθέντος δὲ παρὰ τοῖς πλείστοις Αννιβιακοῦ, κατὰ δὲ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν ἐπηγ-5 γειλάμεθα ποιήσασθαι την άρχην της ξαυτών συντάξεως, πρέπον αν είη τούτων αφεμένους έπι τας κατά την Έλ- 3 λάδα μεταβαίνειν πράξεις, ίνα πανταχόθεν δμοίαν ποιησάμενοι την προκατασκευην και την έφοδον έπι τους αυτοὺς καιροὺς ούτως ήδη [τῆς Ἰταλίας καὶ] τῆς ἀποδεικτι-10 κῆς ἱστορίας ἀργώμεθα. ἐπεὶ γὰρ οὐ τινὰς πράξεις κα- 4 θάπερ οί πρὸ ἡμῶν, οἶον τὰς Ἑλληνικὰς ἢ Περσικάς, ὁμοῦ δὲ τὰς ἐν τοῖς γνωριζομένοις μέρεσι τῆς οἰκουμένης ἀναγράφειν έπικεχειρήκαμεν διά τὸ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς ύποθέσεως Ιδιόν τι συμβεβλησθαι τούς καθ' ήμας και-15 φούς, ὑπὲρ ὧν σαφέστερον ἐν ἐτέροις δηλώσομεν, δέον ἂν 5 είη καὶ πρὸ τῆς κατασκευῆς ἐπὶ βραχὸ τῶν ἐπιφανεστάτων και γνωριζομένων έθνων και τόπων εφάψασθαι τῆς οίκουμένης. περί μέν οὖν τῶν κατὰ τὴν Ασίαν καὶ τῶν 6 κατά την Αίγυπτον άρχούντως αν έχοι ποιείσθαι την ανά-20 μνησιν ἀπὸ τῶν νῦν ἡηθέντων καιρῶν διὰ τὸ τὴν μὲν ύπεο των προγεγονότων παρ' αὐτοῖς ἱστορίαν ὑπὸ πλειόνων εκδεδόσθαι και γνώριμον υπάρχειν απασιν, έν δε τοῖς καθ' ήμᾶς καιροῖς μηδεν αὐτοῖς εξηλλαγμένον ἀπηντῆσθαι μηδὲ παράλογον ύπὸ τῆς τύχης, ώστε προσδεῖσθαι τῆς 25 τῶν προγεγονότων ὑπομνήσεως περὶ δὲ τοῦ τῶν Αχαιῶν 7 έθνους καὶ περὶ τῆς Μακεδόνων οἰκίας άρμόσει διὰ βραχέων ἀναδραμεῖν τοῖς χρόνοις, ἐπειδὴ περὶ μὲν ταύτην 8 όλοσχερής ἐπαναίρεσις, περί δὲ τοὺς ᾿Αχαιούς, καθάπερ ξπάνω προείπον, παράδοξος αὔξησις καὶ συμφρόνησις ἐν

^{2.} μὲν συστάντος C (probant Rei 146, Campius progr. Ruppin. 1849 p. 7, Di 14) προσαγγελθέντος B 5. ποιήσεσθαι Na 345 6. ἄν Sch pro δ' ἄν 9. ἰτα|λίας \mathbf{A}^1 , ἰδίας $\mathbf{A}^2\mathbf{R}$ vulgo; sed etiam sic glossema proditur articulo post καὶ repetito 16. βραχεῖ C 17. μάλιστα ante γνωριζομένων add. Rei 146 19. ἄν ἔχοι coni. Di 14, ἔχοι AB, ἔχει CDE vulgo 22. ἄπασιν] α pro ι antiqua manus adscripsit margini A, voluit igitur ἄπασαν 26. τῆς] τῆς τῶν CDE 27. ταύτηἀν \mathbf{A}^1 expressa archetypi dittographia

καὶ πάντοθεν περιειληφέναι τοὺς πολεμίους, τὰ δὲ πάλιν δ κόσμος αὐτοὺς καὶ θόρυβος ἐξέπληττε τῆς τῶν Κελτῶν 6 δυνάμεως. άναρίθμητον μέν γὰρ ἦν τὸ τῶν βυκανητῶν καὶ σαλπιγκτών πλήθος, οίς αμα τοῦ παντὸς στρατοπέδου συμπαιανίζοντος τηλικαύτην καὶ τοιαύτην συνέβαινε γίνε- 5 σθαι πραυγήν ώστε μή μόνον τὰς σάλπιγγας καὶ τὰς δυνάμεις άλλα και τους παρακειμένους τόπους συνηχούντας τ έξ αύτων δοκείν προϊεσθαι φωνήν εκπληκτική δ' ήν καί τῶν γυμνῶν προεστώτων ἀνδρῶν ἥ τ' ἐπιφάνεια καὶ κίνησις ώς αν διαφερόντων ταῖς ακμαῖς καὶ τοῖς εἰδεσι. 10 8 πάντες δ' οἱ τὰς πρώτας κατέχοντες σπείρας χρυσοῖς μα-9 νιάκαις καὶ περιχείροις ήσαν κατακεκοσμημένοι. πρὸς ἃ βλέποντες οί Ρωμαΐοι τὰ μὲν ἐξεπλήττοντο, τὰ δ' ὑπὸ τῆς τοῦ λυσιτελοῦς ἐλπίδος ἀγόμενοι διπλασίως παρωξύνον-30 το πρός τὸν κίνδυνον. πλην αμα τῷ τοὺς ἀκοντιστὰς προ- 15 ελθόντας έκ των Ρωμαϊκών στρατοπέδων κατά τὸν έθισμὸν 138 είσακοντίζειν ένεργοῖς καὶ πυκνοῖς τοῖς βέλεσιν, τοῖς μὲν οπίσω των Κελτων πολλήν εύχρηστίαν οί σάγοι μετά των 2 αναξυρίδων παρείχον, τοῖς δὲ γυμνοῖς προεστῶσι παρά τὴν προσδοκίαν τοῦ πράγματος συμβαίνοντος τάναντία πολλήν 20 3 απορίαν καὶ δυσχρηστίαν παρείχε τὸ γινόμενον οὐ γὰρ δυναμένου τοῦ Γαλατικοῦ θυρεοῦ τὸν ἄνδρα περισκέπειν, όσφ γυμνὰ καὶ μείζω τὰ σώματ' ἦν, τοσούτφ συνέβαινε 4 μᾶλλον τὰ βέλη πίπτειν ἔνδον. τέλος δ' οὐ δυνάμενοι μεν αμύνασθαι τους είσακοντίζοντας δια την απόστασιν 23 καὶ τὸ πληθος τῶν πιπτόντων βελῶν, περικακοῦντες δὲ καὶ δυσχρηστούμενοι τοῖς παροῦσιν, οἱ μὲν εἰς τοὺς πολεμίους ύπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς άλογιστίας εἰκῆ προσπίπτοντες καὶ διδόντες σφᾶς αὐτοὺς έκουσίως ἀπέθνησκον,

^{3.} βυχανητῶν AFR (βυχανιτῶν C), ἰβυκανητῶν Suid. hoc verbo et v. ἰβύκινον, coff. Sch 4. πλήθι F 5. παιανίζοντος Suid. γενέσθαι CDE 9. τε AFR 11. πειρας (sine acc.) Α, πεῖρας F, πείρας R, coff. C² μανιάκαις AFR Suid. h. v., μανιάκοις C 14. παροξύνοντο F 15. τῷ] τὸ F 17. βέλεσι R³ 18. οὶ σάγοι $\frac{1}{2}$ εἰσάγοι Α, εἰ σάγοι F 20. συμβαίνοντος $\frac{1}{2}$ Α¹ FR, coff. $\frac{1}{2}$ ακοντίζοντας C 28. προπίπτοντες Rei 134

138, 151

οί δ' είς τοὺς φίλους ἀναχωροῦντες ἐπὶ πόδα καὶ προδήλως ἀποδειλιῶντες διέστρεφον τοὺς κατόπιν. τὸ μὲν οὖν 5 των Γαισάτων φρόνημα παρά τοῖς ἀκοντισταῖς τούτω τῷ τρόπω κατελύθη, τὸ δὲ τῶν Ἰνσόμβρων καὶ Βοίων ἔτι δὲ 6 5 Ταυρίσκων πλήθος, αμα τῷ τοὺς Ρωμαίους δεξαμένους τούς ξαυτών ακοντιστάς προσβάλλειν σφίσι τάς σπείρας. συμπεσόν τοῖς πολεμίοις ἐκ χειρὸς ἐποίει μάχην ἐχυράν. διακοπτόμενοι γάρ έμενον έπ' ίσον ταῖς ψυχαῖς, αὐτῷ 7 τούτω και καθόλου και κατ' άνδρα λειπόμενοι, ταῖς τῶν 10 οπλων κατασκευαίς. οί μεν οὖν θυρεοί πρὸς ἀσφάλειαν, 8 αί δὲ μάχαιραι πρὸς πρᾶξιν μεγάλην διαφοράν * * * έχειν, την δε Γαλατικήν καταφοράν έχειν μόνον. έπει δ' έξ 9 ύπερδεξίων καὶ κατά κέρας οἱ τῶν Ῥωμαίων ἱππεῖς ἐμβαλόντες ἀπὸ τοῦ λόφου προσέφερον τὰς χεῖρας ἐρρωμέ-139 νως, τόθ' οἱ μὲν πεζοὶ τῶν Κελτῶν ἐν αὐτῷ τῷ τῆς παρατάξεως τόπω κατεκόπησαν, οί δ' ίππεῖς πρὸς φυγὴν ωρμησαν. απέθανον μεν ούν των Κελτων είς τετρακισμυ- 31

20 εἴς τινα τόπον συμφυγών μετ' ὀλίγων, προσήνεγκε τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ τοῖς ἀναγκαίοις. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν 8 'Ρωμαίων τὰ μὲν σκῦλα συναθροίσας εἰς τὴν 'Ρώμην ἀπέστειλε, τὴν δὲ λείαν ἀπέδωκε τοῖς προσήκουσιν. αὐτὸς 4 δ' ἀναλαβών τὰ στρατόπεδα καὶ διελθών παρ' αὐτὴν τὴν 25 Λιγυστικὴν εἰς τὴν τῶν Βοίων ἐνέβαλε χώραν. πληρώσας

ρίους, ξάλωσαν δ' οὐκ ξλάττους μυρίων, ἐν οἶς καὶ τῶν βασιλέων Κογκολιτάνος. ὁ δ' ἔτερος αὐτῶν ᾿Ανηρόεστος, 2

^{2.} ἀποδειλιόντες F 3. γαισάτων ADE, γεσάτων F, γαισατών B°C 4. ἰσόμβρων AFR βοιων (sine acc.) A, βοιών F 7. ἐποιεῖτο coni. Be ἐχυρὰν A', ἰσχυρὰν A²FR 8. καὶ ante διακοπτόμενοι add. C γὰρ ἔμενον Be pro παρέμενον αυτω (sine spir. et acc.) A, αὐτῶν F 11. lacunam coll. 2, 33, 5; 3, 114, 288.; 6, 23 sic explet Sch: ἔχουσι Ῥωμαίοις διὰ τὸ τούτων μὲν τὸν θυρεὸν ὅλον τὸ σῶμα σκέπειν, τὸν δὲ Γαλατικὸν βραχύτερον είναι, καὶ διὰ τὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν μὲν (immo καὶ τὴν μὲν Ῥωμ.) μάχαιραν καὶ τὸ κέντημα διάφορον καὶ καταφορὰν έξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν βίαιον] ἔχειν cet. 13. ὑπερδεξίων Α¹, ὑπερδεξίου Α²FR (conf. praef.) καὶ οπ. F 21. αὐτω A' ex αὐτω», αὐτῶν FDE 22. συναθρύσας F .25. λυγιστικὴν A, λυγιστικῆν F βοιων (sine acc.) A, βοιωτῶν F ἐνέβαλλε AFE

[139, 12

δὲ τὰς ὁρμὰς τῶν στρατοπέδων τῆς ώφελείας, ἐν ὀλίγαις 5 ήμέραις ήχεν μετά των δυνάμεων είς την 'Ρώμην, καὶ τὸ μέν Καπετώλιον έχόσμησε ταϊς τε σημαίαις καὶ τοῖς μανιάχαις (τοῦτο δ' ἐστὶ χρυσοῦν ψέλλιον, δ φοροῦσι περὶ 6 τὸν τράχηλον οἱ Γαλάται), τοῖς δὲ λοιποῖς σκύλοις καὶ 5 τοῖς αἰγμαλώτοις πρὸς τὴν εἴσοδον ἐχρήσατο τὴν ἑαυτοῦ καὶ πρὸς τὴν τοῦ θριάμβου διακόσμησιν./

Ή μεν οὖν βαρυτάτη τῶν Κελτῶν ἔφοδος οὕτω καὶ τούτω τῷ τρόπω διεφθάρη, πᾶσι μὲν Ἰταλιώταις, μάλιστα δὲ Ῥωμαίοις μέγαν καὶ φοβερὸν ἐπικρεμάσασα κίνδυ- 10 8 νον άπὸ δὲ τοῦ κατορθώματος τούτου κατελπίσαντες 'Ρωμαΐοι δυνήσεσθαι τοὺς Κελτοὺς ἐκ τῶν τόπων τῶν περὶ τὸν Πάδον ὁλοσχερῶς ἐκβαλεῖν, τούς τε μετὰ ταῦτα κατασταθέντας ὑπάτους Κόιντον Φουλούιον καὶ Τίτον Μά- α. υ. λιον αμφοτέρους και τας δυνάμεις μετα παρασκευής με- 530 9 γάλης έξαπέστειλαν έπὶ τοὺς Κελτούς. οὖτοι δὲ τοὺς μὲν Βοίους εξ εφόδου καταπληξάμενοι συνηνάγκασαν είς την 10 Ρωμαίων ξαυτούς δοῦναι πίστιν, τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον

της στρατείας, επιγενομένων όμβρων εξαισίων, έτι δε λοιμικής διαθέσεως έμπεσούσης αυτοῖς, εἰς τέλος ἄπρακτον 20 82 είγον · μετὰ δὲ τούτους κατασταθέντες Πόπλιος Φούριος 140

καί Γάιος Φλαμίνιος αυθις ενέβαλον είς την Κελτικήν α: " διὰ τῆς τῶν ἀνάρων χώρας, οἶς συμβαίνει μὴ μακρὰν 2 ἀπὸ Μασσαλίας ἔχειν τὴν οἴκησιν ους εἰς τὴν φιλίαν προσαγαγόμενοι διέβησαν είς την των Ίνσόμβρων γην κατά 25

3 τὰς συρροίας τοῦ τ' Αδόα καὶ Πάδου ποταμοῦ. λαβόντες δὲ πληγάς περί τε τὴν διάβασιν καὶ περὶ τὴν στρατοπεδείαν παραυτίκα μέν έμειναν, μετά δε ταῦτα σπεισά-

^{2.} ἡκε R* 3. σημείαις ΑR, σημείαις F, corr. CD τοίς] ταῖς F 4. 5. τοῦτο — Γαλάται ex margine irrepsisse conicit Di 37 4. ἐστὶν F ψέλιον Di post περὶ add. τὰς χεῖρας καὶ C 8. οῦτω καὶ om. C, καὶ τούτφ om. DE 9. τούτφ τῷ] τουτῶι F διεφθάρει F 10. κίν-δυνον: des. F 14. μάλιον Α¹R, μάλλιον Α²B 21. φρούριος AR, corr. C 23. ἀναμάρων AR (vulgo), Ανάνων Aretinus, corr. Mommsenus (conf. 2, 17, 7) 24. Μασσαλίας νία praef. 25. προσαγαγόμενοι Re pro προσαγόμενοι Ισόμβρων AR 26. τε ἀδόα Sch, versión AB μεσιδιάς D. το ἐδδοία Sch. μενοι Re pro προσαγόμενοι Ισόμβοων AR γεαδοά AR, γεαδούα D, τε ἀδδούα Sca

140, 91 μενοι καθ' δμολογίαν ανέλυσαν έκ των τόπων. περιελ- 4 θόντες δὲ πλείους ἡμέρας καὶ διελθόντες τὸν Κλούσιον ποταμον ήλθον είς την των Γονομάνων χώραν, καὶ προσλαβόντες τούτους όντας συμμάχους ενέβαλον πάλιν από 5 των κατά τὰς "Αλπεις τόπων είς τὰ των Ίνσόμβρων πεδία, καὶ τήν τε γῆν ἐδήουν καὶ τὰς κατοικίας αὐτῶν ἐξεπόρθουν. οί δὲ τῶν Ἰνσόμβρων προεστῶτες θεωροῦντες ἀμετάθετον 5 οὖσαν τὴν ἐπιβολὴν τῶν Ῥωμαίων, ἔκριναν τῆς τύχης λαβείν πείφαν και διακινδυνεύσαι πρός αὐτοὺς δλοσχερώς. 10 συναθροίσαντες οὖν ἁπάσας τὰς δυνάμεις ἐπὶ ταὐτόν, καὶ 6 τὰς γρυσᾶς σημαίας τὰς ἀχινήτους λεγομένας καθελόντες ἐχ τοῦ τῆς Αθηνᾶς ἱεροῦ, καὶ τάλλα παρασκευασάμενοι δεόντως, μετά ταῦτα τεθαρρηχότως καὶ καταπληκτικῶς ἀντεστρατοπέδευσαν τοῖς πολεμίοις, ὄντες τὸ πληθος εἰς 15 πέντε μυριάδας. οί δὲ Ῥωμαῖοι τὰ μὲν δρῶντες σφᾶς 7 έλάττους όντας παρά πολύ τῶν ἐναντίων, ἐβούλοντο συγχρησθαι ταῖς τῶν συμμαχούντων αὐτοῖς Κελτῶν δυνάμεσι: τὰ δὲ συλλογισάμενοι τήν τε Γαλατικήν άθεσίαν καὶ διότι 8 πρός δμοφύλους των προσλαμβανομένων μέλλουσι ποιεί-20 σθαι τὸν κίνδυνον, εὐλαβοῦντο τοιούτοις ἀνδράσιν τοιούτου καιροῦ καὶ πράγματος κοινωνεῖν. τέλος δ' οὖν αὐτοὶ μὲν 9 ύπέμειναν έντὸς τοῦ ποταμοῦ, τοὺς δὲ τῶν Κελτῶν σφίσι 141 συνόντας διαβιβάσαντες είς τὸ πέραν ανέσπασαν τὰς ἐπὶ τοῦ δείθρου γεφύρας, αμα μεν ἀσφαλιζόμενοι τὰ πρὸς 10 25 έκείνους, άμα δὲ μίαν ξαυτοῖς ἀπολείποντες ξλπίδα τῆς σωτηρίας την έν τῷ νικᾶν διὰ τὸ κατόπιν αὐτοῖς ἄβατον όντα παρακεῖσθαι τὸν προειρημένον ποταμόν. πράξαν- 11 τες δὲ ταῦτα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν ἦσαν.

Δοκοῦσι δ' ἐμφρόνως κεχρῆσθαι τῆ μάχη ταύτη 'Ρω- 83 30 μαΐοι, τῶν χιλιάρχων ὑποδειξάντων ώς δεῖ ποιεῖσθαι τὸν

^{1.} ὁμολογίαν | ἔλυσαν Α(R), corr. Rei 135 5.7. ἰσόμβρων ΑR 8. ἐπιβουλήν ΑR, corr. C 10. τὰς δυνάμεις add. Ur 153 , τὰς ὑπαρχούσας ὁυνάμεις ΒΨ praef. 31. 84 11. σημείας ΑR, corr. C καθελόντες Rei 135 pro κατέχοντες 16. ὄντας | Α² ex ὄντα • | 18. τὴν τῶν Γαλατῶν Suid. v. ἀθεσία 20. ἀνδράσι R³ 25. ἐλπίδα Α¹ R, ἐλπίδας Α² 26. τὴν] τῆς Β 28. τὸ CDE

2 άγωνα κοινή καὶ κατ' ίδίαν ξκάστους. συνεωρακότες γάρ έκ τῶν προγεγονότων κινδύνων ὅτι τοῖς τε θυμοῖς κατὰ την πρώτην έφοδον, έως αν ακέραιον ή, φοβερώτατόν έστι 3 παν τὸ Γαλατικόν φύλον, αί τε μάχαιραι ταῖς κατασκευαῖς, καθάπερ είρηται πρότερον, μίαν έχουσι την πρώτην κατα- 5 φοράν καιρίαν, από δε ταύτης εύθεως αποξυστρούνται καμπτόμεναι κατά μῆκος καὶ κατά πλάτος ἐπὶ τοσοῦτον ωστ' εαν μη δώ τις αναστροφήν τοῖς χρωμένοις ερείσαντας πρός την γην άπευθυναι τῷ ποδί, τελέως ἄπρακτον 4 είναι την δευτέραν πληγην αὐτῶν, - ἀναδόντες οὖν οἱ 10 χιλίαρχοι τὰ τῶν τριαρίων δόρατα τῶν κατόπιν ἐφεστώτων ταῖς πρώταις σπείραις, καὶ παραγγείλαντες ἐκ μεταλήψεως τοις ξίφεσι χρησθαι, συνέβαλον έχ παρατάξεως 5 κατὰ πρόσωπον τοῖς Κελτοῖς. ἅμα δὲ τῷ πρὸς τὰ δόρατα ταῖς πρώταις καταφοραῖς χρωμένων τῶν Γαλατῶν ἀχρειω- 15 θηναι τὰς μαχαίρας συνδραμόντες είς τὰς χεῖρας τοὺς μὲν Κελτούς ἀπράκτους ἐποίησαν ἀφελόμενοι τὴν ἐκ διάρσεως αὐτῶν μάχην, ὅπερ ἴδιόν ἐστι Γαλατικῆς χρείας διὰ τὸ 6 μηδαμώς κέντημα τὸ ξίφος έχειν αὐτοὶ δ' οὐκ έκ καταφορᾶς άλλ' ἐχ διαλήψεως ὀρθαῖς χρώμενοι ταῖς μαχαί- 20 ραις, πρακτικού του κεντήματος περί αὐτὰς ὑπάρχοντος, τύπτοντες είς τὰ στέρνα καὶ τὰ πρόσωπα καὶ πληγην ἐπὶ πληγή φέροντες διέφθειραν τούς πλείστους τών παρατα-7 ξαμένων διὰ τὴν τῶν χιλιάρχων πρόνοιαν. ὁ μὲν γὰρ στρα- 142 τηγὸς Φλαμίνιος οὐκ ὀρθῶς δοκεῖ κεχρῆσθαι τῷ προει- 25 οημένω κινδύνω. παρ' αὐτὴν γὰρ τὴν ὀφρύν τοῦ ποταμοῦ ποιησάμενος τὴν ἔκταξιν διέφθειρε τὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς μάχης ίδιον, ούχ υπολειπόμενος τόπον πρός την έπὶ πόδα 8 ταίς σπείραις ἀναχώρησιν εί γὰρ συνέβη βραχύ μόνον

^{1.} καὶ ante κοινῷ add. Hu Fleckeiseni annal. 1858 p. 816 ἐκάστους Sca pro ἐκάστου 7. κατὰ post καὶ om. Suid. v. ἀποξυστροῦνται 8. ώστε ἄν AR, corr. ΒΨ 9. ἀπευθυναι (sine acc.) Α 10. αὐτῶν πληγήν Suid. 13. συνέβαλον] conf. praef. ad 1, 19, 8 16. συνδιαλαβόντες C (invito etiam Suida v. δίαρσις) 20. όρθαῖς om. Suid. v. διάληψις 22. καὶ ἐς τὰ πρόσωπα Suid. 25. χρῆσθαι D 28. ὑπολιπόμενος coni. Βε, in textum receperunt Di ΒΨ 29. τῆς σπείρας Β

142, 7]
πιεσθήναι τῆ χώρα τοὺς ἄνδρας κατὰ τὴν μάχην, δίπτειν ἂν εἰς τὸν ποταμὸν αὐτοὺς ἔδει διὰ τὴν ἀστοχίαν τοῦ προεστῶτος. οὐ μὴν ἀλλά γε πολλῷ νικήσαντες ταῖς σφε- 9 τέραις ἀρεταῖς, καθάπερ εἶπον, καὶ παμπληθοῦς μὲν λείας 5 οὐκ ὀλίγων δὲ σκύλων κρατήσαντες ἐπανῆλθον εἰς τὴν Ῥώμην.

Τῷ δ' ἑξῆς ἔτει διαπρεσβευσαμένων τῶν Κελτῶν ὑπὲρ 34 είρήνης καὶ πᾶν ποιήσειν ὑπισχνουμένων, ἔσπευσαν οί κα-532 τασταθέντες ὕπατοι Μάρχος Κλαύδιος καὶ Γναῖος Κορνή-10 λιος τοῦ μὴ συγχωρηθηναι τὴν εἰρήνην αὐτοῖς. οἱ δ' ἀπο- 2 τυχόντες, καὶ κρίναντες ἐξελέγξαι τὰς τελευταίας ἐλπίδας, αὖθις ωρμησαν ἐπὶ τὸ μισθοῦσθαι τῶν περὶ τὸν Ῥοδανὸν Γαισάτων Γαλατών είς τρισμυρίους ους παραλαβόντες είχον εν ετοίμω, και προσεδόκων την των πολεμίων έφοδον. 15 οί δὲ τῶν Ῥωμαίων στρατηγοί τῆς ώρας ἐπιγενομένης ἀνα- 3 λαβόντες τὰς δυνάμεις ήγον εἰς τὴν τῶν Ἰνσόμβρων χώραν, παραγενόμενοι δε καὶ στρατοπεδεύσαντες περὶ πόλιν Αχέρ- 4 ρας, ή μεταξύ κείται τοῦ Πάδου και τῶν Αλπεινῶν ὀρῶν. έπολιόρχουν ταύτην. οί δ' Ίνσομβρες βοηθεῖν μέν οὐ δυ- 5 20 νάμενοι διὰ τὸ προκαταληφθηναι τοὺς εὐφυεῖς τόπους, σπεύδοντες δὲ λῦσαι τὴν πολιορχίαν τῶν Αχερρῶν, μέρος τι τῆς δυνάμεως διαβιβάσαντες τὸν Πάδον εἰς τὴν τῶν Ανάρων γώραν ἐπολιόρχουν τὸ προσαγορευόμενον Κλαστίδιον. προσπεσόντος δὲ τοῦ συμβαίνοντος τοῖς στρατηγοῖς, 6 143 αναλαβών τοὺς ἱππεῖς Μάρχος Κλαύδιος καὶ τῶν πεζικῶν * * ἡπείγετο σπεύδων βοηθῆσαι τοῖς πολιορκουμένοις.

^{3.} πολλοί AR, πολὺ C, corr. Hu quaest. I 12 10. τοῦ] τὸ coni. Di 52 13. γαισατων γαλατων (sine acc.) A 16. ἰσόμβοων AR 17. στρατοπεδεύσαντες περί C, στρατοπεδεύσαντες AR, περιστρατοπεδεύσαντες BW άχέρας CDE 19. ἴνσομβρες AE², ἴσομβρες B³ DE¹, ἰσόμβροι C 21. λύσαι A ἀχερρων (sine acc.) Α, ἀχερων CD (et sic per unum ρ iidem constanter) 22. διεβίβασαντες (sic) Α¹, corr. A² 23. ανδρων (sic) Α, ἄνδρων vulgo ex R, ἀνάνων Gro, ἀναμάρων Rei 140 s., corr. Mommsenus (conf. 2, 17, 7) ἐπολιόραουν τὸ R³, ἐπολιοραοῦντο Α τὸ αλαστίδιον προσαγορευόμενον C 24. προσπεσόντες Α 25. 26. καὶ τὸ πεζικὸν D, καὶ τινας τῶν πεζικών vossius (2, 27, 6 conf. BW praef. 31), τῶν πεζικῶν τοὺς εὐζώνους Sch (excidisse videtur versus archetypi; conf. Hu Fleckeiseni annal. 1867 p. 292 ss., quaest. II 6 ss.)

μαίοις.

7 οί δὲ Κελτοί πυθόμενοι τὴν παρουσίαν τῶν ὑπεναντίων, 8 λύσαντες την πολιορκίαν υπήντων και παρετάξαντο. των δὲ Ῥωμαίων αὐτοῖς τοῖς ἱππεῦσιν ἐξ ἐφόδου τολμηρῶς σφίσι προσπεσόντων τὰς μὲν ἀρχὰς ἀντείχον, μετὰ δὲ ταῦτα περιισταμένων καὶ κατὰ νώτου καὶ κατὰ κέρας δυσ- 5 χρηστούμενοι τη μάχη τέλος ετράπησαν υπ' αυτών των 9 ίππέων, καὶ πολλοὶ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐμπεσόντες ὑπὸ τοῦ δεύματος διεφθάρησαν, οἱ δὲ πλείους ὑπὸ τῶν πο-10 λεμίων κατεκόπησαν. Ελαβον δε και τας Αχέρρας οι Ρωμαῖοι, σίτου γεμούσας, ἐκχωρησάντων εἰς τὸ Μεδιόλανον 10 τῶν Γαλατῶν, ὅσπερ ἐστὶ κυριώτατος τόπος τῆς τῶν Ἰν-11 σόμβρων χώρας. οίς έχ ποδός ἐπακολουθήσαντος τοῦ Γναίου καὶ προσβαλόντος ἄφνω πρὸς τὸ Μεδιόλανον τὸ 12 μεν πρώτον ήσυγίαν έσγον, απολυομένου δ' αυτοῦ πάλιν είς τὰς Αχέρρας ἐπεξελθόντες καὶ τῆς οὐραγίας ἁψάμενοι θρα- 15 σέως πολλούς μεν νεκρούς εποίησαν, μέρος δέ τι καὶ φυ-13 γεῖν αὐτῶν ἡνάγκασαν, ξως ὁ Γναῖος ἀνακαλεσάμενος τοὺς έκ της πρωτοπορείας παρώρμησε στηναι καὶ συμβαλείν 14 τοις πολεμίοις. οἱ μὲν οὖν Ῥωμαιοι πειθαρχήσαντες τῶ στρατηγώ διεμάχοντο πρός τους ἐπικειμένους ευρώστως. 20 15 οἱ δὲ Κελτοὶ διὰ τὸ παρὸν εὐτύχημα μείναντες ἐπὶ ποσὸν εύθαρσως, μετ' οὐ πολύ τραπέντες έφευγον είς τὰς παρωρείας. δ δὲ Γναῖος ἐπακολουθήσας τήν τε χώραν ἐπόρ-35 θει καὶ τὸ Μεδιόλανον είλε κατὰ κράτος οὖ συμβαίνοντος οἱ προεστώτες τῶν Ἰνσόμβρων, ἀπογνόντες τὰς τῆς 25 σωτηρίας έλπίδας, πάντα τὰ καθ' αύτοὺς ἐπέτρεψαν 'Ρω-

Ο μὲν οὖν πρὸς τοὺς Κελτοὺς πόλεμος τοιοῦτον ἔσχε τὸ τέλος, κατὰ μὲν τὴν ἀπόνοιαν καὶ τόλμαν τῶν ἀγωνι- 144 ζομένων ἀνδρῶν, ἔτι δὲ κατὰ τὰς μάχας καὶ τὸ πλῆθος 50

^{9.} ἀχερρίας AB 10. 13. μεδιολανον (sic) A 11. ἰσόμβρων AR 14. εἶχον Hu Fleckeiseni annal. 1858 p. 818 18. πρωτοπορίας A, προτοπορίας DE 22. παρωρίας A 24. μεδιολανιον (sine acc.) A 25. ἰνσόμβρων A, ἰσόμβρων Rs 26. ἐπέτρεψαν ὁωμαίοις B, ἐπέ|τρεψανοι ὁωμαίοις A, ἐπέτρεψαν εἰς Ῥωμαίους coni. Hu, ἐπέτρεψαν τοῖς ὁωμαίοις GDE vulgo

144, 3]

τῶν ἐν αὐταῖς ἀπολλυμένων καὶ παραταττομένων οὐδενὸς καταδεέστερος τῶν ἱστορημένων, κατὰ δὲ τὰς ἐπιβολὰς καὶ 3 την αχρισίαν τοῦ κατά μέρος χειρισμοῦ τελέως εὐκαταφρόνητος διὰ τὸ μὴ τὸ πλεῖον άλλὰ συλλήβδην ἄπαν τὸ 5 γινόμενον ὑπὸ τῶν Γαλατῶν θυμῷ μᾶλλον ἡ λογισμῷ βραβεύεσθαι. περί ών ήμεις, συνθεωρήσαντες μετ' όλίγον 4 χρόνον αὐτοὺς ἐκ τῶν περὶ τὸν Πάδον πεδίων ἐξωσθέντας πλην όλίγων τόπων των ύπ' αὐτὰς τὰς "Αλπεις κειμένων, οὐκ ῷήθημεν δεῖν οὔτε τὴν ἐξ ἀρχῆς ἔφοδον αὐ-10 των αμνημόνευτον παραλιπείν ούτε τας μετα ταυτα πράξεις ούτε την τελευταίαν έξανάστασιν, υπολαμβάνοντες οίκεῖον 5 ίστορίας ὑπάρχειν τὰ τοιαῦτ' ἐπεισόδια τῆς τύχης εἰς μνήμην άγειν και παράδοσιν τοῖς ἐπιγινομένοις, ἵνα μὴ τε- 6 λέως οί μεθ' ήμας ανεννόητοι τούτων υπάργοντες έκπλήτ-15 τωνται τὰς αἰφνιδίους καὶ παραλόγους τῶν βαρβάρων ἐφόδους, άλλ' ἐπὶ ποσὸν ἐν νῷ λαμβάνοντες, ὡς ὀλιγοχρόνιόν έστι καὶ λίαν εύφθαρτον τοῖς * * τὸ φῦλον αὐτῶν, ὑπομένωσι καὶ πάσας έξελέγχωσι τὰς σφετέρας έλπίδας πρότερον η παραχωρήσαι τινος των αναγκαίων. και γάρ τους 7 20 την Περσών έφοδον έπὶ την Ελλάδα καὶ Γαλατών έπὶ Δελφούς είς μνήμην καὶ παράδοσιν ήμιν άγαγόντας οὐ μικρά μεγάλα δ' οίομαι συμβεβλησθαι πρός τους ύπερ της κοινής των Έλλήνων έλευθερίας άγωνας ούτε γάρ χορη- 8 γιών οὐθ' ὅπλων οὐτ' ἀνδρών πληθος καταπλαγείς ἄν 25 τις αποσταίη τῆς τελευταίας ἐλπίδος, τοῦ διαγωνίζεσθαι περί τῆς σφετέρας χώρας καὶ πατρίδος, λαμβάνων πρὸ δωθαλμών τὸ παράδοξον τών τότε γενομένων, καὶ μνημο-

^{1.} ἀπολλυμένων καὶ παραταττομένων] conf. praef. ad 2, 41, 6
4. τὸ post μἡ om. AB 8. ὑπὸ τὰς D 9. αὐτῶν om. C 10. παραλιπεῖν A²R, παραλειπεῖν A¹, καταλιπεῖν B 12. τοι αῦτ ἐπῖσον
διὰ A(R), corr. Ca 13. ἐπιγενομένοις R³ vulgo 14. τῶν τοιούτων C 16. λαβόντες CDE, λαμβάνωσιν coni. Di 14 17. |τοῖς τὸν
φυλοναυτῶν ὑπο |μένουσι καὶ πάσας ἐξε|λέγχουσι A(B), τοῖς τὸ φῦλον
αὐτῶν et reliqua perinde CDE, τοῖς eiecit et coniunctivos restituit Re,
post τοῖς participium cum suo casu vel adverbio excidisse putat Hu
(conf. praef.) 21. ἀγαγόντας A² ex ἀγαγόντες 27. μτη μονεύσωσ
(∞ ex α facto) A diligenter expressa dittographia μτημονεύσας et μνημονεύων quae fuit in archetypo, μνημονεύων R vulgo

τύραννος καὶ Ξένων ὁ τῶν Έρμιονέων καὶ Κλεώνυμος ὁ τῶν Φλιασίων τότ ἀποθέμενοι τὰς μοναρχίας ἐκοινώνησαν τῆς τῶν Αχαιῶν δημοκρατίας.

45 'Ολοσχερεστέρας δε γενομένης αὐξήσεως διὰ ταῦτα καὶ προκοπῆς περὶ τὸ ἔθνος, Αἰτωλοὶ διὰ τὴν ἔμφυτον ἀδι- 5 κίαν καὶ πλεονεξίαν φθονήσαντες, τὸ δε πλεῖον ἐλπίσαντες καταδιελέσθαι τὰς πόλεις, καθάπερ καὶ πρότερον τὰς μὲν Ακαρνάνων διενείμαντο πρὸς Αλέξανδρον, τὰς δε τῶν

2 'Αχαιῶν ἐπεβάλοντο πρὸς 'Αντίγονον τὸν Γονατᾶν, καὶ τότε παραπλησίαις ἐλπίσιν ἐπαρθέντες ἀπετόλμησαν 'Αντιγόνω 10 τε τῷ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς προεστῶτι Μακεδόνων, ἐπιτροπεύοντι δὲ Φιλίππου παιδὸς ὄντος, καὶ Κλεομένει τῷ βασιλεῖ Λακεδαιμονίων κοινωνεῖν καὶ συμπλέκειν ἀμφο-

3 τέροις ἅμα τὰς χεῖρας. ὁρῶντες γὰρ τὸν ᾿Αντίγονον κυριεύοντα μὲν τῶν κατὰ Μακεδονίαν ἀσφαλῶς, ὁμολογού- 155 μενον δὲ καὶ πρόδηλον ἔχθρὸν ὄντα τῶν ᾿Αχαιῶν διὰ τὸ

4 τὸν ᾿Αχροχόρινθον πραξιχοπεῖν, ὑπέλαβον, εἰ τοὺς Λακεδαιμονίους προσλαβόντες ἔτι κοινωνοὺς σφίσι τῆς ἐπιβολῆς προεμβιβάσαιεν εἰς τὴν πρὸς τὸ ἔθνος ἀπέχθειαν, ῥαδίως ἀν χαταγωνίσασθαι τοὺς ᾿Αχαιοὺς ἐν χαιρῷ συνεπιθέμενοι 20

5 καὶ πανταχόθεν περιστήσαντες αὐτοῖς τὸν πόλεμον. ὁ δὴ καὶ ταχέως ἄν ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἐπετέλεσαν, εἰ μὴ τὸ κυριώτατον παρεῖδον τῆς προθέσεως, οὐ συλλογισάμενοι διότι ταῖς ἐπιβολαῖς "Αρατον Εξουσιν ἀνταγωνιστήν, ἄν-

^{1.} κλε|όννμος Α 2. τότε ΑΒ 3. τῆς Α²Β, ταῖς Α¹CDE δημοκρατείας ΑΒ, δημοκρατίαις CDE 6. πλεῖστον Β 7. καταδιελεῖσθαι Nα 343 8. ἀκαρνανων (sine acc.) Α 9. ἐπεβάλλοντο Α (conf. praef. ad 3, 54, 8) 11. προεστῶτι μὲν Μακεδόνων coni. Βε (conf. praef. ad 3, 109, 1, δ) 16. 17. διὰ τὸ τὸν ἀκροκόρινθον πράξειν Α (BDE), διὰ την κατα τὸν ἀκρ. πράξιν vulgo ex C 17. πραξικοπεῖν (i. ε. πραξικοπήσαντας ἔχειν) Ηυ quaest. I 12, πραξικοπήσαντας καταλαβεῖν ΒW praef. 32 coll. 1, 55, 6; 21, 40, 1 17. 18. εἰς | τοὺς λακεδαιμονίους προ·|λαβόντες Α (servavit igitur librarius hoc quoque loco versus αρο|λαβόντες αν προς | αθ εἰ | in superiorem versum traxit; reliquit tamen mira cum fide unius litterae spatium post προ), εἰ corr. Α², προσλαβόντες corr. R 18. ἔτι προσλαβόντες C 20. ἀν extremo versu om. Α (R), add. Βε συνεπιθέμενοι Α (idem Βε ignarus huius scripturae emendaverat), συνεπιτθέμενοι R 22. τῶν καταλόγων ΑΒDΕ, τοῦ (τῶν C²) κατὰ λόγον C

155, 111

δρα δυνάμενον πάσης εὖστοχεῖν περιστάσεως. τοιγαροῦν 6 δρμήσαντες ἐπὶ τὸ πολυπραγμονεῖν καὶ χειρῶν ἄρχειν ἀδίκων οὐχ οἶον ἤνυσάν τι τῶν ἐπινοηθέντων, ἀλλὰ τοὐναντίον καὶ τὸν Ἦστον τότε προεστῶτα καὶ τὸ ἔθνος ἐσωματοποίησαν, πραγματικῶς ἀντιπερισπάσαντος ἐκείνου καὶ λυμηναμένου τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν. ὡς δ' ἐχειρίσθη τὰ 7 ὅλα, δῆλον ἔσται διὰ τῶν λέγεσθαι μελλόντων.

Θεωρών γὰρ τοὺς Αἰτωλοὺς ὁ προειρημένος ἀνὴρ τὸν 46 μέν πόλεμον τὸν πρὸς αὐτοὺς αἰσχυνομένους ἀναλαβεῖν ἐκ 10 τοῦ φανεροῦ διὰ τὸ καὶ λίαν εἶναι προσφάτους τὰς ἐκ τῶν Αχαιών εύεργεσίας περί τον Δημητριακόν πόλεμον είς αύτούς, συμβουλευομένους δὲ τοῖς Δακεδαιμονίοις καὶ φθο- 2 νοῦντας τοῖς Αχαιοῖς ἐπὶ τοσοῦτον ώστε Κλεομένους πεπραξικοπηκότος αὐτοὺς καὶ παρηρημένου Τέγεαν Μαντί-15 νειαν Όρχομενόν, τὰς Αἰτωλοῖς οὐ μόνον συμμαχίδας ὑπαρχούσας άλλὰ καὶ συμπολιτευομένας τότε πόλεις, οὐχ οἶον άγανακτοῦντας έπὶ τούτοις άλλὰ καὶ βεβαιοῦντας αὐτῷ τὴν 156 παράληψιν, καὶ τοὺς πρότερον κατὰ τῶν μηδὲν ἀδικούν- 3 των πάσαν ίκανην ποιουμένους πρόφασιν είς τὸ πολεμείν 20 διὰ τὴν πλεονεξίαν [καὶ] τότε συνορῶν έκουσίως παρασπονδουμένους καὶ τὰς μεγίστας ἀπολλύντας πόλεις έθελοντήν, έφ' ῷ μόνον ἰδεῖν ἀξιόχρεων γενόμενον ἀνταγωνιστήν Κλεομένη τοῖς ' Αχαιοῖς, ἔγνω δεῖν εἰς ταῦτα βλέ- 4 πων οδτός τε καὶ πάντες όμοιως οἱ προεστώτες τοῦ τῶν 25 'Αγαιών πολιτεύματος πολέμου μέν πρός μηδένα κατάρχειν, ένίστασθαι δὲ ταῖς τῶν Δακεδαιμονίων ἐπιβολαῖς. τὸ μὲν 5 οὖν πρῶτον ἐπὶ τούτων ἦσαν τῶν διαλήψεων. Θεωροῦντες δὲ κατὰ τοὺς έξῆς χρόνους τὸν Κλεομένη Θρασέως ἐποικοδομοῦντα μέν τὸ καλούμενον Αθήναιον ἐν τῆ τῶν Με-30 γαλοπολιτῶν χώρα, πρόδηλον δὲ καὶ πικρὸν ἀναδεικνύντα

^{1.} εὐστοχεῖν πάσης B
13. ἀρχό|μενον A^1 , corr. A^2 ανμαχιδας (sine acc.) A^2 ex συμμαχινες, i.e. συμμαχικάς, ut videtur 17. φαίνεσθαι ante έπὶ falso a Rei 159 additum esse prodit hiatus; probabilius sit τυγχάνειν; sed anacoluthia quadam scriptor non inepte usus esse videtur 20. καὶ del. Rei 159 21. ἐθελοντὶ R
23. Κλεομένη in suspicionem vocat Na 123

6 σφίσι πολέμιον ξαυτόν, τότε δὶ συναθροίσαντες τοὺς Αχαιοὺς ἔκριναν μετὰ τῆς βουλῆς ἀναλαμβάνειν φανερῶς τὴν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπέχθειαν.

Ο μεν οὖν Κλεομενικός προσαγορευθείς πόλεμος τοι- 3.30 αύτην έλαβε την άρχην και κατά τούτους τους καιρούς. 5 47 οί δ' Αχαιοί τὸ μεν πρώτον διὰ τῆς ἰδίας δυνάμεως ώρμησαν άντοφθαλμεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, αμα μεν ύπολαμβάνοντες κάλλιστον είναι τὸ μὴ δι' ετέρων σφίσι πορίζεσθαι την σωτηρίαν άλλ' αὐτοὺς δι' αύτῶν σώζειν τὰς 2 πόλεις και την χώραν, άμα δε βουλόμενοι και την πρός 10 Πτολεμαΐον τηρείν φιλίαν διὰ τὰς προγεγενημένας εὐεργεσίας καὶ μὴ φαίνεσθαι πρὸς έτέρους έκτείνοντες τὰς χεῖρας. 3 ήδη δ' ἐπὶ ποσὸν τοῦ πολέμου προβαίνοντος, καὶ τοῦ Κλεομένους τό τε πάτριον πολίτευμα καταλύσαντος καὶ τὴν έννομον βασιλείαν εἰς τυραννίδα μεταστήσαντος, χρωμένου 15 4 δὲ καὶ τῷ πολέμφ πρακτικῶς καὶ παραβόλως, προορώμενος "Αρατος τὸ μέλλον καὶ δεδιώς τήν τε τῶν Αἰτωλῶν ἀπόνοιαν καὶ τόλμαν, ἔκρινε πρὸ πολλοῦ λυμαίνεσθαι τὴν ἐπι- 157 5 βολήν αὐτῶν. κατανοῶν δὲ τὸν Αντίγονον καὶ πρᾶξιν έχοντα και σύνεσιν και πίστεως άντιποιούμενον, τούς δὲ 20 βασιλεῖς σαφῶς είδως φύσει μέν οὐδένα νομίζοντας οὕτ' έχθρον ούτε πολέμιον, ταῖς δὲ τοῦ συμφέροντος ψήφοις 6 αίει μετρούντας τὰς ἔχθρας και τὰς φιλίας, ἐπεβάλετο λαλείν πρός τὸν εἰρημένον βασιλέα καὶ συμπλέκειν τὰς χείρας, υποδεικνύων αυτώ το συμβησόμενον έκ των πραγ- 25 7 μάτων. προδήλως μεν οὖν αὐτὸ πράττειν ἀσύμφορον ήγεῖτο διὰ πλείους αἰτίας τόν τε γὰρ Κλεομένη καὶ τοὺς

^{4.} τὴν αὐτὴν DE, ταὐτην C 9. σώζειν R° 9. 10. τὴν πόλιν καὶ τὰς χώρας C 12. ἐκατέρους DE ἐκτεἰνοντας χεῖρας AR, corr. Re 13. πολέμου] πτολεμαίου C 14. μὲν ante Κλεομένους add. CDE 15. χρωμένωι AR, corr. D 17. καὶ τὸ | μέλλον δεδιὼς A(R), corr. Rei 159 (conf. 2, 49, 6) τε seclusit Be; at conf. 1, 38, 1; 5, 68, 10 ἀπόνοιαν Ca pro ἐπίνοιαν (conf. 2, 35, 2; 9, 39, 1: librorum scripturam tuetur coll. 9, 9, 10; 9, 24, 7; 22, 22, 2 Wundererus act. semin. Erlang. IV 225) 19. καὶ οm. Suid. ν. ἀντιποιηθέντα 21. σαφῶς εἰδὼς et 22. 23. ταῖς δὲ — φιλίας om. Suid. 21. 22. οὖτ' ἐχθρὸν] immo οὕτε σύμμαχον (vide praef.) 22. πολέμιον AR Suid., φίλον vulgo ex C 23. ἀεὶ R°

157, 11]

Αἰτωλοὺς ἀνταγωνιστὰς παρασκευάζειν ἤμελλε πρὸς τὴν ἐπιβολήν, τούς τε πολλοὺς τῶν ἀχαιῶν διατρέψειν κατα- 8 φεύγων ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς καὶ δοκῶν ὁλοσχερῶς ἀπεγνωκέναι τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, ὅπερ ἥκιστα φαίνεσθαι πράτ- 5 των ἐβούλετο. διόπερ ἔχων τοιαύτην πρόθεσιν ἀδήλως 9 αὐτὰ διενοεῖτο χειρίζειν ἐξ οὖ πολλὰ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ 10 γνώμην ἤναγκάζετο καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν πρὸς τοὺς ἐκτός, δι΄ ὧν ἤμελλε τὴν ἐναντίαν ἔμφασιν ὑποδεικνύων ταύτην ἐπικρύψεσθαι τὴν οἰκονομίαν. ὧν χάριν ἔνια τούτων οὐδ' 11 10 ἐν τοῖς ὑπομνήμασι κατέταξεν.

Είδως δὲ τοὺς Μεγαλοπολίτας κακοπαθοῦντας μὲν τῶ 48 πολέμφ διὰ τὸ παρακειμένους τῆ Λακεδαίμονι προπολεμεῖν τῶν ἄλλων, οὐ τυγχάνοντας δὲ τῆς καθηκούσης ἐπικουρίας ὑπὸ τῶν Αγαιῶν διὰ τὸ κἀκείνους δυσγρηστεῖσθαι 15 θλιβομένους ὑπὸ τῆς περιστάσεως, σαφῶς δὲ γινώσκων 2 οίκείως διακειμένους αυτούς πρός την Μακεδόνων οίκίαν έκ τῶν κατὰ τὸν Αμύντου Φίλιππον εὐεργεσιῶν, διενοεῖτο 3 διότι ταγέως αν ύπο τοῦ Κλεομένους πιεζόμενοι καταφύγοιεν έπὶ τὸν Αντίγονον καὶ τὰς Μακεδόνων έλπίδας, κοι- 4 20 νολογηθείς οὖν δι' ἀπορρήτων περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς 158 Νικοφάνει και Κερκιδά τοῖς Μεγαλοπολίταις, οίτινες ήσαν αὐτοῦ πατρικοί ξένοι καὶ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν εὐφυεῖς, δα- 5 δίως διὰ τούτων δρμήν παρέστησε τοῖς Μεγαλοπολίταις είς τὸ πρεσβεύειν πρὸς τοὺς Αχαιοὺς καὶ παρακαλεῖν 25 πέμπειν πρός τὸν Αντίγονον ὑπὲρ βοηθείας. ούν Μεγαλοπολίται κατέστησαν αὐτούς τοὺς περί τὸν Νικοφάνη καὶ τὸν Κερκιδᾶν πρεσβευτάς πρός τε τοὺς Αχαιοὺς κάκειθεν εύθέως πρός τὸν Αντίγονον, αν αύτοις συγκατάθηται τὸ έθνος οἱ δ' Αχαιοὶ συνεχώρησαν πρεσβεύειν 7 30 τοῖς Μεγαλοπολίταις. σπουδή δὲ συμμίξαντες οἱ περὶ 8 τὸν Νιχοφάνη τῷ βασιλεῖ διελέγοντο περὶ μὲν τῆς ξαυτων πατρίδος αὐτὰ τάναγκαῖα διὰ βραχέων καὶ κεφα-

^{1.} παραλαμβάνειν C, corr. eadem manus in marg. 4. πράττειν C 17. διενοεῖτο Hu, δει AR, δεῖγμα ποιούμενος C vulgo, διειλήφει BW praef. 54 26. μεγαλοπολίται ABC

λαιωδώς, τὰ δὲ πολλὰ περὶ τῶν ὅλων κατὰ τὰς ἐντολὰς 49 τὰς Αράτου καὶ τὰς ὑποθέσεις. αὖται δ' ἦσαν ὑποδεικνύναι την Αλτωλών καλ Κλεομένους κοινοπραγίαν, τί δύναται καὶ ποῖ τείνει, καὶ δηλοῦν ὅτι πρώτοις μὲν αὐτοῖς 2 'Αχαιοῖς εὐλαβητέον, έξῆς δὲ καὶ μᾶλλον 'Αντιγόνω. τοῦτο 5 μέν γάρ, ως Αγαιοί τὸν ἐξ άμφοῖν πόλεμον οὐκ αν ὑπενέγκαιεν, εὐθεώρητον εἶναι πᾶσι, τοῦτο δ', ώς Αἰτωλοὶ καὶ Κλεομένης κρατήσαντες τούτων οὐκ εὐδοκήσουσιν οὐδὲ μη μείνωσιν έπὶ τῶν ὑποκειμένων, ἔτι τοῦ πρόσθεν ρᾶον 3 είναι τῶ νοῦν ἔχοντι συνιδεῖν. τήν τε γὰρ Αἰτωλῶν πλεο- 10 νεξίαν ούγ οίον τοῖς Πελοποννησίων ὅροις εὐδοχῆσαί ποτ' 4 αν περιληφθεῖσαν, αλλ' οὐδὲ τοῖς τῆς Έλλαδος τήν τε Κλεομένους φιλοδοξίαν και την όλην έπιβολην κατά μέν τὸ παρον αυτης έφιεσθαι της Πελοποννησίων άρχης, τυχόντα δὲ ταύτης τὸν προειρημένον κατὰ πόδας ἀνθέξεσθαι τῆς 15 5 των Έλλήνων ήγεμονίας, ής ούχ οδόν τε καθικέσθαι μή 6 οὐ πρόσθεν καταλύσαντα τὴν Μακεδόνων ἀρχήν. σκοπεῖν οὖν αὐτὸν ἢξίουν, προορώμενον τὸ μέλλον, πότερον συμφέρει τοῖς σφετέροις πράγμασι μετ ' Αχαιῶν καὶ Βοιωτῶν ἐν Πελοποννήσω πρὸς Κλεομένη πολεμεῖν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλή- 20 νων ήγεμονίας, η προέμενον τὸ μέγιστον [τὸ] έθνος δια- 159 κινδυνεύειν έν Θετταλία πρός Αίτωλούς και Βοιωτούς, έτι δ' Αχαιούς και Λακεδαιμονίους, ύπερ της Μακεδόνων 7 άρχης. ἐὰν μὲν οὖν Αἰτωλοί, τὴν ἐκ τῶν Αχαιῶν εἰς αὐτούς γεγενημένην εὔνοιαν ἐν τοῖς κατὰ Δημήτριον καιροῖς 25 έντρεπόμενοι, την ήσυχιαν άγειν υποκρίνωνται καθάπερ καὶ νῦν, πολεμήσειν αὐτοὺς ἔφασαν τοὺς Αχαιοὺς πρὸς τὸν Κλεομένη, κᾶν μὲν ἡ τύχη συνεπιλαμβάνηται, μὴ δεῖ-8 σθαι χρείας των βοηθησόντων αν δ' αντιπίπτη τα της

^{1.} ὅλων Α² ex ἄλλων 2. αὖται Rei 161 pro αὖτοὶ ὑποδεικνῦναι AR 9. τοῦ] τοῦτο C 13. φιλοδοξίαν coni. Di 7 coll. 3, 104, 1;
32, 15, 12 (insuper 24, 11, 8 comparat BW praef. 54), φιλοξενίαν AR, φιλοτιμίαν vulgo ex C 14. πελοποννή [σιων, ι ex ο facto, A (voluerat πελοποννήσου; sed errorem eadem manus statim correxit) 16. ἡγεμονείας ACD, item vs. 21 21. τὸ ante ἔθνος om. BC; verum etiam ἔθνος suspectum videtur (τὸ μέγιστον τῶν ἐνεστώτων coni. Hu)
26. ὑποκρίνονται A¹, corr. A² 29. χρείαν A, corr. R βοηθησάν-

159, 101

τύχης, Αἰτωλοὶ δὲ συνεπιτίθωνται, προσέχειν αὐτὸν παρεκάλουν τοῖς πράγμασιν, ἵνα μὴ πρόηται τοὺς καιρούς, ἔτι δὲ δυναμένοις σψζεσθαι Πελοποννησίοις ἐπαρκέση. περὶ δὲ πίστεως καὶ χάριτος ἀποδόσεως ράθυμεῖν αὐτὸν 9 5 ῷοντο δεῖν τῆς γὰρ χρείας ἐπιτελουμένης αὐτὸν εύρήσειν τὸν Ἅρατον εὐδοκουμένας ἀμφοτέροις ὑπισχνοῦντο πίστεις. ὁμοίως δ' ἔφασαν καὶ τὸν καιρὸν τῆς βοηθείας αὐτὸν 10 ὑποδείξειν.

Ο μεν οὖν Αντίνονος ἀχούσας ταῦτα, καὶ δόξας ἀλη- 50 10 θινώς καὶ πραγματικώς ὑποδεικνύναι τὸν Αρατον, προσεῖχε τοῖς έξης πραττομένοις ἐπιμελῶς, ἔγραψε δὲ καὶ τοῖς Με- 2 γαλοπολίταις ἐπαγγελλόμενος βοηθήσειν, ἐὰν καὶ τοῖς Αχαιοῖς τοῦτο βουλομένοις η. τῶν δὲ περὶ τὸν Νικοφάνη καὶ 3 Κερχιδαν έπανελθόντων είς οίχον, και τάς τε παρά τοῦ 15 βασιλέως ἐπιστολὰς ἀποδόντων καὶ τὴν λοιπὴν εὔνοιαν αύτοῦ καὶ προθυμίαν διασαφούντων, μετεωρισθέντες οί 4 Μεγαλοπολίται προθύμως έσχον λέναι πρός την σύνοδον τῶν 'Αχαιῶν καὶ παρακαλεῖν ἐπισπάσασθαι τὸν 'Αντίγονον καὶ τὰ πράγματα κατὰ σπουδὴν ἐγχειρίζειν αὐτῷ. ὁ δ' 5 20 'Αρατος διακούσας κατ' ίδιαν τῶν περὶ τὸν Νικοφάνη τὴν τοῦ βασιλέως αίρεσιν, ην έχοι πρός τε τοὺς 'Αχαιοὺς καὶ πρὸς αὐτόν, περιχαρής ήν τῷ μὴ διὰ κενῆς πεποιῆσθαι τὴν 160 ἐπίνοιαν μηδ' εύρῆσθαι κατὰ τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἐλπίδα τὸν Αντίγονον εἰς τέλος ἀπηλλοτριωμένον ξαυτοῦ. πάνυ 6 25 δὲ πρὸς λόγον ἡγεῖτο γίνεσθαι καὶ τὸ τοὺς Μεγαλοπολίτας προθύμους είναι διὰ τῶν Αχαιῶν φέρειν ἐπὶ τὸν Αντίγονον τὰ πράγματα. μάλιστα μὲν γάρ, ὡς ἐπάνω προεῖ- 7 πον, ἔσπευδεν μη προσδεηθηναι της βοηθείας εί δ' έξ ανάγκης έπὶ τοῦτο δέοι καταφεύγειν, οὐ μόνον ήβούλετο 30 δι' αὐτοῦ γενέσθαι τὴν κλῆσιν, ἔτι δὲ μᾶλλον ἐξ ἁπάντων

των AB, corr. CD°E° 1. συνεπιτιθωνται (sine acc.) A 3. δυνάμενοι A, corr. R σώζεσθαι R° 4. ὁαθυμεῖν AR 5. αὐτῶν et αὐτὸν A per dittogr., αὐτῶν DE, ut videtur 10. πρακτικῶς B (sed πραγματικῶς correctum in marg.) ὑποδεικνῦναι AR 16. καὶ προθυμίαν αὐτοῦ C 17. μεγαλοπολίται A 21. ἔχει Β°C vulgo 22. περιχαρῆς μὲν ἦν coni. Βε (conf. praef. ad 3, 109, 1, ε) 28. ἔσπευδε R° 29. ἐβουλετο vulgo ex R

8 των Αχαιων. ήγωνία γάρ, εί παραγενόμενος ὁ βασιλεύς καὶ κρατήσας τῷ πολέμω τοῦ Κλεομένους καὶ τῶν Δακεδαιμονίων άλλοιότερόν τι βουλεύσοιτο περί τῆς χοινῆς πολιτείας, μή ποθ' δμολογουμένως των συμβαινόντων αὐτὸς 9 ἀναλάβη τὴν αἰτίαν, δόξαντος δικαίως τοῦτο πράττειν διὰ 5 την έξ αὐτοῦ προγεγενημένην άδικίαν περί τὸν Ακροκό-10 ρινθον είς την Μακεδόνων οίκίαν. διόπες άμα τῷ παρελθόντας τοὺς Μεγαλοπολίτας εἰς τὸ κοινὸν βουλευτήριον τά τε γράμματα τοῖς 'Αχαιοῖς ἐπιδειχνύναι καὶ διασαφεῖν τὴν őλην εὖνοιαν τοῦ βασιλέως, πρὸς δὲ τούτοις ἀξιοῦν ἐπι− 10 σπάσασθαι τὸν 'Αντίγονον τὴν ταχίστην, εἶναι δὲ καὶ τὸ 11 πληθος έπι της αυτης δομης, προσελθών "Αρατος και τήν τε τοῦ βασιλέως προθυμίαν ἀποδεξάμενος καὶ τὴν τῶν πολλών διάληψιν έπαινέσας παρεκάλει διά πλειόνων μάλιστα μέν πειρασθαι δι' αύτων σώζειν και τάς πόλεις και 15 την χώραν ούδεν γαρ είναι τούτου κάλλιον ούδε συμφορώ-12 τερον έὰν δ' ἄρα πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνη τὰ τῆς τύχης, πρότερον έφη δείν εξελέγξαντας πάσας τὰς εν αύτοῖς έλπίδας, τότε καταφεύγειν έπὶ τὰς τῶν φίλων βοηθείας. 51 έπισημηναμένου δὲ τοῦ πλήθους ἔδοξε μένειν ἐπὶ τῶν ὑπο- 20 κειμένων και δι' αύτων έπιτελείν τον ένεστωτα πόλεμον. 2 έπει δὲ Πτολεμαῖος ἀπογνοὺς μὲν τὸ ἔθνος Κλεομένει χορηγείν έπεβάλετο, βουλόμενος αὐτὸν ἐπαλείφειν ἐπὶ τὸν Αντίγονον διὰ τὸ πλείους ἐλπίδας ἔχειν ἐν τοῖς Λακεδαι- 161 μονίοις ήπες εν τοῖς Αχαιοῖς τοῦ δύνασθαι διακατέχειν 25 3 τὰς τῶν ἐν Μακεδονία βασιλέων ἐπιβολάς, οἱ δ' Αγαιοὶ τὸ μὲν πρῶτον ἢλαττώθησαν περὶ τὸ Δύκαιον συμπλακέντες κατά πορείαν τῷ Κλεομένει, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ παρατάξεως ήττήθησαν έν τοῖς Λαδοκείοις καλουμένοις τῆς Με-

^{3.} ἀλλοιότερόν τι Rei 161 pro ἀλλ' ὕστεροντι (sic A) 7. μαχεσονίαν D ολχείαν A, om. D 9. ἐπιδειχνῦναι AR 12. προελθών Na 253 (conf. Sch ad 2, 2, 10) 14. παλαιών DE 15. σώζειν AR 16. συμφορώτερον Sca pro συμφερώτερον 17. εἰ \mathbf{C} ἀντιβαίν $\mathbf{C}\mathbf{E}$ (εἰ — ἀντιβαίη Re) 20. ἐπὶ $\mathbf{B}^{\circ}\mathbf{C}$, ὑπὸ ADE 22. μὲν ἀπογνούς vulgo post Ca, qui hunc verborum ordinem recepit ex Re 23. ἐπεβάλλετο $\mathbf{A}^{1}\mathbf{R}$, corr. $\mathbf{A}^{2}\mathbf{B}^{\circ}$ (conf. praef. ad 3, 54, 8) 27. τὸ* μὲν \mathbf{A}° ex τὸν μὲν, ut videtur 29. λαοδοχίοις AB, λαοδιχίοις \mathbf{GDE} , corr. Sch

161, 71 γαλοπολίτιδος, ότε καὶ Δυδιάδας ἔπεσε, τὸ δὲ τρίτον δλοσχερώς έπταισαν έν τη Δυμαία περί το καλούμενον Έκατόμβαιον πανδημεί διακινδυνεύοντες, τότ' ήδη των 4 πραγμάτων ούκετι διδόντων άναστροφήν ήνάγκαζε τὰ πε-5 ριεστώτα καταφεύγειν όμοθυμαδον έπλ τον Αντίγονον. έν 5 ιδ καιρώ πρεσβευτήν τὸν υίὸν έξαποστείλας Αρατος πρὸς Αντίγονον έβεβαιώσατο τὰ περί τῆς βοηθείας. παρεῖχε 6 δ' αὐτοῖς ἀπορίαν καὶ δυσχρηστίαν μεγίστην τὸ μήτε τὸν βασιλέα δοχεῖν αν βοηθησαι χωρίς τοῦ χομίσασθαι τὸν 10 Ακροκόρινθον καὶ λαβεῖν δρμητήριον πρὸς τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον την των Κορινθίων πόλιν, μήτε τους Αχαιους αν τολμήσαι Κορινθίους ακοντας έγχειρίσαι Μακεδόσι. διὸ καὶ τὸ πρῶτον ὑπέρθεσιν ἔσχε τὸ διαβούλιον χάριν τῆς 7 περί τῶν πίστεων ἐπισκέψεως. δ δὲ Κλεομένης καταπλη- 52 15 ξάμενος τοῖς προειρημένοις εὐτυγήμασι λοιπὸν ἀδεῶς ἐπεπορεύετο τὰς πόλεις, ἃς μὲν πείθων αἶς δὲ τὸν φόβον άνατεινόμενος. προσλαβών δὲ τῷ τρόπω τούτω Καφύας 2 Πελλήνην Φενεον 'Αργος Φλιούντα Κλεωνάς Επίδαυρον Έρμιόνα Τροίζηνα, τελευταῖον Κόρινθον, αὐτὸς μὲν προσ-20 εστρατοπέδευσε τῆ τῶν Σικυωνίων πόλει, τοὺς δ' Αγαιοὺς άπέλυσε τοῦ μεγίστου προβλήματος τῶν γὰρ Κορινθίων 3 τῷ μὲν Ἀράτω στρατηγοῦντι καὶ τοῖς Ἀγαιοῖς παραγγειλάντων έκ τῆς πόλεως ἀπαλλάττεσθαι, πρὸς δὲ τὸν Κλεομένη διαπεμπομένων καὶ καλούντων, παρεδόθη τοῖς Αχαιοῖς 25 άφορμη καὶ πρόφασις εὔλογος, ης ἐπιλαβόμενος Αρατος 4 162 καὶ προτείνας Αντιγόνω τὸν Ακροκόρινθον, κατεχόντων Αχαιών τότε τὸν τόπον τοῦτον, ἔλυσε μὲν τὸ γεγονὸς ἔγκλημα πρός την οίκιαν, ίκανην δε πίστιν παρέσχετο της πρός τὰ μέλλοντα κοινωνίας, τὸ δὲ συνέγον, δρμητήριον 30 παρεσκεύασεν Αντιγόνω πρός τὸν κατὰ Λακεδαιμονίων πόλεμον.

coll. 2, 55, 2 1. λυσιάδας C (conf. ad p. 165, 26) 8. δυσχρηστείαν A 15. ἐπορεύετο CDE 17. καὶ φύας A, corr. R 18. φένεον A φλουντα (sine acc.) A^1 , φλοιοῦντα A^rB 19. ερμιονα (sine spir. et acc.) A^1 , έρμιόνην A m. recentissima τροιζῆνα B^sC , τρυζῆνα DE προσεστρατοπέδευσε Re pro προεστρατοπέδευσε 27. δοὺς post τοῦτον add. C 28. οἰκείαν A

Ο δὲ Κλεομένης ἐπιγνοὺς τοὺς Αχαιοὺς συντιθεμένους τὰ πρὸς τὸν Αντίγονον, ἀναζεύξας ἀπὸ τοῦ Σιχυῶνος κατεστρατοπέδευσε περί τὸν Ἰσθμόν, διαλαβών χάρακι καὶ τάφοω τὸν μεταξὺ τόπον τοῦ τ' Ακροκορίνθου καὶ τῶν Όνείων καλουμένων ὀρῶν, πᾶσαν ἤδη βεβαίως περιειληφώς 5 6 ταις έλπίσι την Πελοποννησίων άρχην. Αντίγονος δὲ πάλαι μεν ην εν παρασκευή, καραδοκών το μέλλον, κατά τάς 7 ύποθέσεις τὰς 'Αράτου' τότε δὲ συλλογιζόμενος ἐκ τῶν προσπιπτόντων όσον οὖπω παρεῖναι τὸν Κλεομένη μετὰ τῆς δυνάμεως εἰς Θετταλίαν, διαπεμψάμενος πρός τε τὸν 10 Αρατον και τους Αχαιους υπέρ των ωμολογημένων, ήκεν 8 έχων τὰς δυνάμεις διὰ τῆς Εὐβοίας ἐπὶ τὸν Ἰσθμόν. οί γαρ Αίτωλοί πρός τοῖς άλλοις και τότε βουλόμενοι κωλῦσαι τὸν Αντίγονον τῆς βοηθείας, ἀπεῖπον αὐτῷ πορεύεσθαι μετὰ δυνάμεως έντὸς Πυλῶν εἰ δὲ μή, διότι κωλύ- 15 σουσι μεθ' ὅπλων αὐτοῦ τὴν δίοδον.

9 'Ο μεν οὖν 'Αντίγονος καὶ Κλεομένης ἀντεστρατοπέδευον ἀλλήλοις, ὁ μεν εἰσελθεῖν σπουδάζων εἰς Πελοπόννησον, ὁ δὲ Κλεομένης κωλῦσαι τῆς εἰσόδου τὸν 'Αντίγο-53 νον' οἱ δ' 'Αχαιοί, καίπερ οὐ μετρίως ἡλαττωμένοι τοῖς 20 ὅλοις, ὅμως οὐκ ἀφίσταντο τῆς προθέσεως οὐδ' ἐγκατέ-

2 λειπον τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, ἀλλὶ αμα τῷ τὸν ᾿Αριστοτέλη τὸν ᾿ Αργεῖον ἐπαναστῆναι τοῖς κλεομενισταῖς βοηθήσαντες καὶ παρεισπεσόντες μετὰ Τιμοξένου τοῦ στρατηγοῦ

3 κατέλαβον τὴν τῶν ᾿Αργείων πόλιν. ὁ δὴ καὶ νομιστέον 25 αἰτιώτατον γεγονέναι πραγμάτων κατορθώσεως τὸ γὰρ 168 ἐπιλαβόμενον τῆς ὁρμῆς τοῦ Κλεομένους καὶ προηττῆσαν τὰς ψυχὰς τῶν δυνάμεων τοῦτ᾽ ἦν, ὡς ἐξ αὐτῶν φανερὸν 4 ἐγένετο τῶν πραγμάτων. καὶ γὰρ τόπους εὐφυεστέρους

^{4.} τε AR 8. δὲ om. AR, δὲ καὶ μᾶλλον add. Rei 164 10. δυνάμε ως δς εἰς A (R), δς in ως mutavit Re, in ξως Sch, eiecit Ca ξτ' ων post Θετταλίαν add. C 11. διρολογουμένων D, διρολογημένων Ε 12. εὐσεβίας AR, corr. C 15. δτι CDE κωλύ σωσι A, corr. R 21. ἐγκατέλιπον vulgo ex R 23. τοῖς Κλεομένους αἰρετισταῖς Na 129 coll. 2, 38, 7; 2, 55, 8 26. τῆς τῶν ante πραγμάτων vulgo addita ex C delevit Hu quaest. I 18 28. τοῦτο AR

163, 5]

προκατέχων καὶ γορηγίαις δαψιλεστέραις Αντιγόνου γρώμενος, καὶ τόλμη καὶ φιλοτιμία μείζονι παρωρμημένος, όμως άμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ διότι κατειλῆφθαι συμ- 5 βαίνει την των Αργείων πόλιν ύπο των Αχαιών, εύθυς 5 ανάσπαστος, απολιπών τα προδεδηλωμένα προτερήματα, φυγή παραπλησίαν έποιείτο την αποχώρησιν, δείσας μή πανταχόθεν αὐτὸν περιστῶσιν οἱ πολέμιοι. παραπεσών 6 δ' είς Αργος και κατά ποσόν άντιποιησάμενος τῆς πόλεως, μετά ταῦτα γενναίως μέν τῶν Αχαιῶν φιλοτίμως δὲ τῶν 10 'Αργείων έκ μεταμελείας αὐτὸν άμυναμένων άποπεσών καί ταύτης τῆς ἐπιβολῆς, καὶ ποιησάμενος τὴν πορείαν διὰ Μαντινείας ούτως έπανηλθεν είς την Σπάρτην. δ δ' Αν- 54 τίγονος ἀσφαλώς είς την Πελοπόννησον είσελθών παρέλαβε τὸν Ακροκόρινθον, οὐδένα δὲ χρόνον μείνας είχετο 15 των προκειμένων και παρην είς "Αργος. Επαινέσας δε τους 2 Αργείους και καταστησάμενος τὰ κατὰ τὴν πόλιν αὐθις έκ ποδός έκίνει, ποιούμενος την πορείαν ώς έπ' Αρκαδίας. ξκβαλών δὲ τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν ἐποικοδομηθέντων γωρίων 3 ύπὸ Κλεομένους κατά τε την Αλγύτιν και Βελμινάτιν χώ-20 φαν, καὶ παραδούς τὰ φρούρια Μεγαλοπολίταις, ήκε πρὸς την των Αχαιων σύνοδον είς Αίγιον. απολογισάμενος 4 δὲ περὶ τῶν καθ' αὐτὸν καὶ χρηματίσας περὶ τῶν μελλόντων, έτι δε κατασταθείς ήγεμων άπάντων των συμμάχων, μετά ταῦτα χρόνον μέν τινα παραχειμάζων διέτριβε περί 5 25 Σικυώνα και Κόρινθον, της δ' ξαρινης ώρας ξνισταμένης α. μ. ἀναλαβών τὰς δυνάμεις προῆγε, καὶ διανύσας τριταῖος 6 πρός την των Τεγεατών πόλιν, απηντηκότων και των 164 Αγαιών ένταυθα, περιστρατοπεδεύσας ήρξατο πολιορχείν αὐτήν. τῶν δὲ Μακεδόνων ἐνεργῶς χρωμένων τῆ τε λοιπῆ 7 30 πολιοφαία και τοῖς ὀφύγμασι, ταχέως ἀπελπίσαντες οἱ Τεγεάται την σωτηρίαν παρέδοσαν αύτούς. δ δ' Αντίγονος 8

^{5.} ἀπολειπών A¹, corr. A² 7. αὐτὸν A¹B, αὐτῶ A²(R)
15. εἰσἔργον A(R), corr. Perottus 18. τοὺς φρουροὺς C 19. αἰγύτιν AR βελμινατιν (sine acc.) Α, βελμινάτιν R, Βελβινᾶτιν Di
21. ἀπολογισάμενος Ca pro ἀπολογησάμενος 24. χειμάζων CDE
28. ἐνταῦθα om. G παραστρατοπεδείσας C 30. τεγεάται A

άσφαλισάμενος τὰ κατὰ τὴν πόλιν εἴγετο κατὰ τὸ συνεγές των έξης, και προηγε κατά σπουδήν είς την Λακωνικήν. 9 έγγίσας δὲ τῷ Κλεομένει προκαθημένω τῆς ξαυτοῦ χώρας 10 κατεπείραζε καὶ συνίστατό τινας ακροβολισμούς. προσπεσόντος δὲ διὰ τῶν κατασκόπων αὐτῷ τοὺς ἐξ 'Οργομενοῦ 5 στρατιώτας παραβεβοηθηκέναι πρός τὸν Κλεομένη, παρ-11 αυτίκα ποιησάμενος άναζυγην ηπείγετο, καὶ τὸν μὲν 'Οργομενὸν ἐξ ἐφόδου κατὰ κράτος εἶλε, μετὰ δὲ ταῦτα περιστρατοπεδεύσας την των Μαντινέων ἐπολιόρκει πόλιν. 12 ταχὸ δὲ καὶ ταύτην καταπληξαμένων τῶν Μακεδόνων καὶ 10 λαβόντων υποχείριον, αναζεύξας προηγε την έφ' Ήραίας 13 καὶ Τελφούσης. παραλαβών δὲ καὶ ταύτας τὰς πόλεις, έθελοντην προσχωρησάντων αὐτῷ τῶν κατοικούντων, ούτως ήδη συνάπτοντος του χειμώνος παρην είς Αίγιον 14 πρὸς τὴν τῶν Αχαιῶν σύνοδον, καὶ τοὺς μὲν Μακεδόνας 15 έπ' οίκου διαφηκε πάντας είς την χειμασίαν, αὐτὸς δὲ τοις Αχαιοίς διελέγετο και συνδιενοείτο περί των ένεστώτων.

55 Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους συνθεωρῶν ὁ Κλεομένης τὰς μὲν δυνάμεις διαφειμένας, τὸν δ΄ Αντίγονον μετὰ τῶν 20 μισθοφόρων ἐν Αἰγίῳ διατρίβοντα καὶ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν 2 ἀφεστῶτα τῆς Μεγάλης πόλεως, τὴν δὲ πόλιν ταύτην εἰδῶς δυσφύλακτον οὖσαν διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἐρημίαν, τότε δὲ καὶ ἡρθύμως τηρουμένην διὰ τὴν Αντιγόνου παρουσίαν, τὸ δὲ μέγιστον, ἀπολωλότας τοὺς πλείστους τῶν ἐν ταῖς 25 ἡλικίαις ἔν τε τῆ περὶ τὸ Αύκαιον καὶ μετὰ ταῦτα τῆ περὶ 3 Λαδόκεια μάχη, λαβῶν συνεργούς τινας τῶν ἐκ Μεσσήνης φυγάδων, οῦ διατρίβοντες ἐτύγχανον ἐν τῆ Μεγάλη πόλει, 165 παρεισῆλθε διὰ τούτων λάθρα νυκτὸς ἐντὸς τῶν τειχῶν.

165, 3] τῆς δ' ἡμέρας ἐπιγενομένης παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ μὴ μό- 4 νον έκπεσεῖν άλλὰ καὶ τοῖς ὅλοις κινδυνεῦσαι διὰ τὴν εὐψυχίαν τῶν Μεγαλοπολιτῶν δ δὴ καὶ τρισὶ μησὶ πρότερον 5 αὐτῷ συνέβη παθεῖν παρεισπεσόντι κατὰ τὸν Κωλαιὸν 5 προσαγορευόμενον τόπον τῆς πόλεως. τότε δὲ τῷ πλήθει τῆς δυνάμεως καὶ τῷ προκαταλαμβάνεσθαι τοὺς εὐκαίρους τόπους καθίκετο τῆς ἐπιβολῆς, καὶ πέρας ἐκβαλών τοὺς Μεγαλοπολίτας κατέσχε την πόλιν. γενόμενος δ' έγκρατης 7 ούτως αὐτὴν πικρῶς διέφθειρεν καὶ δυσμενῶς ώστε μηδ' 10 έλπίσαι μηδένα διότι δύναιτ' αν συνοικισθηναι πάλιν. τοῦτο δὲ ποιῆσαί μοι δοκεῖ διὰ τὸ κατὰ τὰς τῶν καιρῶν 8 περιστάσεις παρά μόνοις Μεγαλοπολίταις καί Στυμφαλίοις μηδέποτε δυνηθηναι μήθ' αίρετιστην και κοινωνόν των ίδιων έλπιδων μήτε προδότην κατασκευάσασθαι το μέν 9 15 γαρ Κλειτορίων φιλελεύθερον και γενναΐον είς ανήρ κατήσχυνε διὰ τὴν ξαυτοῦ κακίαν, Θεάρκης δν εἰκότως έξαρνοῦνται Κλειτόριοι μή φῦναι παρά σφίσι, γένος δ' ύποβολιμαΐον εξ 'Ορχομενού των επηλύδων τινός στρατιωτῶν.

^{1.} ἐπιγενομένης Vossius in ora sui libri pro ἐπειγομένης τοῦ del. Cobetus Mnemos. VIII 249 (conf. ad 1, 45, 14) 4. Φωλεὸν Sch coll. 9, 18, 1 9. διέφθειρε R³ 12. παρὰ μόνοις Rεί 165, παραλιονοις Α(Β), παρὰ λιονοῖς DE, παρὰ λιονεῖς C 13. μήτε AR 15. inc. P fol. 257 ν: Ότι τὸ τῶν κλιτορίων cet. κλιτω|ρίων AR, κλιτορίων P, corr. Sch in lexico κατισχυνεν (sine acc.) P 17. κλιτόριοι Α, κλιτώριοι P° R³ γένος δὲ AR, γεγονόθ Ηυ, γενέσθαι δ΄ ΒΨ praef. 84 auctore Di 56 18. ἐξερχομένου Α¹, corr. Ατ ἐπιλύδων P 19. στρατιωτών: des. P 20. κατὰ seclusit Di 22. ἀν] δ΄ ἀν C 24. παραλειπεῖν Α 25. συγγράμμασιν AB, γράμμασιν vulgo ex CDE 26. ἀπολίπωμεν vulgo ante Be ex C

4 πραγματείαν είκη και ώς έτυχεν είρηκεν πλην περί μέν των άλλων ζσως ούχ άναγχαῖον ξπιτιμᾶν κατά τὸ παρὸν οὐδ' ἐξαχριβοῦν, ὅσα δὲ συνεπιβάλλει τοῖς τω ἡμῶν γραφομένοις καιροίς (ταῦτα δ' ἐστὶν τὰ περὶ τὸν Κλεομενικὸν πόλεμον), ύπερ τούτων αναγκαϊόν έστιν ήμιν διευκρινείν. 5 5 έσται δὲ πάντως ἀρχοῦντα ταῦτα πρὸς τὸ χαὶ τὴν ὅλην αὐτοῦ προαίρεσιν καὶ δύναμιν ἐν τῆ πραγματεία καταμα-6 θείν. βουλόμενος δη διασαφείν την ωμότητα την Αντιγόνου και Μακεδόνων, άμα δὲ τούτοις τὴν ' 4ράτου καὶ τῶν Αχαιῶν, φησὶ τοὺς Μαντινέας γενομένους ὑποχειρίους 10 μεγάλοις περιπεσείν άτυχήμασι, καὶ τὴν άρχαιοτάτην καὶ μεγίστην πόλιν των κατά την Αρκαδίαν τηλικαύταις παλαίσαι συμφοραίς ώστε πάντας είς επίστασιν καὶ δάκρυα 7 τους Έλληνας αγαγείν. σπουδάζων δ' εἰς ἔλεον ἐκκαλεῖσθαι τοὺς ἀναγινώσχοντας καὶ συμπαθεῖς ποιεῖν τοῖς λεγομένοις, 15 είσάγει περιπλοκάς γυναικών καὶ κόμας διερριμμένας καὶ μαστῶν ἐκβολάς, πρὸς δὲ τούτοις δάκρυα καὶ θρήνους άνδρων και γυναικών άναμιξ τέκνοις και γονεύσι γηραιοίς 8 απαγομένων, ποιεί δὲ τοῦτο παρ' όλην την ίστορίαν, πειρώμενος εν εκάστοις ἀεὶ πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέναι τὰ δεινά. 20 9 τὸ μὲν οὖν ἀγεννὲς καὶ γυναικῶδες τῆς αίρέσεως αὐτοῦ παρείσθω, τὸ δὲ τῆς ἱστορίας οἰκεῖον αμα καὶ χρήσιμον 10 έξεταζέσθω. δεί τοιγαρούν οὐκ ἐπιπλήττειν τὸν συγγραφέα τερατευόμενον διὰ τῆς Ιστορίας τοὺς ἐντυγχάνοντας, ούδὲ τοὺς ἐνδεχομένους λόγους ζητεῖν καὶ τὰ παρεπόμενα 25 τοις υποχειμένοις έξαριθμεισθαι χαθάπερ οί τραγωδιογράφοι, τῶν δὲ πραχθέντων καὶ δηθέντων κατ' ἀλήθειαν αυτών μνημονεύειν πάμπαν, αν πάνυ μέτρια τυγχάνωσιν 11 όντα. τὸ γὰρ τέλος ίστορίας καὶ τραγωδίας οὐ ταὐτὸν άλλα τουναντίον έκει μέν γαρ δει δια των πιθανωτάτων 30 λόγων ἐκπλῆξαι καὶ ψυχαγωγῆσαι κατά τὸ παρὸν τοὺς

^{4.} ἐστὶ R*, ἔστὶ BW 12. παλαίσαι A 13. ἔκστασιν C
16. διερεγμένας C (voluit διερρηγμένας, ut habet Re*) 18. άμα ante τέκνοις vulgo additum ex C elecit Be 20. ἐν add. Ernestus Schulze Mus. Rhen. XXIII 429 23. ἐκπλήττειν vulgo post Sch auctore Ca 28. ἀν] κὰν coni. Sch coll. p. 179, 4

167, 1]

167 απούοντας, ένθάδε δὲ διὰ τῶν άληθινῶν ἔργων καὶ λόγων είς πάντα τὸν χρόνον διδάξαι καὶ πεῖσαι τοὺς φιλομα- 12 θοῦντας, ἐπειδήπες ἐν ἐκείνοις μὲν ἡγεῖται τὸ πιθανόν. καν ή ψευδος, δια την απάτην των θεωμένων, έν δε τού-5 τοις τάληθες διά την ωφέλειαν των φιλομαθούντων. χω- 13 ρίς τε τούτων τὰς πλείστας ἡμῖν ἐξηγεῖται τῶν περιπετειών ούχ ύποτιθείς αίτίαν και τρόπον τοῖς γινομένοις. ων χωρίς ούτ' έλεειν ευλόγως ούτ' δργίζεσθαι καθηκόντως δυνατὸν ἐπ' οὐδενὶ τῶν συμβαινόντων, ἐπεὶ τίς ἀνθρώπων 14 10 οὐ δεινὸν ἡγεῖται τύπτεσθαι τοὺς ἐλευθέρους; ἀλλ' ὅμως, έαν μεν άρχων άδικων χειρών πάθη τις τοῦτο, δικαίως κρίνεται πεπονθέναι, έαν δ' έπλ διορθώσει καλ μαθήσει ταὐτὸ τοῦτο γίνηται, προσέτι καὶ τιμῆς καὶ χάριτος οί τύπτοντες τοὺς έλευθέρους άξιοῦνται. και μὴν τό γε τοὺς 15 15 πολίτας αποκτεινύναι μέγιστον ασέβημα τίθεται καὶ μεγίστων ἄξιον προστίμων καίτοι γε προφανώς δ μέν τὸν κλέπτην η μοιχον αποκτείνας αθώός έστιν, ο δε τον προδότην η τύραννον τιμών και προεδρείας τυγχάνει παρά πασιν. ούτως έν παντί τὸ τέλος κεῖται τῆς διαλήψεως 16 20 ύπερ τούτων ούκ έν τοις τελουμένοις, άλλ' έν ταις αίτίαις καὶ προαιρέσεσι τῶν πραττόντων καὶ ταῖς τούτων διαφοραίς.

Μαντινείς τοίνυν τὸ μέν πρώτον έγκαταλιπόντες τὴν 57

12*

^{2.} εἰς πάντα τὸν Α²(R), εἰς | ****** τα τὸν Α¹, εἰς σύμπαντα τὸν coni. Ηυ, εἰς τὸν πάντα ΒW praef. 19 6. δὲ D 12. καὶ μεταθέσει Wundererus act. semin. Erlang. IV 245 (conf. Sch in lexico Polyb. v. διόρθωσις extr.) 15. ἀποκτεινῦναι ABCE² (ἀποδεικῦναι DE¹), ἀποκτινῦναι Re, unde ἀποκτινῦναι Sch 17. ἀθῶος R³ 18. τιμῶν AB Di (conf. praef. ad 1, 37, 4, δ), τιμωρῶν vulgo ex CDE, τιμ|ωρησάμενος καὶ στεφάν|ων coni. Ηυ (nempe concinnitas sermonis Polybiani in hoc membro participium, quod priori ἀποκτείνας respondeat, utique postulat; ergo coll. 2, 60, 2 aut ἐπανελόμενος [non ἀνελὼν] ante τιμῶν addendum, aut ex ipso τιμῶν vestigia genuinae scripturae eruenda erant) προεδρείας ABC, προεδρίας DE Di 20. τούτων Ηυ Fleckeiseni annal. 1857 p. 833, τ | τῶν Α, τε τῶν R, τῶν περιπετειῶν Re, τε τῶν ἐπαίνου καὶ τῶν ἐπιτιμήσεως ἀξίων vel τε τῶν δικαίως καὶ τῶν ἀδίκως πραχθέντων coni. Sch, τε τῶν ψεκτῶν καὶ τουναντίον ἐπαινετῶν πράξεων Heysius p. 9 (addere debuit haec repetita esse ex 3, 4, 1) τοῖς om. Α συντελουμένοις coni. Sch 21. τῶν πραγμάτων CDE καὶ ταῖς τούτων διαφοραῖς habet M ineunte folio; conf. ad p. 112, 7 23. ἐγκαταλειπόντες Α

μετά των Αχαιων πολιτείαν έθελοντήν Αίτωλοῖς ένεχείρισαν αύτους και την πατρίδα, μετά δε ταῦτα Κλεομένει. 2 γεγονότες δ' έπλ τοιαύτης προαιρέσεως καλ μετέχοντες τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας έτει τετάρτω πρότερον τῆς Αντιγόνου παρουσίας ξάλωσαν κατά κράτος ὑπὸ τῶν Αχαιῶν, 168 3 Αράτου πραξικοπήσαντος αὐτῶν τὴν πόλιν. ἐν ὧ καιρῶ τοσούτον απέσχον του παθείν τι δεινόν διά την προειρημένην άμαρτίαν ώς και περιβόητον συνέβη γενέσθαι τὸ πραγθέν διά την όξύτητα της κατά την προαίρεσιν άμφο-4 τέρων μεταβολής. άμα γὰρ τῷ κατασχεῖν τὴν πόλιν "4ρα- 10 τος παραυτίκα μέν τοῖς ὑφ' αὐτὸν ταττομένοις παρήγγελλε 5 μηδένα μηδενός απτεσθαι των αλλοτρίων, έξης δε τούτοις τούς Μαντινέας συναθροίσας παρεκάλεσε θαρρείν και μένειν έπὶ τῶν ιδίων : ὑπάρξειν γὰρ αὐτοῖς τὴν ἀσφάλειαν 6 πολιτευομένοις μετά των Αχαιών. τοῖς δὲ Μαντινεύσιν 15 άνυπονοήτου καὶ παραδόξου φανείσης τῆς ἐλπίδος, παραυ-Τ τίκα πάντες έπὶ τῆς έναντίας έγένοντο γνώμης, καὶ πρὸς ους μιχρώ πρότερον μαγόμενοι πολλούς μεν των αναγκαίων έπεῖδον ἀπολλυμένους, οὐκ ὀλίγους δ' αὐτῶν βιαίοις τραύμασι περιπεσόντας, τούτους είς τὰς ίδιας οίκιας είσαγαγό- 20 μενοι καὶ ποιησάμενοι σφίσι καὶ τοῖς ἄλλοις ἀναγκαίοις δμεστίους οὐδὲν ἀπέλειπον τῆς μετ' ἀλλήλων φιλοφρο-8 σύνης. καὶ τοῦτ' εἰκότως ἐποίουν οὐ γὰρ οἰδ' εί τινες ανθρώπων εύγνωμονεστέροις ένέτυχον πολεμίοις, ούδ' εί τινες άβλαβέστερον ἐπάλαισαν τοῖς μεγίστοις δοχοῦσιν 25 είναι συμπτώμασι Μαντινέων διά την Αράτου και των 58 Αχαιών είς αὐτοὺς φιλανθρωπίαν. μετὰ δὲ ταῦτα προορώμενοι τὰς ἐν αύτοῖς στάσεις καὶ τὰς ὑπ' Αἰτωλῶν καὶ Αακεδαιμονίων επιβουλάς, πρεσβεύσαντες πρός τους Αγαι-2 οὺς ἢξίωσαν δοῦναι παραφυλακὴν αὐτοῖς. οἱ δὲ πεισθέν- 30 τες απεκλήρωσαν έξ αύτων τριακοσίους ανδρας, ών οί λα-

^{1.} έθελοντὶ R ένεχεΙρησαν AB 8. γενέσθαι συνέβη CD^*E^* 10. ἄρατον A^1 , corr. A^2R 11. παρήγγελε E, παρήγγελε D19. δὲ A τραύμασι Rei 169 pro πράγμασι 20. είσαγαγόμενοι Re pro είσαγόμενοι 22. όμοεστίους CDE ἀπέλειπον A, απέλιπον vulgo ex R

168, 28] χόντες ώρμησαν ἀπολιπόντες τὰς ίδιας πατρίδας καὶ τοὺς βίους, καὶ διέτριβον ἐν Μαντινεία παραφυλάττοντες τὴν έχεινων έλευθερίαν αμα καὶ σωτηρίαν. σύν δὲ τούτοις καὶ 3 μισθοφόρους διακοσίους έξέπεμψαν, οδ μετά τῶν Αχαιῶν 5 συνδιετήρουν την υποκειμένην αυτοίς κατάστασιν. μετ' 4 169 οὐ πολὸ δὲ στασιάσαντες πρὸς σφᾶς οἱ Μαντινεῖς καὶ Δακεδαιμονίους επισπασάμενοι τήν τε πόλιν ενεχείρισαν καὶ τοὺς παρὰ τῶν ᾿Αχαιῶν διατρίβοντας παρ᾽ αὐτοῖς κατέσφαξαν · οὖ μείζον παρασπόνδημα καὶ δεινότερον οὐδ' 10 είπεῖν εὐμαρές. ἐπειδή γὰρ ἔδοξε σφίσι καθόλου τὴν πρὸς 5 τὸ έθνος χάριν και φιλίαν άθετεῖν, τῶν γε προειρημένων ανδρων έχρην δή που φεισαμένους έασαι πάντας ύποσπόνδους ἀπελθεῖν τοῦτο γὰρ καὶ τοῖς πολεμίοις έθος 6 έστι συγχωρεῖσθαι κατά τούς κοινούς τῶν ἀνθρώπων νό-15 μους. οί δ' ίνα Κλεομένει καὶ Λακεδαιμονίοις ίκανὴν 7 παράσχωνται πίστιν πρός την ενεστώσαν επιβολήν, τά χοινα των ανθρώπων δίχαια παραβάντες το μέγιστον άσέβημα κατά προαίρεσιν ἐπετέλεσαν, τὸ γὰρ τούτων αὐτό- 8 χειρας γενέσθαι και τιμωρούς οίτινες πρότερον μέν κατά 20 πράτος λαβόντες αὐτοὺς ἀθώους ἀφῆκαν, τότε δὲ τὴν ἐκείνων έλευθερίαν και σωτηρίαν έφύλαττον, πηλίκης δργης έστιν άξιον: τί δ' αν παθόντες οὖτοι δίκην δόξαιεν άρμό- 9 ζουσαν δεδωκέναι; τυχὸν ἴσως εἴποι τις ἄν, πραθέντες μετὰ τέχνων καὶ γυναικών, ἐπεὶ κατεπολεμήθησαν. ἀλλὰ 10 25 τοῦτό γε καὶ τοῖς μηθὲν ἀσεβὲς ἐπιτελεσαμένοις κατὰ τοὺς τοῦ πολέμου νόμους ὑπόχειται παθεῖν, οὐχοῦν ὁλοσγερεστέρας τινός και μείζονος τυχείν ήσαν άξιοι τιμωρίας,

^{1.} ἀπολειπόντες \mathbf{A} 6. inc. \mathbf{P} fol. 257 \mathbf{v} : Οτι οἱ μαντινεις άλοντες ὑπὸ τῶν ἀχαιῶν καὶ διαφιλανιαν (i. e. διὰ φιλανθρωπίαν) καὶ φιλοφροσύνην παραδόξως διασωθέντων εἶτα διατὰς ὑπ' αἰτωλῶν καὶ λακεδαιμονίων ἐπιβουλὰς παραφυλακὴν αὐτοῖς ἐπιστήσαντες ἀπεκληρωσαν τὰ ἀνδρας. μετουπολὺ δε οἱ μαντινεις στασιάσαντες προσφας καὶ λακεδαιμονίους cet., similiter \mathbf{V} 103 \mathbf{v} (vide praef.) 7. ἐνεχείρησαν $\mathbf{A}\mathbf{V}$ 8. παρ' ἀχαιῶν \mathbf{C} 9. μεῖζον] μει καὶ $\mathbf{P}\mathbf{V}$ 10. ἐπειδὴ — 18. ἐπετέλεσαν om. $\mathbf{P}\mathbf{V}$ 12. ἐασαι \mathbf{A} 15. κλεομένη $\mathbf{A}\mathbf{I}$, corr. $\mathbf{A}\mathbf{P}\mathbf{R}$ 18. ἀπετέλεσαν $\mathbf{C}\mathbf{D}\mathbf{E}\mathbf{E}$ 20. ἀθώους $\mathbf{A}\mathbf{P}\mathbf{R}\mathbf{V}$ 22. δόξουσι \mathbf{D} 23. τίς \mathbf{A} 25. μηδὲν $\mathbf{P}\mathbf{V}$

11 ωστ' εἴπερ ἔπαθον ἃ Φύλαρχός φησιν, οὐκ ἔλεον εἰκὸς ἦν συνεξακολουθεῖν αὐτοῖς παρὰ τῶν Ἑλλήνων, ἔπαινον δὲ καὶ συγκατάθεσιν μᾶλλον τοῖς πράττουσι καὶ μεταπο-

12 ρευομένοις τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν. ἀλλ ὅμως οὐδενὸς περαιτέρω συνεξακολουθήσαντος Μαντινεῦσι κατὰ τὴν περιπέ- 5 τειαν πλὴν τοῦ διαρπαγῆναι τοὺς βίους καὶ πραθῆναι τοὺς ἐλευθέρους, ὁ συγγραφεὺς αὐτῆς τῆς τερατείας χάριν οὐ 170 μόνον ψεῦδος εἰσήνεγκε τὸ ὅλον, ἀλλὰ καὶ τὸ ψεῦδος ἀπί-

13 θανον. καὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀγνοίας οὐδὲ τὸ παρακείμενον ἦδυνήθη συνεπιστῆσαι, πῶς οἱ αὐτοὶ κατὰ τοὺς 10 αὐτοὺς καιροὺς κυριεύσαντες Τεγεατῶν κατὰ κράτος οὐδὲν

14 τῶν δμοίων ἔπραξαν. καίτοι γ΄ εἰ μὲν ἡ τῶν πραττόντων ὤμότης ἦν αἰτία, καὶ τούτους εἰκὸς ἦν πεπονθέναι ταὐτὰ

15 τοῖς ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὑποπεπτωκόσι καιρόν εἰ δὲ περὶ μόνους γέγονε Μαντινεῖς ἡ διαφορά, φανερὸν ὅτι καὶ τὴν 15 αἰτίαν τῆς ὀργῆς ἀνάγκη διαφέρουσαν γεγονέναι περὶ τούτους.

59 Πάλιν 'Αριστόμαχον τὸν ' Ιργεϊόν φησιν, ἄνδρα τῆς ἐπιφανεστάτης οἰκίας ὑπάρχοντα καὶ τετυραννηκότα μὲν ' Αργείων πεφυκότα δ' ἐκ τυράννων, ὑποχείριον ' Αντιγόνω 20 καὶ τοῖς ' Αχαιοῖς γενόμενον εἰς Κεγχρεὰς ἀπαχθῆναι καὶ στρεβλούμενον ἀποθανεῖν, ἀδικώτατα καὶ δεινότατα πα-2 θόντα πάντων ἀνθρώπων. τηρῶν δὲ καὶ περὶ ταύτην τὴν πρᾶξιν ὁ συγγραφεὺς τὸ καθ' αὐτὸν ἰδίωμα, φωνάς τινας πλάττει διὰ τῆς νυκτὸς αὐτοῦ στρεβλουμένου προσπιπτού-25 σας τοῖς σύνεγγυς κατοικοῦσιν, ὧν τοὺς μὲν ἐκπληττομένους τὴν ἀσέβειαν, τοὺς δ' ἀπιστοῦντας, τοὺς δ' ἀγανα-

^{2.} αὐτοῖς ARV, αὐτοὺς P 4. οὐδενὸς AR, οὐθέμις PV, οὐθενὸς coni. Hu 5. συναχολουθήσαντες PV 7. τερατείας] θεραπείας PV 8. ἤνεγχε CD^{g} E^{g} V αλίθανον: des. V 9. ἀνοίας Sca 11. χαταχοάτως P 12. και τοι A γε APR ή om. P πραττομένων CDE 13. ταῦτα A 15. γέγονεν P 16—18. περὶ τούτου: P extrema ecloga; sequitur nova ecloga Oτι δ αὐτὸς πάλιν ἀριστόμαχον τῶν ἀργείων φησὶν ἀνδρα cet. 19. τετυραννίκοτα P 20. δὲ P^{g} R^{g} 21. κεγχραίας (sine acc.) A(B), κεγχραίας P, κεγχρέας D, κεγχρείας E, corr. C 22. δεινώτατα P 26. τοῖς P^{g} in marg. P^{g} $P^{\text{$

170, 22] κτοῦντας ἐπὶ τοῖς γινομένοις προστρέχειν πρὸς τὴν οἰκίαν φησίν. περί μέν ουν τῆς τοιαύτης τερατείας παρείσθω: 3 δεδήλωται γαρ άρχούντως έγω δ' Αριστόμαχον, εί καὶ 4 μηδεν είς τους Αχαιους ετερον ήμαρτεν, κατά γε την τοῦ 5 βίου προαίρεσιν καὶ τὴν εἰς πατρίδα παρανομίαν τῆς μεγίστης άξιον κρίνω τιμωρίας. καίπερ δ συγγραφεύς βου- 5 λόμενος αύξειν αύτοῦ την δόξαν καὶ παραστήσασθαι τοὺς ακούοντας είς τὸ μᾶλλον αὐτῷ συναγανακτεῖν ἐφ' οἰς ἔπα-171 θεν, οὐ μόνον αὐτόν φησι γεγονέναι τύραννον άλλα καὶ 10 ἐχ τυράννων πεφυκέναι. ταύτης δὲ μείζω κατηγορίαν η 6 πικροτέραν οὐδ' αν είπειν βαδίως δύναιτ' οὐδείς αὐτὸ γάρ τοὖνομα περιέχει τὴν ἀσεβεστάτην ἔμφασιν, καὶ πάσας περιείληφε τάς εν άνθρώποις άδικίας και παρανομίας. ' Αριστόμαχος δ' εἰ τὰς δεινοτάτας ὑπέμεινε τιμωρίας, ὡς Τ 15 οὖτός φησιν, όμως οὐχ ἱκανὴν ἔδωκ' ἂν δίκην μιᾶς ἡμέρας, έν ή παρεισπεσόντος είς την πόλιν Αράτου μετά των 8 Αγαιών και μεγάλους άγώνας και κινδύνους υπομείναντος ύπερ της Αργείων ελευθερίας, τέλος δ' εκπεσόντος δια τὸ μηδένα συγκινηθηναι των έσωθεν αὐτῷ ταξαμένων διὰ 20 τὸν ἀπὸ τοῦ τυράννου φόβον, Αριστόμαχος ἀφορμῆ ταύτη 9 καὶ προφάσει χρησάμενος, ώς τινων συνειδότων τὰ περί την είσοδον των Αχαιών, ογδοήκοντα τους πρώτους των πολιτων ούδεν άδικήσαντας στρεβλώσας έναντίον των άναγκαίων κατέσφαζεν. παρίημι τὰ παρ' ὅλον τὸν βίον αὐτοῦ 10 25 καὶ τῶν προγόνων ἀσεβήματα μακρὸν γάρ. διόπερ οὐκ 60 εί τινι των δμοίων περιέπεσε δεινόν ήγητέον, πολύ δὲ δεινότερον εί μηδενός τούτων πείραν λαβών άθώος απέθανεν οὐδ' Αντιγόνω προσαπτέον οὐδ' Αράτω παρανο- 2 μίαν, ὅτι λαβόντες κατὰ πόλεμον ὑποχείριον τύραννον 30 στρεβλώσαντες απέκτειναν, όν γε καν κατ' αυτήν τήν εί-

^{3.} δεδήλωτο γαρ ἀρχοῦντος P4. ημαρτε έτερον C5. προαίρεσι Pτην ante πατρίδα add. P (quod non magis probandum est quam P186, P15. έδωχ αν P11. 12. αντῶι γαρ τούνομα περισχεῖν P15. έδωχ αν P16. έδωχ αν P17. έδως P18. τέως P18. τέως P19. απέσφαξε P19. P20. P21. P22. P23. P24. απέσφαξε P25. P26. P27. P28. P30. P28. P29. P20. P20. P20. P21. P22. P23. P24. P25. P26. P27. P28. P29. P29. P29. P29. P29. P29. P29. P20. P20. P20. P20. P20. P20. P21. P22. P23. P24. P25. P26. P27. P28. P29. P

ρήνην τοῖς ἀνελοῦσι καὶ τιμωρησαμένοις ἔπαινος καὶ τιμὴ 3 συνεξηκολούθει παρὰ τοῖς ὀρθῶς λογιζομένοις. ὅτε δὲ χωρὶς τῶν προειρημένων καὶ τοὺς Αχαιοὺς παρεσπόνδησεν,

4 τι παθεῖν ἦν ἄξιος; ἐκεῖνος γὰρ ἀπέθετο μὲν τὴν τυραννίδα χρόνοις οὐ πολλοῖς πρότερον, ὑπὸ τῶν καιρῶν συγ- 5 κλειόμενος διὰ τὸν Δημητρίου θάνατον, ἀνελπίστως δὲ

τῆς ἀσφαλείας ἔτυχε, περισταλεὶς ὑπὸ τῆς τῶν Αχαιῶν 5 πραότητος καὶ καλοκαγαθίας, οῖτινες οὐ μόνον αὐτὸν τῶν

ἐκ τῆς τυραννίδος ἀσεβημάτων ἀζήμιον ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ προσλαβόντες εἰς τὴν πολιτείαν τὴν μεγίστην τιμὴν-10 περιέθεσαν, ἡγεμόνα καὶ στρατηγὸν καταστήσαντες σφῶν 172

6 αὐτῶν. ὁ δ' ἐπιλαθόμενος τῶν προειρημένων φιλανθρώπων παρὰ πόδας, ἐπεὶ μικρὸν ἐπικυδεστέρας ἔσχε τὰς ἐλπίδας ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἐν Κλεομένει, τήν τε πατρίδα καὶ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ἀποσπάσας ἀπὸ τῶν Αχαιῶν 15 ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς προσένειμε τοῖς ἐχθροῖς.

7 δυ ύποχείριον γενόμενον οὐκ ἐν Κεγχρεαῖς ἔδει τὴν νύκτα στρεβλούμενον ἀποθανεῖν, ὡς Φύλαρχός φησιν, περιαγόμενον δ' εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ μετὰ τιμωρίας παρα-

8 δειγματιζόμενον ούτως έκλιπεῖν τὸ ζῆν. ἀλλ' ὅμως τοι- 20 οῦτος ῶν οὐδενὸς ἔτυχε δεινοῦ πλὴν τοῦ καταποντισθῆ-

ναι διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς τεταγμένων.

Χωρίς τε τούτων τὰς μὲν Μαντινέων ἡμῖν συμφορὰς μετ' αὐξήσεως καὶ διαθέσεως ἐξηγήσατο, δῆλον ὅτι καθή-κειν ὑπολαμβάνων τοῖς συγγραφεῦσι τὰς παρανόμους τῶν 25
 πράξεων ἐπισημαίνεσθαι, τῆς δὲ Μεγαλοπολιτῶν γενναιό-τητος, ἦ περὶ τοὺς αὐτοὺς ἐχρήσαντο καιρούς, οὐδὲ κατὰ

3 ποσον ἐποιήσατο μνήμην, ώσπες το τας άμαςτίας ἐξαςιθ-

^{1.} τιμῆι P 2. συνεξακολουθεῖ Na 355 7. ἔτυχεν περισταλεῖς P 8. πραότητος AR, πραότιτος P τῶν] τὸν P 12. αὐτον (sine acc.). ὁ δὲ P 13. παρασπονδας (sine acc.) P ἐπεὶ P° C, ἐπὶ AR 17. κεγχραιαῖς AE. κεγχραίαις P 18. φησὶν A, φησὶ P° R° 19. τὴν οm. B 20. ἐκλειπεῖν P 22. κεχραίαῖς P τεταγμένων coni. Sch pro πεπραγμένων 23. τε AB, τὲ P, δὲ vulgo ex CDE (conf. 2, 56, 13; 3, 17, 7, Kaelkerum de eloc. Polyb. p. 286) 24. δῆλονότι A, δηλονότι P° R° vulgo ante Di 25. τοῖς συγγραφεῦσιν ὑπολαμβάνων C

172, 19]

μεῖσθαι τῶν πραξάντων οἰκειότερον ὑπάρχον τῆς ἱστορίας του τὰ καλὰ καὶ δίκαια τῶν ἔργων ἐπισημαίνεσθαι, η τούς εντυγχάνοντας τοῖς ὑπομνήμασιν ήττόν τι διοςθουμένους ύπὸ τῶν σπουδαίων καὶ ζηλωτῶν ἔργων ήπερ 5 ύπὸ τῶν παρανόμων καὶ φευκτῶν πράξεων. ὁ δέ, πῶς 4 μεν έλαβε Κλεομένης την πόλιν, και πώς ακέραιον διαφυλάξας έξαπέστειλε παραχρημα πρός τους Μεγαλοπολίτας είς την Μεσσήνην γραμματοφόρους, άξιῶν αὐτοὺς άβλαβη χομισαμένους την ξαυτών πατρίδα χοινωνήσαι τών 10 ίδιων πραγμάτων, ταῦτα μὲν ἡμῖν ἐδήλωσε, βουλόμενος ύποδείξαι την Κλεομένους μεγαλοψυχίαν και μετριότητα 173 πρὸς τοὺς πολεμίους. ἔτι δὲ πῶς οἱ Μεγαλοπολίται τῆς 5 ξπιστολής αναγινωσκομένης ούκ ξάσαιεν είς τέλος αναγνωσθήναι, μικρού δε καταλεύσαιεν τούς γραμματοφόρους, 15 ξως τούτου διεσάφησε. τὸ δ' ἀκόλουθον καὶ τὸ τῆς ίστο- 6 ρίας ίδιον άφειλεν, τὸν ἔπαινον καὶ τὴν ἐπ' ἀγαθῷ μνήμην των άξιολόγων προαιρέσεων. καίτοι γ' έμποδών ήν. εί γαρ τους λόγω και δόγματι μόνον υπομείναντας πόλε- 7 μον ύπερ φίλων και συμμάχων άνδρας άγαθούς νομίζομεν, 20 τοῖς δὲ καὶ χώρας καταφθοράν καὶ πολιορκίαν ἀναδεξαμένοις οὐ μόνον ἔπαινον άλλὰ καὶ χάριτας καὶ δωρεάς τὰς μεγίστας ἀπονέμομεν, τίνα γε χρη περί Μεγαλοπολιτῶν 8 έχειν διάληψιν; ἆρ' οὐχὶ τὴν σεμνοτάτην και βελτίστην; οί πρώτον μέν την χώραν Κλεομένει προείντο, μετά δέ 9 25 ταῦτα πάλιν όλοσχερῶς ἔπταισαν τῆ πατρίδι διὰ τὴν πρὸς τους Αχαιους αίρεσιν, τὸ δὲ τελευταῖον, δοθείσης ἀνελπί- 10 στως καὶ παραδόξως αὐτοῖς ἐξουσίας ἀβλαβῆ ταύτην ἀπο-

^{3.} η $A^2 P^s R$, spatium unius litterae A^1 , $x \alpha l$ coni. Hu (nimirum id haud raro in A compendio unius litterae spatium occupante scriptum) εντυγχάννοντας τοῖς ὑπομνήμασι. ηττόντι P 6. ελαβεν P 8. αὐτοὺς om. P 11. ὑπὸδεἰξε (sic) P 12. μεγαλοπολίται A 15. τὸ O ακόλουθον om. O 16. ἀφεῖλε O O τοῦν ἐπαινον om. O O και τῶν ἐπαγαθῶνήμην O 16. ἀφεῖλε O O τοῦν ἐπαινον om. O O και τὰν ἐπαγαθῶν μνήμην O O τοῦν O τ

λαβείν, προείλαντο στέρεσθαι χώρας, τάφων, ίερῶν, πατρίδος, τῶν ὑπαρχόντων, ἁπάντων συλλήβδην τῶν ἐν ἀνθρώποις άναγκαιστάτων, χάριν τοῦ μὴ προδοῦναι τὴν πρὸς 11 τοὺς συμμάχους πίστιν. οὖ τί κάλλιον ἔργον ἢ γέγονεν η γένοιτ' αν; επί τι δ' αν μαλλον συγγραφεύς επιστήσαι 5 τοὺς ἀκούοντας; διὰ τίνος δ' ἔργου μᾶλλον ἂν παρορμήσαι πρός φυλακήν πίστεως καὶ πρός άληθινῶν πραγμάτων και βεβαίων κοινωνίαν; ών οὐδεμίαν ἐποιήσατο μνή-12 μην Φύλαρχος, τυφλώττων, ώς γ' έμοὶ δοκεῖ, περὶ τὰ κάλλιστα καὶ μάλιστα συγγραφεῖ καθήκοντα τῶν ἔργων. 10 Ου μην άλλα τούτοις έξης φησιν από των έκ της Μεγάλης πόλεως λαφύρων έξακισχίλια τάλαντα τοῖς Δακεδαιμονίοις πεσείν, ών τὰ δισχίλια Κλεομένει δοθηναι κατά 2 τοὺς ἐθισμούς. ἐν δὲ τούτοις πρώτον μὲν τίς οὐκ ἂν θαυ- 174 μάσειεν την απειρίαν και την άγνοιαν της κοινης έννοιας 15 ύπερ της των Έλληνικων πραγμάτων χορηγίας και δυνάμεως; ήν μάλιστα δεί παρά τοις ιστοριογράφοις υπάρχειν. 3 έγω γαρ ου λέγω κατ' έκείνους τους χρόνους, έν οίς υπό τε τῶν ἐν Μακεδονία βασιλέων, ἔτι δὲ μᾶλλον ὑπὸ τῆς συνεχείας τῶν πρὸς ἀλλήλους πολέμων ἄρδην κατέφθαρτο 20 4 τὰ Πελοποννησίων, ἀλλ' ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς, ἐν οίς πάντες εν και ταὐτὸ λέγοντες μεγίστην καρποῦσθαι δοχοῦσιν εὐδαιμονίαν, ὅμως ἐκ Πελοποννήσου πάσης, ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπίπλων χωρὶς σωμάτων, οὐχ οἶόν τε συναχθῆ-5 ναι τοσοῦτο πληθος χρημάτων. καὶ διότι τοῦτο νῦν οὐκ 25 είκη, λόγφ δέ τινι μαλλον αποφαινόμεθα, δηλον έκ τού-6 των, τις γαρ υπέρ Αθηναίων ουχ ιστόρηκε διότι καθ' ους καιρούς μετά Θηβαίων είς τον πρός Λακεδαιμονίους ἐνέβαινον πόλεμον, καὶ μυρίους μὲν ἐξέπεμπον στρατιώτας

^{1.} προείλαντο ΑΡ, προείλοντο R⁸ vulgo 5. γένοιτ αν Βε pro γένοιτο (quod in A extremo versu legitur) ό ante συγγραφεύς add. Ρ επιστήσαι DE 6. παρορμήσαι ADE 9. γ εμοί ΑΡ⁸ R, γέ μοι Βε 11. μεγαλοπόλεως D, et sic deinde constanter 14. 15. έν δε - έννοίας οm. Ρ 14. θαυμάσειε R⁸ 20. πόλεμον Ρ κατεφθάρη D 23. δπως ΑΡR, corr. Ca 25. 26. καὶ διότι — τούτων οm. Ρ 27. ἰστόρηκεν Ρ 29. ἀνέβαινον GDE

174, 171 ξκατὸν δ' ἐπλήρουν τριήρεις, ὅτι τότε κρίναντες ἀπὸ τῆς 7 άξίας ποιεῖσθαι τὰς εἰς τὸν πόλεμον εἰσφορὰς ἐτιμήσαντο τήν τε γώραν την Αττικήν απασαν και τας οίκιας, δμοίως δέ καὶ τὴν λοιπὴν οὐσίαν άλλ' όμως τὸ σύμπαν τίμημα 5 της άξιας ενέλιπε των έξακισχιλίων διακοσίοις και πεντήκοντα ταλάντοις. έξ ών οὐκ ἀπεοικὸς ᾶν φανείη τὸ περί 8 Πελοποννησίων άρτι δηθέν ύπ' έμοῦ, κατά δ' έκείνους 9 τούς καιρούς έξ αὐτῆς τῆς Μεγάλης πόλεως ὑπερβολικῶς άποφαινόμενος οὐχ ἄν τις εἰπεῖν τολμήσειεν πλείω γενέ-10 σθαι τριακοσίων, ἐπειδήπερ δμολογούμενόν ἐστι διότι καὶ 10 των έλευθέρων και των δουλικών σωμάτων τὰ πλεῖστα συνέβη διαφυγείν είς την Μεσσήνην. μέγιστον δὲ τῶν προειρημένων τεκμήριον οὐδενὸς γὰρ ὄντες δεύτεροι τῶν 11 Αρκάδων Μαντινεῖς ούτε κατὰ τὴν δύναμιν ούτε κατὰ τὴν 15 περιουσίαν, ώς αὐτὸς οὖτός φησιν, ἐκ πολιορκίας δὲ καὶ 175 παραδόσεως άλόντες ώστε μήτε διαφυγείν μηδένα μήτε διακλαπηναι φαδίως μηδέν, όμως τὸ πᾶν λάφυρον ἐποίη- 12 σαν μετὰ τῶν σωμάτων κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς τάλαντα τριαχόσια.

20 Τὸ δὲ συνεχὲς τούτφ τίς οὐκ ἂν ἔτι μᾶλλον θαυμά-63 σειε; ταῦτα γὰρ ἀποφαινόμενος λέγει πρὸ τῆς παρατά-ξεως ἡμέραις δέκα μάλιστα τὸν παρὰ Πτολεμαίου πρεσβευτὴν ἐλθεῖν, ἀγγέλλοντα πρὸς τὸν Κλεομένη διότι Πτολεμαίος τὸ μὲν χορηγεῖν ἀπολέγει, διαλύεσθαι δὲ παρακαλεῖ τρὸς τὸν ἀντίγονον. τὸν δ' ἀκούσαντά φησι κρῖναι διότι 2 δεῖ τὴν ταχίστην ἐκκυβεύειν τοῖς ὅλοις, πρὸ τοῦ συνεῖναι τὰ προσπεπτωκότα τὰς δυνάμεις, διὰ τὸ μηδεμίαν ὑπάργειν ἐν τοῖς ἱδίοις πράγμασιν ἐλπίδα τοῦ δύνασθαι μισθο-

3 δοτείν. άλλ' είπες έξακισχιλίων εγκρατής εγεγόνει ταλάντων κατά τοὺς αὐτοὺς καιρούς, τὸν Πτολεμαΐον αὐτὸν ἡδύ-

4 νατο ταῖς χορηγίαις ὑπερθέσθαι. πρὸς δὲ τὸν Αντίγονον, εἰ μόνον τριακοσίων ὑπῆργε κύριος, καὶ λίαν ἱκανὸς ἦν

5 ἀσφαλῶς ὑπομένων τρίβειν τὸν πόλεμον. τὸ δ' ἄμα μὲν 5 πάσας ἀποφαίνειν τῷ Κλεομένει τὰς ἐλπίδας ἐν Πτολεμαίψ διὰ τὰς χορηγίας, ἅμα δὲ τοσούτων χρημάτων αὐτὸν φάναι κύριον γεγονέναι κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιρούς, πῶς οὐ τῆς μεγίστης ἀλογίας, ἔτι δ' ἀσκεψίας ἐστὶ σημείον;

Πολλά δὲ καὶ ἕτερα τῷ συγγραφεῖ τοιαῦτα καὶ κατὰ 10 τοὺς ὑποκειμένους καιροὺς καὶ παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν κατατέτακται περὶ ὧν ἀρκεῖν ὑπολαμβάνω κατὰ τὴν ἔξ ἀρχῆς πρόθεσιν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα.

Μετὰ δὲ τὴν τῆς Μεγάλης πόλεως ἄλωσιν Αντιγόνου παραχειμάζοντος ἐν τῆ τῶν Αργείων πόλει, συναγαγών 15 Κλεομένης ἄμα τῷ τὴν ἐαρινὴν ὥραν ἐνίστασθαι καὶ πα- a. u. ρακαλέσας τὰ πρέποντα τοῖς καιροῖς, ἐξαγαγών τὴν στρα- 532
τιὰν ἐνέβαλεν εἰς τὴν τῶν Αργείων χώραν, ὡς μὲν τοῖς 176 πολλοῖς ἐδόκει, παραβόλως καὶ τολμηρῶς διὰ τὴν ὀχυρό- τητα τῶν κατὰ τὰς εἰσόδους τόπων, ὡς δὲ τοῖς ὀρθῶς λο- 20
γιζομένοις, ἀσφαλῶς καὶ νουνεχῶς. ὁρῶν γὰρ τὸν Αντίγο- νον διαφεικότα τὰς δυνάμεις, ἤδει σαφῶς ὡς πρῶτον μὲν τὴν εἰσβολὴν ἀκινδύνως ποιήσεται, δεύτερον ἔτι τῆς χώρας καταφθειρομένης ἕως τῶν τειχῶν ἀνάγκη τοὺς Αργείους, θεωροῦντας τὸ γινόμενον, ἀσχάλλειν καὶ καταμέμ- 25
φεσθαι τὸν Αντίγονον. εἰ μὲν οὖν συμβαίη μὴ δυνάμενον αὐτὸν ὑποφέρειν τὸν ἐπιρραπισμὸν τῶν ὄχλων ἐξελθεῖν

καλ διακινδυνεύσαι τοῖς παρούσιν, πρόδηλον έκ τῶν κατά

^{4.} εὶ μὴ μόνον C 6. πτολεμας | A 8. φᾶναι AB°CE° ὅπως APR, corr. Re 9. σημεῖον ἐστὶ Β 12. ἀρχεῖν Α, ἀρχεῖν ᾶν coni. Hu (non ἀρχοῦνθ', quod contrarium est usui scriptoris) 13. εἰρημένα: des. P 16. post ἐνἰστασθαι verba τοὺς στρατιώτας vulgo addita ex C eiecit Be 17. στρατείαν AR, corr. C 22. διαφειχότα Ur 154° pro διαφηχότα ἤδη AR, corr. C ώς om. AB, add. Hu quæst. I 11, ὅτι vulgo ex CDE 23. δὲ post δεὐτερον vulgo additum ex CDE eiecit Di 16 coll. 6, 45, 4 ἔτι AR, ὅτι vulgo post Ca 27. ἐπιραυπισμόν A, ἐπιραπισμὸν Β(?) DE, corr. C 28. 1. χαταλόγων C¹DE

176, 12]
λόγον ην αὐτῷ διότι νικήσει ἑᾳδίως. εἰ δ' ἐμμείνας τοῖς 5
λογισμοῖς ἀφησυχάζοι, καταπληξάμενος τοὺς ὑπεναντίους
καὶ ταῖς ἰδίαις δυνάμεσι θάρσος ἐνεργασάμενος ἀσφαλῶς
ὑπέλαβε ποιήσασθαι τὴν ἀναχώρησιν εἰς τὴν οἰκείαν. ὃ 6
5 καὶ συνέβη γενέσθαι' τῆς γὰρ χώρας δηουμένης οἱ μὲν
ὄχλοι συστρεφόμενοι τὸν Αντίγονον ἐλοιδόρουν, ὁ δὲ καὶ
λίαν ἡγεμονικῶς καὶ βασιλικῶς οὐδὲν περὶ πλείονος ποιούμενος τοῦ κατὰ λόγον χρήσασθαι τοῖς πράγμασιν ηγε τὴν
ήσυχίαν. ὁ δὲ Κλεομένης κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν, 7
10 καταφθείρας μὲν τὴν χώραν, καταπληξάμενος δὲ τοὺς ὑπεναντίους, εὐθαρσεῖς δὲ πεποιηκὼς τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις
πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον κίνδυνον, ἀσφαλῶς εἰς τὴν οἰκείαν
ἐπανῆλθεν.

Τοῦ δὲ θέρους ἐνισταμένου, καὶ συνελθόντων τῶν 65
15 Μακεδόνων καὶ τῶν ᾿Αχαιῶν ἐκ τῆς χειμασίας, ἀναλαβῶν τὴν στρατιὰν ᾿Αντίγονος προῆγε μετὰ τῶν συμμάχων εἰς τὴν Λακωνικήν, ἔχων Μακεδόνας μὲν τοὺς εἰς τὴν φάλαγγα 2
177 μυρίους, πελταστὰς δὲ τρισχιλίους, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους, ᾿Αγριᾶνας δὲ σὺν τούτοις χιλίους καὶ Γαλάτας ἄλλους το20 σούτους, μισθοφόρους δὲ τοὺς πάντας πεζοὺς μὲν τρισχιλίους ἱππεῖς δὲ τριακοσίους, ᾿Αχαιῶν δ᾽ ἐπιλέκτους πεζοὺς 3 μὲν τρισχίλίους ἱππεῖς δὲ τριακοσίους, καὶ Μεγαλοπολίτας χιλίους εἰς τὸν Μακεδονικὸν τρόπον καθωπλισμένους, ὧν ἡγεῖτο Κερκιδᾶς Μεγαλοπολίτης, τῶν δὲ συμμάχων Βοιω- 4
25 τῶν μὲν πεζοὺς δισχιλίους ἱππεῖς δὲ διακοσίους, Ἡπειρωτῶν πεζοὺς χιλίους ἱππεῖς πεντήκοντα, ᾿Ακαρνάνων ἄλλους τοσούτους, Ἰλλυριῶν χιλίους ἑξακοσίους, ἐφ᾽ ὧν ἦν Δημήτριος ὁ Φάριος, ὥστ᾽ εἶναι πᾶσαν τὴν δύναμιν πεζοὺς μὲν 5

^{2.} ἐφησυχάζει C 4. ποιήσεσθαι Ca 5. δηουμένης A (R incerti) 8. τον κατὰ λόγον πράγμασιν A¹, τοῖς κ. λ. πρ. A¹R, τοῦ correxit et χρήσασθαι τοῖς coniectura addidit Sch (χρήσασθαι τοῖς δλοις add. Hu Fleckeis. annal. 1867 p. 294), τῆς κατὰ λόγον πραγματείας Rei 179, τῆς κ. λ. ἀπραγμοσύνης Emperius opusc. p. 318, τοῦ κ. λ. χειρισμοῦ τῶν πραγμάτων Krebsius Präpos. bei Polyb. p. 140 16. στρατείαν Α προηήγε Re pro προσῆγε (praeter locos a Sch in lexico citatos conf. 4, 80, 3; 21, 6, 6) 19. ἀγριανας (sine acc.) Α 26. ἀκαρνανων (sine acc.) Α 27. ἐφ' ὧν ἢν Hu coll. 3, 9, 7, ἀφῆς A(R), ἐφ' ὧν C vulgo, ἐφ' οἶς ἦν Ε²

είς δισμυρίους οκτακισχιλίους, ίππεῖς δὲ χιλίους καὶ δια-6 κοσίους. δ δε Κλεομένης προσδοκών την έφοδον τας μεν άλλας τὰς εἰς τὴν χώραν εἰσβολὰς ἡσφαλίσατο φυλακαῖς 1 καὶ τάφροις καὶ δένδρων ἐκκοπαῖς, αὐτὸς δὲ κατὰ τὴν Σελλασίαν καλουμένην μετά της δυνάμεως έστρατοπέδευε, της 5 πάσης ύπαρχούσης αὐτῷ στρατιᾶς εἰς δύο μυριάδας, στοχαζόμενος έκ τῶν κατὰ λόγον ταύτη ποιήσεσθαι τοὺς ὑπε-8 ναντίους την είσβολην δ και συνεκύρησε. δύο δε λόφων έπ' αὐτῆς τῆς εἰσόδου κειμένων, ὧν τὸν μὲν Εὔαν τὸν δ' 9 ετερον Όλυμπον καλείσθαι συμβαίνει, της δ' όδοῦ μεταξύ 10 τούτων παρά τὸν Οίνοῦντα ποταμὸν φερούσης εἰς τὴν Σπάρτην, δ μεν Κλεομένης, των προειρημένων λόφων συνάμφω τάφρον καὶ χάρακα προβαλόμενος, ἐπὶ μὲν τὸν Εὔαν ἔταξε τοὺς περιοίχους καὶ συμμάχους, ἐφ' ὧν ἐπέστησε τὸν ἀδελφὸν Εὐκλείδαν, αὐτὸς δὲ τὸν ΚΟλυμπον κατεῖχε 15 10 μετά Λακεδαιμονίων και των μισθοφόρων, έν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις παρά τὸν ποταμὸν ἐφ' ἐκάτερα τῆς ὁδοῦ τοὺς ἱππεῖς μετὰ μέρους τινὸς τῶν μισθοφόρων παρενέβαλεν. 11 Αντίνονος δε παραγενόμενος, και συνθεωρήσας την τε των τόπων οχυρότητα καλ τον Κλεομένη πασι τοις ολκείοις 20 μέρεσι τῆς δυνάμεως ούτως εὐστόχως προκατειληφότα τὰς εύχαιρίας ώστε παραπλήσιον είναι τὸ σύμπαν σχημα της 178 12 στρατοπεδείας τῆς τῶν ἀγαθῶν ὁπλομάχων προβολῆς. οὐδὲν γὰρ ἀπέλειπε τῶν πρὸς ἐπίθεσιν ἅμα καὶ φυλακήν, άλλ' ήν δμοῦ παράταξις ἐνεργὸς καὶ παρεμβολή δυσ- 25 13 πρόσοδος. διὸ καὶ τὸ μὲν ἐξ ἐφόδου καταπειράζειν καὶ 66 συμπλέκεσθαι προχείρως ἀπέγνω, στρατοπεδεύσας δ' έν βραγεί διαστήματι και λαβών πρόβλημα τὸν Γοργύλον κα-

^{2.} inc. F fol. 14^{r} : ὁ δὲ κλεομένης cet., adscripto ad marginem titulo πόλεμος ἀντιγόνου καὶ κλεομένους τοῦ σπαρτιάτου, ἐν σελασία: \bigcirc 3. ἠσφάλιστο Na 234 6. στρατείας AF 7. ποιήσεσθαι Sca pro ποιήσασθαι 9. ἀν add. Rei 179 εναν (sine spir. et ac.) A, ενάρειος AFDE 14. καὶ om. C 15. ενκλειδαν (sine spir. et ac.) A, ξυκλειδαν C 19. τε om. C 23. τ \tilde{g} — προβολ \tilde{g} Be 24. ἀπέλειπε A et margo E, ἀπέλειπεν F, ἀπέλιπε R 25. ἐνεργῶς FDE^1 , ἐνεργής C 26. τὸ Be auctore Sch, τό τε AF, τότε R καταπειράζεσθαι C 28. γόργνλον AFR

178, 8] λούμενον ποταμόν, τινάς μεν ήμερας επιμένων συνεθεώρει τάς τε τῶν τόπων ἰδιότητας καὶ τὰς τῶν δυνάμεων διαφοράς, άμα δὲ καὶ προδεικνύων τινὰς ἐπιβολὰς πρὸς τὸ 2 μέλλον έξεκαλεῖτο τὰς τῶν ὑπεναντίων ἐπινοίας. οὐ δυ- 3 5 νάμενος δὲ λαβεῖν οὐδὲν ἀργὸν οἰδ' ἔξοπλον διὰ τὸ πρὸς παν έτοιμως αντικινείσθαι τον Κλεομένη, της μέν τοιαύ- 4 της ἐπινοίας ἀπέστη, τέλος δ' ἐξ ὁμολόγου διὰ μάχης άμφότεροι προέθεντο κρίνειν τὰς πράξεις πάνυ γὰρ εὐφυείς και παραπλησίους ήγεμόνας ή τύχη συνέβαλε τού-10 τους τοὺς ἄνδρας. πρὸς μὲν οὖν τοὺς κατὰ τὸν Εἴαν ὁ 5 βασιλεύς άντέταξε των τε Μακεδόνων τούς χαλκάσπιδας καλ τούς Ἰλλυριούς, κατά σπείρας ἐναλλάξ τεταγμένους, Αλέξανδρον τὸν Ακμήτου καὶ Δημήτριον τὸν Φάριον ἐπιστήσας ἐπὶ δὲ τούτοις τοὺς ᾿Ακαρνᾶνας καὶ Κρῆτας 6 15 ἐπέβαλε. τούτων δὲ κατόπιν ἦσαν δισχίλιοι τῶν Αχαιῶν, έφεδρείας λαμβάνοντες τάξιν. τοὺς δ' ίππεῖς περί τὸν 7 Οίνοῦντα ποταμόν ἀντέθηκε τῷ τῶν πολεμίων ἱππικῷ, συστήσας αυτοίς 'Αλέξανδρον ήγεμόνα και συμπαραθείς πεζούς των Αχαϊκών χιλίους και Μεγαλοπολίτας 20 τοὺς ἴσους. αὐτὸς δὲ τοὺς μισθοφόρους ἔχων καὶ τοὺς 8 Μακεδόνας κατά τὸν "Ολυμπον πρὸς τοὺς περὶ τὸν Κλεομένη διέγνω ποιεζοθαι την μάγην, προτάξας οὖν τοὺς 9 μισθοφόρους ἐπέστησε διφαλαγγίαν ἐπάλληλον τῶν Μα-179 κεδόνων εποίει δε τοῦτο δια την στενότητα των τόπων. 25 σύνθημα δ' ήν τοῖς μὲν Ἰλλυριοῖς τότε ποιεῖσθαι τὴν ἀρ- 10 χὴν τῆς πρὸς τὸν λόφον προσβολῆς, ὅταν ἴδωσιν ἀρθεῖσαν από των κατά τὸν "Ολυμπον τόπων σινδόνα (προσηρτημένοι γὰρ ἦσαν οἶτοι νυκτὸς ἐν τῷ Γοργύλῳ ποταμῷ

^{1.} ἐπιμένων Sch, ἐπικειμένων AFR (ἐκεῖ ἐπιμένων Ca, ἔτι ἐκεῖ μένων dubitanter coni. Sch) 3. προδεικνοῖων F 7. δεξομολογοῦ F 8. πάνοι F 10. εὐαν (sine spir.) AF 12. ἰλλυριους (sine scc.) Α κατὰ Rei 180 (κατὰ τὰς Re) pro καὶ τὰς τετταμένους F 14. ἀκαρνάνας Α Κρῆτας) Ήπειρωτας coni. Schornius (vide Droysenum Geschichte des Hellenismus III², 2 p. 149) 17. ἀντέθικε F 19. ἀχαιῶν C 21. κλεομένην Rs 22. ποεῖσθαι F προστάξας F 23. διαφαλαγγίαν CDE ἐπαλλήλων F 24. ἐποίη F 25. ἰλλυρίοις F 27. τῶν] τὸν F

11 πρὸς αὐτῆ τῆ τοῦ λόφου δίζη), τοῖς δὲ Μεγαλοπολίταις καὶ τοῖς ἱππεῦσι παραπλησίως, ἐπειδὰν φοινικὶς ἐξαρθῆ παρὰ τοῦ βασιλέως.

Έπειδη δ' δ μέν καιρός ήκε της χρείας, το δε σύνθημα 67 τοῖς Ἰλλυριοῖς ἀπεδόθη, παρήγγειλαν δὲ ποιεῖν τὸ δέον 5 ολς ην επιμελές, πάντες εύθέως άναδείξαντες αύτούς κατ-2 ήρχοντο τῆς πρὸς τὸν βουνὸν προσβολῆς. οἱ δὲ μετὰ τῶν Κλεομένους ἱππέων ἐξ ἀρχῆς ταχθέντες εὔζωνοι, θεωροῦντες τὰς σπείρας τῶν Αχαιῶν ἐρήμους ἐκ τῶν κατόπιν οὔσας, κατ' οὐρὰν προσπίπτοντες εἰς ὁλοσχερῆ κίνδυνον ἦγον 10 3 τους πρός τον λόφον βιαζομένους, ώς αν των μέν περί τον Εύκλείδαν εξ ύπερδεξίου κατά πρόσωπον αύτοις εφεστώτων, τῶν δὲ μισθοφόρων κατόπιν ἐπικειμένων καὶ προσφε-4 ρόντων τὰς χεῖρας ἐρρωμένως. ἐν ῷ καιρῷ συννοήσας τὸ γινόμενον, αμα δε προορώμενος τὸ μέλλον Φιλοποίμην δ 15 Μεγαλοπολίτης τὸ μὲν πρῶτον ὑποδειχνύειν ἐπεβάλλετο 5 τοῖς προεστῶσι τὸ συμβησόμενον, ούδενὸς δὲ προσέχοντος αὐτῷ διὰ τὸ μήτ' ἐφ' ἡγεμονίας τετάχθαι μηδεπώποτε κομιδη τε νέον υπάργειν αυτόν, παρακαλέσας τους ξαυτοῦ 6 πολίτας ενέβαλε τοῖς πολεμίοις τολμηρῶς. οὖ γενομένου 20 ταγέως οί προσχείμενοι μισθοφόροι κατ' ουράν τοῖς προσβαίνουσιν, ἀκούσαντες τῆς κραυγῆς καὶ συνιδόντες τὴν τῶν ίππέων συμπλοκήν, ἀφέμενοι τῶν προκειμένων ἀνέτρεχον είς τὰς ἐξ ἀρχῆς τάξεις καὶ προσεβοήθουν τοῖς παρ' αύ-7 τῶν ἱππεῦσι. τούτου δὲ συμβάντος ἀπερίσπαστον γενό- 25 μεγον τό τε τῶν Ἰλλυριῶν καὶ Μακεδόνων καὶ τῶν ἅμα τού- 180 τοις προσβαινόντων πληθος έκθύμως ώρμησε καλ τεθαρ-8 ρηχότως ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους. ἐξ οὖ καὶ μετὰ ταῦτα φα-

^{2.} φοινικές A^2 ex φοινία **, φοΐνικι F, φοινικίς BE^2 , φοινικίς CDE^1 6. δ' ante εὐθέως add. CDE 8. εὕζωνοι A^r (ex ευ*ωνοι) BC, εὐτωνοι (sine acc.) F, εὐτονοι DE 10. εἰχον C 12. ἐγκλειδᾶν A, εκγλεῖδᾶν (sine spir.) F, εὐκλειδᾶν BDE 15. γινόμενον Be pro γενόμενον φιλοποιμήν F (item p. 193, 2) 16. ἐπεβάλετο Be (librorum scripturam defendit Hu quaest. I 21, et conf. praef. ad 3, 54, 8) 18. ἡγεμονείας A 21. προκείμενοι AR, προκείμενοι F, corr. Ca προσβαίνουσιν 10 τη προβαίνουσιν 25. ἱππεῦσιν F 26. λλλυρίων F 27. προσβαινόντων F 28. καρασβαίνοντων F 29. λλλυρίων F 29. λλλυρίων F 29. καρασβαινόντων F 29. λλλυρίων F 21. προσβαινόντων F 26. λλλυρίων F 27. προσβαινόντων F 26. λλλυρίων F 27. προσβαινόντων F 26. λλλυρίων F 27. προσβαινόντων F 28. καρασβαίνοντων F 28. καρασβαίνοντων F 28. καρασβαίνοντων F 29. καρασβαίν

180, 4] νερον έγενήθη διότι τοῦ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτερήματος αίτιος έγίνετο Φιλοποίμην. όθεν και τὸν Αντίγονόν 68 φασι μετά ταῦτα καταπειράζοντα πυνθάνεσθαι τοῦ τανθέντος έπὶ τῶν ἱππέων Αλεξάνδρου διὰ τί πρὸ τοῦ πα-5 ραδοθηναι τὸ σύνθημα τοῦ κινδύνου κατάρξαιτο, τοῦ δ' 2 άρνουμένου, φάσκοντος δὲ μειράκιόν τι Μεγαλοπολιτικὸν προεγχειρησαι παρά την ξαυτού γνώμην, είπειν διότι τὸ μέν μειράκιον ήγεμόνος έργον άγαθοῦ ποιήσαι, συνθεασάμενον τον καιρόν, ἐκεῖνος δ' ἡγεμων ὑπάρχων μειρακίου 10 τοῦ τυχόντος. οὐ μὴν ἀλλ' οί γε περὶ τὸν Εὐκλείδαν ὁρῶν- 8 τες προσβαινούσας τὰς σπείρας, ἀφέμενοι τοῦ χρῆσθαι ταῖς τῶν τόπων εὐκαιρίαις (τοῦτο δ' ἦν ἐκ πολλοῦ συναν- 4 τῶντας καὶ προσπίπτοντας τοῖς πολεμίοις τὰ μὲν ἐκείνων στίση συνταράττειν και διαλύειν, αυτούς δ' υποχωρείν έπι 15 πόδα καὶ μεθίστασθαι πρὸς τοὺς ὑπερδεξίους ἀεὶ τόπους άσφαλῶς · ούτω γὰρ ἄν προλυμηνάμενοι καὶ συγχέαντες τὸ 5 τοῦ χαθοπλισμοῦ χαὶ τῆς συντάξεως ίδίωμα τῶν ὑπεναντίων δαδίως αὐτοὺς ἐτρέψαντο διὰ τὴν τῶν τόπων εὐφυΐαν) τούτων μεν οὐδεν εποίησαν, καθάπες δ' εξ ετοίμου σφίσι 6 20 τῆς νίκης ὑπαρχούσης τοὐναντίον ἔπραξαν κατὰ γὰρ τὴν 7 έξ άργης στάσιν έμενον έπὶ τῶν ἄκρων, ὡς ἀνωτάτω σπεύδοντες λαβείν τοὺς ὑπεναντίους εἰς τὸ τὴν φυγὴν ἐπὶ πολὺ καταφερή και κρημνώδη γενέσθαι τοῖς πολεμίοις. συνέβη 8 δ', όπερ είκὸς ήν, τουναντίον. οὐ γὰρ ἀπολιπόντες αύτοῖς 25 αναχώρησιν, προσδεξάμενοι δ' ακεραίους άμα και συνεστώσας τὰς σπείρας, εἰς τοῦτο δυσχρηστίας ἦλθον ώστε δι' αὐτῆς τῆς τοῦ λόφου κορυφῆς διαμάχεσθαι πρὸς τοὺς βιαζομένους. λοιπὸν ὅσον ἐκ ποδὸς ἐπιέσθησαν τῷ βάρει 9 181 τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως, εὐθέως οἱ μὲν Ἰλλυ-

ριοί την κατάστασιν έλάμβανον, οί δὲ περί τὸν Εὐκλείδαν την υπό πόδα διὰ τὸ μη καταλείπεσθαι τόπον είς ἀνα-10 χώρησιν καὶ μετάστασιν ξαυτοῖς εξ οὖ ταχέως συνέβη τραπέντας αὐτοὺς ὀλεθρίω χρήσασθαι φυγή, κρημνώδη καὶ δύσβατον έχόντων έπὶ πολύ τὴν ἀναχώρησιν τῶν τόπων. 5 69 αμα δὲ τούτοις ὁ περὶ τοὺς ἱππεῖς συνετελεῖτο κίνδυνος έκπρεπή ποιουμένων την χρείαν των Αχαϊκών ίππέων άπάντων, μάλιστα δὲ Φιλοποίμενος, διὰ τὸ περὶ τῆς αὐ-2 των έλευθερίας συνεστάναι τὸν ὅλον ἀγωνα καθ' ὃν καιρὸν τῷ προειρημένω συνέβη τὸν μὲν ἵππον πεσεῖν πλη- 10 γέντα καιρίως, αὐτὸν δὲ πεζομαχοῦντα περιπεσεῖν τραύ-3 ματι βιαίφ δι' άμφοῖν τοῖν μηροῖν. οἱ δὲ βασιλεῖς κατά τὸν "Ολυμπον τὸ μὲν πρῶτον ἐποιοῦντο διὰ τῶν εὐζώνων καλ μισθοφόρων την συμπλοκήν, παρ' έκατέροις σχεδον 4 ύπαρχόντων τούτων είς πεντακισχιλίους δν ποτέ μέν κατά 15 μέρη ποτε δ' δλοσγερώς συμπιπτόντων διαφέρουσαν συνέβαινε γίνεσθαι την έξ άμφοῖν χρείαν, όμοῦ τῶν τε βασιλέων καὶ τῶν στρατοπέδων ἐν συνόψει ποιουμένων τὴν 5 μάχην. ημιλλώντο δὲ πρὸς ξαυτούς καὶ κατ' ἄνδρα καὶ 6 κατά τάγμα ταις εὐψυχίαις. δ δὲ Κλεομένης δρών τοὺς 20 μέν περί τὸν ἀδελφὸν πεφευγότας τοὺς δ' ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ίππεις όσον οὖπω κλίνοντας, καταπλαγής ὧν μή πανταχόθεν προσδέξηται τοὺς πολεμίους, ηναγκάζετο διασπᾶν τὰ προτειχίσματα καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν ἐξάγειν μετωπη-7 δὸν κατὰ μίαν πλευρὰν τῆς στρατοπεδείας. ἀνακληθέντων 25 δὲ τῶν παρ' ἐκατέροις εὐζώνων ἐκ τοῦ μεταξὺ τόπου διὰ τῆς σάλπιγγος, συναλαλάξασαι και μεταβαλοῦσαι τὰς σαρίσας

^{1.} ἐγκλειδᾶν ΑΕ, εὐκλειδᾶν ΒDΕ 2. καταλιπέσθαι Βε (non C: librorum scripturam defendit Hu quaest. I 21) 9. συνεστᾶναι Α 12. μηροῖν Α² εκ μ•ροῖν (fuit certe μεροῖν, nec tamen id ferri potest) 13. εὐζόνων Ε 14. σχεδὸν edito princ., σχεδὸν δ' ΑΕΚ 19. ημίλλοντο Ε 20. εὐψυχίαις Ur 154 pro εὐτυχίαις (ut in Α ψ saepius α τ discerni vix potest, ita haec similitudo iam in archetypo fuisse videtur: hinc idem error 3, 1, 6; 3, 9, 7 al.) 22. ἰπποῖς Ε 23. διασπῶν ΑΕ, corr. R 24. προστειχίσματα Ε 26. ἐκατέροις Ca pro ἐτέροις 27. μεταβαλοῦσαι ΕΚ, μεταβαλλοῦσαι Α, καταβαλοῦσαι Rei 185 σαρίσας ΑΚ, ἀρίσας Ε, σαρίσσας vulgo post Ca (σαρίσας restituit Di)

182, 1]

182 συνέβαλλον αί φάλαγγες άλλήλαις. άγῶνος δὲ γενομένου 8 κραταιοῦ, καὶ ποτὲ μὲν ἐπὶ πόδα ποιουμένων τὴν ἀναχώρησιν και πιεζομένων έπι πολύ των Μακεδόνων ύπὸ τῆς τῶν Λακώνων εὐψυχίας, ποτὲ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων 5 έξωθουμένων ὑπὸ τοῦ βάρους τῆς τῶν Μακεδόνων τάξεως, τέλος οί περί τὸν Αντίγονον συμφράξαντες τὰς σαρίσας 9 καὶ χρησάμενοι τῷ τῆς ἐπαλλήλου φάλαγγος ἰδιώματι, βία προσπεσόντες έξέωσαν έκ τῶν ὀχυρωμάτων τοὺς Λακεδαιμονίους. τὸ μὲν οὖν ἄλλο πλῆθος ἔφευγε προτροπάδην 10 10 φονευόμενον, δ δε Κλεομένης ίππεῖς τινας έχων περί έαυτὸν ἀπεχώρησε μετὰ τούτων ἀσφαλώς εἰς τὴν Σπάρτην. ἐπιγενομένης δὲ τῆς νυκτὸς καταβάς εἰς Γύθιον, ἡτοιμασμέ- 11 νων αὐτῷ τῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἐκ πλείονος χρόνου πρὸς τὸ συμβαίνον, ἀπῆρε μετὰ τῶν φίλων εἰς ᾿Αλεξάνδρειαν.

Αντίγονος δ' έγχρατης γενόμενος έξ έφόδου της Σπάρ- 70 15 της τά τε λοιπά μεγαλοψύγως και φιλανθρώπως έγρήσατο τοῖς Λακεδαιμονίοις, τό τε πολίτευμα τὸ πάτριον αὐτοῖς καταστήσας εν ολίγαις τμέραις ανέζευξε μετα των δυνάμεων έχ της πόλεως, προσαγγελθέντος αὐτῷ τοὺς Ἰλλυ-20 ριούς είσβεβληκότας είς Μακεδονίαν πορθεῖν τὴν χώραν. ούτως ἀεί ποθ' ή τύχη τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων παρά 2 λόγον είωθε πρίνειν και γάρ τότε Κλεομένης, είτε τα 3 κατὰ τὸν κίνδυνον παρείλκυσε τελέως ὀλίγας ἡμέρας, εἴτ΄ άναχωρήσας άπὸ τῆς μάχης εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ βραχὸ τῶν 25 καιρών άντεποιήσατο, διακατέσχεν αν την άρχην. ού μην 4 άλλ' ο γ' Αντίγονος παραγενόμενος είς Τέγεαν, καὶ τούτοις αποδούς την πατριον πολιτείαν, δευτεραίος έντεῦθεν

^{1.} συνέβαλλον AFDE (et B, ut videtur) Sch, συνέβαλον vulgo e C (conf. praef. ad 1, 19, 8) 2. κρατεοῦ \mathbf{F} ποιουμένου \mathbf{A}^1 , corr. \mathbf{A}^2 6. σαρίσσας $\mathbf{C}a$ 7. ἐπαλλήλους $|\mathbf{A}(\mathbf{F})|$ 11. ἀπεχώρησε AFB, ὑπεχώρησε DE, ἀνεχώρησε vulgo ex C (cuius librario idem mutare libuit 3, 11, 1; 3, 40, 13; 3, 50, 9; 4, 12, 11; 5, 27, 1; 5, 72, 7) 12. γυθιον (sine acc.) \mathbf{A} 14. ἀλεξάνδρειαν: des. \mathbf{F} 18. ἀποκαταστήσας \mathbf{D} i auctore Ernesto (conf. meam coniecturam ad 8, 25, 5) 21, 22. οὐτως — κρίνειν habet \mathbf{F} in marg. folii 17 1 21. inc. \mathbf{M} : Ότι ἀεί ποθ 22. εἶτε \mathbf{R} ei 188, εἰς \mathbf{A} B, εἰ \mathbf{M} PR 23. εἶτ \mathbf{A} M, εἶτ \mathbf{R} 24. ἐπὶ \mathbf{B} e, εἰ \mathbf{A} R (certe etiam \mathbf{M}), εἰς \mathbf{M} 0 vulgo 25. ἀρχήν: des. \mathbf{M}

εἰς ᾿Αργος ἐπ᾽ αὐτὴν ἦλθε τὴν τῶν Νεμέων πανήγυριν,
5 ἐν ἢ τυχὼν πάντων τῶν πρὸς ἀθάνατον δόξαν καὶ τιμὴν ἀνηκόντων ὑπό τε τοῦ κοινοῦ τῶν ᾿Αχαιῶν καὶ κατ᾽ ἰδιαν 183 ἐκάστης τῶν πόλεων ώρμησε κατὰ σπουδὴν εἰς Μακεδο6 νίαν. καταλαβὼν δὲ τοὺς Ἰλλυριοὺς ἐν τῆ χώρα καὶ συμ- 5 βαλὼν ἐκ παρατάξεως τῆ μὲν μάχη κατώρθωσε, τῆ δὲ παρακλήσει καὶ κραυγῆ τῆ κατ᾽ αὐτὸν τὸν κίνδυνον ἐκθύμως χρησάμενος, εἰς αίματος ἀναγωγὴν καὶ τινα τοιαύτην διάθεσιν ἐμπεσών μετ᾽ οὐ πολὺ νόσω τὸν βίον μετήλλαξε,
7 καλὰς ἐλπίδας ὑποδείξας ἐν αὐτῷ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν οὐ 10 μόνον κατὰ τὴν ἐν τοῖς ὑπαίθροις χρείαν, ἔτι δὲ μᾶλλον 8 κατὰ τὴν ὅλην αίρεσιν καὶ καλοκαγαθίαν. τὴν δὲ Μακεδόνων βασιλείαν ἀπέλιπε Φιλίππω τῷ Δημητρίου.

Τίνος δὲ χάριν ἐποιησάμεθα τὴν ἐπὶ πλεῖον ὑπὲρ τοῦ 71 2 προειρημένου πολέμου μνήμην; διότι τῶν καιρῶν τούτων 15 συναπτόντων τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι μέλλουσι χρήσιμον εδόκει, μαλλον δ' αναγκαῖον είναι κατά την εξ άρχης πρόθεσιν τὸ ποιῆσαι πᾶσιν ἐναργῆ καὶ γνώριμον τὴν ὑπάρχουσαν περί Μακεδόνας καὶ τοὺς Έλληνας τότε κατάστα-3 σιν. περί δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς καὶ Πτολεμαίου νόσφ 20 τὸν βίον μεταλλάξαντος Πτολεμαῖος ὁ κληθεὶς Φιλοπάτωρ 4 διεδέξατο την βασιλείαν. μετήλλαξε δὲ καὶ Σέλευκος ὁ Σελεύχου τοῦ Καλλινίχου καὶ Πώγωνος ἐπικληθέντος: Αντίοχος δὲ διεδέξατο τὴν ἐν Συρία βασιλείαν, ἀδελφὸς 5 ων αὐτοῦ. παραπλήσιον γὰρ δή τι συνέβη τούτοις καὶ τοῖς 25 πρώτοις μετά την Αλεξάνδρου τελευτην κατασχοῦσι τὰς άρχὰς ταύτας, λέγω δὲ Σελεύκω Πτολεμαίω Δυσιμάχω. 6 έκεῖνοί τε γὰρ πάντες περί τὴν εἰκοστὴν καὶ τετάρτην πρὸς ταῖς ξκατὸν ὀλυμπιάδα μετήλλαξαν, καθάπερ ἐπάνω προ-7 εΐπον, οὖτοί τε περὶ τὴν ἐνάτην καὶ τριακοστήν. ἡμεῖς δ΄ 30

^{1.} νεμαίων Α 7. τῷ om. C 13. ἀπέλειπε A, corr. R, κατέλιπε coni. Βο 19. τότε ante καὶ transponit C 20. δὲ om. CDE 23. τοῦ ante καὶ add. C 24. ἀσσυρία C 25. τούτοις καὶ τοῖς coni. Βο, τούτοις ΑΒ, τούτοις τοῖς CDE (ut alter dativus ex συνέβη, alter ex παραπλήσιον pendeat), τούτοις παθείν τοῖς coni. Ηυ 27. καὶ ante Δυσιμάχψ vulgo ante Di additum ex DE om. AC (certe etiam B) 30. δὲ Α

183, 29]

έπειδή την επίστασιν και προκατασκευήν της όλης ίστορίας διεληλύθαμεν, δι' ής υποδέδεικται πότε και πῶς και

- 184 δι' ας αίτίας των κατά την Ιταλίαν κρατήσαντες Ένμαιοι πρώτον έγχειρειν ήρξαντο τοις έξω πράγμασι και πρώτον
 - 5 ετόλμησαν άμφισβητείν Καρχηδονίοις τῆς θαλάττης, ἅμα 8 δὲ τούτοις καὶ τὴν περὶ τοὺς Ἑλληνας καὶ Μακεδόνας, όμοίως δὲ καὶ περὶ Καρχηδονίους ὑπάρχουσαν τότε κατάστασιν δεδηλώκαμεν, καθῆκον ἃν εἴη παραγεγονότας ἐπὶ 9 τοὺς καιροὺς τούτους κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν, ἐν οἶς
- 10 ἔμελλον οἱ μὲν Ἑλληνες τὸν συμμαχικὸν Ῥωμαῖοι δὲ τὸν ἀννιβιακὸν οἱ δὲ κατὰ τὴν Ἀσίαν βασιλεῖς τὸν περὶ Κοίλης Συρίας ἐνίστασθαι πόλεμον, καὶ τὴν βύβλον ταύτην ἀφορί- 10 ζειν ἀκολούθως τῆ τε τῶν προγεγονότων πραγμάτων περιγραφῆ καὶ τῆ τῶν κεχειρικότων τὰ πρὸ τοῦ δυναστῶν .15 καταστροφῆ.

^{9.} τούτους τοὺς καιροὺς DE 12. βίβλον AR, corr. Hu (conf. praef. ad 1, 3, 8) ἀφορίζειν Re* pro ἀφορίζομεν 14. κεχειρηκότων A δυναστών et in marg. στειών A^1 , δυναστειών R 15. in fine libri πολυβίου ἱστο|ριών \overline{B} add. A

полувіоу

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Γ.

Ότι μὲν ἀρχὰς ὑποτιθέμεθα τῆς αὑτῶν πραγματείας τόν τε συμμαχικόν καὶ τὸν Αννιβιακὸν πρὸς δὲ τούτοις τὸν περί Κοίλης Συρίας πόλεμον, ἐν τῆ πρώτη μὲν τῆς 5 όλης συντάξεως τρίτη δὲ ταύτης ἀνώτερον βύβλω δεδηλώ-2 καμεν δμοίως δε και τας αιτίας δι' ας αναδραμόντες τοῖς χρόνοις πρὸ τούτων τῶν καιρῶν συνεταξάμεθα τὰς πρὸ 3 ταύτης βύβλους, εν αὐτῆ κείνη διεσαφήσαμεν. νῦν δὲ πειρασόμεθα τοὺς προειρημένους πολέμους, καὶ τὰς αἰτίας ἐξ 10 ῶν ἐγένοντο καὶ δι' ᾶς ἐπὶ τοσοῦτον ηὐξήθησαν, μετ' ἀποδείξεως έξαγγέλλειν, βραχέα προειπόντες ύπερ της αύτων 4 πραγματείας. δίντος γαρ ένος έργου και θεάματος ένος τοῦ σύμπαντος ύπερ οδ γράφειν επικεγειρήκαμεν, τοῦ πῶς καλ πότε καὶ διὰ τί πάντα τὰ γνωριζόμενα μέρη τῆς οἰκουμέ- 15 5 νης ύπὸ τὴν Ρωμαίων δυναστείαν έγένετο, τούτου δ' έχοντος και την άρχην γνωριζομένην και τον χρόνον ώρισμένον καὶ τὴν συντέλειαν δμολογουμένην, χρήσιμον ἡγούμεθ εἶναι καλ τὸ περλ τῶν μεγίστων ἐν αὐτῷ μερῶν, ὅσα μεταξύ κεῖται τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους, κεφαλαιωδῶς ἐπιμνησθῆναι 20 6 και προεκθέσθαι. μάλιστα γάρ ούτως ύπολαμβάνομεν τοῖς φιλομαθούσι παρασκευάσειν ίκαν ην έννοιαν της όλης έπι-7 βολής πολλά μεν γάρ προλαμβανούσης τής ψυχής έκ των

186, 11

186 όλων πρός την κατά μέρος των πραγμάτων γνωσιν, πολλά δ' ἐκ τῶν κατὰ μέρος πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐπιστήμην, ἀρίστην ήγούμενοι την έξ άμφοῖν ἐπίστασιν καὶ θέαν, ἀκόλουθον τοῖς εἰρημένοις ποιησόμεθα τὴν προέκθεσιν τῆς 5 αύτῶν πραγματείας. την μέν οὖν καθόλου τῆς ὑποθέ- 8 σεως έμφασιν και την περιγραφήν ήδη δεδηλώκαμεν των 9 δὲ κατὰ μέρος ἐν αὐτῆ γεγονότων ἀρχὰς μὲν εἶναι συμβαίνει τούς προειρημένους πολέμους, καταστροφήν δέ καλ συντέλειαν την κατάλυσιν της εν Μακεδονία βασιλείας, χρό-10 νον δὲ τὸν μεταξὺ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους ἔτη πεντήκοντα τρία, περιέχεσθαι δ' έν τοίτω τηλικαύτας και τοιαύτας 10 πράξεις όσας οὐδεὶς τῶν προγεγονότων καιρῶν ἐν ἴσφ περιέλαβε διαστήματι. περί ών, ἀπὸ τῆς έκατοστῆς καὶ τετ- 11 ταρακοστής όλυμπιάδος άρξάμενοι, τοιάνδε τινά ποιησό-15 μεθα την έφοδον της έξηγήσεως. ύποδείξαντες γάρ τὰς 2 αίτιας δι' ας δ προδεδηλωμένος συνέστη Καρχηδονίοις καί Ψωμαίοις πόλεμος, δ προσαγορευθείς Αννιβιακός, έρουμεν 2 ώς είς Ιταλίαν εμβαλόντες Καρχηδόνιοι και καταλύσαντες την Ρωμαίων δυναστείαν είς μέγαν μεν φόβον εκείνους ήγα-20 γον περί σφών και τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους, μεγάλας δ' έσχον αὐτοί καὶ παραδόξους ἐλπίδας ώς καὶ τῆς Ῥώμης αὐτῆς ἐξ ἐφόδου κρατήσοντες. ἑξῆς δὲ τούτοις πειρασό- 3 μεθα διασαφείν ώς κατά τούς αύτούς καιρούς Φίλιππος μέν δ Μακεδών, διαπολεμήσας Αίτωλοϊς και μετά ταῦτα 25 συστησάμενος τὰ κατὰ τοὺς Ελληνας, ἐπεβάλετο κοινωνεῖν Καρχηδονίοις τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, Αντίοχος δὲ καὶ Πτολε- 4 μαῖος δ Φιλοπάτωρ ημφισβήτουν, τέλος δ' ἐπολέμησαν ύπὲο Κοίλης Συρίας πρὸς ἀλλήλους, Ῥόδιοι δὲ καὶ Πρου- 5 σίας ἀναλαβόντες πρὸς Βυζαντίους πόλεμον ἡνάγκασαν 30 αὐτοὺς ἀποστῆναι τοῦ παραγωγιάζειν τοὺς πλέοντας εἰς τὸν Πόντον στήσαντες δ' ἐπὶ τούτων τὴν διήγησιν, τὸν 6 ύπερ της Ρωμαίων πολιτείας συστησόμεθα λόγον, ῷ κατὰ

^{2.} δὲ A 22. χρατήσαντες AR, corr. C 25. ἐπεβαλετο (sine acc.) A, ἐπεβάλλετο DE 27. δὲ AR 28. προυσιας (sine acc.) A 32. ως | A(R), corr. Rei 194

είς δισμυρίους οκτακισχιλίους, ίππεῖς δὲ χιλίους καὶ δια-6 κοσίους. ὁ δὲ Κλεομένης προσδοκῶν τὴν ἔφοδον τὰς μὲν άλλας τὰς εἰς τὴν χώραν εἰσβολὰς ἡσφαλίσατο φυλακαῖς 7 καὶ τάφροις καὶ δένδρων ἐκκοπαῖς, αὐτὸς δὲ κατὰ τὴν Σελλασίαν καλουμένην μετά τῆς δυνάμεως ἐστρατοπέδευε, τῆς 5 πάσης ύπαρχούσης αὐτῷ στρατιᾶς εἰς δύο μυριάδας, στογαζόμενος έχ των κατά λόγον ταύτη ποιήσεσθαι τοὺς ὑπε-8 ναντίους την είσβολήν ο και συνεκύρησε. δύο δε λόφων έπ' αὐτῆς τῆς εἰσόδου κειμένων, ὧν τὸν μὲν Εὔαν τὸν δ' 9 Ετερον Όλυμπον καλείσθαι συμβαίνει, της δ' όδου μεταξύ 10 τούτων παρά τὸν Οἰνοῦντα ποταμὸν φερούσης εἰς τὴν Σπάρτην, δ μεν Κλεομένης, των προειρημένων λόφων συνάμφω τάφρον καὶ χάρακα προβαλόμενος, ἐπὶ μὲν τὸν Εὔαν έταξε τούς περιοίχους και συμμάχους, έφ' ὧν ἐπέστησε τὸν ἀδελφὸν Εὐκλείδαν, αὐτὸς δὲ τὸν Ολυμπον κατεῖχε 15 10 μετά Λακεδαιμονίων και των μισθοφόρων, έν δε τοις έπιπέδοις παρά τὸν ποταμὸν ἐφ' ἐκάτερα τῆς ὁδοῦ τοὺς ἱππείς μετά μέρους τινός των μισθοφόρων παρενέβαλεν. 11 'Αντίγονος δὲ παραγενόμενος, καὶ συνθεωρήσας τήν τε τῶν τόπων όχυρότητα και τὸν Κλεομένη πᾶσι τοῖς οἰκείοις 20 μέρεσι τῆς δυνάμεως οὖτως εὐστόχως προκατειληφότα τὰς εὐκαιρίας ὧστε παραπλήσιον εἶναι τὸ σύμπαν σχῆμα τῆς 178 12 στρατοπεδείας της των άγαθων δπλομάχων προβολής. ούδεν γας απέλειπε των πρός επίθεσιν αμα και φυλακήν, αλλ' ήν δμοῦ παράταξις ένεργὸς καλ παρεμβολή δυσ- 25 13 πρόσοδος. διὸ καὶ τὸ μὲν ἐξ ἐφόδου καταπειράζειν καὶ 66 συμπλέκεσθαι προχείρως απέγνω, στρατοπεδεύσας δ' έν βραχεί διαστήματι καὶ λαβών πρόβλημα τὸν Γοργύλον κα-

^{2.} inc. F fol. 14^{T} : ὁ δὲ κλεομένης cet., adscripto ad marginem titulo πόλεμος ἀντιγόνου καὶ κλεομένους τοῦ σπαρτιάτου, ἐν σελασία: 3. ἡσφαλιστο Na 234 6. στρατείας AF 7. ποιήσεσθαι Sca pro ποιήσασθαι 9. ὧν add. Rei 179 εναν (sine spir. et ac.) A, ενκλειδαν (sine ac.) F, item vs. 13 13. προβαλλόμενος AFDE 14. καὶ om. G 15. ενκλειδαν (sine spir. et acc.) Α, ξνκλειδαν F 19. τε om. G 23. τῷ — προβολῷ Βε 24. ἀπέλειπε A et margo E, ἀπέλειπεν F, ἀπέλιπε R 25. ἐνεργῶς FDE¹, ἐνεργής G 26. τὸ Βε auctore Sch, τό τε AF, τότε R καταπειράζεσθαι G 28. γόργνλον AFR

178, 81 λούμενον ποταμόν, τινάς μεν ημέρας επιμένων συνεθεώρει τάς τε τῶν τόπων ἰδιότητας καὶ τὰς τῶν δυνάμεων διαφοράς, άμα δὲ καὶ προδεικνύων τινὰς ἐπιβολὰς πρὸς τὸ 2 μέλλον έξεκαλείτο τὰς τῶν ὑπεναντίων ἐπινοίας. οὐ δυ- 3 5 νάμενος δε λαβείν οὐδεν άργον οὐδ' έξοπλον διὰ τὸ πρὸς παν ετοίμως αντικινείσθαι τον Κλεομένη, της μεν τοιαύ- 4 της ἐπινοίας ἀπέστη, τέλος δ' ἐξ ὁμολόγου διὰ μάχης άμφότεροι προέθεντο κρίνειν τὰς πράξεις πάνυ γὰρ εὐφυείς και παραπλησίους ήγεμόνας ή τύχη συνέβαλε τού-10 τους τοὺς ἄνδρας. πρὸς μὲν οὖν τοὺς κατὰ τὸν Εἴαν ὁ 5 βασιλεύς αντέταξε των τε Μακεδόνων τούς χαλκάσπιδας καὶ τοὺς Ἰλλυριούς, κατὰ σπείρας ἐναλλὰξ τεταγμένους, 'Αλέξανδρον τὸν 'Ακμήτου καὶ Δημήτριον τὸν Φάριον ἐπιστήσας ἐπὶ δὲ τούτοις τοὺς Ακαρνάνας καὶ Κρῆτας 6 15 ἐπέβαλε. τούτων δὲ κατόπιν ἦσαν δισχίλιοι τῶν Αχαιῶν, έφεδρείας λαμβάνοντες τάξιν. τοὺς δ' ίππεῖς περὶ τὸν 7 Οἰνοῦντα ποταμὸν ἀντέθηκε τῷ τῶν πολεμίων ἱππικῷ, συστήσας αυτοίς Αλέξανδρον ήγεμόνα και συμπαραθείς πεζούς τῶν Αχαϊκῶν χιλίους καὶ Μεγαλοπολίτας 20 τοὺς ἴσους. αὐτὸς δὲ τοὺς μισθοφόρους ἔχων καὶ τοὺς 8 Μακεδόνας κατά τὸν "Ολυμπον πρὸς τοὺς περὶ τὸν Κλεομένη διέγνω ποιεῖσθαι την μάχην. προτάξας οὖν τοὺς 9 μισθοφόρους ἐπέστησε διφαλαγγίαν ἐπάλληλον τῶν Μα-179 κεδόνων έποίει δε τοῦτο διὰ την στενότητα τῶν τόπων. 25 σύνθημα δ' ήν τοῖς μὲν Ἰλλυριοῖς τότε ποιεῖσθαι τὴν ἀρ- 10 χὴν τῆς πρὸς τὸν λόφον προσβολῆς, ὅταν ἴδωσιν ἀρθεῖσαν από των κατά τὸν "Ολυμπον τόπων σινδόνα (προσηρτημένοι γὰρ ἦσαν οἶτοι νυκτὸς ἐν τῷ Γοργύλω ποταμῷ

^{1.} ἐπιμένων Sch, ἐπιχειμένων AFR (ἐχεῖ ἐπιμένων Ca, ἔτι ἐχεῖ μένων dubitanter coni. Sch) 3. προδειχνοῖων F 7. δεξομολογοῦ F 8. πάνοι F 10. εὐαν (sine spir.) AF 12. ἰλλυριους (sine acc.) Α κατὰ Rei 180 (κατὰ τὰς Re) pro καὶ τὰς τετταμένους F 14. ἀκαρνάνας Α Κρῆτας] Ήπειρώτας coni. Schornius (vide Droysenum Geschichte des Hellenismus III², 2 p. 149) 17. ἀντέθικε F 19. ἀχαιῶν C 21. κλεομένην Re 22. ποεῖσθαι F προστάξας F 23. διαφαλαγγίαν CDE ἐπαλλήλων F 24. ἐποίη F 25. ἰλλυρίοις F 27. τῶν] τὸν F

11 πρὸς αὐτῆ τῆ τοῦ λόφου ἑίζη), τοῖς δὲ Μεγαλοπολίταις καὶ τοῖς ἱππεῦσι παραπλησίως, ἐπειδὰν φοινικὶς ἐξαρθῆ παρὰ τοῦ βασιλέως.

Έπειδη δ' δ μεν καιρος ήκε της χρείας, το δε σύνθημα 67 τοῖς Ἰλλυριοῖς ἀπεδόθη, παρήγγειλαν δὲ ποιεῖν τὸ δέον 5 ολς ην επιμελές, πάντες εύθέως άναδείξαντες αύτούς κατ-2 ήρχοντο τῆς πρὸς τὸν βουνὸν προσβολῆς. οἱ δὲ μετὰ τῶν Κλεομένους ίππέων έξ άρχης ταχθέντες είζωνοι, θεωρούντες τὰς σπείρας τῶν Αγαιῶν ἐρήμους ἐκ τῶν κατόπιν οὖσας, κατ' οὐρὰν προσπίπτοντες εἰς ὁλοσχερῆ κίνδυνον ἦγον 10 3 τοὺς πρὸς τὸν λόφον βιαζομένους, ὡς ᾶν τῶν μὲν περὶ τὸν Εὐκλείδαν εξ ὑπερδεξίου κατὰ πρόσωπον αὐτοῖς ἐφεστώτων, των δε μισθοφόρων κατόπιν επικειμένων και προσφε-4 οόντων τὰς χεῖρας ἐρρωμένως. ἐν ῷ καιρῷ συννοήσας τὸ γινόμενον, αμα δὲ προορώμενος τὸ μέλλον Φιλοποίμην δ 15 Μεγαλοπολίτης τὸ μὲν πρῶτον ὑποδειχνύειν ἐπεβάλλετο 5 τοῖς προεστῶσι τὸ συμβησόμενον, ούδενὸς δὲ προσέχοντος αὐτῷ διὰ τὸ μήτ' ἐφ' ἡγεμονίας τετάχθαι μηδεπώποτε κομιδή τε νέον υπάρχειν αυτόν, παρακαλέσας τους ξαυτού 6 πολίτας ἐνέβαλε τοῖς πολεμίοις τολμηρῶς. οὖ γενομένου 20 ταγέως οί προσκείμενοι μισθοφόροι κατ' οὐρὰν τοῖς προσβαίνουσιν, ἀχούσαντες τῆς χραυγῆς καὶ συνιδόντες τὴν τῶν ίππέων συμπλοχήν, ἀφέμενοι τῶν προχειμένων ἀνέτρεχον είς τὰς έξ ἀρχῆς τάξεις καὶ προσεβοήθουν τοῖς παρ' αύ-7 τῶν ἱππεῦσι. τούτου δὲ συμβάντος ἀπερίσπαστον γενό- 25 μενον τό τε τῶν Ἰλλυριῶν καὶ Μακεδόνων καὶ τῶν ἄμα τού- 180 τοις προσβαινόντων πληθος έκθύμως ωρμησε καλ τεθαρ-8 ρηχότως έπὶ τοὺς ὑπεναντίους. Εξ οὖ καὶ μετὰ ταῦτα φα-

^{2.} φοινικές A^2 ex φοινία **, φοΐνικι F, φοινικίς BE^2 , φοινικίς CDE^1 6. δ' ante εὐθέως add. CDE 8. εὕζωνοι A^r (ex ευ*ωνοι) BC, εὐτωνοι (sine acc.) F, εὐτονοι DE 10. εἰχον C 12. ἐγκλειδᾶν A, εκγλεῖδᾶν (sine spir.) F, εὐκλειδᾶν BDE 15. γινόμενον Be pro γενόμενον φιλοποιμήν F (item p. 193, 2) 16. ἐπεβάλετο Be (librorum scripturam defendit Hu quaest. I 21, et conf. praef. ad 3, 54, 8) 18. ήγεμονείας A 21. προκείμενοι AR, προκείμενοι F, corr. Ca προσβαίνουσιν 25. ἱππεῦσιν F 26. ὑλλυρίων F 27. προσβαινόντων F0 γροφαινόντων F1 εξερμοσίας F2 εξερμοσίας F2 εξερμοσίας F3 εξερμοσίας F4 εξερμοσίας F5 εξερμοσίας F5 εξερμοσίας F5 εξερμοσίας F6 εξερμοσ

180, 4] νερον έγενήθη διότι τοῦ κατά τον Ευκλείδαν προτερήματος αίτιος έγίνετο Φιλοποίμην όθεν και τὸν Αντίγονόν 68 φασι μετά ταῦτα καταπειράζοντα πυνθάνεσθαι τοῦ ταχθέντος έπὶ τῶν ἱππέων Αλεξάνδρου διὰ τί πρὸ τοῦ πα-5 ραδοθηναι τὸ σύνθημα τοῦ κινδύνου κατάρξαιτο, τοῦ δ' 2 άρνουμένου, φάσκοντος δὲ μειράκιόν τι Μεγαλοπολιτικὸν προεγχειρησαι παρά την έαυτου γνώμην, είπειν διότι τὸ μεν μειράκιον ήγεμόνος έργον άγαθοῦ ποιήσαι, συνθεασάμενον τὸν καιρόν, ἐκεῖνος δ' ἡγεμων ὑπάρχων μειρακίου 10 τοῦ τυχόντος. οὐ μὴν ἀλλ' οί γε περὶ τὸν Εὐκλείδαν ὁρῶν- 3 τες προσβαινούσας τας σπείρας, αφέμενοι του χρησθαι ταζς τῶν τόπων εὐκαιρίαις (τοῦτο δ' ἦν ἐκ πολλοῦ συναν- 4 τῶντας καὶ προσπίπτοντας τοῖς πολεμίοις τὰ μὲν ἐκείνων στίση συνταράττειν καὶ διαλύειν, αὐτοὺς δ' ὑποχωρεῖν ἐπὶ 15 πόδα καὶ μεθίστασθαι πρὸς τοὺς ὑπερδεξίους ἀεὶ τόπους άσφαλώς · ούτω γάρ ἄν προλυμηνάμενοι καὶ συγχέαντες τὸ 5 τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως ίδίωμα τῶν ὑπεναντίων δαδίως αὐτοὺς ἐτρέψαντο διὰ τὴν τῶν τόπων εὐφυΐαν) τούτων μέν οὐδεν εποίησαν, καθάπερ δ' εξ ετοίμου σφίσι 6 20 τῆς νίκης ὑπαρχούσης τοὐναντίον ἔπραξαν κατὰ γὰρ τὴν 7 έξ άρχῆς στάσιν έμενον έπὶ τῶν ἄκρων, ώς ἀνωτάτω σπεύδοντες λαβείν τοὺς ὑπεναντίους εἰς τὸ τὴν φυγὴν ἐπὶ πολὺ καταφερή καὶ κρημνώδη γενέσθαι τοῖς πολεμίοις. συνέβη 8 δ', ὅπερ εἰκὸς ἦν, τοὐναντίον. οὐ γὰρ ἀπολιπόντες αὑτοῖς 25 αναχώρησιν, προσδεξάμενοι δ' ακεραίους αμα και συνεστώσας τὰς σπείρας, εἰς τοῦτο δυσχρηστίας ἦλθον ώστε δι' αὐτῆς τῆς τοῦ λόφου κορυφῆς διαμάχεσθαι πρὸς τοὺς βιαζομένους. λοιπὸν ὅσον ἐχ ποδὸς ἐπιέσθησαν τῷ βάρει 9 181 τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως, εὐθέως οἱ μὲν Ἰλλυ-

^{1.} ἐγκλειδᾶν ΑΕ, εὐκλειδᾶν BDE, item vs. 10 2. ἐγίγνετο ΑΕΒ, ἐγένετο C 8. ποιήσα• Α, ποιήσαν Ε, ποιήσαν Α²Β, ποιήσαι Sca, ποιήσαιτο coni. Ηυ 12. εὐκερίας Ε 13. καί om. ΑΕΒ 14. στίφει Ε 19. δ' ΕΒ, δὲ Α, οm. C 20. γὰρ] δὲ ΕCDΕ 24. post τοὐναντίον add. τοῖς πολεμίοις C ἀπολειπόντες Α¹, ει punctis notavit Α² 25. δεξάμενοι C 26. δυσχρηστείας ΑΕ 29. ευθέως ΑΕΒ*, εὐθέως δ' vulgo post Sch (qui, nisi forte C δ' habet, coniectura id addidit) Polybius 1.

ριοί την κατάστασιν έλάμβανον, οί δὲ περί τὸν Εὐκλείδαν την ύπο πόδα διά το μη καταλείπεσθαι τόπον είς άνα-10 χώρησιν καὶ μετάστασιν ξαυτοῖς εξ οὖ ταχέως συνέβη τραπέντας αὐτοὺς ὀλεθρίω χρήσασθαι φυγή, κρημνώδη καὶ δύσβατον εγόντων έπὶ πολύ τὴν ἀναχώρησιν τῶν τόπων. 5 69 αμα δὲ τούτοις ὁ περὶ τοὺς ἱππεῖς συνετελεῖτο κίνδυνος έκπρεπή ποιουμένων την χρείαν των Αχαϊκών ίππέων άπάντων, μάλιστα δὲ Φιλοποίμενος, διὰ τὸ περὶ τῆς αὐ-2 των έλευθερίας συνεστάναι τὸν ὅλον ἀγωνα καθ' ὃν καιρον τῷ προειρημένω συνέβη τον μεν ίππον πεσείν πλη- 10 γέντα καιρίως, αὐτὸν δὲ πεζομαχοῦντα περιπεσεῖν τραύ-3 ματι βιαίω δι' άμφοῖν τοῖν μηροῖν. οἱ δὲ βασιλεῖς κατὰ τὸν "Ολυμπον τὸ μὲν πρῶτον ἐποιοῦντο διὰ τῶν εὐζώνων καὶ μισθοφόρων τὴν συμπλοκήν, παρ' έκατέροις σχεδὸν 4 ύπαρχόντων τούτων είς πεντακισχιλίους δν ποτέ μέν κατά 15 μέρη ποτε δ' δλοσγερώς συμπιπτόντων διαφέρουσαν συνέβαινε γίνεσθαι την έξ άμφοῖν χρείαν, όμοῦ τῶν τε βασιλέων καὶ τῶν στρατοπέδων ἐν συνόψει ποιουμένων τὴν 5 μάχην. ημιλλώντο δὲ πρὸς ξαυτούς και κατ' ἄνδρα και 6 κατά τάγμα ταῖς εὐψυχίαις. ὁ δὲ Κλεομένης ὁρῶν τοὺς 20 μέν περί τὸν ἀδελφὸν πεφευγότας τοὺς δ' ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ίππεῖς όσον οὖπω κλίνοντας, καταπλαγής ὧν μή πανταχόθεν προσδέξηται τοὺς πολεμίους, ήναγκάζετο διασπᾶν τὰ προτειχίσματα καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν ἐξάγειν μετωπη-7 δὸν κατὰ μίαν πλευρὰν τῆς στρατοπεδείας. ἀνακληθέντων 25 δὲ τῶν παρ' ξκατέροις εὐζώνων ἐκ τοῦ μεταξὺ τόπου διὰ τῆς σάλπιγγος, συναλαλάξασαι καὶ μεταβαλοῦσαι τὰς σαρίσας

^{1.} ἐγχλειδᾶν ΑΓ, εὐχλειδᾶν ΒDΕ 2. καταλιπέσθαι Βe (non C: librorum scripturam defendit Hu quaest. I 21) 9. συνεστᾶναι Α 12. μηροῖν Α² ex μ*ροῖν (fuit certe μεροῖν, nec tamen id ferri potest) 13. εὐζόνων Γ 14. σχεδὸν editio princ., σχεδὸν δ' ΑΓΓ 19. ημίλλοντο Γ 20. εὐψυχίαις Ur 154 pro εὐτυχίαις (ut in Α ψ saepius a τ discerni vix potest, ita haec similitudo iam in archetypo fuisse videtur: hinc idem error 3, 1, 6; 3, 9, 7 al.) 22. ἰπποῖς Γ 23. διασπῶν ΑΓ, corr. R 24. προστειχίσματα Γ 26. ἐκατέροις Ca pro ἐτέροις 27. μεταβαλοῦσαι ΓΚ, μεταβαλλοῦσαι Α, καταβαλοῦσαι Rei 185 σαρίσας ΑΚ, ἀρίσας Γ, σαρίσσας vulgo post Ca (σαρίσας restituit Di)

182 συνέβαλλον αί φάλαγγες άλλήλαις. άγῶνος δὲ γενομένου 8 κραταιού, και ποτέ μέν έπι πόδα ποιουμένων την άναγώρησιν καὶ πιεζομένων έπὶ πολύ τῶν Μακεδόνων ὑπὸ τῆς τῶν Λακώνων εὐψυχίας, ποτὲ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων 5 έξωθουμένων ύπὸ τοῦ βάρους τῆς τῶν Μακεδόνων τάξεως, τέλος οί περὶ τὸν Αντίγονον συμφράξαντες τὰς σαρίσας 9 καὶ χρησάμενοι τῷ τῆς ἐπαλλήλου φάλαγγος ἰδιώματι, βία προσπεσόντες έξέωσαν έχ των όχυρωμάτων τούς Λακεδαιμονίους. τὸ μὲν οὖν ἄλλο πληθος ἔφευγε προτροπάδην 10 10 φονευόμενον, δ δὲ Κλεομένης ἱππεῖς τινας ἔχων περὶ ἑαυτὸν ἀπεχώρησε μετὰ τούτων ἀσφαλῶς εἰς τὴν Σπάρτην. έπιγενομένης δὲ τῆς νυκτὸς καταβάς εἰς Γύθιον, ἡτοιμασμέ- 11 νων αὐτῷ τῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἐκ πλείονος χρόνου πρὸς τὸ συμβαῖνον, ἀπῆρε μετὰ τῶν φίλων εἰς ᾿Αλεξάνδρειαν. Αντίγονος δ' έγκρατης γενόμενος έξ έφόδου της Σπάρ- 70 15 της τά τε λοιπὰ μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρώπως έχρήσατο τοῖς Λακεδαιμονίοις, τό τε πολίτευμα τὸ πάτριον αὐτοῖς

της τά τε λοιπὰ μεγαλοψύχως καὶ φιλανθοώπως ἐχρήσατο τοῖς Αακεδαιμονίοις, τό τε πολίτευμα τὸ πάτριον αὐτοῖς καταστήσας ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἀνέζευξε μετὰ τῶν δυνάμεων ἐκ τῆς πόλεως, προσαγγελθέντος αὐτῷ τοὺς Ἰλλυ-20 ριοὺς εἰσβεβληκότας εἰς Μακεδονίαν πορθεῖν τὴν χώραν. οὕτως ἀεί ποθ' ἡ τύχη τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων παρὰ 2 λόγον εἴωθε κρίνειν καὶ γὰρ τότε Κλεομένης, εἴτε τὰ 3 κατὰ τὸν κίνδυνον παρείλκυσε τελέως ὀλίγας ἡμέρας, εἴτ ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς μάχης εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντεποιήσατο, διακατέσχεν ᾶν τὴν ἀρχήν. οὐ μὴν 4 ἀλλ' ὅ γ' Αντίγονος παραγενόμενος εἰς Τέγεαν, καὶ τούτοις ἀποδοὺς τὴν πάτριον πολιτείαν, δευτεραῖος ἐντεῦθεν

^{1.} συνέβαλλον AFDE (et B, ut videtur) Sch, συνέβαλον vulgo e C (conf. praef. ad 1, 19, 8) 2. αρατεοῦ F ποιουμένου A¹, corr. A² 6. σαρίσσας Ca 7. ἐπαλλήλους | A (F) 11. ἀπεχώρησε AFB, ὑπεχώρησε DE, ἀνεχώρησε vulgo ex C (cuius librario idem mutare libuit 3, 11, 1; 3, 40, 13; 3, 50, 9; 4, 12, 11; 5, 27, 1; 5, 72, 7) 12. γυθιον (sine acc.) A 14. ἀλεξάνδρειαν: des. F 18. ἀποκαταστήσας Di auctore Ernesto (conf. meam coniecturam ad 8, 25, 5) 21. 22. οὐτως — κρίνειν habet F in marg. folii 17 21. inc. M: Ὅτι ἀεί ποθ' 22. εἶτε Rei 188, εἰς AB, εἰ M²R 23. εἶτ AM, εἶτ R 24. ἐπὶ Βε, εἰ AR (certe etiam M), εἰς M² vulgo 25. ἀρχήν: des. M

εἰς Ἦγος ἐπ' αὐτὴν ἦλθε τὴν τῶν Νεμέων πανήγυριν,

5 ἐν ἢ τυχών πάντων τῶν πρὸς ἀθάνατον δόξαν καὶ τιμὴν ἀνηκόντων ὑπό τε τοῦ κοινοῦ τῶν Αχαιῶν καὶ κατ' ἰδιαν 183 ἑκάστης τῶν πόλεων ὥρμησε κατὰ σπουδὴν εἰς Μακεδο
6 νίαν. καταλαβών δὲ τοὺς Ἰλλυριοὺς ἐν τῆ χώρα καὶ συμ- 5 βαλών ἐκ παρατάξεως τῆ μὲν μάχη κατώρθωσε, τῆ δὲ παρακλήσει καὶ κραυγῆ τῆ κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον ἐκθύμως χρησάμενος, εἰς αίματος ἀναγωγὴν καὶ τινα τοιαύτην διάθεσιν ἐμπεσών μετ' οὐ πολὺ νόσω τὸν βίον μετήλλαξε,

7 καλὰς ἐλπίδας ὑποδείξας ἐν αὐτῷ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν οὐ 10

μόνον κατὰ τὴν ἐν τοῖς ὑπαίθροις χρείαν, ἔτι δὲ μᾶλλον 8 κατὰ τὴν ὅλην αίρεσιν καὶ καλοκαγαθίαν. τὴν δὲ Μακε-

δόνων βασιλείαν απέλιπε Φιλίππω τῷ Δημητρίου.

Τίνος δὲ χάριν ἐποιησάμεθα τὴν ἐπὶ πλεῖον ὑπὲρ τοῦ 71 2 προειρημένου πολέμου μνήμην; διότι τῶν καιρῶν τούτων 15 συναπτόντων τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι μέλλουσι χρήσιμον εδόκει, μᾶλλον δ' άναγκαῖον είναι κατά την έξ άρχης πρόθεσιν τὸ ποιῆσαι πᾶσιν ἐναργῆ καὶ γνώριμον τὴν ὑπάρχουσαν περί Μακεδόνας και τους Έλληνας τότε κατάστα-3 σιν. περί δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς καὶ Πτολεμαίου νόσω 20 τὸν βίον μεταλλάξαντος Πτολεμαΐος ὁ κληθεὶς Φιλοπάτως 4 διεδέξατο την βασιλείαν. μετήλλαξε δὲ καὶ Σέλευκος δ Σελεύκου τοῦ Καλλινίκου καὶ Πώγωνος ἐπικληθέντος: Αντίοχος δὲ διεδέξατο τὴν ἐν Συρία βασιλείαν, ἀδελφὸς 5 ων αὐτοῦ. παραπλήσιον γὰρ δή τι συνέβη τούτοις καὶ τοῖς 25 πρώτοις μετά την Αλεξάνδρου τελευτην κατασχοῦσι τὰς άρχὰς ταύτας, λέγω δὲ Σελεύκω Πτολεμαίω Αυσιμάχω. 6 έκεῖνοί τε γὰρ πάντες περί τὴν εἰκοστὴν καὶ τετάρτην πρὸς ταις έκατὸν όλυμπιάδα μετήλλαξαν, καθάπες ἐπάνω προ-7 είπον, οὖτοί τε περί τὴν ἐνάτην καὶ τριακοστήν. ἡμεῖς δ 30

^{1.} νεμαίων Α 7. τῷ om. C 13. ἀπέλειπε Α, corr. R, κατέλιπε coni. Βο 19. τότε ante καὶ transponit C 20. δὲ om. CDE 23. τοῦ ante καὶ add. C 24. ἀσσυρία C 25. τοῦτοις καὶ τοῖς coni. Βο, τούτοις ΑΒ, τούτοις τοῖς CDE (ut alter dativus ex συνέβη, alter ex παραπλήσιον pendeat), τοῦτοις παθείν τοῖς coni. Ηυ 27. καὶ ante Δυσιμάχφ vulgo ante Di additum ex DE om. AC (certe etiam B) 30. δὲ Α

183, 29]

ἐπειδὴ τὴν ἐπίστασιν καὶ προκατασκευὴν τῆς ὅλης ἱστορίας διεληλύθαμεν, δι' ἦς ὑποδέδεικται πότε καὶ πῶς καὶ 184 δι' ἃς αἰτίας τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν κρατήσαντες Ῥωμαῖοι πρῶτον ἐγχειρεῖν ἤρξαντο τοῖς ἔξω πράγμασι καὶ πρῶτον

- τους εχειφείν ηφείντο τοις εξω πφαγμασί και πφωτον 5 ετόλμησαν άμφισβητείν Καρχηδονίοις τῆς Φαλάττης, άμα 8 δὲ τούτοις καὶ τὴν περὶ τοὺς Έλληνας καὶ Μακεδόνας, όμοίως δὲ καὶ περὶ Καρχηδονίους ὑπάρχουσαν τότε κατάστασιν δεδηλώκαμεν, καθῆκον ἂν εἴη παραγεγονότας ἐπὶ 9
- τούς καιρούς τούτους κατά την έξ άρχης πρόθεσιν, έν οίς 10 ξμελλον οί μεν Έλληνες τον συμμαχικον Ύωμαῖοι δε τον Αννιβιακον οί δε κατά την Ασίαν βασιλεῖς τον περί Κοίλης Συρίας ενίστασθαι πόλεμον, και την βύβλον ταύτην άφορί-

Συρίας ἐνίστασθαι πόλεμον, καὶ τὴν βύβλον ταὐτην ἀφορί- 10 ζειν ἀκολούθως τῆ τε τῶν προγεγονότων πραγμάτων περιγραφῆ καὶ τῆ τῶν κεχειρικότων τὰ πρὸ τοῦ δυναστῶν .15 καταστροφῆ.

^{9.} τούτους τοὺς καιροὺς DE 12. βίβλον AR, corr. Hu (conf. praef. ad 1, 3, 8) αφορίζειν Re* pro αφορίζομεν 14. κεχειρηκότων A δυναστών et in marg. στειών A^1 , δυναστειών R 15. in fine libri πολυβίου ἱστο|ριών \overline{B} add. A

εἰς Αργος ἐπ' αὐτὴν ἦλθε τὴν τῶν Νεμέων πατήγυριν,

5 ἐν ἢ τυχὼν πάντων τῶν πρὸς ἀθάνατον δόξαν καὶ τιμὴν ἀνηκόντων ὑπό τε τοῦ κοινοῦ τῶν Αχαιῶν καὶ κατ' ἰδίαν 183 ἐκάστης τῶν πόλεων ὥρμησε κατὰ σπουδὴν εἰς Μακεδο
6 νίαν. καταλαβὼν δὲ τοὺς Ἰλλυριοὺς ἐν τῆ χώρα καὶ συμ- 5 βαλὼν ἐκ παρατάξεως τῆ μὲν μάχη κατώρθωσε, τῆ δὲ παρακλήσει καὶ κραυγῆ τῆ κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον ἐκθύμως χρησάμενος, εἰς αίματος ἀναγωγὴν καὶ τινα τοιαύτην διάθεσιν ἐμπεσὼν μετ' οὐ πολὺ νόσφ τὸν βίον μετήλλαξε,

7 καλὰς ἐλπίδας ὑποδείξας ἐν αὐτῷ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν οὐ 10 μόνον κατὰ τὴν ἐν τοῖς ὑπαίθροις χρείαν, ἔτι δὲ μᾶλλον

8 κατὰ τὴν ὅλην αίρεσιν καὶ καλοκαγαθίαν. τὴν δὲ Μακεδόνων βασιλείαν ἀπέλιπε Φιλίππφ τῷ Δημητρίου.

71 Τίνος δὲ χάριν ἐποιησάμεθα τὴν ἔπὶ πλεῖον ὑπὲρ τοῦ

2 προειρημένου πολέμου μνήμην; διότι τῶν καιρῶν τούτων 15 συναπτόντων τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι μέλλουσι χρήσιμον εδόκει, μαλλον δ' αναγκαῖον είναι κατα την εξ αργής πρόθεσιν τὸ ποιῆσαι πᾶσιν ἐναργῆ καὶ γνώριμον τὴν ὑπάρχουσαν περί Μακεδόνας και τους Ελληνας τότε κατάστα-3 σιν. περί δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς καὶ Πτολεμαίου νόσφ 20 τὸν βίον μεταλλάξαντος Πτολεμαῖος ὁ κληθεὶς Φιλοπάτωρ 4 διεδέξατο την βασιλείαν. μετήλλαξε δὲ καὶ Σέλευκος δ Σελεύχου τοῦ Καλλινίχου καὶ Πώγωνος ἐπικληθέντος. Αντίοχος δὲ διεδέξατο τὴν ἐν Συρία βασιλείαν, ἀδελφὸς 5 ων αὐτοῦ. παραπλήσιον γὰρ δή τι συνέβη τούτοις καὶ τοῖς 25 πρώτοις μετά την Αλεξάνδρου τελευτην κατασχοῦσι τὰς άρχὰς ταύτας, λέγω δὲ Σελεύκω Πτολεμαίω Δυσιμάχω: 6 έκεινοί τε γάρ πάντες περί την είκοστην και τετάρτην πρός ταῖς ξκατὸν ὀλυμπιάδα μετήλλαξαν, καθάπερ ἐπάνω προη είπον, οὖτοί τε περὶ τὴν ἐνάτην καὶ τριακοστήν. ἡμεῖς δ 30

^{1.} νεμαίων Α 7. τῷ om. C 13. ἀπέλειπε Α, corr. R, κατέλιπε coni. Βε 19. τότε ante καὶ transponit C 20. δὲ om. CDE 23. τοῦ ante καὶ add. C 24. ἀσσυρία C 25. τούτοις καὶ τοῖς coni. Βε, τούτοις ΑΒ, τούτοις τοῖς CDE (ut alter dativus ex συνέβη, alter ex παραπλήσιον pendeat), τούτοις παθείν τοῖς coni. Ηυ 27. καὶ ante Αυσιμάχφ vulgo ante Di additum ex DE om. AC (certe etiam B) 30. δὲ Α

183, 29]

έπειδή την έπίστασιν και προκατασκευήν της όλης ίστορίας διεληλύθαμεν, δι' ής υποδέδεικται πότε και πώς και 184 δι' ας αίτιας των κατά την Ιταλίαν κρατήσαντες Ένμαιοι πρώτον έγχειρείν ήρξαντο τοίς έξω πράγμασι καλ πρώτον 5 ετόλμησαν αμφισβητείν Καρχηδονίοις τῆς θαλάττης, αμα 8 δὲ τούτοις καὶ τὴν περὶ τοὺς Ελληνας καὶ Μακεδόνας, δμοίως δὲ καὶ περὶ Καργηδονίους ὑπάργουσαν τότε κατάστασιν δεδηλώκαμεν, καθήκον αν είη παραγεγονότας έπί 9 τούς καιρούς τούτους κατά την έξ άρχης πρόθεσιν, έν οίς 10 ξμελλον οί μεν Έλληνες τον συμμαχικόν Ρωμαΐοι δε τον Αννιβιακόν οἱ δὲ κατὰ τὴν Ασίαν βασιλεῖς τὸν περὶ Κοίλης Συρίας ενίστασθαι πόλεμον, και την βύβλον ταύτην άφορί- 10 ζειν ακολούθως τη τε των προγεγονότων πραγμάτων περιγραφη καὶ τη τῶν κεχειρικότων τὰ πρὸ τοῦ δυναστῶν .15 καταστροφ $\tilde{\eta}$.

^{9.} τούτους τοὺς χαιροὺς DE 12. βίβλον AR, corr. Hu (conf. praef. ad 1, 3, 8) άφορίζειν Re* pro άφορίζομεν 14. κεκειρη-κότων Α συναστών et in marg. στειών Α¹, συναστειών R 15. in fine libri πολυβίου ίστο ριών B add. A

полувіоу

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Γ.

Ότι μεν άρχας υποτιθέμεθα τῆς αυτῶν πραγματείας τόν τε συμμαγικόν καὶ τὸν Αννιβιακὸν πρὸς δὲ τούτοις τὸν περί Κοίλης Συρίας πόλεμον, ἐν τῆ πρώτη μὲν τῆς 5 όλης συντάξεως τρίτη δὲ ταύτης ἀνώτερον βύβλω δεδηλώ-2 καμεν : δμοίως δε καὶ τὰς αἰτίας δι' ἃς ἀναδραμόντες τοῖς χρόνοις πρὸ τούτων τῶν καιρῶν συνεταξάμεθα τὰς πρὸ 3 ταύτης βύβλους, εν αὐτῆ 'κείνη διεσαφήσαμεν. νῦν δὲ πειρασόμεθα τοὺς προειρημένους πολέμους, καὶ τὰς αἰτίας ἐξ 10 ών έγενοντο και δι' ας έπι τοσούτον ηύξήθησαν, μετ' άποδείξεως έξαγγέλλειν, βραχέα προειπόντες ὑπὲρ τῆς αὑτῶν 4 πραγματείας. δντος γαρ ένος έργου και θεάματος ένος τοῦ σύμπαντος ύπερ οδ γράφειν επικεχειρήκαμεν, τοῦ πῶς καὶ πότε καὶ διὰ τί πάντα τὰ γνωριζόμενα μέρη τῆς οἰκουμέ- 15 5 νης ύπὸ τὴν Ῥωμαίων δυναστείαν ἐγένετο, τούτου δ' ἔχοντος και την άρχην γνωριζομένην και τον χρόνον ώρισμένον καὶ τὴν συντέλειαν δμολογουμένην, χρήσιμον ἡγούμεθ' εἶναι καὶ τὸ περὶ τῶν μεγίστων ἐν αὐτῷ μερῶν, ὅσα μεταξὸ κεῖται της άρχης και του τέλους, κεφαλαιωδώς έπιμνησθηναι 20 6 καλ προεκθέσθαι. μάλιστα γάρ ούτως ὑπολαμβάνομεν τοῖς φιλομαθοῦσι παρασκευάσειν ίκανὴν ἔννοιαν τῆς ὅλης ἐπι-Τ βολης πολλά μεν γάρ προλαμβανούσης της ψυχης έκ τῶν

^{1. 2.} ΠΟΛΥΒΙΟΥ | ΛΟΓΟΟ Γ A (in B, C, DE titulus huius libri similiter scriptus esse videtur ac secundi, ubi vide) 3. ὑπετιθέμεθα C αὐτῶν ABC, αὐτῆς DE 6. βίβλφ et 9. βίβλους R^{*} κείνη A. κείνη CE. ἐκείνη D (B incertus) 14. συμβάντος CDE οὖ Re (ὅτου Ημ) pro τούτου 21. ἄν post γὰρ add. C 23. προσλαμβανούσης Rei 194, probat Na 253 τυχης (sine acc.) A(B), corr. CDE (conf. ad p. 194, 20)

186, 11

186 όλων πρὸς τὴν κατὰ μέρος τῶν πραγμάτων γνῶσιν, πολλὰ δ' έχ τῶν κατὰ μέρος πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐπιστήμην, ἀρίστην ήγούμενοι την έξ άμφοῖν επίστασιν και θέαν, ακόλουθον τοῖς εἰρημένοις ποιησόμεθα τὴν προέκθεσιν τῆς 5 αύτων πραγματείας. την μέν οὖν καθόλου τῆς ὑποθέ- 8 σεως έμφασιν καὶ τὴν περιγραφὴν ἤδη δεδηλώκαμεν τῶν 9 δὲ κατὰ μέρος ἐν αὐτῆ γεγονότων ἀρχὰς μὲν εἶναι συμβαίνει τούς προειρημένους πολέμους, καταστροφήν δὲ καὶ συντέλειαν την κατάλυσιν της εν Μακεδονία βασιλείας, χρό-10 νον δὲ τὸν μεταξὺ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους ἔτη πεντήκοντα τρία. περιέχεσθαι δ' έν τοίτω τηλικαύτας και τοιαύτας 10 πράξεις όσας οὐδεὶς τῶν προγεγονότων καιρῶν ἐν ἴσω πεοιέλαβε διαστήματι. περί ών, από τῆς έκατοστῆς καὶ τετ- 11 ταρακοστής όλυμπιάδος άρξάμενοι, τοιάνδε τινά ποιησό-15 μεθα την έφοδον της έξηγήσεως. υποδείξαντες γάρ τὰς 2 αίτίας δι' ας δ προδεδηλωμένος συνέστη Καργηδονίοις καί Ψωμαίοις πόλεμος, δ προσαγορευθείς Αννιβιακός, ξρούμεν 2 ώς είς Ἰταλίαν εμβαλόντες Καργηδόνιοι καὶ καταλύσαντες την Ρωμαίων δυναστείαν είς μέγαν μεν φόβον εκείνους ήγα-20 γον περί σφών και τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους, μεγάλας δ' ἔσχον αὐτοὶ καὶ παραδόξους ἐλπίδας ώς καὶ τῆς Ῥώμης αὐτῆς ἐξ ἐφόδου κρατήσοντες. ἑξῆς δὲ τούτοις πειρασό- 3 μεθα διασαφείν ώς κατά τούς αυτούς καιρούς Φίλιππος μέν δ Μακεδών, διαπολεμήσας Αλτωλοίς καλ μετά ταῦτα 25 συστησάμενος τὰ κατὰ τοὺς Ελληνας, ἐπεβάλετο κοινωνεῖν Καρχηδονίοις τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, Αντίοχος δὲ καὶ Πτολε- 4 μαΐος δ Φιλοπάτως ημφισβήτουν, τέλος δ' επολέμησαν ύπερ Κοίλης Συρίας πρός άλλήλους, Υόδιοι δε καί Πρου- 5 σίας ἀναλαβόντες πρὸς Βυζαντίους πόλεμον ἠνάγκασαν 30 αὐτοὺς ἀποστῆναι τοῦ παραγωγιάζειν τοὺς πλέοντας εἰς τὸν Πόντον στήσαντες δ' ἐπὶ τούτων τὴν διήγησιν, τὸν 6 ύπερ της Ρωμαίων πολιτείας συστησόμεθα λόγον, ῷ κατὰ

^{2.} δὲ A 22. χρατήσαντες AR, corr. C 25. ἐπεβαλετο (sine acc.) A, ἐπεβάλλετο DE 27. δὲ AR 28. προυσιας (sine acc.) A 32. ώς \mid A (R), corr. Rei 194

πὸ συνεγές ὑποδείξομεν ὅτι μένιστα συνεβάλετ' αὐτοῖς ἡ τοῦ πολιτεύματος Ιδιότης πρὸς τὸ μὴ μόνον ἀνακτήσασθαι την Ιταλιωτών και Σικελιωτών δυναστείαν, έτι δε την 1βή- 187 ρων προσλαβείν και Κελτών άργήν, άλλα το τελευταίον και πρός τὸ πρατήσαντας τῷ πολέμφ Καρχηδονίων έννοιαν 5 7 σγείν τῆς τῶν ὅλων ἐπιβολῆς. ἅμα δὲ τούτοις κατὰ παρέκβασιν δηλώσομεν την κατάλυσιν της Ίέρωνος τοῦ Συ-8 ρακοσίου δυναστείας. οἰς ἐπισυνάψομεν τὰς περί τὴν Αίγυπτον ταραχάς, καὶ τίνα τρόπον Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως μεταλλάξαντος τὸν βίον συμφρονήσαντες Αντίοχος καὶ Φί- 10 λιππος έπὶ διαιρέσει τῆς τοῦ καταλελειμμένου παιδὸς άρχης ήρξαντο κακοπραγμονείν και τάς χείρας ἐπιβάλλειν Φίλιππος μέν τοῖς κατ' Αίγαιον καὶ Καρίαν καὶ Σάμον, 3 Αντίοχος δὲ τοῖς κατὰ Κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην. μετὰ δὲ ταῦτα συγκεφαλαιωσάμενοι τὰς ἐν Ἰβηρία καὶ Διβύη 15 καί Σικελία πράξεις 'Ρωμαίων και Καρχηδονίων, μεταβιβάσομεν την διήγησιν δλοσχερώς είς τους κατά την Ελλάδα 2 τόπους άμα ταῖς τῶν πραγμάτων μεταβολαῖς. ἐξηγησάμενοι δὲ τὰς Αττάλου καὶ Ροδίων ναυμαγίας πρὸς Φίλιππον, έτι δὲ τὸν Ῥωμαίων καὶ Φιλίππου πόλεμον, ώς 20 3 ἐπράχθη καὶ διὰ τίνων καὶ τί τὸ τέλος ἔσχεν, τούτω συνάπτοντές τὸ συνέχες μνησθησόμεθα τῆς Αἰτωλών ὀργῆς, καθ' ην Αντίοχον επισπασάμενοι τον από της Ασίας 4 'Αχαιοίς και 'Ρωμαίοις έξέκαυσαν πόλεμον. οδ δηλώσαντες τὰς αίτίας καὶ τὴν Αντιόγου διάβασιν εἰς τὴν Εὐρώ- 25 πην, διασαφήσομεν πρώτον μεν τίνα τρόπον έκ τῆς Έλλάδος έφυγεν, δεύτερον δε πως ήττηθείς της έπι τάδε τοῦ το Ταύρου πάσης έξεχαρησε, τὸ δὲ τρίτον τίνα τρόπον 'Ρωμαζοι καταλύσαντες την Γαλατών ύβριν άδήριτον μέν σφίσι παρεσκεύασαν την της Ασίας άρχην, απέλυσαν δὲ τοὺς 30

^{1.} συνεβάλετο | A(R) 4. καὶ τὸ τελευταῖον C 5. τῶν ante Καρχ. add. C 6. ἔχειν AR, corr. C 7. συρακουσίου AR 13. Αἰγαῖον (Αἰγαιον Di) Niebuhrius comment. acad. Berol. 1820/21 p. 106 pro αἴγυπτον 14. καὶ ἐ A extremo folio recto, και idem ineunte folio verso 15. συνκεφαλαιωσάμενοι A 20. πῶς β e (sed conf. Kaelkerum de eloc. Polyb. p. 249 s. 263) 21. ἔσχε Re 27. ἔφυγε R

187, 29]
ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου κατοικοῦντας βαρβαρικῶν φόβων καὶ
τῆς Γαλατῶν παρανομίας. μετὰ δὲ ταῦτα θέντες ὑπὸ τὴν 6
ὄψιν τὰς Αἰτωλῶν καὶ Κεφαλλήνων ἀτυχίας, ἐπιβαλοῦμεν
τοὺς Εὐμένει συστάντας πρός τε Προυσίαν καὶ Γαλάτας
188 πολέμους, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν μετ᾽ ᾿Αριαράθου πρὸς Φαρνάκην. οἰς ἑξῆς ἐπιμνησθέντες τῆς παρὰ Πελοποννησίων 7
ὁμονοίας καὶ καταστάσεως, ἔτι δὲ τῆς αὐξήσεως τοῦ Ὑροδίων πολιτεύματος, συγκεφαλαιωσόμεθα τὴν ὅλην διήγησιν ἄμα καὶ τὰς πράξεις, ἐπὶ πᾶσιν ἐξηγησάμενοι τὴν ᾿Αν- 8
10 τιόχου στρατείαν εἰς Αἴγυπτον τοῦ κληθέντος Ἐπιφανοῦς
καὶ τὸν Περσικὸν πόλεμον καὶ τὴν κατάλυσιν τῆς ἐν Μακεδονία βασιλείας. δι᾽ ὧν ἅμα θεωρηθήσεται πῶς ἕκαστα 9
χειρίσαντες Ὑρωμαῖοι πᾶσαν ἐποιήσαντο τὴν οἰκουμένην
ὑπήκοον αὐτοῖς.

Εὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν τῶν κατορθωμάτων ἢ καὶ τῶν 4 15 έλαττωμάτων ξκανήν ένεδέχετο ποιήσασθαι την διάληψιν ύπερ των ψεκτων η τουναντίον επαινετων ανδρών και πολιτευμάτων, ένθάδε που λήγειν ᾶν ήμᾶς έδει καὶ καταστρέφειν ἅμα τὴν διήγησιν καὶ τὴν πραγματείαν ἐπὶ τὰς 20 τελευταίας δηθείσας πράξεις κατά την έξ άρχης πρόθεσιν. ος τε γάρ χρόνος ο πεντηχοντακαιτριετής είς ταῦτ' έληγεν, 2 η τ' αύξησις και προκοπή της Ρωμαίων δυναστείας έτετελείωτο πρός δὲ τούτοις δμολογούμενον ἐδόκει τοῦτ' εἶναι 3 καὶ κατηναγκασμένον απασιν, ὅτι λοιπόν ἐστί Ῥωμαίων 25 απούειν καλ τούτοις πειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγγελλομένων. έπει δ' ούκ αὐτοτελεῖς είσιν οὕτε περι τῶν κρατη- 4 σάντων ούτε περί των έλαττωθέντων αί ψιλώς έξ αὐτών τῶν ἀγωνισμάτων διαλήψεις διὰ τὸ πολλοῖς μὲν τὰ μέ- 5 γιστα δοχοῦντ' εἶναι τῶν κατορθωμάτων, ὅταν μὴ δεόν-

^{3.} πεφαληνων (sine acc.) Α, πεφαληνών DE 4. εὐμενεῖ AR, accentum corr. Sch 5. Φαρνάπην Ur 155a, φάρναπαν AB, φάρναπα CDE, Φαρνάπαν coni. Hu (sed conf. praef.) 6. τῆς παρὰ Sch, τῆς περὶ τῆς Di 15. inc. M: El μὲν 18. δεῖ AMR, corr. Ur 155a 21. ταῦτα AMR 22. τε AMR 23. τοῦτ'] τότ' Na 250 26. 27. πρατησάντων οὖτε περὶ τῶν ἡλαττωμένων vulgo post Ca, πρατ. οὖτε π. τ. ἐλαττωθέντων Hu, πρατησάντων ἐλαττωμάτων AMR, κατορθώσεων οὖτ' ἐλαττωμάτων coni. Hu 29. δοχοῦντα AMR

τως αὐτοῖς χρήσωνται, τὰς μεγίστας ἐπενηνοχέναι συμφοράς, οὐκ ὀλίγοις δὲ τὰς ἐκπληκτικωτάτας περιπετείας, ὅταν εύγενῶς αὐτὰς ἀναδέξωνται, πολλάκις εἰς τὴν τοῦ συμφέβ ροντος περιπεπτωκέναι μερίδα, προσθετέον αν είη ταῖς προειρημέναις πράξεσι την τε των πρατούντων αίρεσιν, 5 ποία τις ήν μετὰ ταῦτα καὶ πῶς προεστάτει τῶν ὅλων, 189 τάς τε τῶν ἄλλων ἀποδοχὰς καὶ διαλήψεις, πόσαι καὶ τίνες ὑπῆρχον περί τῶν ἡγουμένων πρὸς δὲ τούτοις τὰς δρμάς και τους ζήλους έξηγητέον, τίνες παρ' έκάστοις έπεπράτουν και κατίσχυον περί τε τούς κατ' ίδιαν βίους και 10 Τ τὰς ποινὰς πολιτείας. δῆλον γὰς ὡς ἐκ τούτων φανερὸν έσται τοις μέν νῦν οὖσιν πότερα φευκτὴν ἢ τοὖναντίον αίρετην είναι συμβαίνει την Ρωμαίων δυναστείαν, τοῖς δ' ξπιγενομένοις πότερον ξπαινετήν και ζηλωτήν ή ψεκτήν 8 γεγονέναι νομιστέον την άρχην αὐτῶν. τὸ γὰρ ώφέλιμον 15 τῆς ἡμετέρας ἱστορίας πρός τε τὸ παρὸν καὶ πρὸς τὸ μέλ-9 λον έν τούτω πλεῖστον κείσεται τῷ μέρει. οὐ γὰρ δὴ τοῦτ' είναι τέλος υποληπτέον εν πράγμασιν ούτε τοις ήγουμένοις ούτε τοῖς ἀποφαινομένοις ὑπὲρ τούτων, τὸ νικῆσαι - 10 καλ ποιίσασθαι πάντας ύφ' ξαυτούς. οὔτε γάρ πολεμεῖ 20 τοῖς πέλας οὐδεὶς νοῦν ἔχων ἕνεκεν αὐτοῦ τοῦ καταγωνίσασθαι τοὺς ἀντιταττομένους, οὕτε πλεῖ τὰ πελάγη χάριν τοῦ περαιωθήναι μόνον, καὶ μὴν οὐδὲ τὰς ἐμπειρίας καὶ 11 τέγνας αὐτῆς Ένεκα τῆς ἐπιστήμης ἀναλαμβάνει πάντες δὲ πράττουσι πάντα γάριν τῶν ἐπιγινομένων τοῖς ἔργοις ἡδέων 25 12 η καλών η συμφερόντων. διὸ καὶ τῆς πραγματείας ταύτης τοῦτ' ἔσται τελεσιούργημα, τὸ γνῶναι τὴν κατάστασιν παρ' έκάστοις, ποία τις ήν μετά τὸ καταγωνισθήναι τὰ ὅλα καὶ πεσείν είς την των Ρωμαίων έξουσίαν έως της μετά ταῦτα

^{1.} ἐπενενηνοχέναι Μ 6. προεστάτουν Campius progr. Ruppin. 1849 p. 8 7. ποῖαι Ca 12. οὖσι M³R³ 14. ἐπιγινομένοις Hertleinius Fleckeiseni annal. 1877 p. 34 πότερα AMR, corr. Kaelkerus de eloc. Polyb. p. 240 17. ởὴ τοῦτ' εἶναι Sch (δήπου τοῦτ' εἶναι Re), δήπουτινὰς (sic) A (MR) 20. οὐδε et οὐτε (sine acc.) per dittogr. A, οὐ D 21. τοῖς] τοὺς M (Heysii fidem in dubitationem vocat Spengelius Münchener gel. Ans. XXIV p. 116) 22. πλεῖ τὰ Ca (πλεῖν τὰ Re), πλεῖστα AMR

189, 251 πάλιν ἐπιγενομένης ταραχῆς καὶ κινήσεως, ὑπὲρ ἧς διὰ 18 τὸ μέγεθος τῶν ἐν αὐτῆ πράξεων καὶ τὸ παράδοξον τῶν συμβαινόντων, τὸ δὲ μέγιστον διὰ τὸ τῶν πλείστων μὴ μόνον αὐτόπτης άλλ' ὧν μεν συνεργός ὧν δε και χειριστής 5 γεγονέναι, προήχθην οίον άρχην ποιησάμενος άλλην γράφειν. ήν δ' ή προειρημένη κίνησις εν ή Ρωμαΐοι μεν πρός 5 Κελτίβηρας και Ουακκαίους εξήνεγκαν πόλεμον, Καρχηδό-190 νιοι δὲ τὸν πρὸς Μασσανάσσην βασιλέα τῶν Αιβύων: περί δὲ τὴν Ασίαν Ατταλος μὲν καὶ Προυσίας πρὸς άλ- 2 10 λήλους ἐπολέμησαν, ὁ δὲ τῶν Καππαδοκῶν βασιλεὺς Αριαράθης, ἐκπεσών ἐκ τῆς ἀρχῆς ὑπ' 'Οροφέρνους διὰ Δημητρίου τοῦ βασιλέως, αὖθις ἀνεκτήσατο δι Αττάλου τὴν πατρώαν άρχήν, δ δε Σελεύχου Δημήτριος χύριος γενόμενος 3 έτη δώδεκα τῆς ἐν Συρία βασιλείας αμα τοῦ βίου καὶ τῆς 15 άρχης ἐστερήθη, συστραφέντων ἐπ' αὐτὸν τῶν ἄλλων βασιλέων. αποκατέστησαν δε καί Ρωμαΐοι τους Έλληνας είς 4 την οίκειαν τούς έκ τοῦ Περσικοῦ πολέμου καταιτιαθέντας, απολύσαντες της έπενεχθείσης αὐτοῖς διαβολης, οί 5 δ' αὐτοὶ μετ' οὐ πολὺ Καργηδονίοις ἐπέβαλον τὰς γεῖρας. 20 τὸ μὲν πρῶτον μεταναστῆσαι, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἄρδην αὐτοὺς ἐξαναστῆσαι προθέμενοι διὰ τὰς ἐν τοῖς ἑξῆς δηθησομένας αίτίας, οίς κατάλληλα Μακεδόνων μέν ἀπὸ 6 τῆς 'Ρωμαίων φιλίας Λακεδαιμονίων δὲ τῆς τῶν 'Αχαιῶν συμπολιτείας αποστάντων, αμα την άρχην και το τέλος 25 ἔσχε τὸ κοινὸν ἀτύχημα πάσης τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ μὲν οὖν τῆς ἐπιβολῆς ἡμῶν τοιαῦτα, προσδεῖ δὲ 7 καὶ τῆς τύχης, ἵνα συνδράμη τὰ τοῦ βίου πρὸς τὸ τὴν πρόΘεσιν ἐπὶ τέλος ἀναγαγεῖν : πέπεισμαι μὲν γὰρ, κἄν τι συμ- 8

^{6.} ην δ' η Re, ηδη ABDE, μὲν ηδη M, ηδ' η C κίνησις: des. M 7. οὐακκιους (sine acc.) A 8. μασσανασην (sine acc.) A (R), corr. B, Μασανάσαν ΒW praef. 74 10. ἀριαράνθης AR, corr. Ca 11. ὑπὸ ὀρφέρνους AR, corr. C 12. ἀττάλου Sch coll. 32, 22 (23), 8, αὐτοῦ ΑR, αὐτοῦ C (conf. praef.) 13. πατρώαν AR 14. 15. τοῦ βίου καὶ τῆς ἀρχῆς] conf. praef. ad 2, 41, 6 16. οἱ ante Ῥωμαῖοι vulgo additum ex CDE 22. αἶς C 26. inc. M: Τὰ μὲν πρὸς δη δὲ Μ 26. 27. δὲ καὶ Ηυ, δὲ τὰ ΑΜR, δὲ, eiecto τὰ, Campius progr. Ruppin. 1849 p. 8, δὲ τῶν Ca, δ' ἔτι ΒW 28. ἀγαγεῖν Βε auctore Sch in lexico p. 30 μὲν

βῆ περὶ ἡμᾶς ἀνθρώπινον, οὐκ ἀργήσειν τὴν ὑπόθεσιν οὐδ' ἀπορήσειν ἀνδρῶν ἀξιόχρεων διὰ τὸ κἄλλους πολλοὺς κατεγγυηθήσεσθαι καὶ σπουδάσειν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν αὐτήν. 9 ἐπεὶ δὲ τὰς ἐπιφανεστάτας τῶν πράξεων ἐπὶ κεφαλαίου διεληλύθαμεν, βουλόμενοι καὶ καθόλου καὶ κατὰ μέρος εἰς δ ἔννοιαν ἀγαγεῖν τῆς ὅλης ἱστορίας τοὺς ἐντυγχάνοντας, ώρα 191 μνημονεύοντας τῆς προθέσεως ἐπαναγαγεῖν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Ένιοι δὲ τῶν συγγεγραφότων τὰς κατ' Αννίβαν πράξεις. βουλόμενοι τὰς αίτιας ἡμῖν ὑποδεικνύναι δι' ἃς Ῥωμαίοις 10 καλ Καρχηδονίοις δ προειρημένος ένέστη πόλεμος, πρώτην μέν ἀποφαίνουσι την Ζακάνθης πολιορκίαν υπό Καρχη-2 δονίων, δευτέραν δε την διάβασιν αὐτῶν παρά τὰς συνθήκας τοῦ προσαγορευομένου παρά τοῖς έγχωρίοις Ίβηρος 3 ποταμοῦ. ἐγὼ δὲ ταύτας ἀρχὰς μὲν εἶναι τοῦ πολέμου 15 φήσαιμ' ἄν, αἰτίας γε μὴν οὐδαμῶς ἂν συγχωρήσαιμι. 4 πολλοῦ γε δεῖν, εὶ μὴ καὶ τὴν ᾿Αλεξάνδρου διάβασιν εἰς την Ασίαν αίτιαν είναι τις φήσει τοῦ πρὸς τοὺς Πέρσας πολέμου καὶ τὸν Αντιόχου κατάπλουν εἰς Δημητριάδα τοῦ προς 'Ρωμαίους' ών ουτ' είκος ουτ' άληθές έστιν ουδέ- 20 δ τερον. τίς γαρ αν νομίσειε ταύτας αίτίας υπάρχειν, ών πολλά μεν Αλέξανδρος πρότερον, ούκ όλίγα δε Φίλιππος έτι ζων ένήργησε και παρεσκευάσατο πρός τον κατά των Περσών πόλεμον, δμοίως δὲ πάλιν Αἰτωλοί πρὸ τῆς Αν-6 τιόχου παρουσίας πρός τὸν κατὰ Ῥωμαίων. ἀλλ' ἔστιν 25

om. B (?) DE μὲν γὰρ] μέντοι Rei 196, μὲν γοῦν Sch, μὲν δὴ Bothius Polybian. p. 21 2. τὸ πάλλους Ur 155°, τὸ παὶ ἄλλους B, τὸ πάλλος A(M), τὸ παλῶς CDE, δὲ τὸ πάλλος vulgo post Ca πατεγγυηθησεσθαι AMR, πατεγγυήσεσθαι B Di 4. ἐπεὶ] ἐπὶ A^1 , corr. A^1 7. μνημονεύσαντας et ἐπαναδραμεῖν Campius 1. c. p. 9 ἐπὶ om. M 8. τῆς αὐτῆς] τῆς αὐτῶν Di auctore Sch, αὖ τῆς Emperius opusc. 318, αὐτῆς Tης coni. Hu 9. δὲ] δ' ἔτι M (?) 10. ὑποδεικνῦναι ἡμῖν AMR; sed in A prima manus notis " et ' praescriptis contrarium vocabulorum ordinem restituit; idem coniecerat Ben 11. ὑπέστη πόλεμος M, πόλεμος ἐνέστη C, πόλεμος ἀνέστη DE, συνέστη πόλεμος Wundererus act. semin. Erlang. Il 212 et IV 249 s. πρώτην R^a , πρῶτον AM 17. γὰρ δεῖ AMR, corr. Di praef. vol. IV P. IX 24. πρὸς A^1 , corr. A^2 25. τὸν πατὰ] τὴν πατὰ AB, τὸν πατὰ τῶν M^a CDE

191, 21] ἀνθρώπων τὰ τοιαῦτα μὴ διειληφότων, ἀρχὴ τί διαφέρει καὶ πόσον διέστηκεν αἰτίας καὶ προφάσεως, καὶ διότι τὰ μέν ἐστι πρῶτα τῶν ἁπάντων, ἡ δ' ἀρχὴ τελευταῖον τῶν εἰρημένων. ἐγὼ δὲ παντὸς ἀρχὰς μὲν εἶναὶ φημι τὰς πρώ- 7 τας ἐπιβολὰς καὶ πράξεις τῶν ἤδη κεκριμένων, αἰτίας δὲ τὰς προκαθηγουμένας τῶν κρίσεων καὶ διαλήψεων λέγω δ' ἐπινοίας καὶ διαθέσεις καὶ τοὺς περὶ ταῦτα συλλογισμούς, καὶ δι' ὧν ἐπὶ τὸ κρῖναί τι καὶ προθέσθαι παρα-

γινόμεθα. δῆλον δ', οἶον τὸ προειρημένον, ἐκ τῶν ἐπι- 8
10 φερομένων. τίνες γὰρ ἀληθῶς ἦσαν αἰτίαι, καὶ πόθεν 9
192 φῦναι συνέβη τὸν πρὸς τοὺς Πέρσας πόλεμον, εὐμαρὲς καὶ τῷ τυχόντι συνιδεῖν. ἦν δὲ πρώτη μὲν ἡ τῶν μετὰ 10
Ξενοφῶντος Ἑλλήνων ἐκ τῶν ἄνω σατραπειῶν ἐπάνοδος,

ἐν ἢ πᾶσαν τὴν ᾿Ασίαν διαπορευομένων αὐτῶν πολεμίαν
15 ὑπάρχουσαν οὐδεὶς ἐτόλμα μένειν κατὰ πρόσωπον τῶν
βαρβάρων, δευτέρα δ΄ ἡ τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως 11
᾿Αγησιλάου διάβασις εἰς τὴν ᾿Ασίαν, ἐν ἢ ᾿κεῖνος οὐδὲν
ἀξιόχρεων οὐδ᾽ ἀντίπαλον εὑρὼν ταῖς σφετέραις ἐπιβολαῖς
ἄπρακτος ἡναγκάσθη μεταξὸ διὰ τὰς περὶ τὴν Ἑλλάδα
20 ταραχὰς ἐπανελθεῖν. ἐξ ὧν Φίλιππος κατανοήσας καὶ 12
συλλογισάμενος τὴν Περσῶν ἀνανδρίαν καὶ ἑρθυμίαν καὶ
τὴν αὐτοῦ καὶ Μακεδόνων εὐεξίαν ἐν τοῖς πολεμικοῖς, ἔτι

τοῦ πολέμου πρὸ ὀφθαλμῶν θέμενος, ἅμα τῷ περιποιή- 13
25 σασθαι τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εὖνοιαν ὁμολογουμένην, εὖθέως προφάσει χρώμενος ὅτι σπεύδει μετελθεῖν τὴν Περσῶν παρανομίαν εἰς τοὺς Ἑλληνας, ὁρμὴν ἔσχε καὶ προέθετο πολεμεῖν, καὶ πάντα πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἡτοίμαζε.
διόπερ αἰτίας μὲν τὰς πρώτας ἑηθείσας ἡγητέον τοῦ πρὸς 14

δὲ καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλλος τῶν ἐσομένων ἄθλων ἐκ

80 τοὺς Πέρσας πολέμου, πρόφασιν δὲ τὴν δευτέραν, ἀρχὴν δὲ τὴν Αλεξάνδρου διάβασιν εἰς τὴν Ασίαν. καὶ μὴν τοῦ 7

^{2.} τὸ μέν ἐστι πρῶτον ἀπάντων M 9. δῆλον δ' ὰν εἶη τὸ προειρημένον ἐκ τῶν cet. coni. Hu 13. σατραπιῶν ABDE 16. δευτέραν A¹CDE, δευτέρα * A²(M³B) δ' ἡ Sch pro δὲ 17. ἐκεῖνος AMR (conf. Philol. XIV 314) οὐδὲν M³C, οὐδὲ AR (conf. 3, 17, 6) 21. ῥαθυχίαν R³ 26. ὅτι om. M

κατ' Αντίοχον καὶ Ψωμαίους δῆλον ὡς αἰτίαν μὲν τὴν 2 Αἰτωλῶν ὀργὴν θετέον ἐκεῖνοι γὰρ δόξαντες ὑπὸ Ῥωμαίων ἀλιγωρῆσθαι κατὰ πολλὰ περὶ τὴν ἔκβασιν τὴν ἐκ τοῦ Φιλίππου πολέμου, καθάπερ ἐπάνω προεῖπον, οὐ μόνον ἀντίοχον ἐπεσπάσαντο, πᾶν δὲ καὶ πρᾶξαι καὶ πα- 5 θεῖν ὑπέστησαν διὰ τὴν ἐπιγενομένην ὀργὴν ἐκ τῶν προει-8 ρημένων καιρῶν. πρόφασιν δ' ἡγητέον τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθέρωσιν, ἣν ἐκεῖνοι, περιπορευόμενοι μετ' Αντιόχου τὰς πόλεις, ἀλόγως καὶ ψευδῶς κατήγγελλον, ἀρχὴν δὲ τοῦ πολέμου τὸν Αντιόχου κατάπλουν εἰς Δημητριάδα.

Εγώ δὲ τὴν ἐπὶ πλειον διαστολὴν πεποίημαι περὶ τούτων οὐχ ἕνεκα τῆς τῶν συγγραφέων ἐπιτιμήσεως, χάριν δὲ 193
5 τῆς τῶν φιλομαθούντων ἐπανορθώσεως. τί γὰρ ὄφελος
ἰατροῦ κάμνουσιν ἀγνοοῦντος τὰς αἰτίας τῶν περὶ τὰ σώματα διαθέσεων; τί δ' ἀνδρὸς πραγματικοῦ μὴ δυναμένου 15
συλλογίζεσθαι πῶς καὶ διὰ τί καὶ πόθεν ἕκαστα τῶν πραγ6 μάτων τὰς ἀφορμὰς εἴληφεν; οὕτε γὰρ ἐκεῖνον εἰκὸς οὐδέποτε δεόντως συστήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας,
οὕτε τὸν πραγματικὸν οὐδὲν οἰόν τε κατὰ τρόπον χειρίσαι
τῶν προσπιπτόντων ἄνευ τῆς τῶν προειρημένων ἐπιγνώ- 20
7 σεως. διόπερ οὐδὲν οὕτω φυλακτέον καὶ ζητητέον ὡς τὰς
αἰτίας ἑκάστου τῶν συμβαινόντων, ἐπειδὴ φύεται μὲν ἐκ
τῶν τυχόντων πολλάκις τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, ἰᾶσθαι δὲ ρῷστόν ἐστιν παντὸς τὰς πρώτας ἐπιβολὰς καὶ
διαλήψεις.

Φάβιος δέ φησιν, δ 'Ρωμαϊκὸς συγγραφεύς, αμα τῷ κατὰ Ζακανθαίους ἀδικήματι καὶ τὴν 'Ασδρούβου πλεονεξίαν καὶ φιλαρχίαν αἰτίαν γίνεσθαι τοῦ κατ' 'Αννίβαν 2 πολέμου. ἐκεῖνον γὰρ μεγάλην ἀνειληφότα τὴν δυναστείαν ἐν τοῖς κατ' Ἰβηρίαν τόποις, μετὰ ταῦτα παραγενόμενον ³⁰ ἐπὶ Διβύην ἐπιβαλέσθαι καταλύσαντα τοὺς νόμους εἰς μο-

^{3.} ωλιγωρήσθαι ΑΜ, όλιγωρήσθαι Β, όλιγωρείσθαι CDE 4. χαθάπερ ἐπάνω προείπον οπ. Μ 18. συστήσασθαι Μ (idem coniecerat Roi 197), στήσασθαι ΑΚ 19. τῶν πραγματιχῶν Μ 24. ἐστίν Α, ἐστι Μ. R. 25. διαλήψεις: des. Μ 27. ἀσδρούβα DE 28. γενέσθαι coni. Βε 31. ἐπὶ] εἰς coni. Βε, probat Hertleinius progr. Wertheim.

193, 21]

-

ναρχίαν περιστήσαι τὸ πολίτευμα τῶν Καρχηδονίων τοὺς 3 δὲ πρώτους ἄνδρας ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος, προϊδομένους αὐτοῦ τὴν ἐπιβολήν, συμφρονῆσαι καὶ διαστῆναι πρὸς αὐτόν τὸν δ' Ασδρούβαν ὑπιδόμενον, ἀναχωρήσαντ' ἐκ τῆς 4 5 Διβύης, τὸ λοιπὸν ήδη τὰ κατὰ τὴν Ίβηρίαν χειρίζειν κατὰ την αύτοῦ προαίρεσιν, οὐ προσέχοντα τῷ συνεδρίψ τῶν Καρχηδονίων. Αννίβαν δε κοινωνόν και ζηλωτήν έκ μει- 5 ρακίου γεγονότα τῆς ἐκείνου προαιρέσεως, καὶ τότε διαδεξάμενον τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ᾿Ασδρούβα 10 ποιείσθαι των πραγμάτων. διὸ καὶ νῦν τὸν πόλεμον τοῦ- 6 τον έξενηνοχέναι κατά την αύτοῦ προαίρεσιν Ρωμαίοις παρά την Καρχηδονίων γνώμην οὐδένα γὰς εὐδοκεῖν τῶν ἀξιο- 7
194 λόγων ἀνδςῶν ἐν Καρχηδόνι τοῖς ὑπ' ἐΑννίβου πεςὶ τὴν Ζακανθαίων πόλιν πραχθεῖσιν. ταῦτα δ' εἰπών φησιν μετά 8 15 την της προειρημένης πόλεως άλωσιν παραγενέσθαι τούς Ψωμαίους οδομένους δεῖν η τὸν Αννίβαν ἐκδιδόναι σφίσι τους Καρχηδονίους η τον πόλεμον αναλαμβάνειν. εί δέ τις 9 έροιτο τὸν συγγραφέα ποῖος ἦν καιρὸς οἰκειότερος τοῖς Καρχηδονίοις η ποῖον πρᾶγμα τούτου δικαιότερον η συμ-20 φορώτερον, ἐπείπερ ἐξ ἀρχῆς δυσηρεστοῦντο, καθάπερ οὖτός φησιν, τοῖς ὑπ' Αννίβου πραττομένοις, τοῦ πεισθέν- 10 τας τότε τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίων παρακαλουμένοις ἐκδοῦναι μέν τὸν αἴτιον τῶν ἀδικημάτων, ἐπανελέσθαι δ' εὐλόγως δι' έτέρων τον κοινον έχθρον της πόλεως, περιποιήσασθαι 25 δὲ τῆ χώρα τὴν ἀσφάλειαν ἀποτριψαμένους τὸν ἐπιφερόμενον πόλεμον, δόγματι μόνον την εκδίκησιν ποιησαμένους, τί αν είπειν έχοι πρός αὐτά; δηλον γάρ ώς οὐδέν. οί γε 11 τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ πρᾶξαί τι τῶν προειρημένων ώς έπτακαίδεκ' έτη συνεχώς πολεμήσαντες κατά την Αννίβου 30 προαίρεσιν οὐ πρότερον κατελύσαντο τὸν πόλεμον, ἕως οὖ πάσας εξελέγξαντες τὰς ελπίδας τελευταΐον είς τὸν περί

¹⁸⁶⁶ p. 5 (sed conf. 1, 29, 2; 3, 49, 1; 3, 99, 2; 3, 101, 3; 4, 22, 8 cet.)
3. συμφρονέσαι Α 4. ἀναχωρήσαντα AR 14. φησίν Α, φησί R^e
17. εἰ δ' εἴτις Α 19. ἢ alterum] και vulgo ante Sch invitis libris
συμφερώτερον C 21. φησί R^e 26. ἐκδιήγησιν AB ποιησάμενος Α
27. οἱ δὲ Be auctore Sch 29. ἑπτακαίδεκα AR

τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἐν αὐτῆ σωμάτων παρεγένοντο κίνδυνον.

Τίνος δὴ χάριν ἐμνήσθην Φαβίου καὶ τῶν ὑπ' ἐκείνου 2 γεγραμμένων; οὐχ ἕνεκα τῆς πιθανότητος τῶν εἰρημένων, ἀγωνιῶν μὴ πιστευθῆ παρά τισιν (ἡ μὲν γὰρ παρὰ τούτων 5 ἀλογία καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς ἐξηγήσεως αὐτὴ δι' αὐτῆς δύ-3 ναται θεωρεῖσθαι παρὰ τοῖς ἐντυγχάνουσιν), ἀλλὰ τῆς τῶν ἀναλαμβανόντων τὰς ἐκείνου βύβλους ὑπομνήσεως, ἵνα μὴ πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν ἀλλὰ πρὸς τὰ πράγματα βλέπωσιν. 4 ἔνιοι γὰρ οὐκ ἐπὶ τὰ λεγόμενα συνεπιστήσαντες ἀλλ' ἐπ' 10 αὐτὸν τὸν λέγοντα, καὶ λαβόντες ἐν νῷ διότι κατὰ τοὺς καιροὺς ὁ γράφων γέγονε καὶ τοῦ συνεδρίου μετεῖχε τῶν 195 Ῥωμαίων, πᾶν εὐθέως ἡγοῦνται τὸ λεγόμενον ὑπὸ τούτου 5 πιστόν. ἐγὼ δὲ φημὶ μὲν δεῖν οὐκ ἐν μικρῷ προσλαμβάνε-

πιστον. εγω σε φημι μεν σειν συχ εν μικρφ προσκαμρανεσθαι τὴν τοῦ συγγραφέως πίστιν, οὐχ αὐτοτελῆ δὲ χρίνειν, 15 τὸ δὲ πλεῖον ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι τοὺς ἀναγινώσχοντας τὰς δοχιμασίας.

6 Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ γε Ῥωμαίων καὶ Καρχηδονίων πολέμου (τὴν γὰρ παρέκβασιν ἐντεῦθεν ἐποιησάμεθα) νομιστέον πρώτην μὲν αἰτίαν γεγονέναι τὸν Αμίλκου θυμὸν 20 τοῦ Βάρκα μὲν ἐπικαλουμένου, πατρὸς δὲ κατὰ φύσιν Αν-7 νίβου γεγονότος. ἐκεῖνος γὰρ οὐχ ἡττηθεὶς τῷ περὶ Σικελίας πολέμψ τῆ ψυχῆ τῷ δοκεῖν αὐτὸς μὲν ἀκέραια διατετηρηκέναι τὰ περὶ τὸν Ἐρυκα στρατόπεδα ταῖς ὁρμαῖς ἐφὰν αὐτὸς ἦν, διὰ δὲ τὴν ἐν τῆ ναυμαχία τῶν Καρχηδονίων ٤ ἦτταν τοῖς καιροῖς εἴκων πεποιῆσθαι τὰς συνθήκας, ἔμενεν 8 ἐπὶ τῆς ὁρμῆς, τηρῶν ἀεὶ πρὸς ἐπίθεσιν. εἰ μὲν οὖν μὴ τὸ

^{3.} inc. M: Τοι φησιν ὁ πολύβιος περὶ φαβίου τοῦ συγγραφέως κατατρέχων αὐτόν τίνος χάριν cet. δὴ om. M, δὲ CDE 5. μὴ] μὴ οὐ Να 135 παρὰ τούτψ Ca, περὶ τούτων coni. Hu (conf. praef. ad 1, 37, 4, β) 7. παρὰ del. Campius progr. Ruppin. 1849 p. 9 (sed conf. praef. l. c.) 8. βίβλους M* R* 11. post τοὺς suctore Rei 198 add. αὐτοὺς Campius l. c. (sed conf. 3, 19, 11 et supra ad p. 129, 18) 17. δοκιμασίας: des. M 20. πρώτον μὲν αἰτίαν AB (conf. ad p. 204, 11), πρώτον μὲν αἰτιον coni. Di 17 22. σικελίαν C 23. τύχη A (R), corr. Ca (conf. ad p. 194, 20) 24. στρατόπεδ ἐν coni. Hu 26. ῆκων A 27. ὁρμῆς Hu, ὀρ∗ῆς A, ὀργῆς vulgo ex R (conf. Sch in lexico v. ὀρμή et 15, 32, 6 s.) καιρὸν ante τηρών add. Sch coll. 3, 67, 1

195, 171

• περί τους ξένους έγένετο κίνημα τοις Καργηδονίοις, ευθέως αν άλλην αρχήν ξποιείτο και παρασκευήν πραγμάτων, όσον έπ' έχεινω· προκαταληφθείς δέ ταῖς έμφυλιοις ταραγαῖς 9 έν τούτοις και περί ταύτας διέτριβε τας πράξεις. 'Ρωμαίων 10 5 δέ, μετὰ τὸ καταλύσασθαι Καρχηδονίους τὴν προειρημένην ταραχήν, ἀπαγγειλάντων αὐτοῖς πόλεμον τὸ μὲν πρῶτον είς πᾶν συγκατέβαινον, ὑπολαμβάνοντες αὐτοὺς νικήσειν τοῖς δικαίοις, καθάπερ ἐν ταῖς πρὸ ταύτης βύβλοις περί τούτων δεδηλώκαμεν, ών γωρίς ούν ολόν τε [ήν] συμπεριε- 2 10 νεγθηναι δεόντως ούτε τοῖς νῦν λεγομένοις οὐτε τοῖς μετὰ ταῦτα ξηθησομένοις ὑφ' ἡμῶν πλὴν οὐκ ἐντρεπομένων 3 των Ρωμαίων είξαντες τη περιστάσει, και βαρυνόμενοι μέν, ούκ έχοντες δε ποιείν ουδέν, εξεχώρησαν Σαρδόνος, συνεχώρησαν δ' είσοίσειν ἄλλα χίλια καὶ διακόσια τάλαντα 196 πρός τοῖς πρότερον, ἐφ' ῷ μὴ τὸν πόλεμον ἐκείνοις ἀναδέξασθαι τοῖς χαιροῖς. διὸ χαὶ δευτέραν, μεγίστην δὲ ταύ- 4 την θετέον αίτίαν τοῦ μετά ταῦτα συστάντος πολέμου: Αμίλκας γὰρ προσλαβών τοῖς ίδίοις θυμοῖς τὴν ἐπὶ τούτοις 5 δργην των πολιτων, ώς θάττον τούς αποστάντας των μι-20 σθοφόρων καταπολεμήσας έβεβαίωσε τῆ πατρίδι τὴν ἀσφάλειαν, εύθέως ἐποιεῖτο τὴν δομὴν ἐπὶ τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πράγματα, σπουδάζων ταύτη χρήσασθαι παρασκευή πρὸς τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον. ἢν δὴ καὶ τρίτην αίτίαν νο- 6 μιστέον, λέγω δὲ τὴν εύροιαν τῶν κατ' Ἰβηρίαν πραγμά-25 των Καρχηδονίοις ταύταις γάρ ταῖς χερσὶ πιστεύσαντες εύθαρσως ένέβησαν είς τὸν προειρημένον πόλεμον. Ότι δ' Αμίλχας πλεῖστα μὲν συνεβάλετο πρὸς τὴν σύ- 7 στασιν τοῦ δευτέρου πολέμου, καίπερ τετελευτηκώς έτεσι

στασιν τοῦ δευτέρου πολέμου, καίπες τετελευτηκώς ἔτεσι δέκα πρότερον τῆς καταρχῆς αὐτοῦ, πολλὰ μὲν ᾶν εῦροι 30 τις εἰς τοῦτο, σχεδὸν δὲ πρὸς πίστιν ἀρκοῦν ἔσται τὸ λέγεσθαι μέλλον. καθ' οῦς γὰρ καιροὺς καταπολεμηθεὶς 11 'Αννίβας ὑπὸ Ῥωμαίων τέλος ἐκ τῆς πατρίδος ἐξεχώρησε

^{5.} διαλύσασθαι coni. Sch et multo ante ille qui margini archetypi διὰ adscripsit, quod in AR ante τὴν inculcatum est, eiectum ab Ur 155 8. βlβλοις R° 9. ην del. Bentenus observ. crit. p. 23 15. ἐν ἐκείνοις coni. Βε 27. συνεβάλετο Β° Re, συνελάβετο AR 32. ἀνεχώρησε C Polybius I.

καὶ παρ' Αντιόχω διέτριβε, τότε Έωμαῖοι συνθεωροῦντες ήδη την Αλτωλών έπιβολην έξαπέστειλαν πρεσβευτάς πρός Αντίογον, βουλόμενοι μη λανθάνειν σφᾶς την τοῦ βασιλέως 2 προαίρεσιν. οἱ δὲ πρέσβεις ὁρῶντες τὸν Αντίοχον προσέχοντα τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ πρόθυμον ὄντα πολεμεῖν Ῥωμαίοις 5 έθεράπευον τὸν Αννίβαν, σπουδάζοντες εἰς ὑποψίαν ἐμβα-3 λείν πρός τον Αντίοχον. δ και συνέβη γενέσθαι. προβαίνοντος γάρ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ βασιλέως ὑπόπτως ἔχοντος άει και μαλλον πρός τὸν Αννίβαν, ἐγένετό τις καιρὸς ὡς έπλ λόγον άχθηναι την υποικουρουμένην άτοπίαν εν αυτοῖς. 10 4 έν ω και πλείους απολογισμούς ποιησάμενος Αγγίβας τέλος έπλ τὸ τοιοῦτο κατήντησε, δυσγρηστούμενος τοῖς λόγοις. 5 έωη γάρ, καθ' δν καιρόν δ πατήρ αὐτοῦ τὴν εἰς Ίβηρίαν έξοδον μέλλοι στρατεύεσθαι μετά των δυνάμεων, έτη μέν έγειν έννέα. θύοντος δ' αὐτοῦ τῷ Διὶ παρεστάναι παρὰ 15 6 τὸν βωμόν ἐπεὶ δὲ καλλιερήσας κατασπείσαι τοῖς θεοῖς 197 καὶ ποιήσαι τὰ νομιζόμενα, τοὺς μὲν ἄλλους τοὺς περὶ τὴν θυσίαν αποστήναι κελεύσαι μικρόν, αὐτὸν δὲ προσκαλεσάμενον έρέσθαι φιλοφρόνως εί βούλεται συνεξορμαν έπλ την 7 στρατείαν, ασμένως δε κατανεύσαντος αὐτοῦ καί τι καὶ 20 προσαξιώσαντος παιδικώς, λαβόμενον της δεξιάς προσαγαγείν αὐτὸν πρὸς τὸν βωμόν, καὶ κελεύειν άψάμενον 8 των ίερων ομνύναι μηδέποτε 'Ρωμαίοις ευνοήσειν. ταῦτ' οὖν εἰδότα σαφῶς ἢξίου τὸν Αντίοχον, ξως μὲν ἄν τι δυσχερές βουλεύηται κατά 'Ρωμαίων, θαρρείν και πιστεύειν, 25 9 αὐτὸν συνεργὸν έξειν νομίζοντ' άληθινώτατον έπὰν δὲ διαλύσεις η φιλίαν συντίθηται πρός αὐτούς, τότε μη προσδείσθαι διαβολής άλλ' άπιστείν και συλάττεσθαι πάν

^{2.} ἐπιβουλὴν Α 8. γὰρ] γοῦν Ca, δὲ coni. Sch 10. ὑποχυρουμέτην AB, ὑπηχουρουμέτην DE, corr. C 15. ἔσχεν AR, corr. C παρεσταναι (sine acc.) Α, παρεστάναι R^a , accentum corr. Sch 16. καταπείσαι et 17. ποιῆσαι AR, acc. corr. Ca 18. κελεύσας et προσκαλεσάμενος ἔροίτο AR, corr. Sch 19. ώς post φιλοφρόνως add. AR, del. Ca βού|λεται A, βούλοιτο vulgo ex R 20. στρατειάν A καλ post τι om. CDE 23. ὀμνῦναι A 24. 25. μὲν ἀν - πιστεύειν om. D¹Ε¹ ἀν τι δυσχερές AC, ἀν δυσχερές τι B(?) 26. νομίζοντες AB, νομίζοντα CDE corr. Ben

197, 14] γάρ τι πράξειν κατ' αὐτῶν δ δυνατὸς είη. δ μὲν οὖν 12 'Αντίοχος ἀκούσας, καὶ δόξας αὐτοπαθῶς ἃμα δ' ἀληθινῶς είρησθαι, πάσης της προϋπαρχούσης ύποψίας απέστη: της μέντοι γε δυσμενείας της Αμίλκου και της όλης προ- 2 5 θέσεως δμολογούμενον θετέον είναι τοῦτο μαρτύριον, ώς καὶ δι' αὐτῶν φανερὸν ένένετο τῶν πραγμάτων, τοιούτους 3 γὰρ ἐχθροὺς παρεσκεύασε Ῥωμαίοις Ασδρούβαν τε τὸν τῆς θυγατρός ἄνδρα καὶ τὸν αύτοῦ κατὰ σύσιν υἱὸν Αννίβαν ώστε μη καταλιπείν ύπερβολην δυσμενείας. 'Ασδρούβας 4 10 μεν οὖν προαποθανών οὖ πᾶσαν ἔκδηλον ἐποίησε τὴν αὖτοῦ πρόθεσιν 'Αννίβα δὲ παρέδωκαν οἱ καιροὶ καὶ λίαν έναποδείξασθαι την πατρώαν έχθραν είς Ένωμαίους. διό 5 καὶ τοὺς ἐπὶ πραγμάτων ταττομένους χρη τῶν τοιούτων ούδενὸς μᾶλλον φροντίζειν ώς τοῦ μὴ λανθάνειν τὰς προ-15 αιρέσεις τῶν διαλυομένων τὰς ἔχθρας ἢ συντιθεμένων τὰς 198 φιλίας, πότε τοῖς καιροῖς εἴκοντες καὶ πότε ταῖς ψυχαῖς ήττωμενοι ποιούνται τας συνθήκας, ίνα τούς μεν εφέδρους 6 νομίζοντες είναι τῶν καιρῶν ἀεὶ φυλάττωνται, τοῖς δὲ πιστεύοντες ώς ύπηκόοις η φίλοις άληθινοῖς πῶν τὸ παρα-20 πῖπτον ἐξ ἑτοίμου παραγγέλλωσιν. \

Αἰτίας μὲν οὖν τοῦ κατ' Αννίβαν πολέμου τὰς προει- 7 ρημένας ἡγητέον, ἀρχὰς δὲ τὰς μελλούσας λέγεσθαι. Καρ- 18 χηδόνιοι γὰρ βαρέως μὲν ἔφερον καὶ τὴν ὑπὲρ Σικελίας ἡτταν, συνεπέτεινε δ' αὐτῶν τὴν ὀργήν, καθάπερ ἐπάνω 25 προείπον, τὰ κατὰ Σαρδόνα καὶ τὸ τῶν τελευταῖον συντεθέντων χρημάτων πλῆθος. διόπερ ἅμα τῷ τὰ πλείστα 2 κατ' Ἰβηρίαν ὑφ' αὐτοὺς ποιήσασθαι πρὸς πᾶν ἔτοίμως

^{1.} πράξειν Sca (conf. 23, 9, 6), πρᾶξαι AR, αν post πρᾶξαι (immo post γὰρ) addendum esse coni. Βε αν ante εἰη vulgo additum ex C del. Di 2. δὲ ἀληθινῶς AR, καὶ ἀληθῶς Suid. ν. αντοπαθῶς 9. καταλειπεῖν A inc. M: Ὁτι ἀσδρούβας ἐχθρὸς ἢν ξωμαίων, δς προαποθανὼν cet. 10. πᾶσαν Βε ρτο πᾶσιν 11. προαίρεσιν C 12. πατρώαν M³, πατρώαν AR 14. ὡς τε μη A, ώστε μὴ MR, coit. Sch 16. ποτὲ A καὶ πο|τε A 18. νομίζοντες Μ³ Ca, νομίζοντας AR 19. παραπίπτον AM 20. παραγγέλλωσιν: des. M 21. οὐν om. AR, add. C (conf. 5, 86, 7) 25. σαρδονα (sine acc.) A τελευταΐον AB^2C^1 , τελευταίων B^1C^2DE 27. αὐτοὺς AB, ἑαντοὺς vulgo ex R

3 διέχειντο τὸ κατὰ Ῥωμαίων ὑποδειχνύμενον. προσπεσούσης οὖν τῆς ᾿Ασδρούβου τελευτῆς, ῷ μετὰ τὸν ᾿Αμίλχου θάνατον ενεχείρισαν τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, τὸ μεν πρώτον 4 ἐκαραδόκουν τὰς τῶν δυνάμεων δρμάς, ἀφικομένης δὲ τῆς άγγελίας έχ τῶν στρατοπέδων ὅτι συμβαίνει τὰς δυνάμεις 5 όμοθυμαδον ήρησθαι στρατηγον Αννίβαν, παραυτίκα συναθροίσαντες τον δημον μια γνώμη κυρίαν εποίησαν την a. u. b τῶν στρατοπέδων αίρεσιν. Αννίβας δὲ παραλαβών την 533 άρχὴν εὐθέως ώρμησεν ώς καταστρεψόμενος τὸ τῶν Όλκάδων έθνος, ἀφικόμενος δὲ πρὸς Αλθαίαν τὴν βαρυτάτην 10 6 αὐτῶν πόλιν κατεστρατοπέδευσεν, μετὰ δὲ ταῦτα γρησάμενος ένεργοῖς αμα καὶ καταπληκτικαῖς προσβολαῖς ταχέως έχράτησε τῆς πόλεως οὖ συμβάντος οἱ λοιποὶ γενόμενοι η καταπλαγείς ένέδωκαν αύτους τοίς Καρχηδονίοις. άργυρολογήσας δὲ τὰς πόλεις, καὶ κυριεύσας πολλῶν χρημάτων, 15 8 ήκε παραχειμάσων είς Καινήν πόλιν. μεγαλοψύχως δέ χρησάμενος τοῖς ὑποταττομένοις, καὶ τὰ μὲν δοὺς τῶν ὀψωνίων τοῖς συστρατευομένοις τὰ δ' ὑπισχνούμενος, πολλὴν 199 εὖνοιαν καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἐνειργάσατο ταῖς δυνάμεσι. 14 τ $\tilde{\omega}$ δ' ἐπιγινομέν ω θέρει πάλιν δρμήσας ἐπὶ τοὺς Οὐακ- $\frac{a.u.}{534}$ καίους, Έλμαντικήν μεν εξ εφόδου ποιησάμενος προσβολάς κατέσχεν, 'Αρβουκάλην δε διά το μέγεθος τῆς πόλεως καὶ τὸ πλήθος ἔτι δὲ τὴν γενναιότητα τῶν οἰκητόρων μετὰ 2 πολλης ταλαιπωρίας πολιορχήσας κατά χράτος εἶλε. μετά δὲ ταῦτα παραδόξως εἰς τοὺς μεγίστους ἦλθε κινδύνους 23 έπανάγων, συνδραμόντων έπ' αυτον των Καρπησίων, δ σχεδον Ισχυρότατόν έστιν έθνος των κατ' έκείνους τους ε τόπους, δμοίως δε και των άστυγειτόνων άθροισθέντων αμα τούτοις, οθς ήρέθισαν μάλιστα μέν οί των Όλκάδων

^{2.} οὖν om. CDE ἀσδρούβου Β, ἀσδρούβα Ατ in marg. et CDE in contextu, ἀννίβου Α¹ 3. ἐνεχείρησαν ΑR, corr. C 4. ἐκαραδόκουν τὰς Α² ex καίραδοκοῦντας 9. ὀλκάδων R³ Stephanus Livius, ὁλκάδων Α 10. ἀλθαίαν Ca ex Stephano (haud dubie diphthongum αι tuente) et Suida, ἀλθίαν ΑR, Cartalam Liv. 21, 5, 4 11. κατεστρατοπέδευσε R³ 12. συμβολαῖς C, συμφοραῖς DE 14. ἀργυροπωλήσας CDE 20. ἐπιγενομένφ DE 21. ελμαντικήν (sine spir.) Α, ἐλμαντικήν R³ Steph., corr. Ηυ coll. Liv. 21, 5, 6 29. ὀλκάδων Α

199, 131 φυγάδες, συνεξέκαυσαν δε και των έκ της Έλμαντικής οί διασωθέντες. πρός ους εί μεν έκ παρατάξεως ήναγκάσθη- 4 σαν οί Καρχηδόνιοι διακινδυνεύειν, δμολογουμένως αν ήττήθησαν νῦν δὲ πραγματικώς καὶ νουνεχώς ἐξ ὑποστρο- 5 5 φης αναχωρήσαντος Αννίβου καὶ πρόβλημα ποιησαμένου τὸν Τάγον καλούμενον ποταμόν, και περί τὴν τοῦ ποταμοῦ διάβασιν συστησαμένου τὸν κίνδυνον, αμα δὲ συγχρησαμένου συναγωνιστή τῷ ποταμῷ καὶ τοῖς θηρίοις οἶς εἶχε περί τετταράκοντα τον άριθμόν, συνέβη τὰ όλα παρα-10 δόξως και κατά λόγον αὐτῷ χωρῆσαι. τῶν γὰρ βαρβάρων 6 ξπιβαλομένων κατά πλείους τόπους βιάζεσθαι καὶ περαιοῦσθαι τὸν ποταμόν, τὸ μὲν πλεῖστον αὐτῶν μέρος διεφθάρη περί τὰς ἐκβάσεις, παραπορευομένων τῶν θηρίων παρά τὸ χείλος καὶ τοὺς ἐκβαίνοντας ἀεὶ προκαταλαμβα-15 νόντων, πολλοί δὲ κατ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ὑπὸ τῶν ίπ- 7 πέων απώλοντο δια το πρατείν μεν μαλλον τοῦ δεύματος τούς ξππους, έξ ύπερδεξίου δὲ ποιεῖσθαι τὴν μάγην τοὺς ίππέας πρὸς τοὺς πεζούς. τέλος δὲ τοὔμπαλιν ἐπιδια- 8 βάντες οἱ περὶ τὸν Αννίβαν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐτρέψαντο 20 πλείους η δέκα μυριάδας ανθρώπων. ων ήττηθέντων οὐ- 9 200 δελς έτι των έντὸς "Ιβηρος ποταμοῦ ραδίως πρὸς αὐτοὺς άγτοφθαλμεῖν ἐτόλμα πλην Ζακανθαίων. ταύτης δὲ τῆς 10 πόλεως ἐπειρᾶτο κατὰ δύναμιν ἀπέχεσθαι, βουλόμενος μηδεμίαν αφορμήν δμολογουμένην δούναι του πολέμου 25 'Ρωμαίοις, ξως τάλλα πάντα βεβαίως ύφ' αύτὸν ποιήσαιτο κατά τὰς Αμίλκου τοῦ πατρὸς ὑποθήκας καὶ παρ-

Οἱ δὲ Ζακανθαῖοι συνεχῶς ἔπεμπον εἰς τὴν Ῥώμην, 15
• ἅμα μὲν ἀγωνιῶντες περὶ σφῶν καὶ προορώμενοι τὸ μέλ80 λον, ἅμα δὲ βουλόμενοι μὴ λανθάνειν Ῥωμαίους τὴν γινομένην εὖροιαν Καρχηδονίοις τῶν κατ' Ἰβηρίαν πραγμά-

αινέσεις.

^{1.} μαντικής AR, ελμαντικής $E^2(D?)$ 10. αὐτῶι χωρήσαι τῶν A^2 ex αύτῶν χωρησάντων, ut videtur 11. ἐπιβαλομένων AE, ἐπιβαλλομένων R^2 25. ὑπ' αὐτὸν GDE 26. ὑποθέσεις GDE 28. inc. N fol. 37 \cdot : Ὅτι ζακανθαῖοι ὑπὸ καρχηδονίων πολιορκούμενοι συνεχῶς ἔπεμπον cet. 31. εὖρροιαν N

2 των, 'Ρωμαΐοι δὲ πλεονάκις αὐτῶν παρακηκοότες, τότε πρεσβευτάς έξαπέστειλαν τούς έπισκεψομένους ύπερ των 3 προσπιπτόντων. Αννίβας δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς πεποιημένος ύφ' αύτὸν ους προέθετο, παρῆν αὖθις μετὰ των δυνάμεων παραγειμάσων είς Καινήν πόλιν, ήτις ώσα- 5 νεί πρόσχημα καί βασίλειον ην Καρχηδονίων εν τοῖς κατά 4 την Ίβηρίαν τόποις. καταλαβών δὲ την παρά τῶν Ῥωμαίων πρεσβείαν, και δούς αύτον είς έντευξιν, διήκουε περί των 5 ένεστώτων. 'Ρωμαΐοι μέν ουν διεμαρτύροντο Ζακανθαίων απέχεσθαι (κείσθαι γαρ αὐτούς ἐν τῆ σφετέρα πίστει) καὶ 10 τὸν Ίβηρα ποταμὸν μὴ διαβαίνειν κατὰ τὰς ἐπ' Ασδρού-6 βου γενομένας δμολογίας δ δ' Αννίβας άτε νέος μεν ών, πλήρης δὲ πολεμικῆς όρμῆς, ἐπιτυχὴς δ' ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς. πάλαι δὲ παρωρμημένος πρὸς τὴν κατὰ Ῥωμαίων ἔχθραν. 7 πρός μεν εκείνους, ώς κηδόμενος Ζακανθαίων, ενεκάλει 15 Ψωμαίοις διότι μιχροῖς ξμπροσθεν χρόνοις στασιαζόντων αὐτῶν, λαβόντες τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ διαλῦσαι, ἀδίκως ξπανέλοιντό τινας των προεστώτων, ους ου περιόψεσθαι 201 παρεσπονδημένους (πάτριον γαρ είναι Καρχηδονίοις τὸ 8 μηδένα τῶν ἀδικουμένων περιορᾶν), πρὸς δὲ Καργηδονίους 20 διεπέμπετο πυνθανόμενος τί δει ποιείν, ότι Ζακανθαίοι πιστεύοντες τῆ Ρωμαίων συμμαχία τινὰς τῶν ὑφ' αὐτοὺς 9 ταττομένων άδιχοῦσι. καθόλου δ' ἦν πλήρης άλογίας καὶ θυμού βιαίου. διὸ καὶ ταῖς μὲν άληθιναῖς αἰτίαις οὐκ έγρητο, κατέφευγε δ' εἰς προφάσεις ἀλόγους, άπερ εἰώθασι 2 ποιείν οί διὰ τὰς προεγκαθημένας αὐτοῖς δρμὰς όλιγω-10 ροῦντες τοῦ καθήκοντος. πόσω γὰρ ἦν ἄμεινον οἴεσθαι

^{5.} παραχειμάζων ARN, corr. Βε η τε σωμαν ει προσχημα A(Β), η τε σωμαν . . . πρόσχημα N, εἶ τε σῶμα η πρόσχημα DE, corr. C 6. καρχηδονίοις ἐν τοῖς DE, ἐν τοῖς καρχηδονίων C 9. διεμαρτύραντο DE 11. ἀσδρούβαν ABN, ἀσδρούβα R°, corr. Sch 12. inc. P: Ότι ἀννίβας ὁ καρχηδονίων στρατηγὸς νέος μὲν ην πλήρης cet. μὲν οm. N 13. ἐπιβολαῖς APRN et optimus Suidae liber v. Αννίβας, βουλαῖς reliqui Suidae libri 14. ἔχθραν: des. P 15. μὲν οm. N 17. ἐπιστολην CDE εἰς τὸ διαλῦσαι del. Βεπ 18. ἐπανείλοντο CDE 21. Ότι ζακανθαῖοι, quasi sit initium eclogae, N 22. πιστεύσαντες D ὑφ' αὐτοὺς AN, ὑπ' αὐτοὺς vulgo ex R 25. ἀπερ ARN, ὅπερ vulgo ex C

201, 11]
δεῖν Ῥωμαίους ἀποδοῦναι σφίσι Σαρδόνα καὶ τοὺς ἐπιταχθέντας ἅμα ταὐτη φόρους, οὺς τοῖς καιροῖς συνεπιθέμενοι πρότερον ἀδίκως παρ' αὐτῶν ἔλαβον· εἰ δὲ μή, φάναι
πολεμήσειν; νῦν δὲ τὴν μὲν οὖσαν αἰτίαν ἀληθινὴν παρα- 11
δ σιωπῶν, τὴν δ' οὐχ ὑπάρχουσαν περὶ Ζακανθαίων πλάττων, οὐ μόνον ἀλόγως, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀδίκως κατάρχειν
ἐδόκει τοῦ πολέμου. οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις, ὅτι 12
μὲν εἴη πολεμητέον σαφῶς εἰδότες, ἀπέπλευσαν εἰς Καρχηδόνα, τὰ παραπλήσια θέλοντες ἐπιμαρτύρασθαι κάκεί10 νους· οὐ μὴν ἐν Ἰταλία γε πολεμήσειν ἤλπισαν, ἀλλ' ἐν 13
Ἰβηρία, χρήσεσθαι δὲ πρὸς τὸν πόλεμον δρμητηρίψ τῆ
Ζακανθαίων πόλει.

Διὸ καὶ πρὸς ταύτην άρμοζομένη τὴν ὑπόθεσιν ἡ σύγ- 16 κλητος έκρινεν ἀσφαλίσασθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα πράγ-15 ματα, προοφωμένη διότι μέγας έσται καὶ πολυχρόνιος καὶ μαχράν ἀπὸ τῆς οἰχείας ὁ πόλεμος. συνέβαινε γάρ κατ' 2 έκείνους τούς καιρούς Δημήτριον τον Φάριον ἐπιλελησμένον μέν των προγεγονότων είς αυτον εύεργετημάτων υπό 'Ρωμαίων, καταπεφρονηκότα δὲ πρότερον μὲν διὰ τὸν ἀπὸ 20 Γαλατῶν τότε δὲ διὰ τὸν ἀπὸ Καρχηδονίων φόβον περιεστῶτα Ῥωμαίους, πάσας δ' ἔχοντα τὰς ἐλπίδας ἐν τῆ Μα- 3 202 κεδόνων οίκία διὰ τὸ συμπεπολεμηκέναι καὶ μετεσχηκέναι των πρός Κλεομένη κινδύνων Αντιγόνω, πορθείν μέν καλ καταστρέφεσθαι τὰς κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα πόλεις τὰς ὑπὸ 25 'Ρωμαίους ταττομένας, πεπλευκέναι δ' έξω τοῦ Λίσσου παρά τὰς συνθήκας πεντήκοντα λέμβοις, καὶ πεπορθηκέναι πολλάς των Κυκλάδων νήσων. είς α βλέποντες Ρωμαΐοι. 4 καὶ θεωροῦντες ἀνθοῦσαν τὴν Μακεδόνων οἰκίαν, ἔσπευδον ἀσφαλίσασθαι τὰ πρὸς ξω τῆς Ἰταλίας, πεπεισμένοι κα-

^{2.} τοὺς καιροὺς ΑΝ, corr. R 4. ἀληθινὴν del. Di praef. vol. IV p. viii 11. χρήσεσθαι Α² ΒΝ, χρήσασθαι Α¹ R δὲ om. Ν 13. ἀρμοζομένη Sca, ἀρμοζόμενοι ARN BW praef. 7 s. 15. ἐστὶ Ν 16. πόλεμος: des. Ν 20. δια τὸν om. C 21. ὁωμαίοις CDE 22. οἰκία et οἰκεία Α per dittogr. 23. κλεομένη BD, κλεομένει CE, in Α η et ει eadem manu sic scripta, ut utrum prius fuerit discerni nequeat 25. δισσον (sine acc.) Α (R), λισσοῦ D² Ε² 29. πεπεισμένος Α¹, πεπεισμένως Α², corr. R

ταταχήσειν διορθωσάμενοι μὲν τὴν Ἰλλυριῶν ἄγνοιαν, ἔπιτιμήσαντες δὲ καὶ κολάσαντες τὴν ἀχαριστίαν καὶ προπέ5 τειαν τὴν Δημητρίου. διεψεύσθησαν δὲ τοῖς λογισμοῖς κατετάχησε γὰρ αὐτοὺς Αννίβας ἐξελών τὴν Ζακανθαίων
6 πόλιν, καὶ παρὰ τοῦτο συνέβη τὸν πόλεμον οὐκ ἐν Ἰβηρία, 5
πρὸς αὐτῆ δὲ τῆ Ῥώμη καὶ κατὰ πᾶσαν γενέσθαι τὴν
Ἰταλίου

Ίταλίαν. Ου μην άλλα τούτοις χρησάμενοι τοῖς διαλογισμοῖς Ψωμαΐοι μεν ύπο την ώραίαν Λεύκιον τον Αλμίλιον έξαπέστειλαν μετά δυνάμεως έπι τὰς κατά τὴν Ἰλλυρίδα πρά- 10 ξεις, κατά τὸ πρώτον έτος τῆς έκατοστῆς καὶ τετταρακοστῆς α. μ. 17 όλυμπιάδος 'Αννίβας δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως ἀναζεύξας έχ τῆς Καινῆς πόλεως προῆγε ποιούμενος τὴν πορείαν ἐπὶ 2 την Ζάκανθαν. ή δὲ πόλις αύτη κείται μὲν ἐπὶ τῷ πρὸς θάλατταν καθήκοντι πρόποδι τῆς ὀρεινῆς τῆς συναπτούσης 15 τὰ πέρατα τῆς Ἰβηρίας καὶ Κελτιβηρίας, ἀπέχει δὲ τῆς 3 θαλάττης ώς έπτὰ στάδια νέμονται δὲ χώραν οί κατοικούντες αὐτὴν πάμφορον καὶ διαφέρουσαν ἀρετῆ πάσης τῆς 4 Ίβηρίας. ή τότε παραστρατοπεδεύσας Αννίβας ένεργός έγίνετο περί την πολιορχίαν, πολλά προορώμενος εύγρηστα 20 5 πρός τὸ μέλλον ἐκ τοῦ κατὰ κράτος ἑλεῖν αὐτήν. πρῶτον μέν γαρ υπέλαβε παρελέσθαι Ρωμαίων την έλπίδα τοῦ συστήσασθαι τὸν πόλεμον ἐν Ἰρηρία δεύτερον δὲ καταπληξάμενος απαντας εὐτακτοτέρους μὲν ἐπέπειστο παρασκευάσειν τους υφ' αυτον ήδη ταττομένους, ευλαβεστέρους 203 6 δε τους ακμήν αυτοκράτορας όντας των Ίβήρων, τὸ δε μέγιστον, οὐδὲν ἀπολιπών ὅπισθεν πολέμιον ἀσφαλῶς ποιή-7 σεσθαι την είς τούμπροσθεν πορείαν. γωρίς τε τούτων εύπορήσειν μεν χορηγιών αύτος ύπελάμβανεν προς τας έπιβολάς, προθυμίαν δ' ένεργάσεσθαι ταῖς δυνάμεσιν έχ της 30

^{3.} τὴν ADE, τοῦ B, om. C 13. προῆγε Sca pro προσῆγε 19. ἐνεργῶς Bentenus observ. crit. p. 23 s. 22. παρελεῖσθαι Na 343 s. 25. ὑπ' αὐτὸν CDE 27. οὐδὲν A¹, οὐδέν A², οὐδένα C, corr. BDE (conf. 3, 6, 11; 4, 3, 1; 10, 35, 5, Herod. 7, 218, Demosth. 9, 47) απολειπών A 29. ὑπελάμβανε R³ 30. ἐνεργάσασθαι AR, corr. C²

203, 71 ξσομένης ξκάστοις ώφελείας, προκαλέσεσθαι δὲ τὴν εὖνοιαν τῶν ἐν οἴκφ Καρχηδονίων διὰ τῶν ἀποσταλησομένων αὐτοῖς λαφύρων. τοιούτοις δὲ χρώμενος διαλογισμοῖς ἐνεο- 8 γῶς προσέχειτο τῆ πολιορχία, τοτὲ μὲν ὑπόδειγμα τῷ πλή-5 θει ποιών αύτὸν καὶ γινόμενος αὐτουργὸς τῆς ἐν τοῖς ἔργοις ταλαιπωρίας, έστι δ' ότε παρακαλών τὰ πλήθη καί παραβόλως διδούς αύτον είς τούς κινδύνους. πασαν δέ 9 κακοπάθειαν και μέριμναν υπομείνας τέλος εν όκτω μησί κατά κράτος είλε την πόλιν, κύριος δε γενόμενος γρημά- 10 10 των πολλών καλ σωμάτων καλ κατασκευῆς τὰ μὲν γρήματ' είς τὰς ίδιας ἐπιβολὰς παρέθετο κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν, τὰ δὲ σώματα διένειμε κατὰ τὴν άξίαν έκάστοις των συστρατευομένων, την δε κατασκευην παραχρημα πασαν ἐξέπεμψε τοῖς Καρχηδονίοις. ταῦτα δὲ πράξας οὐ διε- 11 15 ψεύσθη τοις λογισμοίς οὐδ' ἀπέτυγε τῆς ἐξ ἀργῆς προθέσεως, άλλα τούς τε στρατιώτας προθυμοτέρους έποίησε πρός τὸ κινδυνεύειν, τούς τε Καρχηδονίους έτοίμους παρεσκεύασε πρός τὸ παραγγελλόμενον, αὐτός τε πολλά τῶν χρησίμων μετά ταῦτα κατειργάσατο διὰ τῆς τῶν χορηγιῶν 20 παραθέσεως.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Δημήτριος, αμα τῷ συν- 18 εῖναι τὴν ἐπιβολὴν τῶν Ῥωμαίων, παραυτίκα μὲν εἰς τὴν Διμάλην ἀξιόχρεων φρουρὰν εἰσέπεμψε καὶ τὰς ἀρμοζούσας ταὐτης χορηγίας, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν πόλεων τοὺς μὲν ἀντι- 204 πολιτευομένους ἐπανείλετο, τοῖς δ' αὐτοῦ φίλοις ἐνεχείρισε τὰς δυναστείας, αὐτὸς δ' ἐκ τῶν ὑποτεταγμένων ἐπιλέξας 2 τοὺς ἀνδρωδεστάτους ἐξακισχιλίους συνέστησε τούτους εἰς τὴν Φάρον. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων ἀφικόμενος εἰς 3 τὴν Ἰλλυρίδα μετὰ τῶν δυνάμεων, καὶ θεωρῶν τοὺς ὑπε- 20 ναντίους θαρροῦντας ἐπὶ τῆ τῆς Διμάλης ὀχυρότητι καὶ ταῖς παρασκευαῖς, ἔτι δὲ τῷ δοκεῖν αὐτὴν ἀνάλωτον ὑπάρ-

^{1.} προκαλέσασθαι AB, προκαλέσας CDE, corr. Be 4. τότὲ A, τοτὲ Β°C, τότε DE, ποτὲ coni. Sch 6. post ὅτε add. καὶ C 10. χρήματα AR 20. προθέσεως A¹, corr. A² 21. συνιέναι C 23. δίμαλον AR, corr. Be ἀξιόχρεω C 24. ταύτη vulgo ante Di ex C (conf. Hu quaest. I 19) 25. ἐνεχείρησε C 30. διμάλου D

χειν, ταύτη πρώτον έγχειρεῖν έκρινε, βουλόμενος καταπλή-4 ξασθαι τοὺς πολεμίους. παραχαλέσας δὲ τοὺς κατὰ μέρος ήγεμόνας καὶ προσαγαγών ἔργα κατὰ πλείους τόπους ήρ-5 ξατο πολιοφιείν. λαβών δε κατά κράτος εν ημέραις επτά παραχρημα πάντας ήττησε ταῖς ψυχαῖς τοὺς ὑπεναντίους * 5 6 διόπερ εὐθέως παρῆσαν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ἐπιτρέπον-7 τες και διδόντες αύτους είς την των Ρωμαίων πίστιν. δ δὲ προσδεξάμενος ξχάστους ξπὶ ταῖς άρμοζούσαις δμολογίαις έποιείτο τὸν πλοῦν εἰς τὴν Φάρον ἐπ' αὐτὸν τὸν 8 Δημήτριον. πυνθανόμενος δὲ τήν τε πόλιν όχυρὰν εἶναι 10 διαφερόντως και πληθος ανθρώπων είς αὐτην ηθροίσθαι, πρός δὲ καὶ ταῖς χορηγίαις ἐξηρτῦσθαι καὶ ταῖς ἄλλαις παρασκευαίς, ύφεωρατο μη δυσχερή και πολυχρόνιον συμβή 9 γενέσθαι την πολιορχίαν. διὸ προορώμενος Εκαστα τούτων έχρήσατο παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τοιῷδέ τινι γένει 15 10 στρατηγήματος. ποιησάμενος γὰρ τὸν ἐπίπλουν νυκτὸς έπὶ τὴν νῆσον παντὶ τῷ στρατεύματι τὸ μὲν πλεῖον μέρος της δυνάμεως απεβίβασεν είς τινας ύλώδεις και κοίλους 11 τόπους, είχοσι δὲ ναυσὶν ἐπιγενομένης ἡμέρας ἔπλει προ-12 δήλως έπὶ τὸν ἔγγιστα τῆς πόλεως λιμένα. συνορώντες 20 δὲ τὰς ναῦς οἱ περὶ τὸν Δημήτριον, καὶ καταφρονοῦντες τοῦ πλήθους, ωρμησαν έκ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸν λιμένα 19 κωλύσοντες την απόβασιν των υπεναντίων. αμα δε τω συμμίξαι γινομένης Ισχυράς της συμπλοκής προσεβοήθουν άελ πλείους τῶν ἐκ τῆς πόλεως τέλος δὲ πάντες ἐξεχύ- 25 2 θησαν είς τὸν κίνδυνον, τῶν δὲ Ῥωμαίων οἱ τῆς γυκτὸς 205 άποβάντες είς τὸν καιρὸν τοῦτον συνῆψαν, διὰ τόπων 3 ἀδήλων ποιούμενοι την πορείαν, και καταλαβόμενοι μεταξύ ι τῆς πόλεως καὶ τοῦ λιμένος λόφον ἐρυμνὸν διέκλεισαν ἀπὸ

^{7.} τῶν om. C 10. ἀχυρῶσθαι Suid. v. διαφέρων 11. καὶ πλῆθος ἀνθρώπων διαφερόντων AR Suid., καὶ πλῆθος ἀνθρώπων ἐκανὸν διαφερόντως Bentenus observ. crit. p. 24 s., corr. Hu 12. ἐξηρτυσθαι (sine acc.) A 16. inc. F fol. 17^{c} : ποιησάμενος δὲ τὸν ἐπίπλουν αἰμίλιος νυκτὸς cet., adscripto ad marginem titulo $\overset{1}{\diamond}$ τοῦ Γ λόγου (in rasura fuerat εκ) 19. ἐπειγενομένης A , corr. A 24. γιγνομένης AFR, γενομένης vulgo ex C 25. ἐξελύθησαν A (ex ἐξενύθησαν) F, ἐξεληλύθεισαν DE, ἐξεληλύθεσαν vulgo ex C, corr. Hu

205, 51 της πόλεως τοὺς ἐκβεβοηθηκότας. οἱ δὲ περὶ τὸν Δημή- 4 τριον συννοήσαντες τὸ γεγονὸς τοῦ μὲν διακωλύειν τοὺς ἀποβαίνοντας ἀπέστησαν, συναθροίσαντες δὲ σφᾶς αὐτοὺς καλ παρακαλέσαντες ώρμησαν, κρίναντες έκ παρατάξεως 5 διακινδυνεύειν πρός τους έπι τον λόφον, οι δε Υωμαΐοι 5 θεωρούντες την έφοδον των Ίλλυριων ένεργον και συντεταγμένην, αντέπεσαν ταϊς σπείραις καταπληκτικώς. αμα 6 δε τοις προειρημένοις οί πεποιημένοι την απόβασιν από των πλοίων, δρώντες τὸ γινόμενον, προσέχειντο κατόπιν, 10 και πανταχόθεν προσπίπτοντες θόρυβον και ταραχήν οὐ μικράν έν τοις Ίλλυριοις κατεσκεύαζον. έξ οδ των μέν 7 κατά πρόσωπον τῶν δὲ κατά νώτου πονούντων, τέλος οί περί τον Δημήτριον έτράπησαν, και τινές μέν αὐτῶν ἔφυγον ώς πρός την πόλιν, οί δὲ πλείους ἀνοδία κατὰ τῆς 15 νήσου διεσπάρησαν, δ δὲ Δημήτριος ἔχων ετοίμους λέμβους 8 πρός τὸ συμβαίνον ἔν τισι τόποις ἐρήμοις ὑφορμοῦντας, έπλ τούτους εποιήσατο την απογώρησιν είς ους εμβάς έπιγενομένης τῆς νυκτὸς ἀπέπλευσε, καὶ διεκομίσθη παραδόξως πρός τὸν βασιλέα Φίλιππον, παρ' ῷ τὸ λοιπὸν 20 διέτριβε τοῦ βίου μέρος, ἀνὴρ θράσος μὲν καὶ τόλμαν κε- 9 κτημένος, αλόγιστον δε ταύτην και τελέως άκριτον. διο και 10 την καταστροφήν παραπλησίαν αὐτῷ συνέβη γενέσθαι τῆ κατὰ τὸν ὅλον βίον προαιρέσει καταλαβέσθαι γὰρ ἐγχει- 11 ρήσας μετά τῆς Φιλίππου γνώμης τὴν τῶν Μεσσηνίων πό-25 λιν είκη και παραβόλως εν αὐτῷ τῷ τῆς πράξεως καιρῷ διεφθάρη περί ων ήμεῖς τὰ κατὰ μέρος, ὅταν ἐπὶ τοὺς καιρούς έλθωμεν, διασαφήσομεν, δ δε στρατηγός των Ρω- 12

^{1.} ἐκβεβηκότας CDE 5. τοῦ λόφου Di (sed conf. Krebsium Präpos. bei Polyb. p. 92) 6. ἐνεργῆ C 7. ἀντέπεσαν AFB, ἀντέπεσον CDE, ἀντεπέπεσον Herwerdenus Mnemos. N. S. Il 76, ἀντεπῆσαν Bentenus observ. crit. p. 25 s. 9. οὐρῶντες A¹, συνορῶντες A²FR vulgo, corr. Hu 14. ἀνοδία Α, ἀνοδία F°R° Suid. h. v., ἀνοδίαις Na 240 (invito etiam Suida v. ἀνοδία; et conf. Kaelkerum de eloc. Polyb. p. 245 s.) 14. 15. καὶ κατὰ τὰς ὑήσους Suid. 16. ὑφορμῶντας CDE 17. ἀποχώρησιν: des. F 18. ἀπέπλευεν A 20. διέτριβε A¹, διέτριψε A²R vulgo 27. διασαφήσωμεν AB inc. F fol. 17 τ. ὁ δὲ στρατηγὸς

μαίων Αλμίλιος την μέν Φάρον εύθέως έξ έφόδου παρα-206 λαβών κατέσκαψε, της δε λοιπης Ιλλυρίδος εγκρατής γενόμενος και πάντα διατάξας κατά την αύτου προαίρεσιν. μετά ταῦτα ληγούσης ήδη τῆς θερείας εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανηλθεν, και την είσοδον εποιήσατο μετά θριάμβου και της 5 13 άπάσης εὐδοξίας εδόκει γὰρ οὐ μόνον ἐπιδεξίως, ἔτι δὲ μαλλον ανδρωδώς κεχρησθαι τοῖς πράγμασιν.

Οί δὲ Ῥωμαῖοι προσπεπτωχυίας αὐτοῖς ἤδη τῆς τῶν Ζαχανθαίων άλώσεως ού μὰ Δία περί τοῦ πολέμου τότε διαβούλιον ήγον, καθάπες ένιοι τῶν συγγραφέων φασί, 10 προσκατατάττοντες έτι καὶ τοὺς εἰς ἑκάτερα δηθέντας λό-2 γους, πάντων άτοπώτατον πρᾶγμα ποιοῦντες. πῶς γὰρ ολόν τ' ην Ψωμαίους τους ένιαυτω πρότερον έπηγγελκότας πόλεμον Καρχηδονίοις, έὰν ἐπιβαίνωσι τῆς Ζακανθαίων γώρας, τούτους κατά κράτος ξαλωκυίας αὐτῆς τῆς πόλεως 15 τότε βουλεύεσθαι συνελθόντας πότερα πολεμητέον η του-3 ναντίον; πῶς δὲ καὶ τίνα τρόπον ἅμα μὲν τὴν στυγνότητα τοῦ συνεδρίου παρεισάγουσι θαυμάσιον, αμα δὲ τοὺς υίοὺς άπὸ δώδεκ' ἐτῶν ἄγειν φασὶ τοὺς πατέρας εἰς τὸ συνέδριον, οθς μετέχοντας τῶν διαβουλίων οὐδὲ τῶν ἀναγκαίων 20 4 οὐδενὶ προϊεσθαι τῶν ἀπορρήτων οὐδέν: ὧν οὖτ' εἰκὸς ουτ' άληθές έστι τὸ παράπαν οὐδέν, εἰ μὴ νὴ Δία πρὸς τοις άλλοις ή τύχη και τοῦτο προσένειμε Ρωμαίοις, τὸ 5 φρονεῖν αὐτοὺς εὐθέως ἐκ γενετῆς. πρὸς μὲν οὖν τὰ τοιαῦτα τῶν συγγραμμάτων, οἶα γράφει Χαιρέας καὶ Σω- 25 σύλος, οὐδὲν ἂν δέοι πλέον λέγειν οὐ γὰρ ίστορίας άλλὰ κουρεακής και πανδήμου λαλιάς ξμοιγε δοκούσι τάξιν έχειν 6 καὶ δύναμιν. Ψωμαῖοι δέ, προσπεσόντος σφίσι τοῦ γεγο-

^{1.} αἰμιλιος F 4. θερίας F ἐπανῆλθε R° 7. πράγμασιν Α² ex π**γμασιν: des. F 8. inc. M: Ὁτι φησιν ὁ πολύβιος ως ὁωμαῖοι cet. 10. ἡγον Α² ex ἡγον, ut videtur 11. προσκα | τάττοντες Α¹, corr. A² 19. δώδεκα AMR 20. οὐδὲ] οὐ Μ 21. προσίεσθαι AMR, corr. Rei 202 οὐδένων οὖτ' ΑΜ 22. οὖτε AMR 25. σωσύλος Μ, σώσυλος AB, σώσιλος R 26. δέοι Μ°R, δέη A(B) 27. ἔμοιγε Α, ἐμοί γε Μ°R° 28. δύναμιν: des. Μ inc. N fol. 39² verso: Ὁτι ἡωμαῖοι προσκανίνος cet. hoc. pertinent etiom verby συνες 61. 572 legypatur Ὠν πεσόντος cet.; huc pertinent etiam verba quae fol. 57 v leguntur Ότι φωμαΐοι προσπεσούσης αὐτοῖς τῆς ζακανθέων άλώσεως, τῆς ὑπὸ

207, 1]

207 νότος κατά τους Ζακανθαίους άτυχήματος, παραχοημα πρεσβευτάς έλόμενοι κατά σπουδήν έξαπέστειλαν είς την Καρχηδόνα, δύο προτείνοντες αὐτοῖς, ὧν τὸ μὲν αἰσχύνην 7 άμα καὶ βλάβην ἐδόκει φέρειν δεξαμένοις τοῖς Καρχηδο-5 νίοις, τὸ δ' έτερον πραγμάτων καὶ κινδύνων άρχην μεγάλων ή γάρ τὸν στρατηγὸν Αννίβαν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ 8 συνέδρους εκδότους διδόναι Ρωμαίοις επέταττον, η προήγγελλον τὸν πόλεμον. παραγενομένων δὲ τῶν Ῥωμαίων καὶ 9 παρελθόντων είς τὸ συνέδριον καὶ διασαφούντων ταῦτα. .10 δυσχερώς ήκουον οί Καρχηδόνιοι την αίρεσιν των προτεινομένων. όμως δὲ προστησάμενοι τὸν ἐπιτηδειότατον ἐξ 10 αύτῶν ἤρξαντο περί σφῶν δικαιολογεῖσθαι. τὰς μὲν οὖν 21 προς Ασδρούβαν δμολογίας παρεσιώπων ώς οὖτε γεγενημένας, εί τε γεγόνασιν, οὐδὲν οὖσας πρὸς αὑτοὺς διὰ τὸ 15 χωρίς τῆς σφετέρας πεπρᾶχθαι γνώμης. ἐχρῶντο δ' ἐξ 2 αὐτῶν Ῥωμαίων εἰς τοῦτο παραδείγματι τὰς γὰρ ἐπὶ. Αυτατίου γενομένας συνθήκας εν τῷ πολέμω τῷ περλ Σικελίας, ταύτας έφασαν ήδη συνωμολογημένας ύπὸ Δυτατίου μετά ταῦτα τὸν δημον τῶν Ῥωμαίων ἀκύρους ποιη-20 σαι διὰ τὸ χωρὶς τῆς αύτοῦ γενέσθαι γνώμης. ἐπίεζον 3 δὲ καὶ προσαπηρείδοντο παρ' όλην τὴν δικαιολογίαν ἐπὶ τάς τελευταίας συνθήκας τάς γενομένας έν τῷ περί Σικελίας πολέμω, έν αίς περί μεν Ίβηρίας οὐκ ἔφασαν ὑπάργειν 4 έγγραφον οὐδέν, περὶ δὲ τοῦ τοῖς ξκατέρων συμμάγοις τὴν 25 παρ' αὐτῶν ἀσφάλειαν εἶναι ῥητῶς κατατετάνθαι. Ζα- 5

αννίβου γενομένης, πρεσβευτὰς ἔπεμπον, ἐξαιτήσοντας ἀννίβαν παρὰ καρχηδονίων. ἄμα δὲ πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκευάζοντο καταστήσαντες ὑπάτους, πόπλιον κορνήλιον, καὶ τιβέριον σεμπρώνιον του. Nissenum Kritische Untersuch. p. 320) 1. ἀδικήματος \mathbf{C} (ex cap. 8, 1) 4. φέρειν ἐδόκει \mathbf{C} 7. συνεργούς coni. Hu επαιτεον (sine spir. et acc.) \mathbf{A} , ἐπετέον \mathbf{B} , ἐπαιτητέον \mathbf{N} , ἀπήτουν \mathbf{GDE} , corr. Hu Fleckeiseni annal. 1887 p. 763 s. προηγγελον \mathbf{BC} , προήγγειλον \mathbf{N} 11. τ. | . . . ἐπιτηδειότατον \mathbf{N} 13. ούτε] δέ τε \mathbf{N} 14. αῦτου (sic) \mathbf{A} , αὐτοῦ \mathbf{BN} , corr. \mathbf{R} 15. πεπράχθαι \mathbf{A} 17. λουτατίον \mathbf{AR} , λοτατίου \mathbf{N} (conf. praef.) τῷ περὶ πρὶ τῆς \mathbf{N} 18. λουτατίου \mathbf{AR} , λατατίου \mathbf{N} , ου superscr. ead. \mathbf{m} . 20. καὶ ante τῆς add. \mathbf{N} 23. άῖς \mathbf{A}^2 ex «αῖς 25. παρ ἀμφοῦν \mathbf{BW} praef. 85 coll. cap. 27, 3; 29, 4 et 6; 69, 5

κανθαίους δε παρεδείκνυον οὐκ ὄντας τότε Ρωμαίων συμμάχους, καὶ παρανεγίνωσκον πρὸς τοῦτο πλεονάκις τὰς 6 συνθήχας. 'Ρωμαΐοι δὲ τότε μὲν τὸ διχαιολογεῖσθαι χαθάπαξ άπεγίνωσκον, φάσκοντες άκεραίου μεν έτι διαμενούσης 208 της των Ζακανθαίων πόλεως ἐπιδέχεσθαι τὰ πράγματα 5 δικαιολογίαν και δυνατόν είναι λόγω περί των άμφισβη-7 τουμένων διεξάγειν, ταύτης δὲ παρεσπονδημένης ἢ τοὺς αίτίους έχδοτέον είναι σφίσι, δι' οδ φανερον έσται πασιν ώς οὐ μετεσχήκασι τῆς άδικίας, άλλ' ἄνευ τῆς αὐτῶν γνώ-8 μης πεπράχθαι τοῦτο τοὖργον, ἢ μὴ βουλομένους τοῦτο 10 ποιείν, δμολογούντας δέ κοινωνείν *

* οὖν καθολικώτερόν πως ἐχρήσαντο τοῖς λόγοις · ἡμῖν δ' άναγκαϊον είναι δοκεί τὸ μὴ παραλιπεῖν ἄσκεπτον τοῦτο τὸ μέρος, ίνα μήτε, οίς καθήκει καὶ διαφέρει τὸ σαφῶς είδέναι την εν τούτοις ακρίβειαν, παραπαίωσι της άληθείας 15 10 ἐν τοῖς ἀναγχαιοτάτοις διαβουλίοις, μήθ' οἱ φιλομαθοῦντες περί τούτων άστοχωσι, συμπλανώμενοι ταζς άγνοίαις καὶ φιλοτιμίαις τῶν συγγραφέων, ἀλλ' $\mathring{\eta}$ τις δμολογουμένη θεωρία των από της άρχης ύπαρξάντων δικαίων Υωμαίοις και Καρχηδονίοις πρός άλλήλους έως είς τούς καθ' ήμᾶς 20 καιρούς.

Γίνονται τοιγαρούν συνθήκαι Ρωμαίοις και Καρχηδο- 245 22 νίοις πρώται κατά Λεύκιον Ιούνιον Βρούτον καί Μάρκον

2. παρανεγίγνωσκον A (v. praef. ad 1, 3, 4), παρεγίνωσκον N

^{2.} παρανεγίγνωσαον A (v. praef. ad 1, 3, 4), παρεγίνωσαον N Ernestus 3. τότε μὲν τὸ Hu, τ∞ | μὲν τὸ A^1 , τὸ μὲν τὸ A^2 , τὸ μὲν, omisso altero τὸ, RN vulgo, τοῦ μὲν BW praef. 22 4. ἀπεγίγνωσαον A ἀπεραίου* A μενούσης N 5. πράγματ αν Hertleinius Fleckeiseni annal. 1877 p. 34 6. ἀμφισβητούντων C 8. ἔσται] τε N 10. πεπράχθαι ARN, πέπρακται Rei 202 τοῦτο om. CDE τὸ ἔργον N 11. 12. κοινωνεῖνουν κα|θολικώτερον A, κοινωνεῖν σῦγ|καθιλώτερὸν N et codex Ursini, κοινωνεῖν οῦ καθ. C, κοινωνεῖν σῦγ|καθιλώτερὸν N et codex Ursini, κοινωνεῖν οῦταθ. C, κοινωνεῖν σῦν αθ. C, κοινωνεῖν ταθ. C, κοινωνεῖν ταθ. C0, κοινωνεῖν τοῦ καθ. C1, κοινωνεῖν C202, κοινωνεῖν C3, C4, κοινωνεῖν C4, C5 C6, κοινωνεῖν C7, C8, C9, κοινωνεῖν C9, C9, κοινωνεῖν C9, C9, κοινωνεῖν νονται Ν 23. lovviov in A partim evanuit erasa macula quae supra

208, 21] Ωράτιον τοὺς πρώτους κατασταθέντας ὑπάτους μετὰ τὴν των βασιλέων κατάλυσιν, ύφ' ων συνέβη καθιερωθήναι καλ τὸ τοῦ Διὸς ξερὸν τοῦ Καπετωλίου ταῦτα δ' ἐστὶ πρότερα 2 της Εέρξου διαβάσεως είς την Έλλάδα τριάκοντ' έτεσι λεί-5 πουσι δυείν. ας καθ' όσον ήν δυνατον ακριβέστατα διερ- 3 μηνεύσαντες ήμεζς ύπογεγράφαμεν τηλικαύτη γάρ ή δια-209 φορά γέγονε τῆς διαλέκτου καὶ παρά 'Ρωμαίοις τῆς νῦν πρός την άρχαίαν ώστε τους συνετωτάτους ένια μόλις έξ έπιστάσεως διευχρινεῖν. εἰσὶ δ' αἱ συνθῆχαι τοιαίδε τινές. 4 10 "έπλ τοῖσδε φιλίαν εἶναι Ῥωμαίοις καλ τοῖς Ῥωμαίων συμμάχοις καὶ Καρχηδονίοις καὶ τοῖς Καρχηδονίων συμμάχοις. μη πλείν Ρωμαίους μηδέ τους Ρωμαίων συμμάχους έπέκεινα 5 τοῦ Καλοῦ ἀκρωτηρίου, ἐὰν μὴ ὑπὸ χειμῶνος ἢ πολεμίων άναγκασθώσιν εάν δέ τις βία κατενεχθή, μη εξέστω αὐτῷ 6 15 μηδεν άγοράζειν μηδε λαμβάνειν, πλην όσα προς πλοίου έπισχευὴν ἢ πρὸς ἱερά. ἐν πέντε δ' ἡμέραις ἀποτρεγέτω. Τ τοῖς δὲ κατ' ἐμπορίαν παραγινομένοις μηδὲν ἔστω τέλος 8 πλην έπι κήρυκι η γραμματεί όσα δ' αν τούτων παρόν- 9 των πραθή, δημοσία πίστει δφειλέσθω τῷ ἀποδομένω,

20 ὅσα αν ἢ ἐν Διβύη ἢ ἐν Σαρδόνι πραθῆ. ἐαν Ῥωμαίων 10 τις εἰς Σικελίαν παραγίνηται ἡς Καρχηδόνιοι ἐπάρχουσιν, ἴσα ἔστω τὰ Ῥωμαίων πάντα. Καρχηδόνιοι δὲ μὴ ἀδικεί- 11 τωσαν δῆμον Ἀρδεατῶν Ἀντιατῶν Λαρεντίνων Κιρκαιι-

aspersa erat; hinc. om. B 1. Όρατιον Βο 2. 3. ὑφ' ὧν — Καπετωλίον om. N 2. ἐφ' ὧν Villoiso 3. ἱερὸν καπιτωλίον C 5. ὁνοῖν ARN (conf. praef.) 7. τῆς alterum] τὴν N, τοῖς C 8. συνεστώτας N 10—12. εἶναι ὁωμαίοις | συμμάχοις μ πλεῖν, omissis reliquis, N 12. μήτε CDE^s 15. μηδὲν post λαμβάνειν add. C 16. ἐν πέντε — ἀποτρεχέτω om. ARN, intra diem quintum inde abito add. Perottus coll. cap. 24, 11; hinc ἐν πέντε ἡμέραις δὲ ἀποτρεχέτωσαν οἱ κατενεχθέντες vulgo post Ca, corr. Di 17. παραγενομένοις N 18. ἐπιπήρυκι N, εστι (sine spir. et acc., sed στ simile π) χήρυκι N, έστι πηρυκι N δ' δν N 20. ἀν Sch, δ' ἀν ARN, γ ἀν Cα 21. παραγένηται N 22. ἀδικήτωσαν ARN, corr. C 23. ἀρδεατων ἀντιατων (sine acc.) N 23 — N 24, 1. Αντιατῶν — Ταρακιντών om. N 23. Λαρεντίνων N 16 N 33 s. (Αρικινῶν N 36, Αρικινῶν N 16 N 36, Αρικινῶν N 26, Ανικατῶν N 27 N 28, N 28, Αρικινῶν N 29, Αρικινῶν N 38, Αρικινῶν N 29, Αρικινῶν N 38 s. (Αρικινῶν N 29, Αρικινῶν N 39, Αρικινῶν N 30, Αρικινῶν N 30, Αρικινῶν N 30, Αρικινῶν N 31, Αρικινῶν N 33 s. (Αρικινῶν N 26, Ανικιατῶν N 29 καινιῶν N 36, Αρικινῶν N 86, Αρικινῶν N 36, Αρικινῶν N 36, Αρικινῶν N 86, Α

τῶν Ταρρακινιτῶν, μηδ' ἄλλον μηδένα Λατίνων, ὅσοι αν 12 ὑπήκοοι. ἐὰν δέ τινες μὴ ὧσιν ὑπήκοοι, τῶν πόλεων ἀπεχέσθωσαν ἂν δὲ λάβωσι, Ῥωμαίοις ἀποδιδότωσαν 13 ἀκέραιον. φρούριον μὴ ἐνοικοδομείτωσαν ἐν τῆ Λατίνη. ἐὰν ὡς πολέμιοι εἰς τὴν χώραν εἰσέλθωσιν, ἐν τῆ χώρα 5 μὴ ἐννυκτερευέτωσαν."

Τὸ μὲν οὖν Καλὸν ἀκρωτήριόν ἐστι τὸ προκείμενον 2 αὐτῆς τῆς Καρχηδόνος ὡς πρὸς τὰς ἄρκτους οἶ καθάπαξ ἐπέχεινα πλεῖν ώς πρὸς μεσημβρίαν οὐχ οἴονται δεῖν οἱ 210 Καρχηδόνιοι τοὺς Ῥωμαίους μακραῖς ναυσὶ διὰ τὸ μὴ βού- 10 λεσθαι γινώσκειν αύτούς, ώς έμοι δοκεί, μήτε τούς κατά την Βυσσάτιν μήτε τους κατά την μικράν Σύρτιν τόπους. 3 ἃ δη καλοῦσιν Ἐμπόρια, διὰ την ἀρετην τῆς χώρας. ἐὰν δέ τις ύπὸ χειμῶνος ἢ πολεμίων βία κατενεχθεὶς δέηταί του τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἱερὰ καὶ πρὸς ἐπισκευὴν πλοίου, 15 ταῦτα, πάρεξ δὲ μηδὲν οἴονται δεῖν λαμβάνειν, καὶ κατ' ανάγκην εν πενθ' ήμεραις απαλλάττεσθαι τούς καθορμι-4 σθέντας. είς δὲ Καρχηδόνα καὶ πᾶσαν τὴν ἐπὶ τάδε τοῦ Καλοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Λιβύης καὶ Σαρδόνα καὶ Σικελίαν, ής ἐπάρχουσι Καρχηδόνιοι, κατ' ἐμπορίαν πλεῖν Ρωμαίοις 20 έξεστι, καὶ τὸ δίκαιον ὑπισχνοῦνται βεβαιώσειν οἱ Καρχη-5 δόνιοι δημοσία πίστει. Εκ δε τούτων των συνθηκών περί μέν Σαρδόνος και Λιβύης έμφαίνουσιν ώς περί ίδιας ποιούμενοι τὸν λόγον, ὑπὲρ δὲ Σικελίας τάναντία διαστέλλονται **ξητως, ύπερ αὐτων τούτων ποιούμενοι τὰς συνθήκας οσα 25** της Σικελίας ύπὸ την Καρχηδονίων πίπτει δυναστείαν. 6 όμοίως δὲ καὶ Ῥωμαῖοι περὶ τῆς Δατίνης αὐτῆς γώρας

^{1.} ταρρακινητών AB, ταρακινιτών C, ταρακινητών N άν in suspicionem vocat Di 56 4. οἰκοδομήτωσαν N 5. ώς om. N 9. οὐχ' N οἴονται RN, οἶόν τε AB οἱ invitis libris omissum post Sch 11. γιγνώσκειν A 12. βυϊσάτην N, Βυσσακῖτιν coni. Sch σἰρτιν τόπους ἃ δηλοῦσιν N 13. ἐμπορεῖα AB, ἐμπορίαν N, corr. R 15. ἐπισκευῆς N 16. παρέξειν μηδὲν δὲ CDE οἶόν τε δεῖν ABGN, οἴονται, omisso δεῖν, DE καὶ auctore Perotto add. Sch 20. ἦς om. AN πλὴν A 22. δημοσία auctore Perotto add. Ca δὲ A² ex αὐ extremo versu 23. ώσπερ ἰδιας (sic) A¹(R), accentum super ω erasit A², ὥςπερ ἰνδίας N (ν expunxit ead. m.), corr. B 23. 24. ποιούμενοι — Σικελίας om. N 26. καρχηδόνων N 27. λατινικῆς N

210, 201

ποιούνται τὰς συνθήκας, τῆς δὲ λοιπῆς Ἰταλίας οὐ μνημονεύουσι διὰ τὸ μὴ πίπτειν ὑπὸ τὴν αὐτῶν ἐξουσίαν.

Μετὰ δὲ ταύτας έτέρας ποιοῦνται συνθήκας, ἐν αἶς 24 406 προσπεριειλήφασι Καρχηδόνιοι Τυρίους καὶ τὸν Ἰτυκαίων 5 δημον πρόσκειται δε και τῷ Καλῷ ἀκρωτηρίω Μαστία 2 Ταρσήιον, ών έκτὸς οἴονται δεῖν Ῥωμαίους μήτε ληίζεσθαι μήτε πόλιν κτίζειν. είσι δε τοιαίδε τινές. "έπι τοισδε 3 φιλίαν είναι 'Ρωμαίοις και τοῖς 'Ρωμαίων συμμάχοις και 211 Καρχηδονίων και Τυρίων και Ίτυκαίων δήμω και τοῖς τού-10 των συμμάχοις. τοῦ Καλοῦ ἀχρωτηρίου, Μαστίας, Ταρ- 4 σηίου μη ληίζεσθαι ἐπέκεινα Ῥωμαίους μηδ' ἐμπορεύεσθαι μηδε πόλιν κτίζειν. εαν δε Καρχηδόνιοι λάβωσιν εν τη 5 Δατίνη πόλιν τινά μὴ οὖσαν ὑπήκοον Ῥωμαίοις, τὰ χρήματα καὶ τοὺς ἄνδρας ἐχέτωσαν, τὴν δὲ πόλιν ἀποδιδότω-15 σαν. ἐὰν δέ τινες Καρχηδονίων λάβωσί τινας πρὸς οὓς 6 ελοήνη μέν έστιν έγγραπτος Ρωμαίοις, μη υποτάττονται δέ τι αὐτοῖς, μὴ καταγέτωσαν εἰς τοὺς Ῥωμαίων λιμένας ' ἐὰν δὲ καταχθέντος ἐπιλάβηται ὁ Ῥωμαῖος, ἀφιέσθω. ώσαύ- 7 τως δὲ μηδ' οἱ Ῥωμαῖοι ποιείτωσαν. αν ἔκ τινος χώρας 8 20 ής Καρχηδόνιοι ἐπάρχουσιν, ὕδωρ ἢ ἐφόδια λάβη δ Ῥωμαῖος, μετὰ τούτων τῶν ἐφοδίων μὴ ἀδικείτω μηδένα πρὸς ους είρηνη και φιλία έστι Καρχηδονίοις. ώσαύτως δέ μηδ' ό 9 Καρχηδόνιος ποιείτω. εί δέ, μη ίδια μεταπορευέσθω εάν 10 δέ τις τοῦτο ποιήση, δημόσιον γινέσθω τὸ ἀδίκημα. Εν 11 25 Σαρδόνι καὶ Λιβύη μηδεὶς Ῥωμαίων μήτ' ἐμπορευέσθω μήτε πόλιν κτιζέτω, ** εὶ μὴ ξως τοῦ ἐφόδια λαβεῖν ἢ

^{3.} ποιοῦντο Ν 4. περιειλήφασι CDE 5. πρόκειται ARN, corr. C 5.6. μαστία ταρσή*ιον ὧν Α'(R), μαστιαταρση|Νονων Α', μαστιαταρσηίον, ὧν Ν 6. 11. λήζεσθαι Di 10. μάστιας ταρσήιον Ν 11. μηδὲ R^3 13. ἐπήκοον Ν 16. ὑποτάττονται Ν, ὑποτάττανται AR 17. τι] τε N^2 καταγαγέτωσαν CDE 18. ἀφέσθω DE, ἀφείσθω C 19. δὲ non om. A 21. ἀδικήτω A 22. ὡσαύτως δὲ μηδ΄ ὁ Καρχηδόνιος add. Barbeyracius, quippe qui Καρχηδονίοις post ἐστὶ ex C editum legeret; sed cum καρχηδόνιος exhibeant AR (καρχηδόνιος N), post ἐστὶ add. Καρχηδονίοις Hu 24. τούτω Ν γενέσθω Ν 25. ante 'Ρωμαίων erasum ὁ initio versus in A 26. κτιζέσθω Ν in lacuna μηδὲ καθορμίζεσθω vel simile quid addendum esse coni. Sch (nihil emunto Perottus, unde μήτ ἀγοραζέτω μηδέν ΒΨ praef. 33)

πλοιον ἐπισκευάσαι. ἐὰν δὲ χειμῶν κατενέγκη, ἐν πένθ'
12 ἡμέραις ἀποτρεχέτω. ἐν Σικελία ἦς Καρχηδόνιοι ἐπάρχουσι
καὶ ἐν Καρχηδόνι πάντα καὶ ποιείτω καὶ πωλείτω ὅσα καὶ
13 τῷ πολίτη ἔξεστιν. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Καρχηδόνιος ποιείτω
ἐν Ῥώμη."

14 Πάλιν ἐν ταύταις ταῖς συνθήκαις τὰ μὲν κατὰ Λιβύην καὶ Σαρδόνα προσεπιτείνουσιν ἐξιδιαζόμενοι καὶ πάσας
 15 ἀφαιρούμενοι τὰς ἐπιβάθρας Ῥωμαίων, περὶ δὲ Σικελίας τάναντία προσδιασαφοῦσι, περὶ τῆς ὑπ' αὐτοὺς ταττομένης.

16 όμοιως δὲ καὶ Ῥωμαῖοι περὶ τῆς Λατίνης οὐκ οἴονται 10 δεῖν τοὺς Καρχηδονίους ἀδικεῖν ᾿Αρδεάτας ᾿Αντιάτας Κιρ- 212 καιίτας Ταρρακινίτας. αὖται δ' εἰσὶν αἱ πόλεις αἱ περείκχουσαι παρὰ θάλατταν τὴν Λατίνην χώραν, ὑπὲρ ἦς ποιοῦνται τὰς συνθήκας.

25 Ετι τοιγαροῦν τελευταίας συνθήκας ποιοῦνται Ψωμαῖοι 475 κατὰ τὴν Πύρρου διάβασιν, πρὸ τοῦ συστήσασθαι τοὺς 2 Καρχηδονίους τὸν περὶ Σικελίας πόλεμον ἐν αἶς τὰ μὲν ἄλλα τηροῦσι πάντα κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ὁμολογίας, 3 πρόσκειται δὲ τούτοις τὰ ὑπογεγραμμένα. "ἐὰν συμμαχίαν ποιῶνται πρὸς Πύρρον, ἔγγραπτον ποιείσθωσαν ἀμ- 20 φότεροι, ἵνα ἔξῆ βοηθεῖν ἀλλήλοις ἐν τῆ τῶν πολεμου-4 μένων χώρα. ὁπότεροι δ' ᾶν χρείαν ἔχωσι τῆς βοηθείας, τὰ πλοῖα παρεχέτωσαν Καρχηδόνιοι καὶ εἰς τὴν ὁδὸν καὶ 5 εἰς τὴν ἔφοδον, τὰ δὲ ὀψώνια τοῖς αὐτῶν ἐκάτεροι. Καρχηδόνιοι δὲ καὶ κατὰ θάλατταν Ψωμαίοις βοηθείτωσαν, 25 ᾶν χρεία ἢ. τὰ δὲ πληρώματα μηδεὶς ἀναγκαζέτω ἐκβαίνειν ἀκουσίως."

3 Τὸν δ' ὅρχον ὄμνύειν ἔδει τοιοῦτον, ἐπὶ μὲν τῶν πρώτων συνθηχῶν Καρχηδονίους μὲν τοὺς θεοὺς τοὺς πατρφους,

^{2.} οί ante Καρχ. add. CE ὑπάρχουσι N 6. ante πάλιν N add. και, expunxit ead. m. 7. προεπιτείνουσιν N 11. πιρκάιτας N 12. ταρρακηνίτας AB, ταξόακινήτας N 15. ἔτι | τοιγαροῦν τελευταίας ἔτι | A, alterum ἔτι del. R ποιοῦνται συνθήκας C 17. τῆς ante Σικελίας add. N 27. ἐκουσίως N 28. δὲ ARN 28. 29. ἐπὶ μὲν τῶν πρώτων συνθηκῶν post p. 227, 1. Ῥωμαίους δὲ auctore Sch transposuit Di 29. πατρώους N

212, 20]

'Ρωμαίους δὲ Δία λίθον κατά τι παλαιὸν ἔθος, ἐπὶ δὲ τούτων τὸν "Αρην καὶ τὸν Ένυάλιον. ἔστι δὲ τὸ Δία λίθον 1 τοιούτον. λαβών είς την χείρα λίθον δ ποιούμενος τὰ ὅρκια περί των συνθηκών, έπειδαν όμόση δημοσία πίστει, 5 λέγει τάδε. "εὐορχοῦντι μέν μοι είη τάγαθά. εἰ δ' ἄλλως 8 διανοηθείην τι η πράξαιμι, πάντων τῶν ἄλλων σφζομένων έν ταϊς ίδίαις πατρίσιν, έν τοῖς ίδίοις νόμοις, ἐπὶ τῶν ίδίων βίων ίερῶν τάφων, έγω μόνος ἐκπέσοιμι οὕτως ὡς ὅδε λίθος νῦν." και ταῦτ' εἰπών βίπτει τὸν λίθον ἐκ τῆς 9 10 χειρός.

Τούτων δη τοιούτων ύπαργόντων καὶ τηρουμένων των 26 218 συνθηκών έτι νῦν ἐν χαλκώμασι παρά τὸν Δία τὸν Καπετώλιον εν τῷ τῶν ἀγορανόμων ταμιείφ, τίς οὐκ ᾶν εἰκότως 2 θαυμάσειεν Φιλίνου τοῦ συγγραφέως, οὐ διότι ταῦτ' ήγνόει 15 (τοῦτο μεν γάρ οὐ θαυμαστόν, ἐπεὶ καθ' ἡμᾶς ἔτι καὶ Ῥωμαίων και Καρχηδονίων οί πρεσβύτατοι και μάλιστα δοκοῦντες περὶ τὰ κοινὰ σπουδάζειν ήγνόουν), ἀλλὰ πόθεν 3 ἢ πῶς ἐθάρρησε γράψαι τἀναντία τούτοις, διότι Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις ὑπάρχοιεν συνθηκαι καθ' ας έδει 'Ρω-20 μαίους μεν απέχεσθαι Σικελίας απάσης Καρχηδονίους δ' Ιταλίας, και διότι ὑπερέβαινον Ῥωμαῖοι τὰς συνθήκας και 4 τους όρχους, έπει έποιήσαντο την πρώτην είς Σικελίαν διάβασιν, μήτε γεγονότος μήθ' υπάρχοντος παράπαν έγγράφου τοιούτου μηδενός. ταῦτα γὰρ ἐν τῆ δευτέρα λέ- 5 25 γει βύβλφ διαρρήδην. περί ων ήμεῖς ἐν τῆ παρασκευῆ τῆς ίδιας πραγματείας μνησθέντες, είς τοῦτον ὑπερεθέμεθα τὸν καιρον κατά μέρος περί αὐτῶν ἐξεργάσασθαι διὰ τὸ καὶ

^{1.} διὰ $\lambda l \vartheta \omega v$ AR, διαλ $l \vartheta \omega v$ N, διὰ $\lambda l \vartheta \omega v$ C, corr. margo B et Ur 156° τοῦτον N, τούτ ω C 2. ἀρη N post E v v άλιον habet N τὸ δὲ διὰ $\lambda l \vartheta \omega v$ ζήτει ἐν τ $\tilde{\omega}$ περὶ ἐ $\vartheta \tilde{\omega} v$, omittitque ἔστι — 10. χειρός διὰ $\lambda l \vartheta \omega v$ AR, διὰ $\lambda l \vartheta \omega v$ C, in margine ὅρκος ὁ $\dot{\omega} \omega \omega \tilde{\omega} \tilde{\omega} \tilde{\omega}$ δ $\Delta_{\rm C}$ λίθων add. A¹ μοι εἔη] ποιεῖν ARN, μοι εἰναι Sca, corr. Di 6. σωζομένων R¹ 11. δὲ Ν τῶν οm. AN 12. 13. ἔτι νῦν — ταμιείφ οm. N 12. καπιτώλιον C 14. θανμάσειε R¹N φιλίον Ν 15. ἐπεὶ — 17. ἠγνόουν οm. N 16. μάλισθ' οἱ C 18. τοντοις] τοῖς πρεσβυτάτοις ὁωμαίων καὶ καρχηδονίων Ν 19. καρχηδονίοι Ν συνθήκαις Α, συνθήκαι Ν 23. τὸ ante παράπαν vulgo additum ex C 25. βίβλωι ARN

πλείους διεψεῦσθαι τῆς ἀληθείας ἐν τούτοις, πιστεύσαντας 6 τῆ Φιλίνου γραφῆ. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ κατὰ τοῦτό τις ἐπι-λαμβάνεται Ῥωμαίων περὶ τῆς εἰς Σικελίαν διαβάσεως, ὅτι καθόλου Μαμερτίνους προσέλαβον εἰς τὴν φιλίαν καὶ μετὰ ταῦτα δεομένοις ἐβοήθησαν, οἵτινες οὐ μόνον τὴν Μεσση- 5 νίων πόλιν ἀλλὰ καὶ τὴν Ῥηγίνων παρεσπόνδησαν, εἰκότως 7 ἄν δόξειεν δυσαρεστεῖν εἰ δὲ παρὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑπολαμβάνει τις αὐτοὺς πεποιῆσθαι τὴν διάβασιν, ἀγνοεί προφανῶς.

Συντελεσθέντος τοίνυν τοῦ περί Σιχελίας πολέμου 10 27 ποιούνται συνθήκας άλλας, εν αίς τὰ συνέγοντα τῶν εν-2 γράπτων ήν ταῦτα ἐκχωρεῖν Καρχηδονίους Σικελίας καὶ τῶν νήσων ἀπασῶν τῶν κειμένων Ἰταλίας μεταξὺ καὶ Σι-214 3 κελίας την ασφάλειαν υπάρχειν παρ' έκατέρων τοῖς έκα-4 τέρων συμμάχοις μηδετέρους ἐν ταῖς ἀλλήλων ἐπαρχίαις 15 μηδεν επιτάττειν μηδ' οἰκοδομεῖν δημοσία μηδε ξενολογεῖν, μηδε προσλαμβάνειν είς φιλίαν τους άλλήλων συμμάχους. 5 έξενεγκείν Καρχηδονίους εν έτεσιν δέκα δισγίλια καὶ δια-6 κόσια τάλαντα, παραυτίκα δὲ δοῦναι χίλια τοὺς αίχμαλώτους χωρίς λύτρων ἀποδοῦναι πάντας Καρχηδονίους τοῖς 20 7 'Ρωμαίοις. μετά δὲ ταῦτα πάλιν, λήξαντος τοῦ Διβυκοῦ πολέμου, 'Ρωμαΐοι Καργηδονίοις πόλεμον έξενέγκαντες ξως 8 δόγματος επισυνθήκας εποιήσαντο τοιαύτας, εκχωρείν Καρχηδονίους Σαρδόνος, καὶ προσεξενεγκεῖν ἄλλα χίλια καὶ 9 διακόσια τάλαντα, καθάπερ ἐπάνω προείπαμεν. ἐπὶ δὲ 2 τοῖς προειρημένοις τελευταῖαι πρὸς Ασδρούβαν ἐν Ἰβηρία νίνονται διομολογήσεις, έφ' ῷ μὴ διαβαίνειν Καρχηδονίους

^{2.} ἀλλ' εἰ R³, ἀλλὰ ΑΝ, ἀλλ' εἰ μὲν coni. Be (conf. praef. ad 3, 109, 1, ε) 3. Ότι καθόλου Ν, quasi incipiat nova ecloga 4. μαρεντίνους Ν 5. μεσηνίων C 6. ὑιγίνων Ν 7. δόξειε R³ Ν 11. ἐγγράφων Ν, corr. ead. m. 12. σικελίας καὶ add. C, καὶ Σικελίας απάσης καὶ BW praef. 58 13. καὶ om. Ν 16. ἐποικοδομεῖν C 17. τοὺςὶ τὰς Ν 18. ἔτεσι R³ Ν 18. 19. καὶ ο τάλαντα Ν (voluit σ̄, ut vs. 25) 22. ἐξενέγκαντες Α² ex ἐξενέγκαντες, ἐξενεγκόντες Ν 23. ἐπὶ συνθηκας (sic) Α, ἐπὶ συνθηκας Ν ἐποιήσαντο om. Ν 24. προσενεγκεῖν DE 24. 25. ἄλλα σ̄ καὶ χίλια τάλαντα ὡς προείπομεν Ν 25. προείπομεν RN ἐπεὶ Ν 27. διωμολογήσεις Α

214, 16]

ἐπὶ πολέμφ τὸν Ἰβηρα ποταμόν. ταῦθ' ὑπῆρχε τὰ δίκαια 10 Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις ἀπὸ τὴς ἀρχῆς εως εἰς τοὺς κατ' ἀννίβαν καιρούς.

Ώσπες οὖν τὴν εἰς Σικελίαν διάβασιν Ῥωμαίων οὖ παςὰ 28 5 τοὺς ὅςκους εὑςἰσκομεν γεγενημένην, οὕτως ὑπὲς τοῦ δευτέςου πολέμου, καθ' ὅν ἐποιήσαντο τὰς πεςὶ Σαςδόνος συνθήκας, οὕτε πρόφασιν οὕτ' αἰτίαν εὕςοι τις ἄν εὕλογον, ἀλλ' ὁμολογουμένως τοὺς Καςχηδονίους ἡναγκασμένους 2 παρὰ πάντα τὰ δίκαια διὰ τὸν καιρὸν ἐκχωρῆσαι μὲν Σας-10 δόνος ἐξενεγκεῖν δὲ τὸ προειρημένον πλῆθος τῶν χρημάτων. τὸ μὲν γὰς ὑπὸ Ῥωμαίων πεςὶ τούτων λεγόμενον 3 ἔγκλημα, διότι τοὺς παρὰ σφῶν πλοϊζομένους ἡδίκουν κατὰ τὸν Λιβυκὸν πόλεμον, ἐλύθη καθ' οῦς καιροὺς κομισάμενοι παρὰ Καρχηδονίων ἅπαντας τοὺς κατηγμένους ἀντεδωρή-15 σαντο χωρὶς λύτρων ἐν χάριτι τοὺς παρὰ σφίσιν ὑπάρχον-215 τας αἰχμαλώτους ὑπὲς ὧν ἡμεῖς τὰ κατὰ μέρος ἐν τῆ πρὸ 4 ταύτης βύβλω δεδηλώκαμεν.

Τούτων δη τοιούτων ύπαρχόντων, λοιπὸν διευκρινήσαι 5 καὶ σκέψασθαι περὶ τοῦ κατ' Αννίβαν πολέμου, ποτέροις 20 αὐτῶν τὴν αἰτιαν ἀναθετέον. τὰ μὲν οὖν ὑπὸ Καρχηδονίων 29 τότε ἡηθέντα δεδηλώκαμεν, τὰ δ' ὑπὸ Ῥωμαίων λεγόμενα νῦν ἐροῦμεν' οἶς τότε μὲν οὐκ ἔχρήσαντο διὰ τὸν ἐπὶ τῆ Ζακανθαίων ἀπωλεία θυμόν, λέγεται δὲ πολλάκις καὶ ὑπὸ πολλῶν παρ' αὐτοῖς. πρῶτον μὲν ὅτι τὰς πρὸς Ασδρού- 2 βαν γενομένας ὁμολογίας οὐκ ἀθετητέον, καθάπερ οἱ Καρχηδόνιοι λέγειν ἐθάρρουν. οὐ γὰρ προσέκειτο, καθάπερ ἔπὶ 3 τοῦ Αυτατίου, κυρίας εἶναι ταύτας ἐὰν καὶ τῷ δήμῳ δόξη τῶν Ῥωμαίων, ἀλλ' αὐτοτελῶς ἐποιήσατο τὰς ὁμολογίας Ασδρούβας, ἐν αἶς ἦν τὸν Ἦρηρα ποταμὸν μὴ διαβαίνειν 30 ἐπὶ πολέμω Καρχηδονίους. καὶ μὴν ἐν ταῖς περὶ Σικελίας 4

^{1.} ἴσησα Ν 9. δικαιώματα D 12. παρ' αὐτῶν Β 15. χωρις αὐτῶν ARN, corr. Ur 156 μ 16. ἐν τῷ τρίτῃ πρὸ coni. Sch coll. 3, 1, 1 17. βίβλφ R^aN 18. δὲ Ν, δὴ καὶ Β 19. δεῖ ante καὶ add. C 20. αὐτοῖς Ν 22. τῷ om. Ν 26. ἐπὶ τοῦ Sca, ἐπὶ τοὺς ARN, ταῖς ἐπὶ Rei 206 27. λουτατέου AN, λουτατίου R (conf. praef. ad 3, 21, 2) 28. ἐποιήσαντο Ν 30. περὶ om. Ν σικελίαν ΑΝ

[215, 16 συνθήκαις ήν έγγραπτον, καθάπες κακείνοι φασίν, υπάρχειν τοῖς ἀμφοτέρων συμμάχοις τὴν παρ' ἐκατέρων ἀσφάλειαν, ούχ αὐτοῖς μόνον τοῖς τότε συμμαχοῦσι, καθάπερ 5 έποιοῦντο την εκδοχην οί Καργηδόνιοι προσέκειτο γαρ αν ήτοι τὸ μὴ προσλαμβάνειν έτέρους συμμάχους παρὰ τοὺς 5 ύπάρχοντας, ἢ τὸ μὴ παραλαμβάνεσθαι τοὺς ὕστερον προσ-6 ληφθέντας τούτων των συνθηκών. ότε δὲ τούτων οὐδέτερον έγράφη, προφανές ην ότι πᾶσι τοῖς έκατέρων συμμάχοις, καὶ τοῖς οὖσι τότε καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα προσληφθησομένοις, την παρ' άμφοιν άσφάλειαν αξί δέον ην υπάρχειν. 10 7 δ δή καὶ πάντως ἂν εἰκὸς εἶναι δόξειεν. οὐ γὰρ δήπου τοιαύτας έμελλον ποιήσεσθαι συνθήκας δι' ών άφελοῦνται την έξουσίαν σφών αὐτών τοῦ προσλαμβάνειν κατὰ καιρούς αν τινες επιτήδειοι φανώσιν αὐτοῖς φίλοι καὶ σύμμαχοι, 8 οὐδὲ μὴν προσλαβόντες εἰς τὴν σφετέραν πίστιν περιόψε- 15 9 σθαι τούτους ὑπό τινων ἀδικουμένους αλλ' ἦν ἀμφοτέρων 216 τὸ συνέχον τῆς ἐννοίας τῆς ἐν ταῖς συνθήκαις, τῶν μὲν ύπαργόντων ἀμφοτέροις τότε συμμάχων ἀφέξεσθαι, καὶ κατὰ μηδένα τρόπον τοὺς ξτέρους παρὰ τῶν ξτέρων ἐπι-10 δέξεσθαί τινας τούτων είς συμμαχίαν, περί δὲ τῶν μετὰ 20 ταῦτα προσληφθησομένων αὐτὸ τοῦτο, μήτε ξενολογεῖν μήτ' ἐπιτάττειν μηδετέρους μηδέν ἐν ταῖς ἀλλήλων ἐπαρχίαις καὶ συμμαχίαις, ὑπάρχειν τε τὴν ἀσφάλειαν πᾶσι 30 την παρ' άμφοῖν. τούτων δη τοιούτων ύπαρχόντων, όμολογούμενον ήν κάκεινο διότι Ζακανθαίοι πλείοσιν έτεσιν 25 ήδη πρότερον τῶν κατ' 'Αννίβαν καιρῶν ἐδεδώκεισαν αύ-2 τους είς την των Ψωμαίων πίστιν. σημείον δε τουτο μέγιστον καλ παρ' αὐτοῖς τοῖς Καρχηδονίοις δμολογούμενον, ότι στασιάσαντες Ζακανθαῖοι πρὸς σφᾶς οὐ Καρχηδονίοις

⁽quod forsitan scripserit Polybius similiter ac 1, 2, 1 περὶ ας - διατέθεινται λόγους) 1, ἐχεῖνοι $β^1$ (corr. $β^2$) β) β0, χάχεῖνο β1 3. συμμάχοις β2 δ. προϋπάρχοντας β3 περιλαμβάνεσθαι vulgo post Sch 8. ἔτι ARN, corr. U7 156 10. ἀεὶ β1 β2 γν (sine spir. et acc.) β3, om. β6 19. ἐπιδέξασθαι ARN, corr. β6 21. αντῷ τούτω τῷ μήτε cet. Madvigius adversar. crit. β1 μήτε ABN, μη β1 β2 γι β3 τε εστὶ β3 β4 β5 β7 β7 β7 β8 27. τῶν om. CDE τούτου β6 29. Ότι β9 (conf. ad β2 228, 3), ἔτι β1 β2 β3 γν β4 β5 β5 β7 β7 β8 β9 γν β9 γν

216, 15] ἐπέτρεψαν, καίπερ ἐγγὺς ὄντων αὐτῶν καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἤδη πραττόντων, ἀλλὰ Ῥωμαίοις, καὶ διὰ τούτων ἐποιήσαντο τὴν κατόρθωσιν τῆς πολιτείας. διόπερ εἰ μέν δ τις τὴν Ζακάνθης ἀπώλειαν αἰτίαν τίθησι τοῦ πολέμου, δ συγχωρητέον ἀδίκως ἐξενηνοχέναι τὸν πόλεμον Καρχηδονίους κατά τε τὰς ἐπὶ τοῦ Αυτατίου συνθήκας, καθ ἃς ἔδει τοῖς ἑκατέρων συμμάχοις τὴν ὑφ' ἐκατέρων ὑπάρχειν ἀσφάλειαν, κατά τε τὰς ἐπ' Ασδρούβου, καθ' ἃς οὐκ ἔδει διαβαίνειν τὸν Ἰβηρα ποταμὸν ἐπὶ πολέμφ Καρχη-10 δονίους εἰ δὲ τὴν Σαρδόνος ἀφαίρεσιν καὶ τὰ σὺν ταύτη 4 χρήματα, πάντως ὁμολογητέον εὐλόγως πεπολεμηκέναι τὸν κατ' Αννίβαν πόλεμον τοὺς Καρχηδονίους καιρῷ γὰρ πεισθέντες ἡμύνοντο σὺν καιρῷ ποὸς βλάψαντας.

"Ενιοι δὲ τῶν ἀκρίτως τὰ τοιαῦτα θεωμένων τάχ' ἄν 81
15 φήσαιεν ἡμᾶς οὐκ ἀναγκαίως ἐπὶ πλεῖον ἐξακριβοῦν τοὺς
ὑπὲρ τῶν τοιούτων λόγους. ἐγὼ δ', εἰ μέν τις ὑπεἰληφεν 2
217 πρὸς πᾶσαν περίστασιν αὐτάρκης ὑπάρχειν, καλὴν μέν, οὐκ
ἀναγκαίαν δ' ἴσως φήσαιμ' ᾶν εἶναι τὴν τῶν προγεγονότων ἐπιστήμην εἰ δὲ μηδεὶς ᾶν μήτε περὶ τῶν κατ' ἰδίαν 3
20 μήτε περὶ τῶν κοινῶν τολμήσαι τοῦτ' εἰπεῖν ἄνθρωπος
ὧν, διὰ τό, κᾶν κατὰ τὸ παρὸν εὐτυχῆ, τήν γε περὶ τοῦ
μέλλοντος ἐλπίδα μηδέποτ' ᾶν εὐλόγως βεβαιώσασθαι μηδένα τῶν νοῦν ἐχόντων, οὐ μόνον καλήν, ἔτι δὲ μᾶλλον 4
ἀναγκαίαν εἶναί φημι διὰ ταῦτα τὴν τῶν παρεληλυθότων

^{2.} ἤδη] ἔτι Ν 4. post ἀπώλειαν add. καὶ τὴν τοῦ Ἰβηρος ποταμοῦ διάβασιν et pro aἰτίαν coni. αἰτίας G. Faltinus Über den Ursprung des zweiten punischen Krieges, progr. Ruppin. 1887, p. 7 auctore H. Hesselbarthio Histor.-krit. Untersuchungen im Bereiche der dritten Dekade des Livius, progr. Lippstad. 1882, p. 8 s. 5. ἐξηνοχέναι Ν 6. λουτατίον ΑRΝ (conf. praef. ad 3, 21, 2) 7. ἀφ΄ Ur 156 b 8. ἀσδρούβαν Ν 10. τὰ] ταῖς Ν 13. πιεσθέντες Rei 207 ἡμύνοντο] ἢ μόνον τὸ Ν 14. inc. Μ: Ὅτι [λέγων] περὶ τῶν συνθηκῶν καρχηδονίων πρὸς ὁωμαίους καὶ περὶ τῶν παρασπονδήσεως ὁ πολύβιός φησιν' ἔνιοι cet. τὰ τοιαῦτα] ταῦτα Ν θεωρουμένων DE τάχ΄ ΑΜΝ, τάχα R³ 16. ἐγὼ — 234, 9. συντάξεων om. Ν ὑπείληφε R³ 20. τολμῆσαι ΑDΕ τοῦτο Μ 21. διὰ τοῦ ΑΜ, om. Β 22. μηδέποτ' ἄν Βε, μηδένα τῶν νοῦν ποτ' ἄν ΑR (pro νοῦν Α¹ in marg. νῦν), τῶν νῦν ποτ' ἄν Μ, μὴ διὰ τῶν νῦν ποτ' ἂν coni. Sch, μηδὲν ἄν ἐκ τῶν νῦν παρόντων ΒΨ

δ ἐπίγνωσιν. πῶς γὰρ ἂν εἴτ' αὐτὸς ἀδικούμενός τις ἢ τῆς πατρίδος άδικουμένης βοηθούς εύροι και συμμάχους, είτε κτήσασθαί τι καὶ προκατάρξασθαι σπουδάζων τοὺς συν-6 εργήσοντας αύτῷ παρορμήσαι πρὸς τὰς ἐπιβολάς, πῶς δ αν εύδοχούμενος τοῖς ὑποχειμένοις τοὺς βεβαιώσοντας τὴν 5 αύτοῦ προαίρεσιν καὶ διαφυλάξοντας τὴν κατάστασιν παροξύναι δικαίως, εί μηδεν είδειη τῆς τῶν προγεγονότων περλ 7 ξκάστους ὑπομνήσεως; πρὸς μὲν γὰρ τὸ παρὸν ἀεί πως άρμοζόμενοι καὶ συνυποκρινόμενοι τοιαῦτα καὶ λέγουσι καὶ πράττουσι πάντες ώστε δυσθεώρητον εἶναι τὴν ἑκά- 10 στου προαίρεσιν και λίαν έν πολλοῖς ἐπισκοτεῖσθαι τὴν 8 ἀλήθειαν τὰ δὲ παρεληλυθότα τῶν ἔργων, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων λαμβάνοντα την δοκιμασίαν, άληθινώς έμφαίνει τὰς ξκάστων αίρέσεις καὶ διαλήψεις, καὶ δηλοί παρ οίς μεν χάριν εὐεργεσίαν βοήθειαν ἡμῖν ὑπάρχουσαν, παρ' 15 9 οίς δὲ τάναντία τούτων. ἐξ ὧν καὶ τὸν ἐλεήσοντα καὶ τὸν συνοργιζόμενον, ἔτι δὲ τὸν δικαιώσοντα πολλάκις καὶ 10 έπλ πολλών εύρειν έστιν άπες έχει μεγίστας έπικουρίας 11 καὶ κοινή καὶ ίδια πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον. διόπερ ούχ ούτως έστι φροντιστέον τῆς αὐτῶν τῶν πράξεων έξη- 20 γήσεως, οὐτε τοῖς γράφουσιν οὖτε τοῖς ἀναγινώσχουσιν τὰς ίστορίας, ώς τῶν πρότερον καὶ τῶν αμα καὶ τῶν ἐπινι-12 νομένων τοῖς ἔργοις. ἱστορίας γὰρ ἐὰν ἀφέλη τις τὸ διὰ 218 τί και πώς και τίνος χάριν ἐπράχθη τὸ πραχθέν και πότερον εύλογον έσχε τὸ τέλος, τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς ἀγώ- 25 13 νισμα μέν μάθημα δ' οὐ γίνεται, καὶ παραυτίκα μέν τέρπει, πρός δὲ τὸ μέλλον οὐδὲν ώφελεῖ τὸ παράπαν.

^{1.} εἶτι A¹, εἴτε A²M°R 2. ἀδοκουμένης Μ 4. παρορμῆσαι AR, om. Μ 16. ἐξῶν Α, ἐξὸν Μ ·17. συνοργισόμενον Ca, συνοργισθησόμενον Rei 208, συνεργήσοντα Campius progr. Ruppin. 1849 p. 10 (probabilius erat συνεργασόμενον), συνοργιούμενον ΒW δὲ τὸν βεβαιώσοντα Campius καὶ om. C 19. καὶ κατ ἰδίαν coni. Di 56 (comprobant Krebsius Präpos, bei Polyb. p. 138 et BW) 20. τῶν om. Μ 21. ἀναγινώσκουσιν et ἀναγιγνώσκουσιν A per dittogr., ἀναγινώσκουσιν et ἀναγιγνώσκουσιν A per dittogr., ἀναγινώσκουσιν M⁹R⁹ 22. πρότερον AMB, προτέρων R καὶ alterum om. M 24. τὸ πραχθὲν καὶ] καὶ τὸ πραχθὲν AMR, corr. Rei 209 24. 25. πότερα | εὐλογον A (MR), corr. BW, πότερο ἄλογον ἢ εὐλογον coni. Be 26. δὲ AMR

218, 6]

Ήι καὶ τοὺς ὑπολαμβάνοντας δύσκτητον εἶναι καὶ δύσ- 32 γνωστον την ημετέραν πραγματείαν διά το πληθος και το μέγεθος των βύβλων άγνοεῖν νομιστέον. πόσω γαρ δαόν 2 έστι και κτήσασθαι και διαγνώναι βύβλους τετταράκοντα 5 καθαπερανεί κατά μίτον έξυφασμένας, καί παρακολουθήσαι σαφῶς ταῖς μὲν κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν καὶ Διβύην πράξεσιν ἀπὸ τῶν κατὰ Πύρρον καιρῶν εἰς τὴν Καρχηδόνος άλωσιν, ταῖς δὲ κατὰ τὴν άλλην οἰκουμένην ἀπὸ 3 της Κλεομένους του Σπαρτιάτου φυγης κατά τὸ συνεχές 10 μέχρι τῆς Αχαιῶν καὶ Ῥωμαίων περί τὸν Ἰσθμὸν παρατάξεως, ή τὰς τῶν κατὰ μέρος γραφόντων συντάξεις ἀναγινώσκειν η κτασθαι; χωρίς γάρ τοῦ πολλαπλασίους αὐτάς 4 ύπάρχειν τῶν ἡμετέρων ὑπομνημάτων, οὐδὲ καταλαβεῖν ἐξ αὐτῶν βεβαίως οὐδὲν οἶόν τε τοὺς ἀναγινώσκοντας, πρῶτον 15 μὲν διὰ τὸ τοὺς πλείστους μὴ ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν γράφειν, είτα διὰ τὸ τὰς καταλλήλους τῶν πράξεων παρα- 5 λείπειν, ών έκ παραθέσεως συνθεωρουμένων καὶ συγκρινομένων άλλοιοτέρας εκαστα τυγχάνει δοκιμασίας τῆς κατά μέρος διαλήψεως, των δε κυριωτάτων μηδε ψαύειν αὐτοὺς 20 δύνασθαι τὸ παράπαν. ἀχμὴν γάρ φαμεν ἀναγκαιότατα 6 μέρη τῆς ἱστορίας εἶναι τά τ' ἐπιγινόμενα τοῖς ἔργοις καὶ τὰ παρεπόμενα καὶ μάλιστα τὰ περί τὰς αίτίας, θεωροῦ- 7 μεν δὲ τὸν μὲν Αντιοχικὸν πόλεμον ἐκ τοῦ Φιλιππικοῦ τας αφορμας είληφότα, τον δε Φιλιππικον έκ τοῦ κατ' Αν-219 νίβαν, τὸν δ' Αννιβιακὸν ἐκ τοῦ περί Σικελίαν, τὰ δὲ μεταξύ τούτων πολλάς και ποικίλας ἐσχηκότα διαθέσεις, πάσας δὲ συννευούσας πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. ταῦτα δὴ 8

^{1.} ½ M³ Ca, ἢ AR καὶ δυσανάγνωστον Campius I. c. (probat BW praef. 85) 3. βίβλων ΑΜ³ R γε CDE 4. διαναγνῶναι Ca βίβλους ΑΜ³ R 5. καθάπερ αν | εἰ Α κατὰ μίτον Μ³ Re, κατάμκτον ΑΚ 7. τῶν] τῆς C, τῆς τῶν DE καιρῶν] καὶ τίμαιον συγγραφέων καὶ καιρῶν ἐξηγήσεως ΑΜΒ, καὶ τίμαιον συγγραφέντων καιρῶν ἐξηγήσεως CDE (conf. Hu Fleckeiseni annal. 1857 p. 833 s., quaest. I 5) 11. γραφόντων Μ³ Sch, γραφέντων ΑR ἀναγιγνώσκειν Α 16. post τὰς add. μὲν Βε (conf. praef. ad 3, 109, 1, δ) παραλειπεῖν ΑΜ, παραλιπεῖν R, corr. Βε 21. ἐπιγινωσκόμενα ΑΒ, ἐπιγιγνόμενα Μ³ R 22. τὰ Μ³ Ca, om. ΑΚ 25. ἀννιβαϊκὸν CDE Σικελίας Βε (sed conf. indicem meum sub Coelesyria et Sicilia)

πάντα διὰ μὲν τῶν γραφόντων καθόλου δυνατὸν ἐπιγνῶναι καὶ μαθεῖν, διὰ δὲ τῶν τοὺς πολέμους αὐτούς, οἶον τὸν 9 Περσικὸν ἢ τὸν Φιλιππικόν, ἀδύνατον, εἰ μὴ καὶ τὰς παρατάξεις τις ἀναγινώσκων αὐτὰς ἐξ ὧν ἐκεῖνοι γράφουσιν, ὑπολαμβάνει σαφῶς ἐπεγνωκέναι καὶ τὴν τοῦ πολέμου 5 τοῦ σύμπαντος οἰκονομίαν καὶ διάθεσιν. ἀλλ' οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν, ἀλλ' ὅσφ διαφέρει τὸ μαθεῖν τοῦ μόνον ἀκοῦσαι, τοσούτφ καὶ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν ὑπολαμβάνω διαφέρειν τῶν ἐπὶ μέρος συντάξεων.

Οἱ δὲ παρὰ τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις (τὴν γὰρ παρέχ- 10 33 βασιν έντεῦθεν έποιησάμεθα) διακούσαντες τὰ παρὰ τῶν 2 Καργηδονίων άλλο μεν ούδεν είπαν, δ δε πρεσβύτατος αὐτων δείξας τοῖς ἐν τῷ συνεδρίω τὸν κόλπον, ἐνταῦθα καὶ τὸν πόλεμον αὐτοῖς ἔφη καὶ τὴν εἰρήνην φέρειν ἐκβαλών 3 οὖν, δπότερον ᾶν κελεύσωσιν, ἀπολείψειν. δ δὲ βασιλεὺς 15 τῶν Καρχηδονίων, ὁπότερον αὐτοῖς φαίνεται, τοῦτ' ἐκβα-4 λεῖν ἐκέλευσε. τοῦ δὲ Ῥωμαίου φήσαντος τὸν πόλεμον έκβαλείν, άνεφώνησαν άμα και πλείους των έκ του συνεδρίου, δέχεσθαι φάσκοντες. οί μεν οὖν πρέσβεις καὶ τὸ 5 συνέδριον έπὶ τούτοις έχωρίσθησαν, Αννίβας δὲ παραχει- 20 μάζων έν Καινή πόλει πρώτον μέν διαφήκε τοὺς "Ιβηρας έπι τας ξαυτών πόλεις, βουλόμενος ξτοίμους και προθύ-6 μους παρασκευάζειν πρὸς τὸ μέλλον, δεύτερον δ' Ασδρούβα τάδελφῷ διέταξε πῶς δεήσει τῆ τε τῶν Ἰβήρων ἀρχῆ καὶ δυναστεία χρησθαι ταϊς τε πρός Ρωμαίους παρασκευαίς, & 7 έαν αυτός χωρίζηται που. τρίτον ύπερ της άσφαλείας 8 των εν Λιβύη προυνοείτο πραγμάτων, πάνυ δ' εμπείρως καὶ φρονίμως ἐκλογιζόμενος ἐκ μὲν Λιβύης εἰς Ἰβηρίαν ἐκ 220 δ' Ίβηρίας είς Διβύην διεβίβαζε στρατιώτας, εκδεσμεύων

^{2.} πολέμους M³ A¹ R, πολεμίους A¹ τον add. Rei 210 4. τίς A γράφουσιν AB, συγγράφουσιν M³ R 5. υπολαμβά|ναι A¹ ut videtur, υπολαμβάνοι A² M³ BC, υπολαμβάνουσι DE, corr. Hu coll. 3, 6, 4 et 20, 4 9. μέρους coni. Sch συντάξεων: des. M 10. παρὰ om. N την γὰρ — ἐποιησάμεθα om. N 11. τὰ * Α² ex τὰς 12. εἶπον RN 13. ἐντεύθεν CDE 14. ἐκβαλεῖν CDE 18. πλεῖον N 19. φάσκοντες δέχεσθαι BN 20. ἐχωρίσθησαν: des. N 24. τε om. C

220, 31 την έκατέρων πίστιν είς άλληλους δια της τοιαύτης οίκονομίας. ἦσαν δ' οἱ διαβάντες εἰς τὴν Διβύην Θερσῖται, 9 Μαστιανοί, πρὸς δὲ τούτοις 'Ορῆτες ['Ιβηρες], 'Ολκάδες' οί δὲ σύμπαντες ἀπὸ τούτων τῶν ἐθνῶν ἱππεῖς μὲν χίλιοι 10 5 διακόσιοι, πεζοί δὲ μύριοι τρισχίλιοι ὀκτακόσιοι πεντήκοντα. πρός δὲ τούτοις Βαλιαρεῖς ὀκτακόσιοι έβδομήκοντα: 11 ους πυρίως μέν καλούσι σφενδονήτας, από δὲ τῆς χρείας ταύτης συνωνύμως και τὸ έθνος αὐτῶν προσαγορεύουσι καὶ τὴν νῆσον. τῶν δὲ προειρημένων τοὺς μὲν πλείους 12 10 είς τὰ Μεταγώνια τῆς Λιβύης, τινὰς δ' είς αὐτὴν Καρχηδόνα κατέταξεν. ἀπὸ δὲ τῶν πόλεων τῶν Μεταγωνι- 13 των καλουμένων ἀπέστειλεν ἄλλους εἰς Καρχηδόνα πεζούς τετρακισχιλίους, δμηρείας έχοντας καί βοηθείας άμα τάξιν. ἐπὶ δὲ τῆς Ἰβηρίας ἀπέλιπεν ᾿Ασδρούβα τάδελφῷ πεντή- 14 15 φεις μέν πεντήχοντα, τετρήφεις δὲ δύο καὶ τριήφεις πέντε. τούτων έχούσας πληρώματα πεντήρεις μεν τριάκοντα δύο, τριήρεις δὲ πέντε. καὶ μὴν ἱππεῖς Λιβυφοινίκων μὲν καὶ 15 **Λιβύων τετρακοσίους πεντήκοντα, Λεργητῶν δὲ τριακο**σίους, Νομάδων δὲ Μασσολίων καὶ Μασαισυλίων καὶ 20 Μακκοίων καὶ Μαυρουσίων τῶν παρὰ τὸν ἀκεανὸν χιλίους οκτακοσίους, πεζούς δὲ Διβύων μυρίους χιλίους οκτα- 16 κοσίους πεντήκοντα, Λιγυστίνους τριακοσίους, Βαλιαρείς πεντακοσίους, έλέφαντας είκοσι καὶ ένα.

Οὐ χρὴ δὲ θαυμάζειν τὴν ἀχρίβειαν τῆς ἀναγραφῆς, εὶ 17
25 τοιαύτη κεχρήμεθα περὶ τῶν ὑπ' Αννίβου κατ' Ἰβηρίαν
221 πεπραγμένων οία μόλις ἂν χρήσαιτό τις αὐτὸς κεχειρικώς

^{2.} θερσίται AR Stephanus, Ταρσηίται Ur 157* (accentum corr. Di 39) 3. Μασσιανοί Gro ὁρῆτες AB, Όρεῖται vulgo ex CE Ἦριος del. Ben ὁλκάδες A 6. οκτακόσιοι ἐβδομήκοντα om. AR, ωό ex Livio 21, 21, 12, praeeunte Perotto, add. Gro 11. μεταγωνιτων (sine acc.) A 14. ἀπέλειπεν A 18. Λεργητῶν — 22. πεντήκοντα om. DE Ἰλεργητῶν Sch ex Livio 21, 22, 3 19. μασ|σολίων Α(BC), Μασσυλέων Sch ex Stephano, qui Μασσυλεῖς legit apud Polyb. libro septimo, Μασσυλέων Re, Μασυλίων Di (conf. eundem in thes. Steph. v. Μασυλεῖς), Μαεευlii Livius μασσαιλίων ABC, corr. Di (item Polybius 16, 23, 6, Strabo, Stephanus, et Μασαευλίὶ Livius) 20. μαχειών AB, μακίων C, Μαζύων Gro, Βακκαίων coni. Sch 24. εί om. A extremo versu

τάς κατά μέρος πράξεις, οὐδὲ προκαταγινώσκειν, εἰ πε-

ποιήχαμεν παραπλήσιον τοῖς άξιοπίστως ψευδομένοις τῶν 18 συγγραφέων. ήμεῖς γὰρ εὐρόντες ἐπὶ Δακινίω τὴν γραφὴν ταύτην έν χαλκώματι κατατεταγμένην υπ' 'Αννίβου, καθ' ους καιρούς έν τοῖς κατά τὴν Ιταλίαν τόποις ἀνεστρέφετο, 5 πάντως ενομίσαμεν αὐτὴν περί γε τῶν τοιούτων ἀξιόπιστον είναι διό και κατακολουθείν είλόμεθα τη γραφή ταύτη. Αννίβας δὲ πάντα προνοηθείς περί τῆς ἀσφαλείας 5% τῶν τε κατὰ Λιβύην πραγμάτων καὶ τῶν ἐν Ἰβηρία, λοιπὸν έχαραδόχει καὶ προσεδέχετο τοὺς παρὰ τῶν Κελτῶν πρὸς 10 2 αὐτὸν ἀποστελλομένους σαφῶς γὰρ ἐξητάκει καὶ τὴν ἀρετην της υπό τας Αλπεις και περί τον Πάδον ποταμόν γώρας καὶ τὸ πληθος τῶν κατοικούντων αὐτήν, ἔτι δὲ τὴν 3 πρός τους πολέμους των ανδρών τόλμαν, και το μέγιστον, την υπάρχουσαν δυσμένειαν αυτοῖς ἐκ τοῦ προγεγονότος 15 πολέμου πρός Ρωμαίους, ύπερ οδ διήλθομεν ήμεῖς έν τη πρὸ ταύτης βύβλω χάριν τοῦ συμπεριφέρεσθαι τοὺς έντυγ-4 χάνοντας τοῖς νῦν μέλλουσι λέγεσθαι. διόπερ εἰχετο ταύτης της έλπίδος, και παν ύπισχνείτο διαπεμπόμενος έπιμελώς πρός τους δυνάστας των Κελτων και τους έπι τάδε 🗈 5 καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς ταῖς Αλπεσιν ἐνοικοῦντας, μόνως ἂν ύπολαμβάνων εν Ιταλία συστήσασθαι τον προς Ένμαίους πόλεμον, εί δυνηθείη διαπεράσας τὰς πρὸ τοῦ δυσχωρίας

6 βολήν. ἀφικομένων δὲ τῶν ἀγγέλων, καὶ τήν τε τῶν Κελτῶν βούλησιν καὶ προσδοκίαν ἀπαγγειλάντων, τήν τε τῶν Αλπεινῶν ὀρῶν ὑπερβολὴν ἐπίπονον μὲν καὶ δυσχερῆ λίαν, οὐ μὴν ἀδύνατον εἶναι φασκόντων, συνῆγε τὰς δυνάμεις ἐκ τῆς παραχειμασίας ὑπὸ τὴν ἐαρινὴν ὥραν. προσπεπτωκό- Ν των δὲ προσφάτως αὐτῷ καὶ τῶν ἐκ τῆς Καρχηδόνος, ἐπαρ- Θεὶς τῷ θυμῷ καὶ πιστεύων τῆ τῶν πολιτῶν εὐνοία παρε-

είς τοὺς προειρημένους ἀφικέσθαι τόπους καὶ συνεργοῖς καὶ συμμάχοις χρήσασθαι Κελτοῖς εἰς τὴν προκειμένην ἐπι- Β

^{3.} λαβινίφ C 11. ἐξηι|τάμει A 12. περί om. C 17. βίβλφ R^e 26. τῶν ante Κελτῶν om. C 28. ἀλπινῶν AB, corr. *Gro* coll. 2, 14, 8; 3, 47, 9

222, 1]

222 κάλει τὰς δυνάμεις φανερῶς ἤδη πρὸς τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον, ἐμφανίζων μὲν ὃν τρόπον ἔκδοτον αὐτὸν ἐγχειρή- 8 σαιεν αἰτεῖσθαι Ῥωμαῖοι καὶ πάντας τοὺς τοῦ στρατοπέδου προεστῶτας, ὑποδεικνύων δὲ τὴν τῆς χώρας ἀρετὴν εἰς ῆν 5 ἀφίξονται, καὶ τὴν τῶν Κελτῶν εὕνοιαν καὶ συμμαχίαν. εὐ- 9 θύμως δὲ τῶν ὅχλων αὐτῷ συνεξισταμένων, ἐπαινέσας καὶ παραγγείλας τακτὴν ἡμέραν ἐν ἦ ποιήσεται τὴν ἔξοδον, τότε μὲν διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

Επιτελέσας δὲ τὰ προειρημένα κατὰ τὴν παραχειμα- 35 10 σίαν, καὶ παρασκευάσας ίκανὴν ἀσφάλειαν τοῖς τε κατὰ τὴν Διβύην καὶ τοῖς ἐν Ἰβηρία πράγμασι, παραγενομένης τῆς ταγθείσης ημέρας προηγε, πεζών μεν έχων είς εννέα μυριάδας, ίππεῖς δὲ περὶ μυρίους καὶ δισχιλίους καὶ διαβάς 2 τὸν Ἰβηρα ποταμὸν κατεστρέφετο τό τε τῶν Ἰλουργητῶν 15 έθνος καὶ Βαργουσίων, έτι δὲ τοὺς Αἰρηνοσίους καὶ τοὺς Ανδοσίνους μέχρι τῆς προσαγορευομένης Πυρήνης. ποιη- 3 σάμενος δε πάντας ύφ' ξαυτόν καί τινας πόλεις κατά κράτος έλών, ταχέως μέν και παρ' έλπιδα, μετά πολλών δέ καλ μεγάλων αγώνων έτι δὲ πολλης καταφθοράς άνδρών, 20 ήγεμόνα μεν επί πάσης κατέλιπε τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ ποτα- 4 μοῦ γώρας Αννωνα, τῶν δὲ Βαργουσίων καὶ δεσπότην (μάλιστα γάρ τούτοις ήπίστει διά την πρός Υωμαίους ευνοιαν), απεμέρισε δὲ καὶ τῆς δυνάμεως ἦς εἶχε τῷ μὲν " 1ν- 5 νωνι πεζούς μυρίους ίππεῖς δὲ χιλίους, καὶ τὰς ἀποσκευὰς 25 ἀπέλιπε τούτω τῶν αὐτῷ συνεξορμώντων, εἰς δὲ τὴν οἰκείαν 6 ἀπέλυσε τοὺς ἴσους τοῖς προειρημένοις, βουλόμενος αὐτούς τε τούτους εύνους ἀπολιπεῖν, τοῖς τε λοιποῖς ὑποδεικνύων έλπίδα τῆς εἰς οἶχον ἐπανόδου, καὶ τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ μὲν στρατευομένοις, ούχ ήττον δὲ καὶ τοῖς ἐν οἴκω μένουσι τῶν 30 Ἰρήρων, Ίνα προθύμως ἐξορμῶσι πάντες, ἄν ποτέ τις ἐπικουρίας χρεία γένηται παρ' αὐτῶν. τὴν δὲ λοιπὴν στρα- 7

^{3.} τοὺς τοῦ R, τοῦ A^1 , τοὺς A^2 6. αὐτῶν AB 7. τὴν ἔξοσον ποιήσεται vulgo ex R 16. ἀνδοσινους (sine acc.) A 17. δὲ om. DE 20. ἐπὶ πάσης om. B κατέλειπε A 23. ἄνωνι A^1 , corr. A^2 25. ἀπέλειπε A 27. ἀπολειπεῖν A 31. γένηται A^1R , γίνηται A^2 στρατείαν A

άκούοντας.

τιὰν ἀναλαβων εὕζωνον, πεζούς μὲν πεντακισμυρίους ἱππεῖς δὲ πρὸς ἐννακισχιλίους, ἦγεν διὰ τῶν Πυρηναίων λεγομένων 223 ὀρῶν ἐπὶ τὴν τοῦ Ῥοδανοῦ καλουμένου ποταμοῦ διάβασιν, εχων οὐχ οὕτως πολλὴν δύναμιν ὡς χρησίμην καὶ γεγυμνασμένην διαφερόντως ἐκ τῆς συνεχείας τῶν κατὰ τὴν Ἰβη- 5 ρίαν ἀγώνων.

Ίνα δὲ μὴ τῶν τόπων ἀγνοουμένων παντάπασιν ἀσαφῆ 36 γίνεσθαι συμβαίνη την διήγησιν, δητέον αν είη πόθεν δρμήσας Αννίβας και τίνας και πόσους διελθών τόπους είς 2 ποῖα μέρη κατῆρε τῆς Ἰταλίας. ὁητέον δ' οὐκ αὐτὰς τὰς 10 ονομασίας των τόπων και ποταμών και πόλεων όπερ ένιοι ποιούσι των συγγραφέων, ύπολαμβάνοντες έν παντί πρός γνώσιν και σαφήνειαν αὐτοτελές εἶναι τοῦτο τὸ μέρος. 3 οξμαι δ', έπλ μεν των γνωριζομένων τόπων οὐ μιχρά μεγάλα δὲ συμβάλλεσθαι πεποίηκε πρὸς ἀνάμνησιν ή τῶν 15 ονομάτων παράθεσις έπι δε των άγνοουμένων είς τέλος δμοίαν έχει την δύναμιν ή των δνομάτων έξηγησις ταῖς 4 άδιανοήτοις και κρουσματικαῖς λέξεσι τῆς γὰρ διανοίας έπ' οὐδὲν ἀπερειδομένης, οὐδὲ δυναμένης ἐφαρμόττειν τὸ λεγόμενον ἐπ' οὐδὲν γνώριμον, ἀνυπότακτος καὶ κωφή 20 5 γίνεθ' ή διήγησις. διόπερ υποδεικτέος αν είη τρόπος δι οὖ δυνατὸν ἔσται περὶ τῶν ἀγνοουμένων λέγοντας κατὰ ποσόν είς άληθινάς και γνωρίμους έννοίας άγειν τούς

Πρώτη μὲν οὖν καὶ μεγίστη γνῶσις, ἔτι δὲ κοινὴ πᾶσιν 35 ἀνθρώποις ἐστὶν ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς διαίρεσις καὶ τάξις, καθ' ἣν πάντες, ὧν καὶ μικρὸν ὄφελος, ἀνατολὰς 7 δύσεις μεσημβρίαν ἄρκτον γνωρίζομεν. δευτέρα δὲ καθ' ἣν ἑκάστη διαφορῷ τῶν προειρημένων τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς

^{2.} προσεννακισχιλίους A(R), πρὸς ἐνακισχιλίους Βε ήγε R³
10. ὁητέον οὐκ ΑDΕ, corr. C, καὶ ὁητέον οὐκ Β΄ 13. πρόγνωσιν ΑΒ, corr. R 15. πεποίηκε ΑR ΒΨ, ἐκπεποίηκε coni. Sch, πέφυκε vulgo post Ca auctore Ur 157² 16. ἐπὶ δὲ Α'R, ἐκειδη Α¹ 21. γίγνεται ἡ vulgo ex R ὑποδεικτέος ἄν εἴη τρόπος] conf. Hu Berliner Philologische Ψοchenschrift 1887 p. 1142 s. 25. inc. F fol. 17': περιήγησις παχυμερῶς τῆς οἰκουμένης. πρώτη μὲν οὐν cet., verba περιήγ. παχυμ. τῆς οἰκουμ. exhibet etiam margo C 26. τοῦ] τῆς τοῦ AFB

223, 291 τόπους υποτάττοντες, και φέροντες αξι τη διανοία το λενόμενον έπί τι των προειρημένων, είς γνωρίμους καὶ συνήθεις επινοίας εμπίπτομεν ύπες των αγνώστων και αορά-224 των τόπων. τούτων δὲ περὶ τῆς ὅλης γῆς ὑποκειμένων. 87 5 ακόλουθον αν είη το και περί της καθ' ήμας οίκουμένης άνὰ τὸν αὐτὸν λόγον διελομένους εἰς ἐπίστασιν ἀγαγεῖν τοὺς ἀχούοντας. ταύτης διηρημένης εἰς τρία μέρη χαὶ τρεῖς 2 ονομασίας, το μέν εν μέρος αυτης Ασίαν το δ' ετερον **Λιβύην τὸ δὲ τρίτον Εὐρώπην προσαγορεύουσι. τὰς δὲ 3** 10 διαφοράς ταύτας δρίζουσιν ό τε Τάναϊς ποταμός καὶ Νείλος καὶ τὸ καθ' Ἡρακλέους στήλας στόμα. Νείλου μὲν οὖν 4 καὶ Τανάιδος μεταξύ την Ασίαν κεῖσθαι συμβέβηκε, πίπτειν δὲ τοῦ περιέχοντος ὑπὸ τὸ μεταξὺ διάστημα θερινῶν ἀνατολῶν καὶ μεσημβρίας. ἡ δὲ Λιβύη κεῖται μὲν 5 15 μεταξύ Νείλου και στηλών Ήρακλείων, τοῦ δὲ περιέχοντος πέπτωχεν ύπό τε την μεσημβρίαν και κατά το συνεγές ύπο τας γειμερινάς δύσεις έως της Ισημερινής καταφοράς, ή πίπτει καθ' Ήρακλείους στήλας. αὖται μέν οὖν αἱ χῶραι 6 καθολικώτερον θεωρούμεναι τὸν πρὸς τὴν μεσημβρίαν τό-20 πον ἐπέχουσι τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ώς πρός τὰς δύσεις ή δ' Εὐρώπη ταύταις άμφοτέραις 7 ώς πρός τὰς ἄρκτους ἀντιπαράκειται κατὰ τὸ συνεχὲς ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν παρήκουσα μὲν ἄχρι πρὸς τὰς δύσεις, κεῖ- 8 ται δ' αύτῆς τὸ μὲν ὁλοσχερέστερον καὶ βαθύτερον μέρος 25 ύπ' αὐτὰς τὰς ἄρχτους, μεταξύ τοῦ τε Τανάιδος ποταμοῦ καὶ τοῦ Νάρβωνος, δς οὐ πολύν ἀπέχει τόπον ώς πρὸς δύσεις ἀπὸ Μασσαλίας και τῶν τοῦ Ῥοδανοῦ στομάτων. δι' ών είς τὸ Σαρδόνιον πέλαγος έξίησιν ὁ προειρημένος ποταμός. ἀπὸ δὲ τοῦ Νάρβωνος καὶ τὰ περὶ τοῦτον Κελ- 9 30 τολ νέμονται μέχρι των προσαγορευομένων Πυρηναίων

^{2.} τι add. $\it Ca$ 3. έννο $\it lag$ C 5. τὸ om. $\it CDE$ καὶ om. $\it F$ 6. ἀνὰ $\it Rei$ 214 pro αμα 7. μέρει $\it F$ 8. δὲ $\it FR^{\rm s}$ 11. ἡρακλέους $\it AF$, ἡρακλειών $\it AF$ 19. τῷ μεσημβρία C 23. παρείχουσα $\it AFC^{\rm 2}$ 24. ὀλοσχερέστατον $\it F$ 26. ναρβωνός (sine acc.) $\it A$, item vs. 29 28. σαρδώνιον $\it C$ (Σαρδῷον coni. $\it Hu$ in edit. priore, sed conf. $\it BW$ praef. 73, Fleckeiseni annal. 1884 p. 113) 29. τούτων $\it F$

δρών, α διατείνει κατά τὸ συνεχές ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς 10 θαλάττης ξως είς την εκτός. τὸ δὲ λοιπὸν μέρος τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τῶν προειρημένων ὀρῶν, τὸ συνάπτον πρός τε τὰς δύσεις καὶ πρὸς Ἡρακλείους στήλας, περιέχεται μεν ύπό τε τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς ἔξω θαλάττης, καλεῖ- 5 ται δὲ τὸ μὲν παρὰ τὴν καθ' ἡμᾶς παρῆκον ξως Ήρα-11 κλείων στηλών Ίβηρία, τὸ δὲ παρὰ τὴν ἔξω καὶ μεγάλην 225 προσαγορευομένην κοινήν μεν ονομασίαν ούκ έχει διά το προσφάτως κατωπτεύσθαι, κατοικείται δέ πᾶν ὑπὸ βαρβάρων έθνων και πολυανθρώπων, ύπερ ών ήμεῖς μετα 10 38 ταῦτα τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδώσομεν. καθάπερ δὲ καὶ τῆς 'Ασίας καὶ τῆς Λιβύης, καθὸ συνάπτουσιν ἀλλήλαις περί την Αίθιοπίαν, οὐδείς έχει λέγειν άτρεκῶς ξως τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν πότερον ἤπειρός ἐστι κατὰ τὸ συνεχές τὰ πρὸς τὴν μεσημβρίαν ἢ θαλάττη περιέχεται, 15 2 τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ μεταξὺ Τανάιδος καὶ Νάρβωνος εἰς τας άρκτους ανηκον άγνωστον ήμιν έως του νυν έστιν, έαν μή τι μετά ταῦτα πολυπραγμονοῦντες ίστορήσωμεν. 3 τοὺς δὲ λέγοντάς τι περὶ τούτων ἄλλως ἢ γράφοντας ἀγνοεῖν καὶ μύθους διατιθέναι νομιστέον.

4 Ταῦτα μὲν οὖν εἰρήσθω μοι χάριν τοῦ μὴ τελέως ἀνυπότακτον εἶναι τοῖς ἀπείροις τῶν τόπων τὴν διήγησιν, ἀλλὰ κατά γε τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς συνεπιβάλλειν καὶ φέρειν ἐπὶ τι τῆ διανοία τὸ λεγόμενον, τεκμαιρομένους ἐκ τοῦ περιέχοντος καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς ὁράσεως εἰθίσμεθα 25 συνεπιστρέφειν ἀεὶ τὰ πρόσωπα πρὸς τὸ κατὰ τὴν ἔνδειξιν ὑποδεικνύμενον, οὕτως καὶ τῆ διανοία χρὴ συνδιανεύειν καὶ συρρέπειν ἐπὶ τοὺς τόπους ἀεὶ τοὺς διὰ τοῦ δόγου συνεπιδεικνυμένους. ἀφέμενοι δὲ τούτων τρεψόμεθα πρὸς τὸ συνεχὲς τῆς προκειμένης ἡμῖν διηγήσεως.

Καρχηδόνιοι γὰρ ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς τῆς μὲν Διβύης ἐκυρίευον πάντων τῶν ἐπὶ τὴν ἔσω θάλατταν νευόν-

^{9.} κατοπτεῦσθαι F 16. ναρβωνος (sine acc.) A 17. ξως τοῦ νῦν om. C 18. πολλυπραγμονοῦντες F 19. ἄλλως om. FCDE 20. διατίθεσθαι Rei 215 24. τι add. Sch 29. συνεπιδεικνυμένους: des. F

225, 27] των μερών, ἀπὸ τῶν Φιλαίνου βωμών, οι κείνται κατὰ τὴν μεγάλην Σύρτιν, έως ἐφ' Ἡρακλέους στήλας τοῦτο δὲ 3 τὸ μῆκός ἐστι τῆς παραλίας ὑπὲρ τοὺς ἑξακισχιλίους καὶ μυρίους σταδίους. διαβάντες δὲ τὸν καθ' Ἡρακλείους στή- 4 5 λας πόρον δμοίως έκεκρατήκεισαν καὶ τῆς Ἰβηρίας ἀπάσης ξως της ραχίας, δ πέρας έστι πρός τη καθ' ήμας θαλάττη 226 των Πυρηναίων δρων, α διορίζει τους Ίβηρας και Κελτούς. απέχει δὲ τοῦ καθ' Ήρακλείους στήλας στόματος οὖτος ὁ 5 τόπος περί ἀχταχισγιλίους σταδίους. ἐπὶ μὲν γὰρ Καινὴν 6 10 πόλιν ἀπὸ στηλῶν εἶναι συμβαίνει τρισχιλίους, ὅθεν ἐποιεῖτο τὴν δομὴν ἀννίβας τὴν εἰς Ἰταλίαν [τὴν δὲ Καινὴν πόλιν ένιοι Νέαν Καργηδόνα καλοῦσιν] άπὸ δὲ ταύτης είσιν έπι μέν τον Ίβηρα ποταμον έξακόσιοι στάδιοι προς δισχιλίοις, από δὲ τούτου πάλιν εἰς Εμπόριον χίλιοι σὺν Τ 15 έξακοσίοις, * * * καὶ μὴν ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν τοῦ Ῥοδανοῦ 8 διάβασιν περί χιλίους έξακοσίους ταῦτα γὰρ νῦν βεβημάτισται καὶ σεσημείωται κατὰ σταδίους ὀκτώ διὰ Ῥωμαίων ἐπιμελῶς. ἀπὸ δὲ τῆς διαβάσεως τοῦ Ῥοδανοῦ 9 πορευομένοις παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ὡς ἐπὶ τὰς πηγὰς 20 ξως πρός την αναβολην των Αλπεων την είς Ιταλίαν χίλιοι τετρακόσιοι. λοιπαί δ' αί τῶν "Αλπεων ὑπερβολαί, περί 10 γιλίους διαχοσίους ας ύπερβαλών έμελλεν ήξειν είς τὰ περί τὸν Πάδον πεδία τῆς Ἰταλίας. ὥστ' εἶναι τοὺς πάν- 11 τας έκ Καινής πόλεως σταδίους περί έννακισχιλίους, ούς 25 έδει διελθεῖν αὐτόν. τούτων δὴ τῶν τόπων κατὰ μὲν τὸ 12

^{2.} σύρτην Α ἡρακλείους R τοῦτο — 4. μυρίους σταδίους in suspicionem vocat Di praef. vol. I p. xxxvIII et vol. IV p. vi 3. παραλίας Ben pro παραλίου 4. τὸ * ν A^2 ex τ∞ν, ut videtur 8. οὖτος Ur 157 * pro αὐτὸς 11. 12. τὴν δὲ Kαινην — καλοῦσιν spuria esse iudicat BW praef. 36 14. ἐμπορεῖον AR, corr. Di 15. post ἑξακοσίους add. ἀπὸ δὲ τούτου εἰς τὰ ἄκρα τῶν Πυρηναίων στάδιοι ἑξακοσίοιοι Sch, ἀπὸ δ' Ἐμπορίου πόλεως εἰς Νάρβωνα περὶ ἑξακοσίους M. C. P. Schmidtius de Polybii geographia, dissert. inaug. Berol. 1875, p. 10 16. ταῦτα — 18. ἐπιμελῶς seclusit Di 38 auctore Ükerto (conf. Hu griech. u. ròm. Metrologie p. 53 edit. II, H. B. Magdeburgium de Polybii re geogr., dissert. inaug. Hal. 1873, p. 15 s., BW praef. 36) 17. ἐσημείωται A 21. δ' αὶ Ca pro δὲ 22. ὑπερβαλὼν A^1 , ὑπερβάλλων A^2 R

μῆκος ἦδη σχεδὸν τοὺς ἡμίσεις διεληλύθει, κατὰ δὲ τὴν δυσχέρειαν τὸ πλέον αὐτῷ μέρος ἀπελείπετο τῆς πορείας.

Αννίβας μέν οὖν ένεχείρει ταῖς διεκβολαῖς τῶν Πυρηναίων δρών, κατάφοβος ών τοὺς Κελτοὺς διὰ τὰς όχυρότη-2 τας τῶν τόπων 'Ρωμαΐοι δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς 5 διαχούσαντες μεν των έξαποσταλέντων είς Καρχηδόνα πρεσβευτών τὰ δεδογμένα καὶ τοὺς ξηθέντας λόγους, προσπεσόντος δὲ θᾶττον ἢ προσεδόκων Αννίβαν διαβεβηκέναι τὸν "Ιβηρα ποταμόν μετά τῆς δυνάμεως, προεχειρίσαντο πέμπειν μετά στρατοπέδων Πόπλιον μέν Κορνήλιον είς Ίβη- 10 3 ρίαν, Τεβέριον δὲ Σεμπρώνιον εἰς Λιβύην. ἐν ὅσω δ' οξτοι περί τὰς καταγραφὰς ἐγίνοντο τῶν στρατοπέδων καὶ την άλλην παρασκευήν, έσπευσαν έπι τέλος άγαγειν τὰ κατὰ 227 τας αποικίας οδ δή πρότερον ήσαν είς Γαλατίαν αποστέλ-4 λειν προκεχειρισμένοι. τὰς μὲν οὖν πόλεις ἐνεργῶς ἐτείχι- 15 ζον, τούς δ' οἰκήτορας εν ἡμέραις τριάκοντα παρήγγειλαν ξπιτόπους γίνεσθαι, τὸν ἀριθμὸν ὄντας εἰς ξκατέραν τὴν 5 πόλιν είς έξακισχιλίους. ὧν τὴν μὲν μίαν ἔκτιζον ἐπὶ τάδε τοῦ Πάδου ποταμοῦ, προσαγορεύσαντες Πλακεντίαν, τὴν 6 δ' άλλην έπι θάτερα, κατονομάσαντες Κρεμώνην. ήδη δέ 20 τούτων συνωκισμένων οί Βοῖοι καλούμενοι Γαλάται, πάλαι μέν οίον λοχώντες την πρός Ρωμαίους φιλίαν, ούκ έχοντες 7 δὲ τότε καιρόν, μετεωριζόμενοι καὶ πιστεύοντες ἐκ τῶν διαπεμπομένων τη παρουσία των Καργηδονίων απέστησαν από Ρωμαίων, έγκαταλιπόντες τους δμήρους ους έδοσαν 25 έκβαίνοντες έκ τοῦ πολέμου τοῦ προγεγονότος, ὑπὲρ οδ την εξήγησιν ήμεις εν τη προτέρα βύβλω ταύτης εποιη-8 σάμεθα. παρακαλέσαντες δὲ τοὺς Ίνσομβρας καὶ συμφρονήσαντες κατά την προγεγενημένην όργην κατέσυραν την

^{8.} ἀννίβαι A extremo versu 11. τιβέριον AR, corr. Di (v. praef.) 14. οδ δη ας ἤδη Re γαλατείαν Α 16. δε Α 17. ἐπιτόπους γίνεσθαι Α(R), ἐπὶ τοὺς τόπους παραγίγνεσθαι νοίσο ex C (conf. γενέσθαι κοιταίους 3, 61, 10, κοιταίους — γίνεσθαι 5, 17, 9, ἔρχεσθαι κοιταίους fragm. 97, ἐπιτοπίζω κατοικίζω Suid.) 18. ἐπειταδε (sine acc.) Α¹, corr. Ατ 23. δε καιρόν, τότε μετεωριζόμενοι Madvigius adversar. crit. I 481 s. 27. βίβλω Α(R) 28. ἐνσόμβρους Β, ἔνσοβρας DE, ἔσομβρας C 29. προσγεγενημένην Rei 217

227, 18]

κατακεκληρουχημένην χώραν ύπὸ Ρωμαίων, καὶ τοὺς φεύγοντας συνδιώξαντες είς Μοτίνην, αποικίαν υπάργουσαν Ψωμαίων, ἐπολιόρχουν. ἐν οἶς καὶ τρεῖς ἄνδρας τῶν ἐπι- 9 φανών συνέκλεισαν, τούς έπι την διαίρεσιν της χώρας άπε-5 σταλμένους ών είς μεν ήν Γάιος Αυτάτιος και την ύπατον άρχην είληφώς, οί δε δύο την εξαπέλεκυν. ολομένων 10 δε δείν τούτων είς λόγους σφίσι συνελθείν υπήκουσαν οί Βοιοι των δ' ανδρων έξελθόντων παρασπονδήσαντες συνέλαβον αὐτούς, ἐλπίσαντες διὰ τούτων κομιεϊσθαι τοὺς αύ-10 των δμήρους. Δεύχιος δὲ Μάλιος έξαπέλεχυς ὑπάρχων 11 καὶ προκαθήμενος ἐπὶ τῶν τόπων μετὰ δυνάμεως, ἀκούσας τὸ γεγονὸς ἐβοήθει κατὰ σπουδήν. οἱ δὲ Βοῖοι συνέν- 12 τες αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, ἔν τισι δρυμοῖς έτοιμάσαντες 228 ἐνέδρας, ἄμα τῷ παρελθεῖν εἰς τοὺς ὑλώδεις τόπους παν-15 ταχόθεν αμα προσπεσόντες πολλούς απέκτειναν των Έωμαίων. οἱ δὲ λοιποὶ τὰς μὲν ἀρχὰς ὥρμησαν πρὸς φυγήν, 13 έπει δε των ψιλών ήψαντο χωρίων, έπι ποσον συνέστησαν ούτως ώστε μόλις εὐσχήμονα ποιήσασθαι τὴν ἀπογώρησιν. οἱ δὲ Βοῖοι κατακολουθήσαντες συνέκλεισαν καὶ 20 τούτους είς την Τάννητος καλουμένην κώμην. τοῖς δ' ἐν 14 τῆ Ῥώμη προσπεσόντος ὅτι τὸ τέταρτον στρατόπεδον περιειλημμένον ύπὸ τῶν Βοίων πολιορκεῖται κατὰ κράτος. τὰ μέν τῷ Ποπλίω προκεχειρισμένα στρατόπεδα κατὰ σπουδην έξαπέστελλον έπλ την τούτων βοήθειαν, ήγεμόνα 25 συστήσαντες έξαπέλεκυν, άλλα δὲ συνάγειν καὶ καταγράφειν έκ των συμμάχων αὐτῷ παρήγγειλαν.

Τὰ μὲν οὖν κατὰ Κελτοὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἕως εἰς τὴν 41 Αννίβου παρουσίαν έν τούτοις ήν, και τοιαύτην είλήφει

^{1. ***}χώραν Α 2. μοτινην (sine acc.) A, et conf. vol. IV in conspectu fragmentorum a Sch editorum adnot. ad fragmentum geographicum XXXIII 3. ἐπιφανεστάτων Β 5. ήν om. Β αὐτάτιος ΑR, λουτάτιος Ε² (conf. praef. ad 3, 21, 2) ὁ ante καὶ add. Na 129 coll. 21, 8, 1 10. μάλλιος AR, corr. C (conf. p. 34, 24; 51, 26; 150, 14) 14. αὐτοὺς ante εἰς add. C 17. των ὑψηλων AR, corr. E. Wölfflinus Antiochos von Syrakus und Coelius Antipater, Vitoduri 1872, p. 56 coll. Livio 21, 25, 9 18. ἀναχώρησιν C 20. τάνητος C 22. βοιών AR 24. 25. ἡγεμόνα — ἐξαπέλεχυν] C. Atilium Serranum: v. indicem 28. εἴληφε DE

διέξοδον οίαν έν τε τοις πρό του και νυν διεληλύθαμεν. 2 οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν Ῥωμαίων ετοιμασάμενοι τὰ πρὸς τὰς ίδιας ἐπιβολὰς ἐξέπλεον ὑπὸ τὴν ώραιαν ἐπὶ τὰς προκειμένας πράξεις, Πόπλιος μεν οὖν εἰς Ἰβηρίαν έξήκοντα ναυσί, Τεβέριος δὲ Σεμπρώνιος εἰς Λιβύην έκατὸν έξή- 5 3 κοντα σκάφεσιν πεντηρικοῖς, οἷς οὕτως καταπληκτικῶς ἐπεβάλετο πολεμεῖν καὶ τοιαύτας ἐποιεῖτο παρασκευὰς ἐν τῷ Διλυβαίω, πάντας και πανταχόθεν άθροίζων, ώς εὐθέως 4 ξα κατάπλου πολιορχήσων αὐτὴν τὴν Καρχηδόνα. Πόπλιος δὲ κομισθεὶς παρὰ τὴν Λιγυστίνην ἦκε πεμπταῖος ἀπὸ 10 5 Πισών είς τούς κατά Μασσαλίαν τόπους, καὶ καθορμισθείς πρὸς τὸ πρῶτον στόμα τοῦ Ροδανοῦ τὸ Μασσαλιω-6 τιχὸν προσαγορευόμενον ἀπεβίβαζε τὰς δυνάμεις, ἀχούων μεν υπερβάλλειν ήδη τὰ Πυρηναία τὸν Αννίβαν όρη, πεπεισμένος δ' έτι μαχράν απέχειν αὐτὸν διά τε τὰς δυσχω- 15 ρίας τῶν τόπων καὶ διὰ τὸ πληθος τῶν μεταξὺ κειμένων 7 Κελτών. 'Αννίβας δὲ παραδόξως τοὺς μὲν χρήμασι πείσας τῶν Κελτῶν τοὺς δὲ βιασάμενος ἦκε μετὰ τῶν δυνάμεων, 229 δεξιον έχων το Σαρδόνιον πέλαγος, ἐπὶ τὴν τοῦ 'Ροδανοῦ 8 διάβασιν. δ δὲ Πόπλιος, διασαφηθέντος αὐτῷ παρείναι 20 τοὺς ὑπεναντίους, τὰ μὲν ἀπιστῶν διὰ τὸ τάγος τῆς παρουσίας, τὰ δὲ βουλόμενος εἰδέναι τὴν ἀχρίβειαν, αὐτὸς μὲν ανελάμβανε τας δυνάμεις έχ τοῦ πλοῦ, καὶ διενοεῖτο μετά τῶν γιλιάρχων ποίοις χρηστέον τῶν τόπων καὶ συμμικτέον 9 τοις ύπεναντίοις, τριακοσίους δε των ίππεων εξαπέστειλε 25 τοὺς ἀνδρωδεστάτους, συστήσας μετ' αὐτῶν καθηγεμόνας άμα καὶ συναγωνιστάς Κελτούς, οδ παρά τοῖς Μασσαλιώ-

12 Αννίβας δὲ προσμίξας τοῖς περὶ τὸν ποταμὸν τόποις

ταις ἐτύγχανον μισθοφοροῦντες.

^{1.} διεληλύθειμεν C 3. ὑπὸ Rei 217, ἐπὶ AR, ἔτι Matzatius (conf. praef.) 5. τιβέριος AR 6. σκάφεσι R* οἶς add. Rei 217 ἐπεβάλετο] conf. praef. ad 3, 54, 8 8. πάντα Gro ἀθροίζων Α 10. λιγυστικήν C ex 2, 31, 4 10. 11. ἀπὸ Πισῶν Ca pro ἀποπεσῶν 12. Μασσαλητικὸν coni. Di 41 14. πνομναῖα Α 23. 24. καὶ διὰ τῶν χιλιάρχων ὑπετίθετο CDE 24. post καὶ add. ποῦ Ca 25. ἀπέστειλε CDE 27. καὶ συναγωνιστὰς om. C

229, 131 εύθέως ένεχείρει ποιείσθαι την διάβασιν κατά την άπλην δύσιν, σχεδον ήμερων τεττάρων όδον απέχων στρατοπέδω τῆς θαλάττης, καὶ φιλοποιησάμενος παντὶ τρόπω τοὺς 2 παροικούντας τὸν ποταμὸν έξηγόρασε παρ' αὐτῶν τά τε 5 μονόξυλα πλοῖα πάντα καὶ τοὺς λέμβους ὄντας ἱκανοὺς τῷ πλήθει διὰ τὸ ταῖς ἐχ τῆς θαλάττης ἐμπορίαις πολλούς χρησθαι των παροικούντων τον Ροδανόν. Ετι δέ την 3 άρμόζουσαν ξυλείαν έξέλαβε πρός την κατασκευήν τῶν μονοξύλων εξ ών εν δυσιν ήμεραις πληθος αναρίθμητον 10 εγένετο πορθμείων, εκάστου σπεύδοντος μή προσδείσθαι τοῦ πέλας, ἐν αὐτῷ δ' ἔχειν τὰς τῆς διαβάσεως ἐλπίδας. κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν τῷ πέραν πληθος ήθροίσθη 4 βαρβάρων γάριν τοῦ κωλύειν την τῶν Καργηδονίων διάβασιν είς ους αποβλέπων Αννίβας, και συλλογιζόμενος έκ 5 15 των παρόντων ώς ούτε διαβαίνειν μετά βίας δυνατόν είη τοσούτων πολεμίων έφεστώτων, οὖτ' ἐπιμένειν, μὴ πανταχόθεν προσδέξηται τοὺς ὑπεναντίους, ἐπιγενομένης τῆς τρί- 6 της νυχτός έξαποστέλλει μέρος τι τῆς δυνάμεως, συστήσας καθηγεμόνας έγχωρίους, έπὶ δὲ πάντων "Αννωνα τὸν Βοα-20 μίλχου τοῦ βασιλέως. οξ ποιησάμενοι τὴν πορείαν ἀντίοι 7 280 τω δεύματι παρά τὸν ποταμὸν ἐπὶ διακόσια στάδια, παραγενόμενοι πρός τινα τόπον έν ῷ συνέβαινε περί τι χωρίον νησίζον περισχίζεσθαι τὸν ποταμόν, ἐνταῦθα κατέμειναν, έκ δὲ τῆς παρακειμένης ύλης τὰ μὲν συμπηγνύντες τῶν ξύ- 8 25 λων τὰ δὲ συνδεσμεύοντες ἐν ὀλίγω χρόνω πολλὰς ήρμοσαν σχεδίας, άρχούσας τη χρεία πρός τὸ παρόν έφ' αίς διεχομίσθησαν άσφαλώς οὐδενὸς κωλύοντος, καταλαβόμενοι δὲ 9 τόπον έχυρον έχείνην μεν την ημέραν έμειναν άναπαύοντες σφας έκ της προγεγενημένης κακοπαθείας, άμα δὲ παρα-30 σκευαζόμενοι πρὸς τὴν ἐπιοῦσαν γρείαν κατὰ τὸ συντεταγμένον. καὶ μὴν Αννίβας τὸ παραπλήσιον ἐποίει περὶ τὰς 10

^{4.} χατοιχοῖντας R 6. έμπορείαις B°C πολλούς A² ex πολλοῖς 8. έξέβαλε Βε, έξέταμε (sic) Hertleinius Conjecturen zu griech. Prosaikern III (progr. Wertheim. 1873) p. 4 12. περάν Α(R), corr. Ca ήθροίσθη Α 24. συμπηγνῦντες ΑDΕ 27. μηδενὸς C 28. ὀχυρὸν CDE διέμειναν C 29. κακοπαθίας Α

11 μεθ' ξαυτοῦ καταλειφθείσας δυνάμεις. μάλιστα δ' αὐτῷ παρεῖχε δυσχρηστίαν ή τῶν ξλεφάντων διάβασις οὖτοι δ' ήσαν ξπτὰ καὶ τριάκοντα τὸν ἀριθμόν.

Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπιγενομένης τῆς πέμπτης νυκτὸς οἱ μὲν προδιαβάντες έχ τοῦ πέραν ὑπὸ τὴν ξωθινὴν προῆγον παρ' 5 2 αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐπὶ τοὺς ἀντίπερα βαρβάρους. ὁ δ' Αννίβας ετοίμους έχων τούς στρατιώτας επείχε τη διαβάσει, τοὺς μὲν λέμβους πεπληρωχώς τῶν πελτοφόρων ἱπ-8 πέων, τὰ δὲ μονόξυλα τῶν εὐκινητοτάτων πεζῶν. εἶχον δὲ τὴν μὲν ἐξ ὑπερδεξίου καὶ παρὰ τὸ δεῦμα τάξιν οἱ 10 λέμβοι, την δ' ύπὸ τούτους τὰ λεπτὰ τῶν πορθμείων. ίνα τὸ πολὺ τῆς τοῦ δεύματος βίας ἀποδεχομένων τῶν λέμβων ἀσφαλεστέρα γίνοιτο τοῖς μονοξύλοις ή παρακομι-4 δή διὰ τοῦ πόρου. κατὰ δὲ τὰς πρύμνας τῶν λέμβων ἐφέλκειν διενοούντο τοὺς ίππους νέοντας, τρεῖς αμα καὶ τέττα- 15 ρας τοῖς ἀγωγεῦσιν ένὸς ἀνδρὸς ἐξ έκατέρου τοῦ μέρους τῆς πρύμνης ολακίζοντος, ώστε πληθος ίκανὸν ίππων συνδια-5 χομίζεσθαι κατά την πρώτην εὐθέως διάβασιν. οἱ δὲ βάρβαροι θεωρούντες την έπιβολην των ύπεναντίων ατάκτως έκ τοῦ γάρακος έξεχέοντο και σποράδην, πεπεισμένοι κωλύειν 20 6 εύγερως την απόβασιν των Καργηδονίων. Αγγίβας δ' αμα τῷ συνιδεῖν ἐν τῷ πέραν ἐγγίζοντας ἤδη τοὺς παρ' αὑτοῦ 231 στρατιώτας, σημηνάντων έχείνων την παρουσίαν τῷ καπνῷ κατά τὸ συντεταγμένον, ἐμβαίνειν ἄπασιν ἅμα παρήγγελλε καὶ βιάζεσθαι πρὸς τὸ φεῦμα τοῖς ἐπὶ τῶν πορθμείων 25 Τ τεταγμένοις. ταχύ δὲ τούτου γενομένου, καὶ τῶν ἐν τοῖς πλοίοις αμιλλωμένων μεν προς αλλήλους μετα κραυγής 8 διαγωνιζομένων δὲ πρὸς τὴν τοῦ ποταμοῦ βίαν, τῶν δὲ στρατοπέδων άμφοτέρων έξ έχατέρου τοῦ μέρους παρά τὰ γείλη τοῦ ποταμοῦ παρεστώτων, καὶ τῶν μὲν ίδίων συν- 30

^{1.} καταληφθείσας \mathbf{A} 6. ἀντίπεραν \mathbf{DE} 9. εὐκινη τάτων \mathbf{A} (R), εὐκινήτων \mathbf{B} , corr. Re 11. πορθμίων \mathbf{A} 12. ὑποδεχομένων \mathbf{G}^2 14. των λέμβων τὰς πρύμνας \mathbf{CDE} 17. προίμνης \mathbf{A} ἱκανῶν \mathbf{AR} , corr. Re 20. κωλύσειν \mathbf{Di} auctore \mathbf{Sch} 23. σημηναντῶ | \mathbf{A} (acc. circumflexus \mathbf{v} significat) 24. παρήγγειλε \mathbf{DE} 30. συναγωνιζόντων \mathbf{CD}

231, 10]

αγωνιώντων καὶ παρακολουθούντων μετά κραυγής, των δὲ κατά πρόσωπον βαρβάρων παιανιζόντων καλ προκαλουμένων τὸν κίνδυνον, ἦν τὸ γινόμενον ἐκπληκτικὸν καὶ παραστατικόν άγωνίας. Εν ῷ καιρῷ τῶν βαρβάρων ἀπολελοι- 9 5 πότων τὰς σκηνὰς ἐπιπεσόντες ἄφνω καὶ παραδόξως οί πέραν Καρχηδόνιοι, τινές μέν αὐτῶν ἐνεπίμπρασαν τὴν στρατοπεδείαν, οἱ δὲ πλείους ώρμησαν ἐπὶ τοὺς τὴν διάβασιν τηροῦντας. οἱ δὲ βάρβαροι, παραλόγου τοῦ πράγμα- 10 τος φανέντος αὐτρῖς, οἱ μὲν ἐπὶ τὰς σκηνὰς ἐφέροντο βοη-10 θήσοντες, οί δ' ήμύνοντο και διεμάχοντο πρός τους έπιτιθεμένους. 'Αννίβας δέ, κατά την πρόθεσιν αὐτῷ συν- 11 τρεχόντων των πραγμάτων, εύθέως τούς πρώτους αποβαίνοντας συνίστα και παρεκάλει, και συνεπλέκετο τοις βαρβάροις. οἱ δὲ Κελτοὶ καὶ διὰ τὴν ἀταξίαν καὶ διὰ τὸ 12 15 παράδοξον τοῦ συμβαίνοντος ταχέως τραπέντες ώρμησαν πρὸς φυγήν.

Ό δὲ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων ἃμα τῆς τε διαβά- 44 σεως καὶ τῶν ὑπεναντίων κεκρατηκώς παραυτίκα μὲν ἐγίνετο πρός τῆ παρακομιδῆ τῶν πέραν ἀπολειπομένων ἀν-20 δρών, πάσας δ' έν βραχεῖ χρόνω διαπεραιώσας τὰς δυνάμεις 2 έχείνην μέν την νύχτα παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν κατεστρατοπέδευσεν, τῆ δ' ἐπαύριον ἀκούων τὸν τῶν Ῥωμαίων στό- 3 λον περί τὰ στόματα τοῦ ποταμοῦ καθωρμίσθαι, προχειρισάμενος πενταχοσίους των Νομαδικών ἱππέων ἐξαπέ-282 στειλε, κατασκεψομένους ποῦ καὶ πόσοι τυγγάνουσιν όντες καὶ τί πράττουσιν οἱ πολέμιοι. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν 4 καὶ πρὸς τὴν τῶν ἐλεφάντων διάβασιν προεχειρίσατο τοὺς έπιτηδείους. αὐτὸς δὲ συναγαγών τὰς δυνάμεις εἰσήγαγε 5 τοὺς βασιλίσκους τοὺς περί Μάγιλον (οὖτοι γὰρ ἦκον πρὸς 30 αὐτὸν ἐκ τῶν περί τὸν Πάδον πεδίων), καὶ δι' ἑρμηνέως τὰ δεδογμένα παρ' αὐτῶν διεσάφει τοῖς ὄχλοις. ἦν δὲ 6 τῶν λεγομένων ἰσχυρότατα πρὸς θάρσος τῶν πολλῶν πρῶ-

^{1.} παρακαλούντων G vulgo ante Be 5. σκηνὰς καὶ πεσόντες GDE 14. διὰ alterum om. G 21. κατεστρατοπέδευσε R^a 23. καθωρμίσθαι A 27. προεχειρήσατο A

τον μέν ή της παρουσίας ενάργεια των επισπωμένων καί κοινωνήσειν ξπαγγελλομένων τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου, 7 δεύτερον δε τὸ τῆς ἐπαγγελίας αὐτῶν ἀξιόπιστον, ὅτι καθηγήσονται διὰ τόπων τοιούτων δι' ών οὐδενὸς ἐπιδεόμενοι τῶν ἀναγχαίων συντόμως ἄμα καὶ μετ' ἀσφαλείας ποιή- 5 8 σονται την είς Ιταλίαν πορείαν, πρός δὲ τούτοις ή τῆς χώρας γενναιότης, είς ην αφίξονται, και τὸ μέγεθος, έτι δὲ των ανδρων ή προθυμία, μεθ' ων μέλλουσι ποιείσθαι 9 τους άγωνας πρός τας των Ρωμαίων Δυνάμεις. οί μεν 10 οὖν Κελτοὶ τοιαῦτα διαλεγθέντες ἀνεγώοησαν, μετὰ δὲ 10 τούτους είσελθών αὐτὸς πρώτον μέν τών προγεγενημένων πράξεων ανέμνησε τους σχλους, έν αίς έφη πολλοίς αὐτούς και παραβόλοις έργοις και κινδύνοις έπικεγειρηκότας έν οὐδενὶ διεσφάλθαι, κατακολουθήσαντας τῆ κείνου γνώμη 11 και συμβουλία· τούτοις δ' έξης εὐθαρσεῖς εἶναι παρεκάλει, 15 θεωρούντας διότι τὸ μέγιστον ήνυσται των έργων, έπειδή της τε του ποταμού διαβάσεως κεκρατήκασι, της τε τών 12 συμμάχων εύνοίας καὶ προθυμίας αὐτόπται γεγόνασι. διόπεο ώετο δείν περί μεν των κατά μέρος ράθυμειν ώς αὐτῷ μελόντων, πειθαρχούντας δὲ τοῖς παραγγέλμασιν ἄνδρας 20 άγαθούς γίνεσθαι καὶ τῶν προγεγονότων ἔργων άξίους. 13 τοῦ δὲ πλήθους ἐπισημαινομένου καὶ μεγάλην δρμήν καὶ προθυμίαν έμφαίνοντος, έπαινέσας αὐτοὺς καὶ τοῖς θεοῖς ύπερ απάντων ευξάμενος διαφήκε, παραγγείλας θεραπεύειν σφᾶς καὶ παρασκευάζεσθαι μετὰ σπουδῆς ώς εἰς τὴν αὖ-233 ριον αναζυγης έσομένης.

45 Δυθείσης δὲ τῆς ἐκκλησίας ἦκον τῶν Νομάδων οἱ προαποσταλέντες ἐπὶ τὴν κατασκοπήν, τοὺς μὲν πλείστους αὐτῶν ἀπολωλεκότες, οἱ δὲ λοιποὶ προτροπάδην πεφευγό-2 τες συμπεσόντες γὰρ οὐ μακρὰν ἀπὸ τῆς ἰδίας στρατο-30 πεδείας τοῖς τῶν Ῥωμαίων ἱππεῦσι τοῖς ἐπὶ τὴν αὐτὴν

^{1.} ἐνάργεια ζα pro ἐνέργεια 5. μετὰ AR 6. πορείαν add. CDE 12. πολλοὺς αὐτοῖς A, corr. R 14. ἐχείνου AR (conf. Philol. XIV 314) 15. συμβουλείαι Α 19. ῥαθυμεῖν R^a 20. μελόντων Ca pro μελόντων 25. εἰς om. CDE

233, 8]
χρείαν ξξαπεσταλμένοις ὑπὸ τοῦ Ποπλίου, τοιαύτην ἐποιήσαντο φιλοτιμίαν ἀμφότεροι κατὰ τὴν συμπλοκὴν ὥστε τῶν Ῥωμαίων καὶ Κελτῶν εἰς ἑκατὸν ἱππεῖς καὶ τετταράκοντα διαφθαρῖναι, τῶν δὲ Νομάδων ὑπὲρ τοὺς διακοσόκους, γενομένων δὲ τούτων οἱ Ῥωμαῖοι συνεγγίσαντες 8 κατὰ τὸ δίωγμα τῷ τῶν Καρχηδονίων χάρακι καὶ κατοπτεύσαντες, αὖθις ἐξ ὑποστροφῆς ἡπείγοντο διασαφήσοντες τῷ στρατηγῷ τὴν παρουσίαν τῶν πολεμίων. ἀφικόμενοι δὶ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀνήγγειλαν. Πόπλιος δὲ παραυ- 4 10 τίκα τὴν ἀποσκευὴν ἀναθέμενος ἐπὶ τὰς ναῦς ἀνέζευξε παντὶ τῷ στρατεύματι, καὶ προῆγε παρὰ τὸν ποταμόν, σπεύδων συμμῖξαι τοῖς ὑπεναντίοις.

Αννίβας δὲ τῆ κατὰ πόδας ἡμέρα τῆς ἐκκλησίας ἅμα 5 τῷ φωτὶ τοὺς μὲν ἱππεῖς προέθετο πάντας ὡς πρὸς θά-15 λατταν, ἐφεδρείας ἔχοντας τάξιν, τὴν δὲ τῶν πεζῶν ἐκίνει δύναμιν έχ τοῦ χάρακος εἰς πορείαν. αὐτὸς δὲ τοὺς ἐλέ- 6 φαντας έξεδέχετο καὶ τοὺς αμα τούτοις απολελειμμένους ανδρας. Εγένετο δ' ή διακομιδή των θηρίων τοιαύτη τις. πήξαντες σχεδίας και πλείους άραρότως, τούτων δύο πρός 46 20 αλλήλας ζεύξαντες βιαίως ήρεισαν αμφοτέρας είς την γην κατὰ τὴν ἔμβασιν τοῦ ποταμοῦ, πλάτος ἐχούσας τὸ συναμφότερον ώς πεντήκοντα πόδας. ταύταις δε συζευγνύν- 2 τες άλλας έχ των έχτος προσήρμοζον, προτείνοντες την κατασκευὴν τοῦ ζεύγματος εἰς τὸν πόρον, τὴν δ' ἀπὸ τοῦ 3 25 φεύματος πλευράν ήσφαλίζοντο τοῖς ἐκ τῆς γῆς ἐπιγύοις, είς τα περί το χείλος πεφυκότα των δένδρων ένάπτοντες. 284 πρός τὸ συμμένειν καὶ μὴ παρωθείσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατά τοῦ ποταμοῦ. ποιήσαντες δὲ πρὸς δύο πλέθρα τῷ 4 μήκει τὸ πᾶν ζεῦγμα τῆς προβολῆς, μετὰ ταῦτα δύο πε-30 πηγυίας σχεδίας διαφερόντως [τὰς μεγίστας] προσέβαλον ταῖς ἐσχάταις, πρὸς αὐτὰς μὲν βιαίως δεδεμένας, πρὸς δὲ

^{15.} τῶν om. C 18. inc. F fol. 19^{r} : ἐγένετο δ' ἡ cet., adscripto ad marginem titulo κατὰ σκευῆ σχεδίων δὲ R³ 20. ἤρησαν F 22. συζευγνῦντες A, συζεύξαντες D 25. ἐκ] ἀπὸ Suid. v. ἐνάπτοντες ἐπιγύοις AFR Suid., ἐπιγείοις C 26. πεφοικότα F 30. τὰς μεγίστας del. Na 120 προσέβαλλον AFDE 31. ἐσχατιαῖς coni. Hu

τὰς ἄλλας ούτως ώστ' εὐδιακόπους αὐτῶν εἶναι τοὺς δεδ σμούς. δύματα δὲ καὶ πλείω ταύταις ἐνῆψαν, οἰς ἔμελλον οί λέμβοι δυμουλχούντες ούχ δάσειν φέρεσθαι κατά ποταμοῦ, βία δὲ πρὸς τὸν ξοῦν κατέχοντες παρακομιεῖν καὶ 6 περαιώσειν έπὶ τούτων τὰ θηρία. μετὰ δὲ ταῦτα χοῦν 5 έφερον έπὶ πάσας πολύν, έως ἐπιβάλλοντες ἐξωμοίωσαν, δμαλήν και σύγχρουν ποιούντες τῆ διὰ τῆς χέρσου φερούση 7 πρός την διάβασιν όδω. των δε θηρίων είθισμένων τοῖς Ίνδοῖς μέχρι μὲν πρὸς τὸ ὑγρὸν ἀεὶ πειθαρχεῖν, εἰς δὲ τὰ ύδωρ εμβαίνειν οὐδαμῶς ἔτι τολμώντων, ἦγον διὰ τοῦ χώ- 10 ματος δύο προθέμενοι θηλείας, πειθαρχούντων αὐταῖς τῶν 8 θηρίων. ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὰς τελευταίας ἐπέστησαν σχεδίας, διακόψαντες τοὺς δεσμοὺς οἶς προσήρτηντο πρὸς τὰς ἄλλας, καὶ τοῖς λέμβοις ἐπισπασάμενοι τὰ δύματα, ταχέως ἀπέσπασαν ἀπὸ τοῦ χώματος τά τε θηρία καὶ τὰς ὑπ' αὐ- 15 9 τοῖς σχεδίας. οὖ γενομένου διαταραχθέντα τὰ ζῷα κατὰ μέν τὰς ἀρχὰς ἐστρέφετο καὶ κατὰ πάντα τόπον ώρμα, περιεχόμενα δὲ πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ ξεύματος ἀπεδειλία 10 καὶ μένειν ήναγκάζετο κατὰ χώραν. καὶ τοιούτω δὴ τρόπω προσαρμοζομένων ἀεὶ σχεδιῶν δυεῖν, τὰ πλεῖστα τῶν 9η- 20 11 οίων έπὶ τούτων διεκομίσθη. τινὰ δὲ κατὰ μέσον τὸν πόρον ἀπέρριψεν είς τὸν ποταμὸν αὐτὰ διὰ τὸν φόβον. ων τους μεν Ινδούς απολέσθαι συνέβη πάντας, τους δ' 12 ἐλέφαντας διασωθηναι. διὰ γὰς τὴν δύναμιν καὶ τὸ μέγεθος τῶν προβοσκίδων, ἐξαίροντες ταύτας ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν 25 καὶ διαπνέοντες, αμα δ' έκφυσωντες παν τὸ παρεμπίπτον. άντέσχον, τὸ πολύ καθ' ὕδατος όρθοὶ ποιούμενοι τὴν 285 πορείαν.

47 Περαιωθέντων δὲ τῶν θηρίων, ἀναλαβών 'Αννίβας τοὺς ἐλέφαντας καὶ τοὺς ἱππεῖς προῆγε τούτοις ἀπουρα- 30

^{3.} κατα AFBDE, κατὰ τοῦ C Suid, v. ὁῦμα (ut supra § 3) 6. ἐπι (sine acc.) πάσας F, ἐπιπάσαντες CE² 7. σύνχρουν F 11. αὐταῖς Rei 222 pro αὐτοῖς 12. θηρίων: des. F δὲ R³ 13. οἶς Ca pro οῦ 16. ζῶα AR 17. πᾶν A(B), corr. R τρόπον Be (sed conf. Krebsium Präpos. bei Polyb. p. 133) 20. δυεῖν AB, δυοῖν vulgo ex R 26. παρεμπίπτον AR 27. ἀντέσχοντο | πολὺ A(R), corr. Gro ὀρθην C

235, 5] γων παρά τὸν ποταμὸν ἀπὸ θαλάττης ώς ἐπὶ τὴν εω, ποιούμενος την πορείαν ώς είς την μεσόγαιον της Ευρώπης. δ δὲ 'Ροδανὸς ἔχει τὰς μὲν πηγὰς ὑπὲρ τὸν 'Αδρι- 2 ατικόν μυχόν πρός την έσπέραν νευούσας, έν τοῖς ἀπο-5 κλίνουσι μέρεσι των "Αλπεων ώς πρός τας άρκτους, φεῖ δὲ πρὸς δύσεις χειμερινάς, ἐκβάλλει δ' εἰς τὸ Σαρδῷον πέλαγος. φέρεται δ' έπὶ πολύ δι' αὐλῶνος, οὖ πρὸς μὲν 8 τας άρκτους Αρδυες Κελτοί κατοικοῦσι, την δ' από μεσημβρίας αὐτοῦ πλευρὰν δρίζουσι πᾶσαν αι πρὸς ἄρχτον 10 κεκλιμέναι των Αλπεων παρώρειαι. τὰ δὲ πεδία τὰ περί 4 τὸν Πάδον, ὑπὲρ ὧν ἡμῖν εἴρηται διὰ πλειόνων, ἀπὸ τοῦ κατά τὸν Ροδανὸν αὐλῶνος διαζευννύουσιν αἱ τῶν προειοημένων δρών ακρώρειαι, λαμβάνουσαι την αρχην από Μασσαλίας έως έπὶ τὸν τοῦ παντὸς Αδρία μυχόν ας τόθ' 5 15 υπεράρας Αννίβας από των κατά τον Ροδανόν τόπων

ἐνέβαλεν εἰς Ἰταλίαν. \

"Ένιοι δὲ τῶν γεγραφότων περὶ τῆς ὑπερβολῆς ταύτης, 6 βουλόμενοι τοὺς ἀναγινώσκοντας ἐκπλήττειν τῆ περὶ τῶν προειρημένων τόπων παραδοξολογία, λανθάνουσιν ἐμπί
20 πτοντες εἰς δύο τὰ πάσης ἱστορίας ἀλλοτριώτατα καὶ γὰρ ψευδολογεῖν καὶ μαχόμενα γράφειν αὐτοῖς ἀναγκάζονται. ἄμα μὲν γὰρ τὸν ᾿Αννίβαν ἀμίμητόν τινα παρεισάγοντες το στρατηγὸν καὶ τόλμη καὶ προνοία, τοῦτον ὁμολογουμένως ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν ἀλογιστότατον ¨ ἄμα δὲ καταστροφὴν 8

25 οὐ δυνάμενοι λαμβάνειν οὐδ' ἔξοδον τοῦ ψεύδους, θεοὺς καὶ θεῶν παῖδας εἰς πραγματικὴν ἱστορίαν παρεισάγουσιν.

296 ὑποθέμενοι γὰρ τὰς ἔρυμνότητας καὶ τραχύτητας τῶν ᾿Αλ- 9 πεινῶν ὀρῶν τοιαύτας ὥστε μὴ οἶον ἵππους καὶ στρατό-

^{2.} ποιούμενοι Α 3. inc. F fol. 19*: ὁ δὲ ξοδανὸς cet., adscripto ad marginem titulo περὶ τοῦ ξοδη ποταμοῦ μὲν τὰς C, τρεῖς μὲν Perottus 6. τὰς δύσεις χειμερινάς ΑFDE, τὰς χειμ. δύσ. vulgo ex C, τὰς del. Hu quaest. I 18 δ AR, δὲ F 8. Αἰδυες Gro 9. αὶ add. Soh 10. περὶ Sch pro παρὰ 14. Μασσαλίας conf. praef. ad 2, 32, 1 εως Krebsius I. c. p. 20 pro ως Αδρίου ΒΨ Fleckeiseni annal. 1884 p. 115 μυχόν: des. F 16. ἐνέβαλλεν Α 19. ἐκπίπτοντες Βο Re vulgo 20. 21. Ὅτι πάσης — αὐτοῖς, omissis καὶ γὰρ, in unam sententiam contracta habet Μ 27. καὶ τραχύτητας om. CDE

πεδα, σὺν δὲ τούτοις ἐλέφαντας, ἀλλὰ μηδὲ πεζοὺς εὐζώνους εύχερως αν διελθείν, δμοίως δε και την έρημον τοιαύτην τινά περί τούς τόπους ύπογράψαντες ήμιν ώστ. εί μη θεὸς ή τις ήρως ἀπαντήσας τοῖς περί τὸν Αννίβαν ύπεδειξε τὰς δδούς, έξαπορήσαντας ἃν καταφθαρῆναι πάν- 5 τας, δμολογουμένως έχ τούτων είς έχατερον τῶν προειρη-48 μένων άμαρτημάτων έμπίπτουσι. πρῶτον μὲν γὰρ ἂν τίς φανείη στρατηγός άλογιστότερος Αννίβου και σκαιότερος 2 ήγεμών, δς τοσούτων ήγούμενος δυνάμεων, καὶ τὰς μεγίστας έλπίδας ένων έν τούτοις τοῦ κατορθώσειν τοῖς ὅλοις. 10 ούτε τὰς δδούς ούτε τόπους, ώς οὖτοί φασιν, οὐτε ποῦ 3 πορεύεται τὸ παράπαν οὕτε πρὸς τίνας ἐγίνωσκε, τὸ δὲ πέρας, οὐδ' εἰ καθόλου [τοὐναντίον] δυνατοῖς ἐπιβάλ-4 λεται πράγμασιν: άλλ' όπερ οἱ τοῖς όλοις ἐπταικότες καὶ κατὰ πάντα τρόπον έξαποροῦντες οὐν ὑπομένουσιν, 15 ωστ' είς απρονοήτους καθιέναι τόπους μετά δυνάμεως, τοῦτο περιτιθέασιν οἱ συγγραφεῖς Αννίβα τῷ τὰς μεγίστας έλπίδας άκεραίους έχοντι περί τῶν καθ' αύτὸν πραγ-5 μάτων. δμοίως δε και τὰ περί τῆς ερημίας, έτι δ' ερυμνότητος και δυσχωρίας των τόπων έκδηλον ποιεί το ψευ- 20 6 δος αὐτῶν οὐχ ἱστορήσαντες γὰρ ὅτι συμβαίνει τοὺς Κελτούς τούς παρά τὸν Ροδανόν ποταμόν οἰκοῦντας οὐχ ἅπαξ οὐδὲ δὶς πρὸ τῆς Αννίβου παρουσίας, οὐδὲ μὴν πάλαι προσφάτως δέ, μεγάλοις στρατοπέδοις ύπερβάντας τὰς "Αλπεις παρατετάχθαι μεν Ρωμαίοις συνηγωνίσθαι δε Κελ- 25 τοῖς τοῖς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία κατοικοῦσι, καθάπερ 7 ήμεῖς ἐν τοῖς πρὸ τούτων ἐδηλώσαμεν, πρὸς δὲ τούτοις ούκ είδότες ότι πλείστον ανθρώπων φύλον κατ' αυτάς οίκειν συμβαίνει τὰς "Αλπεις, άλλ' ἀγνοοῦντες έκαστα τῶν 237

^{3.} τινὰ Ca pro ἃ 7. ἄν τις A(R), τις ἄν Re vulgo 8. ἀννίβου τε καὶ A(B), Αννίβου τις καὶ ΒΨ 10. ταύταις Rei 222 (iniuria: conf. 3, 89, 5 s.) 11. τοὺς ante τόπους add. idem (sed conf. praef. ad 1, 40, 7) ποῖ Na 359 12. ἐγίγνωσκε Α 13. οὐό εἰ Βε, οὖτι ΑDΕ, οὖ τοι ΒC (unde οὐ τοῖς κατὰ λόγον, τοὐναντίον δ΄ ἀδυνάτοις Re) τοὐναντίον seclusit Be auctore Sch 17. ὧι Α² εκ αὶ, ut videtur 18. ἑαυτὸν vulgo ex CDE 27. τούτων] τούτου C 28. πλεῖστων Α¹, corr. Α² altera parte litterae ∞ expuncta, πλείστων vulgo ex R

237, 2]

ελοημένων, ήρω τινά φασιν έπιφανέντα συνυποδείξαι τάς όδους αυτοίς. Εξ ων είκότως εμπίπτουσιν είς τὸ παρα- 8 πλήσιον τοῖς τραγωδιογράφοις καὶ γὰρ ἐκείνοις πᾶσιν αί καταστροφαί των δραμάτων προσδέονται θεού και μηχα-5 γης διὰ τὸ τὰς πρώτας ὑποθέσεις ψευδεῖς καὶ παραλόγους λαμβάνειν, τούς τε συγγραφέας ἀνάγκη τὸ παραπλή- 9 σιον πάσχειν καὶ ποιεῖν ήρωάς τε καὶ θεούς ἐπιφαινομένους, ἐπειδὰν τὰς ἀρχὰς ἀπιθάνους καὶ ψευδεῖς ὑποστήσωνται πως γάρ οδόν τε παραλόγοις άρχαις εθλογον έπι-10 θείναι τέλος; Αννίβας γε μήν ούχ ώς οὖτοι γράφουσιν, 10 λίαν δὲ περὶ ταῦτα πραγματικῶς έχρῆτο ταῖς ἐπιβολαῖς. καὶ γὰρ τὴν τῆς χώρας ἀρετήν, εἰς ἣν ἐπεβάλετο καθιέναι, 11 και την των δίχλων άλλοτριότητα πρός Ρωμαίους έξητάκει σαφώς, είς τε τὰς μεταξύ δυσχωρίας όδηγοῖς καὶ καθη-15 γεμόσιν έγχωρίοις έχρητο τοῖς τῶν αὐτῶν ἐλπίδων μέλλουσι ποινωνείν. ήμεις δὲ περὶ τούτων εὐθαρσῶς ἀπο- 12 φαινόμεθα διὰ τὸ περὶ τῶν πράξεων παρ' αὐτῶν ἱστορηκέναι των παρατετευχότων τοις καιροίς, τούς δε τόπους κατωπτευκέναι καὶ τῆ διὰ τῶν "Αλπεων αὐτοὶ κεχρῆσθαι 20 πορεία γνώσεως Ένεκα καὶ θέας.

Οὐ μὴν ἀλλὰ Πόπλιος μὲν ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς 49 ἡμέραις ὕστερον τρισὶ τῆς ἀναζυγῆς τῆς τῶν Καρχηδονίων παραγενόμενος ἐπὶ τὴν τοῦ ποταμοῦ διάβασιν, καὶ καταλαβών ώρμηκότας τοὺς ὑπεναντίους, ἐξενίσθη μὲν ὡς ἐνδέΣεται μάλιστα, πεπεισμένος οὐδέποτ᾽ ἂν αὐτοὺς τολμῆσαι 2 τῆδε ποιήσασθαι τὴν εἰς Ἰταλίαν πορείαν διὰ τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἀθεσίαν τῶν κατοικούντων τοὺς τόπους βαρβάρων, θεωρῶν δὲ τετολμηκότας αὖθις ἐπὶ τὰς ναῦς ἡπείγετο, καὶ 3

^{1.} ηρωα vulgo ex R 3. inc. M: Ότι τοῖς τραγφδιογράφοις πᾶσιν αὶ καταστροφαὶ cet. πᾶσαι Na 361 et Di hiatum Polybio inculcantes 6. τοὺς δὲ Sch (per errorem, ut videtur: hinc item Didotiana et apud Heysium M ex silentio, quod incredibile est) 8. ὑποστήσονται Μ 10. τέλος: des. Μ γράφουσι R* 12. ἐπεβάλλετο coni. Hu (conf. praef. ad 3, 54, 8) καθιέναι Sch pro κατιέναι (conf. 3, 48, 4) 14. εἶς τε τὰς Β, εἶς τε σαφῶς τὰς (repetito priore σαφῶς) Α, καὶ τῆς CDE 19. κατοπτευκέναι Α αὐτοῖς ΑΒ, αὐτοὺς DE, αὐτοὸς C, corr. Re*

4 παραγενόμενος ένεβίβαζε τὰς δυνάμεις. καὶ τὸν μὲν ἀδελσὸν ἐξέπεμπεν ἐπὶ τὰς ἐν Ἰβηρία πράξεις, αὐτὸς δὲ πάλιν 238 ύποστρέψας εἰς Ιταλίαν ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν, σπεύδων καταταχήσαι τοὺς ὑπεναντίους διὰ Τυρρηνίας πρὸς τὴν τῶν 5 "Αλπεων υπερβολήν. 'Αννίβας δε ποιησάμενος έξης επί 5 τέτταρας ήμέρας την πορείαν από της διαβάσεως ήκε πρός την καλουμένην Νησον, χώραν πολύοχλον καὶ σιτοφόρον, έχουσαν δὲ τὴν προσηγορίαν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ συμπτώματος: 6 $\tilde{\eta}$ μὲν γὰρ δ Ροδανὸς $\tilde{\eta}$ δ' Ισάρας προσαγορευόμενος, δέοντες παρ' έκατέραν την πλευράν, ἀποκορυφοῦσιν αὐτῆς 10 Τ τὸ σγῆμα κατὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους σύμπτωσιν. ἔστι δὲ παραπλησία τῷ μεγέθει καὶ τῷ σχήματι τῷ κατ' Αἰγυπτο**ν** καλουμένω Δέλτα πλην έκείνου μέν θάλαττα την μίαν πλευράν και τάς τῶν ποταμῶν δύσεις ἐπιζεύγνυσι, ταύτης δ' ὄρη δυσπρόσοδα και δυσέμβολα και σχεδον ώς είπεῖν 15 8 ἀπρόσιτα. πρὸς ἣν ἀφικόμενος, και καταλαβών ἐν αὐτῆ δύ' άδελφοὺς ὑπὲρ τῆς βασιλείας στασιάζοντας καὶ μετὰ 9 στρατοπέδων ἀντικαθημένους ἀλλήλοις, ἐπισπωμένου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ παρακαλοῦντος εἰς τὸ συμπρᾶξαι καὶ συμπεριποιήσαι την άρχην αὐτῷ * ὑπήκουσε, προδήλου σχεδὸν 20 10 ύπαρχούσης τῆς πρὸς τὸ παρὸν ἐσομένης αὐτῷ χρείας. διὸ καὶ συνεπιθέμενος καὶ συνεκβαλών τὸν έτερον πολλῆς ἐπι-11 κουρίας ἔτυχε παρὰ τοῦ κρατήσαντος. οὐ γὰρ μόνον σίτω καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδείοις ἀφθόνως ἐχορήγησε τὸ στρατόπεδον, άλλα και των δπλων τα παλαια και τα πεπονηκότα 25 πάντα διαλλάξας έκαινοποίησε πᾶσαν την δύναμιν εὐκαί-12 ρως, έτι δὲ τοὺς πλείστους ἐσθῆτι καὶ πρὸς τούτοις ὑποδέσει κοσμήσας μεγάλην εὐχρηστίαν παρέσχετο πρός τὰς 18 τῶν ὀρῶν ὑπερβολάς. τὸ δὲ μέγιστον, εὐλαβῶς διακειμέ-

^{8.} ἀπὸ τοῦ CDE 9. ἡ μὲν — ἡ δὲ A (B), τỹ μὲν — τῆ δὲ R οροδανος ἡ δὲ σκαρας (sic) A (R), Ἰσάρας pro σκαρας corr. Sca, ὁ Ἰσάρας vulgo post Sch 12. παρ αἰγύπτψ C 17. δύο AR 20. αὐτῷ Rei 225, αὐτῷν | αὐτῷ A (R), ἀδήριτον αὐτῷ (cum hiatu) Wundererus act. semin. Erlang. IV 234 ὑπὴκουσε A τR, υπηνουσε (sine spir. et exc.) A¹, συνυπήκουσε coni. Hu 23. σίτωι A^2 (B), σίτων A^1 , σῖτον CDE 24. τῷ στρατοπέδῳ CDE 25. τὰ post καί om. B 27. ὑποδέσι A

238, 29]

νοις πρός την διὰ τῶν ᾿Αλλοβρίγων καλουμένων Γαλατῶν πορείαν ἀπουραγήσας μετὰ τῆς σφετέρας δυνάμεως ἀσφαλῆ 239 παρεσκεύασε την δίοδον αὐτοῖς, ἕως ῆγγισαν τῆ τῶν Ἦλπεων ὑπερβολῆ.

Αννίβας δ' εν ήμεραις δέκα πορευθείς παρά τον πο- 50 ταμὸν εἰς ὀκτακοσίους σταδίους ἤρξατο τῆς πρὸς τὰς Αλπεις άναβολης, και συνέβη μεγίστοις αὐτὸν περιπεσείν κινδύνοις. Έως μεν γαρ εν τοῖς ἐπιπέδοις ἦσαν, ἀπείχοντο 2 πάντες αὐτῶν οἱ κατὰ μέρος ἡγεμόνες τῶν Αλλοβρίγων, 10 τὰ μὲν τοὺς ἱππεῖς δεδιότες τὰ δὲ τοὺς παραπέμποντας βαρβάρους επειδή δ' εκείνοι μεν είς την οίκειαν απηλλά- 3 γησαν, οί δὲ περὶ τὸν Αννίβαν ἤρξαντο προάγειν εἰς τὰς δυσχωρίας, τότε συναθροίσαντες οἱ τῶν Αλλοβρίγων ήγεμόνες ίκανόν τι πληθος προκατελάβοντο τοὺς εὐκαίρους 15 τόπους, δι' ὧν ἔδει τοὺς περὶ τὸν 'Αννίβαν κατ' ἀνάγκην ποιείσθαι την αναβολήν. εί μεν οὖν εκρυψαν την επί- 4 νοιαν, δλοσγερώς αν διέφθειραν τὸ στράτευμα τών Καρχηδονίων νῦν δὲ καταφανεῖς γενόμενοι μεγάλα μὲν καὶ τοὺς περὶ Αννίβαν ἔβλαψαν, οὐκ ἐλάττω δ' ἑαυτούς. 20 γνούς γάρ δ στρατηγός των Καρχηδονίων ὅτι προκατέχου- 5 σιν οί βάρβαροι τούς εὐκαίρους τόπους, αὐτὸς μὲν καταστρατοπεδεύσας πρὸς ταῖς ὑπερβολαῖς ἐπέμενε, προέπεμψε 6 δέ τινας των καθηγουμένων αὐτοῖς Γαλατων χάριν τοῦ κατασκέψασθαι την των υπεναντίων επίνοιαν και την ύλην 25 υπόθεσιν ων πραξάντων τὸ συνταχθέν, ἐπιγνοὺς ὁ στρα- 7 τηγὸς ὅτι τὰς μὲν ἡμέρας ἐπιμελῶς παρευτακτοῦσι καὶ τηροῦσι τοὺς τόπους οἱ πολέμιοι, τὰς δὲ γύχτας εἴς τινα παρα-

^{5.} inc. F fol. 19^τ: ἀννίβας δ' ἐν cet., adscripto ad marginem titulo ὁδοιπορία 11. εἰς τὴν οἰχίαν ἀπηλλάγησαν F, ἀπηλλάγησαν εἰς τὴν οἰχείαν C 12. εἰς οm. F 13. συναθροίσαντες AFB, συναθροισθέντες R 14. ἰχαίνον τὸ A¹, τὸ expunxi A², om. FR, corr. Hu quaest. I 11 προχατέλαβον DE 15. τόπους om. CDE 19. δὲ αὐτούς AFB³, δὲ αὐτοὺς CDE, corr. Di 22. ὑπέμενε C 23. πρὸ ante τῶν add. AFR (repetitum, ut videtur, ex προ in προέπεμμε, quod in archetypo eundem superioris versus locum occupavit), eiecit C; τῶν προχαθηγονμένων Ca αὐτοῖς AR³, αὐτοῖς Be (conf. praef. ad 1, 85, 6) 25. ἐπίθεσιν AFR, corr. C (mendum ortum ex proximo ἐπίνοιαν)

κειμένην πόλιν ἀπαλλάττονται, πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν 8 άρμοζόμενος συνεστήσατο πρᾶξιν τοιαύτην. αναλαβών την δύναμιν προήγεν έμφανώς, καὶ συνεγγίσας ταῖς δυσγωρίαις 9 οὐ μαχράν τῶν πολεμίων κατεστρατοπέδευσε. τῆς δὲ νυκτὸς 240 ἐπιγενομένης συντάξας τὰ πυρὰ καίειν, τὸ μὲν πλεῖον μέρος 5 τῆς δυνάμεως αὐτοῦ κατέλιπε, τοὺς δ' ἐπιτηδειοτάτους εὐζώνους ποιήσας διῆλθε τὰ στενὰ τὴν νύκτα καὶ κατέσγε τοὺς ὑπὸ τῶν πολεμίων προκαταληφθέντας τόπους, ἀποκεχωρηκότων των βαρβάρων κατά την συνήθειαν είς την 51 πόλιν. οὖ συμβάντος καὶ τῆς ἡμέρας ἐπιγενομένης, οἱ βάρ- 10 βαροι συνθεασάμενοι τὸ γεγονὸς τὰς μὲν ἀρχὰς ἀπέστη-2 σαν τῆς ἐπιβολῆς, μετὰ δὲ ταῦτα θεωροῦντες τὸ τῶν ὑποζυγίων πλήθος καὶ τοὺς ἱππεῖς δυσχερῶς ἐκμηρυομένους καὶ μακρώς τὰς δυσχωρίας, ἐξεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ συμβαί-3 νοντος εξάπτεσθαι τῆς πορείας. τούτου δε γενομένου και 15 κατὰ πλείω μέρη προσπεσόντων τῶν βαρβάρων, οὐχ οὕτως ύπὸ τῶν ἀνδοῶν ὡς ὑπὸ τῶν τόπων πολὺς ἐγίνετο φθόρος τῶν Καρχηδονίων, καὶ μάλιστα τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑπο-4 ζυγίων οὖσης γὰρ οὐ μόνον στενῆς καὶ τραχείας τῆς προσβολης άλλα και κρημνώδους, άπο παντός κινήματος και 20 πάσης ταραχής ἐφέρετο κατὰ τῶν κρημνῶν ὁμόσε τοῖς 5 φορτίοις πολλά τῶν ὑποζυγίων. καὶ μάλιστα τὴν τοιαύτην ταραχήν έποίουν οί τραυματιζόμενοι τῶν ἵππων τούτων γάρ οί μὲν ἀντίοι συμπίπτοντες τοῖς ὑποζυγίοις, ὁπότε διαπτοηθείεν έκ τῆς πληγῆς, οἱ δὲ κατὰ τὴν εἰς τουμπρο- 25 σθεν δρμήν έξωθούντες παν τὸ παραπίπτον έν ταις δυσχωβ ρίαις, μεγάλην ἀπειργάζοντο ταραγήν. εἰς ἃ βλέπων Αννίβας, καὶ συλλογιζόμενος ώς οὐδὲ τοῖς διαφυγοῦσι τὸν κίνδυνον έστι σωτηρία τοῦ σκευοφόρου διαφθαρέντος, άναλαβών τοὺς προκατασχόντας τὴν νύκτα τὰς ὑπερβολὰς ὧρ- 30

^{3.} ἐμφανῶς Ca pro ἀφανῶς 6. κατέλειπε A, κατέλειπεν F
8. ἀνακεχωρηκότων C 11. θεασάμενοι CDE 14. καὶ βραδέως
Na 240 ἐξεκλιθησαν AFB, corr. DE (ἐξεκηλήθησαν C) 16. πλείωι F
21. ὀμόσε A (FB), ὁμῶς σὰν R 21. 22. τοῖς ὑποζυγίοις καὶ φορτίοις
πολλὰ τῶν ἀχθοφόρων C (corr. ead. m. in marg.) 26. παραπίπτον AR 29. ἔστι F, ἔτι A, ἐστι R σκευοφορικοῦ C 30. προκατασχώντας F

240, 28]

μησε παραβοηθήσων τοῖς τῆ πορεία προλαβοῦσιν. οὖ 7 γενομένου πολλοί μεν των πολεμίων απώλλυντο δια τὸ ποιείσθαι την έφοδον εξ ύπερδεξίων τον Αννίβαν, ούκ έλάττους δὲ καὶ τῶν ἰδίων δ γὰρ κατὰ τὴν πορείαν θό- 8 241 ουβος έξ άμφοιν ηθξετο διά την των προειρημένων κραυγήν καὶ συμπλοκήν. ἐπεὶ δὲ τοὺς μὲν πλείστους τῶν Αλλοβρί- 9 γων ἀπέχτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς τρεψάμενος ἡνάγχασε φυγεῖν εἰς τὴν οἰκείαν, τότε δὴ τὸ μὲν ἔτι περιλειπόμενον πληθος των υποζυγίων και των ίππων μόλις και ταλαι-10 πώρως διήνυε τὰς δυσχωρίας, αὐτὸς δὲ συναθροίσας ὅσους 10 ήδύνατο πλείστους έκ τοῦ κινδύνου προσέβαλε πρὸς τὴν πόλιν έξ ής ἐποιήσαντο τὴν ὁρμὴν οἱ πολέμιοι, καταλα- 11 βών δὲ σχεδὸν ἔρημον διὰ τὸ πάντας ἐκκληθῆναι πρὸς τὰς ωφελείας έγκρατης έγένετο της πόλεως. έκ δὲ τούτου 15 πολλά συνέβη τῶν χρησίμων αὐτῷ πρός τε τὸ παρὸν καὶ πρός τὸ μέλλον παραυτίκα μέν γὰρ ἐκομίσατο πληθος 12 ίππων και ύποζυγίων και των άμα τούτοις ξαλωκότων άνδρῶν, είς δὲ τὸ μέλλον ἔσχε μὲν καὶ σίτου καὶ θρεμμάτων έπὶ δυεῖν καὶ τρισὶν ἡμέραις εὐπορίαν, τὸ δὲ συν- 13 20 έχον, φόβον ἐνειργάσατο τοῖς ἑξῆς πρὸς τὸ μὴ τολμᾶν αὐτῷ ράδίως ἐγχειρεῖν μηδένα τῶν παρακειμένων ταῖς άναβολαῖς.

Τότε μεν οὖν αὐτοῦ ποιησάμενος τὴν παρεμβολήν, 52 καὶ μίαν ἐπιμείνας ἡμέραν, αὖθις ώρμα ταῖς δ' ἑξῆς μέχρι 2 25 μέν τινος ἀσφαλῶς διῆγε τὴν στρατιάν, ἤδη δὲ τεταρταῖος ων αθες είς κινδύνους παρεγένετο μεγάλους. οί γαρ περί 3 την δίοδον οἰκοῦντες, συμφρονήσαντες ἐπὶ δόλω, συνήντων αὐτῷ θαλλοὺς ἔχοντες καὶ στεφάνους τοῦτο γὰρ σχεδὸν πᾶσι τοῖς βαρβάροις ἐστὶ σύνθημα φιλίας, καθάπερ τὸ 30 κηρύκειον τοῖς Έλλησιν. εὐλαβῶς δὲ διακείμενος πρὸς τὴν 4

^{1.} προσβάλλουσιν AFR, προβάλλουσιν C, corr. Ca 8. ολείαν F περιλιπόμενον C 9. ταλαιπόρως F 10. διήνυε AB, διήνυσε FCD°E° 13. έκκλιθηναι F, έκβληθηναι Β°C 14. πόλεως: des. F 19. έπλ δύο και τρεῖς ἡμέρας coni. Sch (sed conf. Krebsium Präpos. bei Polyb. p. 86) δυεῖν AB, δυοῖν R τρισίν C, τρεῖς AR 20. ἐνειργάσατο Sch pro εἰργάσατο 24. όρμα (sine acc.) A, ὁρμᾶ B, corr. R 30. πηρύκιο | A(R), corr. C (item Suid. v. κηρύκειον et σύνθημα) Polybius I.

τοιαύτην πίστιν Αννίβας έξήτασε φιλοτίμως την έπίνοιαν 5 αὐτῶν καὶ τὴν ὅλην ἐπιβολήν. τῶν δὲ φασκόντων καλῶς είδεναι καὶ τὴν τῆς πόλεως άλωσιν καὶ τὴν τῶν ἐγχειρησάντων αὐτὸν ἀδικεῖν ἀπώλειαν, καὶ διασαφούντων ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε παθεῖν 242 δυσχερές μηδέν, υπισχνουμένων δε και δώσειν εξ αυτών 6 ομπρα, πολύν μεν χρόνον ηύλαβεῖτο καλ διηπίστει τοῖς λεγομένοις, συλλογιζόμενος δε * ώς δεξάμενος μεν τὰ προτεινόμενα, τάχ' αν ίσως ευλαβεστέρους και πραοτέρους ποιήσαι τοὺς παραγεγονότας, μὴ προσδεξάμενος δὲ προ- 10 - δήλους έξει πολεμίους αὐτούς, συγκατένευσε τοῖς λεγομέ-7 νοις καὶ συνυπεκρίθη τίθεσθαι φιλίαν πρὸς αὐτούς. τῶν δὲ βαρβάρων τὰ ὅμηρα παραδόντων καὶ θρέμμασι χορηγούντων άφθόνως και καθόλου διδόντων σφας αὐτοὺς είς τάς γείρας απαρατηρήτως, έπὶ ποσὸν ἐπίστευσαν οἱ περὶ 15 τὸν Αννίβαν, ώστε καὶ καθηγεμόσιν αὐτοῖς γρῆσθαι πρὸς 8 τας έξης δυσχωρίας. προπορευομένων δ' αὐτῶν ἐπὶ δύ' ήμεραις, συναθροισθέντες οί προειρημένοι καὶ συνακολουθήσαντες επιτίθενται, φάραγγά τινα δύσβατον και κρη-58 μνώδη περαιουμένων αὐτῶν. ἐν ῷ καιρῷ πάντας αν ἄρ- 20 δην απολέσθαι συνέβη τους περί τον Αννίβαν, εί μη δεδιότες αχμήν έπλ ποσόν καλ προορώμενοι τὸ μέλλον τὰ μέν σκευοφόρα καὶ τοὺς ἱππεῖς εἶχον ἐν τῆ πρωτοπορεία, 2 τοὺς δ' δπλίτας ἐπὶ τῆς οὐραγίας, τούτων δ' ἐφεδρευόντων έλαττον συνέβη γενέσθαι τὸ πάθος οὖτοι γὰρ ἔστε- 25 3 ξαν την ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων. οὐ μην άλλὰ καὶ τούτου συγχυρήσαντος πολύ τι πληθος καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ

^{3.4.} ἐγχειρησάν αὐτὸν Α¹, corr. Ar (nisi forte ἐγχειρησάντων omisso αὐτὸν olim fuit) 4. αὐτὸν ἀδικεῖν] κατ' αὐτοῦ C 6. δυσ χερὲς μηδὲν Α¹(R), Α² μηδὲν puncto notavit et praeterea notis " et ' praefixis ordinem verborum mutavit (unde μηδὲν δυσχερὲς ΒW praef. 24), τι δυσχερὲς μηδὲν Suid. utroque loco 8. συλλογιζόμενος | μὲν τὰ Α(R), post μὲν add. C ὡς εἰ λάβοι (conf. praef.) 9. ἀβλαβεστέρους Rei 227 (sed conf. praef.) πραστέρους ΑR 10. ποιήσαι Α 11. ἔξη Α 17. δύ' ΑΒΕ, δύο CD 18. ἡμέρας coni. Sch (conf. 3, 51, 12) 20. πάντας | ἄρδην Α(R), ἄν add. Sca 23. πρωτοπορίαι Α 24. δὲ R² 26. 27. τούτους συγχυρήσαν|τες Α(B), corr. R

242, 24]

τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν Ἱππων διεφθάρη τῶν γὰρ τόπων 4 ὑπερδεξίων ὄντων τοῖς πολεμίοις, ἀντιπαράγοντες οἱ βάρ-βαροι ταῖς παρωρείαις, καὶ τοῖς μὲν τὰς πέτρας ἐπικυλίοντες τοὺς δ' ἐκ χειρὸς τοῖς λίθοις τύπτοντες, εἰς ὁλο-248 σχερῆ διατροπὴν καὶ κίνδυνον ἦγον, οὕτως ὥστ' ἀναγκα- δ σθῆναι τὸν Αννίβαν μετὰ τῆς ἡμισείας δυνάμεως νυκτερεῦσαι περί τι λευκόπετρον ὀχυρὸν χωρὶς τῶν Ἱππων καὶ τῶν ὑποζυγίων, ἐφεδρεύοντα τούτοις, ἕως ἐν ὅλη τῆ νυκτὶ ταῦτα μόλις ἐξεμηρύσατο τῆς χαράδρας.

Τη δ' έπαύριον των πολεμίων χωρισθέντων, συνάψας 6 τοῖς ἱππεῦσι καὶ τοῖς ὑποζυγίοις προῆγε πρὸς τὰς ὑπερβολάς τὰς ἀνωτάτω τῶν "Αλπεων, δλοσχερεί μεν οὐδενὶ περιπίπτων έτι συστήματι των βαρβάρων, κατά μέρη δε καί κατά τόπους παρενογλούμενος ύπ' αὐτῶν ὧν οἱ μὲν ἀπὸ 7 15 τῆς οὐραγίας οἱ δ' ἀπὸ τῆς πρωτοπορείας ἀπέσπων τῶν σκευοφόρων ένια, προσπίπτοντες ευκαίρως. μεγίστην δ' 8 αὐτῷ παρείχετο χρείαν τὰ θηρία καθ' δν γὰρ αν τόπον ύπάρχοι τῆς πορείας ταῦτα, πρὸς τοῦτο τὸ μέρος οὐκ ετόλμων οί πολέμιοι προσιέναι, τὸ παράδοξον εκπληττό-20 μενοι τῆς τῶν ζώων φαντασίας. ἐναταῖος δὲ διανύσας 9 είς τὰς ὑπερβολὰς αὐτοῦ κατεστρατοπέδευσε καὶ δύ' ἡμέρας προσέμεινε, βουλόμενος άμα μεν άναπαῦσαι τοὺς διασωζομένους άμα δε προσδέξασθαι τους απολειπομένους. έν ῷ καιρῷ συνέβη πολλούς μὲν ἵππους τῶν ἀπεπτοημέ- 10 25 νων πολλά δ' ὑποζύγια τῶν ἀπερριφότων τὰ φορτία παραδόξως αναδραμείν τοίς στίβοις έπόμενα και συνάψαι πρὸς τὴν παρεμβολήν. τῆς δὲ χιόνος ἤδη περὶ τοὺς ἄπρους 54 άθροιζομένης διὰ τὸ συνάπτειν τὴν τῆς Πλειάδος δύσιν, θεωρών τὰ πλήθη δυσθύμως διακείμενα καὶ διὰ τὴν προ-20 γεγενημένην ταλαιπωρίαν καὶ διὰ τὴν ἔτι προσδοκωμένην.

^{4.} $\lambda l \vartheta o \iota \varsigma \ A^2$ ex $\lambda l \vartheta \alpha \varsigma$, ut videtur 8. ξως $Rei\ 228$ pro $\dot{\omega}\varsigma$ 8. 9. δ δε $Arvl \beta \alpha \varsigma$ εν δλη τῆ νυχτὶ μόλις εξεμηρύσατο τὰς χαράδρας Suid. v. εξεμηρύσατο 15. δε AR πρωτοπορίας A 17. αν del. Di 20. ζωων AR 22. εμεινε CDE διασωζομένους AR 23. ὑπολειπομένους vulgo ex G 27. τὰ ἀχρα G^2 , τοῖς ἀχροις Sca (neutrum ex his Polybius: vide 18, 21, 8; 18, 24. 3) 28. τὴν add. G

2 ἐπειρᾶτο συναθροίσας παρακαλεῖν, μίαν ἔχων ἀφορμὴν εἰς τοῦτο τὴν τῆς Ἰταλίας ἐνάργειαν· οὕτως γὰρ ὑποπεπτώκει τοῖς προειρημένοις ὅρεσιν ὥστε συνθεωρουμένων ἀμφοῖν ἀκροπόλεως φαίνεσθαι διάθεσιν ἔχειν τὰς Ἦλιας διόπερ ἐνδεικνύμενος αὐτοῖς τὰ περὶ 5 τὸν Πάδον πεδία, καὶ καθόλου τῆς εὐνοίας ὑπομιμνήσκων 244 τῆς τῶν κατοικούντων αὐτὰ Γαλατῶν, ἅμα δὲ καὶ τὸν τῆς Ῥωμης αὐτῆς τόπον ὑποδεικνύων, ἐπὶ ποσὸν εὐθαρσεῖς

ἐποίησε τοὺς ἀνθρώπους. /

4 Τῆ δ' ἐπαύριον ἀναζεύξάς ἐνήρχετο τῆς καταβάσεως, 10 ἐν ἢ πολεμίοις μὲν οὐκέτι περιέτυχε πλὴν τῶν λάθρα κακοποιούντων, ὑπὸ δὲ τῶν τόπων καὶ τῆς χιόνος οὐ πολλῷ λείποντας ἀπέβαλε τῶν κατὰ τὴν ἀνάβασιν φθαρέντων 'δ οὖσης γὰρ στενῆς καὶ κατωφεροῦς τῆς καταβάσεως, τῆς δὲ χιόνος ἄδηλον ποιούσης ἐκάστοις τὴν ἐπίβασιν, πᾶν τὸ πα- 15 ραπεσὸν τῆς ὁδοῦ καὶ σφαλὲν ἐφέρετο κατὰ τῶν κρημνῶν. 6 οὐ μὴν ἀλλὰ ταύτην μὲν ὑπέφερον τὴν ταλαιπωρίαν ᾶτε συνήθεις ὄντες ἤδη τοῖς τοιούτοις κακοῖς 'ᾶμα δὲ τῷ παραγενέσθαι πρὸς τοιοῦτον τόπον ὃν οὖτε τοῖς θηρίοις οὖτε τοῖς ὑποζυγίοις δυνατὸν ἦν παρελθεῖν διὰ τὴν στενότητα, 20 σχεδὸν ἐπὶ τρί' ἡμιστάδια τῆς ἀπορρῶγος καὶ πρὸ τοῦ μὲν οὖσης, τότε δὲ καὶ μᾶλλον ἔτι προσφάτως ἀπερρωγυίας.

ἐνταῦθα πάλιν ἀθυμῆσαι καὶ διατραπῆναι συνέβη τὸ πλῆ8 θος. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπεβάλετο περιελθεῖν τὰς δυσρ χωζας ὁ τῶν Καρχηδονίων στρατηγός, ἐπιγενομένης δὲ τὸ

χιόνος καὶ ταύτην ἀδύνατον ποιούσης τὴν πορείαν ἀπέστη 55 τῆς ἐπιβολῆς. τὸ γὰρ συμβαῖνον ἴδιον ἦν καὶ παρηλλαγμένον. ἐπὶ γὰρ τὴν προϋπάρχουσαν χιόνα καὶ διαμεμενηκυῖαν ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος ἄρτι τῆς ἐπετοῦς πεπτω

κυίας, ταύτην μεν εὐδιάκοπτον εἶναι συνέβαινε καὶ διὰ τὸ 30

^{2.} ἐνέργειαν AB, corr. R 8. τόπον A² ex τὸ παν 15. παραπεσὸν Sca pro περιπεσὸν 21. τρία AR τῆς ἀπερόωνος A¹, ε in ο corr. A², τῆς ἀπορόωνοίας Β, τῆς γῆς ἀπερόωνοίας GDE 22. ἔτι Ur 158² pro ὅτι 24. ἐπεβάλλετο Stichius (vide praef.) 26. ταύτης AR, corr. B 29. ἐπετοῦς Hu, ἐπὶ τοὺς AB, ἐπιετοῦς vulgo ex R (ἐπετής pro ἐπέτειος aliis locis frequentato Polybium posuisse non incredibile est; at quid ἐπιετής, a correctore XIII fere saeculi commentum?)

πρόσφατον οὖσαν άπαλὴν ὑπάρχειν καὶ διὰ τὸ μηδέπω βάθος έχειν δπότε δε ταύτην διαπατήσαντες έπι την ύπο- 2 κάτω καὶ συνεστηκυῖαν ἐπιβαΐεν, οὐκέτι διέκοπτον άλλ' ἐπέπλεον ολισθάνοντες άμφοτέροις άμα τοῖς ποσί, καθά-5 περ ἐπὶ τῆ γῆ συμβαίνει τοῖς διὰ τῶν ἀκροπήλων πορευο-245 μένοις. τὸ δὲ συνεξακολουθοῦν τούτοις ἔτι δυσγερέστερον 3 ύπῆρχεν. οἱ μὲν γὰρ ἄνδρες οὐ δυνάμενοι τὴν κάτω χιόνα 4 διακόπτειν, δπότε πεσόντες βουληθεῖεν η τοῖς γόνασιν η ταῖς γερσί προσεξερείσασθαι πρὸς τὴν ἐξανάστασιν, τότε 10 χαὶ μᾶλλον ἐπέπλεον αμα πᾶσι τοῖς ἐρείσμασιν, ἐπὶ πολὸ καταφερών όντων των χωρίων τὰ δ' ὑποζύγια διέκοπτεν, 5 ότε πέσοι, την κάτω χιόνα κατά την διανάστασιν. διακόψαντα δ' έμενε μετὰ τῶν φορτίων οἰον καταπεπηγότα διά τε τὸ βάρος καὶ διὰ τὸ πῆγμα τῆς προϋπαρχούσης 15 γιόνος. όθεν αποστάς της τοιαύτης έλπίδος έστρατοπέ- 6 δευσε περί την βάχιν, διαμησάμενος την έπ' αὐτη χιόνα, καὶ μετὰ ταῦτα παραστήσας τὰ πλήθη τὸν κρημνὸν έξωποδόμει μετά πολλής ταλαιπωρίας. τοῖς μὲν οὖν ὑπο- 7 ζυγίοις καὶ τοῖς ἵπποις ἵκανὴν ἐποίησε πάροδον ἐν ἡμέρα 20 μια διὸ καὶ ταῦτα μὲν εὐθέως διαγαγών καὶ καταστρατοπεδεύσας περί τοὺς ἐκφεύγοντας ἤδη τὴν χιόνα τόπους διαφηκε πρός τὰς νομάς, τοὺς δὲ Νομάδας ἀνὰ μέρος προ- 8 ηνε πρός την οίχοδομίαν, και μόλις έν ημέραις τρισί κακοπαθήσας διήγαγε τὰ θηρία. καὶ τάδε συνέβαινε κακῶς 25 ύπὸ τοῦ λιμοῦ διατεθεῖσθαι τῶν γὰς "Αλπεων τὰ μὲν 9 άκρα καὶ τὰ πρὸς τὰς ὑπερβολὰς ἀνήκοντα τελέως ἄδενδρα καὶ ψιλὰ πάντ' ἐστὶ διὰ τὸ συνεχῶς ἐπιμένειν τὴν χιόνα καί θέρους καί χειμώνος, τὰ δ' ὑπὸ μέσην τὴν παρώρειαν έξ άμφοῖν τοῖν μεροῖν ύλοφόρα καὶ δενδροφόρα καὶ τὸ 30 όλον οἰκήσιμά ἐστιν.

^{4.} ἔπλεον CDE ολισθάνοντες A, in marg. ι adscriptum esse videtur, unde ολισθαίνοντες R 6. ἐξακολουθοῦν C 10. ἔτι ἔπλεον coni. Sch 11. κατα φέρων A, κατωφερῶν vulgo ex R 13. δὲ R³ 14. βάθος \mathbf{C}^2 16. ῥάχιν Ur 158 ° pro ἀρχὴν 23. ἐν om. C 25. διατεθεῖσθαι ὑπὸ τοῦ λιμοῦ CDE 26. τὰ om. C 30. οἰκήσιμ ἔστιν BW auctore Ben, οἰκήσιμα, deleto ἐστιν, Hu

Αννίβας δὲ συναθροίσας ὁμοῦ πᾶσαν τὴν δύναμιν κατ-56 έβαινε, καὶ τριταῖος ἀπὸ τῶν προειρημένων κρημνῶν δια-2 νύσας ήψατο τῶν ἐπιπέδων, πολλοὺς μὲν ἀπολωλεκὼς τῶν στρατιωτών ύπό τε των πολεμίων και των ποταμών έν τη καθόλου πορεία, πολλούς δ' ύπὸ τῶν κρημνῶν καὶ τῶν 5 δυσχωριών κατά τὰς "Αλπεις, οὐ μόνον ἄνδρας, ἔτι δὲ 3 πλείους ἵππους καὶ ὑποζύγια. τέλος δὲ τὴν μὲν πᾶσαν πορείαν έκ Καινής πόλεως έν πέντε μησί ποιησάμενος την 246 δὲ τῶν "Αλπεων ὑπερβολὴν ἡμέραις δεκαπέντε, κατῆρε τολμηρώς είς τὰ περί τὸν Πάδον πεδία καὶ τὸ τῶν Ἰνσόμβρων 10 4 έθνος, έχων τὸ διασωζόμενον μέρος τῆς μὲν τῶν Λιβύων δυνάμεως πεζούς μυρίους καὶ δισχιλίους, τῆς δὲ τῶν Ἰβήρων είς οκτακισγιλίους, ίππεῖς δὲ τοὺς πάντας οὐ πλείους έξακισχιλίων, ώς αὐτὸς ἐν τῆ στήλη τῆ περὶ τοῦ πλήθους 5 έχούση τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ Λακινίω διασαφεῖ. κατὰ δὲ 15 τοὺς αὐτοὺς χαιρούς, ὡς ἐπάνω προεῖπα, Πόπλιος ἀπολελοιπώς τὰς δυνάμεις Γναίφ τάδελφῷ, καὶ παρακεκληκώς αὐτὸν ἔχεσθαι τῶν ἐν Ἰβηρία πραγμάτων καὶ πολεμεῖν ἐρρωμένως ᾿Ασδρούβα, κατέπλευσε μετ' ολίγων αὐ-6 τὸς εἰς Πίσας. ποιησάμενος δὲ τὴν πορείαν διὰ Τυρ- 20 ρηνίας, καὶ παραλαβών τὰ παρὰ τῶν έξαπελέκεων στρατόπεδα τὰ προχαθήμενα καὶ προσπολεμούντα τοῖς Βοίοις, ήκε πρός τὰ περί τὸν Πάδον πεδία και καταστρατοπεδεύσας έπειχε τοις πολεμίοις, σπεύδων συμβαλείν είς μάχην.

57 Ἡμεῖς δ' ἐπειδή καὶ τὴν διήγησιν καὶ τοὺς ἡγεμόνας ἀμφοτέρων καὶ τὸν πόλεμον εἰς Ἰταλίαν ἠγάγομεν, πρὸ τοῦ τῶν ἀγώνων ἄρξασθαι βραχέα βουλόμεθα περὶ τῶν ἁρμο2 ζόντων τῆ πραγματεία διελθεῖν. ἴσως γὰρ δή τινες ἐπι-

^{2.} εἰρημένων C 9. πεντεκαίδεκα C 10. ἰσόμβρων AR 11. διασωζόμενον AR 14. τῶν ante ἑξακ. add. D 15. ἐπιλακινείωι A(R), corr. E (ἐπὶ λαβινίφ C 1) 16. προεπον R 17. τῶ ἀδελφῶ A(R) 21. ἐξαπελέκεων A(B), ἑξαπελέκων CDE 22. προσκαθήμενα CDE 22. προσκαθήμενα CDE 23. ῆκε··· πρὸς CDE 28. inc. CDE 28. CDE 29. δή om. CDE CDE 26. δὲ CDE 26. δὲ CDE 27. Γρονόμεθα CDE 28. CDE 28. CDE 29. δή om. CDE CDE

ζητήσουσι πῶς, πεποιημένοι τὸν πλεῖστον λόγον ὑπὲρ τῶν κατὰ Λιβύην καὶ κατ' Ιβηρίαν τόπων, οὖτε περὶ τοῦ καθ' Ήρακλέους στήλας στόματος οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον εἰρήκαμεν ούτε περί της έξω θαλάττης και των έν ταύτη συμβαινόν-5 των ίδιωμάτων, οὐδὲ μὴν περί τῶν Βρεττανικῶν νήσων καὶ 3 τῆς τοῦ καττιτέρου κατασκευῆς, ἔτι δὲ τῶν ἀργυρείων καὶ γρυσείων των κατ' αὐτὴν Ἰβηρίαν, ὑπὲρ ὧν οἱ συγγραφεῖς 247 αμφισβητούντες πρός αλλήλους τον πλείστον διατίθενται λόγον. ἡμεῖς δ' οἰχὶ νομίζοντες ἀλλότριον εἶναι τοῦτο τὸ 4 10 μέρος της ίστορίας, διὰ τοῦτο παρελείπομεν, άλλὰ πρώτον μεν ου βουλόμενοι παρ' εκαστα διασπαν την διήγησιν ουδ' αποπλανάν από της πραγματικής ύποθέσεως τούς φιληκοοῦντας, δεύτερον δὲ κρίνοντες οὐ διερριμμένην οὐδ' ἐν 5 παρέργω ποιήσασθαι την περί αὐτῶν μνήμην, άλλὰ κατ' 15 ίδιαν και τόπον και καιρον απονείμαντες τω μέρει τούτω. καθ' όσον οδοί τ' έσμέν, την άληθειαν περί αὐτῶν έξηγήσασθαι. διόπερ ου χρή θαυμάζειν ουδ' έν τοῖς έξῆς, ἐὰν 6 έπί τινας τόπους ξργόμενοι τοιούτους παραλείπωμεν τοῦτο τὸ μέρος διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας. εἰ δέ τινες πάν- 7 2) τως έπιζητοῦσι κατὰ τόπον καὶ κατὰ μέρος τῶν τοιούτων ακούειν, ίσως αγνοοῦσι παραπλήσιόν τι πάσχοντες τοῖς λίχνοις των δειπνητων. και γάρ έκεινοι, πάντων ἀπογευό- 8 μενοι των παρακειμένων, ούτε κατά τὸ παρὸν οὐδενὸς άληθινῶς ἀπολαύουσι τῶν βρωμάτων οὖτ' εἰς τὸ μέλλον ώφέ-25 λιμον έξ αὐτῶν τὴν ἀνάδοσιν καὶ τροφὴν κομίζονται, πᾶν δὲ τοὐναντίον, οί τε περί την ἀνάγνωσιν τὸ παραπλήσιον 9 ποιούντες ούτε της παραυτίκα διαγωγης άληθινώς ούτε τῆς εἰς τὸ μέλλον ώφελείας στοχάζονται δεόντως.

Διότι μὲν οὖν, εἶ και τι τῶν τῆς ἱστορίας μερῶν ἄλλο, 58 30 καὶ τοῦτο προσδεῖ λόγου καὶ διορθώσεως ἀληθινωτέρας, προφανὲς ἐκ πολλῶν, μάλιστα δ' ἐκ τούτων. σχεδὸν γὰρ 2

^{3.} ἡρακλέους AB, ἡρακλείους M°R 4. ταύτη M°C, ταύταις AR 6. 7. ἀργυρίων καὶ χρυσίων AMR, corr. C 7. κατ' αὐτὴν AB, κατὰ τὴν M°CE, κατὰ D 9. τὸ om. ADE (item MB, ut videtur), add. C 10. παρελείπομεν AMDE, παρελίπομεν vulgo ex C 14. ποιήσασθαι A² ex ποι•σασθαι μνήμην] γνώμην M 29. οὖν om. C

πάντων, εί δὲ μή γε τῶν πλείστων συγγραφέων πεπειραμένων μέν έξηγεισθαι τας ίδιότητας και θέσεις των περί τας έσχατιας τόπων της καθ' ήμας οίκουμένης, έν πολλοίς 3 δὲ τῶν πλείστων διημαρτηχότων, παραλείπειν μὲν οὐδαμῶς καθήκει, δητέον δέ τι πρός αὐτοὺς οὐκ ἐκ παρέργου καὶ 5 4 διερριμμένως άλλ' έξ ἐπιστάσεως, καὶ δητέον οὐκ ἐπιτιμώντας οὐδ' ἐπιπλήττοντας, ἐπαινοῦντας δὲ μᾶλλον καὶ διορθουμένους την άγνοιαν αὐτῶν, γινώσκοντας ὅτι κά- 248 κείνοι τῶν νῦν καιρῶν ἐπιλαβόμενοι πολλὰ τῶν αὑτοῖς 5 ελοημένων ελς διόρθωσιν αν καλ μετάθεσιν ήγαγον. Εν μεν 10 νὰρ τῷ προγενονότι γρόνω σπανίους ἃν εύροι τις τῷν Ἑλλήνων τοὺς ἐπιβεβλημένους πολυπραγμονεῖν τὰ κατὰ τὰς 6 έσχατιάς διά τὸ τῆς ἐπιβολῆς ἀδύνατον πολλοί μὲν γὰρ ήσαν οί κατά θάλατταν τότε κίνδυνοι καὶ δυσεξαρίθμητοι. 7 πολλαπλάσιοι δὲ τούτων οί κατὰ γῆν. ἀλλ' εἰ καί τις ἢ 15 κατ' ανάγκην ή κατά προαίρεσιν έξίκοιτο πρός τα πέρατα 8 της οἰκουμένης, οὐδ' οὕτως ήνυεν τὸ προκείμενον δυσχερές μέν γάρ έπι πλέον τινών αὐτόπτην γενέσθαι διά τὸ τούς μεν εκβεβαρβαρώσθαι τούς δ' ερήμους είναι τόπους. έτι δὲ χαλεπώτερον τὸ περὶ τῶν δραθέντων διὰ λόγου τι 20 9 γνωναι καὶ μαθεῖν διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἐξηλλαγμένον ἐὰν δὲ καὶ γνῷ τις, ἔτι τῶν πρὸ τοῦ δυσχερέστερον τὸ τῶν έωρακότων τινά μετρίω χρῆσθαι τρόπω, καὶ καταφρονήσαντα της παραδοξολογίας καὶ τερατείας ξαυτοῦ χάριν προτιμήσαι την άλήθειαν καὶ μηδέν τῶν πάρεξ ὄντων ημίν 25 άναγγείλαι. διόπερ οὐ δυσχεροῦς άλλ' άδυνάτου σχεδὸν ύπαργούσης κατά γε τοὺς προγεγονότας καιροὺς τῆς ἀληθοῦς ἱστορίας ὑπὲρ τῶν προειρημένων, οὐκ εἴ τι παρέλιπον οί συγγραφείς η διήμαρτον ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς άξιον,

^{1.} εἰ δὲ μὴ, τῶν γε Re 4. παραλείπειν M, παραλείπεῖν A, παραλείπεῖν vulgo ex R 8. γιγνώσχοντας A 11. σπανίως DE 14. χίν- δυνοι τότε M 17. ἢννε $MR^{\rm s}$ 19. ἐχβεβαρβαρῶσθαι $M^{\rm s}$ Re^* , ἐχβαρβαρῶσθαι AR 20. τἱ A 22. γνώη A (DE), γνοίη $M^{\rm s}$ $B^{\rm s}$ G, corr. Be 24. ἑαυτῆς alii (vide praef.) 25. πάρεξ τῶν ὄντων Ca 26. ἀναγγεῖλαι] ἀπαγγεῖλαι τὴν ἀλήθειαν M άλλὰ δυνατοῦ $A^{\rm t}$ (corr. $A^{\rm r}$) M 28. παρέλειπον AM

248, 23] άλλ' ἐφ' ὅσον ἔγνωσάν τι καὶ προεβίβασαν τὴν ἐμπειρίαν 2 την περί τούτων έν τοιούτοις καιροίς, έπαινείν καί θανμάζειν αὐτοὺς δίχαιον. ἐν δὲ τοῖς χαθ' ἡμᾶς τῶν μὲν 3 κατὰ τὴν 'Ασίαν διὰ τὴν 'Αλεξάνδρου δυναστείαν τῶν δὲ 5 λοιπών τόπων δια την Ρωμαίων ύπεροχην σχεδον απάντων πλωτών και πορευτών γεγονότων, απολελυμένων δε 4 καὶ τῶν πρακτικῶν ἀνδρῶν τῆς περὶ τὰς πολεμικὰς καὶ . πολιτικάς πράξεις φιλοτιμίας, έχ δὲ τούτων μεγάλας ἀφορ-249 μας είληφότων είς το πολυπραγμονείν και φιλομαθείν 10 περί των προειρημένων, δέον αν είη και βέλτιον γινώσκειν 5 καλ άληθινώτερον ύπερ των πρότερον άγνοουμένων. ὅπερ 6 ήμεις αὐτοί τε πειρασόμεθα ποιείν, λαβόντες άρμόζοντα τόπον εν τῆ πραγματεία τῷ μέρει τούτω, τούς τε φιλοπευστούντας δλοσχερέστερον βουλησόμεθα συνεπιστήσαι 15 περί τῶν προειρημένων, ἐπειδή καὶ τὸ πλεῖον τούτου χάριν 7 ύπεδεξάμεθα τοὺς κινδύνους [καὶ τὰς κακοπαθείας] τοὺς συμβάντας ήμιν εν πλάνη τη κατά Λιβύην και κατ' Ίβηρίαν έτι δε Γαλατίαν και την έξωθεν ταύταις ταις χώραις συγκυροῦσαν θάλατταν, ενα διορθωσάμενοι την τῶν προ- 8 20 γεγονότων ἄγνοιαν έν τούτοις γνώριμα ποιήσωμεν τοῖς Έλλησι και ταῦτα τὰ μέρη τῆς οἰκουμένης. νῦν δ' ἀνα- 9 δραμόντες έπι την παρέκβασιν της διηγήσεως, πειρασόμεθα δηλοῦν τοὺς γενομένους ἐκ παρατάξεως ἐν Ἰταλία Ψωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις ἀγῶνας.

Τὸ μὲν οὖν πληθος της δυνάμεως, ὅσον ἔχων Αννίβας 60 ενέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, ἤδη δεδηλώκαμεν· μετὰ δὲ τὴν εἰσ- 2 βολήν καταστρατοπεδεύσας ύπ' αὐτήν την παρώρειαν τῶν

^{1.} προεβίβασαν M³ Ur 158⁴, προσεβίβασαν AR 2. τοῖς ante τοιούτοις add. C 8. post πράξεις add. καὶ ΑΜ μεγάλας (vel τὰς μεγίστας) Rei 231, τὰς μεγάλας AMR, τινὰς μεγάλας coni. Ηι, πολλὰς καὶ μεγάλας BW praef. 86 10. 11. γινώσκειν καὶ ἀληθ. Βε (γινώσκειν κάληθ. ΒW), καὶ γινώσκειν | ἀληθινώτερον A (MR), καὶ ἀληθ. γιν. Ca 12. παραστησόμεθα C 14. βουλευσόμεθα Μ 16. τὰς κακοπαθείας καὶ τοὺς κινδύνους coni. Sch (conf. praef.) καὶ τὰς AR, ἀμα (vel ἔτι) δὲ Μ (conf. praef.) 16. 17. τὰς συμβάσας Βε 21. οἰκουμένης: des. Μ 25. ὅσον Di Fleckeiseni annal. 1869 p. 117, om. A (et B, ut videtur), ὅπερ R, ἡν coni. Ημ 26. ὡς ante ἤδη add. Β

Γ249, 20 3 'Αλπεων τὰς μὲν ἀρχὰς ἀνελάμβανε τὰς δυνάμεις. ού γὰρ μόνον υπὸ τῶν ἀναβάσεων καὶ καταβάσεων ἔτι δὲ τραχυτήτων των κατά τὰς ὑπερβολὰς δεινώς τεταλαιπωρήκει τὸ σύμπαν αὐτῷ στρατόπεδον, ἀλλὰ καὶ τῆ τῶν ἐπιτηδείων σπάνει καὶ ταῖς τῶν σωμάτων άθεραπευσίαις κακῶς ἀπήλ- 5 4 λαττε. πολλοί δὲ καὶ καθυφείν 3' ἑαυτοὺς ὁλοσχερῶς διὰ την ένδειαν και συνέχειαν των πόνων ούτε γαρ διακομίζειν είς τοσαύτας μυριάδας διὰ τοιούτων τόπων δαψιλή τὰ πρὸς τὴν τροφὴν οἰοί τ' ἦσαν, ἅ τε καὶ παρεκόμιζον, άμα τη των υποζυγίων καταφθορά και τούτων τὰ πλείστα 10 5 συναπώλλυτο. διόπερ δρμήσας ἀπὸ τῆς τοῦ Ροδανοῦ δια- 250 βάσεως πεζούς μεν είς οχταχισχιλίους και τρισμυρίους έχων ίππεῖς δὲ πλείους ὀκτακισχιλίων, σχεδόν που τὴν ἡμίσειαν τῆς δυνάμεως, καθάπερ ἐπάνω προεῖπον, ἐν ταῖς ὑπερβο-6 λαῖς διέφθειρεν. οί γε μὴν σωθέντες καὶ ταῖς ἐπιφανείαις 15 καλ τῆ λοιπῆ διαθέσει διὰ τὴν συνέχειαν τῶν προειρημέ-7 νων πόνων οίον αποτεθηριωμένοι πάντες ήσαν. πολλήν οὖν ποιούμενος πρόνοιαν Αννίβας τῆς ἐπιμελείας αὐτῶν άνεκτᾶτο καὶ τὰς ψυχὰς ἅμα καὶ τὰ σώματα τῶν ἀνδρῶν. 8 δμοίως δὲ καὶ τῶν ἵππων. μετὰ δὲ ταῦτα, προσανειλη- 20 φυίας ήδη της δυνάμεως, των Ταυρίνων, οι τυγχάνουσι πρός τη παρωρεία κατοικούντες, στασιαζόντων μέν πρός 9 τοὺς Ίνσομβρας ἀπιστούντων δὲ τοῖς Καρχηδονίοις, τὸ μὲν πρώτον αὐτοὺς εἰς φιλίαν προυχαλεῖτο καὶ συμμαχίαν, οὐχ ύπακουόντων δὲ περιστρατοπεδεύσας τὴν βαρυτάτην πόλιν 25 10 έν τρισίν ήμέραις έξεπολιόρκησεν, κατασφάξας δὲ τοὺς έναντιωθέντας αύτῷ τοιοῦτον ἐνειργάσατο φόβον τοῖς σύνεγγυς κατοικοῦσιν τῶν βαρβάρων ώστε πάντας ἐκ χειρὸς 11 παραγίνεσθαι διδόντας αύτούς είς την πίστιν. το δέ λοι-

πὸν πληθος τῶν τὰ πεδία κατοικούντων Κελτῶν ἐσπού- 30

^{4.} τῆ* A 5. σπάνιν A¹, erasis ιν corr. ει A² 6. καθυφεῖντο AR Suid. h. v. 7. γὰρ add. Ca 11. συναπώλοντο CDE 13. ὀκτακισχιλίους ADE, corr. C 20. καὶ Α, τὰ vulgo ex R, καὶ τὰ coni. Di 20 21. ταυρινων (sine acc.) Α, ταυρινῶν DE, ταυρηνῶν C 23. ἴσομβρας R³ 25. αὐτῶν ante πόλιν add. Na 125 coll. 3, 13, 5 28. κατοικοῦσι R³

250, 211

δαζε μὲν κοινωνεῖν τοῖς Καρχηδονίοις τῶν πραγμάτων κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολήν, παρηλλαχότων δὲ τῶν 'Ρω- 12 μαϊκῶν στρατοπέδων ἦδη τοὺς πλείστους αὐτῶν καὶ διακελεικότων ἡσυχίαν ἦγον τινὲς δὲ καὶ συστρατεύειν ἡναγ- 5 κάζοντο τοῖς 'Ρωμαίοις. εἰς ἃ βλέπων 'Αννίβας ἔκρινε μὴ 13 μέλλειν ἀλλὰ προάγειν εἰς τοὔμπροσθεν καὶ πράττειν τι πρὸς τὸ θαρρῆσαι τοὺς βουλομένους μετέχειν σφίσι τῶν αὐτῶν ἐλπίδων.

Προθέμενος δὲ ταῦτα, καὶ τὸν Πόπλιον ἀκούων ἤδη 61 10 διαβεβηκέναι τὸν Πάδον μετὰ τῶν δυνάμεων καὶ σύνεγγυς είναι, τὸ μὲν πρῶτον ἡπίστει τοῖς προσαγγελλομένοις, ἐν- 2 251 θυμούμενος μεν ότι πρότερον ήμεραις όλίγαις αὐτὸν ἀπέλιπε περί την του 'Ροδανου διάβασιν, και συλλογιζόμενος τόν τε πλοῦν τὸν ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Τυρρηνίαν, ὡς μα-15 κρός και δυσπαρακόμιστος είη, πρός δε τούτοις την πο- 8 ρείαν ίστορων την από του Τυρρηνικού πελάγους δια της Ιταλίας μέχρι πρὸς τὰς "Αλπεις, ώς πολλή καὶ δυσδίοδος ύπάρχει στρατοπέδοις πλειόνων δέ καὶ σαφεστέρως άεὶ 4 προσαγγελλόντων, έθαύμαζε καὶ κατεπέπληκτο τὴν ὅλην 20 ἐπιβολὴν καὶ τὴν πρᾶξιν τοῦ στρατηγοῦ. τὸ δὲ παραπλή- 5 σιον συνέβαινε πάσχειν καὶ τὸν Πόπλιον τὰς μέν γὰρ άρχὰς οὐδ' ἐπιβαλέσθαι τῆ διὰ τῶν Αλπεων ἤλπισε πορεία τὸν Αννίβαν δυνάμεσιν άλλοφύλοις, εί δὲ καὶ τολμήσαι, καταφθαρήσεσθαι προδήλως αυτον υπελάμβανεν. διό- 6 25 περ έν τοιούτοις ων διαλογισμοῖς, ώς έπυνθάνετο καὶ σεσῶσθαι καὶ πολιορκεῖν αὐτὸν ἤδη τινὰς πόλεις ἐν Ἰταλία, κατεπέπληκτο την τόλμαν καὶ τὸ παράβολον τάνδρός. τὸ 7 δ' αὐτὸ συνέβαινεν καὶ τοῖς ἐν τῆ Ῥώμη πεπονθέναι περὶ των προσπιπτόντων άρτι γάρ της τελευταίας φήμης κα- 8

^{3.} ἤδη om. C διαχεχλιχότων AR, corr. $Rei\ 232$ (nisi forte olim fuit διαχεχλιχότων: conf. 3, 63, 3) 4. συσστρατεύειν A^2 (recte συστρ. A^1) 6. τι om. C 11. προσαγγελλομένοις Ca pro προαγγ. 12. ἀπέλειπε A 18. σαφεστέρων AR, σαφέστερον vulgo post Sch, corr. Sca (conf. Eberhard. observ. Polyb. p. 22) άεl A^2 ex δεl, ut videtur 19. χατεπλήττετο C 22. ἐπιβαλέσθαι Hu quaest. I 24 pro ἐπιβάλλεσθαι (ἐπιβαλεῖσθαι coni. Sch, ἀν ἐπιβαλέσθαι Na 345) τῆ A^2 ex τ * 23. τὸν A^r ex το * πολεμῆσαι C 28. συνέβαινε R^s

ταληγούσης ύπερ των Καρχηδονίων ότι Ζάκανθαν είλήφασιν, καλ πρός ταύτην βεβουλευμένων την έγνοιαν, καλ τον μέν ένα των στρατηγών έξαπεσταλκότων είς την Διβύην ώς αὐτὴν τὴν Καρχηδόνα πολιορκήσοντα, τὸν ετερον δ' εἰς Ιβηρίαν ώς πρὸς Αννίβαν έχει διαπολεμήσοντα, παρῆν άν- 5 γελία διότι πάρεστιν Αννίβας μετα δυνάμεως και πολιορ-9 κεῖ τινὰς ἤδη πόλεις ἐν Ἰταλία. διὸ καὶ παραδόξου φανέντος αὐτοῖς τοῦ γινομένου, διαταραχθέντες παραχρῆμα πρὸς τὸν Τεβέριον εἰς τὸ Διλύβαιον ἐξαπέστελλον, δηλοῦντες μέν την παρουσίαν των πολεμίων, οιόμενοι δε δείν ἀφέ- 10 μενον των προκειμένων κατά σπουδήν βοηθείν τοις ίδίοις 10 πράγμασιν. δ δὲ Τεβέριος τοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ στόλου παραυτίκα συναθροίσας έξέπεμψε, παραγγείλας ποιείσθαι 252 τὸν πλοῦν ώς ἐπ' οἴκου, τὰς δὲ πεζικὰς δυνάμεις ἐξώρκισε διὰ τῶν χιλιάρχων, τάξας ἡμέραν ἐν ἦ δεήσει πάντας ἐν ١١ 11 'Αριμίνω γενέσθαι ποιταίους' αύτη δ' έστι πόλις παρά τὸν Αδρίαν ἐπὶ τῷ πέρατι κειμένη τῶν περὶ τὸν Πάδον 12 πεδίων ώς ἀπὸ μεσημβρίας. πανταχόθεν δὲ τοῦ κινήματος άμα γινομένου, και των συμβαινόντων πασι παρά δόξαν προσπιπτόντων, ήν παρ' έκάστοις ἐπίστασις ὑπὲρ τοῦ 20 μέλλοντος ούκ εύκαταφρόνητος./

32 Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ἦδη συνεγγίζοντες ἀλλήλοις 'Αννίβας καὶ Πόπλιος ἐπεβάλοντο παρακαλεῖν τὰς ἑαυτῶν δυνάμεις, ἑκάτερος προθέμενος τὰ πρέποντα τοῖς παροῦσι 2 καιροῖς. 'Αννίβας μὲν οὖν διὰ τοιοῦδέ τινος ἐνεχείρει τρό- 5 3 που ποιεῖσθαι τὴν παραίνεσιν. συναγαγὼν γὰρ τὰ πλήθη παρήγαγεν νεανίσκους τῶν αἰχμαλώτων, οῦς εἰλήφει κακοποιοῦντας τὴν πορείαν ἐν ταῖς περὶ τὰς 'Αλπεις δυσχω- 4 ρίαις. τούτους δὲ κακῶς διετίθετο παρασκευαζόμενος πρὸς

^{1.} εἰλήφασι R^{s} 4. *αὐτὴν A τὸν δ' ἔτερον CDE 5. διαπολεμήσοντα*, eraso σ, A^{2} 7. διὸ καὶ Hu (conf. 5, 18, 6), διότι AR (ortum ex proximo διότι) 9. τιβέριον et τεβέριον A per dittogr., τιβέριον R 12. τε|βέριος A, τιβέριος R 14. ἔξώρμισε DE, ἔξώρμησε C 16. ἀριμήνωι AR, corr. D^{2} 24. προσθέμενος AB 25. inc. F fol. 21^{r} : ἀννίβας μὲν οὖν cet., adscripto ad marginem glossemate εΰρεμα πονηρὸν μὲν τῷ καιρῷ δὲ ἀρμόδιον' 27. παρήγαγε R^{s} , παρεισήγαγε Na 256 28. δυσχωρίας A^{1} , corr. A^{2}

252, 181 τὸ μέλλον καὶ γὰρ δεσμούς εἶχον βαρεῖς καὶ τῷ λιμῷ συνέσχηντο, καὶ ταῖς πληγαῖς αὐτῶν τὰ σώματα διέφθαρτο. καθίσας οὖν τούτους εἰς τὸ μέσον προέθηκε πανοπλίας 5 Γαλατικάς, οίαις εἰώθασιν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, ὅταν μονο-5 μαχεῖν μέλλωσιν, κατακοσμεῖσθαι πρὸς δὲ τούτοις ἵππους παρέστησε καὶ σάγους εἰσήνεγκε πολυτελεῖς. κἄπειτα τῶν 6 νεανίσκων ήρετο τίνες αὐτῶν βούλονται διαγωνίσασθαι πρός αλλήλους έφ' ῷ τὸν μὲν νικήσαντα τὰ προκείμενα λαμβάνειν άθλα, τον δ' ήττηθέντα των παρόντων άπηλ-10 λάχθαι κακῶν τελευτήσαντα τὸν βίον. πάντων δ' ἀναβοη- 7 σάντων άμα και δηλούντων ότι βούλονται μονομαχείν, κληρώσασθαι προσέταξε, και δύο τους λαχόντας καθοπλισαμένους εκέλευσε μάγεσθαι πρός αλλήλους. παραυτίκα μεν 8 οὖν ἀχούσαντες οἱ νεανίσχοι ταῦτα, χαὶ τὰς γεῖρας ἐξαί-258 ροντες, εύχοντο τοῖς θεοῖς, σπεύδων Εκαστος αὐτὸς γενέσθαι τῶν λαχόντων ἐπεὶ δ' ἐδηλώθη τὰ κατὰ τὸν κλῆ- 9 ρον, ήσαν οί μεν είληχότες περιχαρείς οί δ' άλλοι τούναντίον. γενομένης δὲ τῆς μάχης οὐχ ἦττον ἐμακάριζον οἱ 10 περιλειπόμενοι των αίγμαλώτων τὸν τεθνεωτα τοῦ νενικη-20 κότος ώς πολλών και μεγάλων κακών έκείνου μέν απολελυμένου, σφας δ' αὐτοὺς ακμην ὑπομένοντας. ην δὲ πα- 11 ραπλησία και περί τους πολλούς τῶν Καρχηδονίων ἡ διάληψις έχ παραθέσεως γάρ θεωρουμένης της των άγομένων καὶ ζώντων ταλαιπωρίας τούτους μεν ηλέουν, τον δε 25 τεθνεῶτα πάντες ἐμακάριζον. 'Αγνίβας δὲ διὰ τῶν προει- 68 οημένων την προκειμένην διάθεσιν ένεργασάμενος ταῖς τῶν δυνάμεων ψυγαῖς, μετὰ ταῦτα προελθών αὐτὸς τούτου χά- 2

οιν έφη παρεισάγειν τοὺς αἰχμαλώτους, ἵν' ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων συμπτωμάτων ἐναργῶς θεασάμενοι τὸ συμβαῖνον 30 βέλτιον ὑπὲρ τῶν σφίσι παρόντων βουλεύσωνται πραγμά-

^{2.} συνέσχηντο AFB, συνείχοντο R 4. οΐαις Sca pro οΐας 5. μέλλωσι |A|, μέλλωσι FR τούτοις |A| εκ τούτους, ut videtur 12. καθοπλησαμένους |A|, καθοπλισάμενος Sca 15. αὐτὸς om. |A|, καθοπλισάμενος Sca 15. αὐτὸς om. |A|, καθοντών DE 28. παρεισαγαγεῖν |A| δουλεύσνται |A|, βουλεύσνται |A|

3 των. είς παραπλήσιον γάρ αὐτοὺς ἀγῶνα καὶ καιρὸν τὴν τύχην συγκεκληκέναι, και παραπλήσια τοῖς νῦν ἄθλα προ-4 τεθεικέναι. δεῖν γὰρ ἢ νικᾶν ἢ θνήσκειν ἢ τοῖς έχθροῖς ύποχειρίους γενέσθαι ζώντας, είναι δ' έκ μέν τοῦ νικᾶν άθλον ούχ ἵππους καὶ σάγους, άλλὰ τὸ πάντων άνθρώπων 5 γενέσθαι μαχαριωτάτους χρατήσαντας της Ψωμαίων εὐδαι-5 μονίας, έκ δε του μαχομένους τι παθείν, διαγωνιζομένους έως τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς ὑπὲρ τῆς καλλίστης ἐλπίδος μεταλλάξαι τὸν βίον ἐν χειρῶν νόμω, μηδενὸς κακοῦ λαβόν-6 τας πείραν, τοίς δ' ήττωμένοις καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν 10 επιθυμίαν υπομένουσι φεύγειν η κατ' άλλον τινά τρόπον έλομένοις τὸ ζῆν παντὸς κακοῦ καὶ πάσης ἀτυχίας μετα-7 σχεῖν οὐδένα γὰρ οὕτως ἀλόγιστον οὐδὲ νωθρὸν αὐτῶν ύπάρχειν δς μνημονεύων μεν τοῦ μήκους τῆς όδοῦ τῆς διηνυσμένης ἐκ τῶν πατρίδων, μνημονεύων δὲ τοῦ πλήθους 15 τῶν μεταξὸ πολεμίων, είδως δὲ τὰ μεγέθη τῶν ποταμῶν 254 ων διεπέρασεν, έλπίσαι ποτ' αν ότι φεύγων είς την οίκείαν 8 ἀφίξεται. διόπερ ψέτο δεῖν αὐτούς, ἀποκεκομμένης καθόλου της τοιαύτης έλπίδος, την αὐτην διάληψιν ποιεῖσθαι περί τῶν καθ' αύτοὺς πραγμάτων ἥνπερ ἀρτίως ἐποιοῦντο 20 9 περί τῶν ἀλλοτρίων συμπτωμάτων, καθάπερ γὰρ ἐπ' έχείνων τὸν μέν νικήσαντα καὶ τεθνεῶτα πάντες έμακάριζον τοὺς δὲ ζῶντας ἡλέουν, οὕτως ὥετο δεῖν καὶ περὶ των καθ' αύτους διαλαμβάνειν, και πάντας ίέναι πρός τους. άγῶνας μάλιστα μὲν νικήσοντας, ἄν δὲ μὴ τοῦτ' ἡ δυνα- 5 10 τόν, ἀποθανουμένους. την δὲ τοῦ ζην ήττημένους ἐλπίδα 11 κατά μηδένα τρόπον ήξίου λαμβάνειν έν νῷ. τούτω γὰρ γρησαμένων αὐτῶν τῷ λογισμῷ καὶ τῆ προθέσει ταύτη,

^{2.} συγκεκληκέναι AFR, συγκεκλεικέναι C, corr. Na 118 προτεθηκέναι F 4. γενέσθαι A^1 in marg. FR, εἶναι A^1 in contextu (ortum ex proximo εἶναι) 7. τί A 11. ὑπομένουσι A^TB , ὑπὸ μὲν οὖς A^1F , οἰομένοις CDE 14. τὸ μῆκος C 16. πολέμων A (FR), corr. Rei 234 coll. Liv. 21, 43, 9 μεγέθει F 17. πότ A οἰκίαν CDE 19. τὴν αὐτὴν Sch, τὴν τοιαὑτην AFBE, τοιαὑτην CD (mendum ortum ex proximo τῆς τοιαὑτης 20. κατ αὐτοὺς CDE, item vs. 24 22. post ἐκείνων glossema τῶν συμπτωμάτων irrepsit in FCDE τὸν ante τεθνεῶτα add. Rei 235 27. ἡξίουν CD

254, 14]

καὶ τὸ νικᾶν ἅμα καὶ τὸ σῷζεσθαι προδήλως σφίσι συνεξακολουθήσειν πάντας γὰρ τοὺς ἢ κατὰ προαίρεσιν ἢ 12 κατ ἀνάγκην τοιαύτη προθέσει κεχρημένους οὐδέποτε διεψεῦσθαι τοῦ κρατεῖν τῶν ἀντιταξαμένων. ὅταν δὲ δὴ καὶ 13 5 τοῖς πολεμίοις συμβαίνη τὴν ἐναντίαν ἐλπίδα ταύτης ὑπάρχειν, ὃ νῦν ἐστι περὶ Ῥωμαίους, ὥστε φεύγουσι πρόδηλον εἶναι τοῖς πλείστοις τὴν σωτηρίαν παρακειμένης αὐτοῖς τῆς οἰκείας, δῆλον ὡς ἀνυπόστατος γίνοιτ ἀν ἡ τῶν ἀπηλπικότων τόλμα. τῶν δὲ πολλῶν ἀποδεχομένων τό τε παρά 14 10 δειγμα καὶ τοὺς λόγους, καὶ λαμβανόντων δρμὴν καὶ παράστασιν οῖαν ὁ παρακαλῶν ἐσπούδασε, τότε μὲν ἐπαινέσας αὐτοὺς διαφῆκε, τῆ δ' ἐπαύριον ἀναζυγὴν ἅμα τῷ φωτὶ παρήγγειλε.

Πόπλιος δὲ περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τὸν Πάδον ποτα- 64 15 μον ήδη πεπεραιωμένος, τον δε Τίκινον κρίνων είς τούμπροσθεν διαβαίνειν, τοῖς μεν ἐπιτηδείοις γεφυροποιεῖν 255 παρήγγειλε, τὰς δὲ λοιπὰς δυνάμεις συναγαγών παρεκάλει. τὰ μὲν οὖν πολλὰ τῶν λεγομένων ἦν περί τε τοῦ τῆς πα- 2 τρίδος άξιώματος καὶ τῶν προγονικῶν πράξεων, τὰ δὲ τοῦ 20 παρεστώτος καιρού τοιάδε. ἔφη γὰρ δείν καὶ μηδεμίαν 3 μέν είληφότας πείραν έπι τοῦ παρόντος τῶν ὑπεναντίων, αὐτὸ δὲ τοῦτο γινώσκοντας ὅτι μέλλουσι πρὸς Καρχηδονίους κινδυνεύειν, άναμφισβήτητον έχειν την τοῦ νικᾶν έλπίδα, και καθόλου δεινόν ήγεισθαι και παράλογον εί τολ- 4 25 μῶσι Καρχηδόνιοι Ρωμαίοις ἀντοφθαλμεῖν πολλάκις μὲν ύπ' αὐτῶν ήττημένοι, πολλοὺς δ' ἐξενηνοχότες φόρους, μόνον δ' οὐχὶ δουλεύοντες αὐτοῖς ἤδη τοσούτους χρόνους. όταν δέ, χωρίς τῶν προειρημένων, καὶ τῶν νῦν παρόντων 5 ανδρών έχωμεν έπι ποσον πείραν ότι μένειν οὐ τολμώσι

^{1.} σώζεσθαι R* 3. προθέσηι F 4. δὲ om. DE 5. συμβαίνει F 8. γένοιτ FR vulgo 11. ἐσπούδαζε vulgo invitis libris 12. διασήπε des. F 14. ἡμέρας | πρὸς τὸν A(R), corr. Sch 15. περαιούμενος CDE τήπινον AR, corr. Sch εἰς τὸ συμπροσθεν (sine acc.) A(B), corr. R 21. μὲν om. C 27. μόνον δ' ούχὶ A B, μον δ' οὐχὶ A', μονονουχὶ R (οὐχὶ a Goetzelero de Polyb. elocutione p. 34 scriptori nostro abiudicatum redit 2, 61, 8; 3, 57, 4; 9, 29, 2) 29. μόνον οὐ AR, [μόνον] οὐ Βε, μόνον οὐχὶ οὐ Paulus La-Roche Charakte-

κατὰ πρόσωπον ιδόντες ήμᾶς, τίνα χρη διάληψιν ποιεῖσθαι 6 περί τοῦ μέλλοντος τοὺς ὀρθῶς λογιζομένους; καὶ μὴν οὕτε τούς ίππεις συμπεσόντας τοις παρ' αύτων ίππευσι περί τὸν Ροδανὸν ποταμὸν ἀπαλλάξαι καλῶς, ἀλλὰ πολλούς αποβαλόντας αύτῶν φυγεῖν αἰσχρῶς μέχρι τῆς ίδίας παρ- 5 7 εμβολῆς τόν τε στρατηγόν αὐτῶν καὶ τὴν σύμπασαν δύναμιν, ξπιγνόντας την παρουσίαν των ημετέρων στρατιωτων, φυνή παραπλησίαν ποιήσασθαι την αποχώρησιν, καί παρά την αύτων προαίρεσιν διά τὸν φόβον κεχρησθαι τη 8 διὰ τῶν "Αλπεων πορεία. παρεῖναι δὲ καὶ νῦν ἔφη τὸν 10 Αννίβαν κατεφθαρκότα μέν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως, τὸ δὲ περιλειπόμενον ἀδύνατον καὶ δύσγρηστον ἔγοντα διὰ τὴν κακουχίαν, δμοίως δὲ καὶ τῶν ἵππων τοὺς μὲν πλείστους ἀπολωλεκότα τοὺς δὲ λοιποὺς ἡχρειωκότα διὰ 9 τὸ μῆχος καὶ τὴν δυσχέρειαν τῆς ὁδοῦ. δι' ὧν ἐπιδεικνύειν 13 10 έπειρατο διότι μόνον έπιφανηναι δεί τοίς πολεμίοις. μάλιστα δ' ήξίου θαρρείν αὐτοὺς βλέποντας εἰς τὴν αὐτοῦ παρουσίαν οὐδέποτε γὰρ ᾶν ἀπολιπών τὸν στόλον καὶ τὰς ἐν Ἰβηρία πράξεις, ἐφ' ὰς ἀπεστάλη, δεῦρο μετὰ τοιαύτης έλθεῖν σπουδῆς, εἰ μὴ καὶ λίαν ἐκ τῶν κατὰ λόγον 256 έώρα την πράξιν ταύτην αναγκαίαν μεν οὖσαν τη πατρίδι. 11 πρόδηλον δ' εν αὐτῆ τὴν νίκην ὑπάρχουσαν. πάντων δὲ καὶ διὰ τὴν τοῦ λέγοντος πίστιν καὶ διὰ τὴν τῶν λεγομένων άλήθειαν έχθύμως έχόντων πρός το κινδυνεύειν, άποδεξάμενος αὐτῶν τὴν ὁρμὴν διαφῆκε, προσπαρακαλέσας 2 έτοίμους εἶναι πρὸς τὸ παραγγελλόμενον.

Τῆ δὲ κατὰ πόδας ἡμέρα προῆγον ἀμφότεροι παρὰ τὸν ποταμὸν ἔκ τοῦ πρὸς τὰς Αλπεις μέρους, ἔχοντες εὐωνυμον μὲν οἱ Ῥωμαῖοι δεξιὸν δὲ τὸν ἡοῦν οἱ Καρχηδόνιοι.
γνόντες δὲ τῆ δευτέρα διὰ τῶν προνομευόντων ὅτι σύνεγ- Ν γύς εἰσιν ἀλλήλων, τότε μὲν αὐτοῦ καταστρατοπεδεύσαντες

ristik des Polyb. p. 64, corr. Hu auctore BW, qui μένοντες οὐ coni. in Fleckeiseni annal. 1884 p. 117 1. ἰδόντες Hu pro ἰδεῖν coll. 1, 31, 5; 6, 55, 2 2. περὶ οm. C 6. αὐτὸν D¹ 18. ἀπολειπών A, sed ει punctis notatum 19. ἐφ᾽ ἄς Ca pro σφὰς ἀπεστάλην C 21. ἑώρων C 27. παρὰ] κατὰ CDE 28. τὸν] τινα Paulus La-Roche N. Schweizer. Mus. 1863 p. 192 s.

256, 13]

έμειναν, τη δ' έπαύριον πάσαν την ίππον αναλαβόντες 3 άμφότεροι, Πόπλιος δὲ καὶ τῶν πεζῶν τοὺς ἀκοντιστάς, προῆγον διὰ τοῦ πεδίου σπεύδοντες κατοπτεῦσαι τὰς άλλήλων δυνάμεις. άμα δὲ τῷ πλησιάζειν αύτοῖς καὶ συνι- 4 5 δείν τὸν κονιορτὸν έξαιρόμενον εὐθέως συνετάττοντο πρὸς μάχην. δ μεν οὖν Πόπλιος προθέμενος τοὺς ἀκοντιστὰς 5 καὶ τοὺς ἄμα τούτοις Γαλατικοὺς ἱππεῖς, τοὺς δὲ λοιποὺς έν μετώπω καταστήσας, προήει βάδην δ δ' Αννίβας την 6 μέν κεγαλινωμένην ίππον καὶ πᾶν τὸ στάσιμον αὐτῆς κατὰ 10 πρόσωπον τάξας ἀπήντα τοῖς πολεμίοις, τοὺς δὲ Νομαδικούς ίππεῖς ἀφ' έκατέρου τοῦ κέρατος ἡτοιμάκει πρὸς κύκλωσιν. άμφοτέρων δε και των ήγεμόνων και των ίππέων 7 σιλοτίμως διακειμένων πρός τον κίνδυνον, τοιαύτην συνέβη γενέσθαι την πρώτην σύμπτωσιν ώστε τους ακοντιστάς μη 15 φθάσαι τὸ πρώτον ἐκβαλόντας βέλος, φεύγειν δ' ἐγκλίναντας εύθέως διὰ τῶν διαστημάτων ὑπὸ τὰς παρ' αὑτῶν ίλας, καταπλαγέντας την έπιφοραν και περιδεείς γενομένους μή συμπατηθώσιν ύπο των έπιφερομένων ίππέων. οί μεν οὖν κατὰ πρόσωπον άλλήλοις συμπεσόντες ἐπὶ πολὺν 8 20 χρόνον ἐποίουν ἰσόρροπον τὸν κίνδυνον ὁμοῦ γὰρ ἦν ίπ- 9 257 πομαχία καὶ πεζομαχία διὰ τὸ πληθος τῶν παρακαταβαινόντων ανδρών εν αυτή τη μάχη. των δε Νομάδων κυκλω- 10 σάντων και κατόπιν επιπεσόντων οι μεν πεζακοντισταί. τὸ πρῶτον διαφυγόντες τὴν σύμπτωσιν τῶν ἱππέων, τότε 25. συνεπατήθησαν ύπὸ τοῦ πλήθους καὶ τῆς ἐπιφορᾶς τῶν Νομάδων οί δὲ κατὰ πρόσωπον ἐξ ἀρχῆς διαμαχόμενοι 11 πρός τους Καρχηδονίους, πολλούς μέν αυτών απολωλεκότες, έτι δε πλείους των Καργηδονίων διεφθαρχότες, συνεπιθεμένων απ' οὐρᾶς των Νομάδων ἐτράπησαν, οἱ μὲν 30 πολλοί σποράδες τινές δὲ περί τὸν ἡγεμόνα συστραφέντες.

^{4.} αὐτοὺς C² 10. νομαδικοὺς A² ex νομαδ*κοὺς 15. ἐκκλίναντας GDE (conf. praef. ad 1, 19, 2) 17. είλας (sine spir.) A(DE), corr. C 22. post ἀνδρῶν lacunam statuit Friedersdorssus Philologischer Anzeiger a. 1869 p. 128 30. σποράδην C¹ ἡγεμόνα] vulneratum consulem Perottus, unde ἡγεμόνα τρανματισθέντα coni. Sch

Πόπλιος μεν οὖν ἀναζεύξας προσῆγε διὰ τῶν πεδίων έπὶ τὴν τοῦ Πάδου γέφυραν, σπεύδων φθάσαι διαβιβάσας 2 τὰ στρατόπεδα. θεωρών γὰρ τοὺς μὲν τόπους ἐπιπέδους όντας τοὺς δ' ὑπεναντίους ἱπποκρατοῦντας, αὐτὸν δὲ βαρυνόμενον ύπὸ τοῦ τραύματος, εἰς ἀσφαλὲς ἔχρινε δεῖν ἀπο- 5 3 καταστήσαι τὰς δυνάμεις. Αννίβας δὲ μέχρι μέν τινος ύπέλαβε τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις αὐτοὺς διακινδυνεύσειν συνιδών δὲ κεκινηκότας ἐκ τῆς παρεμβολῆς, ξως μὲν τοῦ [πρώτου] ποταμοῦ καὶ τῆς ἐπὶ τούτψ γεφύρας ἡκο-4 λούθει, καταλαβών δὲ τὰς μὲν πλείστας τῶν σανίδων ἀνε- 10 σπασμένας τοὺς δὲ φυλάττοντας τὴν γέφυραν ἔτι περὶ τὸν ποταμον υπολειπομένους, τούτων μεν έγκρατης εγένετο, 5 σχεδον έξακοσίων οντων τον άριθμόν, τους δε λοιπούς ακούων ήδη πολύ προειληφέναι, μεταβαλόμενος αύθις είς τάναντία παρά τὸν ποταμὸν ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, σπεύ- 15 6 δων έπὶ τόπον εὐγεφύρωτον ἀφικέσθαι τοῦ Πάδου. καταλύσας δὲ δευτεραίος, καὶ γεφυρώσας τοῖς ποταμίοις πλοίοις την διάβασιν, Ασδρούβα μεν επέταξεν διακομίζειν τὸ πλήθος, αυτός δε διαβάς ευθέως έγρηματίζε τοῖς παραγε-Τ γονόσι πρεσβευταῖς ἀπὸ τῶν σύνεγγυς τόπων αμα γὰρ τῷ 20 γενέσθαι τὸ προτέρημα πάντες ἔσπευδον οί παρακείμενοι 258 Κελτοί κατά την έξ άργης πρόθεσιν και φίλοι γίνεσθαι 8 καὶ χορηγεῖν καὶ συστρατεύειν τοῖς Καρχηδονίοις. ἀποδεξάμενος δὲ τοὺς παρόντας φιλανθρώπως, καὶ κομισάμενος τὰς δυνάμεις ἐκ τοῦ πέραν, προῆγεν παρὰ τὸν πο- 3 ταμόν την εναντίαν ποιούμενος τη πρόσθεν παρόδω κατά δοῦν γὰρ ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, σπεύδων συνάψαι τοῖς 9 ύπεναντίοις, ὁ δὲ Πόπλιος περαιωθείς τὸν Πάδον καὶ

^{1.} προῆγε vulgo ex R 5. ὑπὸ] ἐχ C 7. διαχινδυνεύσειν Ca pro διαχινδυνεύειν (etenim futurum esse aliquid putabat Hannibal, quod non evenisse scriptor statim addit) 9. πρώτου] Πάδου Perottus, προειρημένου Gro (alii de Ticino cogitant), del. Hu (scilicet ex cap. 66, 1 manifestum est τοῦ ποταμοῦ intellegi Padi fluvii, et conf. Mommsenum hist. Rom. I p. 587 edit. VI, C. Jacoby Philol. XLV 330) ἐπηκολούθει C 14. μεταβαλλόμενος Rs 18. ἐπέταξε Rs 20. γὰρ add, Ar C 21. οὖν post πάντες add. B 25. προῆγε Rs 26. ποιούμενος suspectum videtur coll. 4, 10, 2

258, 9]
στρατοπεδεύσας περὶ πόλιν Πλακεντίαν, ἥτις ἦν ἀποικία 'Ρωμαίων, ἅμα μὲν αὐτὸν ἐθεράπευε καὶ τοὺς ἄλλους τραυματίας, ἅμα δὲ τὰς δυνάμεις εἰς ἀσφαλὲς ἀπηρεῖσθαι νομίζων ἦγε τὴν ἡσυχίαν. 'Αννίβας δὲ παραγενόμενος δευ- 10 τεραῖος ἀπὸ τῆς διαβάσεως ἐγγὺς τῶν πολεμίων, τῆ τρίτη παρέταξε τὴν δύναμιν ἐν συνόψει τοῖς ὑπεναντίοις· οὐ- 11 δενὸς δὲ σφίσιν ἀντεξάγοντος κατεστρατοπέδευσε, λαβων περὶ πεντήκοντα στάδια τὸ μεταξὺ διάστημα τῶν στρατοπέδων.

Οἱ δὲ συστρατευόμενοι Κελτοὶ τοῖς Ῥωμαίοις θεω- 67 10 ρούντες έπικυδεστέρας τας των Καρχηδονίων έλπίδας, συνταξάμενοι πρὸς ἀλλήλους καιρὸν ἐπετήρουν πρὸς ἐπίθεσιν, μένοντες εν ταῖς ξαυτών ξχαστοι σχηναῖς. δειπνο- 2 ποιησαμένων δε καὶ κατακοιμισθέντων τῶν ἐν τῷ χάρακι, 15 παρελθείν ἐάσαντες τὸ πλείον μέρος τῆς νυκτός, καθωπλισμένοι περί την ξωθινήν φυλακήν ξπιτίθενται τοῖς σύνεγγυς των Ρωμαίων παραστρατοπεδεύουσι. και πολ- 3 λούς μέν αὐτῶν ἀπέκτειναν, οὐκ ὀλίγους δὲ κατετραυμάτισαν τέλος δε τας πεφαλάς αποτεμόντες των τεθνεώτων 20 ἀπεγώρουν πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, ὄντες πεζοὶ μὲν εἰς δισχιλίους ίππεῖς δὲ μικρῷ λείποντες διακοσίων. 'Αννίβας 4 δὲ φιλοφρόνως ἀποδεξάμενας αὐτῶν τὴν παρουσίαν, τούτους μεν εύθεως παρακαλέσας και δωρεάς εκάστοις τάς άρμοζούσας ἐπαγγειλάμενος ἐξέπεμψεν εἰς τὰς αὑτῶν πό-259 λεις, δηλώσοντας μέν τὰ πεπραγμένα τοῖς πολίταις, παρακαλέσοντας δὲ πρὸς τὴν αύτοῦ συμμαχίαν ἤδει γὰρ ὅτι δ πάντες κατ' ανάγκην αὐτῷ κοινωνήσουσι τῶν πραγμάτων, έπιγνόντες τὸ γεγονὸς ἐκ τῶν σφετέρων πολιτῶν παρασπόνδημα κατά τῶν Ῥωμαίων. άμα δὲ τούτοις καὶ τῶν 6 30 Βοίων παραγεγονότων καὶ τοὺς τρεῖς ἄνδρας ἐγχειριζόντων αὐτῷ τοὺς ἐπὶ τὴν διάδοσιν τῆς χώρας ὑπὸ Ῥωμαίων έξαπεσταλμένους, ών κατ' άρχας έκυρίευσαν τοῦ πολέμου

^{14.} κατακοιμηθέντων vulgo ex C 15. καθωπλισάμενοι AR, καθοπλισάμενοι vulgo ante Di ex C, corr. Sch 24. ξαντῶν C 27. κοινωνήσωσι A 30. βοιων (sine acc.) A

7 παρασπονδήσαντες καθάπερ ἐπάνω προείπον, ἀποδεξάμενος Αννίβας τὴν εὔνοιαν αὐτῶν ὑπὲρ μὲν τῆς φιλίας καὶ συμμαχίας ἔθετο πρὸς τοὺς παρόντας πίστεις, τούς γε μὴν ἄνδρας αὐτοῖς ἀπέδωκε, παραγγείλας τηρεῖν, ἵνα παρὰ τούτων κομίσωνται τοὺς αὐτῶν ὁμήρους κατὰ τὴν 5 ἔξ ἀρχῆς πρόθεσιν.

Πόπλιος δὲ σχετλιάζων ἐπὶ τῷ γεγονότι παρασπονδήματι, καὶ συλλογισάμενος ὅτι πάλαι τῶν Κελτῶν πρὸς αὐτοὺς ἀλλοτρίως διακειμένων, τούτων ἐπιγεγονότων πάντας τοὺς πέριξ Γαλάτας συμβήσεται πρὸς τοὺς Καρχηδονίους 10
ἀπονεύειν, ἔγνω δεῖν εὐλαβηθῆναι τὸ μέλλον. διόπερ ἐπιγενομένης τῆς νυκτός, ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν ἀναζεύξας ἐποιεῖτο τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ τὸν Τρεβίαν ποταμὸν καὶ τοὺς τούτῳ συνάπτοντας γεωλόφους, πιστεύων τῆ τε τῶν τόπων ὀχυ-68 ρότητι καὶ τοῖς παροικοῦσι τῶν συμμάχων. Αννίβας δὲ 15

οδ φοτητι και τοις παροικουσι των συμμαχων. Αννιρας σε την αναζυγην αὐτῶν ἐπιγνοὺς παραυτίκα μὲν τοὺς Νομαδικοὺς ἱππεῖς ἐξαπέστελλε, μετ' οὐ πολὺ δὲ τοὺς ἄλλους τούτοις δ' ἐκ ποδὸς την δύναμιν ἔχων αὐτὸς εἵπετο κατό2 πιν. οἱ μὲν οὖν Νομάδες εἰς ἔρημον τὴν στρατοπεδείαν

2 πιν. οι μέν ούν Νομάθες είς ξερημον την στεατοπεθείαν
3 έμπεσόντες ταύτην ένεπίμπεασαν. δ δή και σφόδεα συνή- 20
νεγκε τοις Ψωμαίοις, ως είπες οὖτοι κατὰ πόδας ἀκολου-

θήσαντες συνηψαν ταῖς ἀποσκευαῖς, πολλοὺς ᾶν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἱππέων ἐν τοῖς ἐπιπέδοις συνέβη διαφθαρηναι. 4 νῦν δ' οἱ πλείους ἔφθασαν διαβάντες τὸν Τρεβίαν πο-

ι νυν ο οι πλειους εφθασαν οιαβαντες τον Ίφεριαν ποταμόν· τῶν δὲ καταλειφθέντων ἐπὶ τῆς οὐφαγίας οι μὲν 260 διεφθάφησαν οι δὲ ζῶντες ἑάλωσαν ὑπὸ τῶν Καφχηδονίων.

5 Πόπλιος μεν οὖν διαβάς τὸν προειρημένον ποταμὸν 6 ἐστρατοπέδευσε περὶ τοὺς πρώτους λόφους, καὶ περιλαβών τάφρψ καὶ χάρακι τὴν παρεμβολὴν ἀνεδέχετο μεν τὸν Τεβέριον καὶ τὰς μετ' ἐκείνου δυνάμεις, ἐθεράπευε δ' αὐτὸν 30

^{1.} παρασπονδεύσαντες A 5. παρὰ τούτων, i. e. a Romanis (conf. Kaelkerum de eloc. Polyb. p. 269), om. C, διὰ τούτων Sca (conf. 3, 40, 10), ἀντὶ τούτων coni. Sch, ὑπὲρ τούτων edidit idem (probat Krebsius Präpos. bei Polyb. p. 41)

13. τούτων AB, τοῦτον DE, corr. C

18. τούτοις A²B²C, τούτους A¹DE 22. ἄν om. C 24. δ' οἱ Ca, δ' ὡς AR 25. καταληφθέντων ADE, corr. C 28. περιλαβὼν Sch in lexico p. 465 pro περιβαλὼν 29. τιβέριον AR

260, 71 έπιμελώς, σπουδάζων εί δύναιτο κοινωνήσαι τοῦ μέλλοντος κινδύνου. 'Αννίβας δὲ περὶ τετταράκοντα σταδίους άπο- 7 σχών τῶν πολεμίων αὐτοῦ κατεστρατοπέδευσε. τὸ δὲ τῶν 8 Κελτών πληθος τὸ τὰ πεδία κατοικούν, συνεξεστηκός ταίς 5 των Καρχηδονίων έλπίσι, δαψιλώς μέν έχορήγει τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις, ἕτοιμον δ' ἦν παντὸς κοινωνεῖν έργου και κινδύνου τοῖς περί τὸν Αννίβαν. οί δ' ἐν τῆ 9 Ψώμη προσπεπτωκότων των κατά την εππομαχίαν έξενίζοντο μέν τῷ τὸ συμβεβηκὸς εἶναι παρὰ τὴν προσδοκίαν, 10 οὐ μὴν ἦπόρουν γε σκήψεων πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν αὐτοῖς ἦτταν είναι τὸ γεγονός, ἀλλ' οί μεν ήτιῶντο τὴν τοῦ στρα- 10 τηγοῦ προπέτειαν οἱ δὲ τὴν τῶν Κελτῶν ἐθελοκάκησιν, στοχαζόμενοι διὰ τῆς τελευταίας ἀποστάσεως. καθόλου 11 δε των πεζικών στρατοπέδων ακεραίων όντων ακεραίους 15 είναι διελάμβανον τὰς ὑπὲρ τῶν ὅλων ἐλπίδας. ὅθεν καὶ 12 συνάψαντος τοῦ Τεβερίου καὶ τῶν μετ' ἐκείνου στρατοπέδων, και διαπορευομένων διά της Ρώμης, έξ έπιφανείας έδόξαζον χριθήσεσθαι την μάχην. άθροισθέντων δὲ τῶν 13 στρατιωτών κατά τὸν ὅρκον εἰς Αρίμινον, ἀναλαβών αὐ-20 τοὺς ὁ στρατηγὸς προῆγε, σπεύδων συνάψαι τοῖς περὶ τὸν Πόπλιον. συμμίξας δὲ καὶ καταστρατοπεδεύσας [παρά] 14 ταϊς οίχείαις δυνάμεσι τὸ μέν πληθος ανελάμβανε των άνδρων ώς αν έκ Λιλυβαίου τετταράκοντα συνεχως ήμέρας πεπεζοπορηχότων είς Αρίμινον, τὰς δὲ παρασχευάς ἐποι-25 είτο πάσας ώς πρὸς μάχην. αὐτὸς δ' ἐπιμελῶς συνή- 15 261 δρευε τῷ Ποπλίω, τὰ μὲν ήδη γεγονότα πυνθανόμενος, περί δὲ τῶν παρόντων συνδιανοούμενος.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Αννίβας πραξικοπήσας 69 πόλιν Κλαστίδιον, ἐνδόντος ἑαυτὸν τοῦ πεπιστευμένου παρὰ

^{4.} συνεστηκός Sch, συνεξεστηκός coni. idem, συνεξικός et συνεξηκός A per dittogr., συνεξηκός R (συνεζηκός D), συνεξηκός Re 9. μεν τῷ Ca pro μέν τοι 10. σκήψεων Sca pro σκέψεων 14. ἀκερέων — ἀκεφέους A 15. ὅθεν καὶ συνάψαντος cet.] res quae abhinc a Polybio traduntur iam ad annum u. c. 537 refert Henricus Matzat Kritische Zeittafeh etc., progr. Weilburg. 1887 p. 12 ss. 16. τιβεροίου AR 19. ἀριμηνον (sine acc.) A (R) 21. παραστρατοπεδεύσας C παρὰ] παρὰ αὐτοῖς Sch, del. Ca 24. ἀριμηνόν A (R) 29. κλαστα-

2 'Ρωμαίων, ἀνδρὸς Βρεντεσίνου, κατέσχε. γενόμενος δὲ κύριος τῆς φρουρᾶς καὶ τῆς τοῦ σίτου παραθέσεως, τούτω μὲν πρὸς τὸ παρὸν ἐχρήσατο, τοὺς δὲ παραληφθέντας ἄν-

3 δρας άβλαβεῖς μεθ' ξαυτοῦ προῆγε, δεῖγμα βουλόμενος ἐχφέρειν τῆς σφετέρας προαιρέσεως πρὸς τὸ μὴ δεδιότας 5

άπελπίζειν την παρ' αύτοῦ σωτηρίαν τοὺς ὑπὸ τῶν καιρῶν 4 καταλαμβανομένους. τὸν δὲ προδότην ἐτίμησε μεγαλείως

ἐκκαλέσασθαι σπουδάζων τοὺς ἐπὶ πραγμάτων ταττομένους πρὸς τὰς Καρχηδονίων ἐλπίδας.

Μετά δὲ ταῦτα συνθεωρήσας τινάς τῶν Κελτῶν, οῦ 10 κατώκουν μεταξύ τοῦ Πάδου καὶ τοῦ Τρεβία ποταμοῦ, πεποιημένους μέν καὶ πρὸς αύτὸν φιλίαν διαπεμπομένους δὲ καὶ πρὸς Ῥωμαίους, καὶ πεπεισμένους τῷ τοιούτω τρόπω 6 την παρ' άμφοιν ασφάλειαν αύτοις υπάρξειν, έξαποστέλλει πεζούς μεν δισγιλίους ίππεῖς δε Κελτούς καὶ Νομάδας 15 7 εἰς χιλίους, προστάξας ἐπιδραμεῖν αὐτῶν τὴν χώραν, τῶν δὲ πραξάντων τὸ προσταχθὲν καὶ πολλὴν περιβαλομένων λείαν, εὐθέως οἱ Κελτοὶ παρῆσαν ἐπὶ τὸν χάρακα τῶν Ῥω-8 μαίων δεόμενοι σφίσι βοηθείν. Τεβέριος δὲ καὶ πάλαι ζητών αφορμήν τοῦ πράττειν τι, τότε λαβών πρόφασιν 20 έξαπέστειλε τῶν μὲν ἱππέων τὸ πλεῖστον μέρος, πεζοὺς 9 δὲ σὺν τούτοις ἀκοντιστὰς εἰς χιλίους. σπουδῆ δὲ τούτων προσμιξάντων πέραν τοῦ Τρεβία καὶ διαμαχομένων τοῖς πολεμίοις ύπερ της λείας, ετράπησαν οί Κελτοί σύν τοῖς Νομάσιν, καὶ τὴν ἀποχώρησιν ἐπὶ τὸν ἑαυτῶν ἐποιοῦντο 25

10 χάρακα. ταχὺ δὲ συννοήσαντες τὸ γινόμενον οἱ προκαθήμενοι τῆς τῶν Καρχηδονίων παρεμβολῆς ἐντεῦθεν ταῖς ἐφε- 262 δρείαις ἐβοήθουν τοῖς πιεζομένοις οὖ γενομένου τραπέν-

διον (sine acc.) A(R) ξαντῶ A(R), αὐτῷ vulgo ex C, corr. Hu coll·3, 13, 6 Aασίον ante τοῦ πεπιστενμένον add. Bentenus observ. crit. p. 31 coll. Liv. 21, 48, 9 (at Polybius consulto hoc nomen omisit) 1. βρεγγεσινοῦ AR, βρεντεσινοῦ Ur 158 b 2. τῆς τε φρ. C^s C^s 2. παραλειφθέντας AR, cotr. C 4. περιῆγε coni. Be 6. παρααντῶ A(R), παρ αὐτῶν D, παρ αὐτοῦ Di 21 ὑπὸ Sca pro ἀπὸ 7. μεγάλως C^1D 9. τὰς τῶν Pωμαlων ελπ. Suid. v. ἐκκαλέσασθαι 17. περιβαλλομένων BDE, περιλαβομένων C 19. τι βέριος et τε βέριος A per dittogr., τιβέριος R 20. τι add. Sch 23. πέρα C 25. νομάσι R^s

262, 3]

τες οἱ Ψωμαῖοι πάλιν ἐποιοῦντο τὴν ἀπόλυσιν εἰς τὴν ἑαυτῶν παφεμβολήν. Τεβέριος δὲ συνορῶν τὸ γινόμενον 11 πάντας ἐπαφῆκε τοὺς ἴππους καὶ τοὺς ἀκοντιστάς. τούτου δὲ συμπεσόντος αὖθις ἐγκλίναντες οἱ Κελτοὶ πρὸς τὴν 5 ἑαυτῶν ἀσφάλειαν ἀπεχώρουν. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Καρ- 12 χηδονίων ἀπαράσκευος ὢν πρὸς τὸ κρίνειν τὰ ὅλα, καὶ νομίζων δεἰν μηδέποτε χωρὶς προθέσεως μηδ' ἐκ πάσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους, ὅπερ εἶναι φατέον ἡγεμόνος ἔργον ἀγαθοῦ, τότε μὲν ἐπέσχε τοὺς παρ' 13 10 αὐτοῦ συνεγγίσαντας τῷ χάρακι, καὶ στῆναι μὲν ἐκ μεταβολῆς ἡνάγκασε, διώκειν δὲ καὶ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις ἐκώλυσε, διὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ σαλπιγκτῶν ἀνακαλούμενος. οἱ δὲ Ψωμαῖοι βραχὺν ἐπισχόντες χρόνον ἀνέλυ- 14 σαν, ὀλίγους μὲν αὐτῶν ἀποβαλόντες, πλείους δὲ τῶν Καρ- 15 χηδονίων διεφθαρχότες.

Ο δὲ Τεβέριος μετεωρισθεὶς καὶ περιχαρὴς γενόμενος 70 ἐπὶ τῷ προτερήματι φιλοτίμως εἶχε πρὸς τὸ τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα. προέκειτο μὲν οὖν αὐτῷ κατὰ τὴν ἰδίαν 2 γνώμην χρῆσθαι τοῖς παροῦσι διὰ τὸ τὸν Πόπλιον ἀρρω-20 στεῖν ὅμως δὲ βουλόμενος προσλαβέσθαι καὶ τὴν τοῦ συνάρχοντος γνώμην ἐποιεῖτο λόγους περὶ τούτων πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ Πόπλιος τὴν ἐναντίαν εἶχε διάληψιν περὶ τῶν δ ἐνεστώτων τὰ γὰρ στρατόπεδα χειμασκήσαντα βελτίω τὰ 4 παρὰ αὐτῶν ὑπελάμβανε γενήσεσθαι, τήν τε τῶν Κελτῶν 25 ἀθεσίαν οὐκ ἐμμενεῖν ἐν τῆ πίστει τῶν Καρχηδονίων ἀπραγούντων καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀναγκαζομένων ἄγειν, ἀλλὰ καινοτομήσειν τι πάλιν κατὰ ἐκείνων. πρὸς δὲ τούτοις αὐτὸς 5 ὑγιασθεὶς ἐκ τοῦ τραύματος ἀληθινὴν παρέξεσθαι χρείαν 268 ἤλπιζε τοῖς κοινοῖς πράγμασιν. διὸ καὶ τοιούτοις χρωμε- 6

^{2.} τεβέριος Α, τιβέριος R γενόμενον C 5. ὑπεχώρουν vulgo ex C 9. 10. παραυτοῦ A^1 , παραυτοῦ A^2 (voluit παρ΄ αὐτῶν, quod est in B), παρ΄ αὐτῷ CDE 16. inc. F fol. 22^{v} : ὁ δὲ τεβέριος cet., adscripto ad marginem titulo πόλεμος ὁωμαίων καὶ καρχηδονίων ἐν τῷ τρεβία ποταμῷ τεβέριος AF, τιβέριος R 17. τὸ om. Suid. v. την ταχίστην 23. τὰ γὰρ Ca, τὰ δὲ AFR, τά τε γὰρ coni. Be 24. παρ΄ αὐτῶν] πράγματα Suid. v. χειμασκήσαντα 25. ἐμμένειν AFR, corr. Ca 28. παρέχεσθαι Suid. v. χρεία

νος λογισμοίς μένειν ήξίου τὸν Τεβέριον ἐπὶ τῶν προκει-7 μένων. δ δὲ προειρημένος ἤδει μὲν ξκαστα τούτων άληθινῶς λεγόμενα καὶ δεόντως, ὑπὸ δὲ τῆς φιλοδοξίας ἐλαυνόμενος καὶ καταπιστεύων τοῖς πράγμασι παραλόγως έσπευδεν κρίναι δι' αύτοῦ τὰ ὅλα καὶ μήτε τὸν Πόπλιον 5 δύνασθαι παρατυχείν τῆ μάχη μήτε τοὺς ἐπικαθισταμένους στρατηγούς φθάσαι παραλαβόντας την άργην ούτος γάρ 8 ην δ χρόνος. διόπερ οὐ τὸν τῶν πραγμάτων καιρὸν ἐκλεγόμενος άλλα τον ίδιον, ξμελλε του δέοντος σφαλήσεσθαι 9 προφανώς. δ δ' Αννίβας παραπλησίους έχων έπινοίας 10 Ποπλίω περί των ένεστώτων κατά τούναντίον έσπευδε συμβαλείν τοις πολεμίοις, θέλων μέν πρώτον ακεραίοις 10 ἀπογρήσασθαι ταὶς τῶν Κελτῶν ὁρμαῖς, δεύτερον ἀνασχήτοις και νεοσυλλόγοις συμβαλείν τοίς των Ρωμαίων στρατοπέδοις, τρίτον άδυνατοῦντος ἔτι τοῦ Ποπλίου ποιήσα- 15 σθαι τὸν κίνδυνον, τὸ δὲ μέγιστον, πράττειν τι καὶ μή 11 προϊεσθαι διὰ κενῆς τὸν χρόνον. τῷ γὰρ εἰς ἀλλοτρίαν καθέντι χώραν στρατόπεδα καλ παραδόξοις έγχειροῦντι πράγμασιν είς τρόπος έστιν ούτος σωτηρίας, τὸ συνεχῶς καινοποιείν ἀεὶ τὰς τῶν συμμάχων ἐλπίδας.

' Αννίβας μεν οὖν είδως τὴν εσομένην όρμὴν τοῦ Τεβε71 ρίου πρὸς τούτοις ἦν πάλαι δὲ συνεωρακώς μεταξὺ τῶν στρατοπέδων τόπον ἐπίπεδον μεν καὶ ψιλόν, εὐφυῆ δὲ πρὸς ἐνέδραν διά τι ἑεῖθρον ἔχον ὀφρύν, ἐπὶ δὲ ταύτης ἀκάνθας καὶ βάτους συνεχεῖς ἐπιπεφυκότας, ἐγίνετο πρὸς τῷ στρα- 25

^{1.} μὴ ante μένειν add. Herwerdenus Mnemos. N. S. II 75 (sed conf. Schenkelium Jahresbericht etc. XII [1884] vol. 38 p. 246) τεβέριον ΑΕ, τιβέριον R ύποχειμένων Gro (sed conf. Sch ad h. l. et Schenkelium l. c.) 2. ἤιδη Ε 5. ἔσπενδεν ΑΕ, ἔσπενδε R³ δι αὐτοῦ χοῦναι Suid. v. ἐχλεγόμενος καὶ] τοῦ Rei 244 (conf. Hu Fleckeiseni annal. 1864 p. 447 s., 1884 p. 742 s.) 6. ἐπικαθεσταμένους Kondos Bulletin de corresp. hellénique I (1877) p. 63 s. (sed conf. Stichium Philologischer Anzeiger XIII 830 s.) 8. ἐκλεγόμενος καιρὸν Suid. 10. ὑπονοίας G 12. πρῶτον μὲν Βε (sed conf. praef. ad 3, 109, 1β) άκεραίοις Α²R, ἀκεραίους Α¹Ε 13. χρήσασθαι Suid. v. ἀκέραιος 20. ἀεί οπ. D 21. τοῦ οπ. C τιβερίου AFR 24. διατηρειθρον (sine acc.) Α¹, η in ι corr. Α², accentus add. Ατ ἔχων FB 25. πρὸς τὸ στρατηγεῖν Ε΄ (de CDE vide Sch vol. VI 539 s.)

263, 27]

τηγείν τοὺς ὑπεναντίους. ἔμελλεν δ' εὐχερῶς λήσειν οί 2 γὰρ Ῥωμαῖοι πρὸς μὲν τοὺς ὑλώδεις τόπους ὑπόπτως εἶχον διὰ τὸ τοὺς Κελτοὺς ἀεὶ τιθέναι τὰς ἐνέδρας ἐν τοῖς τοιούτοις χωρίοις, τοῖς δ' ἐπιπέδοις καὶ ψιλοῖς ἀπεπίστευον, 264 οὖκ εἰδότες ὅτι καὶ πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ πρὸς τὸ μηδὲν 3 παθείν τοὺς ἐνεδρεύσαντας εὐφυέστεροι τυγχάνουσιν ὄντες των ύλωδων δια το δύνασθαι μεν έκ πολλου προοράν πάντα τους ενεδρεύοντας, είναι δ' επιπροσθήσεις ίχανας έν τοις πλείστοις τόποις. τὸ γὰρ τυχὸν ξείθρον μετά 4 10 βραχείας όφρύος, ποτὲ δὲ κάλαμοι καὶ πτέρεις καί τι γένος άκανθών, οὐ μόνον πεζούς άλλά και τούς ίππεῖς ένίστε δύναται κρύπτειν, έαν βραχέα τις προνοηθή του τα μέν ἐπίσημα τῶν ὅπλων ὕπτια τιθέναι πρὸς τὴν γῆν, τὰς δὲ περικεφαλαίας ύποτιθέναι τοῖς ὅπλοις. πλὴν ὅ γε τῶν 5 15 Καρχηδονίων στρατηγός χοινολογηθείς Μάγωνι τάδελφώ καὶ τοῖς συνέδροις περὶ τοῦ μέλλοντος ἀγῶνος, συγκατατιθεμένων αὐτῷ πάντων ταὶς ἐπιβολαῖς, ἅμα τῷ δειπνο- 6 ποιήσασθαι τὸ στρατόπεδον ἀνακαλεσάμενος Μάγωνα τὸν άδελφόν, όντα νέον μεν δρμης δε πλήρη και παιδομαθη 20 περί τὰ πολεμικά, συνέστησε τῶν ἱππέων ἄνδρας έκατὸν καὶ πεζούς τοὺς ἴσους. ἔτι δὲ τῆς ἡμέρας οὔσης ἐξ ὅλου ٦ τοῦ στρατοπέδου σημηνάμενος τοὺς εὐρωστοτάτους παρηγγέλκει δειπνοποιησαμένους ήκειν ἐπὶ τὴν αύτοῦ σκηνήν. παρακαλέσας δὲ καὶ παραστήσας τούτοις τὴν πρέπουσαν 8 25 δρμήν τῷ καιρῷ, παρήγγελλε δέκα τοὺς ἀνδρωδεστάτους

έκαστον επιλεξάμενον εκ των ίδιων τάξεων ήκειν είς τινα 9 τόπον ήδη της στρατοπεδείας. των δὲ πραξάντων τὸ συνταχθέν, τούτους μεν όντας ίππεῖς χιλίους καὶ πεζούς άλλους τοσούτους έξαπέστειλε γυκτός είς την ένέδραν, συστήσας δδηγούς καὶ τάδελφῷ διαταξάμενος περὶ τοῦ καιροῦ 5 10 της ἐπιθέσεως αὐτὸς δ' αμα τῷ φωτὶ τοὺς Νομαδικοὺς ίππεῖς συναγαγών, ὄντας φερεκάκους διαφερόντως, παρεκάλεσε, και τινας δωρεάς επαγγειλάμενος τοῖς ἀνδραγα- 266 θήσασι προσέταξε πελάσαντας τῷ τῶν ἐναντίων χάρακι κατά σπουδήν ξπιδιαβαίνειν τὸν ποταμὸν καὶ προσακρο- 10 βολιζομένους κινείν τους πολεμίους, βουλόμενος αναρίστους καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἀπαρασκεύους λαβεῖν τοὺς ὑπεναν-11 τίους. τοὺς δὲ λοιποὺς ήγεμόνας άθροίσας όμοίως παρεκάλεσε πρός τὸν κίνδυνον, καὶ πᾶσιν άριστοποιείσθαι παρήγγειλε καὶ περὶ τὴν τῶν ὅπλων καὶ τῶν ἵππων γίνεσθαι 15 θεραπείαν.

12. ΄Ο δὲ Τεβέριος, ἅμα τῷ συνιδεῖν ἐγγίζοντας τοὺς Νομαδικοὺς ἱππεῖς, παραυτίκα μὲν αὐτὴν τὴν ἵππον ἐξαπέστελλε, προστάξας ἔχεσθαι καὶ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις, ἑξῆς δὲ τούτοις ἐξέπεμπε τοὺς πεζακοντιστὰς εἰς Ν ἑξακισχιλίους ἐκίνει δὲ καὶ τὴν λοιπὴν δύναμιν ἐκ τοῦ χάρακος ὡς ἐξ ἐπιφανείας κριθησομένων τῶν ὅλων, ἐπαιρόμενος τῷ τε πλήθει τῶν ἀνδρῶν καὶ τῷ γεγονότι τῷ προστεραία περὶ τοὺς ἱππεῖς εὐημερήματι. οὕσης δὲ τῆς ὡρας περὶ χειμερινὰς τροπὰς καὶ τῆς ἡμέρας νιφετώδους καὶ τψυχρᾶς διαφερόντως, τῶν δ΄ ἀνδρῶν καὶ τῶν ἵππων σχεδὸν ὡς εἰπεῖν ἀπάντων ἀναρίστων ἐκπεπορευμένων, τὸ μὲν 4 πρῶτον δρμῆ καὶ προθυμία περιῆν τὸ πλῆθος, ἐπιγενο-

^{2.} ἤδη FR, ἦ••δη Α, ἤδη γνώριμον νεὶ ἤδη προειρημένον Rei 246, συνήθη coni. Hu in edit. priore, ὄν ἤδει ΒW praef. 33, ἀποδειχθέντα νεὶ ἤητὸν Wundererus act. semin. Erlang. IV 237 s. 9. πελάσαντας Ur 158 b pro πελάσαντα 17. τεβέριος ΑF, τιβέριος R 18. αὐτην οm. C ἐξαπέστελλε post πολεμίοις transposuit F, sed super primam litteram verbi προστάξας adscripta est nota ψ, qua librarius peccatum esse aliquid in verborum collocatione significavit 19. τοῖς πολε|οις Α 23. προγεγονότι D 27. ἐπεπορευομένων Α F, corr. Α² (eraso o) R 28. ὀρμῆι καὶ προθυμίαι ΑF, ὀρμὴ καὶ προθυμία R³

265, 22]
μένης δὲ τῆς τοῦ Τρεβία ποταμοῦ διαβάσεως, καὶ προσαναβεβηκότος τῷ ξεύματι διὰ τὸν ἐν τῆ νυκτὶ γενόμενον ἐν τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατόπεδα τόποις ὄμβρον, μόλις ἕως τῶν μασθῶν οἱ πεζοὶ βαπτιζόμενοι διέβαινον ἐξ ὧν ἐκακο- 5 πάθει τὸ στρατόπεδον ὑπό τε τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἐνδείας

κάθει τὸ στρατόπεδον ὑπό τε τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἐνδείας ώς ἂν ἤδη καὶ τῆς ἡμέρας προβαινούσης. οἱ δὲ Καρχη- 6 δόνιοι κατὰ σκηνὰς βεβρωκότες καὶ πεπωκότες, καὶ τοὺς ἵππους ἡτοιμακότες, ἡλείφοντο καὶ καθωπλίζοντο περὶ τὰ πυρὰ πάντες. Αννίβας δὲ τὸν καιρὸν ἐπιτηρῶν, ἅμα τῷ ٦

266 συνιδεῖν διαβεβηκότας τοὺς Ῥωμαίους τὸν ποταμὸν προβαλόμενος ἐφεδρείαν τοὺς λογχοφόρους καὶ Βαλιαρεῖς, ὄντας εἰς ὀκτακισχιλίους, ἐξῆγε τὴν δύναμιν. καὶ προαγαγὼν 8 ὡς ὀκτὼ στάδια πρὸ τῆς στρατοπεδείας τοὺς μὲν πεζοὺς ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν παρενέβαλε, περὶ δισμυρίους ὄντας τὸν

15 ἀριθμόν, Ἰβηρας καὶ Κελτούς καὶ Δίβυας, τοὺς δ' ἱππεῖς 9 διελων ἐφ' ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρας, πλείους ὄντας μυρίων σὺν τοῖς παρὰ τῶν Κελτῶν συμμάχοις, τὰ δὲ θη-ρία μερίσας πρὸ τῶν κεράτων δι' ἀμφοτέρων προεβάλετο. Τεβέριος δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν τοὺς μὲν ἱππεῖς ἀνε- 10

20 καλεῖτο, θεωρῶν οὖκ ἔχοντας ὅ τι χρήσονται τοῖς ὑπεναντίοις διὰ τὸ τοὺς Νομάδας ἀποχωρεῖν μὲν εὐχερῶς καὶ σποράδην ἐπικεῖσθαι δὲ πάλιν ἐκ μεταβολῆς τολμηρῶς καὶ θρασέως (τὸ γὰρ τῆς Νομαδικῆς μάχης ἴδιόν ἐστι τοῦτο), τοὺς δὲ πεζοὺς παρενέβαλε κατὰ τὰς εἰθισμένας παρ' 11

25 αὐτοῖς τάξεις, ὄντας τοὺς μὲν Ῥωμαίους εἰς μυρίους έξαχισχιλίους τοὺς δὲ συμμάχους εἰς δισμυρίους τὸ γὰρ τέ- 12 λειον στρατόπεδον παρ' αὐτοῖς πρὸς τὰς ὁλοσχερεῖς ἐπι-

νυίσο περίην Hu pro περί (conf. praef.) post πλήθος vulgo ην additum ex CE^2 1. προαναβεβηκότος A^1 , σ superscr. ead. manus 2. τοῦ ὁεὐματος CE^2 τῷ οm. F 3. ὄμβρον A^2 ex ὄμβρ ∞ ν, ὅμβρων (sic) F 4. μαστῶν vulgo ex G διέμενον G έκακοπάθη G 6. καὶ οm. G 7. τὰς ante σκηνὰς add. Sch πεποκότες G FDE 8. καθοπλίζοντο G 10. προβαλόμενος G FCE, προλαβόμενος et προβαλόμενος G per dittogr., προβαλλόμενος G D 12. δκταχιλίους G ξέακισχιλίους G 16. ἐφ΄ έκαστε (sic) G έκατερα G τοῖς κέρασι G πλίους G 18. μερήσας G προεβάλλετο G TDE 19. τιβέριος G AFR 20. θερών G 25. duodeviginti milia Romana Liv. 21, 55, 4

βολάς έκ τοσούτων ανδρών έστιν, όταν όμου τους υπάτους 13 έχατέρους οί καιροί συνάγωσιν. μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἱππεῖς έω' έχατερον θείς τὸ κέρας, όντας είς τετρακισχιλίους, έπήει τοῖς ὑπεναντίοις σοβαρῶς, ἐν τάξει καὶ βάδην ποιού-78 μενος την έφοδον. ήδη δε σύνεγγυς όντων άλληλοις συνε- 5 2 πλέχησαν οί προκείμενοι των δυνάμεων εύζωνοι. τούτου δὲ συμβάντος οἱ μὲν Ῥωμαῖοι κατὰ πολλοὺς τρόπους ἡλαττούντο, τοίς δὲ Καρχηδονίοις ὑπερδέξιον γίνεσθαι συνέ-3 βαινε την χρείαν, άτε δη των μεν Ρωμαίων πεζακοντιστών κακοπαθούντων έξ ὄρθρου καὶ προεμένων τὰ πλείστα βέλη 10 κατά την πρός τους Νομάδας συμπλοκήν, των δέ καταλειπομένων βελών ήχρειωμένων αὐτοίς διὰ τὴν συνέχειαν 4 της νοτίδος. παραπλήσια δὲ τούτοις συνέβαινε καὶ περί 267 τοὺς ίππεῖς γίνεσθαι καὶ περὶ τὸ σύμπαν αὐτοῖς στρα-5 τόπεδον. περί γε μὴν τοὺς Καρχηδονίους ὑπῆρχε τάναν- 15 τία τούτων άχμαῖοι γὰρ παρατεταγμένοι χαὶ νεαλεῖς ἀεὶ 6 πρός τὸ δέον εὐγρήστως καὶ προθύμως εἶχον. διόπερ αμα τῷ δέξασθαι διὰ τῶν διαστημάτων τοὺς προκινδυνεύοντας καὶ συμπεσεῖν τὰ βαρέα τῶν ὅπλων ἀλλήλοις, οἱ μὲν ἱππεῖς οἱ τῶν Καρχηδονίων εὐθέως ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν κεράτοιν 20 ξπίεζον τοὺς ὑπεναντίους ὡς αν τῷ πλήθει πολὺ διαφέροντες και ταις άκμαις αὐτῶν τε και τῶν ἵππων διὰ τὴν 7 προειρημένην ακεραιότητα περί την έξοδον τοῖς δὲ Ψωμαίοις των ίππέων ύπογωρησάντων καὶ ψιλωθέντων των της φάλαγγος κεράτων οί τε λογχοφόροι τῶν Καρχηδονίων 3 καὶ τὸ τῶν Νομάδων πληθος, ὑπεραίροντες τοὺς προτεταγμένους των ίδίων και πρός τὰ κέρατα προσπίπτοντες τοις Ρωμαίοις, πολλά και κακά διειργάζοντο, και μάχεσθαι 8 τοις κατά πρόσωπον ούκ είων. οί δ' έν τοις βαρέσιν

^{3.} έφ' ἐκάτερον Ηε, ἀφεκα|τερον (sine acc.) Α, ἀφ ἐκάτερον F(R), ὑφ' ἐκάτερον G 5. συνεπλέκησαν F, συνεπλεκείσαν et συνεπλεκησαν F γυνεσθαι F γυνεσμαν F γυνεσμα

267, 181 οπλοις, παρ' αμφοίν τας πρώτας έγοντες και μέσας τῆς όλης παρεμβολής τάξεις, ἐπὶ πολύν χρόνον ἐμάχοντο συστάδην εφάμιλλον ποιούμενοι τον κίνδυνον. Εν ώ καιρώ 74 διαναστάντων των έκ της ενέδρας Νομάδων, και προσπε-5 σόντων ἄφνω κατὰ νώτου τοῖς ἀγωνιζομένοις περὶ τὰ μέσα, μεγάλην ταραχήν και δυσχρηστίαν συνέβαινε γίνεσθαι περί τας των Ρωμαίων δυνάμεις. τέλος δ' άμφότερα τα κέρατα 2 τῶν περὶ τὸν Τεβέριον πιεζούμενα κατὰ πρόσωπον μέν ύπὸ τῶν θηρίων, πέριξ δὲ καὶ κατὰ τὰς ἐκ τῶν πλαγίων 10 ξπιφανείας ύπὸ τῶν εὐζώνων, ἐτράπησαν, καὶ συνωθοῦντο κατὰ τὸν διωγμὸν πρὸς τὸν ὑποκείμενον ποταμόν. τούτου 3 δὲ συμβάντος οἱ κατὰ μέσον τὸν κίνδυνον ταγθέντες τῶν 'Ρωμαίων οἱ μὲν κατόπιν ἐφεστῶτες ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς ἐνέδρας προσπεσόντων ἀπώλλυντο και κακῶς ἔπασγον, οἱ δὲ 4 15 περί τὰς πρώτας γώρας ἐπαναγκασθέντες ἐκράτησαν τῶν 268 Κελτών καὶ μέρους τινός τών Διβύων, καὶ πολλούς αὐτῶν ἀποκτείναντες διέκοψαν τὴν τῶν Καργηδονίων τάξιν. θεωρούντες δε τους από των ιδίων κεράτων εκπεπιεσμέ- 5 νους, τὸ μὲν ἐπιβοηθεῖν τούτοις ἢ πάλιν εἰς τὴν ἑαυτῶν 20 απιέναι παρεμβολήν απέγνωσαν, ύφορώμενοι μεν τὸ πληθος των ίππέων, κωλυόμενοι δὲ διὰ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν έπιφοράν και συστροφήν τοῦ κατά κεφαλήν δμβρου: τη- 6 ρούντες δε τας τάξεις άθρόοι μετ' ασφαλείας απεχώρησαν είς Πλακεντίαν, όντες ούκ έλάττους μυρίων. των δέ λοι- 7 25 πων οί μεν πλείστοι περί τον ποταμον εφθάρησαν υπό τε των θηρίων καὶ των ίππέων, οί δὲ διαφυγόντες των 8 πεζών και τὸ πλειστον μέρος των ίππέων πρὸς τὸ προειοημένον σύστημα ποιούμενοι την αποχώρησιν ανεκομίσθησαν αμα τούτοις είς Πλακεντίαν. τὸ δὲ τῶν Καρχηδονίων 9

^{2.} δλις \mathbf{F} 5. άγονιζομένοις \mathbf{F} 7. τῶν om. \mathbf{C} τὰ om. $\mathbf{A}^1\mathbf{F}$, add. $\mathbf{A}^r\mathbf{R}$ 8. τῶν περί \mathbf{C} , τὸν περί \mathbf{A}^1 , τὰ περί $\mathbf{A}^r\mathbf{R}$, om. \mathbf{F} τεβέριον \mathbf{F} , τιβέριον $\mathbf{A}\mathbf{R}$ πιεζούμενα $\mathbf{A}^1\mathbf{F}\mathbf{C}$, πιεζόμενα $\mathbf{A}^2\mathbf{R}$ 9. πλαγειῶ (i. e. πλαγειων) extremo versu \mathbf{A} , πλαγείων \mathbf{F} 10. εὐζόνων \mathbf{F} ανετράπησαν $\mathbf{D}\mathbf{E}$ συνοθούντο \mathbf{F} , συνεωθούντο \mathbf{D} i (sed conf. praef. ad 1, 48, 8) 12. χίνδυνονον (sic) \mathbf{F} 14. ἀπώλλοντο \mathbf{C} (voluit ἀπώλοντο, ut dedit \mathbf{C} a) 18. θεορούντες \mathbf{F} 22. τειρούντες \mathbf{F} 27. τὸ είρημένον $\mathbf{B}\mathbf{C}$

στρατόπεδον έως τοῦ ποταμοῦ καταδιῶξαν τοὺς πολεμίους, ὑπὸ δὲ τοῦ χειμῶνος οὐκέτι δυνάμενον πορρωτέρω προ10 βαίνειν, ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὴν παρεμβολήν. καὶ πάντες ἐπὶ μὲν τῆ μάχη περιχαρεῖς ἦσαν ὡς κατωρθωκότες (συνέβαινε γὰρ ὀλίγους μὲν τῶν Ἰβήρων καὶ Διβύων, τοὺς δὲ 5
11 πλείους ἀπολωλέναι τῶν Κελτῶν), ὑπὸ δὲ τῶν ὄμβρων καὶ τῆς ἐπιγινομένης χιόνος οὕτως διετίθεντο δεινῶς ώστε τὰ μὲν θηρία διαφθαρῆναι πλὴν ἑνός, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἀνδρῶν ἀπόλλυσθαι καὶ τῶν ἵππων διὰ τὸ ψῦχος.

Ο δὲ Τεβέριος εἰδώς μὲν τὰ συμβεβηχότα, βουλόμενος 10 δὲ κατὰ δύναμιν ἐπικρύπτεσθαι τοὺς ἐν τῆ Ῥώμη τὸ γεγονός, έπεμψε τους ἀπαγγελοῦντας ὅτι μάχης γενομένης τὴν 2 νίκην αὐτῶν ὁ χειμών ἀφείλετο. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι παραυτίκα μεν επίστευον τοῖς προσπίπτουσιν, μετ' ού πολύ δὲ πυνθανόμενοι τοὺς μὲν Καρχηδονίους καὶ τὴν παρεμβολὴν 15 την αύτων τηρείν και τους Κελτους πάντας απονενευκέναι 3 πρὸς τὴν ἐκείνων φιλίαν, τοὺς δὲ παρ' αὐτῶν ἀπολελοιπότας την παρεμβολην έκ της μάχης άνακεχωρηκέναι και συνηθροϊσθαι πάντας είς τὰς πόλεις, καὶ χορηγεῖσθαι δὲ τοῖς ἀναγκαίοις ἐκ θαλάττης ἀνὰ τὸν Πάδον ποταμόν, καὶ 269 4 λίαν σαφώς έγνωσαν τὰ γεγονότα περί τὸν κίνδυνον. διὸ καλ παραδόξου φανέντος αὐτοῖς τοῦ πράγματος, περί τὰς λοιπάς παρασκευάς διαφερόντως έγίνοντο καὶ περὶ φυλακην των προκειμένων τόπων, πέμποντες είς Σαρδόνα καί Σικελίαν στρατόπεδα, πρὸς δὲ τούτοις εἰς Τάραντα προ- 3 φυλακάς και τῶν ἄλλων τόπων είς τοὺς εὐκαίρους παρε-5 σκεύασαν δὲ καὶ ναῦς ἐξήκοντα πεντήρεις. Γναῖος δὲ Σερουίλιος και Γάιος Φλαμίνιος, οίπερ έτυχον υπατοι τότε

^{1.} κατεδίωξαν AFR, corr. D 2. χειμόνος F συναμένων F 4. κατορθωκότες F 7. ἐπιγενομένης FC vulgo 9. ἰππέων AF 10. Ὁ δὲ Τεβέριος] in marg. add. A¹ τοιαῦτα καὶ τὰ φωκικὰ νυνὶ τελομξ τιβέριος et τεβέριος A per dittogr., τεβέριος F, τιβέριος R 13. χημόν F 16. τὴν om. DE 19. εἰς τὰς in F add. prima m. 20. τῆς ante θαλάττης add. DE 21. γεγωνότα F 23. ἐγίνοντο: des. F 25. προσφυλακας (sine acc.) A(R), corr. Sch 27. γνάῖος AR (et sic reliquis quoque locis) 28. γάῖος Ur 158b pro γνάῖος ὑπατοι Ar ex ὑπὸ τοῦ

269, 10]

καθεσταμένοι, συνήγον τοὺς συμμάχους καὶ κατέγραφον τὰ παρ' αὐτοῖς στρατόπεδα. παρήγον δὲ καὶ τὰς ἀγορὰς τὰς 6 μὲν εἰς Αρίμινον τὰς δ' εἰς Τυρρηνίαν, ὡς ἐπὶ τούτοις ποιησόμενοι τοῖς τόποις τὴν ἔξοδον. ἔπεμψαν δὲ καὶ πρὸς 7 5 Ἱέρωνα περὶ βοηθείας, ὃς καὶ πεντακοσίους αὐτοῖς ἔξαπέστειλε Κρῆτας καὶ χιλίους πελτοφόρους. πάντα δὲ καὶ πανταχόθεν ἐνεργῶς ἡτοίμαζον τότε γάρ εἰσι φοβερώτα-8 τοι Ύμμαῖοι καὶ κοινή καὶ κατ' ἰδίαν, ὅταν αὐτοὺς περιστή φόβος ἀληθινός.

Κατά δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Γναίος Κορνήλιος ὁ κα- 76 10 ταλειφθείς ύπὸ τἀδελφοῦ Ποπλίου στρατηγός ἐπὶ τῆς ναυτικής δυνάμεως, καθάπερ έπάνω προείπον, άναχθείς άπὸ τῶν τοῦ Ῥοδανοῦ στομάτων παντί τῷ στόλφ προσέσχε τῆς Ίβηρίας πρὸς τοὺς κατὰ τὸ καλούμενον Ἐμπόριον τόπους. 15 ἀρξάμενος δ' έντεῦθεν ἀποβάσεις ἐποιεῖτο, καὶ τοὺς μὲν 2 άπειθούντας ἐπολιόρχει τῶν τὴν παραλίαν κατοικούντων ξως Ίβηρος ποταμοῦ, τοὺς δὲ προσδεχομένους ἐφιλανθρώπει, την ενδεχομένην ποιούμενος περί αὐτῶν προμήθειαν. άσφαλισάμενος δὲ τοὺς προσκεχωρηκότας τῶν παραθαλατ- 3 20 τίων, προήγε παντί τῷ στρατεύματι ποιούμενος τὴν πορείαν είς την μεσόγαιον πολύ γαρ ήδη καί τὸ συμμαχικόν ήθροί- 4 κει των Ίβήρων. άμα δὲ προϊών ἃς μὲν προσήγετο τὰς 270 δε κατεστρέφετο των πόλεων. των δε Καρχηδονίων, ους 5 έχων έπλ τούτων απελείφθη των τόπων Αννων, αντιστρα-25 τοπεδευσάντων αὐτοῖς περί πόλιν προσαγορευομένην Κίσσαν, συμβαλών ὁ Γναῖος ἐκ παρατάξεως καὶ νικήσας τῆ μάχη πολλών μεν χρημάτων έγενετ' έγκρατης ώς αν απάσης της αποσκευης των είς Ιταλίαν δομησάντων παρά τούτοις ἀπολελειμμένης, πάντας δὲ τοὺς ἐντὸς Ἰβηρος πο- 6 30 ταμοῦ συμμάχους ἐποιήσατο καὶ φίλους, ζωγρία δὲ τόν τε

^{2.} παρ' αὐτῶν coni. Sch 3. ἀριμηνὸν A 7. τότε — 9. ἀληθινός habet F in marg. folii 26° 7. γὰρ εἰσι φοβερότατοι F 12. ὑπὸ C 14. ἐμπορίον A(B), ἐμπορείον R 19. προκεχωρηκότας AR, corr. C 21. τὴν] τὸ C 22. τὰς μὲν B 27. χρημάτων ἐγένετο ABE, χρημάτων D, ἐγένετο χρημάτων vulgo ex C 30. ζωγρία A, ζωγρεία R° 30. 1. τῶν τε τῶν A, τόν τε, omisso τῶν,

των Καρχηδονίων στρατηγόν "Αννωνα καὶ τὸν των Ίβήρων 7 Ανδοβάλην έλαβε· τοῦτον δὲ συνέβαινε τύραννον μὲν είναι των κατά την μεσόγαιον τόπων, εύνουν δε διαφερόν-8 τως αεί ποτε Καργηδονίοις. ταγύ δε συνείς το γεγονός Ασδρούβας ήπε παραβοηθών διαβάς τὸν Ίβηρα ποταμόν. 5 9 καὶ καταμαθών ἀπολελειμμένους τοὺς ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν 'Ρωμαίων δαθύμως καὶ κατατεθαρρηκότως ἀναστρεφομένους διὰ τὸ προτέρημα τῶν πεζιχῶν στρατοπέδων, παρα-10 λαβών ἀπὸ τῆς ξαυτοῦ δυνάμεως πεζοὺς μὲν εἰς ὀκτακισχιλίους ίππεῖς δὲ περὶ γιλίους, καὶ καταλαβών ἐσκεδασμένους 10 κατά τῆς γώρας τοὺς ἀπὸ τῶν πλοίων, πολλοὺς μὲν αὐτῶν άπέκτεινεν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἡνάγκασε φυγεῖν ἐπὶ τὰς ναῦς. 11 οὖτος μὲν οὖν ἀναγωρήσας, καὶ διαβὰς αὖθις τὸν Ίβηρα ποταμόν, έγίνετο περί παρασκευήν και φυλακήν τῶν έντὸς τοῦ ποταμοῦ τόπων, ποιούμενος τὴν παραγειμασίαν ἐν 15 12 Καινή πόλει δ δὲ Γναῖος συνάψας τῷ στόλφ, καὶ τοὺς αίτίους τῶν συμβεβηκότων κατὰ τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐθισμοὺς κολάσας, τὸ λοιπὸν ἦδη συναγαγών ἐπὶ ταὖτὸ τήν τε πεζὴν καὶ τὴν ναυτικὴν στρατιὰν ἐν Ταρράκωνι τὴν παραγειμα-13 σίαν ἐποιεῖτο. διαδοὺς δὲ τὴν λείαν ἴσως τοῖς στρατιώ- 20 ταις μεγάλην εύνοιαν χαί προθυμίαν ένειργάσατο πρός τὸ μέλλον.

77 Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἐν τούτοις ἦν ἐνιστα- 271 μένης δὲ τῆς ἐαρινῆς ὥρας Γάιος μὲν Φλαμίνιος ἀναλαβὼν ^{a.u.} ₅₃₇ τὰς αὐτοῦ δυνάμεις προῆγε διὰ Τυρρηνίας καὶ κατεστρα- 23 2 τοπέδευσε πρὸ τῆς τῶν ᾿Αρρητίνων πόλεως, Γναῖος δὲ Σερουίλιος τοὖμπαλιν ὡς ἐπ' ᾿Αριμίνου, ταύτη παρατηρήσων 3 τὴν εἰσβολὴν τῶν ὑπεναντίων. ᾿Αννίβας δὲ παραχειμάζων ἐν τῆ Κελτικῆ τοὺς μὲν Ῥωμαίους τῶν ἐκ τῆς μάχης αἰχ-

R° vulgo 3. μεσόγαιαν C 4. τοῖς ante Καρχ. vulgo additum ex C 6. ἀπολελειμμένους delet Campius progr. Ruppin. 1849 p. 12, ἀπολελειμμένως C 7. ῥαθύμως AR 10. ἰππεῖς δὲ χιλίους add. Re ex Livio 21, 61, 1, περὶ insuper add. Hu (conf. 14, 1, 14, quaest. Π 8) ἐσχευασμένους AR, corr. CE² 13. αὐθις Rei 251 pro αὐθις εἰς 19. στρατείαν ADE, corr. C 24. γάιος Α, γνάιος R° 26. πρὸ Sch pro διὰ (conf. praef.) ἀργητίνων AR, ἀρητίνων C, corr. Ca 27. ἐπὶ ριμήνου AR, ἐπὶ ἀριμήνου C, corr. Sch

271, 8]

μαλώτων ἐν φυλακῆ συνείχεν, τὰ μέτρια τῶν ἐπιτηδείων διδούς, τοὺς δὲ συμμάχους αὐτῶν τὸ μὲν πρῶτον ἐν τῆ 4 πάση φιλανθρωπία διεξῆγεν, μετὰ δὲ ταῦτα συναγαγὼν παρεκάλει, φάσκων οὐκ ἐκείνοις ῆκειν πολεμήσων ἀλλὰ Ρω5 μαίοις ὑπὲρ ἐκείνων. διόπερ ἔφη δεῖν αὐτούς, ἐὰν ὀρθῶς 5 φρονῶσιν, ἀντέχεσθαι τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας παρεῖναι 6 γὰρ πρῶτον μὲν τὴν ἐλευθερίαν ἀνακτησόμενος Ἰταλιώταις, όμοίως δὲ τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν, ῆν ὑπὸ Ῥωμαίων ἀπολωλεκότες ἕκαστοι τυγχάνουσι, συνανασώσων. ταῦτα 7
10 δ' εἰπὼν ἀφῆκε πάντας χωρὶς λύτρων εἰς τὴν οἰκείαν, βουλόμενος ἅμα μὲν προκαλεῖσθαι διὰ τοιούτου τρόπου πρὸς αὐτὸν τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἰταλίαν, ἅμα δ' ἀπαλλοτριοῦν τῆς πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίας, ἐρεθίζειν δὲ τοὺς δοκοῦντας πόλεσιν ἢ λιμέσιν ἡλαττῶσθαί τι διὰ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

15 Έχρήσατο δέ τινι καὶ Φοινικικῷ στρατηγήματι τοιούτῳ 78 κατὰ τὴν παραχειμασίαν. ἀγωνιῶν γὰρ τὴν ἀθεσίαν τῶν 2 Κελτῶν καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα διὰ τὸ πρόσφατον τῆς πρὸς αὐτοὺς συστάσεως κατεσκευάσατο περιθετὰς τρίχας, ἁρμοζούσας ταῖς κατὰ τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς 20 τῶν ἡλικιῶν ἐπιπρεπείαις, καὶ ταύταις ἐχρῆτο συνεχῶς με- 3 τατιθέμενος ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐσθῆτας μετελάμβανε τὰς καθηκούσας ἀεὶ ταῖς περιθεταῖς. δι' ὧν οὐ μόνον τοῖς 4 272 αἰφνιδίως ἰδοῦσι δύσγνωστος ἦν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν συνηθεία γεγονόσιν.

25 Θεωρῶν δὲ τοὺς Κελτοὺς δυσχεραίνοντας ἐπὶ τῷ τὸν 5 πόλεμον ἐν τῆ παρ' αὐτῶν χώρα λαμβάνειν τὴν τριβήν, σπεύδοντας δὲ καὶ μετεώρους ὄντας εἰς τὴν πολεμίαν, προφάσει μὲν διὰ τὴν πρὸς Ῥωμαίους ὀργήν, τὸ δὲ πλεῖον διὰ τὰς ώφελείας, ἔκρινε τὴν ταχίστην ἀναζευγνύειν καὶ συνεκ-30 πληροῦν τὰς τῶν δυνάμεων ὁρμάς. διόπερ ἄμα τῷ τὴν 6

^{1.} συνείχε et 3. διεξήγε R* 6. πρὸς αὐτοὺς C¹ 8. τήν τε χώραν και τὰς πόλεις Suid. v. ἀνασώσων 9. ἀνασώσων idem 14. λειμῶσιν coni. Sch (at conf. 5, 11, 3; 5, 34, 7; 18, 2, 4; 20, 3, 3; Na 235 s.) 15. και om. C 16. γὰρ ΑR Suid. v. ἀθεσίαν, δὲ idem v. ἀψωνιῶ 17. περὶ τὸ σῶμα ΑR Suid. v. ἀγωνιῶ, καὶ ἐπισειομένας idem v. ἀθεσίαν 19. ταῖς R Suid. v. ἐπιπρεπείαις, τὰς Α 28. πλεῖστον C Polybius I.

ώραν μεταβάλλειν πυνθανόμενος των μάλιστα της χώρας δοκούντων έμπειφείν τὰς μὲν ἄλλας ἐμβολὰς τὰς εἰς τὴν πολεμίαν μακράς εύρισκε καλ προδήλους τοῖς ὑπεναντίοις, την δε δια των ελων είς Τυρρηνίαν φέρουσαν δυσχερή μεν σύντομον δὲ καὶ παράδοξον φανησομένην τοῖς περὶ τὸν 5 τ Φλαμίνιον. ἀεὶ δέ πως οἰκεῖος ὧν τῆ φύσει τούτου τοῦ 8 μέρους, ταύτη προέθετο ποιείσθαι την πορείαν. διαδοθείσης δὲ τῆς φήμης ἐν τῷ στρατοπέδω διότι μέλλει διά τινων έλων άγειν αὐτοὺς ὁ στρατηγός, πᾶς τις εὐλαβῶς εἶγε πρὸς τὴν πορείαν, ὑφορώμενος βάραθρα καὶ τοὺς λιμνώ- 10 79 δεις των τόπων. Αννίβας δ' ἐπιμελως ἐξητακώς τεναγώδεις και στερεούς υπάρχοντας τούς κατά την δίοδον τόπους. άναζεύξας είς μέν την πρωτοπορείαν έθηκε τούς Λίβυας καὶ Ἰβηρας καὶ πᾶν τὸ χρησιμώτερον μέρος τῆς σφετέρας δυνάμεως, συγκαταμίζας αυτοίς την αποσκευήν, ίνα πρός 15 2 τὸ παρὸν εὐπορῶσι τῶν ἐπιτηδείων (πρὸς γὰρ τὸ μέλλον είς τέλος ἀφροντίστως είχε περί παντός τοῦ σκευοφόρου, λογιζόμενος ώς έαν άψηται της πολεμίας, ήττηθείς μέν οὐ προσδεήσεται των άναγκαίων, κρατων δε των ύπαίθρων ούκ 3 απορήσει των επιτηδείων), επί δε τοῖς προειρημένοις επέ- 20 4 βαλε τους Κελτούς, έπι δε πασι τους ίππεις. Επιμελητήν δὲ τῆς οὐραγίας τὸν ἀδελφὸν ἀπέλιπε Μάγωνα τῶν τε λοιπῶν χάριν καὶ μάλιστα τῆς τῶν Κελτῶν μαλακίας καὶ φυ- 273 γοπονίας, ζιν' ἐὰν κακοπαθοῦντες τρέπωνται πάλιν εἰς τοὺπίσω, χωλύη διὰ τῶν ἱππέων καὶ προσφέρη τὰς χεῖρας Σ 5 αυτοίς. οί μεν ουν Ίβηρες και Λίβυες δι' ακεραίων των έλων ποιούμενοι την πορείαν μετρίως κακοπαθούντες ήνυον

^{2.} ἐμπειρειν (sine acc.) Α, ἐμπείρειν DE, ἐμπείρων Β, corr. C
4. εἰς | ετυρρηνίαν Α 6. οἰκεῖος τον Sch pro οἰκεῖον 10. καὶ] κατὰ Emperius opusc. 318 11. ἐξητακὸς ἐπιμελῶς D 12. στενοὺς Nα 237 13. πρωτοπορίαν Α 14. τοὺς ante Ἰβηρας add. ΒΨ praef. 81 (sed conf. Schenkelium Jahresboricht etc. XII [1884] vol. 38 p. 244) 15. συνέταξε τούτοις καὶ τὴν ἀποσκευὴν Suid. ν. ἀποσκευή 17. περὶ τῶν σκευοφόρων Suid. 20. τῶν ἐπιτηδείων AR Suid., del. Schaeferus Philol. XX 177 22. ἀπέλειπε ADE, corr. C μάρωνα AR, corr. C 23. διὰ τὰς μαλακίας τῶν Κελτῶν καὶ φυγ. Suid. ν. μαλακία

273, 6] άτε και φερέκακοι πάντες όντες και συνήθεις ταις τοιαύταις ταλαιπωρίαις οί δε Κελτοί δυσχερώς μεν είς τουμ- 6 προσθεν προύβαινον τεταραγμένων καί διαπεπατημένων είς βάθος των έλων, ἐπιπόνως δὲ καὶ ταλαιπώρως ὑπέ-5 μενον την κακοπάθειαν ἄπειροι πάσης της τοιαύτης όντες χαχουγίας. Εχωλύοντο δε πάλιν απονεύειν είς τουπίσω 7 διὰ τοὺς ἐφεστῶτας αὐτοῖς ἱππεῖς. πάντες μὲν οὖν ἐκα- 8 κοπάθουν, και μάλιστα διὰ τὴν ἀγρυπνίαν ὡς ἄν έξῆς ημέρας τέτταρας καλ τρεῖς γύκτας συγεγῶς δι' ὕδατος ποιού-10 μενοι την πορείαν διαφερόντως γε μην έπόνουν και κατεφθείρονθ' ύπερ τους άλλους οί Κελτοί. των δ' ύπο- 9 ζυγίων αὐτοῦ τὰ πλεῖστα πίπτοντα διὰ τοὺς πηλοὺς άπώλλυντο, μίαν παρεχόμενα χρείαν έν τῷ πεσεῖν τοῖς ανθρώποις καθεζόμενοι γαρ έπ' αὐτῶν καὶ τῶν σκευῶν 10 15 σωρηδον ύπερ το ύγρον ύπερεῖχον, καὶ τῷ τοιούτω τρόπω βραχὸ μέρος τῆς νυκτὸς ἀπεκοιμῶντο. οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ 11 των ίππων τας δπλας απέβαλον δια την συνέχειαν της διὰ τῶν πηλῶν πορείας. 'Αννίβας δὲ μόλις ἐπὶ τοῦ περι- 12 λειφθέντος θηρίου διεσώθη μετά πολλής ταλαιπωρίας, 20 ύπεραλγής ων δια την βαρύτητα της έπενεχθείσης δφθαλμίας αὐτῷ, δι' ἣν και τέλος ἐστερήθη τῆς μιᾶς ὄψεως, ούκ έπιδεχομένου τοῦ καιροῦ καταμονήν οὐδε θεραπείαν διὰ τὸ τῆς περιστάσεως ἀδύνατον.

Διαπεράσας δὲ παραδόξως τοὺς ἑλώδεις τόπους, καὶ 80
25 καταλαβὼν ἐν Τυρρηνία τὸν Φλαμίνιον στρατοπεδεύοντα πρὸ τῆς τῶν Αρρητίνων πόλεως, τότε μὲν αὐτοῦ πρὸς τοῖς
274 ἕλεσι κατεστρατοπέδευσε, βουλόμενος τήν τε δύναμιν ἀνα- 2 λαβεῖν καὶ πολυπραγμονῆσαι τὰ περὶ τοὺς ὑπεναντίους καὶ τοὺς προκειμένους τῶν τόπων πυνθανόμενος δὲ τὴν μὲν 3
30 χώραν τὴν πρόσθεν πολλῆς γέμειν ώφελείας, τὸν δὲ Φλα-

^{1.} ἄτε AR cod. Ursini, ὡς ἄν vulgo ex C 3. διατεταραγμένων D 8. ὡς ἄν A^2 R, ξως ᾶν A^1 C 10. κατεφθείροντο AR 11. δὲ AR 13. ἀπώλλοντο C (conf. ad p. 266, 11. 285, 14) 15. post σωρηθὸν add. συνηγμένων Rei 255 22. οὐδὲ] ἢ C¹ 24. inc. F fol. 26° : διαπεράσας δὲ παραδόξως τοὺς ἑλώδεις τόπους ἀνεῖβας καί cet., adscripto ad marginem titulo ὁδοιπορία ἀννίβου καὶ πόλεμος μετὰ ὁωμαίων ἐν τῷ αὐλῶνι 30. γέμην F, γέμουσαν B

μίνιον δηλοχόπον μεν και δημαγωγόν είναι τέλειον, πρός άληθινών δὲ καὶ πολεμικών πραγμάτων χειρισμόν οὐκ εὐφυή, πρός δὲ τούτοις καταπεπιστευκέναι τοῖς σφετέροις 4 πράγμασιν, συνελογίζετο διότι παραλλάξαντος αὐτοῦ τὴν έχείνων στρατοπεδείαν καὶ καθέντος εἰς τοὺς ἔμπροσθεν 5 τόπους τὰ μὲν ἀγωνιῶν τὸν ἐπιτωθασμὸν τῶν ὄχλων οὐ δυνήσεται περιοράν δηουμένην την χώραν, τὰ δὲ κατηλγηχώς παρέσται προχείρως είς πάντα τόπον έπόμενος, σπουδάζων δι' αύτοῦ ποιήσασθαι τὸ προτέρημα καὶ μὴ προσ-5 δέξασθαι την παρρυσίαν τοῦ την ἴσην ἀρχην ἔχοντος. Εξ 10 ων πολλούς αὐτὸν ὑπελάμβανε παραδώσειν καιρούς πρὸς έπιθεσιν. πάντα δ' έμφρόνως έλογίζετο ταῦτα και πραγ-81 ματιχώς οὐ γὰρ εἰκὸς ἄλλως εἰπεῖν, ώς εἴ τις οἴεται κυριώτερόν τι μέρος είναι στρατηγίας τοῦ γνῶναι τὴν προαίρεσιν καλ φύσιν τοῦ τῶν ἐναντίων ἡγεμόνος, ἀγνοεῖ καλ τε- 15 2 τύφωται. καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγωνισμάτων δεῖ τὸν μέλλοντα νιχᾶν συνθεωρεῖν πῶς δυνατὸν ξφικέσθαι τοῦ σκοποῦ καὶ τί γυμνὸν ἢ ποῖον ἔξοπλον μέ-3 ρος φαίνεται τῶν ἀνταγωνιστῶν, οὕτως χρὴ καὶ τοὺς ὑπὲρ των όλων προεστώτας σχοπείν ούχ όπου τι του σώματος 20 γυμνὸν άλλὰ ποῦ τῆς ψυχῆς εὐχείρωτόν τι παραφαίνεται 4 τοῦ τῶν ἐναντίων ἡγεμόνος, ἐπειδὴ πολλοὶ μὲν διὰ δαθυμίαν καὶ τὴν σύμπασαν ἀργίαν οὐ μόνον τὰς κοινὰς πρά-5 ξεις άλλά και τους ίδιους καταπροΐενται βίους ἄρδην, πολλοι δε διὰ τὴν πρὸς τὸν οἶνον ἐπιθυμίαν οὐδ' ὑπνῶσαι 3 6 δύνανται χωρίς άλλοιώσεως καὶ μέθης, ένιοι δὲ διὰ [τὴν

^{1.} τέλειον AFR, τέλειος Suid. (qui v. δημαγωγός et δχλον hunc locum citat conversum in orationem rectam), τελείως coni. Hu 4. πράγμασι R^s 5. έχείνου CE^2 6. άγονιῶν F, άγαναχτῶν CE^2 έπιτωθασμὸσ (sic) F 7. δηουμένην AF 11. αὐτῶν et αὐτὸν A per dittogr., αὐτὸν B, αὐτῶν CDE, αὐτοῦ F 12. παντὶ αδὶ εμφρόνως F 13. εἰκῶς F inc. M: Ως εἶ τις 13. 14. χυριώτερον μέρος τι F 16. ἐπι τὸν F άγονισμάτων F 18. ἀφικέσθαι F 19. ἀνταγονιστῶν F τοὺς ἐπὶ Bentenus observ. crit. p. 31 21. εὐχείροτον τί F 22. ὁαθυμίαν M^s , ὁαθυμίαν AFR 23. ἀργείαν F 26. 1. διὰ τὰς τῶν ἀφροδισίων δρμὰς M, διὰ τὴν πρὸς τὰς τῶν ἀφρ. ὁρμὰς AFR, διὰ τὴν πρὸς τὰ τῶν ἀφρ. ὁρμὰς AFR, διὰ τὴν πρὸς F rave repetita esse videntur ex vs. 25)

275, 1]

275 πρός τὰς τῶν ἀφροδισίων ὁρμὰς καὶ τὴν ἐν τούτοις ἔκπληξιν οὖ μόνον πόλεις καὶ βίους ἀναστάτους πεποιήκασιν, άλλὰ καὶ τὸ ζῆν αὐτῶν ἀφήρηνται μετ' αἰσχύνης. καὶ μὴν δειλία καὶ βλακεία κατ' ίδιαν μὲν αὐτοῖς ὄνειδος 7 5 έπιφέρει τοῖς ἔχουσι, περί δὲ τὸν τῶν ὅλων ἡγεμόνα γενομένη κοινόν έστι καὶ μέγιστον συμπτωμάτων οὐ γὰο 8 μόνον απράκτους ποιεί τους υποταττομένους, πολλάκις δε και κινδύνους επιφέρει τους μεγίστους τοις πεπιστευκόσι. προπέτειά γε μήν και θρασύτης και θυμός άλογος, 9 10 έτι δὲ κενοδοξία καὶ τῦφος εὐχείρωτα μὲν τοῖς έχθροῖς, ξπισφαλέστατα δὲ τοῖς φίλοις πρὸς γὰρ πᾶσαν ἐπιβουλην ενέδραν απάτην ετοιμος ο γε τοιούτος. διόπερ εί τις 10 δύναιτο συννοείν τὰ περί τοὺς πέλας άμαρτήματα καί τηθέ που προσιέναι τοις υπεναντίοις η μάλιστα καὶ δι' 15 ων εύχειρωτος έσται δ προεστώς των πολεμίων, τάχιστ' ᾶν τῶν ὅλων κατακρατοίη. καθάπερ γὰρ νεώς ἐὰν ἀφέλη 11 τις τὸν πυβερνήτην, τὸ ὅλον αὐτανδρὶ σκάφος ὑποχείριον γίνεται τοῖς έχθροῖς, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐὰν τὸν προεστῶτα [πόλεμον] δυνάμεως χειρώσηταί τις κατά τὰς ἐπιβολὰς καὶ 20 συλλογισμούς, αὐτανδρὶ γίνεται πολλάκις κρατεῖν τὧν ἀντιταττομένων. ἃ δὴ καὶ τότε προϊδόμενος καὶ συλλογι- 12 σάμενος Αννίβας περί τοῦ τῶν ἐναντίων ἡγεμόνος οὐ διεσφάλη της ἐπιβολης.,

Ως γὰρ Θᾶττον ποιησάμενος ἀναζυγὴν ἀπὸ τῶν κατὰ 82 25 τὴν Φαισόλαν τόπων, καὶ μικρὸν ὑπεράρας τὴν τῶν Ῥωμαίων στρατοπεδείαν, ἐνέβαλεν εἰς τὴν προκειμένην χώραν, εὐθέως μετέωρος ἦν ὁ Φλαμίνιος καὶ θυμοῦ πλήρης, δο- 2

^{1.} καὶ — ἔκπληξιν οm. M 2. πολιτῶν ante βίους add. Herwerdenus Mnemos. N. S. II 76 3. ζεῖν αυτῶν ἀφήρηνται μετεσχύνης F 4. βλακεία M³C, βλακία AFR 8. 9. πεπιστευκώσει προπέτει γε F 10. κενοδοξία M³FC, καινοδοξία AR εὐχείροτα F 14. τῆδε ποῦ Α, τῆδε, οmisso που, F προσιέναι M³ Ca, προϊέναι AFR ἢ Α, ἢ F 15. ευχείροτος F ἔσθ' Β΄ Β΄ αυτοπίνυς Βεπ et Ημ (conf. praef.) 16. κρατοίη Μ ἐφέλκη DΕ 17. αὐτανδρεί Μ 19. πόλεμον AMFR (seclusit Di 21), ἐν πολέμφ C, κατὰ πόλεμον Βε χειρόση τέτις F 20. αὐτανδρεί AMFE, ἀμαχί (immo ἀμαχεί) vel ἀκονιτί coni. Βε ἀντιτασσομένων Β 21. τότε οm. Μ 22. Αννίβας transponit M ante προϊδόμενος 23. ἐπιβουλῆς D ἐπιβολῆς: des. Μ

[275, 28 3 ξάζων ξαυτόν ύπό των έναντίων καταφρονείσθαι. μετά δέ ταῦτα πορθουμένης τῆς χώρας, καὶ πανταχόθεν τοῦ καπνοῦ σημαίνοντος τὴν καταφθοράν αὐτῆς, ἐσχετλίαζε δεινὸν 4 ήγούμενος τὸ γινόμενον. διὸ καὶ τινῶν οἰομένων δεῖν μὴ 276 προχείρως έπακολουθεῖν μηδέ συμπλέκεσθαι τοῖς πολε- 5 μίοις, φυλάττεσθαι δέ και προσέχειν το πλήθος των ίππέων, μάλιστα δὲ καὶ τὸν ἔτερον ὕπατον προσλαβεῖν καὶ πασιν έπὶ ταὐτὸ τοῖς στρατοπέδοις όμοῦ ποιήσασθαι τὸν 5 κίνδυνον, ούχ οίον προσείχε τοίς λεγομένοις, άλλ' οὐδ' 6 ανείχετο των αποφαινομένων ταῦτα, παρεκάλει δ' αὐτοὺς 10 έν νῷ λαμβάνειν τι λέγειν εἰκὸς τοὺς ἐν τῆ πατρίδι τῆς μεν χώρας καταφθειρομένης σχεδον έως προς αυτήν την 'Ρώμην, αὐτῶν δὲ κατόπιν τῶν πολεμίων ἐν Τυρρηνία η στρατοπεδευόντων. τέλος δέ, ταῦτ' εἰπών, ἀναζεύξας προήγε μετά της δυνάμεως, οὐ καιρόν, οὐ τόπον προορώ- 15 μενος, μόνον δε σπεύδων συμπεσείν τοίς πολεμίοις ώς 8 προδήλου της γίκης αυτοίς υπαρχούσης τηλικούτον γάρ προενεβεβλήκει κατελπισμόν τοῖς ὄγλοις ώστε πλείους εἶναι τῶν τὰ ὅπλα φερόντων τοὺς ἐκτὸς παρεπομένους τῆς ώφελείας χάριν, κομίζοντας άλύσεις καὶ πέδας καὶ πᾶσαν τὴν 20 η τοιαύτην παρασκευήν. ο γε μην Αννίβας αμα μέν είς τουμπροσθεν ώς πρὸς την Ρώμην προήει διὰ τῆς Τυρρηνίας, εὐώνυμον μέν πόλιν ἔχων την προσαγορευομένην Κυρτώνιον καὶ τὰ ταύτης ὄρη, δεξιὰν δὲ τὴν Ταρσιμένην 10 καλουμένην λίμνην άμα δὲ προάγων ἐπυρπόλει καὶ κατ- 35 έφθειρε την χώραν, βουλόμενος έχχαλέσασθαι τον θυμόν 11 των υπεναντίων. ἐπεὶ δὲ τὸν Φλαμίνιον ήδη συνάπτοντα καθεώρα, τόπους δ' εὐφυεῖς συνεθεώρησε πρὸς τὴν χρείαν. RR έγίνετο πρὸς τὸ διακινδυνεύειν. ὄντος δὲ κατὰ τὴν δίοδον

^{2.} ὑπὸ ante τοῦ add. C 6. προσέχειν δὲ καὶ φυλάττεσθαι Rei 257 (sed conf. Krebsium Zur Rection der Casus I, Monaci 1887, p. 20 s.) διὰ ante τὸ πλ. add. Gro 9. οὐ ante προσεῖχε add. Suid. ν. οὐχ οἶον 10. ἡνείχετο B Suid. τῷν ἀποφαινομένων] ἀποφαινόμενος libri Suidae 11. εἰκοῖς F 13. αὐτὸν F δὲ οπ. B 18. κατεπελπισμὸν C 23. ἔχων πόλιν B 24. δεξιὰν Sch pro δεξιὰ Ταροιμέννην Ritschelίus (conf. praef.) 24. 25. καλουμένην ταρσιμένην C

276, 27] αὐλῶνος ἐπιπέδου, τούτου δὲ παρὰ μὲν τὰς εἰς μῆκος πλευράς έκατέρας βουνούς έχοντος ύψηλούς καὶ συνεγεῖς. παρά δὲ τὰς εἰς πλάτος κατὰ μὲν τὴν ἀντικρὸ λόφον ἐπικείμενον έρυμνον και δύσβατον, κατά δε την άπ' οὐρᾶς 5 λίμνην τελείως στενήν ἀπολείπουσαν πάροδον ώς εἰς τὸν 277 αὐλῶνα παρὰ τὴν παρώρειαν, διελθών τὸν αὐλῶνα παρὰ 2 την λίμνην τὸν μὲν κατὰ πρόσωπον τῆς πορείας λόφον αὐτὸς κατελάβετο, καὶ τοὺς Ἰβηρας καὶ τοὺς Δίβυας ἔχων ἐπ' αὐτοῦ κατεστρατοπέδευσε, τοὺς δὲ Βαλιαρεῖς καὶ 3 10 λογχοφόρους κατά την πρωτοπορείαν έκπεριάγων ύπὸ τούς εν δεξιά βουνούς των παρά τον αὐλωνα κειμένων, έπὶ πολύ παρατείνας, ὑπέστειλε΄ τοὺς δ' ἱππεῖς καὶ τοὺς 4 Κελτούς δμοίως των εθωνύμων βουνών κύκλω περιαγαγών παρεξέτεινε συνεχείς, ώστε τοὺς ἐσχάτους εἶναι κατ' αὐ-15 την την είσοδον την παρά τε την λίμνην και τας παρωρείας φέρουσαν είς τὸν προειρημένον τόπον.

Ό μεν οὖν Αννίβας ταῦτα προκατασκευασάμενος τῆς 5 νυκτός, καὶ περιειληφώς τὸν αὐλῶνα ταῖς ἐνέδραις, τὴν ἡσυχίαν εἶχεν ὁ δὲ Φλαμίνιος εἵπετο κατόπιν σπεύδων 6 20 συνάψαι [τῶν πολεμίων]. κατεστρατοπεδευκώς δὲ τῆ προ- 7 τεραία πρὸς αὐτῆ τῆ λίμνη τελέως ὁψὲ τῆς ώρας, μετὰ ταῦτα τῆς ἡμέρας ἐπιγενομένης εὐθέως ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν ἡγε τὴν πρωτοπορείαν παρὰ τὴν λίμνην εἰς τὸν ὑποκείμενον αὐλῶνα, βουλόμενος ἐξάπτεσθαι τῶν πολεμίων. οὕσης 84 25 δὲ τῆς ἡμέρας ὀμιχλώδους διαφερόντως, Αννίβας ἅμα τῷ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πορείας εἰς τὸν αὐλῶνα προσδέξα-

^{3.} την Re pro τὸν ἄντικρυν F 5. την ante λίμνην add. G. Faltinus Mus. Rhen. XXXIX 262 s. τελέως Be ὡς εἰς τὸν αὐλῶνα suspecta videntur Hu 6. παρωρειαν (sine acc.) Α, παρωρείαν F 6. 7. παρὰ τὴν λίμνην del. Faltinus l. c. 8. τοὺς λίβνας καὶ τοὺς ἰβηρας C 10. πρωτοπορίαν Α 10. 11. ὑπὸ τοὺς οm. F 11. τὸν] των et τὸν Α per dittogr. 14. καὶ | ταὑτην Α(FB²DE), κατὰ ταὑτην vulgo ex B¹C, corr. Madvigius emendat. Liv. p. 232 19. εἶχεν AFB²DE¹, ἢγεν B¹CE² σπεὐδον F, σπεύδων γε G 20. τῶν πολεμίων AFDE, τοῖς πολεμίοις B²C vulgo (addita haec videntur ex § 7, cum ipse scriptor aut συνάψαι absolute posuisse [conf. 3, 86, 3] aut συνάψαι τοῖς ὑπεναντίοις [conf. 3, 66, 8] scripsisse videatur) προτέραι AF(R), corr. C 22. ὑπὸ Rei 258 pro ἐπὶ 23. προτοπορείαν F λίμνην om. F 24. τῶν] τὸν F 25. ὁμιχλώδους F² R² (conf. praef. ad 1, 18, 5)

σθαι καὶ συνάπτειν πρὸς αὐτὸν ἤδη τὴν τῶν ἐναντίων πρωτοπορείαν, αποδούς τὰ συνθήματα καὶ διαπεμψάμενος πρός τοὺς ἐν ταῖς ἐνέδραις συνεπεχείρει πανταχόθεν 2 άμα τοις πολεμίοις. οί δὲ περὶ τὸν Φλαμίνιον, παραδόξου γενομένης αὐτοῖς τῆς ἐπιφανείας, ἔτι δὲ δυσσυνό- 5 πτου της κατά τὸν ἀέρα περιστάσεως ύπαργούσης καὶ τῶν πολεμίων κατά πολλούς τόπους έξ ύπερδεξίου καταφερομένων και προσπιπτόντων, ούν οίον παραβοηθεῖν εδύναντο πρός τι των δεομένων οί ταξίαρχοι και χιλίαρχοι των 'Ρω-3 μαίων, άλλ' οὐδὲ συννοῆσαι τὸ γινόμενον άμα γάρ οἱ μὲν 278 κατά πρόσωπον, οί δ' απ' οὐρᾶς, οί δ' ἐκ τῶν πλαγίων 4 αὐτοῖς προσέπιπτον. διὸ καὶ συνέβη τοὺς πλείστους ἐν αὐτῷ τῷ τῆς πορείας σχήματι κατακοπῆναι, μὴ δυναμένους αύτοις βοηθείν, άλλ' ώσανεί προδεδομένους ύπὸ τῆς 5 του προεστώτος άχρισίας έτι γαρ διαβουλευόμενοι τί δεί 15 6 πράττειν, ἀπώλλυντο παραδόξως. Εν ὧ καιρῷ καὶ τὸν Φλαμίνιον αὐτὸν δυσχρηστούμενον καὶ περικακοῦντα τοῖς 7 όλοις προσπεσόντες τινές των Κελτων απέπτειναν. Επεσον οὖν τῶν Ῥωμαίων κατὰ τὸν αὐλῶνα σχεδὸν εἰς μυρίους καὶ πεντακισχιλίους, οὖτ' εἴκειν τοῖς παροῦσιν οὖτε πράτ- 20 τειν οὐδὲν δυνάμενοι, τοῦτο δ' ἐκ τῶν ἐθισμῶν αὐτὸ περί πλείστου ποιούμενοι, τὸ μὴ φεύγειν μηδὲ λείπειν τὰς τά-8 ξεις. οἱ δὲ κατὰ πορείαν μεταξὺ τῆς λίμνης καὶ τῆς παρωρείας έν τοῖς στενοῖς συγκλεισθέντες αἰσχρῶς, ἔτι δὲ 9 μᾶλλον ταλαιπώρως διεφθείροντο συνωθούμενοι [μέν] 25 γαρ είς την λίμνην οι μέν δια την παράστασιν της διανοίας δρμώντες έπὶ τὸ νήχεσθαι σὺν τοῖς ὅπλοις ἀπεπνίγοντο, τὸ δὲ πολὺ πληθος μέχρι μὲν τοῦ δυνατοῦ προβαίνον είς την λίμνην έμενε τὰς κεφαλὰς αὐτὰς ὑπὲρ τὸ 10 ύγρον ύπερίσχον, ἐπιγενομένων δὲ τῶν ἱππέων καὶ προ- 30

^{2.} προτοπορεῖαν \mathbf{F} διαπεμψάμενον $\mathbf{A^1F}$, διαπεμψάμενου $\mathbf{A^2}$ 5. δυσσυνόπτου $\mathbf{A^2}$ $\mathbf{A^2}$ (R), δυσσυνόπτους $\mathbf{A^1F}$ 12. συναῖβη \mathbf{F} τοὺς πλείστους | τοὺς εν \mathbf{A} (FR), corr. Rei 259 18. προσπεσώντες \mathbf{F} 21. εθισμών $\mathbf{A^3}$, είθισμών \mathbf{F} , είθισμών \mathbf{R} αυτών \mathbf{F} 22. λείπειν \mathbf{C} , λειπεῖν \mathbf{F} , λιπειν (sine acc.) \mathbf{A} (R) 23. κατὰ πορείαν \mathbf{C} α, καταπορεῖαν \mathbf{F} , κατὰ πορίαν \mathbf{A} 24. εσχρώς \mathbf{F} 25. ταλεπόρως διεφθεῖροντω συνοθουμενοι \mathbf{F} μὲν om. $\mathbf{E^1}$ Rei 259 27. ὀρμόντες \mathbf{F}

278, 22]

δήλου γενομένης ἀπωλείας έξαιροντες τὰς χεῖρας καὶ δεόμενοι ζωγρείν και πάσαν προϊέμενοι φωνήν τὸ τελευταίον οί μεν ύπο των πολεμίων, τινές δε παρακαλέσαντες αύτοὺς διεφθάρησαν. έξακισχίλιοι δ' ἴσως τῶν κατὰ τὸν 11 5 αὐλῶνα τοὺς κατὰ πρόσωπον νικήσαντες παραβοηθεῖν μὲν τοῖς ίδίοις καὶ περιίστασθαι τοὺς ὑπεναντίους ἡδυνάτουν διά τὸ μηδέν συνοράν των γινομένων, καίττερ μεγάλην δυνάμενοι πρός τὰ ὅλα παρέχεσθαι χρείαν αεὶ δὲ τοῦ πρό- 12 σθεν δρεγόμενοι προήγον, πεπεισμένοι συμπεσείσθαί τισιν, 10 έως έλαθον έκπεσόντες πρός τους υπερδεξίους τόπους. 279 γενόμενοι δ' ἐπὶ τῶν ἄκρων, καὶ τῆς ὀμίχλης ἤδη πεπτω- 13 κυίας συνέντες τὸ γεγονὸς ἀτύχημα, καὶ ποιεῖν οὐδὲν ὄντες έτι δυνατοί διὰ τὸ τοῖς ὅλοις ἐπιχρατεῖν καὶ πάντα προκατέχειν ήδη τους πολεμίους, συστραφέντες ἀπεχώρη-15 σαν είς τινα κώμην Τυρρηνίδα. μετὰ δὲ τὴν μάχην ἀπο- 14 σταλέντος ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ μετὰ τῶν Ἰβήρων καὶ λογχοφόρων Μαάρβα καὶ περιστρατοπεδεύσαντος τὴν κώμην, ποιχίλης αὐτοῖς ἀπορίας περιεστώσης, ἀποθέμενοι τὰ ὅπλα παρέδοσαν αύτους υποσπόνδους ώς τευξόμενοι τῆς σω-20 τηρίας.

Τὰ μὲν οὖν περὶ τὸν ὅλον κίνδυνον τὸν γενόμενον ἐν 15
Τυρρηνία Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις τοῦτον ἐπετελέσθη
τὸν τρόπον ᾿Αννίβας δέ, πρὸς αὐτὸν ἐπαναχθέντων τῶν 85
ὑποσπόνδων, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων, συν25 αγαγών πάντας ὄντας πλείους τῶν μυρίων καὶ πεντακισχιλίων, πρῶτον μὲν διεσάφησεν ὅτι Μαάρβας οὐκ εἴη κύριος 2
ἄνευ τῆς αὐτοῦ γνώμης διδοὺς τὴν ἀσφάλειαν τοῖς ὑποσπόνδοις, μετὰ δὲ ταῦτα κατηγορίαν ἐποιήσατο Ῥωμαίων.
λήξας δὲ τούτων, ὅσοι μὲν ἦσαν Ῥωμαῖοι τῶν ἑαλωκότων, 8

^{1.} γινομένης C^1 ἀπολείας F, τῆς ἀπωλείας Hertleinius Fleckeiseni annal. 1877 p. 34 3. 4. post αὐτοὺς forsitan addendum sit αὐτοὶ vel αὐτομάτως (sese inmergunt Liv. 22, 6, 6) 5. νικήσαντας F 6. οἰτείοις C 11. δὲ R^s ὁμίχλης F^sR^s 12. γεγωνος F 13. δυνατοὶ ἔτι A^sFR , transposuit A^s notis A^s te A^sFR transposuit A^s notis A^s transposuit A^s notis A^s te A^sFR transposuit A^s notis A^s to A^s transposuit A^s notis A^s notis A^s transposuit A^s notis A^s notis A^s transposuit A^s notis A^s notis A^s transposuit A^s notis A^s notis

διέδωκεν εἰς φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, τοὺς δὲ συμμάχους 4 ἀπέλυσε χωρὶς λύτρων ἄπαντας εἰς τὴν οἰκείαν, ἐπιφθεγξάμενος τὸν αὐτὸν ὃν καὶ πρόσθεν λόγον, ὅτι πάρεστι πολεμήσων οὐκ Ἰταλιώταις ἀλλὰ Ῥωμαίοις ὑπὲρ τῆς Ἰταλιω- 5 τῶν ἐλευθερίας. τὴν δ' ἑαυτοῦ δύναμιν ἀνελάμβανε, καὶ 5 τῶν νεκρῶν τῶν ἐκ τῆς σφετέρας δυνάμεως τοὺς ἐπιφανεστάτους ἔθαψεν, ὄντας εἰς τριάκοντα τὸν ἀριθμόν ὁ οἱ μιὲν γὰρ πάντες εἰς χιλίους καὶ πεντακοσίους ἔπεσον, ὧν 6 ἦσαν οἱ πλείους Κελτοί. ταῦτα δὲ πράξας διενοεῖτο μετὰ τάδελφοῦ καὶ τῶν φίλων ποῦ καὶ πῶς δεῖ ποιεῖσθαι τὴν 10 δρμήν, εὐθαρσὴς ὧν ἤδη περὶ τῶν ὅλων.

Είς δὲ τὴν Ῥώμην προσπεσόντος ἤδη τοῦ γεγονότος ατυγήματος, στέλλεσθαι μέν ή ταπεινοῦν τὸ συμβεβηκὸς οί προεστώτες του πολιτεύματος ήδυνάτουν διά τὸ μέγε- 280 θος τῆς συμφορᾶς, λέγειν δὲ τοῖς πολλοῖς ἡναγκάζοντο τὰ 13 8 γεγονότα, συναθροίσαντες τὸν δημον εἰς ἐκκλησίαν. διόπερ άμα τῷ τὸν στρατηγὸν εἰπεῖν τοῖς ὄχλοις ἀπὸ τῶν ἐμβόλων ότι λειπόμεθα μάχη μεγάλη, τηλικαύτην συνέβη γενέσθαι διατροπην ώστε τοῖς παραγενομένοις ἐφ' ἐκατέρων τῶν καιρῶν πολλῷ μεῖζον τότε φανῆναι τὸ γεγονὸς ἢ παρ' αὐτὸν 20 9 τὸν τῆς μάχης καιρόν. καὶ τοῦτ' εἰκότως συνέβη πολλών γὰρ χρόνων ἄπειροι καὶ τοῦ ξήματος καὶ τοῦ πράγματος ύπάρχοντες τῆς ὁμολογουμένης ἥττης οὐ μετρίως οὐδὲ κατὰ 10 στημα την περιπέτειαν έφερον. οὐ μην η γε σύγκλητος άλλ' έπι τοῦ καθήκοντος έμενε λογισμοῦ και διενοείτο 25 περί τοῦ μέλλοντος, πῶς καὶ τί πρακτέον ἐκάστοις είη. Κατὰ δὲ τοὺς τῆς μάχης καιροὺς Γναῖος Σερουίλιος δ 86

² προχαθήμενος υπατος ἐπὶ τῶν κατ' 'Αρίμινον τόπων (οὖτοι δ' εἰσὶν ἐπὶ τῆς παρὰ τὸν ' Ιδρίαν πλευρᾶς, οὖ συν-

^{1.} διώχειν AFR, ἔδωχεν C, corr. Rei 261 5. ἐλευθερίας: des. F δὲ αὐτοῦ AR, corr. Di 9. μετ' ἀδελφοῦ AR, corr. Rei 261
18. συνέβη γενέσθαι ABC Suid. ν. λειπόμεθα, συνέβαινε γίγνεσθαι BE 23. τῆς ὁμολογουμένης ἤττης in suspicionem vocat Na 120
24. 25. οὐ μην ἀλλ' ἢ γε σύγχλητος ἐπὶ Bentenus observ. crit. p. 33
27. καὶ ante Γναῖος add. G 28. ἀριμηνὼν Α¹, ἀριμηνὸν Α²BDE, ἀρίμηνον G

280, 17] άπτει τὰ Γαλατικὰ πεδία πρὸς τὴν ἄλλην Ἰταλίαν, οὐ μακράν της είς θάλατταν έκβολης των του Πάδου στομάτων) ακούσας εἰσβεβληκότα τὸν Αννίβαν εἰς Τυρρηνίαν 3 αντιστρατοπεδεύειν τω Φλαμινίω, ἐπεβάλετο μὲν πᾶσι τοῖς 5 στρατοπέδοις αὐτὸς συνάπτειν, ἀδυνατῶν δὲ διὰ τὸ τῆς στρατιᾶς βάρος Γάιον Κεντήνιον κατὰ σπουδήν δούς τετρακισχιλίους ἱππεῖς προεξαπέστειλε, βουλόμενος, εἰ δέοινθ' οί καιροί, πρὸ τῆς αύτοῦ παρουσίας τούτους καταταχείν. 'Αννίβας δέ, μετὰ τὴν μάχην προσαγγελθείσης 4 10 αὐτῶ τῆς τῶν ὑπεναντίων βοηθείας, ἐξαποστέλλει Μαάρβαν έγοντα τοὺς λογγοφόρους καὶ τὸ μέρος τῶν ἱππέων. οί και συμπεσόντες τοίς περί τὸν Γάιον ἐν αὐτῆ μὲν τῆ 5 πρώτη συμπλοχή σχεδον τους ημίσεις αὐτῶν διέφθειραν, τοὺς δὲ λοιποὺς εἴς τινα λόφον συνδιώξαντες τῆ κατὰ 15 πόδας ημέρα πάντας έλαβον υποχειρίους. Εν δε τη Γρώμη 6 τριταίας ούσης της κατά την μάγην προσαγγελίας, καὶ μά-281 λιστα τότε του πάθους κατά την πόλιν ωσανεί φλεγμαίνοντος, ἐπιγενομένης καὶ ταύτης τῆς περιπετείας οὐ μόνον τὸ πληθος άλλὰ καὶ τὴν σύγκλητον αὐτὴν συνέβη διατρα-20 πηναι. διὸ καὶ παρέντες την κατ' ένιαυτὸν άγωγην τῶν 7 πραγμάτων και την αίρεσιν των άρχόντων μειζόνως έπεβάλοντο βουλεύεσθαι περί των ένεστώτων, νομίζοντες αὐτοχράτορος δείσθαι στρατηγού τὰ πράγματα καὶ τοὺς περιεστώτας καιρούς.

25 Αννίβας δε κατατεθαροπώς τοις όλοις ήδη το μεν συν- 8 εγγίζειν τῆ Ρώμη κατὰ τὸ παρὸν ἀπεδοκίμασεν, τὴν δε χώραν ἐπιπορευόμενος ἀδεῶς ἐπόρθει, ποιούμενος τὴν πο- ρείαν ὡς ἐπὶ τὸν Αδρίαν. διανύσας τε τήν τε τῶν "Ομβρων 9 καλουμένην χώραν καὶ τὴν τῶν Πικέντων ἦκεν δεκαταῖος 30 πρὸς τοὺς κατὰ τὸν Αδρίαν τόπους, πολλῆς μὲν λείας γε- 10

^{4.} ἐπεβάλλετο Stichius (vide praef. ad 3, 54, 8) 6. στρατείας AR, cotr. Re 7. προ * εξαπέστειλε, eraso σ, A 7. 8. δεοιν $| \vartheta \rangle$ οί $| A^2 |$ ex δε * ιν $| \vartheta \rangle$ οί 8. κατασχεῖν BD 10. μααρβάν A 23. καὶ κατὰ Fr. Osannus commentar, seminarii Gissensis specim. V 1858 p. 16 26. 27. ἔπιπο-ρενόμενος δὲ τὴν χώραν C 27. διεπόρθει D 28. τε (prius) A(B), δὲ vulgo ex CD, om. E 28. 29. τὴν τῶν ἰσόμβρων καλουμένων C 29. ἦχε R³

γονώς έγκρατής, ώστε μήτ' άγειν μήτε φέρειν δύνασθαι τὸ στρατόπεδον τὰς ώφελείας, πολύ δὲ πληθος άνθρώπων 11 ἀπεκταγκώς κατὰ τὴν δίοδον καθάπες γὰς ἐν ταῖς τῶν πόλεων καταλήψεσι, και τότε παράγγελμά τι δεδομένον ην φονεύειν τους υποπίπτοντας των έν ταις ήλικίαις. 5 ταῦτα δ' ἐποίει διὰ τὸ προϋπάρχον αὐτῷ μῖσος ἔμφυτον 87 προς Ένωμαίους. Εν ῷ καιρῷ καταστρατοπεδεύσας παρά τὸν Αδρίαν, ἐν χώρα πρὸς πάντα τὰ γεννήματα διαφερούση, μεγάλην έποιείτο σπουδήν ύπερ της αναλήψεως καί θεραπείας των ανδρών, ούχ ήττον δε και των ίππων 10 2 ως αν γαρ υπαίθρου της παραχειμασίας γεγενημένης έν τοῖς κατὰ Γαλατίαν τόποις, ὑπό τε τοῦ ψύχους καὶ τῆς ανηλειψίας, έτι δὲ τῆς μετὰ ταῦτα διὰ τῶν έλῶν πορείας καί ταλαιπωρίας έπεγεγόνει σχεδόν απασι τοῖς επποις, δμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσιν, δ λεγόμενος λιμόψωρος καὶ 15 3 τοιαύτη καχεξία. διὸ γενόμενος έγκρατης χώρας εὐδαίμονος ξσωματοποίησε μέν τοὺς ἵππους, ἀνεκτήσατο δὲ τά 282 τε σώματα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν στρατιωτῶν, μετακαθώπλισε δὲ τοὺς Λίβυας εἰς τὸν Ρωμαϊκὸν τρόπον ἐκλεκτοῖς 4 ὅπλοις ως ᾶν γεγονως κύριος τοσούτων σκύλων. ἐξαπέ- 20 στειλε δέ κατά θάλατταν έν τω καιρώ τούτω και τούς διασαφήσοντας είς την Καρχηδόνα περί των γεγονότων: τότε γαρ πρώτον ήψατο θαλάττης άφ' οδ την είσβολην 5 έποιήσατο την είς Ιταλίαν. έφ' οίς ακούσαντες μεγαλείως εχάρησαν οἱ Καρχηδόνιοι, καὶ πολλὴν ἐποιοῦντο 3 σπουδήν και πρόνοιαν ύπερ τοῦ κατά πάντα τρόπον έπικουφείν και τοις εν Ιταλία και τοις εν Ιβηρία πράγμασι.

^{1.} μήτε άγειν AR 3. ἀπεκτακὼς B^{a} C, ἀπεκταγὼς DE 4. καὶ τότε παραγ|γέλματι A^{1} , καὶ τότε παραγ|γέλματι A^{2} , καὶ τῷ τότε παραγ|γέλματι A^{2} , καὶ τῷ τότε παραγ|γέλματι A^{2} , A^{2} τῆς οm. Suid. v. ἀναληψις 12. ὑπὸ δὲ Suid. v. λιμόψωρος 13. δὲ | τῆς μεταταῦτα A^{2} , δὲ τῆς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα A^{2} , δὲ τῆς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα A^{2} (CDE), δὲ τῆς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα A^{2} , δὲ τῆς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα A^{2} , δὲ A^{2} στρατιωτῶν A^{2} , ανδρών A^{2} C, ανθρώπων Suid. μεθώπλισε A^{2} C (sed conf. B^{2} praef. 78) 19. 20. τρόπον ὡς ἀν πολλῶν ὅπλων γεγονὼς κύριος ἐκ τῶν τοσούτων σκύλων A^{2} C 19. ἐκδὲ τοῖς A^{2} C, καὶ A^{2} C (Sobetum Mnemos. N. S. IV 362 [Collect. crit. 10] hanc formam praeferentem refellit B^{2} Fleckeiseni annal. 1884 p. 120) 27. καὶ prius om. C

282, 12]

Ψωμαΐοι δὲ δικτάτορα μὲν κατέστησαν Κόιντον Φάβιον, 6 άνδρα καί φρονήσει διαφέροντα καί πεφυκότα καλώς. έτι γοῦν ἐπεκαλοῦντο καὶ καθ' ἡμᾶς οἱ ταύτης τῆς οἰκίας Μάξιμοι, τοῦτο δ' ἐστὶ μέγιστοι, διὰ τὰς ἐκείνου τὰνδρὸς ἐπι-5 τυγίας καὶ πράξεις. ὁ δὲ δικτάτωρ ταύτην ἔχει τὴν δια- 7 φοράν των υπάτων των μεν γάρ υπάτων έκατέρω δώδεκα πελέχεις αχολουθοῦσι, τούτω δ' είχοσι και τέτταρες, κά- 8 κείνοι μέν έν πολλοίς προσδέονται τῆς συγκλήτου πρὸς τὸ συντελεῖν τὰς ἐπιβολάς, οὖτος δ' ἐστὶν αὐτοκράτωρ στρα-10 τηγός, οδ κατασταθέντος παραχρημα διαλύεσθαι συμβαίνει πάσας τὰς ἀρχὰς ἐν τῆ Ῥώμη πλην τῶν δημάρχων. οὐ 9 μην άλλα περί μεν τούτων εν άλλοις απριβεστέραν ποιησόμεθα την διαστολήν άμα δὲ τῷ δικτάτορι κατέστησαν ίππάρχην Μάρκον Μινύκιον. οδτος δὲ τέτακται μὲν ὑπὸ 15 τὸν αὐτοκράτορα, γίνεται δ' οἱονεὶ διάδοχος τῆς ἀρχῆς ἐν τοῖς ἐχείνου περισπασμοῖς.

'Αννίβας δὲ κατὰ βραχὺ μεταθεὶς τὴν παρεμβολὴν 88 ἐνδιέτριβε τῆ παρὰ τὸν 'Αδρίαν χώρα, καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἐκλούων τοῖς παλαιοῖς οἴνοις διὰ τὸ πλῆθος ἐξεθεράπευσε 283 τὴν καχεξίαν αὐτῶν καὶ τὴν ψώραν, παραπλησίως δὲ καὶ 2 τῶν ἀνδρῶν τοὺς μὲν τραυματίας ἐξυγίασε, τοὺς δὲ λοιποὺς εὐέκτας παρεσκεύασε καὶ προθύμους εἰς τὰς ἐπιφερομένας χρείας. διελθὼν δὲ καὶ καταφθείρας τήν τε Πραιτεττια- 3 νὴν καὶ τὴν 'Αδριανὴν ἔτι δὲ τὴν Μαρρουκίνην καὶ Φρεν-25 τανὴν χώραν, ὥρμησε ποιούμενος τὴν πορείαν εἰς τὴν Ἰαπυγίαν, ἦς διηρημένης εἰς τρεῖς ὀνομασίας, καὶ τῶν μὲν προσ-4 αγορευομένων Δαυνίων * * τῶν δὲ Μεσσαπίων, εἰς πρώτην ἐνέβαλε τὴν Δαυνίαν. ἀρξάμενος δὲ ταύτης ἀπὸ Λουκαρίας, 5 οὕσης ἀποικίας 'Ρωμαίων, ἐπόρθει τὴν χώραν. μετὰ δὲ 6

^{1.} δικτάτωρα Re 3. ἐπικαλοῦνται Bentenus observ. crit. p. 34 5. post ταύτην add. γε C 13. δικτάτωρι Re 14. Μινούκιον vulgo ex C ante Di 17. δ δὲ ἀννίβας C μετατιθείς Be 21. ὑγίαζε D² 23. πραιτεττειανὴν A¹, corr. A² (ει punctis notata) BDE, πρεντετιανὴν C 24. μαρουκίνην AR, corr. Sch φρεντάνην AR (φρετοτάνην D) 25. εἰς AR, ὡς ἐπὶ vulgo ex C ante Di 27. post Δαυνίων add. τῶν δὲ Πευκετίων Cluverus Ital. p. 1208 μεσσατίων AR, corr. CE² 28. Λουκερίας vulgo ex AR (conf. ad 3, 100, 1)

ταῦτα καταστρατοπεδεύσας περί τὸ καλούμενον Οἰβώνιον έπέτρεχε την Αργυριππανήν, και πάσαν άδεως έλεηλάτει την Δαυνίαν. Εν ῷ καιρῷ καὶ Φάβιος, μετὰ την κατάστασιν θύσας τοῖς θεοῖς, ἐξώρμησε μετὰ τοῦ συνάρχοντος καὶ των έκ του καιρού καταγραφέντων τεττάρων στρατοπέδων. 5 8 συμμίξας δὲ ταῖς ἀπ' 'Αριμίνου βοηθούσαις δυνάμεσι περὶ την Δαυνίαν, Γναΐον μεν τον υπάρχοντα στρατηγον απολύσας τῆς κατὰ γῆν στρατείας ἐξαπέστειλε μετὰ παραπομπῖς είς την Ρώμην, έντειλάμενος, έάν τι κατά θάλατταν κινώνται Καρχηδόνιοι, βοηθείν ἀεὶ τοῖς ὑποπίπτουσι καιροῖς, 10 9 αὐτὸς δὲ μετὰ τοῦ συνάρχοντος παραλαβών τὰς δυνάμεις άντεστρατοπέδευσε τοῖς Καργηδονίοις πεοὶ τὰς Αίκας καλουμένας, ἀπέχων τῶν πολεμίων περί πεντήχοντα σταδίους. 89 Αννίβας δὲ συνείς τὴν παρουσίαν τοῦ Φαβίου καὶ βουλόμενος έξ εφόδου καταπλήξασθαι τοὺς ὑπεναντίους, έξαγα- 13 γων την δύναμιν και συνεγγίσας τω των Ρωμαίων χάρακι παρετάξατο χρόνον δέ τινα μείνας, οὐδενὸς ἐπεξιόντος. 2 αὖθις ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ παρεμβολήν. ὁ γὰρ Φάβιος διεγνωχώς μήτε παραβάλλεσθαι μήτε διαχινδυνεύειν. στογάζεσθαι δὲ πρώτον καὶ μάλιστα τῆς ἀσφαλείας τῶν 284 ύποταττομένων, έμενε βεβαίως έπὶ τῆς διαλήψεως ταύτης. 3 τὰς μέν οὖν ἀρχὰς κατεφρονεῖτο καὶ παρεῖχε λόγον ὡς άποδεδειλιακώς και καταπεπληγμένος τὸν κίνδυνον τω δὲ χρόνω πάντας ήνάγκασε παρομολογήσαι καλ συγχωρείν ώς οὖτε νουνεχέστερον οὖτε φρονιμώτερον οὐδένα δυνατὸν ἦν μ 4 χρησθαι τοῖς τότε περιεστώσι καιροῖς. ταχὸ δὲ καὶ τὰ πράγματα προσεμαρτύρησε τοῖς λογισμοῖς αὐτοῦ. καὶ τοῦτ' 5 είκότως έγένετο. τὰς μεν γὰρ τῶν ὑπεναντίων δυνάμεις συνέβαινε γεγυμνάσθαι μέν έκ τῆς πρώτης ἡλικίας συνεχῶς έν τοῖς πολεμιχοῖς, ἡγεμόνι δὲ χρῆσθαι συντεθραμμένω 30 σφίσι καὶ παιδομαθεί περὶ τὰς ἐν τοῖς ὑπαίθροις χρείας.

^{1.} περί] ἐπί Β ἰβώνιον C 2. ἀργυριπανην (sine acc.) Α, ἀργυριππάνην Β, ἀργυριπάνην DE 6. ἀριμηνοῦ ΑR, ι pro η corr. D² 7. δαυνίαν Α² (vel A') R, δ***νίαν Α¹ (conf. praef.), Ναρνίαν Seeckius Hermes XII 509 s. 8. στρατίᾶς ADE 12. ἀί|γας Α(R), corr. J. F. Gronovius ad Liv. 23, 1, 1 31. περί] πρὸς D

284, 13]

νενικηκέναι δὲ πολλάς μὲν ἐν Ἰβηρία μάχας δὶς δὲ Ῥω- 6 μαίους έξης και τους συμμάχους αὐτῶν, τὸ δὲ μέγιστον, απεγνωκότας πάντα μίαν έχειν έλπίδα τῆς σωτηρίας τὴν έν τῷ νιχᾶν περί δὲ τὴν τῶν Ῥωμαίων στρατιὰν τάναντία 7 5 τούτοις ύπῆρχε. διόπερ εἰς μὲν τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίν- 8 δυνον ούχ ολός τ' ήν συγκαταβαίνειν, προδήλου τῆς έλαττώσεως ύπαρχούσης είς δὲ τὰ σφέτερα προτερήματα τοῖς λογισμοῖς ἀναχωρήσας ἐν τούτοις διέτριβε καὶ διὰ τούτων έχειριζε τὸν πόλεμον. ἦν δὲ τὰ προτερήματα Ῥωμαίων 9 10 ακατάτριπτα χορήγια και χειρών πλήθος. διόπερ κατά 90 τοὺς έξῆς χρόνους ἀντιπαρῆγεν τοῖς πολεμίοις ἀεί, καὶ τοὺς εύκαίρους προκατελάμβανε τόπους κατά την ξμπειρίαν. έχων δὲ κατὰ νώτου τὰς χορηγίας ἀφθόνους, οὐδέποτε τοὺς 2 στρατιώτας ήφίει προνομεύειν οὐδὲ χωρίζεσθαι καθάπαξ 15 έχ τοῦ χάρακος, ἄθρους δ' ἀεὶ καὶ συνεστραμμένους τηρῶν έφήδρευε τοῖς τόποις καὶ καιροῖς, καὶ πολλοὺς τῶν πολε- 3 μίων, αποσπωμένους από της ίδιας παρεμβολής έπι τας

20 νος άμα μεν άφ' ωξισμένου πλήθους ελαττοῦν ἀεὶ τοὺς 285 ὑπεναντίους, άμα δὲ τὰς τῶν ἰδίων δυνάμεων ψυχάς, προηττημένας τοῖς ὅλοις, διὰ τῶν κατὰ μέρος προτερημάτων κατὰ βραχὺ σωματοποιεῖν καὶ προσαναλαμβάνειν. εἰς ὁλο- 5 σχερῆ δὲ κρίσιν ἐξ ὁμολόγου συγκαταβαίνειν οὐδαμῶς οἰός

προνομάς διὰ τὸ καταφρονεῖν, ὑποχειρίους ἐλάμβανε καὶ κατέφθειρε τῷ τοιούτῳ τρόπῳ. ταῦτα δ' ἐποίει βουλόμε- 4

25 τ' ήν. οὐ μὴν Μάρκω γε τῷ συνάρχοντι τούτων οὐδὲν 6 ἤρεσκεν, σύμψηφον δὲ τοῖς ὄχλοις ποιῶν αὐτὸν τὸν μὲν Φάβιον κατελάλει πρὸς πάντας ως ἀγεννῶς χρωμενον τοῖς πράγμασιν καὶ νωθρῶς, αὐτὸς δὲ πρόθυμος ἦν παραβάλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν.

^{3.} ἔχειν ἐλπίδα Βοπ pro ἐλπίδα ἔχειν (conf. ΒW praef. 81 s.)
5. ὅλων Ủτ 159 ʰ (ὁμαλῶν Rei 266) pro νομάδων 10. ακατα|τριτταχορηγία (sic) A(R), ἄφθονος χορηγία CE² (ex cap. 90, 2), ακατάτριπτα corr. Re, χορήγια Sch. 11. ἀντιπαρῆγε R³, ἀντιπαρεξῆγε D
12. κατὰ] διὰ C 14. κὰν ἅπαξ A(R), corr. Di 15. άθρονς (sine spir.) A, ἀθρόονς R³ 19. δὲ Α 20. ἀφ' ὡρισμένον Βε pro ἀφωρισμένον 21. προηττημεναι (sine acc.) A, corr. Ar in marg. 23. προσαναλαμβάνειν Sch pro προσλαμβάνειν 28. πράγμασι R³ 29. δια-

Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι καταφθείραντες τοὺς προειρημένους τόπους ὑπερέβαλον τὸν Απεννίνον, καὶ κατάραντες εἰς τὴν Σαυνίτιν γώραν, οὖσαν εὐδαίμονα καὶ πολλῶν γρόνων ἀπολέμητον, εν τοιαύτη περιουσία των επιτηδείων ήσαν ώστε μήτε γρωμένους μήτε καταφθείροντας ανύειν δύνασθαι τας 5 8 λείας. κατέδραμον δὲ καὶ τὴν Οὐενοαντανήν, Ῥωμαίων αποικίαν υπάρχουσαν είλον δε και πόλιν Οὐενουσίαν, ατείγιστον ούσαν και πολλής και παντοδαπής αποσκευής 9 γέμουσαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατόπιν μὲν είποντο συνεχῶς, μιᾶς και δυείν ήμερων όδὸν ἀπέχοντες, έγγίζειν γε μὴν 10 10 καὶ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις οὐχ οἶοί τ' ἦσαν. διόπερ Αννίβας δρών τὸν Φάβιον φυγομαχοῦντα μὲν προδήλως τοῖς δ' όλοις οὐκ ἐκχωροῦντα τῶν ὑπαίθρων, ὧρμησε τολμηρῶς εἰς τὰ περὶ Καπύην πεδία, καὶ τούτων εἰς τὸν προσ-11 αγορευόμενον Φάλερνον τόπον, πεπεισμένος δυείν θά- 15 τερον, η μάγεσθαι τοις πολεμίους αναγκάσειν, η πασι δηλον ποιήσειν ότι κρατεί των όλων και παραγωρούσι Ρω-12 μαΐοι τῶν ὑπαίθρων αὐτοῖς οὖ γενομένου καταπλαγείσας ήλπιζε τὰς πόλεις δρμήσειν πρὸς τὴν ἀπὸ Ῥωμαίων ἀπό-13 στασιν. Έως γάρ τότε δυσί μάχαις ήδη λελειμμένων αὐ- 20 τῶν οὐδεμία πόλις ἀπέστη τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν πρὸς Καρχηδονίους, άλλα διετήρουν την πίστιν, καίπερ ένιαι 286 14 πάσχουσαι κακῶς. ἐξ ὧν καὶ παρασημήναιτ' ἄν τις τὴν κατάπληξιν καὶ καταξίωσιν παρά τοῖς συμμάχοις τοῦ 'Ρωμαίων πολιτεύματος.

91 Οὐ μὴν ἀλλ' ος 'Αννίβας εἰκότως ἐπὶ τούτους κατ2 ήντα τοὺς λογισμούς. τὰ γὰρ πεδία τὰ κατὰ Καπύην ἐπιφανέστατα μέν ἐστι τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ διὰ τὸ κάλλος καὶ διὰ τὸ πρὸς αὐτῆ κεῖσθαι

αινδυνεύειν Βε pro παρααινδυνεύειν (conf. 3, 89, 2; 3, 94, 10) 2. ἀπέννινον Α°D, ἀπεννίνον Β°, ἀπεννινον Ε, ἀπενίνον C 3. σαυνίτιν ΑR 5. μὴ χρωμένους Α 6. οὐενοαντάνην ΑR, Οὐενεουεντανήν Di 7. Τελεσίαν Cluverus Ital. p. 1224 ex Liv. 22, 13, 1 (conf. Henr. Stuerenburgium de Romanorum cladibus Trasumene et Cannensi, progr. Thom. Lipsiae 1883, p. 14) 10. δυεῖν ΑΒ, δυοῖν vulgo ex R 11. τε R° 15. δυοῖν ΑR (conf. praef. ad 3, 22, 2) 19. ἀρμήσειν Α 21. post πρὸς add. τοὺς Β 24. παρὰ τοῖς συμ 26. γε ΑR

286, 91

τῆ θαλάττη καὶ τούτοις χρῆσθαι τοῖς ἐμπορίοις εἰς ἃ σχεδὸν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης κατατρέχουσιν οἱ πλέοντες εἰς Ίταλίαν, περιέχουσι δέ καὶ τὰς ἐπιφανεστάτας καὶ καλλί- 3 στας πόλεις τῆς Ιταλίας ἐν αύτοῖς. τὴν μὲν γὰρ παρα- 4 5 λίαν αὐτῶν Σενουεσανοί καὶ Κυμαῖοι καὶ Δικαιαρχῖται νέμονται, πρός δὲ τούτοις Νεαπολίται, τελευταίον δὲ τὸ των Νουκερίνων έθνος της δε μεσογαίου τὰ μεν πρός 5 τὰς ἄρχτους Καληνοί καὶ Τιανίται κατοικοῦσι, τὰ δὲ πρὸς έω και μεσημβρίαν Δαύνιοι και Νωλανοί κατά μέσα δὲ 6 10 τὰ πεδία κεῖσθαι συμβαίνει τὴν πασῶν ποτε μακαριωτάτην γεγονυῖαν πόλιν Καπύην, ἐπιεικέστατος δὲ καὶ παρά 7 τοῖς μυθογράφοις ὁ περὶ τούτων τῶν πεδίων λέγεται λόγος προσαγορεύεται δε και ταῦτα Φλεγραῖα, καθάπερ καὶ έτερα τῶν ἐπιφανῶν πεδίων. Θεούς γε μὴν μάλιστα 15 περί τούτων είκος ήρικέναι διὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. ἅμα δὲ τοῖς προειρημένοις ὀχυρὰ δοκεῖ καὶ δυσ- 8 έμβολα τελέως είναι τὰ πεδία· τὰ μὲν γὰρ θαλάττη, τὸ δὲ πλεῖον ὄρεσι μεγάλοις πάντη καὶ συνεχέσι περιέχεται, δι' ών είσβολαὶ τρεῖς ὑπάργουσι μόνον ἐκ τῆς μεσογαίου 20 στεναί και δύσβατοι, μία μεν ἀπὸ τῆς Σαυνίτιδος, * * * 9 287 ή δὲ κατάλοιπος ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς Ἱρπίνους τόπων. διό- 10 περ ξμελλον είς ταῦτα καταστρατοπεδεύσαντες ώσπερ είς θέατρον οί Καρχηδόνιοι καταπλήξεσθαι μεν τῷ παραλόγω πάντας, έκθεατριείν δε τους πολεμίους φυγομαχούντας, αυ-25 τοὶ δ' ἐξ ὁμολόγου φανήσεσθαι τῶν ὑπαίθρων κρατοῦντες.

^{1.} χρῆσθαι τοῖς ἐμπορίοις Βen pro τοῖς ἐμπορίοις χρῆσθαι ἐμπορείοις ADE 2. ἐκ πάσης Ur 159 $^{\rm b}$ pro ἀπάσης 4. τῆς Ἰταλίας om. G 5. σεννουεσάνοι ** (οι A^2 vel A^r) A(DE), σενουεσάνοι B^* G, Σενουεσσανοί Steph. Byz., Σενουεσσανοί vulgo post Sch 6. νεα-Β° C, Σενοεσσανοί Steph. Byz., Σενουεσσανοί vulgo post Sch 6. νεαπολίται AR, corr. Ε 8. καλληνοί (sine acc.) Α, κάλληνοί Β, κάλλη | C, καλληνοί DE, alterum λ expulit Ca τιανίται AB (τυανίται C), accentum corr. DE 9. δαυνιοί (sine acc.) A (R), Κανδίνοί Holstenius apud Gro ad h. l., Καλατῖνοί Schaeferus Philol. XX 176 νωλανοί (sine acc.) Α, νωλάνοι C, νωλάνοί Ε, accentum corr. D 15. ηρικέναι Ur 159 pro εἰρηκέναι 16. δυσέμβολα Ca pro δυσέκβολα 17. τελέως AB²R, τελείως B^1 18. πλέον C 20. post Σαννίτιδος add. δευτέρα δὲ η ἀπὸ τοῦ ἐριβανοῦ C ex cap. 92, 1, δευτέρα δὲ η ἀπὸ (immo δ' ἀπὸ) τῆς Λατίνην χώρας coni. Sch, δευτέρα δ' ἀπὸ τῆς Λατίνης BW 21. ἰριπινούς AR, corr. Sch 25. δὲ R°

Αννίβας μεν οθν τοιούτοις χρησάμενος λογισμοίς, καλ διελθών έκ τῆς Σαυνίτιδος τὰ στενά κατά τὸν Ἐριβιανὸν καλούμενον λόσον, κατεστρατοπέδευσε παρά τὸν "Αθυρνον ποταμόν, δς σχεδον δίχα διαιρεί τὰ προειρημένα πε-2 δία, καὶ τὴν μὲν παρεμβολὴν ἐκ τοῦ πρὸς Ῥώμην μέρους 5 είχε, ταις δε προνομαις παν επιτρέχων επόρθει το πεδίον 3 άδεως. Φάβιος δὲ κατεπέπληκτο μὲν τὴν ἐπιβολὴν καὶ τόλμαν των υπεναντίων, τοσούτω δὲ μαλλον ἐπὶ των κε-4 κριμένων έμενεν. δ δε συνάρχων αὐτοῦ Μάρκος καὶ πάντες οί κατὰ τὸ στρατόπεδον χιλίαρχοι καὶ ταξίαρχοι, νομί- 10 ζοντες εν καλώ τους πολεμίους απειληφέναι, σπεύδειν ώσντο δείν και συνάπτειν είς τὰ πεδία και μὴ περιοράν τὴν 5 έπιφανεστάτην χώραν δηουμένην. Φάβιος δὲ μέχρι μὲν τοῦ συνάψαι τοῖς τόποις ἔσπευδε καὶ συνυπεκρίνετο τοῖς 6 προθύμως και φιλοκινδύνως διακειμένοις, έγγίσας δὲ τῷ 15 Φαλέρνω ταῖς μὲν παρωρείαις ἐπιφαινόμενος ἀντιπαρῆγε τοῖς πολεμίοις, ώστε μη δοκεῖν τοῖς αὐτῶν συμμάγοις ἐχ-Τ χωρείν τῶν ὑπαίθρων, εἰς δὲ τὸ πεδίον οὐ καθίει τὴν δύναμιν, εὐλαβούμενος τοὺς δλοσχερεῖς χινδύνους διά τε τὰς προειρημένας αίτίας καὶ διὰ τὸ προφανῶς ἱπποκρατεῖν 20 παρά πολύ τούς ύπεναντίους.

3 'Αννίβας δ' ἐπειδὴ καταπειράσας τῶν πολεμίων καὶ καταφθείρας πᾶν τὸ πεδίον ἤθροισε λείας ἄπλετον πλῆ- 288 θος, ἐγίνετο πρὸς ἀναζυγήν, βουλόμενος μὴ καταφθεῖραι τὴν λείαν, ἀλλ' εἰς τοιοῦτον ἀπερείσασθαι τόπον ἐν ῷ καὶ Σ τὴν παραχειμασίαν δυνήσεται ποιήσασθαι, ἵνα μὴ μόνον κατὰ τὸ παρὸν εὐωχίαν ἀλλὰ συνεχῶς δαψίλειαν ἔχη τῶν

^{1.} inc. F fol. 29^τ: ἀννίβας μὲν οὖν cet., adscripto ad marginem titulo ἀννίβου ὁδοιπορία καὶ ἐπίνοια στρατηγική 2. τὰ ante κατὰ add. Di ἐριβιακὸν F 3. Οὔλθυρνον vulgo post Sch, librorum scripturam restituit Teuffelius Mus. Rhen. VII 471 s. (et conf. Carolum Jacoby Philol. XLV 332) 4. διχὰ Α, διχᾶ F διαιρεῖ C, διαιρεῖται ΑFΒ (θεωρεῖται DE) 5. τὴν ante Ῥωμην add. C 6. ἐπόρθη F 8. εναντίων (sine spir.) F τοιούτω ΑF(R), καὶ οὕτω C, corr. Be auctore Sch 13. δηουμένην ΑF (item, ut videtur, R) φλαμίνιος C, item p. 307, 1 17. αὐτοῖς AFR, corr. C 18. καθαίει F 22. δὲ R¹ 23. ασπετον C 24. περὶ Di vol. IV p. 166 27. post ἀλλὰ add. καὶ C

288, 61 έπιτηδείων τὸ στρατόπεδον. Φάβιος δὲ καὶ κατανοῶν αὐ- 10 τοῦ τὴν ἐπιβολήν, ὅτι προχειρίζεται ποιεῖσθαι τὴν ἐπάγοδον ήπερ εποιήσατο και την είσοδον, και θεωρών τοις τόπους στενούς όντας καὶ καθ' ύπερβολην εύφυεις πρός 5 έπίθεσιν, έπ' αὐτῆς μέν τῆς διεκβολῆς περί τετρακισχι- 11 λίους ἐπέστησε, παρακαλέσας χρήσασθαι τῆ προθυμία σὺν καιρώ μετά της των τόπων εύφυΐας, αὐτὸς δὲ τὸ πολὸ μέρος έχων της δυνάμεως έπί τινα λόφον υπερδέξιον προ τῶν στενῶν κατεστρατοπέδευσε. παραγενομένων δὲ τῶν 98 10 Καρχηδονίων καὶ ποιησαμένων τὴν παρεμβολὴν ἐν τοῖς έπιπέδοις ύπ' αὐτὴν τὴν παρώρειαν, τὴν μὲν λείαν αὐτων ήλπισεν άδηρίτως περισυρείν, ώς δὲ τὸ πολύ καὶ τοῖς όλοις πέρας έπιθήσειν δια την των τόπων εθκαιρίαν. και 2 δή περί ταῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἐγίνετο τοῖς διαβουλίοις, 15 διανοούμενος $\pi\tilde{\eta}$ καὶ $\pi\tilde{\omega}$ ς χρήσεται τοῖς τόποις καὶ τίνες καλ πόθεν πρώτον έγχειρήσουσι τοῖς ὑπεναντίοις. 'Αννίβας 3 δέ, ταῦτα πρὸς τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν παρασκευαζομένων τῶν πολεμίων, συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων οὐκ ἔδωκε χρόνον οὐδ' ἀναστροφὴν ταῖς ἐπιβολαῖς αὐτῶν, ἀνακαλε- 4 20 σάμενος δὲ τὸν ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν τεταγμένον Ασδρούβαν παρήγγειλε λαμπάδας δεσμεύειν έχ τῆς ξηρᾶς καὶ παντοδαπῆς ύλης κατά τάχος ώς πλείστας, καὶ τῶν ἐργατῶν βοων εκλέξαντ' εκ πάσης της λείας τους ευρωστοτάτους είς δισγιλίους άθροϊσαι πρό της παρεμβολής. γενομένου κ 25 δὲ τούτου συναγαγών ὑπέδειξε τοῖς λειτουργοῖς ὑπερβολήν 289 τινα μεταξύ κειμένην της αύτοῦ στρατοπεδείας καὶ τῶν στενών δι' ών έμελλε ποιείσθαι την πορείαν, πρός ην ἐκέλευε προσελαύνειν τοὺς βοῦς ἐνεργῶς καὶ μετὰ βίας, ώταν δοθή τὸ παράγγελμα, μέχρι συνάψωσι τοῖς ἄχροις.

^{&#}x27; 1. ἐπιτηδίων \mathbf{F} καὶ om. BC Sch 7. τὸ om. \mathbf{F} 8. ποὸ \mathbf{R} , πρὸ \mathbf{A}^2 , προς $\mathbf{A}^1\mathbf{F}$ 9. τῶν prius] τὸν \mathbf{F} 12. ἤλπισεν \mathbf{AFR} Suid. v. ἀδήριτος, ἤλπιζεν \mathbf{B}^1 ἀδήριτον περιαιρεῖν Suid. 15. διανοούμενος \mathbf{C} , διαγενόμενος \mathbf{AFR} , διατεινόμενος conì. Hu 18. post εἰκότων add. τὸ συμβησόμενον Suid. v. εἰκότα οὐ δέδωκε \mathbf{AFR} , corr. Be (conf. 11, 12, 6) 22. τάχως \mathbf{F} 23. ἐκλέξαντας \mathbf{AFR} , ἐκλέξαντα Be auctore Gro λείας] λειτουργίας \mathbf{C} εὐροστοτάτους \mathbf{F} 26. στρατοπεδίας \mathbf{F} 28. ἐνεργῶς προσελαύνειν τὰς βοῦς \mathbf{C} 29. μέχρις ἀν conì. Di 55

6 μετά δὲ τοῦτο δειπνοποιησαμένοις ἀναπαύεσθαι καθ' 7 ωραν παρήγγειλε πασιν. άμα δὲ τῷ κλῖναι τὸ τρίτον μέρος τῆς νυκτὸς εὐθέως ἐξῆγε τοὺς λειτουργούς, καὶ προσδεῖν 8 ἐκέλευσε πρὸς τὰ κέρατα τοῖς βουσὶ τὰς λαμπάδας. ταγὺ δὲ τούτου γενομένου διὰ τὸ πληθος ἀνάψαι παρήγγειλε 5 πάσας, καὶ τοὺς μὲν βοῦς ἐλαύνειν καὶ προσβάλλειν πρὸς 9 τὰς ἀκρωρείας ἐπέταξε, τοὺς δὲ λογγοφόρους κατόπιν ἐπιστήσας τούτοις έως μέν τινος συνεργείν παρεχελεύετο τοίς έλαύνουσιν, όταν δὲ τὴν πρώτην ἄπαξ δρμὴν λάβη τὰ ζῷα, παρατρέχοντας παρά τὰ πλάγια καὶ συγκρούοντας άμα 10 των ύπερδεξίων αντέχεσθαι τόπων και προκαταλαμβάνειν τας ακρωρείας, ίνα παραβοηθώσι και συμπλέκωνται τοις 10 πολεμίοις, ξάν που συναντώσι πρός τὰς ὑπερβολάς. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον αὐτὸς ἀναλαβών πρῶτα μὲν τὰ βαρέα τῶν ὅπλων, ἐπὶ δὲ τούτοις τοὺς ἱππεῖς, ἑξῆς δὲ τὴν 15 λείαν, ἐπὶ δὲ πᾶσι τοὺς Ἰβηρας καὶ Κελτούς, ἦκε πρὸς 94 τὰ στενὰ καὶ τὰς διεκβολάς. τῶν δὲ Ῥωμαίων οἱ μὲν ἐπὶ τοῖς στενοῖς φυλάττοντες, ἄμα τῷ συνιδεῖν τὰ φῶτα προσβάλλοντα πρός τὰς ὑπερβολὰς νομίσαντες ταύτη ποιεῖσθαι την δομην τον Αννίβαν, απολιπόντες τας δυσχωρίας παρε- 20 2 βοήθουν τοῖς ἄκροις. ἐγγίζοντες δὲ τοῖς βουσὶν ἡποροῦντο διὰ τὰ φῶτα, μεῖζόν τι τοῦ συμβαίνοντος καὶ δεινότερον 3 αναπλάττοντες καὶ προσδοκώντες. ἐπιγενομένων δὲ τῶν λογχοφόρων, οὖτοι μεν βραχέα πρὸς ἀλλήλους ἀκροβολισάμενοι, τῶν βοῶν αὐτοῖς ἐμπιπτόντων, ἔμειναν διαστάν- 25 τες έπὶ τῶν ἄχρων ἀμφότεροι, καὶ προσανεῖχον καραδοκούντες την επιφάνειαν της ημέρας δια το μη δύνασθαι 4 γνωναι τὸ γινόμενον Φάβιος δὲ τὰ μὲν ἀπορούμενος ἐπὶ τῷ συμβαίνοντι καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν ὀισσάμενος δόλον 290

⁽sed conf. Hu Fleckeiseni annal. 1868 p. 765 s., BW praef. 67)
1. δεῖπνον ποησάμενος F, exitum άμενος in αμένοις corr. prima m. in F
2. τῷ] τὸ F 5. γινομένου διὰ τοῦ F 6. παρὰ G 9. ζῶα AFR
12. συμπλέκονται F 13. τὰς προσβολὰς, omisso πρὸς, C 15. τοὺς
om. AFR, add. C 16. τοὺς ante Κελτούς add. D 18. τῷ] τὸ F
20. ἀπολιπόντες AFR, sed in F prima m. ε addidit super ι 23. προσδοκόντες F 29. δἴσσαμενος (sine acc.) A(R), οἴσάμενος D Suid. v. ἐκκυβεύειν ex Hom. Od. Κ 232. 258

290, 2]
εἶναι, τὰ δὲ κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν οὐδαμῶς κρίνων ἐκκυβεύειν οὐδὲ παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, ἦγε τὴν ἡσυχίαν ἐπὶ τῷ χάρακι καὶ προσεδέχετο τὴν ἡμέραν. κατὰ 5 δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ᾿Αννίβας, προχωρούντων αὐτῷ τῶν 5 πραγμάτων κατὰ τὴν ἐπιβολήν, τήν τε δύναμιν διεκόμισε διὰ τῶν στενῶν μετ᾽ ἀσφαλείας καὶ τὴν λείαν, λελοιπότων τοὺς τόπους τῶν παραφυλαττόντων τὰς δυσχωρίας. ἄμα δὲ τῷ φωτὶ συνιδὼν τοὺς ἐν τοῖς ἄκροις ἀντικαθη- 6 μένους τοῖς λογχοφόροις ἐπαπέστειλέ τινας τῶν Ἰβήρων, 10 οῖ καὶ συμμίξαντες κατέβαλον μὲν τῶν Ῥωμαίων εἰς χιλίους, ραδίως δὲ τοὺς παρὰ σφῶν εὐζώνους ἐκδεξάμενοι κατεβίβασαν.

Αννίβας μὲν οὖν τοιαύτην ἐκ τοῦ Φαλέρνου ποιησά- Τ μενος τὴν ἔξοδον, λοιπὸν ἤδη στρατοπεδεύων ἀσφαλῶς κατ- 15 εσκέπτετο καὶ προυνοεῖτο περὶ τῆς χειμασίας, ποῦ καὶ πῶς ποιήσεται, μέγαν φόβον καὶ πολλὴν ἀπορίαν παρεστακῶς ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀνθρώποις. Φάβιος δὲ κακῶς μὲν ἤκουε παρὰ τοῖς πολλοῖς ὡς ἀνάν- 8 δρῶς ἐκ τοιούτων τόπων προέμενος τοὺς ὑπεναντίους, οὐ μὴν ἀφίστατό γε τῆς προθέσεως. καὶ ἀναγκασθεὶς δὲ 9 μετ ὀλίγας ἡμέρας ἐπί τινας ἀπελθεῖν θυσίας εἰς τὴν Ῥώμην παρέδωκεν τῷ συνάρχοντι τὰ στρατόπεδα, καὶ πολλὰ χωριζόμενος ἐνετείλατο μὴ τοσαύτην ποιεῖσθαι σπουδὴν ὑπὲρ τοῦ βλάψαι τοὺς πολεμίους ἡλίκην ὑπὲρ τοῦ μηδὲν 25 αὐτοὺς παθεῖν δεινόν. ὧν οὐδὲ μικρὸν ἐν νῷ τιθέμενος 10 Μάρκος ἔτι λέγοντος αὐτοῦ ταῦτα πρὸς τῷ παραβάλλεσθαι καὶ τῷ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν.

Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν Ἰταλίαν τοιαύτην εἶχε τὴν διά- 95 Θεσιν· κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ταῖς προειρημέναις 2

^{2.} ἐχχυβεύειν — τοῖς ὅλοις] conf. 2, 63, 2 cum adnot. 4. τὸν αὐτὸν χαιρὸν ἀννίβας Β 7. παραφυλα|τόντων F 9. ἱβήρων F 11. κατεβήβασαν F 17. ἀνθρώποις: des. F 20. καὶ ἀναγχασθείς] καταναγχασθείς ΒW auctore Di 42 22. παρέδωκε R^a 23. ἐνετέλλετο Suid. v. ἡλίκον τοιαύτην AR Suid., corr. Be 25. αὐτὸς Cobetus Mnemos. N. S. IX 209 (voluit sine dubio αὐτὸν) 26. πρὸς τῶ A (R Suid. v. παραβάλλεσθαί), πρὸς το C Suid. v. ὅλος καὶ πᾶς 27. τῷ AR, τὸ C, om. Suid. utroque loco

πράξεσιν ' 4σδρούβας δ τεταγμένος έπλ τῆς 'Ιβηρίας στρατηγός, κατηρτικώς έν τη παραγειμασία τὰς ὑπὸ τάδελφοῦ 291 καταλειφθείσας τριάκοντα ναύς, και δέκα προσπεπληρωκώς άλλας, άρχομένης τῆς θερείας ἀνήχθη τετταράκοντα ναυσί καταφράκτοις έκ Καινής πόλεως, προχειρισάμενος 'Αμίλ- 5 3 καν τοῦ στόλου ναύαρχον. άμα δὲ καὶ τὴν πεζὴν ἐκ τῆς παραγειμασίας ήθροιχώς δύναμιν ανέζευξε και ταίς μεν ναυσί παρά τὴν χέρσον ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν, τοῖς δὲ πεζοῖς την πορείαν παρά τον αιγιαλόν, σπεύδων άμφοτέραις άμια 4 ταίς δυνάμεσι καταζεύξαι πρός τὸν Ίβηρα ποταμόν. Γναίος 10 δὲ τὰς ἐπιβολὰς συλλογιζόμενος τῶν Καρχηδονίων, τὸ μεν πρώτον ἐπεβάλετο κατὰ Υῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐκ τῆς 5 παραχειμασίας ποιείσθαι την απάντησιν ακούων δὲ τὸ πληθος των δυνάμεων και τὸ μέγεθος της παρασκευης τὸ μὲν κατὰ γῆν ἀπαντᾶν ἀπεδοκίμασε, συμπληρώσας δὲ 15 πέντε καὶ τριάκοντα ναῦς καὶ λαβών ἐκ τοῦ πεζικοῦ στρατεύματος τοὺς ἐπιτηδειοτάτους ἄνδρας πρὸς τὴν ἐπιβατικήν χρείαν ανήχθη, και κατήρε δευτεραίος έκ Ταρρά-6 κωνος είς τοὺς περί τὸν Ἰβηρα ποταμὸν τόπους. καθορμισθείς δὲ τῶν πολεμίων ἐν ἀποστήματι περί τοὺς ὀγδοή- 20 κοντα σταδίους προαπέστειλε κατασκεψομένας δύο ναῦς ταχυπλοούσας Μασσαλιητικάς και γάρ προκαθηγοῦντο καὶ προεκινδύνευον οὖτοι, καὶ πᾶσαν ἀποτόμως σφίσι 7 παρείχοντο την χρείαν. εύγενῶς γάρ, εί και τινες έτεροι, κεκοινωνήκασι 'Ρωμαίοις πραγμάτων καί Μασσαλιώται, 25 πολλάκις μέν και μετά ταῦτα, μάλιστα δὲ κατά τὸν Αν-8 νιβιακόν πόλεμον. διασαφούντων δὲ τῶν ἐπὶ τὴν κατασκοπήν έκπεμφθέντων ότι περί τὸ στόμα τοῦ ποταμοῦ συμβαίνει τὸν τῶν ὑπεναντίων ὁρμεῖν στόλον, ἀνήνετο κατὰ σπουδήν, βουλόμενος ἄφνω προσπεσείν τοίς πολεμίοις. 30 96 οί δὲ περὶ τὸν Ασδρούβαν, σημαινόντων αὐτοῖς τῶν σχο-

^{5.} Himilconi Liv. 22, 19, 3 7. ήθροιχὼς A 12. ἐπεβάλλετο Stichius (vide praef. ad 3, 54, 8) γῆν και κατὰ add. Di auctore Ca, qui και κατὰ γῆν cet. coni. θάλατταν AR, γῆν vulgo ex C 21. κατασκεψόμενος AR, corr. C 22. Μασσαλιωτικάς vulgo ex C ante Di 26. ἀννιβαϊκὸν C 31. σημανόν|των A(DE et B, ut videtur), σημη-

291, 31]

πών έκ πολλοῦ τὸν ἐπίπλουν τῶν ὑπεναντίων, ἅμα τὰς πεζικάς έξέταττον δυνάμεις παρά τὸν αίγιαλὸν καὶ τοῖς 292 πληρώμασι παρήγγελλον έμβαίνειν είς τὰς ναῦς. ήδη δὲ 2 καλ των Ρωμαίων σύνεγγυς όντων σημήναντες πολεμικόν 5 ανήγοντο, κρίναντες ναυμαχείν. συμβαλόντες δε τοίς πολεμίοις βραχύν μέν τινα χρόνον άντεποιήσαντο τῆς νίκης, μετ' οὐ πολὺ δὲ πρὸς τὸ κλίνειν ωρμησαν ή γὰρ ἐφε- 3 δρεία των πεζων ή περί τον αίγιαλον ούχ ούτως αύτούς ώνησε, θάρσος παριστάνουσα πρός τὸν κίνδυνον, ώς ἔβλα-10 ψε, την έλπίδα της σωτηρίας ετοίμην παρασκευάζουσα. πλην δύο μεν αὐτάνδρους νηας ἀποβαλόντες, τεττάρων δε 4 τούς ταρσούς καὶ τούς ἐπιβάτας, ἔφευγον ἐκκλίναντες είς γην. ἐπικειμένων δὲ τῶν Ῥωμαίων αὐτοῖς ἐκθύμως τὰς 5 μέν ναῦς ἐξέβαλον εἰς τὸν αἰγιαλόν, αὐτοὶ δ' ἀποπηδή-15 σαντες έκ τῶν πλοίων ἐσώζοντο πρὸς τοὺς παρατεταγμένους. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τολμηρῶς συνεγγίσαντες τῆ γῆ, καὶ 6 τὰ δυνάμενα κινεῖσθαι τῶν πλοίων ἀναδησάμενοι, μετὰ χαρᾶς ὑπερβαλλούσης ἀπέπλεον, νενικηκότες μὲν ἐξ ἐφόδου τους υπεναντίους, κρατούντες δέ της θαλάττης, είκοσι δέ 20 καὶ πέντε ναῦς ἔχοντες τῶν πολεμίων. |

Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἀπὸ τούτων ἐπικυδεστέ- 7 ρας εἰλήφει τοῖς Ῥωμαίοις τὰς ἐλπίδας διὰ τὸ προειρημένον κατόρθωμα· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, προσπεσόντος αὐτοῖς 8 τοῦ γεγονότος ἐλαττώματος, παραχρῆμα πληρώσαντες ἑβδο- 25 μήκοντα νῆας ἐξαπέστειλαν, κρίναντες ἀναγκαῖον εἶναι πρὸς πάσας τὰς ἐπιβολὰς ἀντέχεσθαι τῆς θαλάττης. αἳ τὸ μὲν 9 πρῶτον εἰς Σαρδόνα, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τοὺς περὶ Πίσας τόπους τῆς Ἰταλίας προσέβαλον, πεπεισμένων τῶν ἐπιπλεόντων συμμίξειν ἐνθάδε τοῖς περὶ τὸν ᾿Αννίβαν. ταχὺ δὲ 10 τῶν Ῥωμαίων ἀναχθέντων ἐπὰ αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς τῆς Ῥώμης ἑκατὸν εἴκοσι σκάφεσι πεντηρικοῖς, πυθόμενοι τὸν ἀνά-

νάντων vulgo ex C 3. παρήγγελον B 8. παρὰ coni. Be (conf. vs. 2) 9. ὡς ἔβλαψε Sca pro ὡσεὶ βλάψαι 12. ἐγκλίναντες Be (conf. praef. ad 1, 19, 2) 15. ἐσώζοντο AR 18. ὑπερβαλούσης CDE 20. ἑλόντες Na 227 21. τούτων | κυδεστέρας A(R), corr. Ernestus 26. ἀὶ] καὶ C 27. σαρδώ B

πλουν οξτοι μέν αξθις απέπλευσαν είς την Σαρδόνα, μετά 11 δὲ ταῦτα πάλιν εἰς Καργηδόνα. Γναῖος δὲ Σερουίλιος έχων τὸν προειρημένον στόλον ξως μέν τινος ἐπηκολούθει τοῖς Καργηδονίοις, συνάψειν πεπεισμένος, πολύ δὲ 29 12 καθυστερών απέγνω. και τὸ μέν πρώτον τῆς Σικελίας 5 Λιλυβαίω προσέσχε, μετά δὲ ταῦτα καταπλεύσας τῆς Λιβύης ώς έπλ την των Κερκινητών νησον, καλ λαβών παρ' αὐ-13 των χρήματα του μη πορθησαι την χώραν, απηλλάγη. κατά δὲ τὸν ἀνάπλουν γενόμενος χύριος νήσου Κοσσύρου, καὶ φρουράν είς τὸ πολισμάτιον είσαγαγών, αὖθις είς τὸ Διλύ- 10 14 βαιον κατήρε. καὶ τὸ λοιπὸν οὖτος μὲν αὐτοῦ συνορμίσας τὸν στόλον, μετ' οὐ πολὺν χρόνον αὐτὸς ἀνεκομίσθη πρὸς 97 τὰς πεζικὰς δυνάμεις οί δ' ἐκ τῆς συγκλήτου πυθόμενοι τὸ γεγονὸς προτέρημα διὰ τοῦ Γναίου περί τὴν ναυμαχίαν καὶ νομίσαντες χρήσιμον εἶναι, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον τὸ μὴ 15 προϊεσθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν άλλ' ἐνίστασθαι τοῖς Καρ-2 χηδονίοις και τὸν πόλεμον αὕξειν, προχειρισάμενοι ναῦς είκοσι καὶ στρατηγὸν ἐπιστήσαντες Πόπλιον Σκιπίωνα κατὰ την έξ άρχης πρόθεσιν έξαπέστελλον μετά σπουδης πρός τὸν ἀδελφὸν Γναῖον, κοινῆ πράξοντα μετ' ἐκείνου τὰ κατὰ 20 3 την Ίβηρίαν. πάνυ γὰρ ήγωνίων μη πρατήσαντες Καρχηδόνιοι των τόπων έκείνων, καὶ περιποιησάμενοι χορηγίας άφθόνους καὶ γείρας, άντιποιήσωνται μέν τῆς θαλάττης δλοσγερέστερον, συνεπιθώνται δὲ τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν, στρατόπεδα πέμποντες και χρήματα τοῖς περί τὸν 'Αν- 25 4 νίβαν. διόπερ εν μεγάλω τιθέμενοι καὶ τοῦτον τὸν πόλεμον, έξαπέστειλαν τάς τε ναῦς καὶ τὸν Πόπλιον, ος καὶ παραγενόμενος εἰς Ἰρηρίαν καὶ συμμίξας τάδελοώ 5 μεγάλην παρείχε χρείαν τοις χοινοίς πράγμασιν. οὐδέποτε γαρ πρότερον θαρρήσαντες διαβήναι τον Ίβηρα πο- 30 ταμόν, άλλ' άσμενίζοντες τη των έπλ τάδε φιλία καλ

^{5.} τῷ ante τῆς add. CD 6. λυβαί|ωι Α 7. κερκῆνητῶν Α 11. συνορμήσας C^1 12. post αὐτὸς add. μὲν B 18. triginta Liv. 22, 22, 1 σκιπίονα $B^{\circ}D^{\circ}E^{\circ}$, σκηπίονα C 19. έξαπέστελον B, έξαπέστειλαν C ex § 4 23. χρείας C 24. συνεπίθωνται C

293, 29]

συμμαχία, τότε διέβησαν καὶ τότε πρῶτον ἐθάρρησαν ἀντιποιεῖσθαι τῶν πέραν πραγμάτων, μεγάλα καὶ τοῦ αὐτομάτου συνεργήσαντος σφίσι πρὸς τοὺς περιεστῶτας καιρούς.

επειδή γὰς καταπληξάμενοι τοὺς πεςὶ τὴν διάβασιν 6 294 οίκουντας των Ίβήρων ήκον πρός την των Ζακανθαίων πόλιν, αποσχόντες σταδίους ώς τετταράκοντα περί τὸ τῆς Αφροδίτης ξερον κατεστρατοπέδευσαν, λαβόντες τόπον εὐ- 7 συώς κείμενον πρός τε την από των πολεμίων ασφαλειαν 10 καὶ πρὸς τὴν ἐκ θαλάττης χορηγίαν ὁμοῦ γὰρ αὐτοῖς συν- 8 έβαινε καὶ τὸν στόλον ποιείσθαι τὸν παράπλουν. ἔνθα δη γίνεται τις πραγμάτων περιπέτεια τοιάδε. καθ' ους 98 καιρούς 'Αννίβας έποιείτο την πορείαν είς 'Ιταλίαν, όσαις πόλεσιν ηπίστησε των κατά την Ιβηρίαν, έλαβε παρά τού-15 των δμηρα τους υίεῖς τῶν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν ους πάντας είς την Ζακανθαίων απέθετο πόλιν διά τε την όχυρότητα καὶ διὰ τὴν τῶν ἀπολειπομένων ἐπ' αὐτῆς ἀνδρών πίστιν. ἦν δέ τις ἀνὴρ Ἰβηρ ᾿Αβίλυξ ὄνομα, κατὰ 2 μεν την δόξαν και την τοῦ βίου περίστασιν οὐδενὸς δεύτε-20 ρος Ἰβήρων, κατὰ δὲ τὴν πρὸς Καρχηδονίους εὖνοιαν καὶ πίστιν πολύ τι διαφέρειν δοχών των άλλων. οὖτος θεω- 3 ρων τὰ πράγματα, καὶ νομίσας ἐπικυδεστέρας εἶναι τὰς τῶν Ῥωμαίων ἐλπίδας, συνελογίσατο παρ' ἑαυτῷ περὶ τῆς των διιήρων προδοσίας συλλογισμον Ίβηρικον και βαρβαρι-25 χόν. πεισθείς γάρ διότι δύναται μέγας γενέσθαι παρά 4 'Ρωμαίοις προσενεγκάμενος έν καιρῷ πίστιν ἅμα καὶ χρείαν, έγίνετο πρὸς τῷ παρασπονδήσας τοὺς Καρχηδονίους έγχειρίσαι τοὺς ὁμήρους τοῖς Ῥωμαίοις. Θεωρῶν δὲ τὸν Βώ- 5

^{2.} ταὐτομάτον Ben (conf. Philol. XIV 295) 7. κἀποσχόντες coni. Hu 9. ἀπὸ om. B 10. τῆς ante θαλάττης add. C γάρ AR, δὲ C (contraria per errorem ad h. l. affert Sch) 11. ποιεξοθαι ὲ | τὸν A (R), καὶ del. Ca (an C?) 15. νἱοὺς R³ vulgo 17. ἀπ᾽ αὐτῆς A¹, corr. A²

^{18.} $\dot{\alpha} \nu^Q i \beta \eta \rho \alpha \beta \iota \lambda \nu \xi$ A ($\dot{\alpha} \nu \dot{\eta} \rho$ $\beta \eta \rho \alpha \beta \iota \lambda \nu \xi$ D ¹E ¹) 20. Καρχηδόνα Suid. v. περίστασις 27. τω A(R), τὸ vulgo ex C (dativum restituit Hu quaest. I 20, vulgatam praefert Krebsius Präpos. bei Polyb. p. 124 s.) 28. βωστορα (sine acc.) A

στορα τὸν τῶν Καρχηδονίων στρατηγόν, δς ἀπεστάλη μέν ύπ Ασδρούβου κωλύσων τοὺς Ρωμαίους διαβαίνειν τὸν ποταμόν, οὐ θαρρήσας δὲ τοῦτο ποιείν ἀνακεχωρηκώς έστρατοπέδευε της Ζακάνθης, έν τοῖς πρὸς θάλατταν μέρεσιν, τοῦτον μεν ἄχαχον ὄντα τὸν ἄνδρα καὶ πρᾶον τῆ φύσει. 6 πιστώς δὲ τὰ πρὸς αὐτὸν διακείμενον, ποιεῖται λόγους ύπερ των δμήρων πρός τον Βώστορα, φάσκων, έπειδή διαβεβήκασι Ρωμαΐοι τὸν ποταμόν, οὐκέτι δύνασθαι Καρχιδονίους φόβω συνέχειν τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, προσδεῖσθαι 7 δε τους καιρούς της των υποταττομένων ευνοίας νυν ούν! ηγγικότων Ρωμαίων καὶ προσκαθεζομένων τῆ Ζακάνθη καὶ κινδυνευούσης της πόλεως, έαν έξαγαγών τους δμήρους άπο καταστήση τοῖς γονεῦσι καὶ ταῖς πόλεσιν, ἐκλύσειν μὲν αἰτὸν τῶν Ρωμαίων τὴν φιλοτιμίαν (τοῦτο γὰρ αὐτὸ καὶ μάλιστα σπουδάζειν έκείνους πρᾶξαι κυριεύοντας τῶν ὁμή- 1 8 ρων), ἐκκαλέσεσθαι δὲ τὴν τῶν Ἰβήρων πάντων πρὸς Καρχηδονίους εὖνοιαν, προϊδόμενον τὸ μέλλον καὶ προνοηθέντα της των δμήρων ασφαλείας. την δε χάριν αυξήσειν έφη πολλαπλασίαν αὐτὸς γενόμενος χειριστής τοῦ πράγματος 9 αποκαθιστάνων γὰρ εἰς τὰς πόλεις τοὺς παῖδας οὐ μόνον 1 την παρ' αυτών εύνοιαν έπισπάσεσθαι τών γεννησάντων άλλα και παρά των πολλών, ύπο την όψιν τιθείς δια τού συμβαίνοντος την Καρχηδονίων πρός τους συμμάχους αίρε-10 σιν καὶ μεγαλοψυχίαν. προσδοκάν δ' αὐτὸν ἐκέλευσε καὶ δώρων πλήθος ίδια παρά των τὰ τέχνα κομιζομένων πα- 5 ραδόξως γαρ εκάστους έγκρατεῖς γινομένους τῶν ἀναγκαιοτάτων αμιλλαν ποιήσεσθαι της είς τον χύριον των πραγ-11 μάτων εὐεργεσίας. παραπλήσια δὲ τούτοις έτερα καὶ πλείω πρός τον αυτόν τρόπον διαλεγθείς έπεισε τον Βώστορα 99 συγκαταθέσθαι τοῖς λεγομένοις. καὶ τότε μὲν ἐπανῆλθε, » ταξάμενος ήμέραν ή παρέσται μετά τῶν ἐπιτηδείων πρὸς

^{4.} μέρεσι \mathbf{R}^s 5. πρᾶον $\mathbf{A}\mathbf{R}$ 16. ἐκκαλέσεσθαι Sca pro ἐκκαλέσασθαι 20. πόλεις \mathbf{A}^s ex πόδας (sed α non satis perspicuum) 21. ἐπισπάσεσθαι $\mathbf{U}r$ 160 s pro ἐπισπάσασθαι 27. ποιήσεσθαι idem pro ποιήσασθαι

295, 25]

την ανακομιδήν των παίδων παραγενηθείς δε νυκτός έπι 2 τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον, καὶ συμμίξας τισὶ τῶν συστρατευομένων έχεινοις Ιβήρων, διά τούτων είσηλθε πρός τοὺς στρατηγούς, ἐκλογιζόμενος δὲ διὰ πλειόνων τὴν ἐσο- 3 5 μένην δρμήν και μετάπτωσιν πρός αὐτοὺς τῶν Ἰβήρων, έαν έγχρατεῖς γένωνται τῶν δμήρων, ἐπηγγείλατο παραδώσειν αὐτοῖς τοὺς παῖδας. τῶν δὲ περὶ τὸν Πόπλιον 4 ύπερβολη προθύμως δεξαμένων την έλπίδα και μεγάλας 296 υπισχνουμένων δωρεάς, τότε μεν είς την ίδιαν απηλλάγη, 10 συνθέμενος ήμέραν καὶ καιρὸν καὶ τόπον ἐν ῷ δεήσει τοὺς έκδεξομένους αὐτὸν ὑπομένειν· μετὰ δὲ ταῦτα παραλαβών 5 τούς ἐπιτηδείους τῶν φίλων ἦκε πρὸς τὸν Βώστορα, καὶ παραδοθέντων αὐτῷ τῷν παίδων ἐκ τῆς Ζακάνθης νυκτὸς ποιησάμενος την έξοδον ώς θέλων λαθείν παραπορευθείς 15 τὸν χάρακα τῶν πολεμίων, ἦκε πρὸς τὸν τεταγμένον καιρὸν καὶ τόπον, καὶ πάντας ἐνεχείρισε τοὺς ὁμήρους τοῖς ἡγεμόσι τῶν Ῥωμαίων. οἱ δὲ περὶ τὸν Πόπλιον ἐτίμησάν τε 6 διαφερόντως τὸν Αβίλυγα, καὶ πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν των δμήρων είς τὰς πατρίδας έχρήσαντο τούτω, συμπέμ-20 ψαντες τοὺς ἐπιτηδείους. ὃς ἐπιπορευόμενος τὰς πόλεις, 7 καὶ διὰ τῆς τῶν παίδων ἀποκαταστάσεως τιθεὶς ὑπὸ τὴν όψιν την των Ρωμαίων πραότητα και μεγαλοψυχίαν παρά την Καρχηδονίων απιστίαν και βαρύτητα, και προσπαρατιθείς την αύτου μετάθεσιν, πολλούς Ιβήρων παρώρμησε 25 πρὸς τὴν τῶν Ῥωμαίων φιλίαν. Βώστωρ δὲ παιδικώτερον 8 τ κατὰ τὴν ἡλικίαν δόξας ἐγκεχειρικέναι τοὺς ὁμήρους τοῖς πολεμίοις, ούκ είς τούς τυχόντας έπεπτώκει κινδύνους. καὶ τότε μέν, ήδη τῆς ώρας κατεπειγούσης, διέλυον εἰς 9 παραχειμασίαν αμφότεροι τὰς δυνάμεις, ἱκανοῦ τινος ἐκ τῆς 30 τύχης γεγονότος συνεργήματος τοῖς Ρωμαίοις τοῦ περί τοὺς παίδας πρός τας ἐπικειμένας ἐπιβολάς.

^{1.} παραγενόμενος $B^{\circ}C$ 7. αὐτοῖς A^{2} ex αὐτοὺς 8. προθυμίας C 9. ἰδίαν AR margo C, οίκείαν C^{1} (conf. ad p. 297, 6) 16. ἐνεχείρησε A 22. πραστητά AR 26. ἢ add. Ca ἐγκεχείρηκέναι AR, cort. C 27. κινδύνους ἐπεπτώκει C 30. εὐτυχήματος C^{1} 31. ὑποκειμένας vel προκειμένας Rei 277

[296, 24 Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἐν τούτοις ἦν · ὁ δὲ 100 στρατηγός Αννίβας, όθεν απελίπομεν, πυνθανόμενος παρά των κατασκόπων πλειστον υπάρχειν σίτον εν τη περί την Λουκαρίαν και τὸ καλούμενον Γερούνιον χώρα, πρὸς δὲ 2 την συναγωγην εύφυως έχειν το Γερούνιον, κρίνας έκει ποιείσθαι την παραχειμασίαν, προήγε ποιούμενος την πορείαν παρά τὸ Λίβυρνον όρος ἐπὶ τοὺς προειρημένους τό-3 πους. ἀφικόμενος δὲ πρὸς τὸ Γερούνιον, ὅ τῆς Λουκαρίας απέχει διακόσια στάδια, τὰς μὲν ἀρχὰς διὰ λόγων τοὶς ένοιχοῦντας εἰς φιλίαν προυχαλεῖτο καὶ πίστεις ἐδίδου τῶν 4 ἐπαγγελιῶν, οὐδενὸς δὲ προσέχοντος πολιορχεῖν ἐπεβάλειο. ταχύ δὲ γενόμενος κύριος τοὺς μὲν οἰκήτορας κατέφθειρε, τας δε πλείστας οίκιας ακεραίους διεφύλαξε και τα τείχη, βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι πρός την παραγειμα-5 σίαν. την δὲ δύναμιν πρὸ τῆς πόλεως παρεμβαλών ώχι-6 ρώσατο τάφρω καὶ χάρακι τὴν στρατοπεδείαν. γενόμενος δ' ἀπὸ τούτων τὰ μὲν δύο μέρη τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὴν σιτολογίαν εξέπεμπε, προστάξας καθ' εκάστην ημέραν τακτὸν ἀναφέρειν μέτρον ξκαστον τοῖς ἰδίοις [ἐπιβολὴν τοῦ τάγματος τοῖς προκεχειρισμένοις ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν ταίη την, τῷ δὲ τρίτφ μέρει τήν τε στρατοπεδείαν ἐτήρει καὶ 8 τοις σιτολογούσι παρεφήδρευε κατά τόπους. ούσης δὲ τῖς μέν χώρας της πλείστης εὐεφόδου καὶ πεδιάδος, τῶν δὲ συναγόντων ώς έπος είπειν αναριθμήτων, έτι δε τῆς ώρας ακμαζούσης πρὸς την συγκομιδήν, απλετον συνέβαινε καθ' 3 έκαστην ήμέραν άθροίζεσθαι τοῦ σίτου τὸ πληθος.

101 Μάρκος δὲ παρειληφώς τὰς δυνάμεις παρὰ Φαβίου

^{2.} ἀπελείπομεν ΑΕ 3. παρασχόπων ΑR, corr. CE², σχοπών Wundererus act. semin. Erlang. II 212, IV 250 (sed conf. Schenkelium Jahresbericht etc. vol. 38 p. 249, Stichium Philol. Anzeiger XIII 829) σῖτον C, εἰς τὸν ΑR 4. λονχαρίαν ΑR (item per α vs. 8) Steph. Βyz., Λουχερίαν vulgo 7. λιβυρνον (sine acc.) Α, Τάβυρνον coni. Sch 8. Λονχερίας vulgo 9. στάδια διαχόσια C 14. τὴν om. Suid. τ. σιτοβολίοις 16. γενόμενος Β°C, γινόμενος ΑDΕ 17. ἀπὸ] ἐπὶ C 19. ἐπιβολὴν] σιτοβόλοις vel σιτοβολεῦσι Ca, σιτοβόλοις et tum ὑφ ἐχάστον τάγματος προσχεχειρισμένοις Campius progr. Ruppin. 1849 p. 12, glossema indicavit Hu 25. post πρὸς add. δὲ ΑΒΕ 26. άθροίς εσθαι Α

297, 211 τὸ μὲν πρῶτον ἀντιπαρῆγε ταῖς ἀκρωρείαις, πεπεισμένος άεὶ περὶ τὰς ὑπερβολὰς συμπεσεῖσθαί ποτε τοῖς Καρχηδονίοις άκούσας δὲ τὸ μὲν Γερούνιον τοὺς περὶ τὸν 'Αν- 2 νίβαν ήδη κατέχειν, την δε χώραν σιτολογείν, προ δε της 5 πόλεως χάρακα βεβλημένους στρατοπεδεύειν, ἐπιστρέψας έκ τῶν ἀκρωρειῶν κατέβαινε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσαν βάχιν. ἀφικόμενος δ' ἐπὶ τὴν ἄκραν ἡ κεῖται 3 μεν επί της Λαρινάτιδος χώρας προσαγορεύεται δε Κα-298 λήνη, κατεστρατοπέδευσε περί ταύτην, πρόχειρος ων έκ 10 παντός τρόπου συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις. Αννίβας δὲ 4 θεωρών έγγίζοντας τους πολεμίους τὸ μέν τρίτον μέρος τῆς δυνάμεως εἴασε σιτολογεῖν, τὰ δὲ δύο μέρη λαβών, καὶ προελθών ἀπὸ τῆς πόλεως έκκαίδεκα σταδίους πρὸς τοὺς πολεμίους, έπί τινος βουνοῦ κατεστρατοπέδευσε, βουλόμε-15 νος αμα μεν καταπλήξασθαι τους υπεναντίους αμα δε τοις σιτολογοῦσι τὴν ἀσφάλειαν παρασκευάζειν. μετὰ δὲ ταῦτα, 5 γεωλόφου τινὸς ὑπάρχοντος μεταξὺ τῶν στρατοπέδων, ὃς εὐκαίρως καὶ σύνεγγυς ἐπέκειτο τῆ τῶν πολεμίων παρεμβολή, τοῦτον ἔτι νυχτὸς ἐξαποστείλας περὶ δισχιλίους τῶν 20 λογγοφόρων κατελάβετο. ους έπιγενομένης της ημέρας συν- 6 ιδών Μάρχος έξηγε τοὺς εὐζώνους καὶ προσέβαλε τῷ λόγενομένου δ' αχροβολισμοῦ νεανιχοῦ τέλος ἐπεκρά- 7 τησαν οί Έωμαῖοι, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ὅλην στρατοπεδείαν μετεβίβασαν είς τοῦτον τὸν τόπον. ὁ δ' Αννίβας έως μέν τι- 8 25 νος διὰ τὴν ἀντιστρατοπεδείαν συνεῖχεν τὸ πλεῖστον μέρος της δυνάμεως έφ' αύτόν, πλειόνων δε γενομένων ήμερων 9 ήναγκάζετο τοὺς μὲν ἐπὶ τὴν νομὴν τῶν θρεμμάτων ἀπομερίζειν τοὺς δ' ἐπὶ τὴν σιτολογίαν, σπουδάζων κατὰ τὴν 10

^{3.} $\pi \varepsilon \varrho l$ τὸν ἀννίβαν add. Ār BDE, $\varkappa \alpha \varrho \chi \eta \delta o v i o v \varsigma$ add. C, om. A extremo versu in lacuna (non in rasura) tredecim fere litterarum 5. $\pi \varrho o \beta \varepsilon \beta \lambda \eta \mu \dot{\varepsilon} v o v \varsigma$ C $\dot{\varepsilon} \kappa \iota \iota \tau \dot{\varepsilon} \dot{\varepsilon} v \alpha \varsigma$ C 6. ἀ $\varkappa \varrho \omega \varrho \varepsilon \iota \dot{\omega} v$ om. A extremo versu in lacuna, item B, add. Ār GDE $\varkappa \alpha \tau \dot{\alpha}$ om. C $\pi \alpha \varrho \alpha \tau \varepsilon i v o \sigma \alpha v$ B¹ 8. $\Lambda \alpha \varrho \iota v \dot{\alpha} \iota \iota \dot{\sigma} o \varsigma$ Ur 160 ° pro $\delta \alpha \varrho \iota v \dot{\alpha} \iota \iota \dot{\sigma} o \varsigma$ $\varkappa \alpha \lambda \dot{\eta} \dot{\eta} \gamma$ C 13. ἀ $\alpha \dot{\tau} \dot{\sigma}$ C (duo ferme a Gereonio milia Liv. 22, 24, 5), $\varkappa \alpha \tau \dot{\alpha}$ AR 20. $\varkappa \alpha \tau \varepsilon - \beta \dot{\alpha} \lambda \varepsilon \tau$ A¹, corr. A² 21. ἐξῆγε Re pro ἐξῆρε 22. δὲ R³ 23. στρατοπεδίαν A 25. διὰ $\mu \dot{\varepsilon} v \mid \tau \dot{\eta} v$ A (DE), $\mu \dot{\varepsilon} v$ del. BC $\dot{\alpha} v \tau \iota \sigma \tau \sigma \sigma \varepsilon \dot{\sigma} \dot{\sigma} v$ A editio princ. $\sigma v \nu \varepsilon \iota \chi \varepsilon$ R° 26. ἐ $\varphi \dot{\varepsilon}$ ἐ $\alpha v \tau \dot{\sigma} v$ D, ἐ $\pi \dot{v}$ αὐτὸν C

έν άρχη πρόθεσιν μήτε την λείαν καταφθείραι τόν τε σίτον ώς πλείστον συναγαγείν, ίνα πάντων ή κατά την παραχειμασίαν δαψίλεια τοῖς ἀνδράσιν, μη χεῖρον δὲ τοῖς 11 ύποζυνίοις καὶ τοῖς ἵπποις εἶχε γὰρ τὰς πλείστας ἐλπί-102 δας της αύτοῦ δυνάμεως εν τῷ τῶν ἱππέων τάγματι. καθ' 5 ον δη καιρον Μάρκος συνθεωρήσας το πολύ μέρος των ύπεναντίων έπὶ τὰς προειρημένας χρείας κατὰ τῆς χώρας σχεδαννύμενον, λαβών τον ακμαιότατον καιρον της ήμέρας 2 έξηγε την δύναμιν, καὶ συνεγγίσας τη παρεμβολή των Καργηδονίων τὰ μὲν βαρέα τῶν ὅπλων ἐξέταξε, τοὺς δ' [π-10 πεῖς καὶ τοὺς εὐζώνους κατά μέρη διελών ἐπαφῆκε τοῖς 3 προνομεύουσι, παραγγείλας μηδένα ζωγρείν. 'Αννίβας δὲ τούτου συμβάντος είς απορίαν ένεπεπτώκει μεγάλην ούτε 29 γαρ αντεξάγειν τοῖς παρατεταγμένοις άξιόχρεως ἦν οὖτε 4 παραβοηθείν τοις έπι της χώρας διεσπαρμένοις. των δέ ίδ Ρωμαίων οί μεν έπὶ τους προνομεύοντας έξαποσταλέντες πολλούς των έσκεδασμένων απέκτειναν, οί δε παρατεταγμένοι τέλος είς τοῦτ' ήλθον καταφρονήσεως ώστε καὶ διασπᾶν τὸν χάρακα καὶ μόνον οὐ πολιορκεῖν τοὺς Καρχηδο-5 γίους. δ δ' Αγγίβας ην μέν έν κακοῖς, όμως δὲ χειμαζό- 20 μενος έμενε, τούς πελάζοντας αποτριβόμενος και μόλις 6 διαφυλάττων την παρεμβολήν, έως Ασδρούβας αναλαβών τοὺς ἀπὸ τῆς χώρας συμπεφευγότας εἰς τὸν χάρακα τὸν περί τὸ Γερούνιον, όντας εἰς τετρακισχιλίους, ήκε παρα-Τ βοηθών. τότε δὲ μικρὸν ἀναθαρρήσας ἐπεξῆλθε, καὶ βραχὸ 3 πρὸ τῆς στρατοπεδείας παρεμβαλών μόλις ἀπεστρέψατο 8 τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον. Μάρκος δὲ πολλούς μὲν ἐν τῆ περί τὸν χάρακα συμπλοκή τῶν πολεμίων ἀποκτείνας, ἔτι δὲ πλείους ἐπὶ τῆς χώρας διεφθαρχώς, τότε μὲν ἐπανῆλθεν 9 μεγάλας έλπίδας έχων ύπερ τοῦ μέλλοντος, τῆ δ' ἐπαύριον 30

^{1.} πρόθεσιν | την • • λείαν Α, μήτε extremo versu add. Α² τὴν om. D 2. ὡς] εἰς C 3. ἀνδράσι R³ 5. συντάγματι DE 10. ἐξέταζε GDE 13. μεγίστην C 19. μονονού ΑR, μονονουχὶ C 21. τοὺς πολεμίους Suid. v. ἀπότριψις 25. δὴ C 26. ἀπετρέψατο C, ἀπετρίψατο vulgo auctore Wesselingio ad Diod. vol. II p. 6 (conf. supra vs. 21) 27. ἐνεστῶτα Β³ D, ἐ|στῶτα Α (CE) 29. ἐπανῆλθε R³

299, 19] ἐκλιπόντων τὸν χάρακα τῶν Καρχηδονίων ἐπέβη καὶ κατελάβετο τὴν ἐκείνων παρεμβολήν ὁ γὰρ Αννίβας διαγω- 10
νιάσας τοὺς Ῥωμαίους, μὴ καταλαβόμενοι νυκτὸς ἔρημον
ὄντα τὸν ἐπὶ τῷ Γερουνίῳ χάρακα κύριοι γένωνται τῆς
5 ἀποσκευῆς καὶ τῶν παραθέσεων, ἔκρινεν αὐτὸς ἀναχωρεῖν
καὶ πάλιν ἐκεῖ ποιεῖσθαι τὴν στρατοπεδείαν. ἀπὸ δὲ τού- 11
των τῶν καιρῶν οἱ μὲν Καρχηδόνιοι ταῖς προνομαῖς εὐλαβέστερον ἐχρῶντο καὶ φυλακτικώτερον, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὰναντία θαρραλεώτερον καὶ προπετέστερον.

Οἱ δ' ἐν τῆ Ῥώμη, προσπεσόντος σφίσι τοῦ γεγονότος 108 10 μειζόνως ή κατά την άληθειαν, περιχαρεῖς ήσαν διά τὸ πρώτον μέν έχ τῆς προϋπαρχούσης ὑπὲρ τῶν ὅλων δυσελπιστίας οίονεὶ μεταβολήν τινα πρός τὸ βέλτιον αὐτοῖς προφαίνεσθαι, δεύτερον δὲ καὶ διὰ τὸ δοκεῖν τὸν πρὸ τού- 2 300 του χρόνον την απραγίαν και κατάπληξιν των στρατοπέδων μή παρά την των δυνάμεων αποδειλίασιν άλλα παρά την τοῦ προεστώτος εὐλάβειαν γεγονέναι. διὸ καὶ τὸν μὲν 3 Φάβιον ητιώντο καὶ κατεμέμφοντο πάντες ώς ατόλμως χρώμενον τοῖς καιροῖς, τὸν δὲ Μάρκον ἐπὶ τοσοῦτον ηὖξον 20 διὰ τὸ συμβεβηκὸς ώστε τότε γενέσθαι τὸ μηδέποτε γεγονός αύτοκράτορα γαρ κακείνον κατέστησαν, πεπεισμέ- 4 νοι ταχέως αὐτὸν τέλος ἐπιθήσειν τοῖς πράγμασι, καὶ δὴ δύο δικτάτορες έγεγόνεισαν έπὶ τὰς αὐτὰς πράξεις, δ πρότερον οὐδέποτε συνεβεβήκει παρά Ρωμαίοις. τῷ δὲ Μάρκφ 5 25 διασαφηθείσης τῆς τε τοῦ πλήθους εὐνοίας καὶ τῆς παρά τοῦ δήμου δεδομένης ἀρχῆς αὐτῷ, διπλασίως παρωρμήθη πρός τὸ παραβάλλεσθαι καὶ κατατολμᾶν τῶν πολεμίων. ήκε δὲ καὶ Φάβιος ἐπὶ τὰς δυνάμεις οὐδὲν ήλλοιωμένος 6 ύπὸ τῶν συμβεβηκότων, ἔτι δὲ βεβαιότερον μένων ἐπὶ τῆς 30 έξ άρχης διαλήψεως. Θεωρών δὲ τὸν Μάρχον ἐκπεφυση- 7

^{2.} διαγωνισας et διαγωνιάσας A per dittogr. 4. ἐπὶ] ἐν C¹
10. γε|γονότος *** A, γεγονότος προτερήματος Wundererus act. semin.
Erlang. IV 251 (sed conf. Hu Berliner Philol. Wochenschrift 1887
p. 1146 s.) 15. δυσπραγίαν C 19. ηὖξον Sca pro ηὖξων 24. συμβεβήχει coni. Hu δὲ| γὰρ C 27. παραλαβέσθαι ÅR, corr. C καὶ add. Sca (conf. 18, 36, 2) 29. post συμβεβηχότων add. δυστυχημάτων Suid. v. ἡλλοιωμένος 30. ὁρῶν Suid. v. ἐχπεφυσημένον

μένον καὶ πρὸς πάντ' ἀντιφιλονεικοῦντα καὶ καθόλου πολύν όντα πρός τῷ διακινδυνεύειν, αίρεσιν αὐτῷ προύτεινε τοιαύτην, η κατά μέρος άρχειν η διελόμενον τας δυνάμεις χρησθαι τοῖς σφετέροις στρατοπέδοις κατά τὴν αὐτοῦ 8 προαίρεσιν. τοῦ δὲ καὶ λίαν ἀσμένως δεξαμένου τὸν με- 5 ρισμόν, διελόμενοι τὸ πληθος γωρίς ἐστρατοπέδευσαν άλ-104 λήλων, ἀπέχοντες ώς δώδεκα σταδίους. Αννίβας δὲ τὰ μεν ακούων των άλισκομένων αίγμαλώτων, τα δε θεωρών έκ τῶν πραττομένων, ἤδει τήν τε τῶν ἡγεμόνων πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμίαν καὶ τὴν δρμὴν καὶ τὴν φιλοδοξίαν τοῦ 10 2 Μάρχου. διόπερ οὐ καθ' αὐτοῦ, πρὸς αύτοῦ δὲ νομίσας είναι τὰ συμβαίνοντα περί τοὺς έναντίους, έγίνετο περί τὸν Μάρκον, σπουδάζων τὴν τόλμαν ἀφελέσθαι καὶ προ-3 καταλαβείν αὐτοῦ τὴν ὁρμήν. οἴσης δέ τινος ὑπεροχῆς μεταξύ τῆς αύτοῦ καὶ τῆς τοῦ Μάρκου στρατοπεδείας, 301 δυναμένης έχατέρους βλάπτειν, ἐπεβάλετο καταλαβεῖν ταύτην. σαφώς δε γινώσκων έκ του προγεγονότος κατορθώματος ότι παρέσται βοηθών έχ χειρός πρός ταύτην την 4 ἐπιβολήν, ἐπινοεῖ τι τοιοῦτον. τῶν γὰρ τόπων τῶν περὶ τὸν λόφον ὑπαρχόντων ψιλῶν μέν, πολλὰς δὲ καὶ παν- 20 τοδαπάς έχόντων περικλάσεις και κοιλότητας, έξέπεμψε τῆς νυκτὸς εἰς τὰς ἐπιτηδειοτάτας ὑποβολὰς ἀνὰ διακοσίους καὶ τριακοσίους, πεντακοσίους μέν ἱππεῖς, ψιλούς 5 δὲ καὶ πεζούς τούς πάντας εἰς πεντακισχιλίους. δὲ μὴ πρωὶ κατοπτευθώσιν ὑπὸ τῶν εἰς τὰς προνομὰς 25 έκπορευομένων, αμα τῷ διαυγάζειν κατελάμβανε τοῖς εὐζώ-6 νοις τὸν λόφον. ὁ δὲ Μάρχος θεωρῶν τὸ γινόμενον χαὶ

^{1.} πάντα AR 1. 2. πλύνοντα AR, πληθύνοντα C, corr. Rei 279 s. 2. πρὸς τὸ C 3. η συναμφοτέρους ἀνὰ μέρος ἄρχειν η διελομένους Kaelkerus de eloc. Polyb. p. 285 4. post στρατοπέδοις add. έχάτερον Na 129 7. inc. F fol. 31 ·: ἀννίβας δὲ τὰ cet., idem paulo infra ad marginem adscripsit πόλεμος ἡωμαλαμαρονίων 9. ηιδει αὐτοῦ AFR Suid. 15. αὐτοῦ Α, αὐτοῦ FR vulgo 16. δυναμένης Ar ex δυναμένες, δυναμένους F 17. χατορθόματος F 20. ψιλῶ F 22. ἐπιτηδιοτάτας F ὑποβολὰς Rei 280 pro ὑπερβολὰς 23. χαὶ ante πενταχοσίους add. AFR, del. Sch 26. τῷ] τὸ F 27. τὸν τῶν F

301, 141 νομίσας έρμαῖον εἶναι παραυτίχα μὲν ἐξαπέστειλε τοὺς ψιλούς, κελεύσας άγωνίζεσθαι καὶ διαμάχεσθαι περὶ τοῦ τόπου, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἱππεῖς εξῆς δὲ τούτοις κατ- 7 όπιν αὐτὸς ἦγε συνεχῆ τὰ βαρέα τῶν ὅπλων, καθάπερ 5 καὶ πρότερον, έκάστων ποιούμενος παραπλήσιον τὸν χειρισμόν, άρτι δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, καὶ πάντων 105 ταῖς τε διανοίαις καὶ τοῖς ὄμμασι περιεσπασμένων περί τοὺς ἐν τῷ γεωλόφω κινδυνεύοντας, ἀνύποπτος ἦν ἡ τῶν ένεδρευόντων υποβολή. τοῦ δ' Αννίβου συνεχῶς μὲν ἐπα- 2 10 ποστέλλοντος τοῖς ἐν τῷ λόφφ τοὺς βοηθήσοντας, ἑπομένου δὲ κατὰ πόδας αὐτοῦ μετὰ τῶν ἱππέων καὶ τῆς δυνάμεως, ταχέως συνέβη καὶ τοὺς ἱππεῖς συμπεσεῖν ἀλλήλοις. οὖ γενομένου, καὶ πιεζομένων τῶν Ῥωμαίων εὐζώνων ὑπὸ 3 τοῦ πλήθους τῶν ἱππέων, αμα μεν οὖτοι καταφεύγοντες 15 είς τὰ βαρέα τῶν ὅπλων θόρυβον ἐποίουν, ἅμα δὲ τοῦ 4 συνθήματος αποδοθέντος τοῖς ἐν ταῖς ἐνέδραις, πανταχόθεν ἐπιφαινομένων καὶ προσπιπτόντων τούτων οὐκέτι περὶ 302 τούς εύζώνους μόνον άλλα περί πᾶν τὸ στράτευμα μέγας κίνδυνος συνειστήκει τοῖς Ψωμαίοις. κατά δὲ τὸν καιρὸν 5 20 τοῦτον Φάβιος θεωρῶν τὸ γινόμενον, καὶ διαγωνιάσας μὴ σφαλώσι τοῖς όλοις, ἐξῆγε τὰς δυνάμεις καὶ κατὰ σπουδὴν έβοήθει τοῖς κινδυνεύουσι. ταχύ δὲ συνεγγίσαντος αὐτοῦ 6 πάλιν άναθαρρήσαντες οί Ρωμαΐοι, καίπερ λελυκότες ήδη την όλην τάξιν, αὐθις άθροιζόμενοι περί τὰς σημαίας άνε-25 χώρουν καὶ κατέφευγον ὑπὸ τὴν τούτων ἀσφάλειαν, πολλούς μέν απολωλεκότες των εύζωνων, έτι δὲ πλείους έκ τῶν ταγμάτων καὶ τοὺς ἀρίστους ἄνδρας. οἱ δὲ περὶ τὸν 7 Αννίβαν καταπλαγέντες την ακεραιότητα καὶ σύνταξιν τῶν παραβεβοηθηχότων στρατοπέδων, απέστησαν τοῦ διωγμοῦ

^{1.} ξομαΐον Α, ξομαΐον Ϝ, ξομαΐον R^s vulgo 2. τοῦ τόπον] τούτον F 5. ξκάστω AF(R), corr. Re χορισμόν F 8. γαιο *λο[φωι A(R), γεολόφω F, corr. G 9. ξπιβολή F 10. τοὺς ξν AFR, corr. G 11. αὐτών AFR, om. G, corr. Be post ἱππέων add. αὐτοῦ G 12. ἀλλήλους A^1F , corr. A^2R 13. πιεζομένω F 14. οὔτοι F 18. post ἀλλὰ add. καὶ G 19. συνιστήκει AF 20. διαγονιάσας F 24. σημείας AFR, corr. G

8 καὶ τῆς μάχης. τοῖς μὲν οὖν παρ' αὐτὸν γενομένοις τὸν κίνδυνον ἦν ἐναργὲς ὅτι διὰ μὲν τὴν Μάρκου τόλμαν ἀπό-λωλε τὰ ὅλα, διὰ δὲ τὴν εὐλάβειαν τοῦ Φαβίου σέσωσται 9 καὶ πρὸ τοῦ καὶ νῦν * τοῖς δ' ἐν τῆ Ῥώμη τότ' ἐγένετο φανερὸν ὁμολογουμένως τὶ διαφέρει στρατιωτικῆς προπετείας : καὶ κενοδοξίας στρατηγικὴ πρόνοια καὶ λογισμὸς ἑστώς 10 καὶ νουνεχής. οὐ μὴν ἀλλ' οἱ μὲν Ῥωμαῖοι διδαχθέντες ὑπὸ τῶν πραγμάτων καὶ βαλόμενοι χάρακα πάλιν ἕνα πάντες ἐστρατοπέδευσαν ὁμόσε, καὶ λοιπὸν ἤδη Φαβίψ προστες ἐστρατοπέδευσαν ὁμόσε, καὶ λοιπὸν ἤδη Φαβίψ προσστες ἐστρατοπέδευσαν ὁμόσε, καὶ λοιπὸν ἤδη Φαβίψ προσστες ἐστρατοπέδευσαν ὁμόσε, καὶ λοιπὸν ἤδη Φαβίψ προστες ἐστρατοπέδευσαν ὁμόσε, καὶ κοιπὸν ἤδη Φαβίψ προστες ἐστρατοπέδευσαν μὲν μεταξὺ τόπον τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς σφετέρας παρεμβολῆς διετάφρευσαν, περὶ δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ καταληφθέντος λόφου χάρακα περιβαλόντες καὶ φυλακιστήσαντες λοιπὸν ἤδη πρὸς τὴν χειμασίαν ἀσφαλῶς ἡτοιμάζοντο.

Τῆς δὲ τῶν ἀρχαιρεσίων ώρας συνεγγιζούσης είλοντο ... 106 στρατηγούς οί Ψωμαΐοι Λεύκιον Αἰμίλιον καὶ Γάιον Τεοέντιον. ών κατασταθέντων οί μεν δικτάτορες απέθεντο 2 την άργην, οί δὲ προϋπάργοντες ϋπατοι, Γναΐος Σερουίλιος καὶ Μάρκος Υήγουλος δ μετά την Φλαμινίου τελευτην έπι- 20 κατασταθείς, τότε προχειρισθέντες ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Αἰμί- 30% λιον αντιστράτηγοι καὶ παραλαβόντες την εν τοῖς ὑπαίθροις έξουσίαν, έχειριζον κατά την ξαυτών γνώμην τὰ κατά 3 τας δυνάμεις. οἱ δὲ περὶ τὸν Αἰμίλιον βουλευσάμενοι μετά τῆς συγκλήτου, τὸ μὲν ἐλλεῖπον πλῆθος ἔτι τῶν στρα- 35 τιωτών πρός την όλην επιβολήν παραχρημα καταγράψαν-4 τες έξαπέστειλαν, τοῖς δὲ περὶ τὸν Γναῖον διεσάφησαν όλοσχερη μέν κίνδυνον κατά μηδένα τρόπον συνίστασθαι, τοὺς δὲ κατὰ μέρος ἀκροβολισμοὺς ὡς ἐνεργοτάτους ποιείσθαι καὶ συνεχεστάτους χάριν τοῦ γυμνάζειν καὶ παρα- 30

^{1.} τους μὲν AF, corr. R 2. ἀπώλωλε F 3. 4. σέσωστε καὶ πρὸ τούτου F 4. τότε AFR 6. καινοδοξίας AFDE 7. οὐ μέν άλλ F 8. ἕνα πάντες Sch, εν άπαντες A', ἐνάπαντες F, ἀπαντες A'R 9. ἐστράτευσαν G 10. παραγγελλομένοις: des. F 13. καταλειφθέντος GDE 19. προϋπάρξαντες D 20. ἡηγουλος (sine acc.) A 23. τὰ κατὰ om. G

303, 11] σκευάζειν εύθαρσεῖς τοὺς νέους πρὸς τοὺς δλοσχερεῖς ἀγῶνας, τῷ καὶ τὰ πρότερον αὐτοῖς συμπτώματα δοκεῖν οὐχ 5 ημιστα γεγονέναι διὰ τὸ νεοσυλλόγοις καὶ τελέως ανασκήτοις κεχρησθαι τοῖς στρατοπέδοις. αὐτοί δὲ Δεύκιον μὲν 6 5 Ποστούμιον, έξαπέλεχυν όντα στρατηγόν, στρατόπεδον δόντες είς Γαλατίαν έξαπέστειλαν, βουλόμενοι ποιείν άντιπερίσπασμα τοῖς Κελτοῖς τοῖς μετ Αννίβου στρατευομένοις πρόνοιαν δ' ἐποιήσαντο καὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ παραχει- 7 μάζοντος εν τῷ Λιλυβαίω στόλου, διεπέμψαντο δὲ καὶ 10 τοῖς ἐν Ἰβηρία στρατηγοῖς πάντα τὰ κατεπείγοντα ποὸς την γρείαν. οδτοι μέν οδν περί ταῦτα καὶ περί τάς λοι- 8 πάς έγίνοντο παρασκευάς έπιμελώς οί δὲ περί τὸν Γναῖον, 9 κομισάμενοι τὰς παρὰ τῶν ὑπάτων ἐντολάς, πάντα τὰ κατὰ μέρος ἐχείριζον κατὰ τὴν ἐκείνων γνώμην. διὸ καὶ 10 15 τὸ πλείω γράφειν ὑπὲρ αὐτῶν παρήσομεν ὁλοσχερὲς μὲν γαρ η μνήμης άξιον απλώς οὐδεν επράχθη δια την εντολην και διά την του καιρού περίστασιν, όκροβολισμοι δέ 11 μόνον καὶ συμπλοκαὶ κατὰ μέρος ἐγίνοντο πλείους, ἐν αἰς εύδοκίμουν οί προεστώτες των Ρωμαίων και γάρ άνδρω-20 δως και νουνεχώς εδόκουν έκαστα χειρίζειν.

Τὸν μὲν οὖν χειμῶνα καὶ τὴν ἐαρινὴν ὧραν διέμειναν 107 ἀντιστρατοπεδεύοντες ἀλλήλοις ἢδη δὲ παραδιδόντος τοῦ καιροῦ τὴν ἐκ τῶν ἐπετείων καρπῶν χορηγίαν, ἐκίνει τὴν 304 δύναμιν ἐκ τοῦ περὶ τὸ Γερούνιον χάρακος Ἀννίβας. κρί- 2 25 νων δὲ συμφέρειν τὸ κατὰ πάντα τρόπον ἀναγκάσαι μάχεσθαι τοὺς πολεμίους, καταλαμβάνει τὴν τῆς Κάννης προσαγορευομένης πόλεως ἄκραν εἰς γὰρ ταύτην συνέβαινε τόν 3 τε σῖτον καὶ τὰς λοιπὰς χορηγίας ἀθροίζεσθαι τοῖς Ῥωμαίοις ἐκ τῶν περὶ Κανύσιον τόπων, ἐκ δὲ ταύτης ἀεὶ πρὸς 30 τὴν χρείαν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον παρακομίζεσθαι. τὴν μὲν 4 οὖν πόλιν ἔτι πρότερον συνέβαινε κατεσκάφθαι, τῆς παρα-

^{6.} γαλατείαν Α ἀντιπερίσπασμα AR Suid. b. v., ἀντιπέρασμα C
10. κατεπείγοντο Α 13. τὰς add. Na 129 15. τὸ AR, τὰ C
20. ἐκαστα ἐδόκουν C 23. ἐπετίων AR, corr. C 26. Κάννης Ca
pro καινῆς προσαγορευομένην AR, corr. Re
acc.) A(R), κανήσιον Β 31. ἔτει πρότερον ἐνὶ C

σχευής δε και της άχρας τότε καταληφθείσης ού μικράν συνέπεσε ταραχήν γενέσθαι περί τὰς τῶν Ῥωμαίων δυνά-5 μεις ου γάρ μόνον διά τάς χορηγίας έδυσχρηστοῦντ' έπλ τῷ κατειλῆφθαι τὸν προειρημένον τόπον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ 6 κατά τὴν πέριξ εὐφυῶς κεῖσθαι χώραν. πέμποντες οὐν εἰς 5 την Ρώμην συνεχώς έπυνθάνοντο τι δει ποιείν, ώς έαν έγγίσωσι τοῖς πολεμίοις, οὐ δυνησόμενοι φυγομαχεῖν, τῆς μεν χώρας καταφθειρομένης, των δε συμμάχων πάντων 7 μετεώρων όντων ταῖς διανοίαις. οἱ δ' ἐβουλεύσαντο μάχεσθαι καὶ συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις. τοῖς μὲν οὖν περὶ 10 τὸν Γναῖον ἐπισχεῖν ἔτι διεσάφησαν, αὐτοὶ δὲ τοὺς ὑπάτους 8 έξαπέστελλον. συνέβαινε δὲ πάντας εἰς τὸν Αἰμίλιον ἀποβλέπειν και πρός τοῦτον ἀπερείδεσθαι τὰς πλείστας έλπίδας διά τε την έχ τοῦ λοιποῦ βίου καλοκαγαθίαν καὶ διὰ τὸ μιχροῖς πρότερον γρόνοις ἀνδρωδῶς ἅμα καὶ συμφερόν- 15 9 τως δοχείν κεχειρικέναι τὸν πρὸς Ἰλλυριοὺς πόλεμον. προέθεντο δε στρατοπέδοις όκτω διακινδυνεύειν, δ πρότερον οὐδέποτ' ἐγεγόνει παρὰ Ῥωμαίοις, ἐκάστου τῶν στρατοπέδων έχοντος άνδρας είς πεντακισχιλίους χωρίς τῶν συμμά-10 γων. 'Ρωμαΐοι γάρ, καθά που καὶ πρότερον εἰρήκαμεν, 20 άεί ποτε τέτταρα στρατόπεδα προχειρίζονται, τὸ δὲ στρατόπεδον πεζούς μεν λαμβάνει περί τετρακισχιλίους ίππεῖς 11 δὲ διακοσίους. ἐπὰν δέ τις ὁλοσγερεστέρα προφαίνηται 305 χρεία, τούς μέν πεζούς έν έκάστω στρατοπέδω ποιούσι 12 περί πεντακισχιλίους τους δ' ίππεῖς τριακοσίους. τῶν δὲ 25 συμμάχων τὸ μὲν τῶν πεζῶν πληθος πάρισον ποιοῦσι τοῖς Ρωμαϊκοίς στρατοπέδοις, τὸ δὲ τῶν ἱππέων ώς ἐπίπαν

^{3.} ἐδυσχρηστοῦντο AR ἐπὶ del. Di praef. vol. IV p. x 5. κατὰ om. DE τῆς — χώρας Di auctore Sch (sed conf. Krebsium Präpos. bei Polyb. p. 130) 9. οἱ δὲ add. Re 10. συμβαλεῖν AR, corr. C 11. γνάϊον C, γάϊον AR 12. ἐξαπέστελον B 16. κεχειρηκέναι AR, corr. C 20. καθάπου A (R), καθάπευ vulgo ante Sch (conf. 9, 1, 4) 21. 22. προχειρο . . | πεζους (sine acc.) Α, προχειροῖοι πεζοὺς (maiore spatio vacuo) Β, προχειροῖοι πεζοὺς Α DE, προχειροῦσι τὸ δὲ στρατόπεδον πεζοὺς Ċ, προχειρίζονται corr. Sch 23. προφαίνη DE 26. τῶν πεζῶν] πεζὸν CD 27. ἑωμαίοις AR, corr. B secundum constantem scriptoris usum (quamquam etiam Ῥωμαίων coniicere licet coll. 6, 30, 3)

305, 6]
τριπλάσιον. τούτων δὲ τοὺς ἡμίσεις τῶν συμμάχων καὶ τὰ 18
δύο στρατόπεδα δόντες ἑκατέρψ τῶν ὑπάτων ἐξαποστέλλουσιν ἐπὶ τὰς πράξεις. καὶ τοὺς μὲν πλείστους ἀγῶνας 14
δι᾽ ἑνὸς ὑπάτου καὶ δύο στρατοπέδων καὶ τοῦ προειρη5 μένου πλήθους τῶν συμμάχων κρίνουσι, σπανίως δὲ πᾶσι
πρὸς ἕνα καιρὸν καὶ πρὸς ἕνα χρῶνται κίνδυνον. τότε γε 15
μὴν οὕτως ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ κατάφοβοι τὸ μέλλον ὡς
οὐ μόνον τέτταρσιν ἀλλ᾽ ὀκτὼ στρατοπέδοις Ῥωμαϊκοῖς
δμοῦ προήρηντο διακινδυνεύειν.

Διὸ καὶ παρακαλέσαντες τοὺς περὶ τὸν Αἰμίλιον, καὶ 108 πρό όφθαλμῶν θέντες τὸ μέγεθος τῶν εἰς έκάτερον τὸ μέρος ἀποβησομένων έκ τῆς μάχης, ἐξαπέστειλαν ἐντειλάμενοι σύν καιρώ κρίνειν τὰ όλα γενναίως καὶ τῆς πατρίδος άξίως. οι και παραγενόμενοι πρός τὰς δυνάμεις και συνα- 2 15 θροίσαντες τὰ πλήθη τήν τε τῆς συγκλήτου γνώμην διεσάφησαν τοῖς πολλοῖς καὶ παρεκάλουν τὰ πρέποντα τοῖς παρεστώσι καιροίς, έξ αὐτοπαθείας τοῦ Λευκίου διατιθεμένου τοὺς λόγους. ἦν δὲ τὰ πλεῖστα τῶν λεγομένων πρὸς 3 τοῦτον τείνοντα τὸν νοῦν, τὸν ὑπὲρ τῶν νεωστὶ γεγονότων 20 συμπτωμάτων · ὧδε γὰρ καὶ τῆδέ που συνέβαινε διατετράφθαι καὶ προσδεῖσθαι παραινέσεως τοὺς πολλούς. διόπερ 4 έπειρατο συνιστάνειν ότι των μέν έν ταις προγεγενημέναις μάχαις έλαττωμάτων ούχ εν ούδε δεύτερον, και πλείω δ' αν εύροι τις αίτια δι' α τοιούτον αὐτων έξέβη το τέλος, 806 έπὶ δὲ τῶν νῦν καιρῶν οὐδεμία λείπεται πρόφασις, ἐὰν 5 άνδρες ὦσι, τοῦ μὴ νικᾶν τοὺς ἐχθρούς. τότε μὲν γὰρ 6

^{1.} διπλάσιον ora libri Vossiani ex Liv. 22, 36, 3 (quod comprobat Tellius Philol. XI 107; contra τριπλάσιον tuetur Hesselbarthius de pugna Cannensi, Gottingae 1874, p. 28 s.) τῶν συμμάχων] συμμάχους C 2. ἑκατέρω *, eraso ν, A 6. 7. γε μὴν Ηυ, μὲν ΑΚ, δὲ Β² vulgo post Sch 10. παρακαλοῦντες et 11. δρῶντες D 14. inc. F fol. 32 ·: οἱ δὲ τῶν ῥωμαίων ὑπατοι λεύκιος. εμίλιος καὶ γάιος. τερέντιος παραγενόμενοι cet., adscripto ad marginem titulo πόλεμος ὁωμαίων καὶ καρχηδωνίων ἐν κάνναις 17. αὐτοπαθίας Α 19. τὸν (ante ὑπὲρ) Α² Β, τῶν Α¹ FR, del. Schenkelius Jahresbericht etc. XII (1884) vol. 38 p. 237 21. παρένεσεως (sic) F 23. ἐλαττομάτων F πλείους Β 24. αἰτίας διὸ ΑR, αἴτιας διὸ F, corr. Rei 283 τοιούτων F τὸ om. F

Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἐν τούτοις ἦν · ὁ δὲ 100 στρατηγός Αννίβας, όθεν απελίπομεν, πυνθανόμενος παρά των κατασκόπων πλείστον υπάρχειν σίτον έν τη περί την Λουκαρίαν καὶ τὸ καλούμενον Γερούνιον χώρα, πρὸς δὲ 2 την συναγωγην εύφυως έχειν το Γερούνιον, κρίνας έκει 5 ποιείσθαι την παραγειμασίαν, προήγε ποιούμενος την πορείαν παρά τὸ Αίβυρνον όρος ἐπὶ τοὺς προειρημένους τό-3 πους. ἀφικόμενος δὲ πρὸς τὸ Γερούνιον, ὁ τῆς Λουκαρίας 297 απέχει διακόσια στάδια, τὰς μὲν ἀρχὰς διὰ λόγων τοὺς ένοιχοῦντας εἰς φιλίαν προυχαλεῖτο καὶ πίστεις ἐδίδου τῶν 10 4 ἐπαγγελιῶν, οὐδενὸς δὲ προσέχοντος πολιορκεῖν ἐπεβάλετο. ταχύ δὲ γενόμενος κύριος τοὺς μὲν οἰκήτορας κατέφθειρε, τας δε πλείστας οίκιας ακεραίους διεφύλαξε και τα τείχη, βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι πρός την παραχειμα-5 σίαν. την δε δύναμιν προ της πόλεως παρεμβαλών ώχυ- 15 6 οώσατο τάφοω καλ χάρακι την στρατοπεδείαν. γενόμενος δ' από τούτων τὰ μεν δύο μέρη τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὴν σιτολογίαν εξέπεμπε, προστάξας καθ' εκάστην ήμέραν τακτὸν ἀναφέρειν μέτρον ξααστον τοῖς ίδίοις [ἐπιβολὴν τοῦ τάγματος] τοῖς προκεχειρισμένοις ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν ταύ- 20 η την, τῷ δὲ τρίτω μέρει τήν τε στρατοπεδείαν ἐτήρει καὶ 8 τοῖς σιτολογοῦσι παρεφήδρευε κατὰ τόπους. οὖσης δὲ τῆς μέν χώρας τῆς πλείστης εὐεφόδου καὶ πεδιάδος, τῶν δὲ συναγόντων ώς έπος είπεῖν ἀναριθμήτων, έτι δὲ τῆς ώρας άκμαζούσης πρὸς την συγκομιδήν, άπλετον συνέβαινε καθ' 25 έκάστην ημέραν άθροίζεσθαι τοῦ σίτου τὸ πληθος.

101 Μάρχος δὲ παρειληφώς τὰς δυνάμεις παρὰ Φαβίου

^{2.} ἀπελεΙπομεν ΑΕ 3. παρασκόπων ΑR, corr. CE², σκοπῶν Wundererus act. semin. Erlang. II 212, IV 250 (sed conf. Schenkelium Jahresbericht etc. vol. 38 p. 249, Stichium Philol. Anzeiger XIII 829) σῖτον C, εἰς τὸν ΑR 4. λονχαρίαν ΑR (item per α vs. 8) Steph. Byz., Λονχερίαν vulgo 7. λιβυρνον (sine acc.) Α, Τάβυρνον coni. Sch 8. Λονχερίας vulgo 9. στάδια διακόσια C 14. τὴν om. Suid. v. σιτοβολίοις 16. γενόμενος Β° C, γινόμενος ΑDΕ 17. ἀπὸ] ἐπὶ C 19. ἐπιβολὴν] σιτοβόλοις vel σιτοβολεῦτι Ca, σιτοβόλοις et tum ὑφ ἐκάστον τάγματος προκεχειρισμένοις Campius progr. Ruppin. 1849 p. 12, glossema indicavit Hu 25. post πρὸς add. δὲ ΑΒΕ 26. άθροίς ζεσθαι Α

297, 21] τὸ μὲν πρῶτον ἀντιπαρῆγε ταῖς ἀκρωρείαις, πεπεισμένος άεὶ περὶ τὰς ὑπερβολὰς συμπεσείσθαί ποτε τοῖς Καρχηδονίοις άκούσας δὲ τὸ μὲν Γερούνιον τοὺς περὶ τὸν 'Αν- 2 νίβαν ήδη κατέχειν, την δε χώραν σιτολογείν, προ δε της 5 πόλεως γάρακα βεβλημένους στρατοπεδεύειν, ἐπιστρέψας έκ των ακρωρειών κατέβαινε κατά την έπι τα πεδία κατατείνουσαν δάχιν. άφικόμενος δ' έπὶ τὴν ἄκραν ή κεῖται 3 μεν επί τῆς Δαρινάτιδος χώρας προσαγορεύεται δε Κα-298 λήνη, κατεστρατοπέδευσε περί ταύτην, πρόχειρος ων έκ 10 παντός τρόπου συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις. 'Αννίβας δὲ 4 θεωρών έγγίζοντας τους πολεμίους το μέν τρίτον μέρος τῆς δυνάμεως εἴασε σιτολογεῖν, τὰ δὲ δύο μέρη λαβών, καὶ προελθών ἀπὸ τῆς πόλεως έκκαιδεκα σταδίους πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπί τινος βουνοῦ κατεστρατοπέδευσε, βουλόμε-15 νος αμα μεν καταπλήξασθαι τοὺς ὑπεναντίους αμα δὲ τοῖς σιτολογούσι την ἀσφάλειαν παρασκευάζειν, μετὰ δὲ ταῦτα, 5 γεωλόφου τινὸς ὑπάρχοντος μεταξὺ τῶν στρατοπέδων, ὃς εὐκαίρως καὶ σύνεγγυς ἐπέκειτο τῆ τῶν πολεμίων παρεμβολή, τούτον έτι γυχτός έξαποστείλας περί δισγιλίους τών 20 λογχοφόρων κατελάβετο. ους έπιγενομένης της ήμέρας συν- 6 ιδών Μάρχος έξηγε τους ευζώνους και προσέβαλε τω λόγενομένου δ' ακροβολισμοῦ νεανικοῦ τέλος ἐπεκρά- 7 τησαν οί Ρωμαΐοι, και μετά ταῦτα τὴν ὅλην στρατοπεδείαν μετεβίβασαν είς τοῦτον τὸν τόπον. ὁ δ' Αννίβας έως μέν τι- 8 25 γος διὰ τὴν ἀντιστρατοπεδείαν συνεῖχεν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως ἐφ' αύτόν, πλειόνων δὲ γενομένων ήμερῶν 9 ηναγκάζετο τους μεν έπι την νομήν των θρεμμάτων άπομερίζειν τοὺς δ' ἐπὶ τὴν σιτολογίαν, σπουδάζων κατὰ τὴν 10

^{3.} περὶ τὸν ἀννίβαν add. A' BDE, καρχηθονίους add. C, om. A extremo versu in lacuna (non in rasura) tredecim fere litterarum 5. προβεβλημένους C ἐπιτρέψας C 6. ἀκρωρειῶν om. A extremo versu in lacuna, item B, add. A' CDE κατὰ om. C παρατείνουσαν Β' 8. Λαρινάτιδος Ur 160° pro δαρινάτιδος καλήλη C 13. ἀπὸ C (duo ferme a Gereonio milia Liv. 22, 24, 5), κατὰ AR 20. κατεβάλετο A', corr. A² 21. ἐξῆγε Re pro ἐξῆρε 22. δὲ R° 23. στρατοπεδίαν A 25. διὰ μὲν |τὴν A (DE), μὲν del. BC ἀντιστρατοπεδίαν A editio princ. συνείχε R° 26. ἐφ' ἑαυτὸν D, ἐπ' αὐτὸν C

έν άρχη πρόθεσιν μήτε την λείαν καταφθείραι τόν τε σίτον ώς πλεϊστον συναγαγείν, ίνα πάντων ή κατά την παραγειμασίαν δαψίλεια τοῖς ἀνδράσιν, μη χεῖρον δὲ τοῖς 11 υποζυνίοις καὶ τοῖς ἵπποις εἶγε γὰρ τὰς πλείστας ἐλπί-102 δας της αύτοῦ δυνάμεως εν τῷ τῶν ἱππέων τάγματι. καθ' 5 δη δή καιρον Μάρκος συνθεωρήσας το πολύ μέρος των ύπεναντίων έπὶ τὰς προειρημένας χρείας κατὰ τῆς χώρας σκεδαννύμενον, λαβών τὸν ἀκμαιότατον καιρὸν τῆς ἡμέρας 2 έξηγε την δύναμιν, καὶ συνεγγίσας τη παρεμβολή των Καρχηδονίων τὰ μὲν βαρέα τῶν ὅπλων ἐξέταξε, τοὺς δ' $i\pi$ - 10 πεῖς καὶ τοὺς εὐζώνους κατὰ μέρη διελών ἐπαφῆκε τοῖς 3 προνομεύουσι, παραγγείλας μηδένα ζωγρείν. 'Αννίβας δὲ τούτου συμβάντος είς ἀπορίαν ένεπεπτώκει μεγάλην ούτε 299 γὰρ ἀντεξάγειν τοῖς παρατεταγμένοις ἀξιόχρεως ἦν οὖτε 4 παραβοηθεῖν τοῖς ἐπὶ τῆς χώρας διεσπαρμένοις. τῶν δὲ 15 Ψωμαίων οἱ μὲν ἐπὶ τοὺς προνομεύοντας ἐξαποσταλέντες πολλούς των έσχεδασμένων απέχτειναν, οί δὲ παρατεταγμένοι τέλος είς τοῦτ' ήλθον καταφρονήσεως ώστε καὶ διασπᾶν τὸν χάρακα καὶ μόνον οὐ πολιορκεῖν τοὺς Καρχηδο-5 νίους. δ δ' Αννίβας ην μέν έν κακοῖς, όμως δὲ γειμαζό- 20 μενος έμενε, τους πελάζοντας αποτριβόμενος και μόλις 6 διαφυλάττων την παρεμβολήν, έως Ασδρούβας αναλαβών τοὺς ἀπὸ τῆς γώρας συμπεφευγότας εἰς τὸν γάρακα τὸν περί τὸ Γερούνιον, ὄντας εἰς τετρακισχιλίους, ἦκε παρα-7 βοηθών. τότε δὲ μικρὸν ἀναθαρρήσας ἐπεξῆλθε, καὶ βραχὸ 25 πρὸ τῆς στρατοπεδείας παρεμβαλών μόλις ἀπεστρέψατο 8 τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον. Μάρκος δὲ πολλούς μὲν ἐν τῆ περί τὸν χάρακα συμπλοκῆ τῶν πολεμίων ἀποκτείνας, ἔτι δὲ πλείους ἐπὶ τῆς χώρας διεφθαρχώς, τότε μὲν ἐπανῆλθεν 9 μεγάλας έλπίδας έχων ύπερ του μέλλοντος, τη δ' έπαύριον 30

^{1.} πρόθεσιν | την • • λείαν Α, μήτε extremo versu add. Α² τὴν οm. D 2. ὡς] εἰς C 3. ἀνδράσι R³ 5. συντάγματι DΕ 10. ἐξέταζε CDΕ 13. μεγίστην C 19. μονονού ΑR, μονονούχι C 21. τοὺς πολεμίους Suid. v. ἀπότριψις 25. δὴ C 26. ἀπετρέψατο C, ἀπετρίψατο vulgo auctore Wesselingio ad Diod. vol. II p. 6 (conf. supra vs. 21) 27. ἐνεστῶτα Β³ D, ἐ|στῶτα Α(CE) 29. ἐπατῆλθε R³

299, 19]
ἐκλιπόντων τὸν χάρακα τῶν Καρχηδονίων ἐπέβη καὶ κατελάβετο τὴν ἐκείνων παρεμβολήν ὁ γὰρ ᾿Αννίβας διαγω- 10
νιάσας τοὺς Ῥωμαίους, μὴ καταλαβόμενοι νυκτὸς ἔρημον
ὄντα τὸν ἐπὶ τῷ Γερουνίῳ χάρακα κύριοι γένωνται τῆς
ὁ ἀποσκευῆς καὶ τῶν παραθέσεων, ἔκρινεν αὐτὸς ἀναχωρεῖν
καὶ πάλιν ἐκεῖ ποιεῖσθαι τὴν στρατοπεδείαν. ἀπὸ δὲ τού- 11
των τῶν καιρῶν οἱ μὲν Καρχηδόνιοι ταῖς προνομαῖς εὐλαβέστερον ἐχρῶντο καὶ φυλακτικώτερον, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τάναντία θαρραλεώτερον καὶ προπετέστερον.

Οἱ δ' ἐν τῆ Ῥώμη, προσπεσόντος σφίσι τοῦ γεγονότος 108 10 μειζόνως η κατά την άληθειαν, περιγαρείς ήσαν διά τὸ πρώτον μεν έχ της προϋπαρχούσης ύπερ των όλων δυσελπιστίας οίονεὶ μεταβολήν τινα πρός τὸ βέλτιον αὐτοῖς προφαίνεσθαι, δεύτερον δὲ καὶ διὰ τὸ δοκεῖν τὸν πρὸ τού- 2 300 του χρόνον την απραγίαν και κατάπληξιν των στρατοπέδων μη παρά την των δυνάμεων αποδειλίασιν άλλα παρά την του προεστώτος εὐλάβειαν γεγονέναι. διὸ καὶ τὸν μέν 3 Φάβιον ήτιῶντο καὶ κατεμέμφοντο πάντες ώς ἀτόλμως χρώμενον τοῖς καιροῖς, τὸν δὲ Μάρκον ἐπὶ τοσοῦτον ηὖξον 20 διὰ τὸ συμβεβηχὸς ώστε τότε γενέσθαι τὸ μηδέποτε γεγονός αὐτοκράτορα γὰρ κάκεῖνον κατέστησαν, πεπεισμέ- 4 νοι ταχέως αὐτὸν τέλος ἐπιθήσειν τοῖς πράγμασι, καὶ δὴ δύο δικτάτορες έγεγόνεισαν έπὶ τὰς αὐτὰς πράξεις, δ πρότερον οὐδέποτε συνεβεβήκει παρά Ρωμαίοις. τῷ δὲ Μάρκω 5 25 διασαφηθείσης της τε του πλήθους εύνοίας και της παρά τοῦ δήμου δεδομένης ἀρχης αὐτῷ, διπλασίως παρωρμήθη πρός τὸ παραβάλλεσθαι καὶ κατατολμᾶν τῶν πολεμίων. ήκε δὲ καὶ Φάβιος ἐπὶ τὰς δυνάμεις οὐδὲν ἡλλοιωμένος 6 ύπο των συμβεβηκότων, έτι δε βεβαιότερον μένων επί τῆς 30 έξ άρχης διαλήψεως. Θεωρών δὲ τὸν Μάρκον ἐκπεφυση- 7

^{2.} διαγωνισας et διαγωνιάσας \mathbf{A} per dittogr. 4. έπl] έν \mathbf{C}^1 10. γε|γονότος *** \mathbf{A} , γεγονότος προτερήματος Wundererus act. semin. Erlang. IV 251 (sed conf. Hu Berliner Philol. Wochenschrift 1887 p. 1146 s.) 15. δυσπραγίαν \mathbf{C} 19. ηlξον Sca pro ηlξων 24. συμβεβήπει coni. Hu δέ| γὰρ \mathbf{C} 27. παραλαβέσθαι $\mathbf{A}\mathbf{R}$, corr. \mathbf{C} καὶ add. Sca (conf. 18, 36, 2) 29. post συμβεβηπότων add. δυστυχημάτων Suid. v. ήλλοιωμένος 30. δρlσν Suid. v. ἐκπεφυσημένον

μένον καὶ πρὸς πάντ' ἀντιφιλονεικοῦντα καὶ καθόλου πολύν όντα πρός τω διακινδυνεύειν, αίρεσιν αὐτω προύτεινε τοιαύτην, η κατά μέρος ἄρχειν η διελόμενον τάς δυνάμεις γρησθαι τοῖς σφετέροις στρατοπέδοις κατά την αύτοῦ 8 προαίρεσιν. τοῦ δὲ καὶ λίαν ἀσμένως δεξαμένου τὸν με- 5 ρισμόν, διελόμενοι τὸ πληθος χωρίς ἐστρατοπέδευσαν ἀλ-104 λήλων, ἀπέχοντες ώς δώδεκα σταδίους. 'Αννίβας δὲ τὰ μεν ακούων των άλισκομένων αίγμαλώτων, τα δε θεωρών έχ τῶν πραττομένων, ἤδει τήν τε τῶν ἡγεμόνων πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμίαν καὶ τὴν δρμὴν καὶ τὴν φιλοδοξίαν τοῦ 10 2 Μάρχου. διόπερ οὐ καθ' αύτοῦ, πρὸς αύτοῦ δὲ νομίσας είναι τὰ συμβαίνοντα περί τοὺς ἐναντίους, ἐγίνετο περί τὸν Μάρκον, σπουδάζων τὴν τόλμαν ἀφελέσθαι καὶ προ-3 καταλαβεῖν αὐτοῦ τὴν ὁρμήν. οὖσης δέ τινος ὑπεροχῆς μεταξύ της αύτου και της του Μάρκου στρατοπεδείας, 301 δυναμένης έκατέρους βλάπτειν, ἐπεβάλετο καταλαβεῖν ταύτην. σαφώς δε γινώσκων έκ τοῦ προγεγονότος κατορθώματος ότι παρέσται βοηθών έχ χειρός πρός ταύτην την 4 ἐπιβολήν, ἐπινοεῖ τι τοιοῦτον. τῶν γὰρ τόπων τῶν περὶ τὸν λόφον ὑπαρχόντων ψιλῶν μέν, πολλὰς δὲ καὶ παν- 20 τοδαπάς έχόντων περικλάσεις και κοιλότητας, έξέπεμψε τῆς νυκτὸς εἰς τὰς ἐπιτηδειοτάτας ὑποβολὰς ἀνὰ διακοσίους καὶ τριακοσίους, πεντακοσίους μὲν ἱππεῖς, Ψιλοὺς 5 δὲ καὶ πεζούς τούς πάντας εἰς πεντακισχιλίους. δὲ μὴ πρωὶ κατοπτευθώσιν ὑπὸ τῶν εἰς τὰς προνομὰς 25 έχπορευομένων, άμα τῷ διαυγάζειν κατελάμβανε τοῖς εὐζώ-6 νοις τὸν λόφον. ὁ δὲ Μάρχος θεωρῶν τὸ γινόμενον καὶ

^{1.} πάντα AR 1. 2. πλύνοντα AR, πληθύνοντα C, corr. Rei 279 s. 2. πρὸς τὸ C 3. η συναμφοτέρους ἀνὰ μέρος ἄρχειν η διελομένους Kaelkerus de eloc. Polyb. p. 285 4. post στρατοπέδοις add. εκάτερον Na 129 7. inc. F fol. 31 ': ἀννίβας δὲ τὰ cet., idem paulo infra ad marginem adscripsit πόλεμος ὁωμα καρχηδονίων 9. ηιδει AR, ηδει F, ηδη C 11. κατ αντοῦ C Suid. ν. πρὸς αὐτοῦ πρὸς αὐτοῦ AFR Suid. 15. αὐτοῦ A, αὐτοῦ FR¹ vulgo 16. δυναμένης A' ex δυναμένος, δυναμένος F 17. κατορθόματος F 20. ψιλῶ F 22. ἐπιτηδιοτάτας F ὑποβολὰς Rei 280 pro ὑπερβολὰς 23. καὶ aute πενταχοσίους add. AFR, del. Sch 26. τῷ] τὸ F 27. τὸν τῶν F

301, 141 νομίσας έρμαῖον εἶναι παραυτίχα μὲν ἐξαπέστειλε τοὺς ψιλούς, κελεύσας αγωνίζεσθαι καὶ διαμάχεσθαι περὶ τοῦ τόπου, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἱππεῖς εξῆς δὲ τούτοις κατ- 7 όπιν αὐτὸς ήγε συνεχῆ τὰ βαρέα τῶν ὅπλων, καθάπερ 5 καὶ πρότερον, έκάστων ποιούμενος παραπλήσιον τὸν χειρισμόν, ἄρτι δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, καὶ πάντων 105 ταίς τε διανοίαις και τοίς όμμασι περιεσπασμένων περί τοὺς ἐν τῷ γεωλόφω κινδυνεύοντας, ἀνύποπτος ἦν ἡ τῶν ένεδρευόντων υποβολή. τοῦ δ' Αννίβου συνεχῶς μὲν ἐπα- 2 10 ποστέλλοντος τοῖς ἐν τῷ λόφω τοὺς βοηθήσοντας, ἑπομένου δὲ κατὰ πόδας αὐτοῦ μετὰ τῶν ἱππέων καὶ τῆς δυνάμεως, ταχέως συνέβη καὶ τοὺς ἱππεῖς συμπεσεῖν ἀλλήλοις. οὖ γενομένου, καὶ πιεζομένων τῶν Ῥωμαίων εὐζώνων ὑπὸ 3 τοῦ πλήθους τῶν ἱππέων, ἄμα μὲν οὖτοι καταφεύγοντες 15 είς τὰ βαρέα τῶν ὅπλων θόρυβον ἐποίουν, ἅμα δὲ τοῦ 4 συνθήματος αποδοθέντος τοῖς εν ταῖς ενέδραις, πανταχόθεν έπιφαινομένων καὶ προσπιπτόντων τούτων οὐκέτι περὶ 302 τοὺς εὐζώνους μόνον ἀλλὰ περί πᾶν τὸ στράτευμα μέγας κίνδυνος συνειστήκει τοῖς Ῥωμαίοις. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν 5 20 τοῦτον Φάβιος θεωρών τὸ γινόμενον, καὶ διαγωνιάσας μὴ σφαλώσι τοῖς ὅλοις, ἐξῆγε τὰς δυνάμεις καὶ κατὰ σπουδὴν έβοήθει τοῖς κινδυνεύουσι. ταχύ δὲ συνεγγίσαντος αὐτοῦ 6 πάλιν άναθαρρήσαντες οί Ρωμαΐοι, καίπερ λελυκότες ήδη την όλην τάξιν, αὖθις άθροιζόμενοι περί τὰς σημαίας άνε-25 χώρουν καὶ κατέφευγον ύπὸ τὴν τούτων ἀσφάλειαν, πολλούς μεν ἀπολωλεκότες των εύζωνων, έτι δε πλείους έκ τῶν ταγμάτων καὶ τοὺς ἀρίστους ἄνδρας, οἱ δὲ περὶ τὸν 7 Αννίβαν καταπλαγέντες την ακεραιότητα και σύνταξιν των παραβεβοηθηκότων στρατοπέδων, ἀπέστησαν τοῦ διωγμοῦ

^{1.} ξομαΐον Α, ξομαΐον F, ξομαίον Rs vulgo 2. τοῦ τόπου] τούτου F 5. ξεκάστω AF(R), corr. Re χορισμὸν F 8. γαιο λό[φωι A(R), γεολόφω F, corr. C 9. ἐπιβολή F 10. τοὺς ἐν AFR, corr. C 11. αὐτών AFR, om. C, corr. Be post ἱππέων add. αὐτοῦ C 12. ἀλλήλους Α' F, corr. A²R 13. πιεζομένω F 14. οὔτοι F 18. post ἀλλὰ add. καὶ C 19. συνιστήκει AF 20. διαγονιάσας F 24. σημείας AFR, corr. C Polybius I.

8 καὶ τῆς μάχης. τοῖς μὲν οὖν παρ' αὐτὸν γενομένοις τὸν κίνδυνον ήν έναργές ότι δια μεν την Μάρκου τόλμαν απόλωλε τὰ ὅλα, διὰ δὲ τὴν εὐλάβειαν τοῦ Φαβίου σέσωσται 9 καλ πρό τοῦ καλ νῦν τοῖς δ' ἐν τῆ Ῥώμη τότ' ἐγένετο φανερον δμολογουμένως τί διαφέρει στρατιωτικής προπετείας 5 καὶ κενοδοξίας στρατηγική πρόνοια καὶ λογισμός έστως 10 καλ νουνεχής. ου μην άλλ' οι μεν 'Ρωμαΐοι διδαχθέντες ύπὸ τῶν πραγμάτων καὶ βαλόμενοι χάρακα πάλιν ἕνα πάντες έστρατοπέδευσαν δμόσε, και λοιπον ήδη Φαβίω προσ-11 είχον τὸν νοῦν καὶ τοῖς ὑπὸ τούτου παραγγελλομένοις οἱ 10 δὲ Καρχηδόνιοι τὸν μὲν μεταξὺ τόπον τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς σφετέρας παρεμβολής διετάφρευσαν, περί δὲ τὴν χορυφὴν τοῦ καταληφθέντος λόφου χάρακα περιβαλόντες και φυλακην επιστήσαντες λοιπον ήδη προς την γειμασίαν ασφαλώς ήτοιμάζοντο. 15 Τῆς δὲ τῶν ἀρχαιρεσίων ώρας συνεγγιζούσης είλοντο α. υ. 106 στρατηγούς οί Ψωμαΐοι Λεύκιον Αλμίλιον καλ Γάιον Τερέντιον ων κατασταθέντων οί μεν δικτάτορες απέθεντο 2 την άργην, οί δὲ προϋπάρχοντες ύπατοι, Γναίος Σερουίλιος καλ Μάρκος Υήγουλος δ μετά την Φλαμινίου τελευτην έπι- 20

κατασταθείς, τότε προχειρισθέντες ύπὸ τῶν περὶ τὸν Αἰμί- 303 λιον ἀντιστράτηγοι καὶ παραλαβόντες τὴν ἐν τοῖς ὑπαί- θροις ἐξουσίαν, ἐχειριζον κατὰ τὴν ἑαυτῶν γνώμην τὰ κατὰ τὰς δυνάμεις. οἱ δὲ περὶ τὸν Αἰμίλιον βουλευσάμενοι μετὰ τῆς συγκλήτου, τὸ μὲν ἐλλεῖπον πλῆθος ἔτι τῶν στρα- 25 τιωτῶν πρὸς τὴν ὅλην ἐπιβολὴν παραχρῆμα καταγράψαν- τες ἐξαπέστειλαν, τοῖς δὲ περὶ τὸν Γναῖον διεσάφησαν δλοσχερῆ μὲν κίνδυνον κατὰ μηδένα τρόπον συνίστασθαι, τοὺς δὲ κατὰ μέρος ἀκροβολισμοὺς ὡς ἐνεργοτάτους ποιεῖ-

σθαι καλ συνεχεστάτους χάριν τοῦ γυμνάζειν καλ παρα- 30

^{1.} τους μὲν ΑΕ, corr. R 2. ἀπώλωλε Ε 3. 4. σέσωστε καὶ πρὸ τούτου Ε 4. τότε ΑΕΒ 6. καινοδοξίας ΑΕΒΕ 7. οὐ μέν άλλ Ε 8. ἐνα πάντες Sch, εν άπαντες Α', ἐνάπαντες Ε, ἄπαντες Α'R 9. ἐστράτευσαν C 10. παραγγελλομένοις: des. Ε 13. καταλειφθέντος CDE 19. προϋπάρξαντες D 20. ἡηγουλος (sine acc.) Α 23. τὰ κατὰ om. C

303, 11]

σκευάζειν εύθαρσεις τούς νέους πρός τούς δλοσχερεις άγωνας, τῷ καὶ τὰ πρότερον αὐτοῖς συμπτώματα δοκεῖν οὐγ 5 ηκιστα γεγονέναι διὰ τὸ νεοσυλλόγοις καὶ τελέως ἀνασκήτοις κεχρησθαι τοῖς στρατοπέδοις. αὐτοὶ δὲ Δεύκιον μὲν 6 5 Ποστούμιον, έξαπέλεχυν όντα στρατηγόν, στρατόπεδον δόντες είς Γαλατίαν έξαπέστειλαν, βουλόμενοι ποιείν άντιπεοίσπασμα τοῖς Κελτοῖς τοῖς μετ Αννίβου στρατευομένοις. πρόνοιαν δ' ἐποιήσαντο καὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ παραχει- 7 μάζοντος εν τῷ Λιλυβαίψ στόλου, διεπέμψαντο δε καὶ 10 τοῖς ἐν Ἰβηρία στρατηγοῖς πάντα τὰ κατεπείγοντα πρὸς την χρείαν. οὖτοι μέν οὖν περί ταῦτα καί περί τὰς λοι- 8 πάς έγίνοντο παρασκευάς έπιμελώς οί δὲ περί τὸν Γναῖον, 9 κομισάμενοι τὰς παρὰ τῶν ὑπάτων ἐντολάς, πάντα τὰ κατὰ μέρος ἐχείριζον κατὰ τὴν ἐκείνων γνώμην. διὸ καὶ 10 15 τὸ πλείω γράφειν ὑπὲρ αὐτῶν παρήσομεν ὁλοσχερὲς μὲν γαρ η μνήμης άξιον απλώς οὐδεν επράχθη δια την εντολήν και διά τήν του καιρού περίστασιν, όκροβολισμοί δὲ 11 μόνον καὶ συμπλοκαὶ κατὰ μέρος έγίνοντο πλείους, έν αἰς εὐδοκίμουν οἱ προεστώτες τῶν Ῥωμαίων καὶ γὰρ ἀνδρω-20 δως και νουνεχώς εδόκουν έκαστα χειρίζειν.

Τὸν μὲν οὖν χειμῶνα καὶ τὴν ἐαρινὴν ώραν διέμειναν 107 άντιστρατοπεδεύοντες άλλήλοις ήδη δὲ παραδιδόντος τοῦ καιρού την έκ των έπετείων καρπών χορηγίαν, έκίνει την 304 δύναμιν έκ τοῦ περὶ τὸ Γερούνιον χάρακος Αννίβας. κρί- 2 25 νων δὲ συμφέρειν τὸ κατὰ πάντα τρόπον ἀναγκάσαι μάχεσθαι τοὺς πολεμίους, καταλαμβάνει τὴν τῆς Κάννης προσαγορευομένης πόλεως ἄκραν· είς γὰρ ταύτην συνέβαινε τόν 3 τε σίτον και τάς λοιπάς χορηγίας άθροίζεσθαι τοίς Έωμαίοις έκ τῶν περί Κανύσιον τόπων, ἐκ δὲ ταύτης ἀεὶ πρὸς 30 την χρείαν έπι τὸ στρατόπεδον παρακομίζεσθαι. την μέν 4 οὖν πόλιν ἔτι πρότερον συνέβαινε κατεσκάφθαι, τῆς παρα-

^{6.} γαλατείαν Α ἀντιπερίσπασμα AR Suid. b. v., ἀντιπέρασμα C
10. κατεπείγοντο Α 13. τὰς add. Na 129 15. τὸ AR, τὰ C
20. ἔκαστα ἐδόκουν C 23. ἐπετίων AR, corr. C 26. Κάννης Ca
pro καινῆς προσαγορευομένην AR, corr. Re 29. κανυσιον (sine acc.) A(R), κανησιον Β 31. ἔτει πρότερον ἐνὶ C

σκευής δε και της άκρας τότε καταληφθείσης ου μικράν συνέπεσε ταραχήν γενέσθαι περί τὰς τῶν Ῥωμαίων δυνά-5 μεις ου γάρ μόνον διά τάς χορηγίας έδυσχρηστοῦντ' έπλ τῷ κατειλῆφθαι τὸν προειρημένον τόπον, άλλὰ καὶ διὰ τὸ 6 κατὰ τὴν πέριξ εὐφυῶς κεῖσθαι χώραν. πέμποντες οὖν εἰς 5 την Ρώμην συνεχώς έπυνθάνοντο τί δει ποιείν, ώς έαν έγγίσωσι τοῖς πολεμίοις, οὐ δυνησόμενοι φυγομαχεῖν, τῆς μέν χώρας καταφθειρομένης, των δέ συμμάχων πάντων 7 μετεώρων όντων ταῖς διανοίαις. οἱ δ' ἐβουλεύσαντο μάγεσθαι καὶ συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις. τοῖς μὲν οὖν περὶ 10 τὸν Γναῖον ἐπισγεῖν ἔτι διεσάφησαν, αὐτοὶ δὲ τοὺς ὑπάτους 8 έξαπέστελλον, συνέβαινε δὲ πάντας εἰς τὸν Αἰμιλιον ἀποβλέπειν και πρός τοῦτον ἀπερείδεσθαι τὰς πλείστας ἐλπίδας διά τε την έχ τοῦ λοιποῦ βίου καλοκαγαθίαν καὶ διὰ τὸ μικροῖς πρότερον χρόνοις ἀνδρωδῶς ἅμα καὶ συμφερόν- 15 9 τως δοχείν κεχειρικέναι τὸν πρὸς Ίλλυριοὺς πόλεμον. προέθεντο δὲ στρατοπέδοις ὀκτώ διακινδυνεύειν, δ πρότερον οὐδέποτ' ἐγεγόνει παρὰ Ῥωμαίοις, ἑκάστου τῶν στρατοπέδων έχοντος άνδρας είς πενταχισχιλίους χωρίς τῶν συμμά-10 χων. Ψωμαῖοι γάρ, καθά που καὶ πρότερον εἰρήκαμεν, 20 άεί ποτε τέτταρα στρατόπεδα προχειρίζονται, τὸ δὲ στρατόπεδον πεζούς μεν λαμβάνει περί τετρακισχιλίους ίππεῖς 11 δὲ διακοσίους. ἐπὰν δέ τις ὁλοσχερεστέρα προφαίνηται 305 χρεία, τοὺς μὲν πεζοὺς ἐν ἐκάστω στρατοπέδω ποιοῦσι 12 περί πεντακισχιλίους τους δ' ίππεῖς τριακοσίους. τῶν δὲ 25 συμμάχων τὸ μὲν τῶν πεζῶν πληθος πάρισον ποιοῦσι τοῖς Ψωμαϊκοῖς στρατοπέδοις, τὸ δὲ τῶν ἱππέων ὡς ἐπίπαν

^{3.} ξόνσχρηστοῦντο AR ξελί del. Di praef. vol. IV p. x 5. κατὰ om. DE τῆς — χώρας Di auctore Sch (sed conf. Krebsium Präpos. bei Polyb. p. 130) 9. οἱ δὲ add. Re 10. συμβαλεῖν AR, corr. C 11. γνάιον C, γάιον AR 12. ἐξαπέστελον Β 16. κεχειρηκέναι AR, corr. C 20. καθάπου A (R), καθάπες vulgo ante Sch (conf. 9, 1, 4) 21. 22. προχειρο . . | πεζους (sine acc.) Α, προχειρι . . . πεζους (maiore spatio vacuo) Β, προχειροῦσι πεζοὺς Α DE, προχειροῦσι . τὸ δὲ στρατόπεδον πεζοὺς C, προχειρίζονται corr. Sch 23. πρόφαίνη DE 26. τῶν πεζῶν) πεζὸν GD 27. ἡωμαίοις AR, corr. B secundum constantem scriptoris usum (quamquam etiam Ρωμαίων coniicere licet coll. 6, 30, 3)

305, 6]

τριπλάσιον. τούτων δὲ τοὺς ἡμίσεις τῶν συμμάχων καὶ τὰ 18 δύο στρατόπεδα δόντες ἑκατέρω τῶν ὑπάτων ἐξαποστέλλουσιν ἐπὶ τὰς πράξεις. καὶ τοὺς μὲν πλείστους ἀγῶνας 14 δι' ἑνὸς ὑπάτου καὶ δύο στρατοπέδων καὶ τοῦ προειρημένου πλήθους τῶν συμμάχων κρίνουσι, σπανίως δὲ πᾶσι πρὸς ἕνα καιρὸν καὶ πρὸς ἕνα χρῶνται κίνδυνον. τότε γε 15 μὴν οὕτως ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ κατάφοβοι τὸ μέλλον ὡς οῦ μόνον τέτταρσιν ἀλλ' ὀκτώ στρατοπέδοις Ῥωμαϊκοῖς ὁμοῦ προήρηντο διακινδυνεύειν.

Διὸ καὶ παρακαλέσαντες τοὺς περὶ τὸν Αἰμίλιον, καὶ 108 προ δφθαλμῶν θέντες το μέγεθος τῶν εἰς ξκάτερον τὸ μέρος ἀποβησομένων έκ τῆς μάχης, ἐξαπέστειλαν ἐντειλάμενοι σύν καιρώ κρίνειν τὰ ὅλα γενναίως καὶ τῆς πατρίδος άξίως. ο και παραγενόμενοι πρός τὰς δυνάμεις και συνα- 2 15 θροίσαντες τὰ πλήθη τήν τε τῆς συγκλήτου γνώμην διεσάφησαν τοῖς πολλοῖς καὶ παρεκάλουν τὰ πρέποντα τοῖς παρεστώσι καιροίς, έξ αὐτοπαθείας τοῦ Λευκίου διατιθεμένου τοὺς λόγους. ἦν δὲ τὰ πλεῖστα τῶν λεγομένων πρὸς 3 τοῦτον τείνοντα τὸν νοῦν, τὸν ὑπὲρ τῶν νεωστὶ γεγονότων 20 συμπτωμάτων · ὧδε γὰρ καὶ τῆδέ που συνέβαινε διατετράφθαι καὶ προσδεῖσθαι παραινέσεως τοὺς πολλούς. διόπερ 4 έπειρατο συνιστάνειν ότι των μέν έν ταις προγεγενημέναις μάχαις έλαττωμάτων ούχ εν ούδε δεύτερον, και πλείω δ' αν εύροι τις αίτια δι' α τοιούτον αύτων έξέβη το τέλος, 306 έπι δε των νύν καιρων ουδεμία λείπεται πρόφασις, έαν 5 άνδρες ὧσι, τοῦ μὴ νιχᾶν τοὺς ἐχθρούς. τότε μὲν γὰρ 6

^{1.} διπλάσιον ora libri Vossiani ex Liv. 22, 36, 3 (quod comprobat Tellius Philol. XI 107; contra τριπλάσιον tuetur Hesselbarthius de pugna Cannensi, Gottingae 1874, p. 28 s.) τῶν συμμάχων] συμμάχους G 2. ἐκατέρω*, eraso ν, Α 6. 7. γε μὴν Ημ, μὲν ΑΚ, δὲ Β² vulgo post Sch 10. παρακαλοῦντες et 11. ὁρῶντες D 14. inc. F 60. 32 τ· οἱ δὲ τῶν ὁωμαίων ὑπατοι λεύκιος. εμίλιος καὶ γάϊος. τερέντιος παραγενόμενοι cet., adscripto ad marginem titulo πόλεμος ὁωμαίων καὶ καρχηδωνίων ἐν κάνναις 17. αὐτοπαθίας Α 19. τὸν (ante ὑπὲρ) Α² Β, τῶν Α¹ FR, del. Schenkelius Jahresbericht etc. XII (1884) vol. 38 p. 237 21. παρένεσεως (sic) F 23. ἐλαττομάτων F πλείους Β 24. αἰτίας διὸ ΑΚ, αἴτιας διὸ F, corr. Rei 283 τοιρώτων F τὸ οm F

οὖτε τοὺς ἡγεμόνας ἀμφοτέρους οὐδέποτε συνηγωνίσθαι τοίς στρατοπέδοις, ούτε ταϊς δυνάμεσι κεχρησθαι γεγυμνασμέναις άλλά νεοσυλλόγοις καὶ ἀοράτοις παντὸς δεινοῦ: 7 τό τε μέγιστον, ἐπὶ τοσοῦτον ἀγνοεῖσθαι παρ' αὐτοῖς πρότερον τὰ κατὰ τοὺς ὑπεναντίους ώστε σχεδον μηδ' έωρα- 5 χότας τοὺς ἀνταγωνιστὰς παρατάττεσθαι καὶ συγκαταβαί-8 νειν είς τους όλοσχερεῖς κινδύνους. "οἱ μὲν γὰρ περὶ τὸν Τρεβίαν ποταμόν σφαλέντες, έκ Σικελίας τη προτεραία παραγενηθέντες, άμα τῷ φωτὶ τῆ κατὰ πόδας ἡμέρα παρε-9 τάξαντο τοῖς δὲ κατὰ Τυρρηνίαν ἀγωνισαμένοις οὐχ οἶον 10 πρότερον άλλ' οὐδ' ἐν αὐτῆ τῆ μάχη συνιδεῖν ἐξεγένετο τούς πολεμίους διά τὸ περὶ τὸν άέρα γενόμενον σύμπτωμα. 10 νῦν γε μὴν πάντα τάναντία τοῖς προειρημένοις ὑπάρχει. 109 πρώτον γὰρ ἡμεῖς ἀμφότεροι πάρεσμεν, οὐ μόνον αὐτοὶ κοινωνήσοντες ύμιν των κινδύνων, άλλα και τους έκ του 15 πρότερον έτους άργοντας έτοίμους παρεσκευάκαμεν πρός 2 τὸ μένειν καὶ μετέχειν τῶν αὐτῶν ἀγώνων. ὑμεῖς γε μὴν ού μόνον ξωράκατε τοὺς καθοπλισμούς, τὰς τάξεις, τὰ πλήθη των πολεμίων, άλλα και διαμαχόμενοι μόνον ου καθ' έκάστην ημέραν δεύτερον ένιαυτον ήδη διατελείτε. 20 3 πάντων οὖν τῶν κατὰ μέρος ἐναντίως ἐχόντων ταῖς προγεγενημέναις μάχαις, είκὸς και τὸ τέλος ἐναντίον ἐκβήσε-4 σθαι τοῦ νῦν ἀγῶνος. καὶ γὰρ ἄτοπον, μᾶλλον δ' ὡς είπειν άδύνατον, έν μέν τοις κατά μέρος άκροβολισμοις ίσους πρὸς ίσους συμπίπτοντας, τὸ πλεῖον ἐπικρατεῖν, 25 δμοῦ δὲ πάντας παραταξαμένους πλείους ὄντας η διπλα-5 σίους των ύπεναντίων, έλαττωθήναι. διόπερ, ω ανδρες, πάντων ὑμῖν παρεσκευασμένων πρὸς τὸ νικᾶν, ένὸς προσδείται τὰ πράγματα, τῆς ὑμετέρας βουλήσεως καὶ προθυμίας, ὑπὲρ ἦς οὐδὲ παραχαλεῖσθαι πλείω πρέπειν ὑμῖν 30

^{4.} ἀγνωεῖσθαι \mathbf{F} 5. τὰ om. \mathbf{F} 6. παρατά|τεσθαι \mathbf{F} 9. παραγεγονότας \mathbf{B} teste Sch I 634 10. ἀγωνησαμένους \mathbf{F} 11. οὐδ εν \mathbf{F} 14. post πρώτον vulgo μὲν additum ex \mathbf{C} (conf. praef.) 16. ἔτους Rei 283, ἐς τοὺς \mathbf{AFR} , ἐστῶτας \mathbf{CE}^2 22. εἰαῶς \mathbf{F} εναντίον post ἀγῶνος transponit \mathbf{C} 28. ὑμῖν \mathbf{Ca} pro ὑμῶν 29. ἡμετέρας $\mathbf{A}^1\mathbf{F}$, corr. $\mathbf{A}^2\mathbf{R}$ 30. πρέπει \mathbf{F}

307 υπολαμβάνω. τοῖς μέν γε μισθοῦ παρά τισι στρατευο- 6 μένοις ή τοῖς κατὰ συμμαχίαν ὑπὲρ τῶν πέλας μέλλουσι κινδυνεύειν, οίς κατ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα καιρός ἐστι δεινότατος, τὰ δ' ἐκ τῶν ἀποβαινόντων βραχεῖαν ἔχει διαφοράν, 5 άναγκαῖος ὁ τῆς παρακλήσεως γίνεται τρόπος οἶς δέ, 7 καθάπερ ύμιν νῦν, ουχ ύπερ έτερων άλλ' ύπερ σφών αὐτῶν καὶ πατρίδος καὶ γυναικῶν καὶ τέκνων δ κίνδυνος συνέστηκεν, καὶ πολλαπλασίαν τὰ μετὰ ταῦτα συμβαίνοντα την διαφοράν έχει των ένεστώτων αεί κινδύνων. υπομνήσεως 10 μόνον, παρακλήσεως δ' οὐ προσδεῖ τίς γὰρ οὐκ ἂν βού- 8 λοιτο μάλιστα μέν νικᾶν άγωνιζόμενος, εὶ δὲ μὴ τοῦτ' εἰη δυνατόν, τεθνάναι πρόσθεν μαχόμενος η ζων επιδείν την των προειρημένων ύβριν καὶ καταφθοράν; διόπερ, ω αν- 9 δρες. γωρίς τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων, αὐτοὶ λαμβάνοντες 15 πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἐκ τοῦ λείπεσθαι καὶ τοῦ νικᾶν διαφοράν και τὰ συνεξακολουθοῦντα τούτοις, οὕτως ξαυτούς παραστήσεσθε πρός την μάχην ώς της πατρίδος οὐ κινδυνευούσης νῦν αὐτοῖς τοῖς στρατοπέδοις ἀλλὰ τοῖς ὅλοις. τί 10 γαρ έτι προσθείσα τοίς υποκειμένοις, έαν άλλως πως τα 20 $\pi \alpha \varrho \acute{o} \nu \tau \alpha \ \kappa \varrho \iota \vartheta \tilde{\eta}, \ \pi \varepsilon \varrho \iota \nu \varepsilon \nu \acute{\eta} \sigma \varepsilon \tau \alpha \iota \ \tau \tilde{\omega} \nu \ \dot{\varepsilon} \chi \vartheta \varrho \tilde{\omega} \nu, \ o \dot{\nu} \kappa \ \dot{\varepsilon} \chi \varepsilon \iota \cdot \ \pi \tilde{\alpha}$ 11 σαν γάρ την αύτης προθυμίαν και δύναμιν είς ύμας απήρεισται, καλ πάσας τὰς ἐλπίδας ἔγει τῆς σωτηρίας ἐν ὑμῖν. ών ύμεῖς αὐτὴν μὴ διαψευσθῆτε νῦν, ἀλλ' ἀπόδοτε μὲν τῆ 12 πατρίδι τὰς άρμοζούσας χάριτας, φανερον δὲ πᾶσιν ἀνθρώ-25 ποις ποιήσατε διότι καὶ τὰ πρότερον ἐλαττώματα γέγονεν ού διὰ τὸ Ῥωμαίους χείρους ἄνδρας εἶναι Καρχηδονίων, άλλα δι' άπειρίαν των τότε μαγομένων και δια τας έκ των καιρών περιστάσεις."

Τότε μὲν οὖν ταῦτα καὶ τοιαῦτα παρακαλέσας ὁ Δεύ- 13

^{1.} γε] γὰρ Re* 6. νῦν AR, νοῦν F 8. συνέστηκε R° 10. μόνον] μὲν Na 127 (sed conf. praef. ad 3, 109, 1, δ) 16. συνεξακουλουθοῦντα F οῦτωσε αὐτοὺς F 17. παραστήσεσθε A¹, παραστήσασθε A²R νυθρο, παραστήσασθαι F 19. προσθεῖσα AFΕ¹, προσθήσω BCD, προσθείσω Ε² 20. περιγενήσεται AF, περιγενήσεσθαι BDE, περιγενέσθαι C οὐκ ἔχει ἀεί. Na 120 22. ἔχει τὰς ἐλπίδας DE 23. αὐτῆ •, eraso ν, Α, αὐτῆ F, αὐτῷ R, corr. Re ἀπόσοται F

110 χιος διαφήκε τοὺς πολλούς τη δ' ἐπαύριον ἀναζεύξαντες ήνον την δύναμιν οξ τοις πολεμίους ήχουον στρατοπεδεύειν. δευτεραῖοι δ' ἐπιβαλόντες παρενέβαλον, περί πεν- 308 2 τήχοντα σταδίους αποσγόντες των πολεμίων. δ μέν ούν Δεύκιος συνθεασάμενος επιπέδους καὶ Ψιλούς όντας τοὺς 5 πέριξ τόπους, ούκ έφη δεῖν συμβάλλειν ἱπποκρατούντων των πολεμίων, άλλ' έπισπασθαι και προάγειν μαλλον είς τόπους τοιούτους έν οίς τὸ πλέον ἔσται διὰ τῶν πεζιχῶν 3 στρατοπέδων ή μάχη τοῦ δὲ Γαΐου διὰ τὴν ἀπειρίαν ύπερ της εναντίας υπάρχοντος γνώμης, ην αμφισβήτησις 10 καὶ δυσχρηστία περί τοὺς ἡγεμόνας, δ πάντων έστὶ σφα-4 λερώτατον. τῆς δ' ἡγεμονίας τῷ Γαΐω καθηκούσης εἰς τὴν έπιοῦσαν ημέραν διὰ τὸ παρὰ μίαν ἐκ τῶν ἐθισμῶν μεταλαμβάνειν την άρχην τοὺς ὑπάτους, ἀναστρατοπεδείσας ποοῆνε. βουλόμενος έγγισαι τοῖς πολεμιοις, πολλὰ διαμαρ- 15 5 τυρομένου και κωλύοντος τοῦ Λευκίου. ὁ δ' Αννίβας αναλαβών τοὺς εὐζώνους καὶ τοὺς ἱππεῖς ἀπήντα, καὶ προσπεσών έτι κατά πορείαν οὖσι παραδόξως συνεπλέκετο, καὶ 6 πολύν εν αὐτοῖς έποιεῖτο θόρυβον, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὴν μεν πρώτην έπιφοραν έδέξαντο, προθέμενοί τινας των έν τοῖς 20 βαρέσι καθοπλισμοῖς μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἀκοντιστὰς καὶ τούς ίππεις έπαφέντες έπροτέρουν κατά την όλην συμπλοκήν διὰ τὸ τοῖς μὲν Καρχηδονίοις μηδὲν ἐφεδρεύειν άξιόλογον, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις ἀναμεμιγμένας τοῖς εὐζώνοις δμόσε 7 χινδυνεύειν τινάς σπείρας. τότε μέν οὖν ἐπιγενομένης νυ- 25 κτὸς έχωρισθησαν ἀπ' ἀλλήλων, οὐ κατὰ τὴν ἐλπίδα τοῖς 8 Καργηδονίοις εκβάσης τῆς επιθέσεως είς δε τὴν επαύριον δ Δείχιος, οὖτε μάχεσθαι χρίνων οὖτε μὴν ἀπάγειν ἀσφαλώς την στρατιάν έτι δυνάμενος, τοῖς μέν δυσί μέρεσι

^{2.} $o\vec{v}$] $o\vec{v}$ F 3. ξπιβαλλοντες (sine acc.) AF(R), corr. B παρενέβαλλον FDE 8. τόπους Sch pro τοὺς 9. τῷ μάχῃ B 10. ὑπὲρ] ξπὶ Sca 11. σφαλερότατον F 12. ἡγεμονείας AFDE 13. τὸν ξθισμον F 19. ἐποίει Di praef. ad Diod. vol. III p. vι 20. ἐπισφαραν F 22. ἐπρῶτέρουν (sic) F ὅλην AR, ωλην (sine spir. et acc.) F, πρώτην C 27. ἐχβάσεις F 29. στρατείαν ADE, στρατείαν F

308, 28]

κατεστρατοπέδευσεν παρὰ τὸν Αυσιδον καλούμενον ποταμόν, δς μόνος διαρρεί τὸν Απεννίνον (τοῦτο δ' ἐστὶν ὅρος 9
συνεχές, ὅ διείργει πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἑύσεις,
τὰς μὲν εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος τὰς δ' εἰς τὸν Αδρίαν

309 δι' οὖ ἑέοντα συμβαίνει τὸν Αυσιδον τὰς μὲν πηγὰς
ἔχειν ἐν τοῖς πρὸς τὸ Τυρρηνικὸν κλίμασι τῆς Ἰταλίας,
ποιεῖσθαι δὲ τὴν ἐκβολὴν εἰς τὸν ᾿Αδρίαν), τῷ δὲ τρίτῳ 10
πέραν, ἀπὸ διαβάσεως πρὸς τὰς ἀνατολάς, ἐβάλετο χάρακα,
τῆς μὲν ἰδίας παρεμβολῆς περὶ δέκα στάδι ἀποσχών, τῆς

10 δὲ τῶν ὑπεναντίων μικρῷ πλεῖον, βουλόμενος διὰ τούτων 11
προκαθῆσθαι μὲν τῶν ἐκ τῆς πέραν παρεμβολῆς προνομευόντων, ἐπικεῖσθαι δὲ τοῖς παρὰ τῶν Καρχηδονίων.

Αννίβας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν θεωρῶν ὅτι καλεῖ 111 τὰ πράγματα μάχεσθαι καὶ συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις, εὐ15 λαβούμενος δὲ μὴ διατέτραπται τὸ πλῆθος ἐκ τοῦ προγεγονότος ἐλαττώματος, κρίνας προσδεῖσθαι παρακλήσεως τὸν καιρὸν συνῆγε τοὺς πολλούς. ἀθροισθέντων δέ, περιβλέ- 2 ψαι κελεύσας πάντας εἰς τοὺς πέριξ τόπους, ἤρετο τί μεῖζον εὕξασθαι τοῖς θεοῖς κατὰ τοὺς παρόντας ἐδύναντο καιζον, δοθείσης αὐτοῖς ἐξουσίας, τοῦ παρὰ πολὺ τῶν πολεμίων ἱπποκρατοῦντας ἐν τοιούτοις τόποις διακριθῆναι περὶ τῶν ὅλων. πάντων δὲ τὸ ξηθὲν ἐπισημηναμένων διὰ τὴν 3 ἐνάργειαν τούτου τοιγαροῦν ἔφη πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς ἔχετε χάριν (ἐκεῖνοι γὰρ ἡμῖν συγκατασκευάζοντες τὴν νίκην 25 εἰς τοιούτους τόπους ἤχασι τοὺς ἐχθρούς), δεύτερον δ' ἡμῖν, 4 ὅτι καὶ μάχεσθαι τοὺς πολεμίους συνηναγκάσαμεν (οὐ γὰρ ἔτι δύνανται τοῦτο διαφυγεῖν) καὶ μάχεσθαι προφανῶς ἐν

^{1.} κατεστρατοπέδευσαι F, κατεστρατοπέδευσε R° ποταμον καλούμενον AFR vulgo, sed in A eadem manus notis " et ' praefixis contrarium ordinem designavit 2. διαιρεῖ C ἀπεννῖνον AFE, ἀπεννίνον B°, ἀπέννινον D, ἀπενίνον C 4. τα | δὲ Α, τὰς δὲ FR 9. σταδίων AFR, σταδίους vulgo ex C (conf. Fleckeiseni annal. 1867 p. 315) 11. τῶν ἐκ τῆς πέραν Sch pro τῆς ἐκ τῶν ἰβήρων 17. ἀθροισθέντων Α 19. ἄν ante εὐξασθαι add. Hertleinius Conjecturen etc. III, progr. Wertheim. 1873, p. 4 20. δοθήσεις F 21. ἱπποκρατοῖντας] conf. praef. ad 2, 18, 6 23. ἐνάργειαν F²CE², ἐνέργειαν AF¹R 24. συνκατασκευάζοντες F 25. ἤχασι A¹B, εἰχασι F, ἤγον A¹R

5 τοῖς ἡμετέροις προτερήμασιν. τὸ δὲ παρακαλεῖν ὑμᾶς νῦν διὰ πλειόνων εὐθαρσεῖς καὶ προθύμους εἶναι πρὸς 6 τὸν κίνδυνον οὐδαμῶς μοι δοκεῖ καθήκειν. ὅτε μὲν γὰρ άπείρως διέχεισθε της πρός Ένμαίους μάχης, έδει τοῦτο ποιείν, και μεθ' ύποδειγμάτων έγω πρός ύμας πολλούς 5 τ διεθέμην λόγους. ὅτε δὲ κατὰ τὸ συνεχὲς τρισὶ μάχαις τηλικαύταις έξ δμολογουμένου νενικήκατε 'Ρωμαίους, ποίος αν έτι λόγος ύμιν Ισχυρότερον παραστήσαι θάρσος αὐτῶν 8 των έργων; διὰ μέν οὖν των πρὸ τοῦ κινδύνων κεκρατήκατε τῆς χώρας καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἀγαθῶν κατὰ τὰς ἡμε- 310 τέρας ἐπαγγελίας, ἀψευστούντων ἡμῶν ἐν πᾶσι τοῖς πρὸς ύμᾶς εἰρημένοις δ δε νῦν ἀγων ἐνέστηκεν περί τῶν πόλεων 9 και των έν αυταις άγαθων. οδ κρατήσαντες κύριοι μέν έσεσθε παραχρημα πάσης Ιταλίας, ἀπαλλαγέντες δὲ τῶν νῦν πόνων, νενόμενοι συμπάσης έγχρατεῖς τῆς Ῥωμαίων 15 εὐδαιμονίας, ἡγεμόνες άμα καὶ δεσπόται πάντων γενήσεσθε 10 διὰ ταύτης τῆς μάχης. διόπερ οὐκέτι λόγων άλλ' ἔργων έστιν ή χρεία θεων γάρ βουλομένων όσον ούπω βεβαιώσειν υμίν πέπεισμαι τας επαγγελίας."

11 Ταῦτα δὲ καὶ τούτοις παραπλήσια διαλεχθείς, προ- 20 θύμως αὐτὸν ἐπισημαινομένου τοῦ πλήθους, ἐπαινέσας καὶ δεξάμενος αὐτῶν τὴν δρμὴν ἀφῆκε, καὶ παραχρῆμα κατεστρατοπέδευσε, ποιούμενος τὸν χάρακα παρὰ τὴν αὐτὴν πλευρὰν τοῦ ποταμοῦ τῆ μείζονι στρατοπεδεία τῶν ὑπε- 2 ναντίων. τῆ δ' ἐχομένη περὶ παρασκευὴν καὶ θεραπείαν 25 παρήγγειλε γίνεσθαι πᾶσι. τῆ δ' ἑξῆς παρὰ τὸν ποταμὸν ἐξέταττε τὰ στρατόπεδα καὶ δῆλος ἦν μάχεσθαι σπεύ- 2 δων τοῖς ὑπεναντίοις. ὁ δὲ Δεύκιος δυσαρεστούμενος μὲν τοῖς τόποις, ὁρῶν δ' ὅτι ταχέως ἀναγκασθήσονται μεταστρατοπεδεύειν οἱ Καρχηδόνιοι διὰ τὸν πορισμὸν τῶν ἐπι- 30

^{1.} ήμετέροις FB°C, ύμετέροις ADE 4. διέχεισθαι F 7. ξξ δμολόγου Ca 8. παραστήσαι A 9. τῶν πρὸ] τὸν πρὸ F 12. ἐνέστηκεν F 14. ἔσεσθαι F 16. γενήσεσθαι AFDE 18. ἡ om. C 20. post καὶ add. τὰ DE 21. ἐπισημενομένου F, ἐπισημαιναμένου Β, ἐπισημηναμένου editio princ. 24. μείζωνι F 25. δ' ἐχομένηι A¹ F 28. τοῖς ὑπεναντίοις om. C μὲν om. F

310, 22]
τηδείων, εἶχε τὴν ἡσυχίαν, ἀσφαλισάμενος ταῖς ἐφεδρείαις τὰς παρεμβολάς. Αννίβας δὲ χρόνον ἱκανὸν μείνας, οὐδε- 3 νὸς ἀντεξιόντος, τὴν μὲν λοιπὴν δύναμιν αὖθις εἰς χάρακα κατέστησεν, τοὺς δὲ Νομάδας ἐπαφῆκε τοῖς ὑδρευομένοις 5 ἀπὸ τῆς ἐλάττονος παρεμβολῆς. τῶν δὲ Νομάδων εως πρὸς 4 αὐτὸν τὸν χάρακα προσπιπτόντων καὶ διακωλυόντων τὴν ὑδρείαν, ὅ τε Γάιος ἔτι μᾶλλον ἐπὶ τούτοις παρωξύνετο, τά τε πλήθη πρὸς τὸν κίνδυνον ὁρμὴν εἶχεν καὶ δυσχερῶς ἔφερε τὰς ὑπερθέσεις. βαρύτατος γὰρ δὴ πᾶσιν ἀνθρώ- 5 10 ποις ὁ τοῦ μέλλειν γίνεται χρόνος ὅταν δ΄ ἄπαξ κριθῆ, ὅ τι ἄν ἦ πάσχειν πάντων τῶν δοκούντων εἶναι δεινῶν ὑπομενετέον.

Βίς δὲ τὴν Ῥώμην προσπεπτωκότος ὅτι παραστρατο- 6 πεδεύουσιν ἀλλήλοις καὶ συμπλοκαὶ γίνονται τῶν προκιν-15 δυνευόντων ἀν ἐκάστην ἡμέραν, ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις, δεδιότων μὲν τῶν πολλῶν τὸ μέλλον διὰ τὸ πολλά- 1 κις ἦδη προηττῆσθαι, προορωμένων δὲ καὶ προλαμβανόν-τῶν τὰ συμβησόμενα ταῖς ἐννοίαις, ἐὰν σφάλλωνται τοῖς ὅλοις. πάντα δ' ἦν τὰ παρ ἀὐτοῖς λόγια πᾶσι τότε διὰ 8
20 στόματος, σημείων δὲ καὶ τεράτων πᾶν μὲν ἱερὸν πᾶσα δ' ἦν οἰκία πλήρης, ἐξ ὧν εὐχαὶ καὶ θυσίαι καὶ θεῶν ἱκετηρίαι καὶ δεήσεις ἐπεῖχον τὴν πόλιν. δεινοὶ γὰρ ἐν θ ταῖς περιστάσεσι Ῥωμαῖοι καὶ θεοὺς ἐξιλάσασθαι καὶ ἀνθρώπους, καὶ μηδὲν ἀπρεπὲς μηδ' ἀγεννὲς ἐν τοῖς
25 τοιούτοις καιροῖς ἡγεῖσθαι τῶν περὶ ταῦτα συντελουμένων.

Ο δὲ Γάιος ἄμα τῷ παραλαβεῖν τῆ κατὰ πόδας ἡμέρα 118 τὴν ἀρχήν, ἄρτι τῆς κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολῆς ἐπιφαινομένης, ἐκίνει τὴν δύναμιν ἐξ ἑκατέρας ἄμα τῆς παρεμβο30 λῆς, καὶ τοὺς μὲν ἐκ τοῦ μείζονος χάρακος διαβιβάζων τὸν 2

^{5.} ξλάττωνος \mathbf{F} 6. προπιπτόντων Rei 286 7. ξπλ τούτοις ξτι μᾶλλον \mathbf{C} παροξύνετο \mathbf{F} 8. εἶχεν \mathbf{AF} , εἶχε \mathbf{R}^s 10. μέλλοντος \mathbf{C} 13. προσπεπτοχότος \mathbf{F} 15. ἀνὰ \mathbf{AFR} 18. ἐνοίαις ἐὰν σφάλλονται \mathbf{F} 21. οἰχεῖα πλήρεις \mathbf{F} 23. ἐξιλάσκεσθαι vulgo ante Di ex \mathbf{C} 24. ἀγενὲς \mathbf{F} 27. τῶ \mathbf{A} , το (sine acc.) \mathbf{F} τὴν — ἡμέραν \mathbf{C}

ποταμόν εὐθέως παρενέβαλε, τοὺς δ' ἐκ θατέρου συνάπτων τούτοις έπι την αὐτην εὐθεῖαν έξέταττε. λαμβάνων 3 πασι την έπιφάνειαν την πρός μεσημβρίαν. τούς μέν ούν των Ρωμαίων ίππεῖς παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρατος κατέστησε, τοὺς δὲ πεζοὺς συνεγεῖς τούτοις 5 έπλ της αυτης ευθείας έξέτεινε, πυκνοτέρας η πρόσθεν τὰς σημαίας καθιστάνων, καὶ ποιῶν πολλαπλάσιον τὸ βά-4 θος έν ταῖς σπείραις τοῦ μετώπου τοὺς δὲ τῶν συμμάγων ίππεῖς εἰς τὸ λαιὸν κέρας παρενέβαλε πάσης δὲ τῆς 5 δυνάμεως προέστησε τους ευζώνους εν αποστάσει. ήσαν 10 δὲ σὸν τοῖς συμμάχοις πεζῶν μὲν εἰς ὀκτώ μυριάδας ἱπ-6 πεῖς δὲ μιχρῷ πλείους τῶν ἑξακισχιλίων. 'Αννίβας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν τοὺς μὲν Βαλιαρεῖς καὶ λογχοφόρους διαβιβάσας τὸν ποταμὸν προεβάλετο τῆς δυνάμεως, τοὺς δὲ λοιπούς έξαγαγών έκ τοῦ χάρακος, καὶ περαιώσας κατὰ 15 διττούς τόπους τὸ φείθρον, ἀντετάττετο τοῖς πολεμίοις. 312 7 έτίθει δ' έπ' αὐτὸν μέν τὸν ποταμόν, ἐπὶ τῶν εὐωνύμων, τοὺς Ίβηρας καὶ Κελτοὺς ἱππεῖς ἀντίους τοῖς τῶν Ῥωμαίων ίππεῦσι. συνεχεῖς δὲ τούτοις πεζούς τοὺς ἡμίσεις τῶν ἐν τοῖς βαρέσι καθοπλισμοῖς Λιβύων, έξῆς δὲ τοῖς εἰρημένοις 20 *Ιβηρας καὶ Κελτούς. παρά δὲ τούτοις τὸ λοιπὸν μέρος έθηκε τῶν Λιβύων, ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ κέρως ἐπέταξε τοὺς 8 Νομαδικούς ίππεῖς. ἐπεὶ δὲ πάντ' ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν ἐξέτεινε, μετά ταῦτα λαβών τὰ μέσα τῶν Ἰβήρων καὶ Κελτῶν τάγματα προῆγε, καὶ τάλλα τούτοις ἐκ τοῦ κατὰ λόγον παρ- 25 ίστανε ζυγούντα, μηνοειδές ποιών τὸ κύρτωμα καὶ λεπτύ-9 νων τὸ τούτων αὐτῶν σχῆμα, βουλόμενος ἐφεδρείας μὲν τάξιν έν τη μάχη τοὺς Λίβυας αὐτῶν ἔχειν, προκινδυνεῦσαι 114 δὲ τοῖς Ἰβηρσι καὶ Κελτοῖς. ἦν δ' ὁ καθοπλισμὸς τῶν

^{1.} δ' add. C 2. λαμβάνον \mathbf{F} 3. πᾶσαν \mathbf{C} 6. ἐξέτειναι \mathbf{F} 7. σημείας AFR, corr. \mathbf{C} καθεστάνων \mathbf{F} βάθ*ος \mathbf{F} 10. προέστησαν \mathbf{C} άποσπάσει AFR, corr. \mathbf{C} 13. 14. hoc fere loco ad marginem σύνταξις καρχηδ: \sim adscripsit \mathbf{F} 15. περεῶσας \mathbf{F} 17. δὲ AFR 22. ἔθικε \mathbf{F} 23. ἐπεὶ δὲ AR, ἐπὶ δὲ \mathbf{F} 25. παρίστανε Sch pro παριστάναι 26. λεπτύνον \mathbf{F} 28. αὐτὸν \mathbf{C}^1 , αὐτῷ \mathbf{Re} 29. ἔβηρσιν \mathbf{F}

312, 15] μεν Λιβύων 'Ρωμαϊκός, ους πάντας 'Αννίβας τοις έκ της προγεγενημένης μάχης σκύλοις έκλέξας κατακεκοσμήκει τῶν 2 δ' Ίβήρων καὶ Κελτῶν ὁ μὲν θυρεὸς ἦν παραπλήσιος, τὰ δὲ ξίφη τὴν ἐναντίαν εἶχε διάθεσιν· τῆς μὲν γὰρ οὐκ ἔλατ- 3 5 τον τὸ κέντημα τῆς καταφορᾶς ἴσχυε πρὸς τὸ βλάπτειν, ἡ δὲ Γαλατική μάγαιρα μίαν εἶγε γρείαν τὴν ἐκ καταφορᾶς, καὶ ταύτην έξ ἀποστάσεως. ἐναλλὰξ δὲ ταῖς σπείραις αὐ- 4 τῶν παρατεταγμένων, καὶ τῶν μὲν Κελτῶν γυμνῶν τῶν δ' Ιβήρων λινοίς περιπορφύροις χιτωνίσκοις κεκοσμημένων 10 κατά τὰ πάτρια. ξενίζουσαν αμα καὶ καταπληκτικήν συνέβαινε γίνεσθαι την πρόσοψιν. ην δε το μεν των ίππι- 5 κῶν πληθος τὸ σύμπαν τοῖς Καρχηδονίοις εἰς μυρίους, τὸ δὲ τῶν πεζῶν οὖ πολὺ πλείους τετρακισμυρίων σὺν τοῖς Κελτοίς. είχε δὲ τὸ μὲν δεξιὸν τῶν Ρωμαίων Αἰμίλιος, τὸ 6 15 δ' εὐώνυμον Γάιος, τὰ δὲ μέσα Μάρχος καὶ Γναῖος οί τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες. τῶν δὲ Καρχηδονίων 7 τὸ μὲν εὐώνυμον 'Ασδρούβας είχε, τὸ δὲ δεξιὸν 'Αννων' 313 έπὶ δὲ τοῖς μέσοις αὐτὸς ἦν Αννίβας, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Μάγωνα τὸν ἀδελφόν. βλεπούσης δὲ τῆς μὲν τῶν Ῥω- 8 20 μαίων τάξεως πρός μεσημβρίαν, ώς ἐπάνω προείπα, τῆς δὲ τῶν Καρχηδονίων πρὸς τὰς ἄρκτους, ξκατέροις ἀβλαβῆ συνέβαινε γίνεσθαι την κατά τὸν ηλιον άνατολήν.

Γενομένης δὲ τῆς συμπλοκῆς τῆς πρώτης ἐκ τῶν προ- 115 τεταγμένων, τὰς μὲν ἀρχὰς αὐτῶν τῶν εὐζώνων ἐπ' ἴσον ἦν 25 δ κίνδυνος, αμα δὲ τῷ τοὺς Ἰβηρας καὶ Κελτοὺς ἱππεῖς 2 άπὸ τῶν εὐωνύμων πελάσαι τοῖς Ῥωμαίοις, ἐποίουν οὖτοι μάχην άληθινήν καὶ βαρβαρικήν οὐ γὰρ ἦν κατὰ νόμους 3 έξ άναστροφής και μεταβολής δ κίνδυνος, άλλ' είσάπαξ

^{1.} τοῖς ἐχ τῆς Ca, ἐχ | τῆς Λ¹, ἐχ τοῖς τῆς Λ² FDE, ἐν τοῖς τῆς C (B incertus), τἀχ τῆς et tum σχῦλ' ἐχλέξας coni. Hu 2. χνλοις (sine acc.) F 3. ἰβήρων F, item vs. 9 παραπλησίως F 7. χαὶ τανην Rei 290, χατ' αὐτην τὴν AR, χαταυτὴν τὴν F δὲ add. Ca 8. δὲ R² 9. λἰνοις Α χιτονίσχοις F 11. πρόσωψιν F τὸ] τῶν F 13. πλεῖον C 15. δὲ εὐών. AFR χαὶ γαϊος F 16. τῶ πρότερον ἔτι | Α, τὸ πρώτερον ἔτι F, τὸ πρότερον ἔτι R, corr. C 17. δὲ om. AFE 20. προεῖπον C 24. ἔπισος AFR, corr. Hu coll. 2, 30, 7; 6, 38, 4; 8, 3, 2, ἐπ' ἴσης Di 56 coll. 10, 16, 9 25. τῶ Α, τὸ F 28. εἰς ἄπαξ Α

συμπεσόντες εμάγοντο συμπλεκόμενοι κατ' ἄνδρα, παρακα-4 ταβαίνοντες ἀπὸ τῶν ἵππων. ἐπειδὶ δ' ἐκράτησαν οἱ παρὰ των Καργηδονίων, καὶ τοὺς μέν πλείστους ἀπέκτειναν έν τῆ συμπλοκῖ, πάντων ἐκθύμως καὶ γενναίως διαγωνιζομένων τῶν Ῥωμαίων, τοὺς δὲ λοιποὺς ἤλαυνον παρὰ τὸν πο- 5 ταμόν φονεύοντες καὶ προσφέροντες τὰς χεῖρας ἀπαραιτήτως, τότε δή τὰ πεζικά στρατόπεδα διαδεξάμενα τοὺς 5 εὐζώνους συνέπεσεν ἀλλήλοις. ἐπὶ βραχὺ μὲν οὖν τῶν 'Ιβήρων καὶ τῶν Κελτῶν ἔμενον αἱ τάξεις καὶ διεμάχοντο τοῖς Ῥωμαίοις γενναίως μετὰ δὲ ταῦτα τῷ βάρει θλιβό- 10 μενοι κλίνοντες ὑπεχώρουν εἰς τοὖπίσω, λύσαντες τὸν 6 μηνίσκον. αί δὲ τῶν Ῥωμαίων σπεῖραι κατά τὴν ἐκθυμίαν έπόμεναι τούτοις διέχοψαν δαδίως την των υπεναντίων τάξιν, άτε δή των μεν Κελτων έπι λεπτον έκτεταγμένων, αὐτοὶ δὲ πεπυχνωχότες ἀπὸ τῶν χεράτων ἐπὶ τὰ μέσα 15 7 και τὸν κινδυνεύοντα τόπον οὐ γὰς ἅμα συνέβαινε τὰ κέρατα καὶ τὰ μέσα συμπίπτειν, ἀλλὰ πρῶτα τὰ μέσα διά τὸ τοὺς Κελτοὺς ἐν μηνοειδεῖ σχήματι τεταγμένους πολύ προπεπτωκέναι τῶν κεράτων ἅτε τοῦ μηνίσκου τὸ 8 κύρτωμα πρός τοὺς πολεμίους έχοντος. πλὴν ἐπόμενοί 20 γε τούτοις οί Ψωμαΐοι, καὶ συντρέχοντες έπὶ τὰ μέσα καὶ τὸν εἴκοντα τόπον τῶν πολεμίων, οὕτως ἐπὶ πολὺ προέ- \$14 πεσον ώστ' εξ εκατέρου τοῦ μέρους κατά τάς εκ τῶν πλαγίων έπιφανείας τούς Λίβυας αὐτῶν γενέσθαι τούς έν 9 τοῖς βαρέσι καθοπλισμοῖς. ὧν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέ- 3 ρατος κλίναντες έπ' ἀσπίδα καὶ τὴν ἐμβολὴν ἐκ δόρατος 10 ποιούμενοι παρίσταντο παρά πλευράν τοῖς πολεμίοις, οί δ' ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἐπὶ δόρυ ποιούμενοι τὴν κλίσιν έξ ἀσπίδος ἐπιπαρενέβαλλον, αὐτοῦ τοῦ πράγματος δ δέον

^{2.} δὲ R^s 4. συμπλοκη F 5. παρὰ AR, κατα (sine acc.) F(C) 6. ἀπαρατετήτως F 7. διαδεξάμενοι C 8. συνέπεσαν F βραχύν AF 14. των A² in ras. 17. συνάπτειν C¹ 18. τὸ add. C κελτους (sine acc.) A μηνοριδή F 21. γε] γε καὶ D, τε Rei 291 οἱ οπ. F 23. ώστ AR, ώσται' (qua scriptura eliam alia lois pro ώστε uti solet) F 28. δόροι F 29. έπειπαρενέβαλλον A¹, ἐπεὶ παρενέβαλλον DE, ἐπεὶ παρενέβαλλον B, corr. A² C

314, 9] ην ποιείν υποδεικνύντος. Εξ ού συνέβη κατά την Αννίβου 11 πρόνοιαν μέσους αποληφθηναι τους Ρωμαίους υπό των Διβύων κατά την έπὶ τοὺς Κελτοὺς παράπτωσιν οὖτοι 12 * μεν οὖν οὐκέτι φαλαγγηδὸν άλλὰ κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ σπεί-5 ρας στρεφόμενοι πρός τούς έκ τῶν πλαγίων προσπεπτωκότας ἐποιοῦντο τὴν μάχην. Δεύκιος δέ, καίπερ ὧν ἐξ 116 άρχης έπλ τοῦ δεξιοῦ κέρατος καλ μετασχών έπί τι τοῦ τῶν ἱππέων ἀγῶνος, ὅμως ἔτι τότε διεσώζετο. βουλόμε- 2 νος δὲ τοῖς κατὰ τὴν παράκλησιν λόγοις ἀκολούθως ἐπ' 10 αὐτῶν γίνεσθαι τῶν ἔργων, καὶ θεωρῶν τὸ συνέχον τῆς κατὰ τὸν ἀγῶνα κρίσεως ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις κείμενον, παριππεύων έπὶ τὰ μέσα τῆς ὅλης παρατάξεως 3 άμα μέν αὐτὸς συνεπλέχετο καὶ προσέφερε τὰς χεῖρας τοῖς ύπεναντίοις, αμα δὲ παρεκάλει καὶ παρώξυνε τοὺς παρ' αύ-15 τοῦ στρατιώτας. τὸ δὲ παραπλήσιον Αννίβας ἐποίει καὶ 4 γάρ οὖτος ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τούτοις τοῖς μέρεσιν ἐπέστη τῆς δυνάμεως. οἱ δὲ Νομάδες ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρατος προσ- 5 πίπτοντες τοῖς ὑπεναντίοις ἱππεῦσι τοῖς ἐπὶ τῶν εὐωνύμων τεταγμένοις μέγα μέν οὖτ' ἐποίουν οὐδὲν οὖτ' ἔπα-20 σχον διὰ τὴν ἰδιότητα τῆς μάχης, ἀπράκτους γε μὴν τοὺς πολεμίους παρεσκεύαζον περισπώντες και πανταχόθεν προσπίπτοντες. ἐπεὶ δ' οἱ περὶ τὸν ᾿Ασδρούβαν, ἀποκτεί- 6 ναντες τούς περί τὸν ποταμὸν ἱππεῖς πλὴν παντελώς ὀλίγων, παρεβοήθησαν από των εὐωνύμων τοῖς Νομάσιν, 815 τότε προϊδόμενοι την έφοδον αὐτῶν οἱ σύμμαγοι τῶν Ῥωμαίων ίππεις έχχλίναντες ἀπεχώρουν. Εν ῷ καιρῷ πραγ- 1 ματικόν δοκεί ποιήσαι καὶ φρόνιμον έργον Ασδρούβας. θεωρών γὰρ τοὺς Νομάδας τῷ τε πλήθει πολλοὺς ὄντας

^{3.} πρόπτωσιν Rei 291 4. οὖν οὖνέτι Rei 291, οὖνκέτι A¹, ut videtur, οὖνέτι A² FR φαλαγγιδῶν F σπείρας F 5. προσπεπτωκότας AR, πρὸ, omissis reliquis, F 7. τι add. Rei 291 8. τότε] τε F διεσώζετο AR, διεσώζοντο F βουλομένου AB, βουλομένω F 9. παράχλισιν F 11. τὸν] τῶν F 12. παριππεὐον F 13. αὖτοῖς F 16. ἐπέστη Rei 291 pro ἐπέστησε 17. προσπίπτωντες F 21. περισπόντες F 23. παρὰ Woelflinus act. semin. Erlang, II 159 26. ἐκκλυαντες AFR, ἐγκλυαντες C (conf. praef. ad 1, 19, 2) 27. δοκεῖ ποιῆσαι AR, ποιεῖ δοκεῖ F, ποιεῖν δοκεῖ G ἀσδροῦβας F 28. τό τε πλήθη F

καὶ πρακτικωτάτους καὶ φοβερωτάτους τοῖς απαξ έγκλίνασιν, τοὺς μὲν φεύνοντας παρέδωκε τοῖς Νομάσιν, πρὸς δὲ τὴν τῶν πεζῶν μάχην ἡγεῖτο σπεύδων παραβοηθῆσαι 8 τοις Αίβυσι. προσπεσών δὲ τοις Ψωμαϊκοίς στρατοπέδοις κατά νώτου, καὶ ποιούμενος έκ διαδογῆς ταῖς ἴλαις 5 έμβολας αμα κατα πολλούς τόπους, ἐπέρρωσε μὲν τούς Αίβυας, έταπείνωσε δὲ καὶ κατέπληξε ταῖς ψυχαῖς τοὺς 9 Υωμαίους. Εν ώ καιρώ και Λεύκιος Αλμίλιος περιπεσών βιαίοις πληγαίς εν χειρών νόμω μετήλλαξε τον βίον, ανήρ πάντα τὰ δίκαια τῆ πατρίδι κατὰ τὸν λοιπὸν βίον καὶ 10 10 κατὰ τὸν ἔσχατον καιρόν, εἶ καί τις ἕτερος, ποιήσας. δὲ Ρωμαῖοι μέχρι μὲν ἐμάχοντο κατὰ τὰς ἐπιφανείας στρε-11 φόμενοι πρὸς τοὺς κεκυκλωκότας, ἀντεῖχον ἀεὶ δὲ τῶν πέριξ ἀπολλυμένων, καὶ κατὰ βραχὺ συγκλειόμενοι, τέλος αὐτοῦ πάντες, ἐν οἶς καὶ Μάρκος καὶ Γναῖος, ἔπεσον, οἱ 15 τὸ πρότερον έτος υπατοι γεγονότες, ἄνδρες ἀγαθοί καὶ 12 τῆς Ῥώμης ἄξιοι γενόμενοι κατά τὸν κίνδυνον. κατά δὲ τὸν τούτων φόνον καὶ τὴν συμπλοκὴν οἱ Νομάδες, ἑπόμενοι τοῖς φεύγουσι τῶν ἱππέων, τοὺς μὲν πλείστους 13 ἀπέκτειναν τοὺς δὲ κατεκρήμνισαν ἀπὸ τῶν ἵππων. ὁλί- 20 γοι δέ τινες είς Οὐενουσίαν διέφυγον, εν οίς ήν καὶ Γάιος Τερέντιος δ των Γωμαίων στρατηγός, ανήρ αίσχραν μέν την φυγην άλυσιτελη δε την άρχην την αύτου τη πατρίδι πεποιημένος.

117 Ἡ μὲν οὖν περὶ Κάνναν γενομένη μάχη Ῥωμαίων καὶ 25 Καρχηδονίων ἐπετελέσθη τὸν τρόπον τοῦτον, μάχη γενναιοτάτους ἄνδρας ἔχουσα καὶ τοὺς νικήσαντας καὶ τοὺς ἡττη- \$16

^{1.} πρακτικοτάτους \mathbf{F} έγκλίνασι \mathbf{R}^s 2. παραδέδωκε AFBE νομάσι \mathbf{R}^s 5. καὶ om. \mathbf{B} ποιουμένοις AFBE εἶλαις \mathbf{A} , εἶλαις \mathbf{F} 7. κατεπλήξατο Hey ad excerpt. gnom. Vatic. p. 49, 21 7. 8. τὰς ψυχὰς τῶν ὁωμαίων \mathbf{C} 10. κατά τε τὸν coni. Be 12. ἐπιφανεί. ς [(litterae ει.ς superant legitimam versus longitudinem) \mathbf{A} , ἐπιφανείς \mathbf{F} DE 13. κε|κλυκλωκότας \mathbf{A}^t , corr. \mathbf{A}^s , κυκλωκότας \mathbf{F} 15. αὐτοὶ \mathbf{C} καὶ γάῖος \mathbf{F} (ut supra 3, 114, 6) 16. γεγωνότες \mathbf{F} 18. φόρον \mathbf{F} 20. κατεκρήμνησαν \mathbf{F} 21. οὐ*ενουσίαν \mathbf{A}^t), οὐσενουσίαν \mathbf{C} 23. φυγὴν Emperius opusc. 318 pro ψυχὴν 25. οὖν οm. \mathbf{C} κᾶνναν \mathbf{F} γενομένη om. \mathbf{D} 27. ἡττηθέντας] νικηθέντας \mathbf{D}^t

316, 2] θέντας. δηλον δε τουτ' εγένετ' εξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. 2 τῶν μὲν γὰρ έξακισχιλίων ἱππέων έβδομήκοντα μὲν εἰς Οὐενουσίαν μετά Γαΐου διέφυγον, περί τριαχοσίους δὲ τῶν συμμάγων σποράδες είς τὰς πόλεις ἐσώθησαν ἐκ δὲ τῶν 3 5 πεζων μαχόμενοι μεν εάλωσαν είς μυρίους, οί δ' εκτός όντες τῆς μάχης, ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ κινδύνου τρισγίλιοι μόνον ζοως είς τὰς παρακειμένας πόλεις διέφυγον. οἱ δὲ λοιποὶ 4 πάντες, όντες είς έπτα μυριάδας, απέθανον εύγενως, την μεγίστην χρείαν παρεσχημένου τοῖς Καρχηδονίοις εἰς τὸ 10 γικᾶν καὶ τότε καὶ πρὸ τοῦ τοῦ τῶν ἱππέων ὄχλου. καὶ 5 δηλον εγένετο τοις επιγενομένοις ότι πρειττόν έστι πρός τούς τῶν πολέμων καιρούς ἡμίσεις ἔχειν πεζούς, ἱπποκρατεῖν δὲ τοῖς ὅλοις, μᾶλλον ἢ πάντα πάρισα τοῖς πολεμίοις έχοντα διακινδυνεύειν. των δὲ μετ' Αννίβου Κελτοί μέν 6 15 έπεσον είς τετρακισχιλίους, Ίβηρες δὲ καὶ Λίβυες είς χιλίους καὶ πεντακοσίους, ίππεῖς δὲ περὶ διακοσίους. οἱ δὲ 7 ζωγρηθέντες των Ψωμαίων έκτὸς εγένοντο τοῦ κινδύνου καὶ διὰ τοιαύτην αίτιαν. Λεύκιος ἀπέλιπε μυρίους πεζούς 8 έπὶ τῆς ξαυτοῦ παρεμβολῆς, [ν] ἐὰν μὲν Αννίβας ὀλιγωρή-20 σας τοῦ γάρακος ἐκτάξη πᾶσι, παραπεσόντες οὖτοι κατὰ τὸν τῆς μάχης καιρὸν ἐγκρατεῖς γένωνται τῆς τῶν πολεμίων άποσκευῆς, ἐὰν δὲ προϊδόμενος τὸ μέλλον ἀπολίπη φυλα- 9 κὴν ἀξιόχρεων, πρὸς ἐλάττους αὐτοῖς ὁ περὶ τῶν ὅλων γένηται κίνδυνος. ξάλωσαν δὲ τοιούτω τινὶ τρόπω. καταλι- 10 25 πόντος 'Αννίβου φυλακήν άρκοῦσαν έπλ τοῦ χάρακος, αμα τῶ κατάρξασθαι τὴν μάγην κατὰ τὸ συνταγθέν ἐπολιόρκουν οί Ψωμαΐοι προσβάλλοντες τοὺς ἀπολελειμμένους ἐν τῷ των Καρχηδονίων χάρακι. τὸ μέν οὖν πρωτον ἀντείχον 11

ήδη δ' αὐτῶν πιεζομένων, ἐπειδή κατὰ πάντα τὰ μέρη τὴν

^{1.} ἐγένετο AFR 4. σποράδες A³R, σποράδας A¹F 5. μυρίους οἱ AFR, χιλίους, ὀκτακισχίλιοι Hu et Campius (vide praef.) 6. δὲ om. C 9. παρεσχημένου Ur 160¹ pro παρεσχημένοι 10. τοῦ alterum add. Ca 12. πολέμων C, πολεμίων AFR 14. ἔχοντα om. FC 15. τετρακισχιλίους: des. F 18. καὶ διὰ] κατά τινα coni. Hu 22. ἀπολείπηι AR, corr. C 23. ἀξιόχρεω C γενήσεται C 27. τοῖς ἀπολελειμμένοις C 28. χαρκη|δονίων A Polybius I.

μάχην 'Αννίβας ἔκρινε, καὶ τότε παραβοηθήσας καὶ τρεψά- 317 μενος συνέκλεισε τοὺς 'Ρωμαίους εἰς τὴν ἰδίαν παρεμβολήν, καὶ δισχιλίους μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τῶν δὲ λοιπῶν ἐγκρα-12 τὴς ἐγένετο ζωγρία πάντων. ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἐπὶ τὰ κατὰ τὴν χώραν ἐρύματα συμπεφευγότας ἐκπολιορκήσαντες 5 οἱ Νομάδες ἐπανῆγον, ὄντας εἰς δισχιλίους τῶν εἰς φυγὴν τραπέντων ἱππέων.

118 Βραβευθείσης δὲ τῆς μάχης τὸν προειρημένον τρόπον, απόλουθον είλήσει τὰ όλα πρίσιν τοῖς ὑπ' αμφοτέρων προσ-2 δοκωμένοις. Καρχηδόνιοι μεν γαρ δια της πράξεως ταύτης 10 παραγρημα της μέν λοιπης παραλίας σχεδόν πάσης ήσαν 3 έγχρατεῖς (Ταραντῖνοί τε γὰρ εὐθέως ἐνεχείριζον αὑτούς. Αργυριππανοί δε καί Καπυανών τινες εκάλουν τον Αννίβαν, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἀπέβλεπον ἤδη τότε πρὸς Καρ-4 χηδονίους), μεγάλας δ' είχον έλπίδας έξ εφόδου και της 15 5 'Ρώμης αὐτῆς ἔσεσθαι κύριοι' 'Ρωμαΐοί γε μὴν τὴν Ἰταλιωτων δυναστείαν παραχρημα διά την ήτταν απεγνώκεισαν, έν μεγάλοις δε φόβοις και κινδύνοις ήσαν περί τε σφών αὐτῶν καὶ περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους, ὅσον οὖπω 6 προσδοκώντες ήξειν αὐτὸν τὸν Αννίβαν. καὶ γὰρ ώσπερ 20 έπιμετρούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης, συνέβη μετ' όλίγας ήμέρας, του φόβου κατέχοντος την πόλιν και τον είς την Γαλατίαν στρατηγον αποσταλέντ' εἰς ἐνέδραν ἐμπεσόντα παραδόξως ἄρδην ὑπὸ τῶν 7 Κελτων διαφθαρηναι μετά της δυνάμεως. ου μην ή γε 25 σύγκλητος ούδεν απέλειπε των ενδεχομένων, αλλά παρεκάλει μέν τοὺς πολλούς, ήσφαλίζετο δὲ τὰ κατὰ τὴν πόλιν. έβουλεύετο δε περί των ενεστώτων ανδρωδώς. τοῦτο δ' 8 έγένετο φανερον έκ των μετά ταῦτα συμβάντων δμολο-

^{4.} ζωγοεία A(R) 11. πα|λαιᾶς A(R), ἰταλίας D²E², corr. E³ post πάσης add. και μεγάλης καλουμένης έλλάδος CD² 12. ταραντινοι (sine acc.) A 13. αὐγυριπ|πανοι (sine acc.) A(B), αἰγυρπανοι C καπυανοι, omisso τινες, C 16. τὴν μὲν Ἰταλ. coni. Be (sed conf. praef. ad 3, 109, 1, δ) 19. ἐδάφους A (conf. praef. ad 1, 18, 5) 23. τὴν alterum om. C γαλατείαν A¹, corr. A² ἀποσταλέντα AR 26. ἀπέλιπε BC²D

317, 301 γουμένως γαι Ψωμαίων ήττηθέντων τότε και παραχωρησάντων της έν τοῖς ὅπλοις ἀρετης, τη τοῦ πολιτεύματος 9 ιδιότητι και τῷ βουλεύεσθαι καλῶς οὐ μόνον ἀνεκτήσαντο 318 την της Ιταλίας δυναστείαν, νικήσαντες μετά ταῦτα Καρ-5 χηδονίους, άλλα και τῆς οίκουμένης ἁπάσης ἐγκρατεῖς ἐγένοντο μετ' όλίγους χρόνους. διόπερ ήμεῖς ταύτην μέν τὴν 10 βύβλον έπὶ τούτων τῶν ἔργων καταστρέψομεν, ἃ περιέλαβεν Ίβηρικῶν καὶ τῶν Ἰταλικῶν ἡ τετταρακοστή πρὸς ταῖς έκατὸν ολυμπιάσι δηλώσαντες όταν δὲ τὰς Έλληνι- 11 10 κας πράξεις τας κατα την αυτην ολυμπιάδα γενομένας διεξιόντες επιστώμεν τοῖς χαιροῖς τούτοις, τότ' ήδη προθέμενοι ψιλώς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Ῥωμαίων πολιτείας ποιησόμεθα λόγον, νομίζοντες οὐ μόνον πρὸς τὴν τῆς ίστο- 12 ρίας σύνταξιν οίκείαν είναι την περί αὐτης έξηγησιν, άλλὰ 15 καὶ πρὸς τὰς τῶν πολιτευμάτων διορθώσεις καὶ κατασκευάς μεγάλα συμβάλλεσθαι τοῖς φιλομαθοῦσι καὶ πραγματικοῖς τῶν ἀνδρῶν.

^{2.} $\tau \tilde{\eta} \zeta$ Ar ex $\tau \tilde{\sigma} \zeta$ 7. $\beta l \beta \lambda \tilde{\sigma} \nu$ AR xatestres wales B 10. xat' avin ν the C yerome | $\nu \alpha$ A', coir. Ar 12. $\tau \tilde{\sigma} \nu$ and $p_{\omega \mu \alpha l \omega \nu}$ add. DE 17. in fine add. A $\pi \tilde{\sigma} \lambda \nu \beta l \tilde{\sigma} \nu$ (stock | $\hat{\Gamma}$: \sim

Lipsiae typis J. B. Hirschfeld.

Verlag der Weidmannschen Buchhandlung in Berlin.	
	M. Pf.
auti comoediae ed. Leo. I	90
otini Enneades ed. Müller. I	3.—
II	4.50
utarchi Themistocles et Pericles ed. Sintenis	—.45
- Agis et Cleomenes. Tiberius et Gaius Gracchus ed.	
Sintenis	45
- Aristides et Cato maior ed. Hercher	45
lybius ed. Hultsch. I. Editio altera	
II	3.—
III	3.—
- IV	3.—
llust ed. Jordan. Editio tertia	1.50
necae libri de beneficiis ed. Gertz.	2.40
— tragoediae ed. Leo. I	1.80
— II.	3.—
phoclis tragoediae ed. Nauck	1.50
Einzelne Stücke: Ajax — Electra — Oedipus tyrannus —	
Antigone — Trachiniae — Philoktetes —	
Oedipus Coloneus	30
acitus ed. Nipperdey. I	—.60
— — II	60
	90
,	
alerius Flaccus ed. Schenkl.	1.50
ergili Bucolica et Georgica ed. Ladewig	45
- Aeneis ed. Ladewig	
enophontis opera ed. Schenkl. I.: Anabasis	
— — — II.: Libri Socratici	1.20
•	
MANAGEMENT AND ADMINISTRATION OF THE PROPERTY	
· .	
sconii Pediani orationum Ciceronis quinque enarratio. Recen-	
sucrunt A. Kiessling et R. Schoell	3.60
Sionis et Moschi carmina. Recensuit G. Hermannus	
·	1.50
Jallimachi hymni et epigrammata. U. de Wilamowitz-Moellen-	
dorff recognovit	75
'atulli Veronensis liber ad optimos codices denuo collatos.	,
L. Schwabius recognovit	1.50

Verlag der Weidmannschen Buchnanulung III Berini.	
	м. Р:
Collectio librorum iuris anteiustiniani in usum scholarum ediderunt	•
P. Krueger, Th. Mommsen, G. Studemund.	
Tomus I. Gai institutiones ad codicis Veronensis	
Apographum Studemundianum novis curis auctum in usum	
scholarum iterum ediderunt P. Krueger et G. Stude-	
mund. Insunt supplementa ad codicis Veronensis Apo-	
graphum a Studemundo composita	3.—
Tomus II. Ulpiani liber singularis regularum, Pauli	
libri quinque sententiarum, fragmenta minora saeculorum	
P. Chr. N. secundi et tertii recensuit P. Krueger	2.40
Fragmenta iuris anteiustiniani, quae dicuntur Vaticana. Post Ang.	
Maium et Aug. Bethmann-Hollweg recognovit Th. Mommsen.	
Adiectum est codicis Vaticani specimen	1.80
Iesephi, Flavii, opera. Recognovit B. Niese. Editio minor. Vol. I.	
Antiquitatum Judaicarum libri I—V	3
Vol. II. Antiquitatum Judaicarum libri VI-X	3.—
Isaei orationes cum fragmentis a Dionysio Halicarnassensi servatis.	
Edidit H. Buermann	2.40
Iustiniani institutiones. Recensuit P. Krueger	1.20
Pauli historia Romana in usum scholarum ex Monumentis Germaniae	• • •
historicis recusa	2.40
Persii Flacci, D. Iunii Iuvenalis, Sulpiciae saturae. Recognovit	
O. Jahn. Editio altera curavit Fr. Buecheler	3
Petronii satirae et liber Priapeorum tertium edidit Fr. Buecheler.	•
Adiectae sunt Varronis et Senecae satirae similesque reliquiae	3
Plinii, C. Secundi, naturalis historia. D. Detlefsen recensuit.	•
Vol. I: Lib. I—VI	1.8
Vol. II; Lib. VII—XV	9.95
Vol. III: Lib. XVI—XXII	2.2
VU. 11. 110. AAIII—AAAI	90,
Vol. V: Lib. XXXII—XXXVII	93.
Vol. VI: Indices	4 -
Publili Syri sententiae. Recensuit A. Spengel.	95
Stobaei Anthologium. Recensuerunt C. Wachsmuth et O. Hansa	
Libri duo priores qui inscribi solent eclogae physicae et ethicae	
Vol. I	11
Vol. 11	7
Xenophontis de reditibus libellus. Recensuit A. Zurborg .	1.
- Zuiborg .	. 1

• •

.

. . . • • • .. • .

